

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 41. schůze Poslanecké sněmovny

1. Zákon, kterým se mění zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb. /sněmovní tisk 431/8/ - vrácený prezidentem republiky
2. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 582/4/ - vrácený Senátem
3. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 370/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 694/ - druhé čtení
4. Vládní návrh zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodků veřejných rozpočtů /sněmovní tisk 695/ - druhé čtení
5. Vládní návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 351/ - druhé čtení
6. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 731/ - první čtení
7. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb.,

- o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 732/ - první čtení
8. Návrh poslanců Soni Markové, Miroslava Opálky, Vojtěcha Filipa a Pavla Kováčika na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 600/ - první čtení
 9. Návrh poslanců Jana Chvojky, Jeronýma Tejce, Františka Bublana, Bohuslava Sobotky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 601/ - první čtení
 10. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 724/ - první čtení
 11. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 733/ - první čtení
 12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 734/ - první čtení
 13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 427/2011 Sb., o doplňkovém penzijním spoření, a další související zákony /sněmovní tisk 736/ - první čtení
 14. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 686/ - první čtení
 15. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení předchozího souhlasu podle § 109i písm. f) zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, a § 119k písm. d) zákona č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů návrh rozhodnutí Rady, kterým se stanovuje víceletý rámec pro Agenturu Evropské unie pro základní práva na období 2013–2017 /sněmovní tisk 726-E/ - první čtení
 16. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokolu mezi vládou České republiky a vládou Státu Izrael o změně Dohody mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Státu Izrael o letecké dopravě, podepsané v Jeruzalémě dne 24. dubna 1991, a Dohoda mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Státu Izrael o letecké dopravě, podepsaná v Jeruzalémě dne 24. dubna 1991 /sněmovní tisk 707/ - první čtení
 17. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem Mezinárodní úmluva o občanskoprávní odpovědnosti za škody způsobené znečištěním ropnými palivy z roku 2001 (úmluva BUNKERS) /sněmovní tisk 725/ - první čtení
 18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 604/ - třetí čtení
 19. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 621/ - třetí čtení
 20. Vládní návrh zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) /sněmovní tisk 580/ - třetí čtení
 21. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 370/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 694/ - třetí čtení
 22. Vládní návrh zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodků veřejných rozpočtů /sněmovní tisk 695/ - třetí čtení

- 23. Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslankyně Vlasty Parkanové
- 24. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace
- 25. Ústní interpelace
- 26. Vládní návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 351/ - třetí čtení

**Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2012
VI. volební období**

**TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 41. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 10. až 14. července 2012**

Obsah:

Strana:

10. července 2012

Schůzi zahájila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.
Usnesení schváleno (č. 1226).

Řeč poslance Romana Váni	21
Řeč místopředsedkyně vlády ČR Karolíny Peake	22
Řeč poslance Petra Gazdíka	22
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	22
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	24
Řeč poslance Jeronýma Tejce	25
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	25

Schválen pořad schůze.

1. Zákon, kterým se mění zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb. /sněmovní tisk 431/8/ - vrácený prezidentem republiky

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	27
Usnesení schváleno (č. 1227).	

2. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 582/4/ - vrácený Senátem

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	28
Usnesení schváleno (č. 1228).	
3. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 370/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 694/ - druhé čtení	
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	29
Řeč poslance Vladislava Vilímce	29
Řeč poslance Petra Braného	31
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	33
Usnesení schváleno (č. 1229).	
4. Vládní návrh zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodků veřejných rozpočtů /sněmovní tisk 695/ - druhé čtení	
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	34
Řeč poslance Pavla Suchánka	34
Řeč poslance Ladislava Šincla	34
Řeč poslance Jiřího Paroubka	37
Řeč poslance Michala Babáka	42
Řeč poslance Romana Sklenáka	43
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	44
Řeč poslance Jiřího Dolejše	45
Řeč poslance Ladislava Šincla	46
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	47
Řeč poslance Miroslava Opálky	48
Řeč poslance Michala Babáka	48
Řeč poslance Jiřího Paroubka	49
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	49
Usnesení schváleno (č. 1230).	
5. Vládní návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 351/ - druhé čtení	

Řeč místopředsedkyně vlády ČR Karolíny Peake	50
Řeč poslance Stanislava Polčáka	50
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	51
Řeč poslance Radka Johna	51
Řeč poslance Stanislava Polčáka	53
Řeč místopředsedkyně vlády ČR Karolíny Peake	54
Řeč poslance Stanislava Polčáka	54
Usnesení schváleno (č. 1231).	

6. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 731/ - první čtení	
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kuby	55
Řeč poslance Jana Čechlovského	56
Řeč poslance Milana Štovička	57
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	58
Řeč poslankyně Květy Matušovské	59
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	61
Řeč poslance Jiřího Paroubka	62

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Jaroslava Krupky	64
Řeč poslance Josefa Tancoše	66
Řeč poslance Břetislava Petra	68
Řeč poslance Milana Urbana	71
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	72
Řeč poslance Jeronýma Tejce	73
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	73
Řeč poslance Pavla Hojdy	73
Řeč poslance Pavla Kováčíka	74
Řeč poslance Milana Štovička	75
Řeč poslance Milana Urbana	76
Řeč poslance Břetislava Petra	76
Řeč poslance Milana Štovička	77
Usnesení schváleno (č. 1232).	

7. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném	
---	--

vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 732/ - první čtení

Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petra Fialy	78
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	79
Řeč poslance Ivana Ohlídala	79
Řeč poslance Waltera Bartoše	80
Řeč poslance Ivana Ohlídala	81
Usnesení schváleno (č. 1233 – 1. část)	

Řeč poslance Václava Horáčka	81
Usnesení schváleno (č. 1233 – 2. část).	

8. Návrh poslanců Soni Markové, Miroslava Opálky, Vojtěcha Filipa a Pavla Kováčika na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 600/ - první čtení

Řeč poslankyně Soni Markové	82
Řeč poslance Marka Šnajdra	85
Řeč poslankyně Milady Emmerové	87
Řeč poslance Antonína Sedi	88
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	89
Řeč poslance Jeronýma Tejce	90
Řeč poslance Borise Šťastného	91
Řeč poslance Miroslava Opálky	92
Řeč poslankyně Soni Markové	93
Řeč poslance Marka Šnajdra	95
Usnesení schváleno (č. 1234).	

9. Návrh poslanců Jana Chvojky, Jeronýma Tejce, Františka Bublana, Bohuslava Sobotky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 601/ - první čtení

Řeč poslance Jana Chvojky	96
Řeč poslance Miroslava Jeníka	99
Řeč poslance Jana Chvojky	99
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	99
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	100

Řeč poslance Miroslava Jeníka	100
Řeč poslance Stanislava Polčáka	101
Řeč poslance Jana Chvojky	101
Řeč poslance Františka Bublana	102
Řeč poslance Václava Votavy	102

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

11. července 2012

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	104
Řeč poslance Pavla Kováčika	105

10. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 724/ - první čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	107
Řeč poslankyně Renáty Witoszové	107
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	108
Usnesení schváleno (č. 1235).	

Pokračování v projednávání bodu

9. Návrh poslanců Jana Chvojky, Jeronýma Tejce, Františka Bublana, Bohuslava Sobotky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 601/ - první čtení

Řeč poslance Jeronýma Tejce	109
Řeč poslance Jana Chvojky	110
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	110
Řeč poslance Miroslava Jeníka	111
Řeč poslance Jeronýma Tejce	111
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	112
Řeč poslance Jana Chvojky	112

Řeč poslance Stanislava Humla	113
Řeč poslance Jeronýma Tejce	113
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	114
Řeč poslance Richarda Dolejše	114
Usnesení schváleno (č. 1236).	
11. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 733/ - první čtení	
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	115
Řeč poslance Pavla Suchánka	116
Usnesení schváleno (č. 1237).	
12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 734/ - první čtení	
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	117
Řeč poslance Radima Fialy	118
Řeč poslance Borise Štátného	118
Řeč poslance Petra Braného	119
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	121
Řeč poslance Borise Štátného	121
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	122
Řeč poslance Ladislava Skopala	123
Řeč poslance Jana Bauera	123
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	123
Řeč poslance Ladislava Skopala	124
Řeč poslance Pavla Kováčika	124
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	124
Řeč poslance Pavla Kováčika	124
Usnesení schváleno (č. 1238).	
13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 427/2011 Sb., o doplňkovém penzijním spoření, a další související zákony /sněmovní tisk 736/ - první čtení	
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	126

Řeč poslance Radima Vysloužila	127
Řeč poslance Miroslava Opálky	127
Řeč poslance Petra Braného	128
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	129
Řeč poslance Miroslava Opálky	130
Usnesení schváleno (č. 1239).	
14. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 686/ - první čtení	
Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	131
Řeč poslance Stanislava Polčáka	132
Řeč poslankyně Ivany Weberové	133
Usnesení schváleno (č. 1240).	
18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 604/ - třetí čtení	
Řeč poslance Michala Babáka	134
Řeč poslance Stanislava Polčáka	136
Usnesení schváleno (č. 1241).	
Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.	
19. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 621/ - třetí čtení	
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	139
Řeč poslance Františka Laudáta	140
Usnesení schváleno (č. 1242).	
Řeč poslance Zdeňka Bezeckého	142

Pokračování v projednávání bodu	
20. Vládní návrh zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) /sněmovní tisk 580/ - třetí čtení	
Řeč ministryně kultury ČR Aleny Hanákové	142
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	147
Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.	
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	147
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	153
Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.	
Řeč poslance Jiřího Paroubka	153
Řeč poslance Marka Bendy	154
Řeč poslance Jeronýma Tejce	155
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	156
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	156
Řeč poslance Jana Látky	157
Řeč poslance Jiřího Paroubka	163
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	167
Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.	
Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.	
23. Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslankyně Vlasty Parkanové	
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	174
Řeč poslankyně Ivany Weberové	175
Řeč místopředsedkyně PSP Vlasty Parkanové	175
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	188
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	192
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	195
Řeč poslance Stanislava Křečka	201
Řeč poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové	201

Řeč poslance Vítězslava Jandáka	201
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	202
Řeč poslance Stanislava Polčáka	204

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Jeronýma Tejce	204
Řeč místopředsedkyně PSP Vlasty Parkanové	205
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	205
Řeč poslance Jiřího Paroubka	208
Řeč poslance Otto Chaloupky	211
Řeč poslance Petra Skokana	213
Řeč poslance Stanislava Polčáka	213
Řeč poslance Stanislava Humla	217
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	218
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	218
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	219
Řeč poslance Jeronýma Tejce	220
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	221
Řeč poslance Antonína Sedi	222
Řeč poslance Františka Laudáta	225
Řeč poslance Jana Hamáčka	227
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leovše Hegera	227
Řeč místopředsedkyně PSP Vlasty Parkanové	229
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	229

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	229
Řeč poslance Františka Laudáta	230

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	230
---	-----

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Michala Babáka	234
Řeč poslance Jana Husáka	235
Řeč poslance Jana Hamáčka	236
Řeč poslankyně Jany Černochové	236
Řeč poslance Jana Chvojky	238

Řeč poslankyně Jany Kaslové	239
Řeč poslankyně Jany Černochové	239
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	239
Řeč poslance Petra Skokana	240
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	240
Řeč poslance Ivana Ohlídala	242
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	243
Řeč poslance Pavla Kováčika	244
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	246
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	247
Řeč poslance Pavla Kováčika	248
Řeč poslance Stanislava Křečka	249
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	249
Řeč poslance Miroslava Opálky	250
Řeč poslance Petra Skokana	250
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	250
Usnesení schváleno (č. 1243).	

Řeč místopředsedkyně PSP Vlasty Parkanové

13. července 2012

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Jeronýma Tejce	253
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	256
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	257
Řeč poslance Pavla Kováčika	258
Řeč poslance Petra Gazdíka	259
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	259
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	261
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	261
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	261
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	262
Řeč poslance Petra Skokana	264
Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR Karla Schwarzenberga	265
Řeč poslance Jeronýma Tejce	266
Řeč poslance Josefa Novotného st.	267
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	268

Řeč poslance Petra Gazdíka	268
----------------------------------	-----

15. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení předchozího souhlasu podle § 109i písm. f) zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, a § 119k písm. d) zákona č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů návrh rozhodnutí Rady, kterým se stanovuje víceletý rámec pro Agenturu Evropské unie pro základní práva na období 2013–2017 /sněmovní tisk 726-E/ - první čtení

Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	269
Řeč poslance Jana Bauera	271
Usnesení schváleno (č. 1244).	

22. Vládní návrh zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodků veřejných rozpočtů /sněmovní tisk 695/ - třetí čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	273
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	273
Řeč poslance Miroslava Opálky	275
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	276
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	277
Řeč poslance Ladislava Šincla	278
Řeč poslance Adama Rykaly	280
Řeč poslance Romana Sklenáka	283
Řeč poslance Víta Bárty	285
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	288
Řeč poslance Michala Babáka	288
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	288

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Víta Bárty	294
Řeč poslance Petra Tluchoře	294
Řeč poslance Víta Bárty	295
Řeč poslance Michala Haška	296
Řeč poslance Pavla Suchánka	296
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	298

Řeč poslance Pavla Suchánka	298
; Řeč poslance Jana Floriána	298
Řeč poslance Pavla Suchánka	299
Usnesení schváleno (č. 1245).	

Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	300
Řeč poslance Petra Gazdíka	300

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

21. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 370/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 694/ - třetí čtení

Řeč poslance Václava Votavy	301
-----------------------------------	-----

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	304
Řeč poslance Petra Braného	305

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Jeronýma Tejce	306
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	307
Řeč poslance Vladislava Vilímce	307
Usnesení schváleno (č. 1247).	

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	309
Řeč poslance Pavla Kováčika	309
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	310
Usnesení schváleno (č. 1248).	

26. Vládní návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 351/ - třetí čtení

Řeč místopředsedkyně vlády ČR Karolíny Peake	311
Řeč poslance Romana Sklenáka	311
Řeč místopředsedkyně vlády ČR Karolíny Peake	311
Řeč poslance Stanislava Polčáka	312
Usnesení schváleno (č. 1249).	

Řeč poslance Pavla Kováčika	313
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	314
Řeč poslance Jana Hamáčka	314
Řeč poslance Petra Gazdíka	314
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	314
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	316

Pokračování v projednávání bodu

20. Vládní návrh zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) /sněmovní tisk 580/ - třetí čtení

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	316
Usnesení schváleno (č. 1250).	

Řeč poslance Jeronýma Tejce	317
Řeč poslance Pavla Kováčika	317
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	318
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	321
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	321
Řeč poslance Jana Husáka	323
Řeč poslance Víta Bárty	323
Řeč poslance Pavla Kováčika	323
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	324
Řeč poslankyně Marty Semelové	325
Řeč poslance Adama Rykaly	325
Řeč poslance Miroslava Opálky	325
Řeč poslance Stanislava Humla	326
Řeč poslance Jana Bauera	326
Řeč poslance Stanislava Humla	326
Řeč poslance Víta Bárty	326
Řeč poslance Jiřího Šlégra	327
Řeč poslance Petra Hulinského	330

Řeč poslance Jana Bauera	334
Řeč poslance Jeronýma Tejce	334
Řeč poslance Otto Chaloupky	335
Řeč poslance Jana Hamáčka	337
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	337

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Ivana Ohlídala	340
Řeč poslance Jeronýma Tejce	340
Řeč poslance Jana Bauera	340
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	341
Řeč poslance Viktora Paggia	342
Řeč poslance Pavla Kováčika	342
Řeč poslance Jeronýma Tejce	342
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	343
Řeč poslance Víta Bárty	343
Řeč poslance Miroslava Opálky	344
Řeč poslance Ladislava Šincla	344
Řeč poslance Jana Bauera	347
Řeč poslance Pavla Kováčika	348
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	348
Řeč poslance Jana Bauera	348
Řeč poslance Jiřího Dolejše	348
Řeč poslance Víta Bárty	349
Řeč poslance Borise Šťastného	349
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	350
Řeč poslance Víta Bárty	350
Řeč poslance Pavla Kováčika	350
Řeč poslance Jiřího Koskuby	351
Řeč poslance Miroslava Opálky	354
Řeč poslance Jeronýma Tejce	354
Řeč poslance Jana Bauera	355
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	355
Řeč poslance Ivana Ohlídala	356
Řeč poslance Stanislava Křečka	358
Řeč poslance Miroslava Svobody	361
Řeč poslance Břetislava Petra	361
Řeč poslance Michala Babáka	363
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	370
Řeč poslance Víta Bárty	371
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	377

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	378
Řeč poslance Jiřího Štětiny	378
Řeč poslance Petra Skokana	380

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Petra Skokana	382
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	383
Řeč poslance Petra Gazdíka	383
Řeč poslance Miroslava Petráně	383
Řeč poslance Josefa Novotného st.	385
Řeč poslance Jana Bauera	387
Řeč poslankyně Jany Drastichové	388
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	389
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	391
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	391
Řeč poslance Petra Skokana	392
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	394
Řeč poslance Radka Johna	398
Řeč poslance Václava Kubaty	402
Řeč poslance Jeronýma Tejce	402

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	403
Řeč poslance Petra Skokana	403

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč ministryně kultury ČR Aleny Hanákové	405
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	405
Řeč poslance Marka Bendy	405
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	406
Řeč poslance Marka Bendy	406
Řeč ministryně kultury ČR Aleny Hanákové	407
Řeč poslance Marka Bendy	407
Usnesení schváleno (č. 1251).	

Řeč poslance Jeronýma Tejce	418
Řeč poslankyně Vladimíry Lesenské	418
Řeč poslance Petra Skokana	419

14. července 2012

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Petra Skokana 420

Řeč poslance Marka Bendy 420

Závěrečná řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka.

Začátek schůze Poslanecké sněmovny

10. července 2012 ve 14.15 hodin

Přítomno: 179 poslanců

(Na žádost klubu ODS byl začátek schůze přesunut na 14.15 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují 41. schůzi Poslanecké sněmovny. Dovolte mi, abych vás na ní přivítala a oznámila vám, že organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 41. schůze 28. června a pozvánka vám byla rozeslána v pátek 29. června tohoto roku.

Nejprve vás všechny požádám, abyste se přihlásili svými kartami. Prosím též, abyste mi oznámili, kdo budete mít kartu náhradní. Náhradní kartu číslo 29 má pan poslanec Jan Farský.

Nyní bych přistoupila k určení dvou ověřovatelů této schůze. Navrhuji, abychom určili pana poslance Jiřího Dolejše jako ověřovatele a paní poslankyni Lenku Kohoutovou jako ověřovatelku této schůze. Ptám se, zda je nějaký jiný návrh na ověřovatele.

Není-li, zahajují hlasování číslo 1. Táže se, kdo souhlasí s tím, aby pan poslanec Jiří Dolejš a paní poslankyně Lenka Kohoutová byli ověřovateli 41. schůze Sněmovny. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 1, přítomno 161, pro 144, proti 1, návrh byl přijat.

Nyní vás seznámím s omluvami z dnešního jednání. Z poslanců se omlouvají: pan poslanec Pavel Bém – osobní důvody, Jiří Besser – zdravotní důvody, Jan Florián – osobní důvody, Václav Klučka – zdravotní důvody, Pavol Lukša – rodinné důvody, Alfréd Michalík – zdravotní důvody, Josef Novotný st. – osobní důvody, Anna Putnová – zahraniční cesta, Pavel Staněk – zdravotní důvody, Jaroslava Wenigerová – osobní důvody, Cyril Zapletal – osobní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: pan ministr Tomáš Chalupa – zahraniční cesta, taktéž pan ministr Kamil Jankovský. Pan ministr Jan Kubice se omlouvá z pracovních důvodů. To byly omluvy, které mi byl doručeny.

Nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 41. schůze. Zopakují pouze, že návrh pořadu je uveden na pozvánce.

Mám zde dvě přihlášky k pořadu schůze. Nejprve dostává slovo pan poslanec Roman Váňa, poté paní místopředsedkyně vlády Karolína Peake. Pan poslanec Roman Váňa, prosím, k pořadu schůze.

Poslanec Roman Váňa: Vážená paní předsedkyně, paní poslankyně, páni poslanci, když dovolíte, navrhl bych zařazení nového bodu na jednání dnešní schůze, a to jako prvního bodu dnešního jednání. I když z pohledu

na to, co vše budeme na této schůzi projednávat, se tento problém může zdát jako menší v řádu jenom desítek milionů korun, zhruba padesáti milionů korun, které byly, zdá se, nepříliš dobře vynaloženy na zavedení nového registru vozidel, myslím si, že současný stav, kdy jeden z těchto základních registrů, registr vozidel, je nefunkční, kdy v současné době, kdy se na jedné straně bavíme o kybernetické bezpečnosti, o tom, jak je možné očekávat útoky hackerů na infrastrukturu státu, a na druhé straně jsme svědky, že základní infrastruktura je ohrožována státem samotným, přímo ministerstvy, v tomto případě, zdá se, Ministerstvem dopravy, které zcela nekompetentně, nepřipraveně, neodzkoušeně nechalo spustit novou aplikaci, registr vozidel – i když je to marginální zdánlivě, za padesát milionů, týká se to milionů obyvatel této země, kteří v současné době nemohou uplatňovat svá vlastnická práva, nemohou převádět vlastnictví vozidel, nemohou je evidovat, nemohou si koupit nový vůz, dát mu poznávací značky a vyjet na dovolenou do zahraničí. Prostě v tuto chvíli stát v této oblasti nefunguje. Nefunguje tak, jak má.

Na jedné straně obyvatelé, kteří jsou na registrech, na úřadech pověřených obcí, v podstatě smířeni s tím, že to zase nefunguje, že je to ani nepřekvapí, ani nás to už nepřekvapuje, protože jsme v nedávné době byli svědky podobného kolapsu na úřadech práce, kde se spouštěly systémy, které nefungovaly, které nebyly ještě ani dovyšly, natož naprogramovány, jsme opět několik měsíců poté svědky stejné situace: nepřipravená, naprosto neodzkoušená aplikace, která se, světe div se, po pár minutách svého provozu zhroutila a dodnes nefunguje. Není možné vystavovat technické průkazy, ani malé, ani velké, byla přesypána data ze starého systému do nového, ale ejhle, nějak se to tam sesypalo, takže už údaje u jednotlivých vozidel nesedí a je otázka, kdo a kdy je kde dohledá. Je to problém, který je typický pro současné změny ve státní správě, je typický pro řízení ministerstev současnou vládou.

Takže si dovoluji navrhnout nový bod jako první bod této schůze, a to informaci ministra dopravy o stavu zavádění registru vozidel a odpovědnosti za jeho nefunkčnost.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: A navrhujete to, pane poslanče, dnes jako první bod?

Ano, děkuji vám. Ještě seznámím Sněmovnu, což jsem měla udělat před žádostmi z pléna, s tím, čím se zabývalo dnešní grémium. Tedy dva návrhy z grémia, o kterých budeme hlasovat. Nejprve žádost předsedy zahraničního výboru Davida Vodrážky, který požádal o vyřazení bodů 10 až 15, jsou to body z bloku smluv ve druhém čtení, z programu této schůze. Důvodem je to, že zahraniční výbor zatím tyto smlouvy neprojednal. Druhý

závěr nebo návrh grémia je, aby bod 23 návrhu pořadu schůze, trestní stíhání, byl zařazen pevně, a to na středu 11. července jako první bod odpoledne. To jsou návrhy z grémia.

Svůj návrh přednesl již pan poslanec Roman Váňa, nyní paní místopředsedkyně vlády Karolína Peake. Prosím.

Místopředsedkyně vlády ČR Karolína Peake: Dobrý den, dámy a pánové, paní předsedkyně. Dovolte mi, abych navrhla zařadit na pořad této schůze jako třetí bod druhých čtení tisk č. 351 – novela Ústavy k rozšíření pravomocí Nejvyššího kontrolního úřadu. A dále bych ráda zažádala o zkrácení lhůty o 48 hodin.

Dále mi dovoluji se omluvit vám, paní předsedkyně, že je to návrh nad rámec dohody na grémium. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je to tisk 351? Ano, mám poznamenáno.

Pan kolega Gazdík.

Poslanec Petr Gazdík: Vážená paní předsedkyně, milé kolegyně, milí kolegové, dovoluji mi, abych přednesl návrh na dodatečné zařazení sněmovních tisků číslo 724, což je novela zákona o sociálních službách, první čtení, tisku číslo 733, novela zákona o DPH, tisku číslo 734, novely zákona o spotřebních daních, a tisku 736, novely zákona o doplňkovém penzijním připojištění, a to prosím na konec bloku prvních čtení.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Jsou to tisky 733, 734 a 736 na konec bloku prvních čtení... (Posl. Gazdík: Ano, děkuji.) Děkuji.

Pan kolega Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké odpoledne. Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, mám dva návrhy. Nejprve bych chtěl navrhnout zařadit nový bod, sněmovní tisk 686, první čtení, vládní návrh zákona, kterým se mění občanský soudní řád, a to na konec bloku prvních čtení.

A dále mi dovoluji navrhnout, abychom na této schůzi vyčlenili každý jednací den dobu od 9 do 21 hodin pro projednávání zákonů ve třetím čtení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano a prosím o další návrhy. Paní předsedkyně Klasnová, prosím.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně a kolegové, já jsem kvitovala s potěšením, že paní vicepremiérka pro boj s korupcí zařadila tisk číslo 351, nebo navrhl, aby tento tisk byl zařazen na pořad dnešní schůze. Jedná se o změnu Ústavy České republiky, o rozšíření pravomocí Nejvyššího kontrolního úřadu. Já bych ale poprosila ještě o zařazení také tisku 352, což je změna zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu. Pokud bychom neměli tento druhý tisk zařazený na pořad této schůze, pak by nám schválení změny Ústavy nebylo nic platné. Takže prosím, aby byl zařazen tento tisk, tedy tisk 352, a aby byl zařazen hned za tisk 351, tedy hned za tisk, pokud se schválí tato změna Ústavy, tak za tisk 351.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji a prosím o další návrhy směrem k pořadu schůze. Nejsou-li žádné, budeme hlasovat o těch, které zazněly.

Nejprve tedy požádám Sněmovnu o souhlas s tím, že by na základě jednání dnešního grémia bylo vyhověno žádosti předsedy zahraničního výboru a byly vypuštěny z pořadu schůze body 10 až 15, což jsou smlouvy ve druhém čtení.

Zahajuji hlasování číslo 2. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem na vypuštění bodů 10 až 15, mezinárodních smluv ve druhém čtení. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 2 přítomno 176, pro 170, proti 1. Tento návrh byl schválen.

Dále je zde návrh na zařazení bodu 23, a to pevně na zítřek, středu 11. července jako první bod odpoledne.

Zahajuji hlasování číslo 3. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem na pevné zařazení bodu 23. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 3 přítomno 177, pro 175, proti 1. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Roman Váňa žádá, aby dnešním prvním bodem byl bod s názvem Informace ministra dopravy o stavu zavádění registru vozidel a odpovědnosti za jeho nefunkčnost.

Zahajuji hlasování číslo 4. Táhá se, kdo souhlasí s tím, aby tento nový bod byl zařazen do pořadu schůze, a to jako první bod našeho dnešního jednání. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 4 přítomno 178, pro 85, proti 83. Návrh přijat nebyl.

Paní místopředsedkyně vlády Karolína Peake žádá o zařazení tisku 351 do pořadu schůze, a to jako třetí bod v rámci druhých čtení.

Zahajuji hlasování číslo 5. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Proti návrhu?

V hlasování číslo 5 přítomno 178, pro 163, proti 4. Návrh byl přijat.

Pan kolega Gazdík žádá Sněmovnu o zařazení tisků 724, 733, 734 a 736, jsou to návrhy zákonů v prvním čtení, a žádá o jejich zařazení na konec bloku prvních čtení.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 6. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 6, přítomno 178, pro 96, proti 71. Návrhy byly přijaty.

Pan kolega Stanjura má dva návrhy. Prvním z nich je zařazení nového bodu, tedy sněmovního tisku 686, zkráceně řečeno občanského soudního řádu, v prvním čtení, a to na konec bloku prvních čtení, tedy za zákony, které jsme už zařadili.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 7. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 7, přítomno 179, pro 144, proti 8. Návrh byl přijat.

Dalším návrhem je návrh procedurální. Pan předseda Stanjura navrhuje, aby hodiny mezi 9. a 21. hodinou po všechny jednací dny tohoto týdne byly vyhrazeny též pro třetí čtení.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 8. (Protestní hlasy ze sálu.) Nebylo to tak? Pardon, tak já prohlásím toto hlasování za zmatečné.

Slovo má pan kolega Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, je to na pana předsedovi Stanjurovi, aby sdělil, jaký byl návrh. Já jej nechci tady opakovat, nicméně tak jak jsem si ho já zapamatoval, tak se jednalo pouze o třetí čtení, tedy o středu a pátek do 21 hodin. Pokud to navrhl i pro dnešek, tak o tom samozřejmě můžeme hlasovat. Jenom jsem požádal o upřesnění, aby bylo jasné, o čem hlasujeme.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Poprosím pana kolegu Stanjuru, aby přesně řekl návrh, o němž budeme hlasovat.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Řekl jsem každý jednací den, potenciálně i dneska můžeme, druhá prvá čtení, hotovo je v 17, tak nevím, proč bychom nemohli pak třeba do 19 ještě třetí čtení dělat. Nenavrhoval jsem ale jednání po 19. hodině. To jsem nenavrhoval pro dnešek. Jo? Takže včetně,

návrh byl každý jednacím den této schůze. Takhle zněl můj návrh. (Hluk v sále.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je to návrh, který byl přednesen. O tomto návrhu rozhodneme v hlasování.

Zahájím nyní hlasování pořadové číslo 9 a ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem pana předsedy Stanjury. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 9, přítomno 179, pro 94, proti 81. Návrh tedy byl přijat.

Dále je zde návrh paní poslankyně Kateřiny Klasnové, která žádá o zařazení sněmovního tisku 352 do pořadu schůze, a to tak, aby byl zařazen za tisk 351, který s ním souvisí.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 10. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 10, přítomno 178, pro 80, proti 83. Návrh přijat nebyl.

To byly všechny návrhy, které v rámci úvodní fáze naší schůze byly podány.

Nyní budeme hlasovat o celém návrhu pořadu 41. schůze Poslanecké sněmovny.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 11. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem pořadu schůze tak, jak byl pozměněn návrhy, které jsme již podrobili hlasování. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 11, přítomno 178, pro 92, proti 57. Návrh byl přijat. Konstatuji tedy, že pořad 41. schůze Poslanecké sněmovny byl schválen.

Máme za sebou úvodní formalitu a můžeme se věnovat prvnímu z bodů, jak byly zařazeny.

Zahajuji projednávání bodu číslo

1.

Zákon, kterým se mění zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb. /sněmovní tisk 431/8/ - vrácený prezidentem republiky

Stanovisko prezidenta republiky s odůvodněním jeho nesouhlasu s tímto zákonem vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 431/9.

Já se nejprve zeptám zástupkyně navrhovatelů paní poslankyně Ivany Řápkové, zda se chce k tomuto návrhu vyjádřit. Paní poslankyně Řápková nehodlá vystoupit.

Zeptám se teď ještě postupně jednotlivých zpravodajů. Zpravodajem ústavněprávního výboru je pan poslanec Stanislav Křeček. Prosím o sdělení, zda chce vystoupit ke stanovisku prezidenta republiky. Není tomu tak.

Pan poslanec Jaroslav Vandas je zpravodajem výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Nehodlá vystoupit.

Paní poslankyně Jitka Chalánková, zpravodajka výboru pro sociální politiku, také nehodlá vystoupit.

Otevírám rozpravu. Pan kolega Stanjura, předseda poslaneckého klubu, se hlásí o slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, navrhuji přerušit projednávání toho bodu a odročit do příští řádné schůze Poslanecké sněmovny.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl návrh, který podrobíme hlasování.

Oznámím, že náhradní kartu číslo 30 má pan ministr Miroslav Kalousek. Kartu číslo 31 má pan poslanec Marek Šnajdr.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 12. Táži se, kdo souhlasí s návrhem pana předsedy Stanjury na to, aby tento bod byl přerušen a odročen do příští řádné schůze Poslanecké sněmovny. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 12, přítomno 178, pro 95, proti 51. Návrh byl přijat. Tím tedy končím projednávání tohoto bodu.

Zahajuji projednávání bodu dalšího, což je návrh vrácený Senátem. Na žádost předsedy Senátu navrhuji, abychom umožnili vystoupení senátoru Josefu Řihákovi. Sdělují též, že informace k pozměňovacímu návrhu vám byly rozdány do vaší pošty. Nejprve tedy požádám Sněmovnu o to, aby

mohl vystoupit pan senátor. Teď dostávám informaci, že je omluven, že se z dnešního jednání omlouvá.

Jenom dodám, že je to bod

2.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 582/4/ - vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacím návrhem. Jeho usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 582/5. Pan senátor se omlouvá.

Je zde návrh pana předsedy poslaneckého klubu ODS Zbyřka Stanjury. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, přednáším obdobný návrh jako u předchozího bodu. Navrhuji přerušení projednávání toho bodu a odročení do příští řádné schůze Poslanecké sněmovny.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: O tomto návrhu rozhodneme v hlasování pořadové číslo 13. Zahajuji toto hlasování a táži se, kdo je pro, aby tento bod byl přerušen a odročen do příští řádné schůze Poslanecké sněmovny. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 13, přítomno 178, pro 96, proti 41. Návrh jsme přijali a tento bod je tedy přerušen. Končím jeho dnešní projednávání.

Zahajuji projednávání dalšího bodu a to je

3.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 370/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 694/ - druhé čtení

Prosím, aby z pověření vlády návrh uvedl ministr financí Miroslav Kalousek. Jsme ve druhém čtení a já prosím pana ministra, aby se ujal slova.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Paní předsedkyně, dámy a pánové, dobré odpoledne. Nebudu opakovat tu poměrně dlouhou diskusi, která zde probíhala při čtení prvním. Děkuji rozpočtovému výboru za projednání. K pozměňovacím návrhům, které padly na rozpočtovém výboru a které mohou padnout i zde teď na plénu, se vyjádřím v rozpravě před čtením třetím.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru rozpočtovému. Tento výbor návrh projednal a usnesení nám bylo doručeno jako sněmovní tisk 694/1. Zpravodajem výboru rozpočtového je pan poslanec Vladislav Vilímec, který dostává nyní slovo. (V sále je rušno.)

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych vás informoval o usnesení rozpočtového výboru ze dne 4. července k tisku 694.

Rozpočtový výbor přijal –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, žádám vás všechny o klid. Prosím, abyste zasedli do svých lavic. Jsme v projednávání vládního návrhu zákona, jsme ve druhém čtení, slovo dostal zpravodaj rozpočtového výboru a prosím všechny, aby respektovali, že slovo má právě a jenom on. Všechny ostatní hovory prosím přeneste mimo jednací síň.

Poslanec Vladislav Vilímec: Děkuji, paní předsedkyně. Rozpočtový výbor přijal tento tisk ve znění pozměňovacích návrhů. Dostali jste je ve sněmovním tisku 694/1.

Jde v zásadě o dva typy návrhů. Jeden zajišťuje sladění sněmovního tis-

ku 694, to znamená oné novely zákona o rozpočtovém určení daní, s tiskem následujícím, tiskem 695, tzv. vládním stabilizačním balíčkem, který rovněž upravuje mimo jiné také rozpočtové určení daní. Sněmovní tisk 694 však neparacuje s žádnými změnami, které jsou avizovány v tom následujícím tisku. Proto bylo nutné sladit tyto dva tisky.

Rozpočtový výbor na základě dohody zástupce předkladatele, obou zpravodajů i parlamentní legislativy nakonec zvolil cestu vyjmutí rozpočtového určení daní obcí a měst z tisku 695, z toho vládního stabilizačního balíčku, a jeho převedení toliko do tisku 694. Tím bude zajištěno navýšení rozpočtového určení daní i pro případ neschválení tisku 695. Pokud však bude sněmovní tisk 695, ten vládní stabilizační balíček, schválen v navrženém znění, bude celkově navýšení rozpočtového určení daní odpovídat 12 miliardám oproti autonomnímu rozpočtovému určení daní při stávajících predikcích. V případě neschválení tisku 695 to bude logicky méně, zvýšení bude odpovídat částce zhruba ve výši 8 miliard korun. Tento postup je racionální, je výhodný jak z pohledu samospráv, tak i státního rozpočtu.

V případě přijetí pozměňovacího návrhu, tak jak jej navrhuje rozpočtový výbor, by tedy došlo ke zvýšení podílu sdílených daní obcí a měst oproti stávající úpravě rozpočtového určení daní v letech 2013 až 2015 v případě daně z přidané hodnoty na 20,83 procenta podílu, u daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti zvýšení na podíl 22,87 procenta a u ostatních položek sdílených daní na 23,58 procenta.

Od 1. ledna 2016, kdy by mělo skončit přechodné období těch navrhovaných daňových změn v onom vládním stabilizačním balíčku, se podíl zvýší v případě DPH na 21,93 procenta a podíl u daně z příjmu fyzických osob ze závislé činnosti na 23,58 procenta. (V sále je stále rušno.)

Tímto způsobem bude, vážené dámy a pánové, naplněna filozofie předkladatele zvýšit trvalé rozpočtové určení daní oproti stávajícímu autonomnímu vývoji sdílených daňových výnosů o 12 miliard korun.

Chtěl bych skutečně poděkovat všem, kteří připravovali tento pozměňovací návrh, za odvedenou práci. Tentokrát to poděkování není formální, ale je zcela na místě.

Druhým pozměňovacím návrhem, který přijal rozpočtový výbor, je navýšení maximálně započitatelné výměry katastru obcí a měst z navrhovaných 3 ha na 10 ha na každého jednoho obyvatele. Tento pozměňovací návrh reaguje na podněty Svazu měst a obcí, dalších sdružení obcí, jednotlivých obcí s malým počtem obyvatel a velkým katastrem. Schválením této změny dochází ke snížení negativního dopadu na rozpočtové určení daní obcí z titulu snížení započitatelné výměry z celkově 378 obcí na pouze 57 obcí.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane kolego, promiňte, já vás nechci opět přerušit, ale žádám všechny kolegy, aby respektovali, že nyní je vystoupení zpravodaje.

Poslanec Vladislav Vilímec: Děkuji. Z tohoto počtu dopad do výše 20 procent se týká zhruba 43 obcí, v pásmu nad 20 procent se jedná o 14 obcí. Nutno poznamenat, že v případě těch 14 obcí se jedná o velmi atypické obce s velmi malým počtem obyvatel a obrovským katastrem, který je často součástí nějakého chráněného území.

Samozřejmě, že radostnější zprávou pro tyto obce je zvýšení rozpočtového určení daní než naopak jejich snížení. Zde je ale třeba připomenout, že právě započtením neredukované výměry katastru tyto obce před pěti lety získaly zcela unikátní navýšení rozpočtového určení daní v mnohonásobně vyšších úrovních proti jejich původnímu rozpočtovému určení daní. Tyto obce samozřejmě nemohou za to, že po pěti letech dochází k rozumnějšímu nastavení některých parametrů tak, aby nevznikaly ony extrémní, které vznikaly před pěti lety. Vnímám, že v některých případech započaly s investičními akcemi při předpokladu udržení stávajících rozdílů v rozpočtovém určení daní. V těchto případech je asi na místě, aby Ministerstvo financí individuálně posoudilo možnost částečné kompenzace těchto konkrétních malých obcí.

Vážené kolegyně a kolegové, přistoupil jsem k podrobnějšímu komentáři těch dvou pozměňovacích návrhů, které jsou obsaženy v tisku 694/1, usnesení rozpočtového výboru, a to z důvodu objasnění důvodů k nim vedoucích. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otvírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádné přihlášky. Prosím proto, abyste mi oznámili, zda se někdo hlásí. Prosím.

Poslanec Petr Braný: Vážená paní předsedkyně, děkuji za slovo. Vážené kolegyně a kolegové, členové vlády. Já po jednání rozpočtového výboru, kterého jsem se nemohl zúčastnit, a zejména teď po obšírné zprávě nebo osvětlení pozměňovacího návrhu, který byl přijat, musím říci, že samozřejmě je na tom pozitivní to, že to máme teď v jednom materiálu, je to přehledné a není to v tom tisku dalším, pořadově o jedno vyšším, které by to rozmělnělo a dělalo by to nepřehlednost té normy. Na druhou stranu ale musím říci, že o to hůře v klubu KSČM se hledá jednotné stanovisko na podporu takového přístupu z hlediska toho tříletého období. Nechci rozvádět ty další věci, o kterých jsem už hovořil při prvním čtení.

Mimo jiné, a pořád si za tím stojím, rozpočtové určení v té podobě, jak ho známe, vyšlo z tzv. pokusu na začátku 90. let vytvořit něco, jak nově fi-

nancovat samosprávy. Tehdejší tvůrci to brali jako určité první opatření, první nástřel, chceme-li, dočasnost několika let. Z toho matematického vzorce se potom bude hledat jak naplnit chartu a samosprávnosti financování obcí vůbec. Tato dočasnost se samozřejmě v našich podmínkách stala trvalou hodnotou, a jak někdy se říká žertem, dočasnost v české kotlině je polovina nekonečna. Takže tuto dočasnost my teď ještě vylepšujeme takzvanými dodatečnými krátkodobými opatřeními tohoto typu.

No, a v čem je ten problém, když pominu věcnou stránku, že rozdělujeme virtuální peníze a ty koeficienty počítají s určitým růstem během tří let ekonomiky, a na to se vypočítávala v podstatě na setiny ta procenta, tak to už je otázka velmi diskutabilní, jestli to takto bude a nebude-li ten dopad ještě tvrdší, a mohli bychom ho vyjádřit možná jiným zlomkem, tak je tady pořád ten problém, že vlastně tímto znovu se hlásíme k důchodové reformě a hledání finančních prostředků na pokrytí toho vyvedení do toho pilíře, který je velmi diskutován. A pořád si stojím za tím, že těch 22 miliard, o kterých se hovoří, že je třeba do toho investovat, tak nejen že bude ztráta finančních prostředků z dlouhodobého pohledu, ale všechny země, které to měly, tak je to stálo ta dvě procenta. Takže u nás 60 až 80 miliard, žádných 20 miliard. Ale to je, říkám, jiná diskuse.

Takže tím, že se to dostává do tohoto materiálu, to opět dělá složitější posuzování této změny jako celku. Rozumím tomu, že řadě obcí se pomůže, očekávají, že jim to přinese, ono to přinese, myslím, České Budějovice jsou 7 milionů, do toho 1,5miliardového rozpočtu, mohli bychom hovořit o jiných, že to přinese nějaký ten podíl. Pozitivní je proti tomu, co předložili myslím zejména poslanci TOP, že se nesahá nějakým způsobem do daňové výnosnosti krajů. Takže to je také pozitivní a je to třeba vnímat. Ale na druhé straně – já jsem dával pozměňovací návrh k tomu, co předložili poslanci TOP, na těch 25 % sdílených daní, to dělalo těch 12 až 16 miliard navíc. Tady se našly jiným způsobem. A už nemám ambice to předkládat znovu do tohoto materiálu, protože to je za prvé komplikované touto tříletou dočasností do toho ještě vsunutou, a na druhé straně je mi známo stanovisko ministerstva, odpor skoro ve všech klubech k tomu navýšení, mimo klub KSČM, těch prostředků pod heslem je krize, tak nemůžeme přece rozdávat finanční prostředky. Na druhé straně ale toto řešení je velmi složité a za chvíli tady budeme mít zákon o financování školství, kde zase se bude narážet na to, že 1,5miliardy, která je zde přesunuta touto materií, tak jak se to odrazí v tom financování. Navíc financování školství je evergreen, kde se to tak jenom flikuje z roku na rok a není tam žádný hlubší systém podle mě. A vím, že jsou některé varianty v diskusi, které by asi diametrálně zasahovaly do té jedné a půl miliardy, která se teď rozpouští do rozpočtového určení daní.

Takže suma sumárum, ano, volá se po tom, řada obcí chce tuto změnu, nehledě na to ale pořád tady platí, jaký to má dopad a odkud se vlastně přerozděluje – z jedné kapsy do druhé. Ale říkám, je to pořád pod heslem když mně chcipla koza a nemůžete mi ji nahradit, tak budu spokojen, když sousedovi chciplou dvě. A to tady pořád je vidět, pan zpravodaj o tom hovořil, a snaha je u těch malých obcí to nějak redukovat. To je snaha pro tento, nebo příští rok, pardon, ale uvidíme, jak ta snaha bude v období těch tří let. Proto říkám za sebe, je to velmi kontroverzní, je to kompromis, který ve svém výsledku neuspokojí nikoho.

Děkuji za pozornost a nepodávám žádný pozměňovací návrh v tomto smyslu. (Potlesk z řad KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To je pan poslanec Petr Braný, který vystoupil v obecné rozpravě ve druhém čtení. Ptám se ještě na další přihlášku v této rozpravě. Není-li žádná, končím tedy obecnou rozpravu a zahajuji rozpravu podrobnou. Nevím, jestli pan kolega Braný chtěl – avizoval jste pozměňovací... Ne.

Podrobná rozprava, pan ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, dovolíte-li, navrhuji zkrácení termínu mezi druhým a třetím čtením na 48 hodin.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Ptám se na další návrh v rámci podrobné rozpravy. Pokud žádný takový není, tak podrobnou rozpravu končím.

Budeme hlasovat o návrhu, který zde zazněl, o návrhu pana ministra financí na zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením na 48 hodin. O tomto návrhu rozhodneme v hlasování, které ponese pořadové číslo 14. Je zde ještě žádost o odhlášení, čili prosím, abyste se všichni znovu přihlásili.

Zahajuji hlasování číslo 14. Táži se, kdo souhlasí se zkrácením lhůty mezi druhým a třetím čtením u této normy na 48 hodin. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 14, přítomno 160, pro 118, proti 14. Návrh byl přijat.

Poděkuji panu zpravodaji, panu ministru a končím druhé čtení tohoto návrhu zákona.

Budeme se věnovat dalšímu bodu. Zahajuji projednávání bodu číslo

4.

Vládní návrh zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodků veřejných rozpočtů /sněmovní tisk 695/ - druhé čtení

Pana ministra financí požádám, aby z pověření vlády uvedl také tento bod. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Opět dovolu, abych nezdržoval, abych poděkoval rozpočtovému výboru za projednání v prvním čtení, kde proběhla velmi živá diskuse, a již se těším na příspěvky, které jsou hlášeny na tabuli. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru rozpočtovému. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 695/1. Slovo má nyní zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Pavel Suchánek. Prosím.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dámy a pánové, rozpočtový výbor projednal tento tisk na své 33. schůzi a ve zkrácení, doporučil Sněmovně přijmout tento tisk ve znění pozměňujících návrhů přijatých rozpočtovým výborem. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Otevírám rozpravu o-becnou, mám do ní zatím dvě přihlášky. První pan poslanec Ladislav Šincl, poté je přihlášen pan poslanec Jiří Paroubek. Prosím, pan kolega Šincl má slovo.

Poslanec Ladislav Šincl: Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, vážené poslankyně, vážení poslanci, vláda opět předkládá balíček rozpočtových opatření, kterými chce dosáhnout v následujících letech konsolidace veřejných rozpočtů. Toto opatření se má tvářit, jako že rovnoměrně postihuje celou společnost. Ovšem pravda je někde jinde, jak už je u těchto vládních předloh zvykem. Opatření, která nám vláda předkládá společně se skokovým snížením valorizace důchodů, jen redukuje sociální pomoc státu a zejména u zvýšení DPH postihnou především nízkopříjmové skupiny obyvatel, přičemž dopad těchto opatření na ekonomiku České republiky může být v současné době fatální.

Rozumím vládě, že chce zvyšovat daně, u kterých je velká efektivita výběru. Nicméně zapomíná se na sociální dopad na společnost. Vláda se zkrátka rozhodla jít nadále cestou snižování životní úrovně občanů naší země a pomocí nejjednodušších řešení rychle naplnit poloprázdnou kasu.

Bez jasné koncepce, bez ohledu na současný hospodářský stav země i bez analýzy reálného dopadu na společnost.

Vláda opětovně navrhuje zvýšení DPH jako pověstný lék na všechno. Přitom již nyní na vlastní kůži můžeme zažít, jak takováto neodborná domácí léčba dopadá. Podle posledního údaje Českého statistického úřadu hospodářství kleslo meziročně o jedno procento. Je to zejména kvůli tomu, že se snižuje spotřeba domácností, za což můžou právě zvýšené nepřímé daně. Již v současné době se dramaticky zvýšil počet lidí, jimiž se vyplatí jet raději na nákup do Německa, Rakouska či Polska. Už i lidem, kteří bydlí nad 80 km od hranic, stojí podle nich za to jet na běžný nákup do zahraničí, protože se jim to vyplatí. Něco o tom vím, protože sám bydlím kousek od hranic.

I Ministerstvo financí připustilo, že se už letos stanovený cíl na výběr daně nepodaří naplnit. Další zvýšení DPH ekonomiku opět přiškrtí a ta v lepším případě bude maximálně stagnovat. Výběr daně poklesne. V důsledku vyšší DPH lze předpokládat, že Českou republiku čeká růst inflace a v důsledku toho opět nižší reálná spotřeba domácností. Již nyní utrácejí lidé poněkud méně, než se předpokládalo. Lidé na růst DPH z 10 na 14 % zareagovali jako obvykle jinak, než ministerstvo čekalo. A stát tak již nyní vybírá méně peněz, než původně počítal. Jako obvykle.

Zvýšení DPH od příštího roku by podle analytiků snížilo ještě více kupní sílu domácností, a to o stovky korun měsíčně. Podle poradenské společnosti Mazars se např. u průměrné domácnosti se dvěma dětmi sníží kupní síla o 250 až 300 korun měsíčně, důchodcům o 70 až 80 korun měsíčně. Proto se domnívám, že zvýšení DPH v současné době je možné označit za ekonomický nesmysl.

Ano, vím, že existují mnozí analytici tuzemských bankovních domů či finančních institucí, kteří nápad kvitují. Dovolte mi, abych citoval jednoho z nich, který spočítal, že peněženku každého občana České republiky zatíží navýšení o dodatečných 220 korun a to je prý schůdné. S tímto rozhodně nemohu souhlasit. Klasik říká, že dobrý ekonom bere v potaz i to, co není vidět. A já mám dojem, že vláda při svém rozhodování bere v potaz právě jen to, co je vidět a co chce vidět. Členům vlády už myslím naskakují dobře viditelná virtuální čísla vyšších daňových výběrů, o kterých se domnívají, že povedou k rychlejšímu ozdravení veřejných financí, a nevidí – nebo vidět záměrně nechťejí – to opravdu podstatné, to, co by si už konečně vláda měla uvědomit, že pro řadu lidí je v dnešní ekonomicky náročné době 220 korun nezanedbatelná částka rodinného rozpočtu, že jakékoli další navýšení daní snižuje motivaci lidí řádně je odvádět.

A vůbec tyto rychlé změny nejsou dobré ani z pohledu podnikatelského prostředí. Vědí nyní podnikatelé, jaká budou daňová pravidla pro příští rok? Řekl bych, že nevědí. Stát sice podporuje investory, aby v České republi-

ce investovali, ale sám jim vytváří velice nejisté hospodářské prostředí. Z hlediska konkurenceschopnosti není možné, aby podnikatelé díky neustálým změnám nebyli schopni plánovat na období delší než jeden rok.

Chce se mi skoro říct, co kdyby vláda nedělala s daněmi alespoň jednu vůbec nic? Co kdyby pořád všechno neměnila a nechala by lidem a podnikům klid na práci? Nechat lidi oddychnout a ekonomiku samu zre-generovat. Nelze přece neustálé výkyvy ekonomiky řešit rozsáhlými daňovými změnami na úkor sociálně nejslabších. Český daňový systém by měl být přece dlouhodobě stabilní. Zahraniční zkušenosti přitom potvrzují, že nejlepší daňová reforma je deset let klidu a stability bez výrazných daňových změn. Pozornost by měla směřovat k zefektivnění veřejných zakázek a boji s finanční kriminalitou, což jsou všechno černé díry, kterými v uplynulých letech unikla a stále uniká spousta dnes tolik potřebných miliard.

Příznejme si, že nám chybějí účinné nástroje k omezení šedé ekonomiky a daňových úniků. Kdyby v české ekonomice byly všechny výdaje státu opodstatněné, transparentní a užitečné, pak by bylo rozumné daně zvýšit, než aby se stát zadlužoval. V takové situaci ale v České republice rozhodně nejsme. Daně jsou jednak vysoké a za druhé stát obrovsky plýtvá všude, kam se podíváme. Proto by se vláda měla raději zaměřit na to plýtvání a zefektivňovat vlastní činnost a hospodaření.

Postupné zdražování základních potřeb pro nejchudší opravdu není cesta z krize. Tyto kroky povedou k ještě vyšší ekonomické nestabilitě a sociálním nepokojům. Je to salámová metoda, která, jak vidíme, se vrací každý půlrok a daně neustále plíživě zvedá. Vláda by se měla snažit především o střídmost a transparentnost na výdajové straně, a ne zvyšovat daně, aby se dodatečné daňové příjmy mohly zase časem stát jen zdrojem dalšího utrácení. Vláda by si měla uvědomit, že její experimenty s rozpočtovými opatřeními mohou mít nedozírné důsledky na společnost a zvýšit již tak napjaté sociální klima ve společnosti.

A nejsou to jen má slova. I guvernér České národní banky v dubnu uvedl, že rozpočtová opatření vlády letos sníží výkon ekonomiky o 0,4 procentního bodu a centrální banka tak letos očekává stagnaci ekonomiky. Bez vládních opatření by ekonomika rostla o 0,4 procenta. Loni fiskální konsolidace vlády snížila ekonomický růst o 0,6 procentního bodu na 1,7 procenta. Bez úspor by ekonomika stoupla o 2,3 procenta, jak vyplynulo z prezentace guvernéra České národní banky.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, k tomu bych chtěl závěrem doplnit, že současná vláda má velmi nízkou důvěru veřejnosti, protože svou politikou neustále snižuje životní úroveň občanů naší země. Neustálé zdražování potravin a léků, zvyšování nákladů na bydlení, zrušení základní slevy na dani pro pracující seniory a postupné zvyšování komunálních poplatků

povede k ještě větší chudobě nízkopříjmových skupin obyvatel, jako jsou senioři a osoby zdravotně postižené apod. Proto apeluji na členy vlády, ale i na poslance, kteří zvednou ruku pro tento návrh, aby vyšli ze svých teplych kanceláří a zašli mezi tyto normální lidi a zeptali se jich, jak se jim v dnešní době žije. Špatně.

Podobných špatných věcí v tisku 695 je podle mého názoru více, a proto navrhuji návrh zákona zamítnout již ve druhém čtení.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad sociální demokracie.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je to tedy návrh na zamítnutí, hlasování. Hlasovat se bude na počátku třetího čtení.

Nyní dostává slovo v obecné rozpravě pan poslanec Jiří Paroubek. Prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, dámy a pánové, projednáváme dnes soubor změn zákonů, které mají vést v příštím roce ke stabilizaci financí státu. Je to přitom stále dokola. Staří latinci tomu říkali circulus vitiosus, česky začarovaný kruh.

Topolánkově vládě se podařilo prosadit v roce 2007 změny daňových a souvisejících zákonů tak, že tyto daňové změny vstoupily v platnost od 1. ledna 2008. Byly to změny, které za prvé rozbily dosavadní vyvážený daňový systém, ve kterém byla daňová zátěž dosti rovnoměrně, a tedy relativně spravedlivě rozložena na bedra všech společenských vrstev, obdobně jako je tomu ve společnostech západní Evropy, charakteristických vyspělými institucemi sociálního státu. Západoevropské státy usilují s větším či menším úspěchem o společenskou harmonii. Ne tak současná česká vláda. Tu pnutí ve společnosti nezajímá.

Za druhé, rozbitím daňového systému spočívajícím především v odstranění daňové progresse a v relativně rychlém nárůstu nižší sazby DPH – léky, potraviny, základní druhy služeb, což je důležité zejména pro důchodce a rodiny s dětmi – tedy díky relativně rychlému nárůstu nižší sazby DPH došlo k poklesu výběru daní. Zcela selhaly akademické modely typu Lafferovy křivky. Vzpomínám si, jak mě v roce 2005 až 2006 velmi živě někteří představitelé pravice – někteří už tady chybějí v Poslanecké sněmovně – přesvědčovali, že to bude krásně fungovat. Základy ani hospodářské skoky se v ekonomice opravdu nedějí. V roce 2011 tak byl výběr daní o 10 miliard korun nižší nežli v roce 2007. Statistiky Českého statistického úřadu jsou v této souvislosti zcela nelibostné. Daňová reforma roku 2008 připravila příjmy státu o 80 až 90 miliard korun. Ministr financí bude určitě hovořit o částce o něco nižší, ale i těch 60 až 70 miliard korun, které připustí, je obrovská částka.

Dodejme ještě, že uplatnění mičurinských experimentálních metod stálo

českou ekonomiku v roce 2008 a po tomto roce ztrátu dynamiky tvorby hrubého domácího produktu. Nastal tedy opak, než chtěli ti, kdo přicházeli s daňovou reformou v roce 2007, kdo tady ukazovali s nadšením Lafferovu křivku. Je to úplný debakl hospodářské politiky české pravice. Nahlédnutí do statistik Českého statistického úřadu ukazuje, že v roce 2011 byl hrubý domácí produkt v běžných cenách o 40 mld. korun, tedy o 1 %, nižší než hrubý domácí produkt v roce 2008. Přitom hrubý domácí produkt v posledním čtvrtletí roku 2008 byl již zasažen dopady světové recese. Vláda pravice tedy v roce 2008 zahájila reformy, které měly nastartovat hospodářský růst. Kde že jsou ty růsty hospodářství přes 6 a 7 % z let 2005 až 2007? Nominální pokles o 1 % mezi lety 2008 a 2011 znamená, že reálný pokles hrubého domácího produktu, tedy po promítnutí vlivu inflace, může dosahovat za ty tři roky 5 až 6 %. Prostě vláda svou daňovou a obecně hospodářskou politikou dusí hospodářský růst.

V tomto roce zatím špatný trend poklesu českého hospodářství pokračuje. Vlastně, dalo by se říci, nezadržitelně pokračuje. V prvním pololetí tohoto roku podle poměrně čerstvě zveřejněných statistických čísel daňové příjmy státu zaznamenaly pokles meziročně o téměř 7 mld. korun, o 2,6 %. Katastrofální byl zejména vývoj inkasa DPH. Snížená sazba DPH se sice k 1. lednu tohoto roku zvýšila z 10 na 14 %, ale inkaso meziročně kleslo o 2,5 mld. korun, resp. o 2,6 %. Státní rozpočet ale s ohledem na zmíněný růst snížené sazby DPH počítá s růstem 15,5 % oproti roku 2011.

Kdyby rozpočet na rok 2012 sestavovali ekonomičtí praktici, počítali by při odhadu inkasa DPH s jevem, kterému se říká cenová pružnost, a nemohli by se pustit do odhadu výběru DPH tak avanturistického. Pokud mohu v této souvislosti říci něco ze svých zkušeností, pak tedy to, že se domnívám, že za normálních okolností se poptávka po zboží a službách z navýšení cen vrátí dříve či později na předchozí úroveň. To je ta cenová pružnost. Tedy – za normálních okolností.

V opatřeních, s nimiž vláda ve svých návrzích přichází, prakticky naprosto chybí opatření ke stimulaci na poptávkové straně. Ke stimulaci poptávky obyvatelstva určitě nepřispěje změna systému valorizace důchodů, která způsobí to, že v příštích třech letech vláda vytřepá z důchodců 48 mld. korun. Samozřejmě, že ty peníze budou chybět poptávce, budou chybět na trhu. Dojde k dalšímu poklesu koupěschopnosti obyvatelstva vlastně ve všech společenských vrstvách a třídách. I když mírnoučké, vlastně spíše symbolické zvýšení zdanění poplatníků s nejvyššími příjmy od ledna 2013 dopadne na jejich životní úroveň úplně jinak nežli další navýšení snížené sazby DPH na nízkopříjmové a středněpříjmové kategorie obyvatel. Poptávka obyvatelstva se tedy v příštím roce nezotaví. Nemá totiž proč. Nechci být špatným prorokem, ale pokud nedojde k naprosto gran-

dióznímu rozvoji exportu, nedojde ani k růstu hrubého domácího produktu ani k růstu daňových výnosů.

Upřímně – podle toho, jak vypadá dynamika exportu za měsíc červen, která se snížila na číslo kolem tří procent, tak si myslím, že i tento fundament, o který jsme se zatím opírali v hrubém domácím produktu, bude možná vytvářet jistý problém.

Jediné, co se tedy zatím projevuje v českém hospodářství pozitivně, byl vývoj exportu. Česká ekonomika je naštěstí silně spojena s ekonomikami okolních zemí – Německa, Slovenska, Polska i Rakouska. Tyto ekonomiky naštěstí rostou. Nejvíce polská – 3,5 %, nejméně rakouská – do 1 %, ale roste také robustní ekonomika Německa.

Při prvním čtení tohoto návrhu zákona jsem hovořil o polském příkladu. Polská liberální vláda opustila politický romantismus, který polskou nekomunistickou politiku provázel tradičně již vlastně od konce první světové války. Polsko se nepustilo do reformy srovnatelných s těmi českými. Polští politici si udrželi realismus, umírněnost a střízlivost. Polsko udrželo díky tomu hospodářský růst i v čase krize. Jeho ekonomika má možná skryté vady na kráse, ale pro nás, pro naše vývozce, je Polsko i díky zvyšující se koupěschopnosti polského obyvatelstva výborný partner. Kdyby kolem nás byly státy, jejichž ekonomika strádá, ale tak tomu opravdu není, byl by hospodářský pokles české ekonomiky v prvním čtvrtletí tohoto roku mnohem hlubší než oněch 0,7 %.

I z této zcela základní, jednoduché, zjednodušené dedukce – tedy kolem nás u hlavních obchodních partnerů naší země hospodářský růst, u nás pokles – logicky plyne, že původ problému recese české ekonomiky není zvnějšku, ale zevnitř naší země. Svádět to, že je u nás recese hospodářství a problémy s deficitem státního rozpočtu, na situaci v Evropské unii nebo v Evropské měnové unii je v zásadě bludné. Ale pohodlné, to uznávám.

Národní socialisté nebudou pro tyto změny daňových zákonů na rok 2013 pro jejich neužitečnost – ony nepovedou k obnově hospodářského růstu, chaotičnost – některé daňové reformy jsou již měněny, aniž ještě nabýly platnost, a proto, že neříkají úplnou pravdu. Rokem 2014 se totiž teprve budeme zabývat. Změny navržené v souhrnu obou let, tedy 2013 a 2014, mohou být přitom největším zásahem do daňové soustavy za existenci samostatné České republiky. Hlasovali bychom pro ně, pokud bychom viděli, že vláda alespoň zahajuje odbornou diskusi na téma prorůstových opatření. Očekával bych, že si členové NERVu, když toho už nejsou schopny odborné týmy na hospodářských ministerstvech, odvezou na dovolenou do jižních krajín úkol takový materiál přes léto připravit. I ekonomickému laikovi musí být jasné, že vláda doškrtala. Není už co škrtnout a strukturální deficit se nějak podstatně nesnížil.

Národní socialisté připravili na své nedávné programové konferenci protikrizový plán pro českou ekonomiku pod názvem Proti recesi, nezaměstnanosti a deficitu státu. Tento materiál obsahuje desítky návrhů, jak obnovit hospodářský růst, zvýšit dynamiku příjmů státního rozpočtu, snižovat nezaměstnanost zejména v oblastech, okresech s velkými strukturálními problémy, tedy v okresech a oblastech, které hospodářsky zaostávají, řečeno úplně česky, a s vysokou dlouhodobou nezaměstnaností, což jsou problémy zejména v Ústeckém a Moravskoslezském kraji, ale také nejméně dvou desítkách dalších okresů prakticky ve všech částech státu s výjimkou Prahy. A řešit také zcela nedořešený problém s deficitem státu.

Upřímně, neexistují žádná tak geniální opatření, která ožíví českou ekonomiku vládními zásahy ihned nebo velmi rychle. Každá ekonomika se vyvíjí nějaký čas jistou setrvačností. Přirovnal bych to k otočení kormidla velké zaoceánské lodi. Pootočením kormidla dojde ke změně směru až po jistém čase.

Především chci říci, že vidíme potřebu zvýšit za prvé spotřebu obyvatelstva, jeho koupěschopnost. Zastavit destrukci příjmů důchodců a veřejných zaměstnanců, dále – prosadit legislativu umožňující obcím, krajům a neziskovým společnostem vytvářet sociální podniky, ve kterých by nezaměstnaní udržovali i zvyšovali získané pracovní návyky. Dále – využívat evropských peněz z nové finanční perspektivy let 2014 až 2020 v oblastech s koncentrovanou vysokou nezaměstnaností a sociálním vyloučením k výstavbě komunitárních center podle vzoru severního Irsku. V těchto centrech by bylo možné provádět poradenství při zajišťování zaměstnání, dále rekvalifikační kurzy, umísťovat dílny sociálních podniků, zřizovat markety zaměstnávající nezaměstnané.

Druhá oblast, která stojí za to o ní hovořit, je oblast veřejné spotřeby, a tedy zvýšení poptávky podnikatelského sektoru. Myslím, že už se dnes shodneme asi všichni, že je potřeba zajistit krizový management čerpání evropských peněz. Jsme zřejmě v kritické fázi a bylo by dobré si přiznat, co hrozí. Nepodařilo se ani dojednat s Evropskou komisí obnovu čerpání v programech ani změnit strukturu ve prospěch programů s lepší perspektivou čerpání. Představa, že programy budou obnoveny k 1. 7. Evropskou komisí, pokud vím, selhala. Jak známe praxi Evropské komise, tak nejpravděpodobnějším, nejbližším termínem, který si můžeme přát, je září tohoto roku.

Dále – upravit systém investičních pobídek, podpořit státními programy výstavbu komunálních nájemních bytů i bytů sociálního charakteru a družstevní bytovou výstavbu. Převést zdarma na obce státní pozemky určené na bytovou výstavbu. Myslím, že je potřeba říci, že tato dvě poslední opatření se objevila v programu nového francouzského prezidenta

Hollanda. Myslím, že by stálo za to o nich uvažovat. Když se podíváme na čísla vývoje stavebnictví, za první pololetí jsou velmi nepříznivá. Není to nic nového, ale nepříznivý je také trend. Meziročně se snižuje počet stavebních povolení a také objemy inženýrských staveb zhruba o 15 %, to znamená, že nejsme ještě zdaleka na dně krize ve stavebnictví. A klesl také v červnu průmysl, to je velice vážné zjištění. Takže stavebnictví potřebuje nějaké podněty.

Podpořit český export posílením finančního zázemí EGAPu, České exportní banky i Českomoravské záruční a rozvojové banky. Využít dostupných zdrojů Evropské investiční banky k zajištění dostatečné dynamiky výstavby a modernizace dopravní infrastruktury a ostatních veřejných staveb. Využívat toho, čeho vlastně nedokážeme vůbec využívat, to jest projektů PPP jako významného nástroje k rozšíření výstavby nejen dopravních staveb, ale celé řady dalších potřebných veřejných staveb.

Posílit funkci Českomoravské záruční a rozvojové banky jako státní rozvojové banky pro podporu bytové výstavby, malých středních firem, například v oblasti průmyslových inovací, vědy a výzkumu, progresivních technologií a podobně, inovací a výzkumných a vývojových záměrů středních podniků. Diverzifikovat zahraniční obchod větší flexibilitou zahraniční politiky státu. Vytvořit, a opět řeknu, že jsem se inspiroval programem francouzského prezidenta Hollanda, protože oni mají podobné problémy ve své zemi, oni také mají oblasti, které zaostávají, a právě pro potřeby těchto oblastí chtějí zřídit státní investiční banku. Ale umím si představit, že by to mohla být i soukromá banka, kde by stát například nějakým způsobem ručil za část úvěru na rozvojové projekty v hospodářsky zaostávajících regionech.

A kde na to vzít? Obnovit systém progresivního zdanění u občanů s nejvyššími příjmy, ne tedy jenom symbolicky, jak se o to pokouší vláda. Zvýšit majetkové daně z nejrozsáhlejších majetků, zavést daň z finančních transakcí, obnovit daň z dividend. Nevím, proč by mělo ze země odcházet 150, 160 mld. dividend v každém roce. A na druhé straně je potřeba najít samozřejmě zvýhodněné možnosti pro reinvestování dividend vytvořených zisků u nás v zemi, tedy daňově podpořit takové reinvestice. Využít peníze u státních podniků Lesy Česká republika, Budvar, Čepro k podpoře státní investiční politiky, například k výstavbě komunálních bytů, a nebo rozvojové programy Státní investiční banky. Centrální provádění veřejných zakázek z jednoho úřadu – úřad státní expertizy. Kdybychom měli úřad státní expertizy, tak bychom nestáli teď před projednáváním bodu, který zítra odpoledne zahajujeme. Bylo by v podstatě povinné provádět státní expertizu každé veřejné zakázky od určité výše. Vyvolat v Evropské unii jednání k eliminaci daňových rájů.

A mohl bych pokračovat. Od vlády očekávám, že předloží k veřejné disku-

si podobný materiál k obnově hospodářského růstu. S ohledem na naléhavost celé věci se domnívám, že bude vhodné, aby tento materiál, tento návrh byl předložen nejpozději při třetím čtení tohoto zákona. V podrobné rozpravě k tomuto bodu předložím příslušný návrh. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím nyní o slovo pana poslance Michala Babáka, který je zatím posledním přihlášeným do obecné rozpravy. Prosím.

Poslanec Michal Babák: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, máme před sebou novelu zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodku veřejných rozpočtů. S většinou navrhovaných změn Věci veřejné souhlasí i z toho důvodu, že některé přímo vycházejí z programu Věcí veřejných. Například takzvaná daňová regrese, tedy druhá sazba daně z příjmů fyzických osob ve výši 22 %, kterou vláda docela vtipně schovává za výraz solidární zvýšení daně z příjmů fyzických osob, což je též zajímavé, že chtějí podpořit i poslanci Občanské demokratické strany, kteří se dlouhou dobu této daňové progresi bránili, což vítáme. Dále vítáme zvýšení srážkové daně u nerezidentů, čili zdanění daňových rájů, dále samozřejmě vítáme zrušení nebo eliminace daňové degrese, což je zrušení stropu na zdravotní pojištění, a tak dále.

S čím ovšem nemůžeme souhlasit a zásadně nesouhlasíme, je zvyšování daně z přidané hodnoty o 1 %, tedy na 15, respektive na 21 %. Zvýšení DPH nelze použít jako lék na všechno. Již nyní vidíme jasné následky toho, jak takováto svérázná kúra dopadá na ekonomiku. Ekonomika zpomaluje, chuť investovat klesá. Oproti ekonomikám sousedních zemí nerosteme a náš spotřebitelský apetit rovněž doznává propad. Přestože čeští exportéři dosahují rekordního vývozu, česká ekonomika klesá. Podle posledního údaje Českého statistického úřadu hospodářství kleslo meziročně o 1 %. Je to zejména kvůli tomu, že se snižuje spotřeba domácností, za což může převážně zvýšení daně z přidané hodnoty.

Vláda má vysoké ambice, že zvýšením DPH získá cca 18 miliard korun. Zhodnotíme-li poslední analýzy Ministerstva financí k výběru daní za období tohoto roku, tedy roku 2012, je zcela nereálné očekávat, že by tato částka byla vybrána. Jestliže Ministerstvo financí nebylo schopno vybrat daně v roce 2011, jen velmi obtížně se chce věřit, že s vyšší sazbou se to podaří, což jednoznačně poukazuje na fakt, že zvýšení DPH státní pokladnu nenaplní, ale naopak ekonomiku uškrtí. Optimální a dlouhodobé řešení vidíme v ponechání současných dvou sazeb DPH, tedy ve snížení 14 %, ve zvýšení 20 %, neexperimentovat, neprovádět stále změny a výkyvy, zkrátka zajistit předvídatelnost ekonomických pravidel. Je naprosto

nezbytné, aby český daňový systém byl dlouhodobě stabilní. Nelze donekonečna reagovat na každý malý výkyv ekonomiky rozsáhlým daňovým balíkem.

Rovněž je bez hlubší analýzy předkládán návrh na zrušení tzv. zelené nafty. Českým zemědělcům, kteří jsou již dnes pod vysokým konkurenčním tlakem, se tak opět oslabí jejich konkurenceschopnost a ekonomické zázemí, jejich schopnost soutěžit se zemědělci z Polska nebo i Rakouska tak bude ohrožena. Namísto autentické obrany a pomoci českému zemědělství a ochrany našich produktů a pracovních postupů opět podtrháváme pozici našeho zemědělství.

Z výše uvedených důvodů proto Věci veřejné připravily dva pozměňovací návrhy, které předloží v tuto chvíli do druhého čtení, a to první pozměňovací návrh pod číslem 3022, kterým chceme dosáhnout zachování DPH ve výši 14 a 20 %, a druhý pozměňovací návrh, kterým chceme zachovat osvobození zelené nafty.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců VV.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji a poprosím pana kolegu Babáka, aby v podrobné rozpravě ještě odkázal na tyto své návrhy. Pan kolega Sklenák. Prosím. V obecné rozpravě? (Ano.) Prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Já jsem čekal na konec obecné rozpravy a musím říct, že jsem zklamán způsobem, jakým je tato předloha projednávána. Jen připomenu, že když v prvním čtení pan ministr Kalousek předkládal tuhle předlohu, tak se vůbec nezmínil o tom, že tímto návrhem se úplně ruší příspěvek na bydlení a doplatek na bydlení, naopak zde uvedl, že všechny změny, které jsou navrženy, jsou pouze parametrické, nikoliv systémové, že ta předloha je mimořádně jednoduchá, a není tedy důvod nezkrátit druhé čtení na 30 dnů. Na návrh, aby byl tento návrh přikázán k projednání výboru pro sociální politiku, Sněmovna reagovala tak, že výboru pro sociální politiku tisk nepřikázala k projednání. Pan ministr Drábek tady seděl, neřekl k tomu také nic! Tak zásadní věc, jako je zrušení příspěvku a doplatku na bydlení, které v tuto chvíli pobírá nějakých 170 tisíc lidí v tomto státě, zrušit bez toho, aby jakýkoliv člen vlády tady k tomu řekl jednu větu, mně připadá skandální!

Připomínám, že tento návrh nebyl ani v připomínkovém řízení. A pokud tento návrh projde tak, jak je předložen, tak je to totální destrukce státní sociální podpory. A jestli se tady představitelé vlády opakovaně brání tím, že máme nejnižší míru chudoby v Evropě nebo jednu z nejnižších, tak jsem přesvědčen, že po těchto opatřeních tomu tak zdaleka nebude.

Takže já jenom vyjadřuji skutečně své velké znepokojení nad způsobem projednávání této předlohy a asi nemá cenu vést tady nějaké

delší diskuse, protože k nim zjevně není sebemenší ochota. Děkuji. (Potlesk v levé části sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Roman Sklenák. Nyní má slovo pan ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, dovoluji mi jen několik slov. Nechci zdržovat podrobnostmi, já podrobnosti příští týden předpokládám uvést na tiskové konferenci na Ministerstvu financí, kde budu prezentovat makroekonomickou prognózu červnovou a plnění za první pololetí. Přesto bych si dovil jenom velmi krátce zapolemit s poněkud zjednodušeným tvrzením, že zvýšení snížené sazby z 10 na 14 % vedlo samo o sobě ke snížení výběru DPH díky snížené spotřebě, které bylo způsobeno zvýšením té snížené sazby z 10 na 14 %. Když se podíváme na index inkasa DPH za leden až červen, tak skutečně dochází k poklesu na 94,6 %, to znamená, že za první půlrok se vybralo méně než za rok 2011, a já bych rád řekl ty základní vlivy.

Prvním důvodem je metodika, kdy se nám proti sobě v měsíci květnu sešly dva extrémy v roce 2011 i v roce 2012. V roce 2011 totiž od dubna začala platit novela zákona, kdy může být uplatněna daň na vstupu až po obdržení daňového dokladu, což vedlo k výrazně nižšímu výběru daně za duben a to se přesunulo do května. Takže podíváte-li se na inkaso DPH na květen 2011, tak je tam výrazný skok způsobený touto změnou legislativy. V roce 2012 byl květen oním měsícem, kam se kumulovaly vratky DPH. Vždycky to v nějakém měsíci musíte udělat. V roce 2012 je to květen, to znamená, sešly se proti sobě v květnu dva extrémy: extrémně vysoký výběr v roce 2011 a extrémně nízký díky vratkám v roce 2012. Kdybychom vytrhli květen a udělali index jenom za těch pět měsíců, tak index čerpání je 103,1 a lze předpokládat, že se to v následujících měsících vyrovná. To je jeden vliv.

Samozřejmě druhý vliv je i snížení spotřeby. Snížení spotřeby domácností za první pololetí indikujeme ve výši zhruba 70 mld. korun, ale je potřeba říci kde. Je to výlučně u zboží se základní, nikoliv u zboží se sníženou sazbou. Zboží se sníženou sazbou, která skočila z 10 na 14 %, tam zůstává spotřeba zhruba stejná. U zboží se základní sazbou skutečně dochází k poklesu spotřeby, to znamená, nepotvrzuje se ona hypotéza velkého přeshraničního obchodu potravin a dalšího zboží se sníženou sazbou. Pokud dochází ke zvýšenému přeshraničnímu obchodu, tak k němu dochází u zboží se základní sazbou, kde ovšem rozdíly v základní sazbě v ostatních zemích jsou v podstatě žádné. ČR má 20, Německo má 19, Polsko 23, Slovensko 20, Rakousko 20 %. To znamená, pokud je tam zboží levnější, tak je to asi z jiných důvodů než z důvodů daňových vlivů.

Co je poslední věc, která je mimořádně zajímavá a má samozřejmě výrazný dopad na spotřebu domácností, je, že zatímco roste tempo růstu výběru daně ze závislé činnosti, tam jsme asi na 103 % indexu, rostou platy, tak docela výrazně rostou bankovní úspory. Rostou bankovní úspory a klesá spotřeba. To je zřejmé. Jinými slovy, dalo by se říct, že občané se chovají tak, jak vláda usilovně říká, že je potřeba odpovědně se chovat, odkládat si část své spotřeby na horší časy, tedy na stáří, což tedy pro vládu sice je pozitivní zpráva, že její politika rozpočtové odpovědnosti, kterou adresuje i vůči občanům, má u veřejnosti úspěch, ale má to pro ni tu nevýhodu, že aktuální spotřeba, a tím i DPH, je o něco nižší.

Tak to jsou asi hlavní vlivy a rozhodně se to tedy netýká zboží ve snížené sazbě. Podrobnosti, kterými vás teď nechci obtěžovat, rozvedu příští týden na tiskové konferenci, kde pak konkrétní čísla zveřejníme na internetových stránkách Ministerstva financí. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. A nyní faktická poznámka, pan poslanec Jiří Dolejš. Prosím.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo. Pan ministr tady teď ukázal, že popsat nějakým zábavným či emotivním způsobem různé křivky a čísla statistická jde, ale nesmí se to urvat od života, protože to, co právě teď tady řekl, bylo velmi fantasmagorické. To, že nízkopříjmové domácnosti, např. důchodcovské, šklidí každou korunu, je přece realita. A to, že se žrát, s prominutím, musí, to znamená, že chodí pro ty rohlíky, pro to mléko atd., logicky tam musí platit i DPH. Ale nedovedu si představit důchodce, jak o francouzských holích kmitá k nějaké nejbližší spořitelně, aby si zakutálenou korunku někde pod kanapem šel uložit a dostal z toho nějaký multiplikační efekt, protože u nás samozřejmě úročení vkladů je horentní, to se mu vyplatí.

Takhle to nefunguje, to je nesmysl. Co nám tady říkáte, je nesmysl. Podstatné je, že další zvyšování DPH má sociální účinky. A že se v některých komoditách může promítnout i do problémů pro výrobce a dodavatele služeb, to je druhotný efekt, který zejména podnikatelé by měli velmi citlivě vnímat, protože koneckonců jste říkali, že jste vláda podnikatelů. (Potlesk části poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan ministr financí. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Zakutálenou korunku asi neběží uložit na běžný účet, to asi ne, to souhlasím, pane poslanče. Divil byste se, kolik důchodců si koupilo spořicí státní dluhopis. Poměrně hodně, protože mají pocit, že jejich úspory tak jsou chráněny před znehodnocením.

ním. Zrovna tak jako si ty spořicí státní dluhopisy koupila řada odborových organizací, což mě velmi dojalo, protože odboráři v praxi, když šlo o jejich peníze, vyjádřili plnou důvěru státní fiskální politice.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak. A já se zeptám, jestli se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Pan poslanec Dolejš, prosím, faktická poznámka.

Poslanec Jiří Dolejš: Už to nechci natahovat, ale že by sociální situace důchodců byla dobrozdáním pro občanské bondy, tak to je další fantasmagorie. Samozřejmě že se najde nějaký důchodce, restituent, který takto přelil nejisté peníze, v dnešní době nejisté peníze, do občanských bondů. Ale průměrný důchodce určitě vaše občanské bondy nekupoval, to si nemyslete, pane ministře. (Potlesk části poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je někdo, kdo se ještě hlásí do obecné rozpravy? Není nikdo, obecnou rozpravu tedy končím. Zahajuji rozpravu podrobnou. Slovo má pan poslanec Ladislav Šincl, po něm je přihlášen pan kolega Miroslav Opálka.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane ministře, vážená vládo, dovoluji mi předložit dva pozměňující návrhy, nicméně já jsem předložil i návrh na zamítnutí sněmovního tisku 695. Nicméně první pozměňující návrh další je vyjmutí – část 8. a 9. návrhu zákona, změna zákona o pomoci v hmotné nouzi a o státní sociální podpoře, se vypouští a ostatní části návrhu se přečíslovávají.

Dovolte mi krátké zdůvodnění. Sněmovní tisk číslo 695 upravuje změny daňových a pojistných zákonů. Nelogicky je jeho součástí rovněž zrušení obou stávajících sociálních dávek na bydlení. Příspěvek na bydlení a doplatek na bydlení má být nahrazen novou sociální dávkou s názvem příspěvek na náklady bydlení. Návrh stanoví nepřekročitelné limity tohoto příspěvku a drasticky omezuje jeho možné příjemce. Předmětná oblast nebyla součástí vnějšího připomínkového řízení. Do vládního návrhu se dostala až po jeho konání, tudíž bez odborné diskuse, čímž vláda porušila své vlastní vnitřní normy, legislativní pravidla.

Příspěvek na náklady bydlení je zařazen jen do oblasti hmotné nouze. Orgány hmotné nouze tak budou při jeho přidělování zkoumat vlastní příčinění žadatele o příspěvek na náklady bydlení, především zdali si nemůže dopomoci jinak, např. prodejem vlastní nemovitosti, kterou nabyt za celoživotní úspory. Ministerstvo práce a sociálních věcí se u zkoumání majetku a vlastního příčinění nezastavuje a jde podstatně dále. Příspěvek na náklady bydlení totiž obdrží podle návrhu jen ti, kteří si nemohou příjem

zvýšit vzhledem ke svému věku, zdravotnímu stavu nebo z jiných vážných důvodů vlastním přičiněním, a zabezpečení jejich základních životních podmínek je tak vážně ohroženo. Návrh přináší bezbřehou míru správního uvážení orgánů hmotné nouze.

Na příspěvek na náklady bydlení nebude právní nárok. Zmíněným nepatrným dovětkem je ohrožena nejen seniorská populace a rodiny s dětmi, nýbrž i střední třída jako celek. Pro mnoho rodin je příspěvek na bydlení poslední sociální dávkou, na kterou mají ještě nárok.

Z výše uvedených důvodů navrhuji vyjmout bez náhrady 8. a 9. část sněmovního tisku číslo 695, neboť je za prvé věcně nepřipravena, za druhé s přílišným negativním dopadem na osoby s nízkými příjmy a za třetí věcně nesouvisí s daňovými změnami, které jsou jádrem tisku 695. Problematika zneužívání doplatku na bydlení by se měla řešit jiným způsobem za zachování dávky státní sociální podpory. S ohledem na princip spravedlnosti by měl být na všechny podpory bydlení právní nárok, pokud osoba splní zákonná kritéria. O změně sociálních dávek na bydlení by však v prvé řadě měla být vedena odborná diskuse, což se však nestalo.

A nyní mi dovoluji ještě druhý můj pozměňující návrh. Část 6. a 21. návrhu zákona, změny zákona o rozpočtovém určení daní, se vypouští, ostatní části návrhu zákona se přečíslovávají.

Dovolte mi krátké zdůvodnění. Materie změny rozpočtového určení daní obsahuje vedle zmíněného sněmovního tisku č. 695 rovněž sněmovní tisk č. 694. S ohledem na přehlednost navrhuji, aby novela zákona o rozpočtovém určení daní byla předmětem toliko jednoho sněmovního tisku. Vzhledem k tomu, že sněmovní tisk č. 694 se věnuje zákonu o rozpočtovém určení daní jako celku, měl by to být jediný sněmovní tisk, kde se tato oblast projednává. Zmíněnou 6. a 21. část návrhu zákona však navrhuji vypustit bez náhrady, neboť podle ní mají po dobu tří let obce obdržet méně finančních prostředků ze sdílených daní. Má jít o solidární opatření v souvislosti se snížením schodku veřejných rozpočtů, se kterými se však v případě obcí nelze ztotožnit. Úprava ve sněmovních tiscích č. 694 a 695 jde proti sobě. Stát na jedné straně obcím přidává v podobě poměrně zdařilého kompromisního řešení, tisk 694, a na druhé straně obcím finanční prostředky zase ubírá, předmětný tisk číslo 695, což je logicky nelogické.

Z výše uvedených důvodů předkládám navrženou změnu.

Děkuji za pozornost. Přihlašuji se k elektronicky podanému tisku 3024. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Prosím, pan ministr Drábek má nyní slovo.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji, paní

předsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, jsem si vědom toho, že jsme v podrobné rozpravě, proto mi dovoluji jenom faktickou poznámku, na vystoupení pana poslance Sklenáka budu potom reagovat v průběhu projednávání ve třetím čtení.

Za prvé bych chtěl zdůraznit, že se nejedná o zrušení dávek, ale nahrazení dvou dávek jednou dávkou. Tedy sloučení dvou dávek do jedné dávky.

Za druhé, byla tady řeč o tom, že vláda porušila svoje vlastní pravidla. Není tomu tak. Vláda schválila nejprve věcně náplně jednotlivých bodů, poté Ministerstvo financí jako předkladatel zpracovalo paragrafové znění. Ministerstvo práce a sociálních věcí připomínkovalo zpracované znění s tím, že jeden bod tam není zpracován, tedy tam byl doplněn naprosto v souladu s legislativními pravidly vlády.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní dále do podrobné rozpravy prosím o slovo pana kolegu Miroslava Opálku. Poté je přihlášen pan poslanec Michal Babák.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní předsedkyně. Než předložím svůj návrh, chtěl bych říci, že jsme svědky druhého způsobu, jak vláda legislativně řeší některé své návrhy, aby neprošly celým kolečkem, a to buď poslancekým návrhem, viz zákon o transformaci úřadů práce, anebo v rámci připomínky vnitřního připomínkového řízení, tak jak se to stalo v situaci, kterou zdůvodňoval pan ministr Drábek.

Já musím konstatovat, že balíčky jsou vždycky problém. Jsou tam věci k podpoře i věci k nepodpoře, ale věcí, které si nezaslouží podporu, je více.

Mrzí mě, že poslanci koalice zablokovali přikázání tohoto tisku k projednání výboru pro sociální politiku. Já jsem se zúčastnil jednání rozpočtového výboru, který to měl gesčně na starosti, a musím konstatovat, že zde vystoupil jak zástupce Asociace majitelů bytů, kteří mají obavy, že lidé nebudou mít na zaplacení toho nájmu, který mají vyměřený, a že na to doplatí, a stejně tak tu byl zástupce nájemníků, který hovořil o tom, jaké problémy budou vznikat a povede to v řadě případů i k bezdomovectví.

Z těchto i dalších důvodů předkládám návrh ve druhém čtení, v podrobné rozpravě, na zamítnutí tohoto tisku.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím pana poslance Michala Babáka a poté je přihlášen pan poslanec Jiří Paroubek.

Poslanec Michal Babák: Vážená paní, vážené dámy, rád bych se přihlásil k pozměňovacím návrhům, které jsem již avizoval. První

pozměňovací návrh pod číslem 3022 se týká zachování dvou sazeb DPH ve výši 14 a 20 %. Druhý pozměňovací návrh pod číslem 3023 se týká zachování osvobození zelené nafty.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Pan kolega Jiří Paroubek, prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Můj návrh bude jednoduchý. Ukládá vládě zpracovat návrhy opatření k obnově hospodářského růstu státu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan ministr financí. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Můj návrh bude podstatně jednodušší, a sice prosba o zkrácení na 48 hodin mezi druhým a třetím čtením.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak. A ještě prosím o další návrhy v podrobné rozpravě. Nejsou-li žádné takové, přivolávám naše kolegy a budeme hlasovat o návrhu na zkrácení lhůty k projednání mezi druhým a třetím čtením, tak jak přednesl tento návrh v podrobné rozpravě, kterou jsem skončila, pan ministr financí. Návrhy na zamítnutí budou hlasovány na začátku třetího čtení, to je jenom upozornění. Je tu žádost o odhlášení, proto prosím všechny příchozí, aby se znovu přihlásili.

Zopakuji, že budeme jednat o návrhu na zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením na 48 hodin.

Zahajuji hlasování číslo 15. Táže se, kdo je pro tento návrh na zkrácení lhůty. Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 15 přítomno 159, pro 82, proti 75. Tento návrh byl přijat a tím mohu skončit druhé čtení tohoto návrhu zákona.

Budeme se věnovat dalšímu bodu. Zahajuji projednávání bodu

5.

Vládní návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 351/ - druhé čtení

Tento návrh z pověření vlády uvede místopředsedkyně vlády Karolína Peake. Prosím, paní místopředsedkyně, o vaše slovo.

Místopředsedkyně vlády ČR Karolína Peake: Děkuji vám, paní předsedkyně. Dámy a pánové, na minulé schůzi v červnu jsme projednávali tento návrh zákona, návrh novely Ústavy České republiky, kterým se mají rozšířit pravomoci Nejvyššího kontrolního úřadu. Vláda předložila návrh, jímž se pravomoci rozšiřují na kontrolu hospodaření obcí a krajů. Dnes v podrobné rozpravě načtu pozměňovací návrh poslanců Karolíny Peake, Stanislava Polčáka, Marka Bendy a Romana Sklenáka na rozšíření pravomocí NKÚ i na podniky nebo společnosti, v nichž má stát nebo územní samosprávný celek majetkovou účast.

Na minulé schůzi jsme také projednávali zákon tisk č. 352, jímž je novela zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu. Tak jak bylo dohodnuto jak na koaliční schůzce, tak později na schůzce se zástupci sociální demokracie, rozhodli jsme se nejprve do Senátu pustit novelu Ústavy, počkat si na to, jak se s tímto návrhem novely Ústavy Senát vypořádá, a podle toho připravit novelu zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu. Tato novela zákona už je připravena do té míry, aby odpovídala původnímu vládnímu návrhu, a rozšíření pravomocí na kontrolu státních, krajských a obecních podniků by následovalo hned vzápětí.

Já si dovoluji v podrobné rozpravě potom ještě přesně načíst znění pozměňovacího návrhu a požádat o zkrácení lhůt. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní místopředsedkyni vlády.

Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru a výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Iniciativně tento návrh projednal také kontrolní výbor. Usnesení výborů byla rozdána jako sněmovní tisky 351/1 až 3. Nyní dostává slovo zpravodaj ústavněprávního výboru a též výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj pan poslanec Stanislav Polčák. Prosím, pane kolego.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, paní předsedkyně, za slovo. Já jsem byl poměrně překvapen tím, že tento sněmovní tisk byl tak rychle zařazen, zatímco v minulých schůzích byl tak dlouho vyřazován, až tedy byl zařazen, i když tato situace mě trochu překvapila.

Nicméně k vlastnímu projednávání v rámci prvního a druhého čtení mohu říci toliko, že sněmovní tisk 351 byl projednáván ve výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj a ústavněprávním výboru a výboru kontrolním. Všechny tři výbory přijaly k tomuto návrhu pozměňovací návrhy, které byly rozdány do vašich lavic.

Je třeba říci, že základní úvaha směrem k tomuto tisku směřuje k novele Ústavy a navazujícímu prováděcímu zákonu, to znamená, je třeba dbát na to, aby zde byla zachována kompatibilita obou dvou norem, kde jedna

požívá samozřejmě kvality ústavněprávní normy, tedy síly ústavního zákona, to znamená prováděcí zákon se s tímto sněmovním tiskem nemůže dostat do rozporu. Myslím, že to by mohlo být zajištěno dohodou, která byla učiněna na poli politických stran, jejich představitelů, jak o ní informovala paní vicepremiérka Peake.

Já si myslím, že není důvodné dále rozšiřovat tuto diskusi v rámci druhého čtení, pouze poukážu na to, že kompromis, který byl dosažen, je do jisté míry inspirován těmi usneseními ústavněprávního výboru a výboru pro veřejnou správu, nicméně je do jisté míry překonává a přináší hledisko, které je politickým kompromisem. Jako zpravodaj je samozřejmě akceptuji. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji výboru ústavněprávního a současně pro veřejnou správu. Požádám nyní o slovo zpravodaje výboru kontrolního pana poslance Vladimíra Koníčka.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, výbor se již 18. ledna t. r. zabýval předmětným tiskem. Doporučil Poslanecké sněmovně, aby vládní návrh na vydání ústavního zákona schválila, a přidal pozměňovací návrh k článku I. V článku 97 přidat na konci textu slova "a jinými právními předpisy". Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Prosím o přihlášky do obecné rozpravy. Pan kolega Radek John má slovo. Prosím.

Poslanec Radek John: Vážená paní předsedající, vážení poslanci, dámy a pánové, konečně tedy po roce, kdy proběhlo první čtení navrhované úpravy Ústavy České republiky o rozšíření pravomocí Nejvyššího kontrolního úřadu, po nepochopitelné prodlevě, je tady naděje, že tato důležitá kontrolní a řekl bych také protimrhačská změna najde tentokrát potřebnou podporu Sněmovny, ke které vás vyzývám.

Tento zákon je malý rozsahem, bude mít ale velmi významný dopad na celou zemi a tuzemské hospodaření s veřejnými penězi. Touto ústavní změnou by konečně mohl Nejvyšší kontrolní úřad začít zkoumat hospodaření s majetkem obcí, krajů i vybraných právnických osob. Svou působnost Nejvyšší kontrolní úřad zatím má velmi omezenou pouze na kontrolu hospodaření se státním majetkem a na stav plnění státního rozpočtu, což je ve srovnání s obdobnými institucemi ve státech Evropské unie naprosto raritní a nepochopitelně úzké. Náš dosavadní ráj kontrolní benevolence a velkorysosti je obklopen státy s mnohem širšími a přísnějšími kontrolními pravomocemi. V některých ohledech jsou zahraniční kontrolní mo-

žnosti ještě větší než aktuálně projednávaný návrh. I tento návrh je proto třeba chápat jako kvalitativní přiblížení legislativně vyspělejších a opatrnějších státům, nikoliv jako definitivní vítězství.

Návrh na rozšíření působnosti NKÚ je jedním z prostředků realizace strategie, která sleduje ozdravení veřejných financí a dosažení vyrovnanosti tuzemských veřejných rozpočtů, po kterém všichni tak dlouho voláme a které je v naší zemi tolik zapotřebí. Kromě toho tato úprava přispěje rovněž k naplnění dalšího veřejného zájmu, a to dosažení zásadně vyšší míry průhlednosti a transparentnosti v oblasti veřejných zakázek a snížení prostoru pro korupci ve veřejném sektoru. Tyto cíle začne Nejvyšší kontrolní úřad naplňovat právě díky nově získaným kompetencím, pokud je podpoříte.

Přijetí novely přinese lepší prevenci proti korupci v oblasti využívání prostředků přicházejících z Evropské unie, za jejichž využívání je Česká republika dlouhodobě kritizována. Nová norma umožní kontrolu nakládání se zdroji z fondů Evropské unie. Tím se výrazně zvýší efektivita využívání těchto investic, a tím pádem bude přínosem pro běžného občana, a nikoliv pro ty, kteří s těmito financemi nakládají. Sníží se zadlužování krajů kvůli nesmyslným a neefektivním investicím, které pro svou nulovou efektivitu byly Uníí zamítnuty, a platba těchto investic tak zůstala na krajských rozpočtech.

Jsem rád, že vláda našla odvahu a předložila tuto novelu tak, jak bylo dohodnuto v koaliční smlouvě. Vždyť jejím přijetím umožní rovněž kontrolovat firmy ovládané státem a samosprávami. Konkrétně by tak kontrole podléhaly všechny veřejné instituce, např. ČEZ, České dráhy, Lesy České republiky, dopravní podnik a mnohé další významné instituce se zásadními rozpočty, obrovským majetkem a přímým dopadem na domácí ekonomiku a investice. Mimochodem instituce, kde proběhlo neuvěřitelné plýtvání do této doby. Kontrole by nově podléhaly společnosti hospodařící s majetkem, který čítá v podstatě třetinu státního rozpočtu České republiky.

Můžete namítat, že počet kontrolovaných subjektů se i bez veřejných institucí rozšiřuje na poměrně velké množství – vždyť jenom obcí je 6500. Nezapomínejme ale, že rozpočty obcí a krajů proteče více než polovina veřejného rozpočtu. Proto chápeme rozšíření pravomocí a možnosti kontroly ze strany Nejvyššího kontrolního úřadu jako velmi účinný a perspektivní kontrolní nástroj v boji proti klientelismu a korupci.

Za zcela bezpředmětný považuji argument odpůrců posílení kontrolních pravomocí NKÚ, že by nově měly hrozit arbitráže, pokud by došlo k těmto ústavním změnám. Tuto lacinou linku je třeba odmítnout. Vždyť za všech okolností a ve všech okolních zemích mohou tamní kontrolní úřady kontrolovat státní firmy, tak proč ne u nás? Proč právě u nás by kontroly měly mít mezinárodní soudní dohru?

Odmítám, že bychom zůstali skanzenem blahovolnosti v kontrole nakládání s veřejnými prostředky, což některým doposud cíleně vyhovovalo. Věřím, že vašim hlasováním, až k němu dojde, se situace zásadně změní a dorosteme tak jako ostatní demokratické země k zodpovědnějšímu hospodaření s veřejnými rozpočty.

Námítka skeptiků o nedostatečné odborné či početní kapacitě kontrolního úřadu je také neopodstatněná, protože rozšíření kapacity NKÚ bude postupné v souladu s přijímáním této normy.

Proto pevně věřím, že stejně jako poslanecký klub Věcí veřejných budete i vy hlasovat pro větší transparentnost v nakládání s veřejnými penězi, tedy pro tuto ústavní změnu, a k tomu vás vyzývám.

Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Zeptám se na další přihlášku do obecné rozpravy. Pan kolega Stanislav Polčák. Prosím.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji. Já již pouze tedy nikoli jako zpravodaj chci upozornit po tomto projevu pana předsedy Johna, že jásat úplně ještě nad touto úpravou není možné, protože se jedná o vytyčení směru, kterým bude vybaven kompetencemi Nejvyšší kontrolní úřad z hlediska Ústavy, ale i sama tato ústavní změna se odvolává na prováděcí zákon, který teprve má určit okruh těchto povinných subjektů, které budou podléhat následné kontrole Nejvyššího kontrolního úřadu.

Myslím si, že přístup Sněmovny je odpovědný v tom slova smyslu, že nejprve chce právě, aby byla odhlasována tato ústavní změna, a až poté, kdy s ústavní změnou bude souhlasit i Senát, který je nepřehlasovatelný a není možné jej postavit do role, že my již budeme probírat následující prováděcí předpis, o němž především asi hovořil pan kolega John, tak nelze jej postavit do role jakéhosi přihlížeče legislativního procesu právě v ústavních otázkách. Proto je nezbytné, aby nejprve byla schválena tato ústavní změna, která se ovšem odvolává na prováděcí zákon. K tomuto prováděcímu zákonu je tedy několik řekněme připomínek. My jsme snad dospěli ke kompromisnímu znění, ale právě nastavení ústavní předlohy má klíčový význam a ten se potom projeví v prováděcí zákonné změně. Jinými slovy, pokud se Sněmovna shodne na tomto ústavním textu, tak jakákoli případně další Sněmovna může bez toho, aniž by zasahovala do Ústavy, měnit okruh povinných osob cestou běžného zákona, tedy zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu.

Tolik snad jenom pro vysvětlení kolegům poslancům, v jaké fázi legislativního procesu se nacházíme.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Polčákovi. Zeptám se na další přihlášku do obecné rozpravy. Nehlásí se nikdo, obecnou rozpravu tedy končím.

Zahajuji rozpravu podrobnou. Ptám se, kdo se hlásí do podrobné rozpravy. Paní místopředsedkyně vlády Karolína Peake. Prosím.

Místopředsedkyně vlády ČR Karolína Peake: Děkuji. Za prvé mi dovoluji požádat o avizované zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením na 48 hodin.

Dále bych ráda vzhledem k tomu, že se jedná o velmi krátké znění pozměňovacího návrhu, jej načetla také na mikrofon. Vzhledem k tomu, že nebyl rozdáán do lavic, pouze byl načten do elektronického systému.

K tisku 351 k článku 1 zní pozměňovací návrh takto. V článku 97 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno e), které zní: "hospodaření s majetkem právnických osob, v nichž má Česká republika nebo územní samosprávný celek majetkovou účast, o nichž tak stanoví zákon".

Za druhé, v článku 2 se číslo 2012 nahrazuje číslem 2013.

Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byly pozměňovací návrhy a zároveň návrh procedurální.

Pan kolega Polčák se hlásí v rámci podrobné rozpravy.

Poslanec Stanislav Polčák: Já se omlouvám, paní předsedkyně. Z procesní opatrnosti si dovoluji načíst alternativní pozměňující návrh, který jenom reaguje na otázku fyzických osob. Zněl by následujícím způsobem: Článek 1, v článku 97 odstavce 1 písm. e) zní: "hospodaření s majetkem právnických osob, v nichž má Česká republika nebo územně samosprávný celek majetkovou účast, a hospodaření právnických a fyzických osob, které hospodaří s veřejnými prostředky, stanoví-li tak zákon."

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Ptám se na další přihlášku do podrobné rozpravy. Nehlásí se nikdo. Končím tedy podrobnou rozpravu.

Budeme hlasovat o návrhu, který přednesla paní místopředsedkyně vlády. Ten návrh je na zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením na 48 hodin. Přivolávala jsem naše kolegy, takže se domnívám, že se můžeme pustit hned do hlasování.

Zahajuji hlasování číslo 16 a ptám se, kdo je pro tento návrh. Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 16, přítomno 172, pro 150, proti 4. Návrh byl přijat.

Tím jsme se vypořádali s druhým čtením sněmovního tisku 351. Toto druhé čtení končím, děkuji paní místopředsedkyni a všem zpravodajům.

Budeme se věnovat dalšímu bodu. Dostáváme se již do bloku prvních čtení. Zahajuji projednávání bodu

6.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 731/ - prvé čtení

Z pověření vlády tento návrh uvede ministr průmyslu a obchodu Martin Kuba. Prosím, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba: Vážená paní předsedající, vážení kolegové ministři, vážená poslankyně, vážení poslanci, na základě úkolu, který vyplývá z programového prohlášení vlády České republiky, ze závazku připravit malou novelu horního zákona, která odstraní možnost vyvlastnění v tom paragrafovém znění, tak jak tam historicky byla, další omezení vlastnických práv majitelů nemovitostí v dobývacích prostorech, vám tuto malou novelu horního zákona, jak byla nazvána v koaliční smlouvě, předkládám.

Předložená novela řeší úpravu střetu zájmů mezi ochranou soukromého vlastnictví a využíváním nerostného bohatství a toto řešení v tuto chvíli výrazně posiluje ochranu práv vlastníků nemovitostí potenciálně dotčených těžbou vyhrazených nerostů.

Zároveň bych chtěl říci, že budeme za Ministerstvo průmyslu a obchodu po koaliční dohodě připravovat tzv. velkou novelu horního zákona, která by měla zajistit to, že stát nebude rezignovat na možnost přístupu ke strategickým surovinám, tedy zejména k uhlí, protože jako národní energetické bohatství by stát měl být schopen v situaci, kdy pro svou energetickou koncepci potřebuje tento nerost, se k němu dostat. Čili do té nové novely horního zákona budeme chtít definovat podmínky, za kterých by toto bylo umožněno. Musí to být ale umožněno v momentě, kdy stát dokáže ovlivnit to, kam bude daný nerost směřovat, kdy to nebude pouze vystaveno řeckně rozhodování soukromých společností. Stát musí v takové společnosti, která by mohla těžit a využít toho procesu vyvlastnění, mít mo-

žnost ovlivnit pohyb tohoto nerostu v energetice, nasměrovat ho do odvětví, které v energetice potřebuje, a musí to být i na základě všeobecného konsenzu.

Je důležité také říci, že změna horního zákona, kterou budeme předkládat, z pohledu Ministerstva průmyslu a obchodu by měla obsahovat i změnu poplatku za vytěžený nerost, a to nejen jeho navýšení, ale také rozdělení v tom daném regionu, protože dnes je vázán pouze na katastr obce, kde se těží, a jeho pouhé navýšení by zdaleka nepřineslo to, co systémově ty regiony potřebují, a to rozdělit ho v tom regionu rovnoměrně, protože třeba na příkladu Litvínova je vidět, že ačkoli je postižen tou těžbou, která je v jeho blízkosti, tak díky právě dnešním specifikům toho poplatku nemá možnost čerpat jakoukoli výhodu.

Je jasnou pravdou, že tak jak byly ty paragrafy historicky napsány, tak v této době už samozřejmě jsou přežití, a tato malá novela je odstraňuje. V této chvíli bude na koalici, abychom dokázali připravit novelu horního zákona, která bude splňovat moderní parametry a možnosti tak, aby stát dokázal ovlivnit a neztratil možnost přístupu ke svým strategickým surovinám, tak jak to dokážou v okolních státech, jako je například Německo. Toto paragrafové znění budeme mít připraveno do vlády někdy v srpnu nebo v září.

To je malý úvod. Žádám vás o schválení tohoto vládního návrhu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Prosím o slovo zpravodaje pro první čtení pana poslance Jana Čechlovského.

Poslanec Jan Čechlovský: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vládo, kolegyně a kolegové, ctěná Sněmovno, předkládaná tzv. malá novela horního zákona je tak stručná, že vlastně už stručnější být nemůže. Tolik asi v nadsázce. Ale vážně. Pan ministr předkládaný materiál stručně uvedl a já zkusím nebyť o moc delší.

Novela zákona v podstatě obsahuje pouze zrušení možnosti státu uplatnit právo veta na využití výhradních ložisek nerostů z důvodu převažujícího veřejného zájmu a zrušení možnosti vyvlastnění nebo dalších omezení vlastnických práv majitelů nemovitostí dotčených využíváním těchto ložisek.

Zdůrazňuji, že mluvíme o nerostech obecně, nikoli jen o uhlí, jak se nám někteří zuřiví novináři nebo ekoaktivisté snaží vnutit. A právě proto, že se hovoří o nerostech obecně, a já jsem obeznámen s některými velmi špatnými zkušenostmi nejen starostů či primátorů s chováním některých těžařů při dobývání nerostů, a zdůrazňuji, že obecně, i já doporučuji tento zákon postoupit do dalšího čtení. Bez zbytečných větších doprovodných

populistických výkřiků, že by snad samo vyvlastňování mělo být přežitkem minulého režimu nebo že by klíčovým problémem mělo být to, že tohoto institutu nebylo v posledních x letech využito.

Považuji nicméně tuto malou novelu za krok A. Za krok A proto, že očekávám sám krok B, kterým by, jak řekl i pan ministr, měla být velká novela horního zákona, která by se měla v této Sněmovně objevit snad dříve, než projednáme tuto tzv. malou novelu až do finále. Jsem totiž jeden ze zastánců názoru, že stát nesmí rezignovat na těžbu strategických surovin, a musím říci, že se těším na podzimní snad věcnou a seriózní diskusi k tak vážné problematice.

Tuto malou novelu, tedy opakuji, v této chvíli doporučuji propustit do dalšího čtení. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji Janu Čechlovskému. Otvírám obecnou rozpravu. Zatím je do ní přihlášeno šest našich kolegů a kolegyň. První dostává slovo pan poslanec Milan Štoviček, po něm je přihlášena paní poslankyně Matušovská. Prosím, pane kolego.

Poslanec Milan Štoviček: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, děkuji panu ministrovi za předložení této novely a panu zpravodaji za doporučení.

Máme před sebou na stole návrh vládní novely horního zákona, která z tohoto právního předpisu vypouští paragrafy umožňující vyvlastnění. Ty z vás, kteří návrh novely neměli čas prostudovat důkladněji, bych rád ujistil o třech věcech.

Za první. Zrušení vyvlastňovacích paragrafů nezničí české hornictví, jak se vám možná někdo snažil namluvit. Většina důlních provozů se dokáže s dotčenými vlastníky skutečně domluvit po dobrém, pozemky ve svých dobývacích prostorech má dávno vykoupeny, a nemá se proto čeho obávat.

Za druhé. Navržená změna nebude mít žádný vliv na obecnou úpravu vyvlastnění. I nadále tedy bude možné omezit vlastnická práva ve veřejném zájmu pro výstavbu dálnic či jiných veřejně prospěšných staveb.

Za třetí. Navržená změna eliminuje riziko korupce s touto oblastí související. Všude, kde úředník rozhoduje o zájmu soukromých osob, je riziko korupce přirozeně přítomné. V případě rozšiřování uhelných dolů se ovšem jedná o zájmy v řádech desítek miliard korun, kde je zmíněné riziko přítomné jednoznačně. Pokud zrušíme možnost, aby o věci rozhodoval úředník, zrušíme tak nevyhnutelně i možnost korupce, protože prostě nebude mít kdo koho uplácet.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, vnímám a respektuji, že je mezi vámi několik lidí, kteří by si přáli rozšíření povrchových dolů za platné limity těžby na místo, kde dnes stojí Horní Jiřetín, Černice a pod okna mých

spoluobčanů v Litvínově. Mantrou zastánců prolomení limitů v posledních letech ovšem bylo, že případná dohoda mezi těžebními firmami a vlastníky domů ohrožených těžbou musí být dobrovolná. Tak to ale dnes prostě není. Podle nyní platné právní úpravy mohou těžaři vydírat lidi, kteří jim nechťejí svůj dům prodat po dobrém, hrozbou vyvlastnění. Majitelem vyvlastněného domu či pole se přitom nestává stát, jak by si možná někteří z vás mohli myslet, ale soukromá těžební společnost, které stát ve vyvlastňovacím řízení pouze hraje roli užitečného mouřenína.

Pro nás, kteří si bourání obcí kvůli těžbě uhlí nepřejí, je věc jasná. Zrušení vyvlastňovacích paragrafů, které dnes projednáváme, poskytne lidem v ohrožených obcích jistotu, že jejich budoucnost je skutečně v jejich rukou, a nikoli v rukou těžařů či jednoho úředníka.

Ti z vás, kteří si přejí těžbu za limity, ale upřímně ji podmiňují svobodnou, dobrovolnou dohodou mezi těžaři a vlastníky, by ovšem měli novou podporit snad ještě nadšeněji než já. Jimi navrhovaný postup totiž prostě není za současného stavu možný a umožnilo by ho právě až navrhované zrušení vyvlastňovacích paragrafů.

Pevně doufám, že mezi námi není nikdo z množiny třetí, která by ráda bourala obce v předpolí dolů i za cenu vyhnání tamních obyvatel proti jejich vůli, jako jsme to zažili naposledy v obci Libkovice.

Vážené kolegyně, vážení kolegové nejenom z vládních, ale i z opozičních stran, dovoluji si vás pokorně, ale přesto velmi naléhavě požádat, abyste tento návrh zákona propustili do druhého čtení a umožnili nám tak splatit dluh, který vůči obyvatelům severních Čech, ale i severní Moravy, respektive Slezska máme.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z prostřední části sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Nyní faktická poznámka – pan kolega Foldyna. Prosím.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Dobré odpoledne, vážení přátelé, vážení kolegové. Já si dovoluji jednu poznámku k tomu, co přednesl můj kolega předřečník, kterého si v řadě věcí nesmírně vážím, nicméně si myslím, že používá-li tady argument, že se těžaři dohodnou s většinou, já bych chtěl říct, že to slovo s většinou je právě to zavádějící. Podívejte se, jestliže jedna těžební společnost ve mzdech, prostřednictvím mezd utratí v severních Čechách 4 miliardy korun za rok a ta většina bude 99 % a jedno procento si postaví hlavu a nedovolí tu těžbu, tak jsme na hrci v severních Čechách. Chceme-li se tedy jaksi chovat ke svým občanům – já se domnívám, že žijeme v jiné době jak před 25 lety, v jiném systému, který nabízí možnosti tomu potenciálnímu člověku, který se cítí v ohrožení, se nějakým způsobem dohodnout, nebo bránit jeho práva.

Takže já bych chtěl, aby byl jasně srozumitelný zákon, aby vycházel z energetické koncepce státu, o tom tady jaksi nepadlo ještě ani slovo. Takže v této chvíli já pro tento zákon zase nemohu hlasovat, protože většina je pro mě v severních Čechách málo. (Potlesk několika poslanců z řad ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Nyní s řádnou přihláškou v obecné rozpravě paní poslankyně Květa Matušovská, po ní je přihlášen pan poslanec Jiří Paroubek.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji. Paní předsedkyně, vážení kolegové, vážené kolegyně, hornická činnost je jednou z mála činností, která v tomto státě stále funguje. Návrh novely horního zákona umožňuje různým aktivistům, ale nejen jim, tuto činnost zrušit.

Horní zákon je jediným zákonem v České republice, který stanoví, že nerostné bohatství je vlastnictvím státu – výhradní ložiska. Horní zákon byl přijat pro umožnění nakládání s nerostným bohatstvím, a nikoli znemožnění nebo ztížení s jeho nakládáním. Horním právem si stát zajišťuje práva a povinnosti při nakládání se svým nepřemístitelným vlastnictvím, výhradními ložisky, pro potřeby celé společnosti.

Horní právo je tvořeno dvěma základními instituty: horním regálem a horní svobodou. Horní regál spočívá v oddělení nerostů od pozemků a v zákonném přivlastnění si státem vyhrazených nerostů a právo s nimi nakládat. Horní svoboda spočívá i proti vůli vlastníka pozemku v exkluzivním oprávnění podnikatele svobodně zřizovat v držení dobývacím prostoru, a pokud je to nutné i mimo něj, stavby a provozní zařízení, které jsou potřebné pro otvírku, přípravu a dobývání výhradního ložiska.

Dovolím si citovat z důvodové zprávy: "V současné právní úpravě má stát zákonný prostředek pro umožnění hospodárneho využití strategických zásob nerostných surovin, které jsou v jeho vlastnictví, zejména v případě ohrožení jeho surovinové nebo energetické bezpečnosti. V případě nutnosti využití zásob nerostné suroviny, při kterém dojde k omezení vlastnických práv k dotčeným pozemkům a nemovitostem, je nutné finanční kompenzace za újmu na majetku, v krajním případě i za přemístění obyvatel nebo obcí, tedy významného navýšení nákladů na těžbu." Uvedené skutečnosti jsou velmi důležité, protože umožňují státu využití jeho vlastnictví. Zde zdůrazňuji "státu", protože vyvlastnění je možné pouze ve veřejném zájmu – viz § 33 odst. 4 horního zákona. To znamená, že není posílena pozice těžební organizace, protože ta těžko doloží veřejný zájem na pokračování své těžby.

Důvodová zpráva dále uvádí – cituji: "Současná právní úprava tedy nedostatečně zabezpečuje ochranu soukromého vlastnictví a zvýhodňuje

stát jako vlastníka ložisek vyhrazených nerostů, kterému umožňuje v případě převládajícího veřejného zájmu na využití výhradního ložiska nad oprávněným zájmem vlastníka pozemků a jiných nemovitostí vyvlastnění tohoto majetku." To je pravda pouze částečně, protože vyvlastnění nastupuje až v okamžiku, pokud se těžební organizace nedohodne před povolováním hornické činnosti s vlastníky pozemků a nemovitostí. Zde je široký prostor pro ochranu práv vlastníků. Teprve pokud vlastník požaduje nesmyslné náhrady nebo zcela nesouhlasí se záměrem a nechce jednat s organizací, a opět zdůrazňují veřejný zájem, může stát přistoupit k vyvlastnění. Vyvlastnění probíhá soudní cestou a soud by stanovil jako náhradu cenu obvyklou v dané lokalitě.

Tento proces, tj. vyvlastnění, má zabránit spekulacím s pozemky. Je pravda, že stát je v procesu vyvlastňování poněkud favorizován tím, že je horním zákonem stanoveno právo vyvlastnění, ale to zamezí opakování takových kauz, jako byl obchvat Plzně nebo dostavba dálnice u Hradce Králové.

V neposlední řadě je třeba zdůraznit, že stále se jedná o vyvlastnění pozemků v dobývacích prostorech, a než je stanoven dobývací prostor, musí proběhnout řízení o stanovení chráněného ložiskového území, EIA, a pak se teprve stanovuje dobývací prostor. Ve všech těchto řízeních se mohou vznášet námitky. O tyto možnosti jsou připraveny fyzické osoby, které vlastní pozemky a nemovitosti v již stanovených dobývacích prostorech, ale těm je umožněno vyrovnávání se s těžebními organizacemi při řešení střetu zájmů před povolováním hornické činnosti, viz § 33 odst. 5 horního zákona a § 17 odst. 2 zákona č. 61/1988 Sb.

Co se týče problému možnosti zřizování staveb souvisejících s dobýváním, to je opět vázáno na povolení hornické činnosti. Tyto stavby jsou povolovány zpravidla v rámci povolování otvírky, přípravy a dobývání. To znamená, že k nim musí být opět doloženo vyřešení střetu zájmů. Pokud k tomu nedojde, může dojít až na vyvlastnění podle výše uvedeného postupu – veřejný zájem.

Na závěr rekapitulace k problému vyvlastnění. Ochrana práv fyzických osob je dostatečně zajištěna, protože před nastoupením institutu vyvlastnění je s fyzickými osobami několikrát jednáno. Vyvlastnění je vázáno na prokázání veřejného zájmu. To je možné pouze ve státem potřebných situacích a nemůže ho prokazovat pouze organizace bez podpory státu. Vyvlastnění probíhá soudní cestou a to zaručuje, že vyvlastnění proběhne, ale fyzické osoby nebudou okradeny. Za své majetky dostanou soudně stanovenou cenu. To zabrání skupování nemovitostí spekulanty a požadování nestoudných cen za tyto nemovitosti.

Je nutné stále zdůrazňovat, že vyvlastnění může být provedeno pouze ve veřejném zájmu, tj. v řízeném procesu, a nikoliv živelně? V případě, že bude

institut vyvlastnění z horního zákona odstraněn, není nutné, aby existoval institut vyhrazených nerostů ve vlastnictví státu, protože ten se vzdává možnosti s nimi nakládat.

Proto bych ráda navrhla přerušení projednávání zákona v rozpravě do předložení vládního návrhu komplexního horního zákona.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Paní poslankyně, chci se vás jenom zeptat, zda procedurální návrh na přerušení myslíte po skončení obecné rozpravy – nebo jak přesně bude znít váš návrh? (Poslankyně Matušovská po poradě s klubem chce teď.) Prosím, řekněte nám na mikrofon, ať všichni slyší, jak zní váš návrh.

Poslankyně Květa Matušovská: Teď.

Předsedkyně PSP Miroslava: Takže žádáte, aby teď bylo přerušeno projednávání tohoto vládního návrhu, a to doby, než bude předložen...

Poslankyně Květa Matušovská: Než bude předložen komplexní vládní návrh horního zákona.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji. Pan kolega Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl přednést pozměňující návrh k tomuto návrhu v souladu s jednacím řádem, a to na přerušení projednávání tohoto bodu na 15 minut.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Takže budeme hlasovat nejprve o přerušení na 15 minut, poté, pokud nebude přijat tento návrh, budeme hlasovat o návrhu paní poslankyně Matušovské. Přivolávám naše kolegy do jednacího řádu. Prosím vás všechny o chvíli trpělivosti, než se dostaví. (Poslanci vcházejí do sálu.) Já se domnívám, že už můžeme zahájit hlasování. Ještě vidím... (přicházející poslance).

Nejprve hlasování na přerušení tohoto bodu na 15 minut.

Zahajuji hlasování číslo 17. Ptám se, kdo souhlasí s přerušením tohoto bodu na 15 minut. Kdo je pro? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 17, přítomno 174, pro 66, proti 65. Návrh nebyl přijat.

Nyní tedy návrh paní poslankyně Květy Matušovské, která navrhuje

přerušit projednávání tohoto bodu do doby, než bude předložen komplexní vládní návrh horního zákona.

Zahajuji hlasování číslo 18. Táží se, kdo souhlasí s tímto návrhem paní poslankyně Matušovské. Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 18, přítomno 173, pro 65, proti 86. Návrh přijat nebyl.

Budeme tedy pokračovat a slovo dostane pan poslanec Jiří Paroubek, po něm je přihlášen pan poslanec Jaroslav Krupka. Prosím.

(Šum v sále, poslanec Paroubek čeká na zklidnění atmosféry.)

Dámy a pánové, prosím o klid. Slovo bylo uděleno panu poslanci Paroubkovi. Všechny ostatní hovory prosím, abyste přenesli mimo jednací síň.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená paní předsedkyně, já mám vcelku silný hlas, ale myslím, že nemá smysl, abych tady ničil zdraví svých kolegů.

K tomuto návrhu, se kterým přichází vláda, bych chtěl především reagovat prostřednictvím předsedající na vyjádření pana poslance Šťovíčka. Já nevím, kdo tady chce rozšířit povrchové doly. Myslím si, že to by měla být výsostně záležitost lidí a ti by o tom měli rozhodovat – především v tom kraji, kterého se to týká, ať už se to týká Moravskoslezského kraje, Ústeckého kraje nebo kteréhokoli jiného. Protože tady zcela nepochybně nejde jenom o nerosty typu černého uhlí nebo hnědého uhlí. My tady neřešíme primárně politický problém, na kterém si někdo udělal politickou kariéru. My tady řešíme problémy, které souvisí s pracovními příležitostmi lidí, především v těch krajích a okresech, kde se práce získává velice obtížně. Takže prosím, abychom k tomu přistupovali bez demagogie, abychom k tomu přistupovali opravdu zásadově.

Já nevidím jako zásadové řešení návrh, kdy se vyjmou dvě ustanovení ze zákona, který nějak funguje, asi ne nějak dobře, ale funguje, aniž je snaha předložit např. věcný návrh zákona, který by komplexně řešil tuhle problematiku, na kterém by se vládní koalice byla schopna shodnout. Abychom aspoň viděli tento věcný návrh zákona. Pokud známe praxi současné vládní koalice, tak je velice obtížné, aby se na řadě věcí shodla. Ale pokud tady bude schválen tento zákon, tak to bude mít řadu velice nepřijemných konotací.

Uváděné důvody pro předložení: Naplňuje koaliční smlouvu stran současné vládní koalice. Skutečně skvělé zdůvodnění! Odstraní možnost vyvlastnění a další omezení vlastnických práv majitelů nemovitostí v dobývacích prostorech. Dobře, to už je věc, o které se dá zcela nepochybně diskutovat.

Jaký je hlavní důsledek přijetí vládního návrhu změny? Vláda překvapivě svým návrhem vylučuje z horního zákona institut vyvlastnění.

Principiálně tím státu zamezí účastnit se využití ložisek vyhrazených nerostů ve veřejném zájmu. Vzdává se svého vlivu v oblastech nutných ke krytí životně důležitých společenských potřeb. Podstatně oslabuje možnost naplňovat vlastní smysl horního zákona – ochranu a využití nerostného bohatství. Je tedy možné říci, že takto formulovanou novelou by o využití nerostného bohatství, které je fakticky státu, tedy všech občanů České republiky, rozhodovali prakticky výhradně majitelé pozemků, které se nad ložiskem nacházejí. Příklad: Pokud jediný vlastník libovolně malého pozemku v dobývacím prostoru nebude ochoten za žádných okolností prodat, tak ani vláda ani těžební společnost nebudou mít žádný zákonný prostředek, jak se k ložisku dostat.

Jaká je praxe vyvlastnění ze zákona ve světě? Já bych chtěl především říci svou zkušenost, podělit se o zkušenost z dětských let. Kdysi, někdy v roce 1965, hrála na pražské Slávii Hrdlovka. Když jsem přišel po letech do Ústeckého kraje, zajímal jsem se, kde je Hrdlovka. Oni sice tehdy prohráli asi 6 : 0, ale hráli docela pěkný fotbal, měli tam spoustu mladých hráčů. Zavezli mě k jednomu velkopaneláku a řekli: Tady je většina obyvatel Hrdlovky. Samozřejmě že oni se museli zbavit všeho, co měli rádi, já to všechno chápu, hospodářských zvířat od koček přes králíky atd. Je to ohromný zásah do života. Nikdo si to asi nepřeje. Ale pokud už by k něčemu takovému mělo dojít, tak samozřejmě by měly být jasné regule.

Zrušení paragrafu o vyvlastnění není cesta správným směrem. Jak je to tedy ve světě? Podotknu, že nehledám inspiraci v komunistických státech, vůbec ne. Možnost vyvlastnění pozemků s ložisky vyhrazených surovin je ve vyspělých státech standardní. Není to žádný přežitek minulosti, ale standardní demokratický postup, kde občas musí jedinec ustoupit zájmu většiny. Německo, Británie i Spojené státy mají možnost vyvlastnit pozemky v zájmu hornické činnosti a činí tak v případě potřeby.

Příklad: Německo. Institut vyvlastnění k obecnému prospěchu je zakotven dokonce v ústavě, v základním zákonu, přičemž hodnotu odškodnění v případě nedohody stanoví dle objektivních měřítek nezávislá znalecká komise. To vidím jako velmi korektní. Ve Spojeném království, pokud nedojde k dohodě s majitelem vyvlastňovaného pozemku, je výše náhrady stanovena pozemkovým tribunálem. Ve Spojených státech je institut vyvlastnění zakotven jak ve federální ústavě již od roku 1791, tak v ústavách jednotlivých států americké unie. Vyvlastňovací paragrafy jsou součástí mnoha dalších zákonů a reálně se používají typicky u liniových staveb, logicky u dálnic, vedení, sítí a podobně. Přitom ložisko nerostu je nepohyblivé na rozdíl od té dálnice. U drtivé většiny jiných případů, kde se dají použít vyvlastňovací zákony, je přitom možnost alternativy. Dálnice nebo vedení sítí může vést trochu jinak. Ale s ložiskem nerostů nepohneme.

Co by znamenalo přijetí této změny v praxi? Pokud se kdokoli a z

jakýchkoli důvodů rozhodne neprodat jakékoliv těžební společnosti pozemky, které jsou potřeba k vytěžení jakéhokoliv nerostu, nebude existovat právním nástroj, jak jej k tomu přinutit. Myslím, že to nemusí být vůbec ad absurdum. Že třeba zahraniční společnost, imaginární firma XY, koupí čtyři metry čtvereční půdy nad nerostem, který má strategickou hodnotu pro Českou republiku, a Česká republika bude odkázána na nákup suroviny ze zahraničí. Fakticky to znamená, že přestože nerostné bohatství je ze zákona státu, to, zda bude mít stát možnost se k němu dostat, by záviselo zcela na vůli majitelů pozemků nad ložiskem. Což nemá ani logiku ani srovnání v právním systému ve většině zemí světa. Chce to opravdu promyšlený nový horní zákon.

Německo, Británie i Spojené státy mají možnost vyvlastnit pozemky v zájmu hornické činnosti a činí tak. Jak již jsem řekl, myslím, že je potřeba se podívat, jaké jsou standardní demokratické postupy v těchto státech. Je podle mě chybou, že tato novela předchází předložení a schvalování státní energetické koncepce. Takováto novela horního zákona ve svých důsledcích vylučuje jiný než neuhelný scénář energetické koncepce státu. A já jsem na ni upřímně zvědav.

Pokud bych měl učinit závěr, důsledky případného přijetí vládního návrhu novely horního zákona jsou velmi rozsáhlé a dalece přesahují těžební činnost. Mezi jinými je to přímé ohrožení tisíců pracovních míst v nejproblematictějších regionech České republiky. Dále ohrožení surovinové a energetické nezávislosti České republiky a další zvýšení její závislosti na dovozu. V neposlední řadě pak novela přímo ohrožuje naplňování záměrů Evropské unie o přednostním využívání vlastních surovin a nerostného bohatství členských států.

Dámy a pánové, věřím, že zejména pokud tento návrh projde do druhého a třetího čtení, že bude ještě dost prostoru o těchto argumentech hovořit. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Jaroslav Krupka nyní, připraví se poslanec Tancoš. Nyní prosím pana poslance Krupku o slovo.

Poslanec Jaroslav Krupka: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, kolegyně a kolegové, tady u toho řečníště se asi budou účastnit zastupci možná dvou tří skupin. Já zcela jistě asi budu prezentovat skupinu obyvatel, která bydlí na uhlí, ale říkám konkrétně černém uhlí, jsem z Moravskoslezského kraje. A samozřejmě ten pohled je tím způsobem jistým způsobem ovlivněn.

Nechci tady polemizovat se svým předřečníkem, nicméně v první řadě bych chtěl zdůraznit to, co říkal zpravodaj – že si málokdo uvědomuje, že

se nebudeme o horním zákoně, o zákoně, který se týká pouze výhradně například hnědého uhlí, ale týká se obecně všech nerostů, a málokdo si uvědomí, že mnozí z nás, ti, kteří nebydlí na tom černém nebo hnědém uhlí, možná bydlí na potenciálním ložisku písku, šterku a podobně, takže skutečně se to týká velké většiny z nás. Z tohoto pohledu myslím to, co říkal úvodem pan ministr, že tato malá novela horního zákona bude předcházet té velké, kde by se měly jasně definovat parametry budoucího rozvoje těžby, budoucího rozvoje strategického plánování zacházení se surovinami, primárně chápu, že se bude asi jednat o uhlí, má svoji logiku a předpokládám, že pan ministr v těch lhůtách, které naznačil, ať to bude srpen, nebo září, tuto novelu předloží, a myslím si, že tam bude poměrně dost prostoru na to, aby všechny tyto skupiny se našly a mohly o této věci diskutovat.

Já bych se jenom pozdržel možná u jedné drobné věci. Pokud se tady často zmiňuje o těžbě, málokdo si uvědomuje, že ti lidé, kteří bydlí v místě těžby a jsou to nejenom ti bydlící, ale i podnikatelé, pro ně v mnohých případech je to i osobní trauma. A osobní trauma je mnohdy ovlivňováno i tím, že nad nimi visí jakýsi potenciální bič vyvlastnění, které je mnohdy spojováno s takovou tou dobrou vírou: však my zajišťujeme zaměstnanost. A já můžu konkrétně uvést, a proto jsem se i přihlásil ke slovu, aktuální situaci města Karviná, kde těžební organizace OKD bez nějakých zásadnějších předchozích upozornění se rozhodla, že bude těžit pod další částí města, a nejenom města, ale i pod podnikatelskou zónou, která byla vybudovaná za finanční účasti státu. Je to podnikatelská zóna, kde je zhruba 1900 zaměstnanců a jsou tam zahraniční firmy typu Shimano, je tam firma Mólnlycke a další. A v tuto chvíli může nastat i problém, že v případě, kdy by došlo k naplnění toho zákona o vyvlastňování a těžební organizace a upozorňuji, že to jsou všechno privátní organizace, nebudeme se o organizacích, které jsou ve vlastnictví státu, by v podstatě byla schopna uplatnit tento paragraf, tak tyto firmy, které tam přišly a bylo jim ze strany města garantováno, že se v této oblasti nebude těžit, by mohly vstoupit do arbitráže a stát by měl zcela jistě velké ekonomické problémy, aby tuto situaci ustál. Takže já nevidím v tuto chvíli velký problém, kdyby tento paragraf skutečně ve smyslu toho, co pan ministr tady na začátku řekl, že bude z tohoto zákona vyňat a bude připravována nová větší novela.

Při této většinou bych velice rád, aby se uplatnil i další pohled, a myslím si, že i pan ministr jej tady zmiňoval, a to je změna cenové politiky, která je realizována prostřednictvím tohoto zákona a prováděcí vyhlášky, za cenu za vytěženou jednotku, například tunu uhlí, ať je to hnědé, černé, ale jsou to i písky, šterky apod. V současné době je to myslím, jestli se nepletu, asi 1,5 % z ceny, která je na trhu. A jenom pro vaši představu, protože myslím, že ta čísla aspoň trochu orientačně znám: Město Karviná zís-

kalo v posledních letech, přičemž se těží buď ve městě, anebo v jeho okolí, katastru města, zhruba 37 až 41 mil. korun, kdežto zisk společnosti se pohyboval v řádech miliard. Myslím si, že tato nevyváženost by měla být skutečně odstraněna tím, že dojde k výraznému navýšení. A znovu upozorňuji: Nebavíme se pouze o uhlí, ale bavíme se o dalších surovinách.

A ještě jednu poznámku. Myslím, že pan předřečník, prostřednictvím pana předsedajícího pan poslanec Paroubek, se tady zmiňoval o problémech, které vznikají, když někdo koupí několik metrů čtverečních. Ano, tento problém obecně vznikal, ale minulá novela horního zákona ho vyřešila tím, že upravila to, že předkupní právo na odprodej majetku ze státu má těžební organizace.

Uvedu to například na tom, že Lesy České republiky například v Beskydech, kde se obecně ví, že je černé uhlí, by prodávaly část svých pozemků a bylo to na katastru příslušné obce nebo města, který by potřeboval pro budování své infrastruktury dále hospodařit s těmito pozemky, je nezískají do vlastnictví, ale získají je těžební organizace. A paradoxně ony budou tím, kdo bude limitovat rozvoj obce. Přičemž si myslím, že obce většinou bývají tím, kdo by měl mít zcela jasně rozhodující vliv na budoucí formu, jakým způsobem se obec bude rozrůstat.

Takže o těchto dvou věcech bych velice rád diskutoval potom u velké novely a už jsem panu ministrovi avizoval, že bych zcela jistě přišel buď, nebude-li to tam obsahem, s pozměňovacími návrhy, anebo bych se připojil k dikci, která bude-li v těchto intencích připravena, tak bych ji podpořil.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Tancoš je další přihlášený do rozpravy, pak poslanec Břetislav Petr. Prosím nyní pana poslance Tancoše.

Poslanec Josef Tancoš: Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, dovoluji mi, abych se vyjádřil k vládnímu návrhu novely horního zákona, sněmovního tisku 731, v několika bodech.

Prvním bodem je, že tento návrh jde proti smyslu samotného horního zákona, jehož účelem je stanovit zásady ochrany hospodárného užívání nerostného bohatství. Tvrzení uvedené v důvodové zprávě, že uvedenou změnou dojde k narovnání vztahů mezi soukromými vlastníky a státem jako vlastníkem výhradního ložiska v oblasti nerostného bohatství, je irelevantní. V případě přijetí předkládané novely nemůže stát ani v případě sporu dosáhnout využití horním zákonem deklarovaného státního nerostného bohatství. Konečně jednoznačná ztráta pozice státu průkazně plyne i z kapitoly 3 Vyhodnocení nákladů a přínosů této důvodové zprávy. Je

zřejmé, že případná absence úpravy vyvlastňovacího titulu v horním zákoně zcela nepochybně povede v řadě případů k zablokování těžby v oblastech, v nichž doposud k vyřešení střetu zájmů nedošlo, a to často i účelově. Účelovost a čistý politický rozměr předkládané novely lze dále jednoznačně doložit tím, že stávající právní úprava, konkrétně úprava vyvlastňovacího titulu v horním zákoně spolu s obecnou úpravou vyvlastňovacího řízení v zákoně o vyvlastnění prováděném zejména v čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, zakotvuje dostatečnou ochranu vlastnických práv dotčených subjektů, když existence samotného vyvlastňovacího titulu sama o sobě neznámá, že k vyvlastnění dojde.

Skutečnost, že využití nerostného bohatství jeho těžbou prostřednictvím těžební organizace je veřejným zájmem, přitom potvrzuje i judikatura Nejvyššího správního soudu. Ve vyvlastňovacím řízení přitom dle stávající právní úpravy vždy dojde k poměřování veřejného zájmu na využití výhradního ložiska se zájmem vlastníka a vlastníků dotčených nemovitostí. Stávající právní úpravu je třeba hodnotit jako spravedlivou, přiměřenou, vyváženou, to znamená, že tvrzení, které je zdůrazňováno jako hlavní motiv překládané novelizace, že je třeba narovnat vztah státu a soukromých vlastníků, nemůže z tohoto pohledu ani v nejmenším obstát.

Druhým bodem je skutečnost, že návrh neprovází analýza možných důsledků pro bezpečnost země, pro průmyslová a energetická období a dopadů na spotřebitele. Tato změna ve svých důsledcích může závažně poškodit nejen stát, ale poškodí i organizace, kterým bylo přiděleno oprávnění dobývat výhradní ložiska. Bere výslovně do úvahy pouze vztah státu jako vlastníka dosud nevydobytého nerostného bohatství a vlastníků nemovitostí, ale ani v nejmenším neřeší vztahy k těžebními organizacím, které jsou jediné oprávněné na základě stanovení dobývacích prostorů nerostné bohatství těžit. V případě zásob hnědého uhlí na Lomu ČSA hrozí, že se trvale znepřístupní nebo ekonomicky znehodnotí cca 750 mil. nekvalitnějšího hnědého uhlí v České republice, jehož energetická hodnota je vyšší než všech dostupných zásob hnědého uhlí před takzvanými územními ekonomickými limity těžby. Tato změna zakládá vysokou pravděpodobnost pro faktický odpis těchto strategických zásob, prakticky jediného významného primárního energo-chemického zdroje v tuzemsku.

Třetím bodem je nekoncepční návrh nejen z hlediska surovinové a energetické politiky, ale i z hlediska jiných legislativních úprav veřejného zájmu a možnosti vyvlastnění. Jde o politické gesto, které je protichůdné vůči řadě nynějších legislativních opatření, kdy příslušná ustanovení o možnosti rozhodnutí státu ve vztahu k majetku soukromých osob se naopak doplňují do řady zákonných norem – dálnice, vodní zákon –, aby se zabránilo možnostem spekulativních blokáží stavebních a dalších záměrů realizovaných ve veřejném zájmu.

Konečně prakticky shodné znění zákona o ochraně nerostného bohatství se stávajícím horním zákonem je i v Německu a je totožný a nehodlá se v současné době měnit. Jak paradoxně proti tomu stojí argumentace uvedená v důvodové zprávě, že předmětná změna byla konzultována s poslancem Parlamentu České republiky, a to panem Šťovíčkem Milanem.

Čtvrtý bod. Zdůvodnění novely zákona je naprosto nedostatečné a zavádějící, a to především z těchto důvodů: Není provedena odpovídající analýza řešení problematiky a nabízejí se pouze dvě varianty, z nichž je doporučena bez příslušné analýzy dopadů varianta přijímající změnu. Ve svém důsledku poškodí odvětví s těžbou 20 vyhrazených nerostů s obratem celkem 60 mld. Kč a příjmu zaměstnanosti kolem 30 tisíc občanů.

Proto, dámy a pánové, z těchto zmíněných důvodů, tento zákon nemohu podpořit. Děkuji za pozornost. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, pan poslanec Tancoš. Nyní poprosím pana poslance Břetislava Petra, kterého mám tady teď posledního přihlášeného. Ještě se hlásí Milan Urban. Nyní prosím pana poslance Břetislava Petra do rozpravy.

Poslanec Břetislav Petr: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, své vystoupení začnu nějak netradičně. I když se jedná o změnu horního zákona, pak spěch, se kterým tato malá novela je předkládána, a v návaznosti na slova pana ministra, že velká novela by mohla být hotova v srpnu nebo v září, tak dospívám k jistým pochybnostem, proč chceme tak rychle tuto malou novelu protlačit.

Za prvé, byť se jedná o velmi jednoduchou novelu, kde zrušíme několik odstavců dvou paragrafů, tak zdůvodnění tohoto zákona je naprosto tristní. Za prvé tento zákon byl projednán, jak se uvádí v důvodové zprávě, se dvěma institucemi – s Radou hospodářské a sociální dohody, a já si nemyslím, že to je organizace, které tato novela nějak vadí a nebo prospívá, a s panem kolegou Mgr. Šťovíčkem. Nemáte dojem, že u tak závažné novely, z toho, co tady bylo řečeno, je to poněkud málo? Zákon nebyl projednán s Hospodářskou komorou České republiky, Konfederací zaměstnavatelských a podnikatelských svazů, Svazem měst a obcí, se Zaměstnavatelským svazem naftového a uhelného průmyslu a dalšími organizacemi, kterých se bytostně tato novela týká.

Co k tomu říct? Tato malá novela je spíchnutá rychlou jehlou – a proč? Já se nemůžu zbavit dojmu, než připomenout zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi, jehož projednávání bylo stěžejním bodem minulé schůze. A není úplně jasné, zda tento zákon bude přijat, nebo ne. Nemáte dojem, že úlitba v institutu vyvlastnění je šita na některé poslance, kteří mohou vázat svůj souhlas s církevním zákonem pouze na to, zda bude přijata no-

vela horního zákona o vyvlastnění? Mně to vyplývá z toho, co tady řekl pan ministr, poněvadž rozdíl mezi malou a velkou novelou horního zákona v čase dvou nebo tří měsíců se mi zdá být podivný.

Tvrzení v důvodové zprávě, že změnou je možno docílit narovnání vzta- hu mezi soukromými vlastníky a státem, je naprosto irrelevantní. V případě přijetí předkládané novely nemůže stát garantovat, zda, když bude dodatečně přijata surovinová politika a energetická koncepce, že tady dojde k situaci, kde dobré záměry státu může zvrátit několik málo lidí tím, že budou mít zchátralé stavby nebo pozemky na dobývacím území a budou tvrději stát na tom, že těžbu nepovolí. Já si myslím, že z ostatních odvětví českého průmyslu anebo dopravy tady máme jasné skutečnosti, viz paní Havránková v Hradci Králové a paní Regecová v Hranicích. Ustoupily teprve tehdy, když dostaly za pozemky mnohonásobně větší hodnotu, než jim skutečně příslušela.

Já bych si dovilil připomenout z vládního prohlášení, kde v části Energetika se hovoří o tom, že vláda schválí aktualizovanou státní energetickou koncepci a surovinovou politiku a bude do ní implementovat evropskou surovinovou politiku tak, aby byla zajištěna odpovídající surovinová a energetická bezpečnost našeho státu. Předloží také novelu horního zákona, která zajistí hospodárné využívání nerostných surovin. Proto se mi zdá být naprosto logické, že ať malé, nebo velké novely by mělo předcházet zpracování státní energetické koncepce a surovinové politiky. Pokud vytrhujeme z tohoto kontextu institut vyvlastnění, pak se dopouštíme podle mě velikého problému.

Je třeba říci, že institut vyvlastnění od roku 1990, byť se s ním operuje jako se strašákem, v oblasti černého a hnědého uhlí nebyl nikdy použit, ale vadí nám právě v těžebním průmyslu. A já se otáží: Je tady celá řada zákonů dalších, jako stavební, energetický, vodní, zákon o pozemních komunikacích, o elektronických komunikacích, geologický zákon, a dokonce lázeňský zákon, které tento institut umožňují. Proč nám to nevadí tam a proč nám to vadí při těžbě surovin? Neslyšel jsem odpověď.

Institut vyvlastnění u horního zákona vytvořil při jednání mezi těžaři a vlastníky jisté prostředí, které omezilo nepřiměřené obstrukce ze strany vlastníků pozemků, ale na druhé straně také to, že těžaři museli akceptovat tyto požadavky. Platí totiž obecná zásada horního zákona bez institutu vyvlastnění, že pokud se těžař s majitelem nemovitosti nedohoví, tak žádná těžba nebude. Naopak vyhození institutu vyvlastnění vytváří to nejlepší korupční prostředí pro to, aby těžař, pokud bude chtít, a já si myslím, že on bude chtít a má na to peníze, zaplatil za pozemky cenu, která už do jisté míry souvisí s vydíráním ze strany majitelů těchto nemovitostí.

Jsme součástí EU. Předřečníci hovořili, že institut vyvlastnění je součástí práva Velké Británie, práva Německa, je také součástí práva

Polska, Slovenska a Rakouska. Takže se mně nějak nezdá, že když chceme být evropští, chceme nějakým způsobem tento institut vyvlastnění vyjmout. Také, jak už tady bylo řečeno, od roku 1791 je právo vyvlastnění součástí federálního amerického zákona a je také součástí federálního zákona Velké Británie.

Ovšem zaráží mě jedna skutečnost, že když už jsme přistoupili k malé novele, proč chceme velkou novelu dát až později? Já si myslím, že tady je celá řada problémů, které jsou naléhavější v rámci horního zákona, aby byly řešeny. Je to problém úhrady za dobývací prostor, kde všichni platí sto korun za hektar. Je to směšná částka. V horním zákoně je řečeno, že vláda by měla zvážit možnost stanovit cenu za hektar až na tisíc korun. Co udělala koaliční vláda za bývalých šest let? Neudělala nic! Chci jenom připomenout, že v okrese Karviná, Ostrava a Frýdek-Místek je na dobývacích prostorech 200 tisíc občanů. Jistě by prospělo, kdyby cena za hektar byla tisíc nebo o něco menší, obce by aspoň poznaly, že jsou na dobývacím prostoru, a měly by z toho nějaký užitek. Nechápu, proč tato novela úhrad nemohla být spojena s vyvlastněním.

Druhou záležitostí je, že zákon je nedokonalý v tom, že když těžař uzavře dohodu a stát mu propůjčil těžební prostor, že v tomto okamžiku končí jakékoliv páky státu na to, aby těžební společnost přitlačil. Já si myslím, že je tristní, když stát nemůže v těchto věcech rozhodovat. Bylo řečeno, že institut horního zákona bude dopraven o tzv. strategické suroviny, které by se měly týkat hnědého, černého uhlí, plynu, nafty a uranu. A tato strategická surovina by u těchto vyhrazených nerostů umožňovala státu také rozhodnout, kam bude směřována jistá část těžby a jaká bude maximální cena tohoto produktu. Nechápu, proč doposud se o této záležitosti nezačalo jednat.

Druhou záležitostí, která tady je, že horní právo postupně ztrácí charakter speciálního zákona a do využívání vlastnictví státu stále výrazněji zasahují veřejné a populistické iniciativy a státní správa nedokáže efektivně zajistit jak ochranu ložiskových území, tak šetrné využívání nerostného bohatství. Nebo státní správa už rezignovala na tuto svoji ústavní povinnost? Poslední návrh úpravy horního zákona schválený vládou v červnu je toho více než učebnicovým příkladem. Zcela demonstrativně deklaruje a odhazuje vlastnictví státu a zřetelně otevírá prostor pro spekulaci a korupci.

V rámci svého vystoupení bych chtěl také reagovat na to, co tady přednesl pan Ing. Krupka. Institut, kdy stát měl prodat pozemky těžaři v rámci horního zákona, skončil v roce 2004. Takže dnes nic takového neexistuje.

Doporučuji zařadit novelu, jak malou novelu, tak i velkou novelu horního zákona na jednání Sněmovny společně, a to teprve tehdy, až bude odsouhlasena státní energetická koncepce a surovinová politika. Pokud to nebu-

de, vytrhujeme něco z kontextu, a já si myslím, že záhy bychom poznali, že jsme se dopustili nepředloženosti a špatnosti.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A teď bych požádal Milana Urbana, který se přihlásil o slovo.

Poslanec Milan Urban: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, nejsem sám, kdo si láme hlavu, proč tady máme návrh novely zákona, který je nazýván vládou malá novela. Ve chvíli, kdy neproběhla aktualizace státní energetické koncepce, ve chvíli, kdy není žádná surovinová politika, ve chvíli, kdy se tady avizuje příprava nějaké velké novely horního zákona.

Mimochodem, vláda Petra Nečase zrovna tak jako vláda Mirka Topolánka porušuje zákon České republiky, který určuje, že státní energetická koncepce má být projednána ve lhůtě pěti let na vládě ČR, tedy vyhodnoceno její plnění, případně má být tato státní energetická koncepce aktualizována. Jestli dobře počítám, tak to mělo proběhnout v roce 2009 a od té doby se to ještě nestalo. Proč tady máme mít dílčí normy, které nabourávají jakoukoli budoucí strategii dopředu? Které potom znemožní přípravu a implementaci, naplňování jakékoli státní energetické koncepce do budoucna?

No, ono si s tím moc hlavu lámat nemusím, protože bohužel energetika v našem státě minimálně od roku 2006 je často rukojmím politiky. Myslím si, že teď tady zažíváme právě podobnou chvíli. Kdybych chtěl trochu spekulovat a chtěl hledat nějaký rozumný důvod, proč tady je právě malá novela ve chvíli, kdy není státní energetická koncepce ani surovinová politika, ve chvíli, kdy má být tady úprava nějakou velkou novelou, proč to tedy je. Proč to tady dnes projednáváme? Proč to tak spěchá? Pak bych si mohl myslet, že to opravdu souvisí s církevními restitucemi a že je tady nějaká dohoda vlády, pana premiéra, nebo nevím koho, s některými poslanci Věci veřejných.

Aby se tyto spekulace vyloučily, tak já vám učiním jeden návrh, který je podle mého názoru přátelský. Pojďte tu novelu přerušit, tu malou novelu, jak říkáte, pojďte ji přerušit do 20. září třeba, já doufám, že do té doby se bude hlasovat o církevních restitucích, a pak se můžeme věcně zabývat velmi poctivě malou i velkou novelou horního zákona, protože pan ministr říkal, že bude připravena v září. Pak můžeme debatovat o tom, jestli ten paragraf vyžaduje nějakou změnu. Já si myslím, že ano. Myslím si, že je potřeba ho přeformulovat, postavit se k němu moderně a nově, tak ale, aby byly zabezpečeny energetické potřeby a budoucnost České republiky. Myslím si, že není žádný důvod tady spěchat s nějakou malou novelou. Copak se

tam zítra bude těžít, někde v Ústí? Copak zítra tam bude někdo překračovat limity bez rozhodnutí a změny usnesení vlády? Samozřejmě že ne.

Tedy myslím, že lámání hlavy není tak úplně nutné, neboť skutečně nějaká krátkodobá politika, která zřejmě má za cíl nejenom schválit církevní restituce, ale udržet tuto vládu, protože když se neschválí církevní restituce, tak zase jiná strana zřejmě z té vlády bude chtít odejít, tak tato hra na politiku, která ale ovlivňuje výrazným způsobem energetickou budoucnost České republiky a budoucnost občanů České republiky, cen a dostupnost energií, tak já myslím, že to je hra, která má menší význam, a tedy moje přátelská rada, abych nemusel spekulovat, a doporučení je přerušit projednávání této novely do 20. září. Prosím, berte to jako oficiální návrh, o kterém chci, aby se hlasovalo ihned.

Děkuji za pozornost. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Stanjura se přihlásil o slovo v obecné rozpravě. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Chtěl bych ocenit, když opoziční poslanci tak dobře znají koaliční smlouvu a citují z ní a říkají, že se porušuje smlouva. Koaliční smlouva je stará dva roky a věřte, že před dvěma roky jsme nevěděli, kdy budeme hlasovat o církevních restitucích. Jestli v červenci, nebo v září. Takže spojování nebo rádobý hledání spojitosti mezi tím, že je tady jeden z mnoha bodů koaliční smlouvy v prvním čtení, spojování a hledání v tom nějakých tajemných souvislostí je zcela zbytečné.

Pamatuji si, že když v jiných případech jsme třeba my odmítli nějakou novelu s tím, že vláda připravuje větší novelu nebo komplexní novelu, tak opozice nám to velmi často vyčítala, na což má plné právo. Dneska slyšíme přesně opačné doporučení, na což má opozice samozřejmě také plné právo.

Já bych zatím nehledal nic jiného než to, co v zákoně je napsáno. A protože mnozí z nás seděli na radnicích, tak je třeba poctivě říci, že se to netýká jenom uhlí a že ten problém je širší. Dotýká se mnohých oblastí nejenom v severních Čechách, ale po celé republice, kde jsou např. ložiska štěrkopísku apod. A tam samospráva v zásadě nemá žádný nástroj, jak se tomu potenciálnímu nebezpečí může bránit. Je to standardní návrh zákona, žádná novinka, dva roky stará věc, tak v tom nehledejte něco, co není.

Vrátím se k tomu, co navrhoval pan předseda Urban. Myslím si, že do 20. září proběhne jednání hospodářského, možná i jiného výboru, tam bude dostatek času, abychom to debatovali. Nikdo z nás extrémně nespěchá. Žádný návrh na zkrácení standardní legislativní lhůty tady nezazněl, a pokud vím, tak ani nezazní. Probíhá projednávání zákona zcela stejně jako mnohé jiné.

Vím, že sociální demokraté chtějí neustále otevírat téma církevních restitucí, udělat z toho téma tu voleb, tu této schůze, příští schůze. Já jim to neberu, ale chtěl bych, aby za každým návrhem zákona neviděli církevní restituce. Tak to prostě není.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Viděl jsem pana poslance Štovička. – Pardon. Pan poslanec Tejc, toho jsem přehlédl. Prosím, v tom případě má slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Velmi se omlouvám, pane místopředsedo, nicméně tak jak jsem zaznamenal, pan poslanec Urban dal návrh na procedurální hlasování, tedy měli jsme neprodleně hlasovat tak, jak o to požádal, alespoň po ukončení jeho vystoupení. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Omlouvám se. Pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nerad se přu se svým kolegou, předsedou poslaneckého klubu ČSSD, ale to prostě není procedurální návrh. To byl návrh na přerušení, případně na odročení. A k tomu podle jednacího řádu a podle zákona této země se mohou vznášet pozměňující návrhy. Není tam napsané, že se hlasuje ihned. Přečtěte si jednacím řád. Neříkejte, že se o tom mělo hlasovat ihned. Každý z nás může k tomuto návrhu podat pozměňující návrh. Já tak činím. Navrhuji, abychom to přerušili na 20 minut. To je pozměňovací návrh k návrhu pana předsedy Urbana. Je to přesně v souladu s jednacím řádem Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: V této chvíli navrhuje přerušení na 20 minut, abyste se poradili? Hlasování o přerušení na 20 minut. Ještě pan poslanec možná s dalším pozměňovacím návrhem. Pan poslanec Hojda.

Poslanec Pavel Hojda: Děkuji. Přihlašuji se jako poslanec Stanjura také k pozměňovacímu návrhu. Jednak bych chtěl zdůraznit, že nikdo nepodal návrh na zamítnutí. Tady se nehovořilo o zamítnutí návrhu tohoto zákona, ale doopravdy oprávněně se namítalo, že pokud chce vláda předložit komplexní novelu horního zákona, není nejmenší důvod uspěchat projednávání tohoto zákona. Proto navrhuji jako další pozměňovací návrh, aby před ukončením rozpravy bylo přerušeno projednávání tohoto zákona do předložení komplexního horního zákona.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Před ukončením rozpravy aby

bylo předloženo přerušení do... Uvědomte si, že vedení Sněmovny je v této chvíli už přetíženo, takže prosím, podle toho s námi zacházejte. Ještě jednou tedy – před ukončením rozpravy abychom hlasovali o...

Poslanec Pavel Hojda: Přerušení projednávání tohoto zákona do předložení komplexního návrhu horního zákona.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Komplexního návrhu horního zákona. No, ještě mi přijďte říct jakého.

A pan poslanec Kováčik má možná ještě další pozměňovací návrh.

Poslanec Pavel Kováčik: Nikoli, pane předsedající. Ale dovoluji se ohradit, že zrovna při vystoupení komunistického poslance upozorňujete na nějaké přetížení vedení Poslanecké sněmovny. Já jenom poznamenávám, že klub KSČM za to skutečně nemůže, nebyl obsazen ve vedení Poslanecké sněmovny od počátku tohoto volebního období. Takže jenom snad drobné připomenutí, že komunisti za to nemůžou, že je přetíženo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak a budeme rozhodně nyní hlasovat. Omlouvám se komunistické straně, ji jsem z přetížení nevinil.

A teď se prosím vrátíme k těm hlasováním, jak tady byla navržena, pokud to svedu. Takže byl tady návrh, poslední jsem zaregistroval, pana poslance Hojdy, který říkal přerušit toto před ukončením rozpravy, což je skoro v této chvíli, přerušit to projednávání, dokud nebude předložen komplexní návrh horního zákona. No výborně, takže vidíte, to máme první hlasování. Já jenom pro pořádek zagonguji, aby všichni věděli, že teď tady o něco půjde. Takže prosím všichni do Sněmovny a budeme hlasovat všechny tři návrhy. První tedy... Návrh na odhlášení, takže vás ještě odhláší. Prosím, teď se všichni přihlaste.

První je tedy návrh poslance Hojdy přerušit projednávání nyní, v této chvíli, před ukončením rozpravy, do doby, než bude předložen komplexní návrh horního zákona.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro toto přerušení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 19, přihlášeno 169, pro 69, proti 95. Takže tento návrh na přerušení přijat nebyl.

(K poslanci Stanjurovi:) Pane poslanče, vy už svůj návrh na přerušení máte. (Poslanec Stanjura: Já bych ho rád stáhl, děkuji.) Aha.

Tak pan poslanec Hašek zvyšuje moje napětí – 38 je náhradní karta pana poslance Haška, ještě teď, než budeme hlasovat.

Pan poslanec Stanjura nám právě sdělil, že svůj návrh stahuje.

Takže poslední návrh, který máme hlasovat, je návrh pana poslance Milana Urbana, který navrhoval, abychom přerušili projednávání do 20. září. Je to tak? Výborně.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přerušit projednávání návrhu do 20. září, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 20, přihlášeno je 172, pro hlasovalo 70, proti 100. Takže návrh na přerušení byl zamítnut.

V této chvíli to znamená, že ještě pokračuje rozprava a hlásí se znovu do ní pan poslanec... Ale já jsem teď viděl pana poslance Šťovíčka, přiznám se, jako přihlášeného. Nevím, jestli chtěl reagovat jenom na průběh, anebo jestli se může řádně přihlásit do rozpravy.

Poslanec Milan Šťovíček: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, musím přiznat, že jsem vystoupení pana poslance Urbana čekal. Tu lživou informaci o tom, že jsem vyměnil církevní restituce za novelu horního zákona, totiž vykládá usilovně už několik dní nejenom do médií, ale i v kuloárech Sněmovny. Rád bych na něj velmi důrazně odvětil, samozřejmě prostřednictvím předsedajícího, jestli dovolíte.

Milý pane kolego, nenechte se prosím mýlit a nesudte podle sebe, nesppekulujte, jak jste sám řekl. Já podobné pazourkové obchody nedělám. Předpokládám a doufám, že předsedové vládních stran by o vámi vybájené dohodě ostatně museli vědět, a předpokládám, že vám moje slova potvrdí. Ano, potvrzují a podporují vládní program a dodržují koaliční smlouvu. Pokud bude totéž dělat i vláda, může počítat s mou plnou podporou. Nic víc a nic méně. Církevní restituce s tím nemají vůbec co dělat. Neříkám to kvůli vám, ale kvůli kolegům tady ve Sněmovně, které mohla vaše slova zmást. A přijde mi osobně docela úsměvné, že mi dává lekce z morálky někdo, kdo dlouhodobě zrazuje zájmy voličů své vlastní strany a kope vcelku otevřeně za zájmy uhlobaronů a velkých znečišťovatelů. Stačí si připomenout jenom kauzu rušení poplatků za znečištění nebo Topolánkovu novelu horního zákona, kterou se vám podařilo úspěšně torpédovat v minulém volebním období. Nezobývá mi, než si přát, že dnes se vám to nepodaří.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Milan Urban se hlásí fakticky s komentářem.

Poslanec Milan Urban: Pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já jsem do dneška považoval – a snad to udělám i do budoucna – pana kolegu Šťovíčka za slušného člověka. Já jsem tady, pane kolego, nikoho nejmenoval, vy jste se přihlásil sám. Děkuji vám. (Potlesk v lavicích ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A nyní mám přihlášeného pana poslance Břetislava Petra, také to bylo míněno jako faktická poznámka v průběhu rozpravy. Prosím.

Poslanec Břetislav Petr: Pane předsedající, já jsem na konci svého vystoupení měl návrh, aby malá i velká novela byly projednávány teprve tehdy, až bude schválena státní energetická koncepce a surovinová politika. Asi v tom přetížení se to nějak přehlédlo. Já bych byl rád, aby se o tom návrhu hlasovalo. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Výborně, tak ještě jeden návrh, který budeme hlasovat. Dobře, takže to jsem opomněl. Zřejmě byl tedy podán návrh, jak tady zopakoval pan poslanec Břetislav Petr, abychom – ještě jednou zagonguji – přerušili projednávání tohoto návrhu zákona do doby, než bude schválena novela energetického...

Ještě jednou, aby to bylo přesné, protože tam byly jmenovány tuším dva zákony.

Poslanec Břetislav Petr: Nebylo hovořeno o dvou zákonech, ale o koncepcích. (Předsedající: Energetická koncepce...) A státní energetická politika.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pardon, já to pořád ještě nevím přesně. Státní energetická koncepce – a? (Poslanec Petr: A státní surovinová politika.) A státní surovinová politika, tak. Teď víme přesně, do kdy to má být přerušeno, a budeme to ještě jednou hlasovat.

Prosím, je tu ještě jeden návrh na hlasování před ukončením rozpravy – na přerušení rozpravy a také projednávání tohoto návrhu zákona, a bude to tedy do okamžiku, než bude předložena státní energetická koncepce a státní surovinová politika.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro toto hlasování, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 21, přihlášeno je 173, pro hlasovalo 68, proti 98. Takže toto bylo také zamítnuto.

Stále se ještě nacházíme v rozpravě. Zdá se, že se do ní už nehlásí v této chvíli nikdo, takže můžeme rozpravu ukončit.

Nevím, jestli si ještě vezme slovo zpravodaj nebo navrhovatel. Nic takového. Zeptám se zpravodaje, jestli není nic, o čem by se mělo hlasovat. Nic takového není. V tom případě nám zbývá pouze hlasovat o návrhu organizačního výboru příkazat předložený návrh k projednání výboru hospodářskému. Ptám se, jestli chce někdo ještě jiný výbor. Pan poslanec Šťovíček?

Poslanec Milan Šťovíček: Ano, děkuji za slovo. Chtěl bych požádat o příkázání výboru pro životní prostředí. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, tak o tom budeme hlasovat také.

První je tedy hlasování o příkázání k projednání výboru hospodářskému. Zahajuji hlasování. Kdo je pro příkázání k projednání hospodářskému výboru, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 22, přihlášeno je 175, pro hlasovalo 170, proti 3, takže to bylo přijato.

Nyní tu máme návrh, který dal poslanec Šťovíček. Navrhoval předložit ten návrh k projednání také výboru pro životní prostředí.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro životní prostředí, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 23, přihlášeno 176, pro hlasovalo 140, proti 15, takže to bylo také přijato. Příkázání bylo provedeno i výboru pro životní prostředí.

To je všechno, o čem jsme měli hlasovat. Návrh jsme příkazali a můžeme tento bod ukončit.

Dalším bodem je

7.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 732/ - první čtení

Z pověření vlády by tento návrh měl přednést ministr školství, mládeže a tělovýchovy Petr Fiala. Poprosím tedy pana ministra, aby v prvním čtení ten návrh uvedl.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petr Fiala: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji, abych vás seznámil s vládním návrhem novely školského zákona.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: (Zvoní.) Já jenom ještě poprosím o trochu více klidu. Je tady příliš rušno. Prosím, aby se to trochu srovnalo. Prosím poslance, aby umožnili vystoupení. Děkuji.

Prosím, pane ministře.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petr Fiala: Cílem změny zákona je uvést jej do souladu s vládním návrhem novely zákona o rozpočtovém určení daní, který jste dnes projednávali ve druhém čtení. Novela zákona o rozpočtovém určení daní totiž zavádí do výpočtu podílu obcí na sdílených daních nové kritérium, a to počet dětí a žáků v mateřské a základní škole, kterou obec zřizuje. Podle tohoto nového kritéria bude rozděleno obcím zřizujícím mateřské a základní školy 7 % prostředků zahrnutých do sdílených daní. Vzhledem k tomuto novému kritériu se dosavadní povinnost domovských obcí poskytovat zvláštní kompenzace za jinak dojíždějící žáky stává nadbytečnou. Jinými slovy, finanční prostředky, které dosud byly předmětem úhrady neinvestičních výdajů mezi obcemi, budou nově směřovány přímo do rozpočtu obce, která zřizuje základní nebo mateřskou školu. Zároveň ale této obci samozřejmě nemůže být zachováno oprávnění vymáhat tytéž prostředky od domovské obce dítěte nebo žáka.

Dopad novely je následující. V případě domácích žáků by obce neměly změnu výrazněji pocítit. Změna bude patrná v případě žáků z jiných obcí, protože za těmito žáky přijdou obci zřizující školu peníze, které dříve obdržela domovská obec a které se v některých případech jen velmi složitě převáděly. Někdy k převodu dokonce ani nedošlo. Z hlediska dlouhodobých strategických cílů v oblasti školství není toto nové pravidlo nějakou účetní změnou, ale je to systémové opatření, protože peníze na žáka či žákyni směřují nyní skutečně za nimi, resp. za zřizovatelem školy, do které chodí. To je nastavení, které Ministerstvo školství podporuje a vítá.

Co se tedy konkrétně mění ve školském zákoně? Jak jsem již uvedl, dosavadní zvláštní kompenzace mezi obcemi za dojíždějící děti a žáky se – pokud bude schválena ta novela zákona o rozpočtovém určení daní – stává duplicitní, a proto je nutné ji zrušit.

Změny se konkrétně promítnou do § 178 až 180 školského zákona. Ruší se povinnost úhrady neinvestičních výdajů za děti a žáky mezi obcemi a mění se pravidla podílu obcí na financování školy se společným školským obvodem a školy zřizované svazkem obcí.

Důležité je poznamenat, že předkládaná novela školského zákona je podmíněna schválením novely zákona o rozpočtovém určení daní, to znamená, že ji lze schválit pouze v případě, že budou schváleny také změny v rozpočtovém určení daní, a musí nabýt účinnosti současně s novelou zákona o rozpočtovém určení daní, tedy k 1. lednu 2013.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, věřím, že předkládaný návrh budete projednávat s vědomím, že jeho přijetí zjednoduší přidělování peněz obcím, které zřizují mateřské a základní školy, že nově získávají příspěvek na konkrétní děti, žákyně a žáky, kteří chodí do jejich školy, nikoliv pouze na ty děti, které mají v obci trvalé bydliště.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji za úvodní slovo. Prosím paní poslankyni Vlastu Bohdalovou, která je zpravodajkou určenou pro první čtení, aby komentovala vystoupení pana ministra.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Pan ministr mi vzal téměř všechna slova, která jsem měla připravena ve své zpravodajské zprávě. Pouze bych chtěla připomenout a zesílit akcent toho, že navrhovaná změna zákona je vlastně vynucenou změnou, kterou přináší změna rozpočtového určení daní, za druhé, že tato novela školského zákona ukončí to věčné dohadování obcí mezi sebou, kolik a za kterého žáka se má doplácet.

Snad jedna kritická věc, že těch 7 %, která z rozpočtového určení daní se potom mají dávat do školství, že bych byla moc ráda, aby výběr daní, jak je tady navrhován, byl dostatečný, aby opravdu těch 7 % bylo tím objemem, který je zamýšlen.

Já pouze tady kromě toho, že tento zákon bude projednávat výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, budu jako zpravodaj navrhovat, protože se to bezpodmínečně týká i obcí a samosprávných celků, aby tento zákon byl projednán i ve výboru pro regionální rozvoj. To bude můj návrh ke zpravodajské zprávě.

Jinak jako zpravodaj doporučuji, aby tento zákon byl postoupen do druhého čtení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To bylo úvodní vystoupení. Můžeme otevřít obecnou rozpravu k tomuto návrhu. Písemné přihlášky nemám, ale hlásí se pan poslanec Ohlídál, takže dáme slovo v rozpravě jako prvnímu právě jemu. Prosím, pane poslanče, můžete otevřít rozpravu.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážení členové vlády, vážené dámy, vážení pánové, ve vyjádření pana mi-

nistra i paní zpravodajky jsem si nevšiml jedné věci, které bych si zase já rád všiml. Bylo zde řečeno ústy obou, tedy pana ministra i paní zpravodajky, že zavedení kritéria počtu dětí a žáků a jeho procentní váha jsou zásadním systémovým opatřením, které nově směřuje významnou část výnosů sdílených daní cíleně na financování mateřských a základních škol zřizovaných obcemi, byť zde není stanoveno účelové určení těchto prostředků.

Toto jsem citoval z důvodové zprávy k tomuto zákonu. Vyplývá to z novely zákona č. 243/2000 Sb. Mne tam zaráží, že je zde řečeno, že tato částka není stanovena účelově pro školství, pro ty základní a mateřské školy, protože mám osobní zkušenost, že se může stát, že v některých obcích zastupitelstva upřednostňují jiné činnosti než vzdělávací, např. fotbal, hasiče atd. Nic proti fotbalu, nic proti hasičům, ale zdá se mi tato novela školského zákona méně efektivní, pokud ta účelovost, zavedení takto vypočítaných prostředků z výnosů sdílených daní, není určena povinně na školství.

Proto se ptám pana ministra, proč tomu tak není. Pokud tomu tak není, pokud jeho odpověď bude nějaká, že je zde nějaký důvod pro to, aby to tam nebylo, tak bych si dovilil navrhnout, abychom tuto povinnost třeba v rámci druhého čtení pomocí pozměňovacího návrhu tam zahrnuli.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ptám se, jestli se někdo další hlásí do rozpravy k tomuto návrhu. Nikdo další není přihlášený. Přece jen – pan poslanec Bartoš. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Walter Bartoš: Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, já krátce zareaguji na pana kolegu Ohlídala. Jeho požadavek mi připadal docela logický a jasný, ale museli bychom ten zákon napsat úplně jinak a nemohlo by to být v rozpočtovém určení daní, ale muselo by to být jinak specifikováno.

Uvedu jako příklad Slovensko. Na Slovensku se financuje tak, že provozní výdaje, o kterých je tady řeč, jsou součástí normativu, který platí stát, tzn. tam je definováno, kolik stojí veřejná služba, a je tam jeden normativ, který zahrnuje jak přímé, tak nepřímé výdaje. Ale zase ten zřizovatel, na rozdíl od nás, platí například kuchařky, platí školníky atd. Čili je to úplně něco jiného. Pokud bychom to chtěli modifikovat tak, jak říkal pan kolega Ohlídala, museli bychom ten zákon napsat velice podobně, jako to mají na Slovensku. Tak jak je napsán dneska, tak ten jeho požadavek je velice složitě akceptovatelný, protože se jedná o rozpočtové určení daní a tam ty peníze nejsou zamašličkovány.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Ohlídala chce reagovat na ten komentář. Prosím, pane poslanče, můžete.

Poslanec Ivan Ohlídala: Děkuji panu poslanci Bartošovi, že mi odpověděl za pana ministra.

Já s ním samozřejmě v principu souhlasím, ale přesto si myslím, že ten zákon, nebo přesněji řečeno novelu zákona o rozpočtovém určení daní, kterou projednáváme jako tisk 694, je také možné ještě modifikovat a upravit v kontextu nebo ve spojitosti právě s touto předkládanou novelou školského zákona. To říkal pan poslanec Bartoš. To, co mám na mysli já, by se hodně blížilo tomu, co platí v rámci zákonného rámce na Slovensku. Já bych to neviděl jako neřešitelný problém. Podle mého názoru by to školství výrazně pomohlo, takovéto změny obou dvou zákonů.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ptám se, jestli bude ještě probíhat další rozprava. Nebude, takže můžu rozpravu ukončit.

Připadá mi, že ani není o čem hlasovat v této chvíli. Zřejmě ani pan ministr ani paní zpravodajka už nechtějí vystoupit, nemají nic na srdci, takže se zřejmě můžeme pustit do hlasování. Zagonguji pro ty, kdo chtějí hlasovat.

Budeme hlasovat o příkázání, protože organizační výbor navrhl tento návrh přikázat výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Jestli má ještě někdo nějaký jiný návrh, tak ho zde může říci. Pokud ne, tak budeme hlasovat aspoň ten, co máme.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro příkázání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 24. Přihlášeno je 176, pro hlasovalo 131, proti žádný, takže to bylo přijato.

Provedli jsme jediné, co jsme mohli v tomto bodě v prvním čtení. Děkuji předkládajícím a můžeme ukončit projednávání tohoto bodu. Další bod máme bod číslo 8, sněmovní tisk 600.

Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Horáček: Chtěl bych ještě říci, že zpravodajka navrhla příkázání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Aha. No vida. Tam jde o to, že Sněmovna může všechno. Pokud Sněmovna nebude protestovat proti mému postupu, tak já to nechám hlasovat. To je způsob, kterým můžeme v tomto případě...

Ještě jednou řeknu, že paní poslankyně Vlasta Bohdalová ve správném čase podala návrh na hlasování o přikázání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj – říkám to dobře? Já bych ještě požádal Sněmovnu, aby i toto odhlasovala.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přikázání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 25. Přihlášeno je 176, pro hlasovalo 112, proti 10, takže i toto bylo přijato. Provedli jsme přikázání i výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Takže s tímto bodem jsme se už vypořádali definitivně a já se mohu ještě jednou pokusit otevřít tisk 600, tady jsme v prvním čtení a je to

8.

Návrh poslanců Soni Markové, Miroslava Opálky, Vojtěcha Filipa a Pavla Kováčíka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 600/ - první čtení

Poslankyně Soňa Marková by měla uvést předložený návrh. Poprosím ji jako zástupkyni poslanců předkladatelů, aby to uvedla. Jsme v prvním čtení, takže máte slovo.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych vás seznámila se sněmovním tiskem 600, se zákonem, který jsme předložili za Komunistickou stranu Čech a Moravy. Předkládáme tento zákon opakovaně, protože doufáme, jestliže chceme navýšit příjmy do veřejného zdravotního pojištění, že se Poslanecká sněmovna bude v tomto směru chovat velmi vstřícně.

Zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, upravuje výši pojistného na všeobecné zdravotní pojištění, způsob jeho placení, penále, kontrolu, vedení evidence plátců pojistného a zřízení zvláštního účtu všeobecného zdravotního pojištění.

Citovaný zákon ve svém pojetí vychází v zásadě z principu solidarity. Ta je vyjádřena skutečností, že všichni pojištěnci, tedy účastníci povinného veřejného zdravotního pojištění, dostanou od zdravotní pojišťovny uhrazeny všechny jim poskytnuté zdravotní výkony hrazené ze zdravotního pojištění, bez ohledu na výši zaplaceného pojistného, tedy bez ohledu na

míru jejich solidarity. Tento princip solidarity byl narušen novelou zákona provedenou zákonem č. 261/2007 Sb., kterou byl do zákona zaveden nový institut maximálního vyměřovacího základu ve výši 48násobku průměrné mzdy. Důsledkem uvedené novely bylo, že osoby s vysokými příjmy tuto hranici překračující se na tvorbě fondu zdravotního pojištění podílejí nižším procentem zaplaceného pojistného než pojištěnci, kteří maximální vyměřovací základ nepřekročili.

K určitému zmírnění narušení principu solidarity došlo další novelou zákona provedenou zákonem č. 362/2009 Sb., kterou byla výše maximálního vyměřovacího základu zvýšena na 70násobek vypočtené mzdy. Tímto krokem sice došlo ke snížení počtu osob-pojištěnců, kteří se podílejí na tvorbě fondu zdravotního pojištění nižším procentem zaplaceného pojistného, ale stále zůstal narušen princip solidarity jakožto hlavní zásady, na které byl a stále je zákon postaven. Přesto ani tento krok ve svém konečném důsledku nezabránil deficitům zdravotních pojišťoven, zejména pak VZP.

Příčinu vznikajících ztrát je třeba spatřovat především v ne zcela ideálním nastavení systému fungování zdravotních pojišťoven, ale i v celkovém systému fungování a poskytování zdravotní péče jako celku.

Cílem našeho předkládaného návrhu je narovnání zmiňované hlavní zásady, na které je zákon postaven, a to na principu solidarity zrušením maximálního vyměřovacího základu pro všechny skupiny pojištěnců, tedy i pro osoby samostatně výdělečně činné. Případnou podporu podnikání těchto osob ze strany státu nespátřujeme ve snížení pojistného na všeobecné zdravotní pojištění, ale stát by měl hledat jiná, efektivnější opatření. Mimo to i u těchto osob vzniká nerovnost, protože některé OSVČ maximálního vyměřovacího základu nedosáhnou, takže se navrhovaným opatřením pro většinu z nich nic nemění.

Navrhovaná změna nemá žádný dopad na státní rozpočet ani na rozpočty samosprávných celků. Příznivě však ovlivní tvorbu fondu zdravotního pojištění a následně tak příznivě ovlivní úroveň a zabezpečení zdravotní péče.

Jen pro dokreslení si dovoluji uvést několik čísel. V minulých letech a auditem přijaté odhady o ztrátách ze zastropování byly následující: za rok 2009 – 3,5 miliardy Kč pro výběr jenom u VZP. Pro rok 2010 byly dopady zastropování kvalifikovaně odhadnuty na 2,3 miliardy Kč pouze u VZP s tím, že VZP má 55procentní podíl na celkovém výběru vysokopříjmových poplatníků. Za rok i rok 2012, kdy v obou letech bude dopad totožný, činí 2,1 miliardy Kč. Jestliže tato čísla shrnu, jen od roku 2009 do roku 2012 přišla Všeobecná zdravotní pojišťovna o 10 miliard Kč. O 10 miliard Kč do systému veřejného zdravotního pojištění. Považuji to za programovou snahu pravicové vládní koalice podkopat příjmy ze solidárních veřejných

finančních prostředků a nahradit je penězi ze stále hubenějších kapes pacientů, tedy těch, kteří zdravotní péči nutně potřebují k zachování svého zdraví a životů. Ze slova solidarita pak činí téměř slovo vulgární s cílem vytvořit zdravotnictví s nálepkou "jen pro bohaté".

Námi navrhovaná změna není v rozporu s ústavním pořádkem ani odporuje mezinárodním smlouvám, kterými je Česká republika vázána. Navrhovaná změna není v rozporu ani s právními akty Evropského společenství.

Nyní mi dovolu, abych se krátce vyjádřila k zápornému stanovisku vlády. Ze stanoviska vlády je zcela zjevné, že ve skutečnosti nemá velký zájem daný problém systémově řešit. Nic na tom nemění ani fakt, že vláda chce ve sněmovním tisku 695 zrušit stropy pouze dočasně. Svým nesouhlasným stanoviskem opět popřela základní princip, na kterém je zákon o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění celý postaven, a tím je princip solidarity. Ta buď je, nebo není. Nic mezi tím nelze nazývat solidaritou ve významu tohoto slova.

K tomu, co vláda vytýká našemu návrhu – k bodu 1: Argumentace, že institut maximálního vyměřovacího základu existuje i v oblasti pojistného na sociální zabezpečení, je v daném případě minimálně alibistická, neboť to není předmětem předkládaného návrhu. Ale alespoň vláda ví, kam má v budoucnu zaměřit své aktivity, tedy ke zrušení maximálního vyměřovacího základu i v případě pojistného na sociální zabezpečení. Vláda popírá, že zákon o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění je postaven na principu solidarity, když tvrdí, že solidarita pojištění nemá být bezbřehá. Jenže citovaný zákon je na zásadě principu solidarity postaven a nikdy v minulosti nevyvolával žádný problém a nikdy nepůsobil demotivujícím způsobem. Solidarita byla významně narušena až příchodem vlády Mirka Topolánka. Lze tedy jen konstatovat, že princip solidarity buď bude dodržen, nebo nikoli. Nic mezi tím nelze nazývat solidaritou. Solidarita totiž spočívá v tom, že jsou podmínky pro všechny stejné, a nelze proto zvýhodňovat určitou skupinu lidí.

K bodu 2: Vláda připouští, že by zrušením maximálního vyměřovacího základu došlo k navýšení příjmu systému veřejného zdravotního pojištění, na druhé straně však tvrdí, že to nepřinese žádný efekt. Toto tvrzení je přinejmenším nelogické. Stejně tak je nelogické tvrzení, že když poskytování zdravotní péče není závislé na výši odvedeného pojistného, nemůže být narušen princip solidarity. Zákon o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění však neřeší poskytování zdravotní péče a její rozsah, ale jeden ze zdrojů příjmů do veřejného zdravotního pojištění. Vláda zde jen ukazuje, že nemá zájem poskytnout dostatečnou zdravotní péči lidem těžce nemocným, pro něž je léčba extrémně drahá a zdravotní pojišťovna nutnou péči buď nehradí vůbec, nebo poskytuje jen minimální příspěvek.

Klasickým příkladem k tomu je například léčba roztroušené sklerózy, kdy je pacientovi poskytována jen ta nezákladnější péče, která mu nijak ve svém důsledku nepomáhá, a léčba, která by takovému pacientovi skutečně pomohla, není ve všech případech hrazena pojišťovnami, protože náklady na takovou léčbu jsou vysoké, měsíčně desítky tisíc korun. Nemůže-li si pacient takovou léčbu dovolit financovat sám, je odsouzen k těžké invaliditě, která má další negativní dopady zejména z hlediska ekonomického, a to nejen na pacienta samotného, ale i na jeho rodinné příslušníky, kteří se o něj musí starat a ztrácejí tak své postavení v zaměstnání, neboť péče o takového pacienta je časově náročná. Tím dochází nejen k poškození pacienta, ale i dalších osob. Vláda by se měla zamyslet nad zdravotnictvím a jeho systémem poskytování péče než se zabývat tím, jak ušetřit těm bohatým.

K bodu 3: Nelze souhlasit s názorem, že návrh má zásadní legislativní nedostatky. Zrušení maximálního vyměřovacího základu bylo do zákona promítnuto plně a zcela srozumitelně. Navrhovaná novela zasahuje do platného znění zákona. Na nic jiného ani reagovat nemůže. Nemůže tedy reagovat na text, který má nabýt účinnosti až 1. ledna 2015.

A mluvili-li vláda o zmatečnosti návrhu, měla by sama reagovat na to, že text zákona v platném znění je zmatečný. Jako příklad lze uvést ustanovení § 3, v němž za odstavcem 11 pokračuje text až odstavcem 13. Je to způsobeno novelou provedenou zákonem č. 309/2002 Sb., kterou je do § 3 zákona vkládán právě chybějící odstavec 12. Tato novela je však účinná až od 1. 1. 2015. Tady je třeba spatřovat zmatečnost, nikoliv v předkládaném návrhu.

Závěrem tedy lze říci, že ze stanoviska vlády je zcela zřejmé, že si hledá důvody k tomu, aby vyslovila nesouhlas s předkládaným návrhem, aniž by jej blíže specifikovala. Kdyby tak učinila, nejspíš by musela dojít k opačnému, tedy ne k zápornému stanovisku.

Dovolte mi tedy závěrem, dámy a pánové, požádat vás o podporu tohoto návrhu zákona. A děkuji vám, kteří jste dávali pozor a poslouchali jste. Děkuji. (Potlesk z levé části sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Teď by se slova měl ujmout zpravodaj pro prvé čtení poslanec Marek Šnajdr. Prosím ještě i jeho o úvodní slovo.

Poslanec Marek Šnajdr: Děkuji, vážený pane předsedající. Milé kolegyně, milí kolegové, musím se přiznat, že při zpravodajování tohoto návrhu zákona jsem poněkud v rozpacích. Nikoliv že bych měl nejasný svůj názor či postoj. Stejně jako v minulosti, protože tento návrh zde nemáme poprvé, nepochybuji o tom, že návrh je veden dobrými úmysly, úmysly po-

sílit cílovou stránku systému veřejného zdravotního pojištění. Leč se stejnou jistotou jsem přesvědčen, že výsledek bude zcela opačný, že nedojde k naplnění očekávaného cíle, tzn. k vyššímu výběru prostředků veřejného zdravotního pojištění. Naopak jsem přesvědčen, že takový krok se negativně projeví na konkurenceschopnosti České republiky, na zaměstnanosti, na atraktivitě v segmentech, jako jsou podniky a zaměstnavatelé v oblasti výpočetní techniky, poradenských služeb apod., kdy zcela nepochybně tyto subjekty jsou schopny porovnávat různou míru zdanění a dalších doprovodných nákladů práce v jednotlivých zemích Evropské unie. A je zřejmé, že určitou míru zastropování sociálního a zdravotního pojištění má téměř každý stát.

Já myslím, že z diskuse plyne určité nepochopení. Přestože se to nazývá pojištění, tak se shodneme na tom, že sociální i zdravotní pojištění je kvazidaň, nicméně prvek zastropování je alespoň jedna z mála odlišností, a určitý prvek spravedlnosti v jinak solidárním systému.

Co stojí za vypíchnutí z předkládané zprávy nebo z odůvodnění paní poslankyně Markové možná pro jiný typ diskuse o daních, kdy paní kolegyně Marková hovoří o tom, že nedojde-li k zastropování, tak tím dojde k naplnění principu solidarity a rovných podmínek pro všechny a spravedlnosti v jejím podání. Já bych si moc přál, aby pokud si toto levice skutečně myslí, tak aby si to myslela konzistentně, protože dojde-li k odstopování zdravotního pojištění, tak zdravotní pojištění naplní princip rovné daně, to znamená, že každý ze svého příjmu zaplatí stejnou procentní sazbu. Je zvláštní, že tento princip rovné daně ve zdravotním pojištění nazývá levice spravedlivým a sociálním a u daně z příjmů fyzických osob tutéž věc, tentýž princip, nazývá asociálním, nespravedlivým apod. Myslím, že to je jasný rozpor.

Já jsem přesvědčen o tom – a věřte mi, že kdybych si stál za tím, že to systém veřejného zdravotního pojištění pomůže, tak bych neváhal ani minutu – jsem přesvědčen o tom, že se tak nestane. Na druhou stranu, a zde přichází má nelehká zpravodajská role, bych byl pokrytec, kdybych navrhoval zamítnutí tohoto zákona, protože myslím, že dobře víte, že s obdobným textem bude Poslanecká sněmovna konfrontována v rámci tzv. stabilizačního balíku z návrhu vlády. Proto kdybych dnes navrhoval zamítnutí tohoto návrhu zákona a za několik málo hodin či dnů jsme se dostali k témuž textu, jistě by to nebylo politicky korektní. Proto nevznesu návrh na zamítnutí v prvním čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Ano, takže návrh jste nevznesl.

Máme před sebou obecnou rozpravu po těchto úvodních slovech. Já ji tedy otevírám. Mám tady přihlášku paní poslankyně Milady Emmerové, kte-

rá vystoupí jako první v obecné rozpravě. Další je přihlášen pan poslanec Antonín Seda. Prosim paní poslankyni Emmerovou jako první.

Poslankyně Milada Emmerová: Vážený pane místopředsedo, vážení přítomní, chtěla bych z tohoto místa přivítat návrh vyjmenovaných poslanců KSČM, i když by bylo zcela přiléhavé, aby takový návrh podala vláda rozpočtové odpovědnosti. Nemůže nám být přece lhostejné, aby úroveň zdravotní péče v současnosti byla mj. závislá na objemu financí veřejného zdravotního pojištění. To, že by se každý občan bez rozdílu solidárně podílel na velikosti balíku VZP, tedy veřejného zdravotního pojištění, je nejvyšší princip, který svědčí pro pokrokovou moderní civilizovanou společnost. Mimochodem, tento princip je klíčový v politice prezidenta Obamy, a to zákonné povinné veřejné zdravotní pojištění. A i kdyby se mu po celé funkční období nepodařilo nic jiného prosadit, zapíše se tento počín právem do historie Spojených států. Nastolil jej na počátku své prezidentské funkce a zcela nedávno konečně uhájil.

V České republice kráčíme opačným směrem, jakoby Obamovi naproti, ale on se na evropskou pevninu dostane a bude nahlížet do těch systémů v západních zemích Evropy, které tento solidární princip mají již dávno zakotvený. Naše postupy pod vedením pravicových vlád nás však zavedou do Atlantského oceánu, kde se utopíme. Je to hořké přirovnání. Nehledě na to, že neexistuje aktuální a jasná věcná koncepce zdravotnictví, tj. jaké chceme mít zdravotnictví, nejlépe středoevropského typu, a poté se postarat o to, jak bude financováno, tak prostě se tu praktikují opačné postupy, které vedou k nežádoucím zákrokům v organizaci zdravotní péče, a ty mi připomínají návrhy z konce minulého století od pana ministra Stráského. Ten pro tehdejší třetinový deficit financí ve veřejném zdravotním pojištění navrhl šmahem zrušit třetinu nemocničních lůžek, aniž by předcházela jakákoli analýza o jejich potřebnosti, využití apod.

Podobně se hodlají zachovat současné zdravotní pojišťovny, které podepsaly loni memorandum s příslibem, že navrhované redukce a restrukturalizace lůžek by měly být navrženy do 30. června tohoto roku, tj. zcela nedávno. Pokud je mi známo, ani tento problematický návrh není završen a nejistota a pochybnosti zdravotnických zařízení a zejména spoluobčanů se budou protahovat do samého konce letošního roku. Díky těmto nejistotám se začínají rozpadat pracovní kolektivy v krajských nemocnicích a tím se podaří jakousi nenásilnou cestou zlikvidovat síť zdravotní péče nemocničního typu, a to dokonce v základních oborech, v nemocnicích dříve nazývaných prvního typu. Tím se výrazně omezí dostupnost zdravotní péče a tím dojde k takzvanému šetření financí ve veřejném zdravotním pojištění. Takto si šetření ve zdravotnictví opravdu nepředstavujeme.

Znovu opakuji, spějeme k dvojímu typu zdravotní péče, k eutanazii, k

vydírání nemocných občanů, k pořádání sbírek na financování rehabilitace poškozených dětí, jak jsme nedávno viděli v televizi, k omezení dostupnosti lékové terapie atd. Vskutku nedůstojný stav. A věřte mi, že proto jsem medicínu nestudovala.

Podporuji proto návrh, který by měl významně zlepšit příjmovou stránku VZP. Stranu by však neměl zůstat ani stát. Měl by zvýšit pojistné za státem placené pojištěnce a případně počítat s intermitentní finanční injekcí, pokud nedojde k pozitivním a racionálním změnám v organizaci zdravotní péče. O tom však nemohou sálově rozhodovat zdravotní pojišťovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Požádám pana poslance Antonína Sedu jako dalšího. Připraví se Boris Štastný,.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji, pane předsedající. Vážení členové vlády, vážené poslankyně, vážení poslanci, novela zákona o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění reaguje na nedostatek finančních prostředků ve zdravotnictví a zároveň apeluje na zajištění větší míry solidarity těch nejbohatších v době ekonomické recese v naší zemi.

Vláda podle očekávání vyjádřila svůj nesouhlas, a to přesto, že sama konstatuje špatnou finanční situaci ve zdravotnictví a že zrušením vyměřovacího základu by došlo k navýšení příjmů systému veřejného zdravotního pojištění. Vláda má dokonce pravdu v tom, že institut maximálního vyměřovacího základu existuje i v oblasti pojistného na sociální zabezpečení.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, to, co nemohu pochopit, je, že namísto řešení nedostatku finančních zdrojů opatřeními, která by navýšila veřejné příjmy a která by stabilizovala situaci ve zdravotnictví, vláda hodlá nadále řešit nedostatek financí škrty a opět škrty. Například pan ministr zdravotnictví, tak jak o tom hovořila paní kolegyně Emmerová, podepsal memorandum se zdravotními pojišťovnami o rušení nadbytečných nemocničních lůžek a zdravotní pojišťovny toho využily k ukončení smluv s nemocnicemi a vyvíjejí obrovský tlak na snížení nemocničních lůžek. Existuje dokonce obava, že se nemusí rušit pouze lůžka, ale i celá oddělení, ba i nemocnice, což by ovšem snížilo dostupnost zdravotní péče pro občany.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, novela zákona jde cestou, která může umožnit zastavit zvyšování spoluúčasti pacientů ze současných 17 % na ministerstvem připravovaných 23 %. Dovedu si představit jisté časové omezení navýšení zdravotního pojištění do doby ukončení recese našeho hospodářství. K tomu je ovšem nutné postoupit návrh zákona do druhého čtení, a proto podporuji jeho propuštění k projednání k výboru.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan ministr Heger mě požádal. Upozorňuji vás, že můžete vystoupit jako první. Pan poslanec Boris Štastný je teď v pořadí. Záleží na tom, jak se domluvíte. Prosím, pan ministr Heger bude mít slovo jako další vystupující. Prosím, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji pěkně, pane místopředsedo. Omlouvám se panu předsedovi zdravotního výboru, nechtěl jsem uplatnit svoje právo, ale když už to takhle je, tak řeknu názor jménem Ministerstva zdravotnictví, které s předloženým návrhem nesouhlasí vzhledem k tomu, že v balíku, tak jak o tom říkal pan zpravodaj, o změně pojistných a dalších zákonů je v podstatě totéž pro období let 2013 až 2015 obsaženo a podle našich právníků je to uděláno způsobem, který je legislativně čistší.

Musím konstatovat, že v jedné věci má paní předkladatelka paní poslankyně Marková pravdu, tj. ve věci, že sociální pojištění není úplně stejný typ pojištění nebo pseudodaně jako pojištění na zdravotní péči. Hlavní rozdíl není v solidaritě, ale hlavní rozdíl je v míře čerpání. Z principu sociálního pojištění je jasné, že kdo platí méně, čerpá potom méně. Takže ti lidé, kteří jsou zastropováni také podobně, jako to jsou osoby samostatně výdělečně činné, platí-li méně, tím, že si snižují různými způsoby svůj daňový základ, tak potom také musí počítat s tím, že ve svém pozdějším věku budou čerpat menší dávky.

Pokud jde o solidaritu ohledně zdravotní péče, tak tam já musím velmi důrazně protestovat proti určitému modelu solidarity, který zde byl předestřen ve formě černo-bílé: buďto odvody pro bohaté lidi zastropovány nebudou, a potom solidarita je, anebo zastropovány budou, a ta solidarita není. To samozřejmě není vůbec přesná interpretace. Velká většina pojišťovenských systémů, zejména v evropském prostoru, je postavena na vysoké míře solidarity, a přesto v řadě zemí solidarita bohatých s chudými je limitována. Ale není to jenom tato solidarita. Systém je založen na celé další plejádě dalších solidarit. Systém je solidární, pokud jde zejména, a to je to nejpodstatnější, o zdravé a nemocné. Zdraví jsou solidární s nemocnými. A samozřejmě jsou lidé, kteří jsou staří a bez příjmů, s nimi jsou solidární lidé, kteří příjmy mají. Jsou solidární lidé bez zdravotních rizik s lidmi, kteří zdravotní rizika mají, a to zdůrazňuji, i v tom případě, že si ta zdravotní rizika uplatňují sami.

Zastropování je možná zajímavé vyčíslit. To zastropování, které odpovídá šestinásobku průměrné roční mzdy, znamená, že lidé, kteří jsou dostatečně bohatí a pobírají mzdu okolo 1,800 milionu korun, tak ti lidé platí zhruba desetkrát více do systému, nežli je průměrný náklad na průměrného občana ročně. Samozřejmě zdaleka nejméně platí stát, zhruba třikrát méně, nežli je u průměrného občana, který vydělává.

Tohle vše jsem chtěl zdůraznit proto, že samozřejmě míra solidarity je věcí jakéhosi politického rozhodnutí, a ten desetinásobek, který ti nejbohatší mají dneska zaplatit při omezení, je mimořádně vysoká míra solidarity. I přes to všechno se podařilo koaličně dohodnout to, že zastropování bude, jak už tu citoval pan zpravodaj poslanec Šnajdr, zrušeno pro léta, nebo bude navrženo jeho zrušení pro léta 2013 až 2015, což předpokládáme, že jsou léta, kdy hospodaření této země je ohroženo nejvíce, a na základě termínu, který uběhne, je možno očekávat, že přísun peněz do zdravotního pojistného bude po roce 2015 zase vyšší, tak jak bychom si samozřejmě přáli, aby to bylo co nejdříve.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, pan poslanec Boris Šťastný je řádně přihlášený. Zase by ho chtěl přeskóčit pan poslanec Tejc. Ale to by si už nezasloužil pan poslanec Šťastný, to už je podruhé.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane místopředsedo, omlouvám se panu poslanci Šťastnému, budu mluvit velmi krátce.

Jak je to s tou solidaritou? Pan ministr tady řekl svůj pohled, řada pohledů tady ještě zazní, ale já myslím, že základní rozdíl je mezi zdravotním a sociálním pojištěním. Pokud někdo platí sociální pojištění, tak čím více platí, tím více se to odráží ve výši důchodu, byť samozřejmě je tam velký nepoměr a není to absolutní nárůst podle toho, jaký je ten konkrétní důchod. Jednoduše řečeno, odráží se v tom, kdo kolik platí, to, jaká je výše onoho důchodu.

Ale se zdravím je to přece úplně jinak. Tady ať už platíme měsíčně 500 korun, 30 tis. korun, tak každý z nás se může dostat do situace, že náklady na léčení budou v řádu milionů. A tady žádný poměr prostě existovat nemůže. Tady nemůže existovat žádná úměra mezi tím, kolik platíme a kolik nakonec dostaneme. A proto si myslím, že jestliže je možné diskutovat o nějakých stropích a o jejich výši, tak v případě sociálního pojištění. V tomto případě jsem přesvědčen, že o žádné takovéto diskusi tady nemůže být ani řeč, protože zdravotní pojištění prostě nikdy nemůže odrážet ty skutečné náklady na léčení konkrétního jedince, a výrazem solidarity by právě mělo být to, že pokud jsou náklady na léčení jednotlivců mnohdy neomezené, nevyčíslitelné, tak bychom neměli omezovat příspěvky a měly by tyto příspěvky být skutečně podle toho, kdo kolik je schopen přispět podle svého příjmu. A to, myslím, že je alespoň můj pohled na solidaritu v tomto systému. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak a pan poslanec Boris Šťastný. Věřím, že už můžete dojít k tomu stolku, že vás nikdo nezažene.

Poslanec Boris Šťastný: Už mě ne nikdo nepředběhne. Děkuji, vážený pane předsedající. Dámy a pánové, budu velmi stručný. Jenom bych chtěl krátce reagovat na některé teze předřečníků, abychom si při této relativně věčné debatě napříč politickým spektrem uvědomili několik základních paradigmat.

Ta první věc je – hodně tady diskutujeme o srovnání sociálního a zdravotního pojištění. Prosím pěkně, v České republice neexistuje zdravotní pojištění. Chci to ještě jednou zdůraznit. My nemáme zdravotní pojištění, máme zdravotní daň. Proto bychom, možná, já jsem tuhle, i když se mnohdy v tom přeme, měl nápad, abychom v rámci nějakého zákona slovo pojištění předělali ve všech zákonech jedním návrhem zákona na slovo daň, protože v tu chvíli bychom všichni věděli, o čem mluvíme, a bylo by to jasné.

To však neznamená, že by to tak mělo zůstat. Mělo by být povinností a snahou vlády, Ministerstva zdravotnictví konkrétně, aby pokud možno co nejdříve se tato zdravotní daň změnila na skutečné zdravotní pojištění, anebo alespoň aby byla kombinací nějaké pevné rovné zdravotní daně v nějaké dané výši, která bude zajišťovat právě tu solidaritu, o které tady je tolik řeč. Protože skutečně ať platíte jakoukoli výši konkrétní daně, tak nemáte jakýmkoli způsobem zastropování zdravotní péči, kterou dostanete, na rozdíl samozřejmě od pojištění důchodového, jehož samozřejmě potom výše důchodu je ať už rozdělena velikostí, anebo zastropována, a tak tomu je i ve většině evropských zemí. Stejně tak naopak ve většině evropských zemí neexistují žádné stropy na zdravotní daň, pokud daň je. A tato daň by měla být doplněna o nějakou míru skutečného zdravotního pojištění, které bude reflektovat na ten stav, že skutečně tam existuje nějaká míra rizika, která je vypočitatelná. A tomu bude i přizpůsobena platba každého z nás a také to, co za to dostaneme.

A to se týká i tzv. bonusů a malusů, na které jsme zvyklí například u pojištění odpovědnosti za škodu. A tady se to nedá udělat tak, že skutečně nemocný člověk bude automaticky pokutován. To je nesmysl, protože někdo se může narodit, a mnohým spoluobčanům se to tak běžně děje, s nějakou zdravotní predispozicí nebo indispozicí už od narození či vrozenou vadou či získanou nemocí v průběhu dětství, kterou nemohl žádným způsobem třeba ovlivnit. Ale v případě prevence by tato věc měla být nastavena jako skutečně reálné pojištění. Proto si myslím, že ten návrh má systém, má opodstatnění. Konečně, ač já samozřejmě jsem velkým obhájcem veškerého zachování zvýhodnění pro živnostníky a osoby samostatně výdělečně činné, v tomto případě skutečně se jedná o nesystémovou záležitost, která by měla být odstraněna. A konečně, jak bylo již řečeno, vládní balíček to nějakým způsobem řeší.

Poslední poznámka. Je potřeba zachovat při projednávání těchto věcí

vždy to, aby skutečně člověk zdravotní daň platil pouze jednou. Je potřeba tuto věc mít na paměti. Nejsem si jist, jestli tento návrh, tak jak jsem ho studoval, je to z toho poměrně nejasné a bylo by potřeba to dále na výboru dořešit, protože mohlo by se stát, že existuje osoba samostatně výdělečně činná, která vedle toho pobírá příjem i třeba jako zaměstnanec, a mohla by platit násobky toho, co by mělo být, nikoli součty. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Posledním, kterého mám tady přihlášeného, je pan poslanec Miroslav Opálka v obecné rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, členové vlády, dovolte mi, abych se zapojil taky do rozpravy k solidaritě.

Přiznám se, že trochu jsem nerozuměl srovnání pana zpravodaje, toho daňového systému a zdravotního pojištění. Promítněme si, jak to ve skutečnosti je. Takže daně platíme skoro by se dalo říci rovně, 15 %. Ti, co mají málo, mají tam nějakou bonifikaci, odpočty, neplatí žádnou daň. Potom to jde někam ke 140 tis., tam je to těch 15 %, a pak to zase díky superhrubé mzdě degresivně klesá dolů. Takže myslím, že to je přesně ten problém, který kritizujeme, že je to degresivní. Co se týká zdravotního pojištění, tam tedy žádné daňové odpočty nejsou, platí se tedy taky ze superhrubé mzdy, ale je zastropována.

A teď si kladu otázku, co je solidární a co není solidární. Myslím si, že na to už kolegové přede mnou odpověděli. Ano, je to politické rozhodnutí, politická váha, míra kultivace společnosti a rozvoje její civilizace, protože tak jak jde čas, tak se solidarita samozřejmě promítá v historii vždy na vyšším stupni. My jsme se dostali do Rubikonu a začínáme solidaritu šroubovat.

Když vzpomenu minulost, tak jsme zde neměli žádné nemocenské pojištění, důchodové pojištění, zdravotní pojištění, úrazové pojištění, prostě platila se daň a pak se přerozdělovala na jednotlivé činnosti. Myslím si, že to bylo docela spravedlivé, protože daň byla každému jasná. Byla tam samozřejmě vysoká progresse a týkalo se to tedy všech složek tady těchto odvodů. My se blížíme k situaci, kdy budeme pracovat v tzv. jednotném inkasním místě a tam se budou shromažďovat peníze za zdravotní pojištění, důchodové pojištění, nemocenské pojištění, státní politiku zaměstnanosti a pak se to bude zase pracně přerozdělovat a každé se bude vyměřovat podle jiného zákona. Co tím chci říci? Myslím si, že jsme v situaci, kdy bychom se mohli vrátit k tomu, že všechno bude stanoveno jednou daní a pak vnitřním předpisem přerozdělováno.

Co se týká našeho návrhu, tak musím říci, že je v něm značný rozdíl, a

ona to nakonec kolegyně navrhovatelka zdůraznila, že náš návrh je trvalý, kdežto vládní návrh je dočasný. Tak jak je běžné u všech předkládaných vládních balíčků, že tam, kde jde o dočasnost, tak se týká především těch bohatých, a tam, kde jde o trvalé následky, tak to jsou právě příspěvky pro ty chudší.

Já se zamyslím nad tou solidaritou ještě z jednoho pohledu a vyzvedl bych princip zásluhovosti. Víte, jaká zásluha je na tom, že minimální mzda je 8,6 tisíce a maximální mzda neomezená, že plat poslance je sedminásobek minimální mzdy, ale plat primátora, hejtmána, náměstka hejtmána, ba co dím náměstků primátorů a některých starostů je daleko vyšší než plat poslance? A jaká je zásluhovost na tom, že někdo bere 250 tisíc, 500 tisíc, milion měsíčně? (Hlasy ze sálu.) Dokonce dva miliony berou. (Veselost v sále.) Takže si myslím, že ta spravedlnost v této oblasti se pak nespravedlivě promítá do těch stropů. A když nejsme schopni v tomto systému udělat nějakou nápravu v tom, co se ve světě už ale běžně děje, že jsme schopni zregulovat taky přiměřené mzdy, tak v nepřiměřených mzdách je podle mě aspoň naším cílem, aby odvody nebyly zastropované.

Oni jsou samozřejmě různí černí pasažéři těchto systémů, jsou to ti, kteří pracují načerno, svým způsobem jsou zvýhodněni jako speciální důchodová kategorie, ale platí to i pro zdravotní pojištění osoby samostatně výdělečně činné.

Já myslím, že snaha ty věci nějak napravit není ideologická, ale má základ v potřebách, které to zdravotnictví má, v potřebách pro všechny. A je otázkou, jestli tedy budeme hledat tu potřebu a zdroje a jestli do zdrojů více zasáhne každý ze své kapsy tím, co doplácí, anebo stanovíme takové podmínky, aby zdroje byly již z pojištění dostatečné.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě jednou se ptám, jestli je to poslední přihlášený do obecné rozpravy. Až závěrečné slovo, takže já tedy ukončím obecnou rozpravu, když se do ní nikdo nehlásí. Mohu dát slovo jak paní poslankyni – myslím, že budete vystupovat oba. Takže prosím paní poslankyně Soňa Marková jako první.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Dovolte mi, abych na závěr se jenom vrátila k některým připomínkám, které tady padly. Jinak děkuji za věcnou debatu k tomuto návrhu zákona, děkuji za určitou vstřícnost, protože samozřejmě náš návrh zákona je podobný tomu, který nacházíme ve sněmovním tisku 695, byť nevítám to, že to je uprostřed velkého balíku, a je to ale důkaz toho, že to, co jsme nyní předložili, má smysl.

Ten vládní návrh mluví o dočasnosti. Náš návrh chce, abychom se v podstatě trvale vrátili před přijetím takzvané Topolánkova batohu, který prokazatelně, skutečně prokazatelně – můžeme se bavit, o kolik, ale přesto výpočty jsou různé. My hovoříme až o 9 mld. korun, které vlastně chyběly ve veřejném zdravotním pojištění. Některé odhady jsou samozřejmě nižší. Nelze je v tuto chvíli přesně spočítat. Můžeme skutečně jenom odhadovat tak, jak jsem vám přednesla čísla, která byla relevantní, vlastně odsouhlasená i auditem VZP, takže nejsou to čísla, která bychom si úplně vymysleli. Přesto je jasné, že na jedné straně došlo k podtržení příjmů do veřejného zdravotního pojištění a že byly nahrazeny tyto příjmy poplatky takzvaně regulačními, že byly nahrazeny vyššími doplatky za léky, že byly nahrazeny vyššími přímými platbami pro pacienty, a to přece není solidarita. Není to ta solidarita, kterou ještě stále máme jako součást naší Ústavy, jako součást Listiny základních práv a svobod, jako součást článku 31 této Listiny, která hovoří o tom, že každý občan má právo na zdravotní péči, na stejnou zdravotní péči. A platba je solidární. A tomu pacientovi je jedno, jestli se tomu říká daň, anebo jestli to je veřejné zdravotní pojištění. Pacientovi, který se nám občas z toho zdravotnictví tak nějak ztrácí, přece záleží na tom, aby dostal zdravotní péči, kterou nutně potřebuje, a nezáleží mu na tom, jak se co jmenuje. On chce solidární zdravotní péči a každý z nás tu péči jednou může potřebovat a nevíme, jestli zrovna budeme mít takové příjmy, které nám dovolí, abychom si mohli všechno zaplatit. Takže my bychom měli především myslet na pacienty. To je naše povinnost.

Ještě jednou bych se chtěla vyjádřit k tomu, že zavedením takzvaného maximálního vyměřovacího základu osoby s vysokými, nad tuto hranici vlastně překračujícími příjmy se na tvorbě těchto fondů zdravotního pojištění podílejí tedy nižším procentem. Oni třeba platí více peněz, ale mají nižší procento. Když si to spočítáte, tak taková řekněme prodavačka v supermarketu prostě zaplatí 13,5 % dohromady, ale ti, kteří mají vyšší příjmy, jdou třeba na 11 % a méně. Takže tím se skutečně ta solidarita porušuje. Nám jde o to, abychom měli ve zdravotním pojištění, ať už je to pojištění, nebo daň, dostatek finančních prostředků pro to, aby všichni pacienti mohli dostat takovou léčbu, kterou doopravdy potřebují, která zachrání jejich zdraví, která zachrání jejich životy.

Proto vás prosím o to, abychom postoupili tento návrh zákona do dalšího čtení a abychom případně nedostatky, které byly tomuto návrhu zákona vytýkány, mohli napravit a popřípadě mohli sladit to, co skutečně naši pacienti potřebují, s tím, co je navrhováno i ve vládním návrhu zákona, sněmovním tisku 695.

Děkuji vám. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To bylo závěrečné slovo navrhovatelky. Teď požádám zpravodaje pana poslance Šnajdra.

Poslanec Marek Šnajdr: Děkuji. Možná na úvod bych měl říct, že přání nebo volání paní navrhovatelky už z podstaty toho, že nikdo nenavrhl zamítnutí, bude vyslyšeno. Já s tím koneckonců souhlasím, abychom měli možnost se o tom bavit detailněji v rámci dalších čtení a na výboru.

Nicméně k diskusi. Krátce bych ji zrekapituloval. Jak už to tak u zdravotnických zákonů bývá, opět jsme to probrali od Šumavy k Tatrám, opět jsme zde hovořili o mnoha věcech, které ani jedinou větou nejsou předmětem novely, o které se bavíme. Za pár poznámek to přesto stojí.

Opět jsme zde v konfrontaci mezi ideologií a fakty. Co je solidarita? Solidarita je osolit či ztrestat ty úspěšné. Možná v tomhle se svým ctěným kolegou Opálkou lišíme ve vidění světa. Já nevidím jenom ty, kteří mají 200 tisíc nepoctivě, já vidím ty, kteří se starají, vzdělávají, vytvářejí pracovní místa a táhnou nepochybně ekonomiku a prosperitu této země, a věřte tomu, že jejich trestání nebo jejich řekněme ztěžování podmínek nepomáhá České republice. Můžeme se bavit o tom, jestli solidarita je takto zacílit na tyto úspěšné lidi, nebo dostat do systému veřejného zdravotního pojištění více peněz. Protože solidarita a schopnost více léčit, ano, je spojena s větším výběrem prostředků.

Já jsem hluboce přesvědčen o tom, že tato novela nezajistí větší výběr prostředků veřejného zdravotního pojištění, a dovolím si určitou paralelu. Abych se nikoho nedotkl, mimo hranici České republiky. Ano, i nový francouzský prezident Holland přišel s velmi revolučními návrhy, jak zdanit ty bohaté, pravděpodobně s očekáváním většího výběru daní. A ejhle, oni ve svobodném světě, ve svobodné Evropské unii, se mu začali stěhovat do jiných zemí, které jsou k nim vstřícnější, přátelštější. A je evidentní, že tyto ideologické návrhy se nepochybně nepotkají s větším výběrem daní, stejně jako zde u veřejného zdravotního pojištění.

Protože této problematice opravdu rozumím, tak bych řekl, že kdyby někdo chtěl skutečně řešit problematiku nedostatečného výběru a určité nespravedlnosti mezi jednotlivými skupinami, tak by pravděpodobně více cílil na otázky pojištění nebo výběru pojistného v kategorii OSVČ, to znamená osob samostatně výdělečně činných a osob bez zdanitelných příjmů, což je zhruba jeden milion lidí, kde opravdu dochází k poměrně velkému rozdílu mezi výběrem od běžných zaměstnanců. Tento návrh českému zdravotnímu pojištění nepomůže.

Poslední věta, kterou bych zde chtěl říct: Pojdme se o tom bavit v rámci druhých a třetích čtení, pojdme konkrétně předkládat čísla. Ale věřte mi, že tento návrh není ani o restrukturalizaci lůžek, není ani o schopnosti či neschopnosti léčit roztroušenou sklerózu. A já bych si moc přál, aby v těch

dalších čteních byla kalkulace a diskuse o tom, jestli naše veřejné zdravotní pojištění vybere více, nebo vybere méně. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To bylo závěrečné slovo zpravodaje. A teď jde o to, co můžeme hlasovat. Chtěl bych jenom, aby mi zpravodaj řekl, jestli tam bylo něco, co by se mělo hlasovat v této chvíli. Pouze příkázání, žádný návrh. Vy sám jste řekl, že nepodáte návrh na zamítnutí, jak se pamatuji, takže jste to dodržel, a budeme hlasovat pouze příkázání. Odhlášení. Poprosím všechny, abyste se znova přihlásili. Zagongoval jsem na ty, co jsou venku, ale budeme hlasovat pouze příkázání.

Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru pro zdravotnictví. Je ještě jiný návrh než zdravotnictví?

Není-li takový žádný návrh, zahajují hlasování. Kdo je pro zdravotní výbor, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 26, přihlášeno je 143, pro hlasovalo 141, proti nikdo. Takže to bylo příkázáno výboru pro zdravotnictví.

Končím bod číslo 8, končím tisk 600.

Dalším bodem je bod číslo

9.

Návrh poslanců Jana Chvojky, Jeronýma Tejce, Františka Bublana, Bohuslava Sobotky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 601/ - první čtení

Stanovisko vlády máme jako tisk 601/1. Požádal bych poslance Jana Chvojku, aby uvedl tento poslanecký návrh.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Hezky podvečer, dámy a pánové. Přiznám se, že jsem trošku dojatý, protože zákon jsme podávali tuším na začátku února nebo na konci února, teď si nejsem jistý, poté byl plánován na březnovou schůzi, dubnovou schůzi, květnovou schůzi, červnovou schůzi, dneska máme 10. července a konečně jsem se dočkal. Tak jsem rád, ale musím přiznat, že mi to nepřijde úplně solidní. Myslím si, že jak vláda, tak poslanci mají úplně stejnou legislativní pravomoc a přece jenom rychlost měla být trošičku lepší, než je.

Náš zákon, resp. naše novela zákonů obsahuje úpravu tří zákonů. Upravuje zákoník práce, upravuje zákon o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sil a dále upravuje zákon o specifických zdravotních službách.

Co se týče zákoníku práce, tak novela zákoníku práce, která je účinná od 1. ledna 2012, v § 114 odst. 3 stanovila, že mzda za dobu práce přesčas a příplatek za tuto práci ve výši 25 % průměrného výdělku ani náhradní volno za přesčasovou práci nepřísluší, je-li mzda sjednána již s přihlédnutím k případné práci přesčas. Mzdu s přihlédnutím k případné práci přesčas je možné takto sjednat, je-li současně sjednán rozsah práce přesčas, k níž bylo právě při sjednání mzdy přihlédnuto. Mzdu s přihlédnutím k práci přesčas je možné sjednat nejvýše v rozsahu 150 hodin za rok a u vedoucích zaměstnanců v mezích celkového rozsahu práce přesčas stanoveného v ustanovení § 93 odst. 4 zákoníku práce.

Možnost sjednávání mzdy již s přihlédnutím k případné práci přesčas byla v minulosti zrušena, a to právě především z toho důvodu, že její uplatňování bylo spojeno se značnými komplikacemi. Zásadní problém spočíval v tom, že sjednané zvýšení mzdy v drtivé většině případů nedosahovalo takové výše, kterou by zaměstnanec obdržel při poskytování příplatku ve výši 25 % průměrného výdělku. Tím se prakticky připouštělo – a bohužel i v dnešních dnech připouští – porušování čl. 6 Úmluvy Mezinárodní organizace práce číslo 1/1990, která omezuje počet pracovních hodin v průmyslových závodech na 8 hodin denně a 48 hodin týdně. Podle této úmluvy mzdová sazba za práci přesčas nesmí činit méně než obvyklá sazba zvýšená o 25 %.

Podobná úprava je obsažena i v § 112 odst. 2 zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, podle nějž je příslušníkovi stanoven služební příjem s přihlédnutím k případné práci přesčas v rozsahu 150 hodin v kalendářním roce. Ve služebním příjmu ředitele bezpečnostního sboru a jeho zástupce je přihlédnuto k veškeré službě přesčas.

Platná zákonná úprava je tak dle našeho názoru v rozporu s Úmluvou Mezinárodní organizace práce a v dnešní krizové situaci je přímým návodem na bezplatné zvýšení rozsahu pracovní doby. Odporuje to dle našeho názoru taktéž čl. 28 Listiny základních práv a svobod, který zakotvuje, že každý zaměstnanec má právo na spravedlivou odměnu za práci a na uspokojivé pracovní podmínky. Zákon má přitom stanovit pouze podrobnosti a meze tohoto práva, a nikoliv jej zcela obejít, resp. popřít. Právě proto v našem návrhu navrhujeme změnit institut umožňující výkon práce přesčas, resp. služby přesčas, v rozsahu 150 hodin v kalendářním roce, za kterou nenáleží odpovídající mzda či plat, resp. příplatek za práci přesčas nebo náhradní volno. Sjednat mzdu již s přihlédnutím k případné práci

přesčas by mělo být možné pouze u vedoucích zaměstnanců, a to tehdy, je-li současně sjednán rozsah práce přesčas, k níž bylo při sjednání mzdy přihlédnuto. Mzdu s přihlédnutím k práci přesčas bude vedoucím zaměstnancem možné sjednat v mezích celkového rozsahu práce přesčas podle § 93 odst. 4 zákoníku práce. Úprava možnosti využití tohoto institutu u zaměstnanců odměňovaných mzdou tak bude obdobná jako u zaměstnanců, kteří jsou odměňováni platem. V obou případech to bude možné uplatnit pouze u vedoucích zaměstnanců.

Pokud jde o zákon o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, navrhuje se, aby ve služebním příjmu bylo zahrnuto 150 hodin přesčasové práce v kalendářním roce, v nichž byla konána služba v době vyhlášení krizového stavu podle zákona o krizovém řízení a o změně některých zákonů, to znamená za stavu nebezpečí, nouzového stavu nebo stavu ohrožení státu.

Poslední zákon, který naše předloha novelizuje, je už vcelku velmi medializovaný zákon o specifických zdravotních službách, týkající se posuzování způsobilosti osoby ucházející se o zaměstnání. Ustanovení § 59 odst. 1 písm. b) tohoto zákona stanoví, že osoba ucházející se o zaměstnání se považuje za zdravotně nezpůsobilou, pokud se před vznikem pracovněprávního nebo obdobného vztahu nepodrobí vstupní lékařské prohlídce. Vzhledem k tomu, že podle § 3 zákoníku práce jsou základními pracovněprávními vztahy například a zejména pracovní poměr a právní vztahy založené dohodami o pracích konaných mimo pracovní poměr, dopadá povinnost podrobit se lékařské prohlídce i na dohody konané mimo pracovní poměr, tedy dohody o pracovní činnosti a o provedení práce. Jde tedy zcela o novou administrativní povinnost, zavedenou s účinností od 1. dubna tohoto roku uvedeným zákonem.

Můžeme už dle tříměsíční trvající praxe říci, že toto ustanovení je šikanózní, že zbytečně zatěžuje zaměstnance, ale i zaměstnavatele sjednávající tyto dohody, které se uzavírají na časově limitovanou dobu, tj. nanejvýše 300 hodin v kalendářním roce, resp. v rozsahu, který nepřesahuje v průměru polovinu stanovené týdenní pracovní doby. Jde zejména o sezónní práce, o brigády, prostě o práce, na které chodí zejména studenti. Proto se navrhuje omezit povinnost podrobit se vstupní lékařské prohlídce pouze při vzniku pracovního poměru, tak jak to bylo do konce minulého roku.

Chtěl bych říci, že tato poslední věc je uvedena ve stanovisku vlády jako věc, která je řešena, kde vláda připravuje vlastní legislativní řešení, které by mělo tyto nejasnosti při aplikaci ustanovení § 59 zákona o specifických zdravotních službách vyřešit. Já se přiznám, že jsem o tomto návrhu ještě nic nečetl, neslyšel jsem o něm, a byl bych případně rád, aby se nám k tomu ministr zdravotnictví vyjádřil. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To bylo úvodní slovo navrhovatele. Požádal bych pana poslance Miroslava Jeníka, zpravodaje pro prvé čtení, kdyby se také vyjádřil k tomuto návrhu. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Jeník: Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, dovoluji mi, abych ve své zpravodajské zprávě zmínil několik věcí k tomuto poslaneckému návrhu, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů a některých dalších zákonů.

Navržená změna zákoníku práce zužuje okruh zaměstnanců, s nimiž lze sjednat mzdu s přihlédnutím k případné práci přesčas, pouze na vedoucí zaměstnance. Právní úprava mzdy poskytované za práci přesčas u všech zaměstnanců se však podle mého názoru ukázala praktičtější.

V případě přijetí tohoto poslaneckého návrhu zákona, což si myslím, že je velmi důležité, by náklady za službu přesčas narostly několikanásobně a zhruba by se celkově daly vyčíslit asi na dvě miliardy ročně. To je v přímém rozporu s úsilím vlády a její politikou, která se snaží dlouhodobě snižovat náklady ve všech sférách.

Já se tedy i z tohoto důvodu přikláním k tomu, že v obecné rozpravě navrhuji zamítnutí tohoto poslaneckého návrhu již v prvním čtení.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, teď můžeme otevřít rozpravu. Hlásí se do ní jako první pan poslanec Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji. Já bych reagoval na pana zpravodaje. On v podstatě přečetl část výhrad vlády, nicméně si myslím, že to přečetl trošičku špatně, že tam měl nějaké mezery. Mě by zajímalo, kde by stát přicházel o ty dvě miliardy, nebo kdo by přicházel o ty dvě miliardy, jestli by mi mohl odpovědět. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír: Pan ministr Heger se hlásí do obecné rozpravy.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo. Já bych si dovolil okomentovat třetí část návrhu změny zákona, která mění zákon o specifických zdravotních službách. Ta část je velmi jednoduchá. V podstatě povinnost na jakýkoliv pracovněprávní vztah uvalit povinnost vstupní prohlídky ruší a nechává ho jenom pro běžný pracovní poměr, když to řeknu zjednodušeně.

Problém je, že i u prací mimo pracovněprávní poměr vykonávají

zaměstnanci práce, které jsou zdravotně náročné ve vztahu k jejich vlastní osobě, a pracují v rizicích 1 až 4, nebo mohou vykonávat práce, u nichž nelze vyloučit ohrožení zdraví ostatních zaměstnanců nebo jiných osob. V rizikových prostorech pracují běžně lidé, takzvaní brigádníci, zcela určitě na dohody jsou zaměstnávání lidí v rizikových prostorech v nemocnicích i v jiných prostorech. Práce, které ohrožují vlastní osobu nebo jiné osoby nebo zdraví vlastních zaměstnanců – příklady jsou řidiči dopravních prostředků, jako autobusů, jeřábníci apod.

Prosté zrušení pracovněprávních vztahů nad rámec běžného pracovního vztahu je sice elegantní, jednoduché, ale nebere v úvahu všechny možné situace, které mohou nastat. Proto Ministerstvo zdravotnictví s Ministerstvem práce a sociálních věcí připravuje vlastní novelu, kterou tady zmiňoval pan poslanec Chvojka, která bohužel musí být o něco složitější, protože vztahy mezi běžným poskytováním léčebné péče u praktických lékařů a vztahy u lékařů s pracovněprávním zaměřením jsou relativně složité a je třeba je důkladněji propracovat.

My jsme si toho problému vědomi a novelu, doufám, předložíme na konci prázdnin.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Ministra Drábka jsem viděl jako prvního, tak mu dám slovo. Prosím.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji, pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, já budu skutečně velmi stručný. Jenom považuji za svoji povinnost se vyjádřit k první části návrhu. Myslím, že tady bylo celkem zřetelně a jasně předkladatelem vysvětleno, že v rámci problematiky odměňování práce přesčas se návrh chce vrátit k období mezi rokem 2007 a 2011. Já chci jenom upozornit na to, že úprava, která teď platí, platila do roku 2006 a to, co platilo v období od roku 2007 až 2011, bylo administrativně náročnější. Ta úprava se podle mého názoru neosvědčila a nemohu doporučit, abychom se vrátili k té úpravě, která platila mezi roky 2007 až 2011.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Já jsem tady měl přihlášku zpravodaje v této chvíli. Pan zpravodaj se hlásí přednostně o slovo, ano.

Poslanec Miroslav Jeník: Já bych se jenom krátce vrátil k těm nákladům. Jedná se samozřejmě o mzdy a peníze za státní zaměstnance, popřípadě za příslušníky ozbrojených a ochranných sborů, ale přeneseně se samozřejmě jedná o peníze a náklady za všechny pracovníky, protože pokud by tyto hodiny byly odměňovány, tak zvyšují průměrnou mzdu, zvyšují průměrné náhrady a následně by se promítly ve všech refundacích,

kteří by podniky požadovaly po státu, ať už je to nemocenská, různé případy odškodnění, nemocí z povolání apod.

Já se tedy tímto také v rozpravě přihlašuji k tomu, co jsem již avizoval, že i z důvodu rozpočtové odpovědnosti navrhuji zamítnutí tohoto návrhu zákona v prvním čtení.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Ano. Pan poslanec Polčák se přihlásil s faktickou poznámkou na dvě minuty, takže mu dám možnost. Prosím.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, pane místopředsedo. Já se nečiním odpovědným ve vztahu k přesčasům a k těm dalším tématům, která otevírá tento sněmovní tisk, a nechci být také brouk Pytlík, který se vyjadřuje ke všemu, ale pokud jde o lékařské prohlídky, tak ve své vlastní praxi jsem se setkal s tím, jaké problémy to přináší.

Jsem rád, že pan ministr zdravotnictví jasně řekl, že vláda si je tohoto problému vědoma. Myslím, že předkladatelé jsou vedeni dobrým úmyslem, nicméně i ta argumentace, kterou předestřel pan ministr, myslím, že je správná, že není možno úplně i s tou vaničkou vylít to dítě. Tudíž by bylo vhodné nalézt takovou kompromisní variantu, aby u těch činností, které skutečně nevyžadují to lékařské posouzení stavu účastníka pracovněprávního vztahu, aby nebylo třeba. Aby ta administrativní náročnost zaměstnávání, resp. vstupování do těch pracovněprávních vztahů nebyla příliš vysoká a zatěžována tímto podle mého názoru zbytečným lékařským potvrzením. Ale jsou situace, kde to posouzení je logické. Pan ministr to jasně řekl, a proto by bylo asi vhodné, aby tento návrh byl v tomto smyslu minimálně vrácen zpět k přepracování v této části, což bych navrhoval já.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Vrácen k přepracování. Pan poslanec Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Jenom krátce. Děkuji za slovo. Chtěl bych reagovat na pana ministra zdravotnictví. Chtěl bych se zeptat prostřednictvím pana předsedajícího, nebo jestli nemusím, jestli mu opravdu mohu věřit v tom, že na konci prázdnin bude ten návrh, který by tu předmětnou věc změnil k lepšímu, opravdu předložen, protože se tady velmi často stává, že vláda slibuje, že něco bude předloženo, a uplyne rok dva a není předloženo nic. Jestli by nebylo jednodušší ten náš návrh propustit do výboru, mohl by jít třeba do výboru pro zdravotnictví, a tu věc řešit v rámci nějakého pozměňovacího návrhu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Bublan a pak pan poslanec Votava.

Poslanec František Bublan: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, tento návrh zákona se vlastně snaží o narovnání především situace u bezpečnostních sborů. Protože v době, kdy se tvořil zákon o příslušnicích bezpečnostních sborů, tak se zvažovalo, co dát do toho zákona. Zda těch 150 hodin, které tam dneska jsou, anebo nasazení příslušníků v tzv. krizových situacích. To jsou povodně, to jsou možná i třeba fotbalová utkání, to jsou nějaké krize ve Šluknovském výběžku atd. Nakonec se dospělo k tomu, že by bylo lepší dát těch 150 hodin jako takový bonus za to, že se mzdy příslušníkům budou zvedat pravidelně podle inflace každý rok asi o pět procent, což se také v těch letech dělo. Ze strany policistů, hasičů a dalších příslušníků nebyly žádné námitky a každý s tím byl srozuměn a bral to skutečně jako takovou oběť za to, že ta mzda mu roste, a lidé byli spokojeni.

Teď je situace úplně jiná. Dochází k tomu, že se vlastně zneužívá těch 150 hodin zdarma. Kdyby to byly hodiny, které musí ten policista odpracovat, protože se něco někde mimořádného stalo a on tam musí nastoupit, tak by to pochopil. Ale to jsou vlastně hodiny za chybějící policisty nebo chybějící hasiče. Takže i dnes ochranná služba zde má nedostatek lidí a ti lidé musí sloužit hodiny navíc, protože jich je málo. To není žádná mimořádná situace, to je stabilní stav.

Proto my navrhuje, aby se to otočilo. Aby se proplácely ty řádné hodiny, přesčasové hodiny, a naopak aby zdarma se odpracovaly hodiny, které se stanou z těch mimořádných událostí, jak jsem je vyjmenoval, a nikoli aby toho bylo zneužíváno. Já se domnívám, že tady jde o napravení toho stavu, nikoli o nějaký zásah do rozpočtu, protože ty peníze se stejně vyplatit musí. Jde jen o tu filozofii, aby to byly peníze za něco mimořádného, nikoli aby to byly peníze za to, co ten člověk stejně odpracovat musí.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Prosím pana poslance Votavu, který se přihlásil o slovo. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, dovolil bych si požádat před ukončením obecné rozpravy o přestávku na jednání klubu sociální demokracie v délce 30 minut. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, já tedy vyhovím této žádosti o pauzu na jednání klubu. Dovolte mi, abych zároveň ukončil dne-

šní jednání Sněmovny a připomněl vám, že zítra Sněmovna začne jednat v 9 hodin ráno pevně zařazenými body – třetími čteními.

Přeji vám příjemný večer a zítra ráno na shledanou. Tento bod je přerušen.

(Jednání skončilo v 19.05 hodin.)

**Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
11. července 2012 v 9.01 hodin
Přítomno: 179 poslanců**

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Hezké dobré ráno, vážené kolegyně a kolegové. Zahajuji druhý jednací den 41. schůze Poslanecké sněmovny. Všechny vás zde vítám. Věřím, že v krátké době ztišíte poněkud hladinu hluku, která začala vlastně už dřív než v 9 hodin. Také věřím tomu, že si uvědomíte, kde jsou vaše místa, a že tato místa obsadíte.

Prosím, abyste se přihlásili identifikačními kartami a zároveň mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní. Pan ministr Chalupa má náhradní kartu číslo 12, pan poslanec Paroubek má náhradní kartu číslo 6. Další náhradní karty nejsou hlášeny. (Silný ruch v sále.)

Seznámím vás nyní s omluvami neúčasti na jednání. O tuto omluvu požádali tito poslanci a tito členové vlády: Bém Pavel – osobní důvody, Besser Jiří – zdravotní důvody, Florián Jan – osobní důvody, Klučka Václav – zdravotní důvody, Lukša Pavol – rodinné důvody.

Chtěla bych vás opravdu poprosit, abyste alespoň trochu ztišili hladinu hluku... Zatím se mi to nedaří, přesto zkusím pokračovat.

Pan poslanec Michalík Alfréd – zdravotní důvody, Novotný Josef starší – osobní důvody, paní poslankyně Putnová Anna – zahraniční cesta, pan poslanec Staněk Pavel – zdravotní důvody.

Pokud jde o členy vlády, omlouvají se: pan ministr Jankovský Kamil – zahraniční cesta, Kubice Jan – pracovní důvody, Schwarzenberg Karel – pracovní důvody, Vondra Alexandr – též pracovní důvody. Tolik k omlouvám.

Dnes se budeme věnovat bodům z bloku třetích čtení...

Pan poslanec Hojda mi oznamuje, že se též omlouvá od 9.30 do 13 hodin. Nicméně v podkladech jeho omluva není. Ono je třeba tu omluvu doručit na správné místo, pane poslanče... (Domluva mimo mikrofon.) Takže ještě jednou: pan poslanec Hojda se omlouvá v době od 9.30 do 15 hodin z důvodu pracovního jednání v rámci dozorčí rady SFDI. Tolik tedy k omlouvám.

Dnes se budeme věnovat bodům z bloku třetích čtení zákonů, u nichž byly splněny zákonné lhůty. Jedná se o body 18, 19 a 20, sněmovní tisky 604, 621 a 580. Poté se případně budeme věnovat bodům z prvního čtení zákonů. Připomínám, že odpoledne máme pevně zařazený bod číslo 23.

Nyní se hlásí o slovo předseda poslaneckého klubu ODS. Prosím pana poslance Stanjuru. (Trvalý hluk v sále.)

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké dopoledne. Vážená paní místo-

předsedkyně, kolegyně a kolegové, mám několik návrhů k pořadu jednání schůze.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Prosím o klid, protože jinak nebudu návrhy od pana předsedy slyšet.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Zkusím mluvit více nahlas, než je to obvyklé, snad mě bude potom slyšet.

Navrhuji zařadit nové body, a to vládní návrh zákona o pojistném na důchodové spoření, sněmovní tisk 692, druhé i třetí čtení, a dále vládní návrh zákona o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o pojistném na důchodové spoření, sněmovní tisk 693, druhé i třetí čtení. Současně navrhuji, pokud Sněmovna zařadí nové body, aby druhá čtení těchto zákonů byla dnes zařazena pevně jako první body dopoledního programu jako bod číslo jedna a číslo dvě.

Dále navrhuji –

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Promiňte. Jako první dva body dopoledního programu po prvním bodu, ano? (Posl. Stanjura: Ne, jako dva první body.) Jako první dva body. Okamžitě... Prosím, pokračujte.

Poslanec Zbyněk Stanjura: A pak navrhuji, abychom projednali další tisky v prvním čtení, a to v pořadí bodů 10, 9, 11, 12, 13 a 14 jako body 3 až 8.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Já se ještě jednou ujistím. Navrhujete tedy, aby jak ty návrhy, které se týkají druhého čtení a třetího, ale dnes druhého, a body prvního čtení všechny jako celek byly jedním blokem, kterým dnes dopoledne zahájíme?

Poslanec Zbyněk Stanjura: Ano. A pak mám třetí návrh k pořadu jednání, abychom bod číslo 15 – záležitosti EU, vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu ČR k vyslovení předchozího souhlasu, sněmovní tisk 726-E, pevně zařadili na dnešní odpoledne jako druhý bod.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Hlásí se ještě někdo s návrhem k programu schůze? Hlásí se pan předseda Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Hezké dobré ráno, vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, paní a pánové. Dovoluji si jménem tří poslaneckých klubů – klubu KSČM, sociální demokracie a Věcí veřejných –

vznést veto proti zařazení nových bodů, jak je načetl pan kolega Stanjura. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Tím jsme tedy vyřešili tuto věc a není v tomto smyslu nyní, o čem hlasovat... (Reakce ze sálu.) Já vám nerozumím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Podal jsem celkem tři návrhy, námitka byla vznesena k mému prvnímu návrhu. Druhý a třetí návrh jsou pevná zařazení již schválených bodů, o tom hlasovat můžeme.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Jinými slovy, pan předseda Kováčik nevznášel námitku jménem tří klubů k prvním čtením a k bodu 15.

Poslanec Pavel Kováčik: Paní místopředsedkyně, mluvil jsem o nových bodech, které navrhoval zařadit pan kolega Stanjura.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: (Po konzultaci mimo mikrofon:) Vyjasnili jsme si to a myslím, že jsme si rozuměli rovnou. Čekala jsem ještě ujištění z obou stran.

Pane předsedo Stanjuro, očekávám, že svůj návrh týkající se bodu 15 vezmete zpět, protože u tohoto bodu není splněna lhůta. Pokud Sněmovna nemá námitek, mohu to brát takto za navržené.

Budeme tedy hlasovat pouze o jednom návrhu pana poslance a předsedy Stanjury, a to je zařazení bodů 9, 10, 11, 13, 14. Jedná se o první čtení – jako první body hned po zahájení dnešního dopoledního jednání. Já ještě jednou přivolám eventuálně kolegy z přisálí. Prosím, abyste si zkontrolovali, zda jste přihlášení k hlasování.

O tomto návrhu pana poslance Stanjury zahajují hlasování a ptám se, kdo jej podporuje. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 27 z přihlášených 167 poslanců pro 157, proti 3. Tento návrh byl přijat.

Podle právě odhlasované změny programu tedy přistoupíme k projednávání bodu číslo 10. Tím je

10.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 724/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede pan ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Dobré dopoledne vážené kolegyně, vážení kolegové. Já vás tímto tiskem, doufám, příliš dlouho nezdržím, protože jde skutečně o velmi technickou záležitost, o novelu směřující k tomu, aby dnešní ústavy sociální péče, které jsou organizačními složkami státu, byly zákonem převedeny na právní formu příspěvkové organizace. Zdůvodnění je naprosto jednoduché. Pokud ústav sociální péče musí hospodařit v rámci státního rozpočtu, to znamená například příspěvky od klientů musí procházet jako příjmy státního rozpočtu, veškeré provozní výdaje ústavu sociální péče musí být výdaji státního rozpočtu, tak je to situace, která je velmi nešťastná vzhledem k administrativní a efektivní stránce celého hospodaření.

Kromě toho návrh obsahuje jedno drobné upřesnění, které se týká běhu lhůt.

Prosím tedy o propuštění této předlohy do druhého čtení a zároveň avizuji, že vzhledem k tomu, jak malého rozsahu a technického charakteru je ten materiál, budu potom v obecné rozpravě navrhovat zkrácení lhůty na projednání ve výboru na 30 dnů.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Prosím, aby se nyní slova ujala zpravodajka pro první čtení paní poslankyně Renáta Witoszová.

Poslankyně Renáta Witoszová: Dobrý den paní předsedající, kolegyně, kolegové. Já mohu jenom říci, že organizační výbor tento pozměňovací tisk navrhl do sociálního výboru.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Tolik zpravodajská zpráva. Děkuji paní zpravodajce.

Otevírám obecnou rozpravu. Ptám se, zda se do ní hlásí někdo z místa, neboť písemné přihlášky nejsou. Nikdo se nehlásí. Tuto obecnou rozpravu končím.

Hlásí se pan ministr.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo. Paní místopředsedkyně, jak jsem již avizoval, navrhuji zkrácení lhůty na projednání ve výboru či výborech na 30 dnů.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Pokud již nikdo další se nehlásí do rozpravy, tuto rozpravu končím.

Budeme se nyní zabývat návrhem na příkázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro sociální politiku. Ptám se, zda někdo z poslanců a poslankyň navrhuje některý další výbor. Nevidím nikoho, kdo by chtěl něco navrhnout.

Přistoupíme tedy k hlasování o návrhu organizačního výboru přikázat předložený návrh k projednání výboru pro sociální politiku.

O tomto návrhu zahajuji hlasování a ptám se, kdo jej podporuje. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 28 z přihlášených 175 poslanců pro 157, proti 1. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o návrhu na zkrácení lhůty k projednání o 30 dní.

O tomto návrhu zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 29 z přihlášených 175 poslanců pro 121, proti 16. Návrh byl přijat.

Mohu konstatovat, že návrh byl přikázán k projednání výboru pro sociální politiku. Lhůta byla zkrácena o 30 dní. Děkuji paní zpravodajce i panu ministrovi a končím projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k bodu následujícímu. Tím je

9.

Návrh poslanců Jana Chvojky, Jeronýma Tejce, Františka Bublana, Bohuslava Sobotky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 601/ - prvé čtení

Jsme v prvním čtení a jsme v něm tak, že byla již přerušena obecná rozprava. Budeme tedy nyní pokračovat v této přerušené obecné rozpravě a já do ní nemám žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, zda se... Hlásí se pan poslanec Jeroným Tejce. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejce: Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně a kolegové, já bych chtěl požádat o to, abychom propustili tento návrh zákona do druhého čtení, protože se týká nejen zákoníku práce, ale týká se i služebního zákona, který samozřejmě dopadá na policisty a hasiče.

Jak většina z vás jistě ví, tak policistům i hasičům, a zejména u policistů je to velmi často využíváno, mnohdy bohužel i zneužíváno, je možné nařídít práci ročně až v souhrnu 150 hodin, za které tito policisté nezískávají žádný plat. To si myslím, že není správně, protože těch 150 hodin je vlastně jeden pracovní měsíc a dá se jednoduše říci, že policisté a hasiči pracují 13 měsíců za 12 platů. My se snažíme touto novelou odstranit tento podle našeho názoru nespravedlivý stav a snažíme se jej dostat do určité rovnováhy. Každý vnímá to, že policisté a hasiči v krizových momentech by měli pracovat nad rámec těch hodin, které jsou dány, a myslíme si proto, že by do zákona měla být doplněna podmínka, tedy že v takovém případě bude nutné, aby policisté či hasiči pracovali zadarmo pouze v případech vyhlášení krizového stavu.

Jsme ochotni jako předkladatelé samozřejmě na půdě výborů jednat o tom, jaká ta přesná definice má být, ale nemyslíme si, že ta současná praxe v mnoha regionech je platně a dobře využívána v duchu zákona tak, jak byl původně schválen, a myslíme si, že vyžaduje legislativní změnu. Už proto, že řada policistů dnes je demotivována, řada policistů prošla obdobím, kdy jim nejenom byl snížen plat o deset patnáct či více procent, ale především dnes nemají ani podmínky pro svou práci.

Stále se snižuje podíl na provozních a investičních výdajích a to samozřejmě samo o sobě vede k demotivaci těchto lidí. A myslím si, že pokud policistů stále ubývá – v letech 2006 až 2007 policistů bylo přes 45 tisíc, dnes jich je 38 tisíc a pravděpodobně v příštích letech jich bude dále ubývat směrem k 35 a možná až 33 tisícům –, tak by nebylo dobře, aby ti, kteří tam zůstávají, kteří musí plnit více úkolů, byli díky tomuto zákonu nuceni pracovat zadarmo za ty, které stát nechce platit, které znovu nenabral, a ty, které propustil.

V tomto smyslu si myslíme, že je ta norma spravedlivá nejen ve vztahu k příslušníkům ozbrojených složek, ale také ve vztahu ke změně zákoníku práce, kde je spojitost pouze jediná, to je těch 150 hodin, a myslím si, že není důvod, abych tady opakoval to, co již řekl spolupředkladatel, pan poslanec Chvojka k té části, která se týká zákoníku práce, a tedy všech zaměstnanců.

Proto vás ještě jednou žádám o to, abychom propustili tento návrh do druhého čtení, abychom se věcně na půdě výborů bavili a zabývali touto situací. Myslím, že je ideální čas, protože už teď je vyhlášena akce Upír ze strany policistů, ze strany některých jejich odborů. Myslím si, že právě dobrý signál ze strany Poslanecké sněmovny, že se chce zabývat tímto téma-

tem, by mohl obrousit hrany a mohl by vést k tomu, že na půdě Sněmovny a ve spolupráci s Ministerstvem vnitra budeme hledat řešení, jak ten zoufalý stav, který v policii na mnoha místech je, alespoň drobně upravit.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Ptám se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Hlásí se pan zpravodaj Chvojka. Se závěrečným slovem zpravodaje, nebo do rozpravy? Do rozpravy. Pardon, zástupce navrhovatele.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já bych chtěl jenom připomenout dotaz, který jsem včera vnesl na pana ministra zdravotnictví a na který mi neměl čas odpovědět, protože jsme poté museli končit. Pan ministr zdravotnictví říkal, že se chystají, hodlají upravit zákon o specifických zdravotních službách tak, aby nedocházelo ke zbytečnému šikanování studentů, brigádníků a osob, které dělají práce na dohodu mimo pracovní poměr. Ptal jsem se ho včera a chtěl bych to, pane ministře, vědět, jestli opravdu můžete slíbit, že novela zákona bude předložena na konci prázdnin, jak jste včera říkal, a jestli by nebylo jednodušší novelu zákona o specifických zdravotních službách, jak ji navrhujeme my, propustit do druhého čtení a například ji postoupit nejen do ústavněprávního výboru a sociálního výboru, ale i do výboru pro zdravotnictví a tam tu předmětnou věc upravit tak, aby byla účinná co nejdříve. Já nevím, zda tu vaši navrhovanou a zatím zde ještě ne úplně specifikovanou úpravu opravdu předložíte na konci prázdnin. Myslím si, že i kdybyste ji náhodou předložil na konci prázdnin, účinnost bude o hodně později než náš návrh.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. O slovo se hlásí pan ministr zdravotnictví. Ještě než přistoupí k mikrofonu, seznámím vás se dvěma sděleními. Jednak s tím, že náhradní kartu číslo 26 má pan poslanec Hašek, a dále, protože zde vidím prvně nového ministra spravedlnosti pana Pavla Blažka, tak bych ho zde jménem Sněmovny chtěla přivítat a popřát mu hodně úspěchů v práci. (Potlesk.)

Nyní má slovo pan ministr zdravotnictví Leoš Heger.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji, paní místopředsedkyně. Já si dovolím vaším prostřednictvím panu poslanci Chvojkovi odpovědět na jeho dotaz. (Předsedající vyzývá Sněmovnu ke klidu.) Já jsem tu záležitost konzultoval ještě dnes ráno u nás na ministerstvu. My jsme opravdu schopni připravit tu novelu do konce prázdnin. Pro případ, že by ten zákon

prošel do druhého čtení, můžeme připravit pozměňovací návrh tak, aby to vyhovovalo záměru, který máme, myslím, oba společný.

Jen na vysvětlení dodám, že na rozdíl od technické novely zákona o zdravotních službách, toho velkého kodexu, která spěchala, je již ta novela podána kvůli souhlasu rodičů dětí, tak tady my jsme to chtěli dopracovat pečlivěji, protože tam je roční odklad na celý ten problém. Ale pokud se ten zákon objeví ve druhém čtení, tak budeme připraveni podat pozměňovací návrh k tomu vašemu.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu ministrovi. Ptám se, zda se ještě někdo hlásí. Hlásí se pan zpravodaj Jeník. Prosím.

Poslanec Miroslav Jeník: Vážená paní předsedající, vážený pane premiére, dámy a pánové, já bych jenom podotkl ještě na margo předchozích vystoupení: Já samozřejmě chápu, že situace v ozbrojených sborech a složkách je taková, jak tady bylo řečeno, a že je potřeba se tím zabývat, nicméně ta novela bohužel byla podána na všechny zaměstnance ve velmi širokém rozsahu a týká se zaměstnanců nejenom státní správy, ale v podstatě všech pracujících. Možná je otázka, že ta novela měla být úžeji formulována.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. O slovo se hlásí pan poslanec Jeroným Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji za slovo. Jednoznačně se vztahuje na všechny zaměstnance. Jeden problém, který se snažíme řešit, je otázka policistů a hasičů. Ten se snažíme řešit už dlouho. Dokonce jsme se snažili uspět i u Ústavního soudu, ale ten řekl, že tohle je věc, kterou nemůže vyřešit Ústavní soud, ale musí ji vyřešit zákonodárce. Proto tedy volíme tuto cestu.

Ta druhá oblast, kterou se snažíme řešit, je otázka zaměstnanců. My si prostě myslíme, že by v naší zemi nikdo neměl být nucen pracovat 150 hodin zdarma jen proto, že to zákon umožňuje. Právě zákoník práce by měl být ochranou zaměstnanců. Odkazovat se na to, že to je na základě dohody, kterou uzavře zaměstnavatel a zaměstnanec při nástupu do práce či při průběhu toho konkrétního zaměstnaneckého poměru, je sice formálně správné, ale uvědomme si, jak to v praxi funguje. Při nezaměstnanosti 10, 12, 8 procent si samozřejmě každý váží svého pracovního místa a raději přistoupí na to, co mu ten zákon umožňuje, tedy to, že podepíše zaměstnavateli, že bude pracovat 150 hodin ročně zdarma, než by o tu práci přišel. My si myslíme, že zákoník práce v tomto smyslu by měl

skutečně mít na paměti ochranu zaměstnanců a toto by umožňovat neměl. Výjimkou by mohli být vedoucí zaměstnanci, tam je to samozřejmě na debatu, ale myslíme si, že by bylo dobré, aby se debata, která se tady teď odehrává, přesunula na půdu výborů, abychom se tím skutečně mohli zabývat důkladněji, než jak to činíme tady nyní.

Zároveň bych si dovilil požádat ministra vnitra, je-li přítomen, aby se k této věci vyjádřil. Myslím, že situace v policii je skutečně před výbuchem. Na říjen jsou ohlášeny různé protestní akce a bylo by dobré, aby pan ministr vnitra tady jasně vystoupil a řekl, zda tento návrh podporuje, nepodporuje, pokud ho nepodporuje, tak z jakých důvodů a jaká jiná opatření pan ministr vnitra Kubice představí, aby situaci v policii a v Hasičském záchranném sboru uklidnil.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Dále se o slovo hlásí pan ministr Jaromír Drábek.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji, paní místopředsedkyně. Já nechci zdržovat tuto debatu, jenom bych chtěl poukázat na mírnou nekonzistentnost argumentů, které tady padly, protože pokud někdo navrhuje omezení smluvní volnosti při stanovení mzdy, tak v podstatě jedním dechem by bylo potřeba dodat, že je také třeba zavést tabulky na odměňování v komerční sféře, protože to je v podstatě totéž. Přece smluvní volnost mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem mimo veřejnou správu znamená, že ty dvě strany se musí dohodnout na odměňování. A pokud dáváme volnost tomu, aby se dohodly na odměňování jako celku, tak je naprosto nadbytečné snažit se omezit možnost dohody i v rámci povolené míry přesčasové práce do 150 hodin ročně. To prostě nedává smysl. Proto také ta úprava od začátku roku 2012, návrat k té původní úpravě před rokem 2007.

Můžeme tady diskutovat o tom, jestli má stát nařizovat zaměstnavatelům a zaměstnancům, jaké mají mít vzájemně vztahy v oblasti odměňování, ale pokud jsme se většinově shodli na tom, že nemáme nařizovat v komerční sféře zaměstnavatelům a zaměstnancům, jaké mají být jejich smluvní vztahy v oblasti odměňování, nemělo by se to týkat ani této oblasti, tzn. té nárokové nebo povolené, zákonem stanovené úrovně práce přesčas.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Hlásí se pan zástupce navrhovatelů poslanec Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji, já jenom krátce. Chtěl bych reagovat

na pana ministra. Smluvní volnost v oblasti pracovněprávních vztahů je už dlouhodobá pravicová floskule, kterou používají pravicové vlády a někteří pravicoví politici. Samozřejmě smluvní volnost je tam, ale je omezená, protože vztah zaměstnavatele a zaměstnance není rovnocenný, zaměstnanec vždycky tahá za kratší konec provázku. A všichni víme, že při dnešním stavu nezaměstnanosti a v dnešní době, kdy je krize, zaměstnanec kvůli tomu, aby dostal práci, a třeba v době, kdy je po dlouhodobé nezaměstnanosti, podepíše cokoli. Smluvní volnost je hezká floskule, hezké téma, ale v zásadě to tak není. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Z místa se hlásí pan poslanec Huml a já mu dávám slovo.

Poslanec Stanislav Huml: Dobrý den. Také bych chtěl doplnit jednu myšlenku a ta je také důležitá, si myslím. Máme tady minimální mzdu. Přece nemáme už dávno otrockou práci, ta už byla zrušena. A já se opravdu podivuji tomu, že ministři vlády tady říkají, jak to v té komerční sféře něco bude stát, ale ono to připravuje stát o zisky, protože tím pádem, když není žádná mzda, tak nejsou žádné odvody do daní, nejsou žádné odvody do sociálního a zdravotního pojištění. Je to úplně obráceně. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Hlásí se pan poslanec Jeroným Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Jen s jedním doplněním. To, co tady říkal pan ministr Drábek, už částečně popřel pan kolega Huml, nicméně ještě jedno doplnění. Uvědomme si, že skutečně je tady řada zaměstnanců, kteří pracují za minimální mzdu. A tímto způsobem že přistoupí na to, že se zvýší počet hodin, za které pracují, tak samozřejmě se tím rozmělní i hodinová mzda, tzn., tito lidé pracují za menší část, pokud přistoupí na 150 hodin, než je stanoveno zákonem, a tím podle mého názoru je i obcházen zákon. Takže v tomto smyslu zejména u lidí, kteří pracují za nižší mzdu, to opatření, které navrhujeme, výrazně prospěje, a myslím si, že to není nic, co by naši ekonomiku ničilo, spíše naopak možná povede k tomu, že lidé budou spokojenější a také se nebude neustále propadat spotřeba, která tady byla za této vlády podlomena.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do této obecné rozpravy? Pokud tomu tak není, tuto rozpravu končím a ptám se pana navrhovatele a pana zpravodaje, zda si přejí vystoupit se závěrečnými slovy. Není tomu tak. Připravme se tedy na to, že budeme nyní hlasovat o dvou návrzích, které byly podány. Přivolávám na-

še kolegy z předsálí. Budeme hlasovat jednak o návrhu na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování. Tento návrh byl podán panem poslancem Polčákem. A jako další budeme hlasovat návrh na zamítnutí předloženého návrhu, to je návrh pana poslance Jeníka.

Nyní tedy budeme hlasovat o prvním avizovaném návrhu a tím je návrh na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 30, z přihlášených 178 poslanců pro 89, proti 83, tento návrh nebyl přijat.

Hlásí se pan ministr Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dobrý den, dámy a pánové, já se velice omlouvám, jsem dnes nějaký polovičatý. Zvedl jsem ruku, ale zřejmě jsem nestiskl tlačítko, byť jsem byl hluboce přesvědčen, že tak činím. Nevím, zda to bylo mojí chybou, či chybou zařízení. Prosím, zpochybňuji hlasování.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pan ministr vznáší námitku proti hlasování.

O této námitce rozhodneme hlasováním, které právě zahajují. Ptám se, kdo je pro tuto námitku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 31 z přihlášených 178 poslanců pro 138, proti 17, námitka byla přijata.

Dříve než zopakujeme hlasování o vrácení předloženého návrhu navrhovateli, tak vás všechny odhlásím. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami. Až tak všichni učiníte, všichni, kteří si tak budete přát, tak zahájíme hlasování o návrhu na vrácení návrhu k dopracování.

Toto hlasování zahajují. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 32 z přihlášených 177 poslanců pro 94, proti 82, tento návrh byl přijat.

Ještě počkáme na kontrolu hlasovacích listin. Hlásí se pan poslanec Dolejš a tušíme, co nám chce říct.

Poslanec Richard Dolejš: Dobrý den. Zpochybňuji hlasování, hlasoval jsem ne, a na záznamu mám ano.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zpochybňujete tedy toto

hlasování? O vaší námitce zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 33 z přihlášených 177 poslanců pro 170, proti 1, návrh byl přijat.

Budeme na třetí pokus hlasovat o návrhu na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování.

O tomto návrhu hlasování zahajují a ptám se vás, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 34 z přihlášených 177 poslanců pro 92, proti 85, tento návrh byl přijat.

Pokud není vůle ještě jednou zkontrolovat hlasovací listiny, tak mohu konstatovat, že pro dnešní den jsme ukončili projednávání tohoto bodu.

Můžeme přistoupit k bodu následujícímu. Tímto bodem je

11.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 733/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede pan ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, pane ministře, slovo je vaše.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji, abych předložil primárně transpoziční novelu zákona o dani z přidané hodnoty, kterou jsme povinni zavést do národní legislativy nová pravidla týkající se fakturace. Týká se to daňových dokladů, jejich vystavování a uchování, zrovnoprávnění daňových dokladů v elektronické a listinné podobě a změn souvisejících a navazujících.

Poměrně velká část této novely je věnována boji s daňovými úniky z DPH, protože nepolevujeme v úsilí ve snaze omezit daňové úniky DPH. To je daň, kde nás tato nekalost trápí nejvíc, jako celou Evropu. DPH je bohužel úžasná fantastická daň na výkaznictví, na účetnictví, ale má jeden základní předpoklad, že jsou tam všichni poctiví (s úsměvem). A z tohoto hlediska stará zlatá obratovka, ta nebyla zdaleka tak elegantní, ale mnohem hůře se z ní dalo utéct.

V rámci i tohoto boje se snažíme v této novele zavést pro nové plátce

daně z přidané hodnoty termín pouze jednoho kalendářního měsíce jako zdaňovací období. Teprve v okamžiku, kdy splní zákonem stanovené podmínky a bude plnit řádně, může si zvolit kvartál. Tím se samozřejmě omezi do značné míry ony řetězové obchody vznikajících a zanikajících garážových s. r. o., jejichž jediným podnikatelským cílem je přeprodat a nezaplatit DPH. To za ten jeden měsíc nestihnou.

Nově se zavádí institut nespolehlivého plátce. Ten posílí právní jistotu na místě správce daně i poplatníka pro již zavedené možné ručení za DPH pro nespolehlivého plátce. Definice, kdo je nespolehlivý plátce, a ten, kdo s ním bude obchodovat, se tedy vystavuje riziku, že za něj bude muset zaplatit DPH, bude stanovena metodikou generálního finančního ředitele. Tato metodika bude transparentně zveřejněna vždy dopředu, aby nemohlo docházet ke spekulacím o zvůli správce daně.

Dále se zavádí povinnost plátců daně z přidané hodnoty, resp. jejich budoucích plátců, činit podání elektronicky. Výjimku navrhujeme pouze pro fyzické osoby s obratem do 6 mil. korun. Nad obrat 6 mil. korun bude elektronické podání povinné, byť tady účinnost navrhujeme až od 1. 1. 2014, aby všechny subjekty měly dostatečný čas se na to technicky připravit.

Významnými opatřeními budou také návrhy, které vzešly ze stálé komise, kterou máme mezi správci daně a podnikatelskými subjekty. Chtěl bych při této příležitosti této komisi, která je hojně zastoupena z řad podnikatelské veřejnosti, poděkovat. Navrhujeme na základě jejich iniciativy zavedení povinnosti pro daňové subjekty uvádět u pohonných hmot v přihlášce k registraci své účty používané pro ekonomickou činnost s tím, že pokud použijí jiných účtů než těch, které uvedou, bude to důvodem pro ručení příjemcem plnění za daň nezaplacenou poskytovatelem plnění. A rovněž vzniká stanovení povinnosti ručení za DPH pro oprávněného příjemce v souvislosti se vznikem povinnosti přiznat a zaplatit spotřební daň.

Všechna tato opatření samozřejmě kladou zvýšené nároky na správce daně a jsou tu některé vyšší povinnosti nebo omezení i pro poplatníka. Nicméně masivní úniky DPH nám nedávají jinou šanci než zpřísnit regulaci v této oblasti. Já tedy prosím o propuštění do druhého čtení a jsme samozřejmě jednotlivá ustanovení připraveni obhajovat v gesčním výboru i v plénu při druhém a třetím čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu ministrovi a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení. Je jím pan poslanec Pavel Suchánek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Moje

zpravodajská zpráva bude stručná, protože bych opakoval argumenty pana ministra, proč podpořit tento návrh a propustit ho do druhého čtení. To znamená, že jako zpravodaj budu tento návrh podporovat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Do této rozpravy se nikdo nepřihlásil písemně a nevidím ani nikoho, kdo by se do této rozpravy hlásil z místa. Pokud tomu tak opravdu není, obecnou rozpravu končím. Závěrečná slova pánů návrhů a zpravodaje nepředpokládám, budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru. Já se ptám, zda někdo navrhuje ještě jiný další výbor. Nikoho takového nevidím, budeme tedy hlasovat o návrhu přikázání k projednání rozpočtovému výboru.

Zahajuji toto hlasování. Ptám se vás, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 35 z přihlášených 176 poslanců pro 132, proti 1. Návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru. Děkuji oběma pánům a končím projednávání tohoto bodu.

Následuje

12.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 734/ - první čtení

I tento návrh z pověření vlády uvede ministr financí Miroslav Kalousek, který je již připraven u mikrofonu. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánevé, je to naprosto nezbytná novela. Máme dojednáno přechodné období pro zvyšování spotřební daně tabákových výrobků. Jsme povinni k 1. 1. 2014 dosáhnout úrovně spotřební daně nařizované směrnicí. Protože trh nemá rád velké nárazy, navrhujeme to ve dvou krocích, k 1. 1. 2013 a k 1. 1. 2014 tak, abychom dosáhli minimální sazby.

Současně s tím – to už není motivováno evropskou směrnicí, ale je to součástí dohody o konsolidačním balíčku – je zvyšována i spotřební daň ta-

báku ke kouření, aby ubalovači nebyli zbytečně zvýhodňováni, není k tomu žádný sociální důvod.

Dále novelu využíváme k tomu, abychom zmodernizovali některé termíny, uvedli ustanovení týkající se správního trestání do souladu se správním řádem a některé další, méně podstatné, nicméně pro správce daně důležité úpravy.

Děkuji za pozornost a prosím o propuštění do druhého čtení.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, kterým je pan poslanec Radim Fiala.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážená vládo, vážený pane premiére, kolegyně a kolegové, dovoluji, abych vás seznámil s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, což je víceméně technická novela, která zčásti implementuje směrnice Evropské unie v oblasti spotřebních daní. Jedná se o poměrně široký souhrn technických bodů, jednak obecných, které ukládají práva a povinnosti plátcům spotřebních daní, ale také dávají možnosti správci daní pro snižování rizik spojených s výběrem daní. Dále se novela týká technických bodů při správě spotřebních daní v oblasti minerálních olejů, lihu a tabákových výrobků.

Ač by se mohlo zdát, že tato novela mění výši spotřebních daní, není tomu tak, s jedinou výjimkou. Tou výjimkou je spotřební daň u tabákových výrobků. Česká republika je povinna zajistit implementaci směrnice Rady o struktuře a sazbách spotřebních daní tabákových výrobků. Z důvodu zamezení skokového navýšení této spotřební daně je toto navýšení rozděleno do dvou postupných kroků, a to k 1. 1. 2013 a k 1. 1. 2014.

Navrhuji, abychom tuto novelu propustili do druhého čtení a přikázali rozpočtovému výboru.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu zpravodajovi. Otevírám obecnou rozpravu. Hlásí se do ní pan poslanec Šťastný. Prosím.

Poslanec Boris Šťastný: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážený pane ministře, dámy a pánové, já bych k tomuto návrhu chtěl říci jenom jedinou věc. Chtěl bych požádat, zda by bylo možné, aby až se dostane tento návrh týkající se změny daně z tabákových výrobků na půdu rozpočtového výboru, zda by byl rozpočtový výbor tak hodný a připravil srovnání vývoje tabákové daně za posledních dvacet let v souvislosti se spotřebním košem, resp. s nárůstem výdajů domácností.

Já tady chci totiž upozornit, že zatímco my se snažíme daň z tabákových výrobků zvyšovat velmi pomalým tempem na hranici nejnižší možné

úrovně, kterou nám přikazuje evropská směrnice, tak dnes je ta cena tabákových výrobků v porovnání s rokem 1990, když ji přepočteme na spotřební koš, nižší, než byla tehdy. Jednoduše řečeno, kdybychom vzali, kolik si člověk mohl před revolucí koupit cigaret a kolik si jich mohl koupit dnes, tak dnes si jich může koupit více. Já to říkám jenom s ohledem na to, že v nějakých dalších návrzích Ministerstvo financí navrhuje zvyšování přímých daní tu či onde, zavádění mimořádného zdanění vysokopříjmových skupin atd., ale v tomto ohledu podle mého názoru nečerpá, nebo nevyužívá veškeré rezervy, které by využívat mohl. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. O slovo se dále přihlásil pan poslanec Braný.

Poslanec Petr Braný: Vážená paní místopředsedkyně, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, členové vlády, jsem též pro, jak tady pan ministr uvedl, aby tento materiál byl postoupen do dalšího jednání a abychom se zabývali spotřebními daněmi v celém rozsahu, to, co je navrženo, popřípadě, jak už mám zkušenost, možná se ještě objeví jiné nápady a náměty, jak zvýšit příjem státního inkasa.

Já jenom k tomu, co tady bylo řečeno. Ano, je to harmonizační, ale nesusouhlasím s kolegou Šťastným, že bychom byli pod prahem nebo se toulali někde na konci srovnání s Evropskou unií. To, co je navrženo, je průměr, solidní, a řekl bych, v některých parametrech jsme vysoce nad požadavky Evropské unie.

Dokonce, co mě tady zaujalo, protože já vím, že někdy v únoru bylo to kolečko připomínkového řízení, tak třeba cena tabáku pro kouření dýmkového byla nějakých 1530 nebo 1540 navržena Ministerstvem financí. A při projednávání – ejhle – je teď z toho po dvou krocích 1800. Takže my jsme teď šli docela natáhnout to, takže myslím, že kolega Šťastný bude spokojen, abych nezneužil bonmotu šťastný, že se to opravdu zvyšuje výrazně nad požadavek, který je.

Víte, mě ale zaujala jiná věc. Tady to znělo jako spotřební koš. Já si myslím, když jsem poslouchal pana premiéra na tiskovce, co vláda učinila v této věci, že se trochu pomýlil, že je to možná jen nácvik třeba na zvyšování důchodů. Protože on řekl, cigarety, ty nejdražší, půjdou jen o 2 Kč a další rok o 5, aby to nebyla taková rána. A cigarety, které jsou nejdražší, ty mají určitý vzorek výpočtu, a snížilo se tam procento z 28 na 27. Takže tam je šetříme. Cigarety, co kouříte, kuřáci, ty 40–50 korunové, ty se počítají jinak, cena spotřební daně. Tam je minimální daň. To je 2,10, ta jde na 2,26 – nechtejte mě za slovo v halířích. Ale dělá to s DPH téměř 5 Kč. Takže ti, co kouří ty drahé cigarety, budou šetření malým skokem, aby nám neutekli asi do těch nižších cigaret a kategorií. A ti, co kouří ty nejlevnější,

šup, ti se budou přibližovat. To by se mi líbilo u důchodů. Ale u cigaret – tomu nerozumím! Ale nejsem od toho, abych všemu rozuměl. Takže to je například jenom v kategorii cigaret. Když položíme otázku: Co chceme? Chceme zvýšit příjem státní pokladny, chceme zlikvidovat kouření, nebo omezit? A tady najednou vidíme, že ta opatření k tomu nesměřují. Tam jsme opatrnější na nárůst těch drahých cigaret, u těch levných to zase zvyšujeme. A vedle toho najednou běží móda elektronických cigaret, náplní. Odkud jsou, jaká je tam atestace? Položme si ty otázky. A ejhle, nikoho to netrápí.

Já vím, že kolega Šťastný mě kdysi nazval lobbistou za tabákový průmysl. Já jsem přestal kouřit v 86. roce a opravdu mě to netrápí. Mě vždycky trápí, proč to ekonomické opatření děláme. Odpověď, že to bude – pan ministr řekne – pro příští vládu, protože to zvedne spotřební daň a za dva roky se to projeví – neprojeví! Když jsme dělali třeba tabák, upravili jsme výraznějším skokem cenu tabáku, teď jsme na 1400 za kg, tak ta miliarda se projevila předzásobením předtím. Teď bude mít, jak se říká, hody pan ministr na financích. Teď ty firmy nakoupí ten tabák. A pak dva roky bude půst. Takže když se podíváte do těch tabulek, já je tady nemám před sebou, tak to byla miliarda dvě stě milionů, miliarda tři sta milionů – příjem, předzásobení. A potom rok dva za sebou dvě stě milionů. Takže tato logika toho nárůstu – ale já si myslím, že to vše bude do té diskuse, která proběhne na výborech a která bude určitě i velmi sledovaná veřejností, protože kouření každý rozumí.

Jinak pořád pléduji za to, ale už jsem vzdal pozměňující návrhy, udělat něco s doutníky. Ne že bych byl proti doutníkářům, ale cigareta 2,10 – 2,25 nebo kolik půjde nahoru, minimální, u doutníků jsme zase byli tvrdí a myslím, že 12 haléřů jsme tam zvedli, takže se blížíme k 1,50 Kč, a jestli je to doutník takovýto – nebo cigareta má 0,6 g tabáku a má tam 2,10 Kč, teď to budeme zvedat, doutník, jestli tam má 10 g, nebo i 40, jak jsou doutníky u nás, tak tam bude teď asi 1,50 Kč. A příjemně asi 50 až 80 milionů do státní pokladny z doutníků. Tak zase je tam vidět, že chápeme a máme určitý cit pro určitý druh zboží, a myslím si, že bychom se neměli tak upejpat a zhlédnout se ve zkušenostech, které jsou v zahraničí, a zvednout tu cenu, nebo být statečnější a i tady udělat úpravu směrem ke spotřební dani u tohoto druhu tabákového výrobku.

Takže suma sumárum, je tam o čem přemýšlet, je tam o čem diskutovat a věřím, že diskuse bude věčná a že se nám zase nepovede pod tím, kde se napřela největší pozornost, kdo nám udělá největší osvětu, tak v tom trendu pojedeme, ale rozumím, úspěch je, jak říkal pan premiér, i ten pozvolný nárůst. Ale říkám, když pozvolný, tak u všeho. A když skokový, tak skočme také u všeho.

Děkuji za vaši pozornost i za váš čas. (Potlesk z řad KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Hlásí se pan ministr financí.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já nepochybuji, že ta diskuse na rozpočtovém výboru bude mimořádně živá a že v následujících týdnech uvidím na Malé Straně známé tváře jak z British American Tobacco, tak i z Philip Morris, všichni tady budou jako vždycky, když se otevře spotřební daň k tabáku. Takže já se na tu diskusi těším.

Jenom dvě velmi stručné reakce na to, co říkal pan poslanec Boris Šťastný. Ano, kdybychom žili na pustém ostrově nebo kdybychom byli v Severní Koreji, tak já rád navrhu, dvojnásobné, klidně trojnásobné zvýšení spotřební daně z tabáku. Protože kouření, věru, ač kuřák, nepokládám za sociální problém. Jsme-li země ve střední Evropě, nemůžeme se nedívat na to, za kolik se to prodává u našich sousedů. Protože jak u líhu, tak u tabáku necitlivé zvýšení oproti okolí znamená jenom zvýšení kontrabandu a snížení inkasa. Bohužel, takhle to funguje. To je první odpověď.

A ta druhá – logická odpověď na otázku pana poslance Braného. Ano, ten návrh, tak jak tady leží na stole, zvyšuje tlak na cenu u všech cigaret a já souhlasím s tím, že tlak na cenu u dražších cigaret je menší než tlak na cenu u těch dražších cigaret. To je pravda. Je to přesně v rámci evropských pravidel, nikdo nám nemůže vytýkat, že kohokoliv diskriminujeme.

Nicméně právě proto, že nepokládám kouření za sociální problém, tak jsem povinen dívat se na to při tom návrhu i z hlediska národohospodářského. A pokud kuřáci levných cigaret budou utíkat – ideální samozřejmě by bylo, kdyby nekouřili vůbec – ale budou-li utíkat do kouření těch drahých cigaret, tak je mi to úplně jedno, protože zchudnou dovozci. Pokud by ovšem kuřáci drahých cigaret utíkali – jako že poslední dobou utíkají – do kouření levnějších cigaret, tak mi to jedno není, protože by nám taky mohli zavřít Kutnou Horu. A to je úplně jednoduchý důvod, proč máte na stole takový návrh, jaký máte.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Boris Šťastný.

Poslanec Boris Šťastný: Děkuji. Já jenom stručnou repliku na slova pana ministra. Ono to je jistě pravda, ale my nežijeme na pustém ostrově, ale na druhé straně také žijeme v nějakém evropském prostoru. A nejčastější – a teď chci připomenout, že za žádných okolností nejsem žádným bojovníkem za zvyšování daní z tabákových výrobků, já jsem bojovníkem za ochranu nekuřáků, to je jiná věc a to je potřeba takto vnímat. A skutečnost, že hlavní argument při hýbání s cenami tabákových výrobků až

už formou spotřební daně, nebo případně jiným způsobem, tak je pouze to, že když se zvýší cena, že se budou cigarety pašovat, je argument v evropském prostoru lichý. Protože Česká republika je obklopena ostatními zeměmi Evropské unie, kde cena cigaret je vyšší a pohyb zboží a osob je samozřejmě volný. To znamená, že kdyby tomu tak bylo, tak by se cigarety od nás naprosto masivním způsobem převážely do Německa a naopak. Čili znovu říkám: Tato věc nefunguje, pašování funguje v zemích nikoli, jako je Česká republika.

A poslední replika. My jsme tady hovořili s panem ministrem zdravotnictví Hegrem před rokem o rozumné věci. Místo toho, abychom navyšovali nějakým zásadním způsobem daně u tabákových výrobků, tak bychom se měli v zákoně o rozpočtovém určení daní podívat, kam ty daně směřují. Totiž daně z tabákových výrobků, ta spotřební daň z tabákového výrobku prostě spadne do státního rozpočtu a postavíme si za ni tu silnici, tu něco jiného a já jsem přesvědčen, že alespoň část té daně – a tady nehovořím o žádném zvyšování, tady hovořím o rozpočtovém určení, spravedlivém určení – by měla směřovat směrem ke zdravotním pojišťovnám. A je to určitý námět, který tady znovu opakuji panu ministru financí, že by stálo za to, aby malá část směřovala do zdravotních pojišťoven, tam byla stoprocentně přerozdělena a tak byla použita tam, kde je skutečně potřeba, to znamená v rámci léčby nemocí, které kouření způsobuje. To je spravedlivý způsob.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Slovo má pan ministr financí.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Nechci to nijak natahovat. Slyšel jsem vaši žádost pro rozpočtový výbor. Rozpočtový výbor stejně nemá jinou šanci, než se s tím obrátit na Ministerstvo financí, tak my vám přineseme ta srovnání, pane poslanče, a myslím, že vám zdůvodníme, proč by zvyšování daně bylo bohužel na její inkaso kontraproduktivní, jak jsme zjistili naposled ještě za Edy Janoty – dej mu pánbůh nebe –, při přece jenom příliš necitlivém zvýšení spotřební daně z lihu a jeho následném snížení inkasa a výrazném zvýšení nákladů na represivní nástroje proti černým palírnám a podobně. Prostě, tak to bohužel u těchto sociálně patologických jevů funguje.

Jinak si troufnu říct, že spotřební daň z tabáku není žádné pojištění, které je určeno na nějaký předem určený výdaj. To je prostě univerzální daň, mezi příjmy státního rozpočtu a výdaji státního rozpočtu je čínská zeď. Peníze nemají mašličky a nikam nejsou dopředu směřovány. A při jisté míře nadsázky, jistě mi ji prominete, mohu říct, že váš návrh dává asi stejnou lo-

giku, jako kdyby někdo navrhoval, že penzijní fondy by měly sponzorovat tabákový průmysl, protože jim umožňuje prosperovat zkracováním důchodcovského života. To je úplně stejná logika.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu ministrovi. Ptám se, zda ještě někdo chce vystoupit v rozpravě. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova pánů... nepředpokládám je. A protože nebyly podány žádné procedurální návrhy, tak se nyní budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Přivolala jsem gongem naše kolegy z předsálí.

Pokud jde o organizační výbor, tak ten navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru. Ptám se, zda ještě někdo navrhuje jiný výbor. Prosím, pánové, domluvte si pořadí, jak libo.

Poslanec Ladislav Skopal: Děkuji, paní předsedající. Vzhledem k tomu, že se jedná o zemědělskou komoditu, tak bych doporučoval –

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Promiňte, já vám vůbec nerozumím.

Poslanec Ladislav Skopal: Doporučoval bych přikázání ještě zemědělskému výboru.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Pan poslanec Bauer.

Poslanec Jan Bauer: Vážené dámy a pánové, dovoluji mi, abych navrhl přikázat tento bod výboru pro evropské záležitosti. Chtěl bych uklidnit jak pana předkladatele, tak i vás všechny, že můj návrh není veden tím, abychom komplikovali projednávání tohoto materiálu nebo se setkávali se zástupci firem. Bylo tady řečeno, že to je významně harmonizační materiál, a my jsme se v minulosti při tvorbě mandátu pro českou vládu mnohokrát tímto bodem zabývali. Z toho důvodu pochází můj návrh. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Ještě se hlásí pan ministr.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Jenom drobná poznámka. Samozřejmě, nechci tu odpověď hned, ale ve druhém čtení by mě velmi zajímal názor zemědělského výboru, kolik že domácí produkce tabáku je v tabákových výrobcích prodáváných v České republice. My jsme se zatím na Ministerstvu financí k žádnému číslu nedostali, ale zemědělský výbor vzhle-

dem k tomu, že se k tomu hlásí jako k zemědělské komoditě, určitě nějaké takové informace má.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Možná bude zemědělský výbor studovat, kolik je mezi zemědělci kuřáků. To je také jeho právo. Prosím.

Poslanec Ladislav Skopal: Pokud jsem si vědom, tak i tabákový průmysl spadá pod zemědělský výbor a Ministerstvo zemědělství.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pan předseda Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Dobrý den, paní místopředsedkyně, kolegyně a kolegové, já jenom pro drobnou edukaci: Zákon, který upravuje nakládání s tabákem a tabákovými výrobky není jenom zákon o spotřebních daních a DPH, ale jde také o zákon o potravinách a tabákových výrobcích, který spadá pod gesci zemědělského výboru. A mimoto není vyloučeno, že se bude mluvit i o spotřebních daních na potraviny. Čili já se vílele přimlouvám za to, aby zemědělský výbor tuto materii také projednával.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, jenom chci upozornit, že nejsme v rozpravě. Samozřejmě, na pana ministra to neplatí, počkejte, pane ministře, až dokončím větu. (Ministr Kalousek skáče předsedající do řeči.) Nejsme v rozpravě, pouze bychom měli navrhnout návrhy k hlasování. Na pana ministra to zcela jistě neplatí.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Nicméně, přesto bych chtěl veřejnost varovat, že pokud bude zemědělský výbor projednávat tento návrh, že předseda KSČM tady avizoval možnost návrhu uvalení spotřební daně na potraviny. Tak tohle nenapadlo ještě ani Kalouska! (Oživení, smích a potlesk v sále.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Nezlobte se, ale toto není rozprava, toto jsou návrhy. Vlastně, pan ministr ji otevřel. Děkuji vám, pane ministře, všle. (Smích v sále.)

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji panu ministrovi Kalouskovi za to, že otevřel rozpravu. To za první. A za druhé, pokud se nemýlím, tak přednostní právo platí pro mne i v tomto případě, čili mohu skutečně kdykoliv a k čemukoliv. Ale ne že předseda KSČM, ten sedí tamhle a neříká vůbec nic

momentálně a je to nejmoudřejší, ale předseda klubu KSČM vyjádřil obavu, že právě pan ministr Kalousek by mohl dostat ten nápad uvalit vyšší spotřební daně na potraviny, a my v zemědělském výboru tomu chceme zabránit.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, takže zde máme tři návrhy k hlasování. Padly zde návrhy na to, aby se výbory rozpočtový, zemědělský a výbor pro evropské záležitosti touto materii zabývaly. Já už jsem předtím vehementně přivolávala naše kolegy.

Ještě se pro jistotu zeptám, zda někdo v této otevřené rozpravě nechce vystoupit. Nechce, rozpravu ukončuji a budeme hlasovat o těchto třech návrzích v pořadí, v jakém zazněly.

První tedy budeme hlasovat o návrhu na projednání tohoto tisku rozpočtovým výborem.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 36 z přihlášených 177 poslanců pro 160, proti 1. Návrh byl přijat.

Dalším návrhem, o kterém rozhodneme hlasováním, je návrh, aby se tímto tiskem zabýval výbor zemědělský.

O tomto zahajuji hlasování a ptám se vás, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 37 z přihlášených 177 poslanců pro 78, proti 67. Tento návrh přijat nebyl.

A konečně se hlasováním vyjádříme k návrhu, aby tento tisk projednal výbor pro evropské záležitosti.

O tomto zahajuji hlasování a ptám se vás, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 38 z přihlášených 177 poslanců pro 83, proti 42. Ani tento návrh nebyl přijat.

Já tedy konstatuji, že návrh zákona byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru. Děkuji předkladateli i zpravodaji a končím projednávání tohoto bodu.

Následuje

13.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 427/2011 Sb., o doplňkovém penzijním spoření, a další související zákony /sněmovní tisk 736/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr financí Miroslav Kalousek. Prosim, ujměte se slova.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji opět za slovo. Paní předsedající, dámy a pánové, předkládám návrh zákona, kterému se v běžném slangu říká předdůchody. Vláda tady vychází vstříc požadavku sociálních partnerů, kteří vědomi si nevyhnutelného prodloužení věku odchodu do důchodu požádali vládu, aby zkusila vyřešit možnost podpory pro ty, kteří ať už z důvodu ztráty zaměstnání, nebo z důvodu manuálně těžkého zaměstnání chtějí odejít do nějaké penze dříve, aby si mohli z naspořených peněz ze třetího pilíře odejít takzvaně do důchodu dřív, než jim vznikne nárok na starobní důchod. Tento návrh tomuto požadavku vychází vstříc, a pokud ho Parlament schválí, pak bude moci každý, kdo má naspořeno příslušné prostředky, odejít do onoho předdůchodu za následujících podmínek.

Může odejít nejdříve pět let – úmyslně tam není nominální absolutní hodnota, protože jsme si vědomi, že věk se bude prodloužovat, to znamená, že ta hodnota je víceméně relativní, je řečeno, že nejdříve pět let před zákonnou hranicí odchodem do starobního důchodu musí mít naspořeno tolik, aby měsíční dávka, která mu z jeho vlastních peněz bude vyplácena, činila alespoň 30 % průměrné mzdy a aby byla nepřetržitá a aby neskončila dříve než tři roky před odchodem do starobního důchodu. Stát to na druhou stranu bude podporovat tak, že po celou tuto dobu, bude to takzvaná doba vyloučená, to znamená nebude mu krácen důchod, až odejde do prvního pilíře, bude mu tato doba, kdy bude jakoby v důchodu za své vlastní naspořené prostředky, započítávána, jako kdyby pracoval, a zaměstnavateli se místo dosavadních 24 tisíc ročně umožňuje odepsat od daně z příjmu 30 tisíc za rok, to znamená zvyšujeme se tam motivace pro zaměstnavatele, aby přispíval na spoření.

Znovu opakuji, je to výsledek sociálního dialogu. Je to jeden z mála bodů, na kterém se plně shodla tripartita, a vláda tím vychází vstříc požadavku sociálních partnerů. A byl to jeden z mála bodů, za který nás v rámci konvergenčního programu a národního plánu reforem poměrně hlasitě kritizovala Evropská komise s tím, že proti jejímu přesvědčení to jde proti systémové potřebě udržet důchodce co nejdéle na trhu práce. Dovolil jsem si při projednávání tohoto konvergenčního programu vznést celou řadu nesouhlasných argumentů s hodnocením Evropské komise, nicméně tak už to na světě chodí.

Přesto jsem přesvědčen, že to zvyšuje míru lidské svobody a že to řeší velmi zásadním způsobem tíživou situaci některých lidí, kteří těsně před důchodem přijdou o zaměstnání, a toto je možnost, jak důstojně situaci vyřešit. Prosim proto o propuštění do druhého čtení a jsem připraven k diskusi ve čtení druhém.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu ministrovi. Zvu k mikrofonu zpravodaje pro první čtení, kterým je pan poslanec Radim Vysloužil.

Poslanec Radim Vysloužil: Vážená paní předsedající, vládo, kolegové, kolegyně, pan ministr podrobně představil navrhovanou právní úpravu a já bych ještě jednou vyzdvihl, že tento návrh zákona vytváří v rámci třetího pilíře penzijního systému takzvaný mechanismus takzvaných předdůchodů, které při splnění zákonných parametrů umožní osobám ve věku blízkém k důchodovému věku řešit finanční zabezpečení v případě tíživé životní situace. Současně je cílem zajistit, aby probíhání těchto dávek nemělo dopad na výši důchodových nároků z průběžného prvního pilíře a na veřejné zdravotní pojištění těchto osob.

Na závěr bych doporučil tento návrh zákona postoupit do druhého čtení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane zpravodaji. Otevíráme obecnou rozpravu a do ní je přihlášen pan poslanec Opálka. Prosim.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně, kolegové, vážení členové vlády, je vidět, že důchodová problematika se postupně přesouvá víc a víc z Ministerstva práce a sociálních věcí na Ministerstvo financí. Možná je to jeden z předpokladů, jak Ministerstvo práce a sociálních věcí v budoucnu zrušit.

Co se týká předdůchodů, není to nikterak problematika nová a musím říci, že v rámci jednání o závěrech první Bezděkovy komise byl připraven návrh dohody zúčastněných parlamentních stran na vytvoření tohoto produktu. Problém je v tom, že produkt měl plnit zcela jiné podmínky, než jak máme dnes na stole návrh. Já však respektuji to, že došlo k sociální dohodě, a náš klub určitě nebude proti projednávání tohoto návrhu ve výborech, ale přesto si dovoluji poznamenat, o co vlastně v podstatě při prvním řešení šlo.

Šlo o to, aby tam, kde byly zrušeny důchodové kategorie v těžkých povoláních, to znamená hornictví, hutnictví, těžký chemický průmysl, kde dochází prokazatelně k opracovávání, a teď se omlouvám za ten technický

výraz, a opotřebování pracovní síly rychleji než v jiných odvětvích národního hospodářství, byla zabezpečena cestou platby zaměstnavatelů těmto osobám možnost odcházet do důchodu dříve. Systém mohl být vymyšlen různě, ale i tehdy se hovořilo v rámci připojištění o možnosti třetího a nebo úrazového pojištění v případě zaměstnaneckého penzijního spoření.

Co přináší tento návrh? Tento návrh umožňuje vlastně připravit se na předdůchod v jakémkoli odvětví, ale neukládá povinnost zaměstnavatelům právě v těch těžkých povoláních, aby to bylo ze zákona povinné, aby tito občané byli chráněni. A já bych byl rád, kdyby se právě tento problém při projednávání ve výboru řešil a aby ochrana v těchto povoláních byla prostřednictvím zákona zajištěna, ne umožněna.

To je vše, co jsem chtěl podotknout, a děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Ptám se, kdo se dále hlásí do rozpravy. Pan poslanec Braný má slovo. Prosím.

Poslanec Petr Braný: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, vládo, tak jak můj předřečník tady uvedl, ta historie byla nějaká, a tzv. možné normy, povinné pro průmysl charakteru, kde je předpoklad, že člověk bude mít co dělat, aby se dočkal stále se zvyšující hranice nároku na důchod, že tam bude ta úleva pěti let, tak vlastně se to rozšířilo, v dobrém, z obecného pohledu – na všechny profese. A teď bude záležet na tom, jak si lidé naspoří do toho třetího pilíře tu třetinu průměrné mzdy. Tam jsou ta úskalí, o kterých se musíme potom bavit v dalším průběhu jednání, kde těch 30 % dneska z 24 319 v roce 2011, což byla mzda průměrná, tak je to 7 296 Kč, takže v současné době, když by se minimálně několik let – ty dva roky jsou minimum do těch pěti, takže těch 175 104 Kč musí mít na tom třetím pilíři, aby do toho mohl zvesela vyrazit příští rok.

Ministerstvo správně uvádí, že několik desítek tisíc toto splňuje. Ale bude-li trend růstu mezd, a já bych si to přál, pokračovat minimálně, tak za deset let už by to bylo přibližně 11 100 Kč, ten odhad, 11 100 Kč těch 30 %. A ta částka je zase mnohem vyšší.

Takže tady je to úskalí síly vyjednávání na tom pracovišti, aby přispíval i ten zaměstnavatel. Pozitivní by pro něj mělo být motivační, že z 24 tisíc se úleva pro něj dělá na 30 tisíc. V tomto návrhu, tam myslím nebude asi nějaký zásah, že by to někdo chtěl zase vracet zpátky, ta to by mohlo též motivovat, ale bude to velmi složité jednání, aby přispívali tomu dotyčnému na to i zaměstnavatelé.

Takže z toho takzvaně povinného některých profesí se to rozvolňuje. Tím nechci říct, že někde v kanceláři, když bude sociální citění vedení

dobré a odbory, tak budou mít silné plnění z hlediska zaměstnavatele a můžou odcházet lidé, kteří zdaleka nejsou v tom těžkém průmyslu a nebezpečných, zdraví ohrožujících podmínkách, protože budou splňovat podmínky, na rozdíl někde od těch profesí, kde třeba nebude ta podpora a oni nebudou mít tu částku naspořenou.

A druhé úskalí se vytváří v tom – mám-li dost peněz, dám je do třetího pilíře a můžu si být jistý, že za pět let půjdu na volnou nohu, jak se říká, před důchodem, stát mi bude platit sociální, zdravotní – ta omezení nevím, jak dalece jsou, já jsem to nestudoval v detailech z hlediska Ministerstva práce a sociálních věcí – a můžu jít si svoji profesní kariérou zase dál.

Takže bude tam – já chci věřit, že nepřeváží skupina těchto movitých, a nechci ty profese vzpomínat, které by to mohly být – takže budou mít předdůchod a bude skupina spíše výrazně těch, kterým to má pomoci, kteří pracují v tom průmyslu a ohrožujících podmínkách. Takže otázka je, snad taková trošku provokativní, jestli to nešlo zakomponovat do toho průběžného systému, do toho prvního pilíře – pane ministře (otáčí se k ministru Drábkovi) – to by bylo ještě zajímavější a to už by byla reforma par excellence. Ale o tom tam samozřejmě není, a já jenom – ne, nebyla by to distorze, jak říká pan ministr, jak ho poslouchám, ale určitě se k tomu vyjádřím.

Takže děkuji za pozornost a věřím, že na tyto otázky bude odpověď, a respektuji, že odbory to berou jako též dobrý počín, i když si myslím, že to původní, co šlo Bezděkovou komisí, jak říkal kolega Opálka, by bylo asi výrazně lepší a platilo by se sociální, zdravotní jen opravdu v těch profesích, kde opravdu to ohrožuje to zdraví.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji a slovo má pan ministr Jaromír Drábek.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já plně respektuji roli předkladatele, nicméně ten poslední příspěvek se týkal námětu, aby systém tzv. předdůchodů byl zařazen do prvního pilíře. To já musím naprosto jednoznačně odmítnout. Ten systém je postaven zvlášť právě proto, aby nebyl narušen ten státní průběžný první pilíř. To si myslím, že je naprosto zásadní předpoklad toho, aby státní důchodový systém byl stabilní.

Co se týká toho vymezení, koho se může nebo musí týkat princip předdůchodu, to je samozřejmě standardní spor mezi tím dávat volnost člověku v zaměstnanecko-zaměstnavatelském vztahu – nakonec ta diskuse byla i o jednom z předchozích tisků. Samozřejmě že musím potvrdit i

svůj pohled ministra práce a sociálních věcí, že považují za lepší než se vracet ke kategorizaci zaměstnání a nařizovat ze strany státu i v komerční sféře, kdo má jakým způsobem mít vztahy mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem, tak považují za mnohem vhodnější dát tu možnost všem. Samozřejmě je to především záležitost kolektivního vyjednávání. Od toho jsou kolektivní smlouvy, aby pro jednotlivé kategorie zaměstnanců byly vyjednány vhodné podmínky.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu ministrovi a nemám zde další přihlášku kromě faktické pana poslance Opálky a poté pan poslanec Braný – s řádnou přihláškou, předpokládám. Prosím, pan poslanec Opálka.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji. Já bych chtěl jenom reagovat na pana ministra, že ono to propojení s prvním pilířem samozřejmě i u těch předdůchodů je, protože ty roky nebudou předmětem snižování důchodu, ale budou stejně jako v některých jiných případech vlastně z toho výpočtu, z toho vzorce vyřaty. Takže to propojení tam určité je.

Ale víte, já mám problém s jednou věcí. Tady se vždycky říká, ať se odbory, zástupci zaměstnanců se zaměstnavatelem domluví. Jenomže to prostředí není na stejné úrovni jako třeba ve Švédsku, kde i ten zaměstnavatel chápe, že některé normy je třeba dodržet. U nás zaměstnavatelé se chovají trošičku jinak, a proto si myslím, že role státu musí být po tu dobu, než jim to dojde, na ochranu zaměstnanců větší.

A poslední poznámka, kterou mám. Já bych byl nerad, aby se z toho prvního záměru, že to bude především ochrana těch, kteří ztrácejí zdraví v podstatě ve prospěch majitelů těch fabrik, které vyrábějí, ať už těžší uhlí, nebo jiné těžké profese, a stane se to privilegiem a bonifikací jen pro ty vyvolené, kteří budou v managementu a jim blízkým pracovníkům v těch daných odvětvích. To by bylo úplně všechno naopak.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Pan poslanec Braný bere svou přihlášku zpět. To znamená, že v tuto chvíli není nikdo, kdo by chtěl v rozpravě vystoupit. Proto tuto rozpravu končím. Nepředpokládám závěrečná slova – nebo snad ano? (Ministr ani zpravodaj nehodlají vystoupit.) Nikoli.

Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výboru k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru. Já se ptám, zda někdo navrhuje ještě jiný výbor. Nikdo nic takového nenavrhuje. Já ještě jednou zazvoním.

Budeme hlasovat o návrhu na přikázání předloženého návrhu zákona k projednání rozpočtového výboru.

Zahajují toto hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 39 z přihlášených 175 poslanců pro 134, proti žádný. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání výboru rozpočtovému. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji a končím projednávání tohoto bodu.

Následuje další návrh, kterým je

14.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 686/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede pan ministr spravedlnosti Pavel Blažek. Prosím, aby se ujal slova.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, mám možnost vystoupit před vámi poprvé. Znamená to, že se budu řídit heslem, že nováčci nemají zdržovat. Dovolte mi říci jen základní teze o tom, co se předkládá jako vládní návrh.

Původně šlo o dva návrhy, které byly nakonec sloučeny v jeden. Ta podstatná část, nebo možná nejpodstatnější, část se týká úpravy tzv. dovolání v občanském soudním řádu, což je mimořádný opravný prostředek projednávaný před Nejvyšším soudem. Praxe ale není dobrá, neboť Nejvyšší soud je přetížen. Místo toho, aby se brali noví soudci, je lepší úpravu trochu změnit tak, jak je uvedeno v písemném materiálu. To je první část.

Další část návrhu zákona se týká některých zjednodušení při dokazování, zejména výslovného zavedení možnosti videokonference před soudy v soudním řízení, pak tam jsou některé úpravy nedobrovolné hospitalizace osob a posílení procesních práv nezletilých dětí. Dovolím si odkázat na písemný materiál.

Navrhuji doporučit přikázání tohoto vládního návrhu ústavněprávnímu výboru a jeho postoupení do druhého čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře.

Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Stanislav Polčák.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, paní místopředsedkyně. Myslím, že stručnost pana ministra byla zcela na místě, protože tento návrh zákona reaguje na nález Ústavního soudu v dané věci, kdy tato Sněmovna – obecně tedy Parlament je povinen do 31. 12. tohoto roku přijmout úpravu, která bude právě reagovat na nález Ústavního soudu, kterým byla s účinností od 1. 1. příštího roku zrušena úprava dovolání, tzv. nenárokové dovolání v § 237 odstavec

1 písmeno c) o. s. ř. Z tohoto důvodu vláda předkládá tento návrh zákona.

Obecně si myslím, že tento návrh zákona je způsobilý, aby byl propuštěn do dalšího čtení, především do projednání v rámci ústavněprávního výboru. Je třeba říci, že úprava, která je předkládána Ministerstvem spravedlnosti, není úplně nekontroverzní, v několika ohledech je do jisté míry kontroverzní, protože úpravě může být vytýkáno, že nedostatečně reaguje např. na nález Ústavního soudu. Osobně si to nemyslím, s jednou jedinou výjimkou. Nejsem si ještě zcela jist ohledně situace, kdy jsou dva rozdílné názory prvoinstančního a odvolacího soudu. Zatímco úprava, která platí ještě do konce tohoto roku, říká, že v takovémto případě dvou rozdílných meritorních konečných rozsudků je na účastníkovi, zda se obrátí na Nejvyšší soud, a má potom nárokově možnost nechat projednat svůj případ před Nejvyšším soudem, tak úprava, kterou předkládá vláda, říká, že to, zda by se takovýmto dovoláním Nejvyšší soud zabýval i meritorně, bude záviset na jeho úvaze. Úvahová kritéria jsou v návrhu zákona poměrně podrobně popsána. To znamená, nelze podle mého soudu této úpravě vytýkat, že by byla nepředvídatelná. To byl ten důvod, z něhož Ústavní soud stávající úpravu zrušil.

Druhá připomínka k návrhu zákona, která asi proběhne debatou na ústavněprávním výboru a jen ji předjímám, je zkrácení lhůty pro podání dovolání ze stávajících dvou měsíců na jeden měsíc, což samozřejmě zvyšuje nároky a tlaky na činnost advokátů především, kteří musí v tu chvíli připravit dovolání ve zkrácené lhůtě. Osobně si myslím, že to stihnout lze. Pokud advokát neví druhý den po doručení rozhodnutí odvolacího soudu, z jakého důvodu podat dovolání, nebude to vědět ani 58. den. Myslím si, že zkrácení lhůty na 30 dnů, resp. měsíční dobu, není nic proti ničemu. Nevýhodou je pouze to, že v trestním řádu zůstává dvouměsíční lhůta, to znamená dojde k odchýlení těch dvou úprav, ale s cílem zrychlit, byť třeba jen o ten o měsíc, úpravu odvolacího řízení. To myslím akceptovat lze.

Potom by také bylo dobré, aby nedocházelo k průtahům na straně prvoinstančních soudů, které mnohdy zdržují zaslání odvolacího spisu po

jeho kompletaci Nejvyššímu soudu mnohdy i půl roku. Toto zkrácení by potom mělo být vyváжено i efektivnější prací soudů prvního stupně, které následně posílají dovolání na Nejvyšší soud.

Z mého úhlu pohledu jako zpravodaje se s touto úpravou ztotožňuji až na tyto dva momenty, to znamená řešení otázky diformity, rozdílnosti stanovisek dvou soudů, zdali tedy v tom případě má dovolání zůstat nárokové, či nikoliv, jak navrhuje vláda, a jenom jsem si dovolil tuto připomínku ke zkrácení lhůty pro dovolání obecně.

Ty další okolnosti, procesní, o kterých hovořil i pan ministr, jsou relativně technického charakteru a měly by být v zásadě nesporné.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Přihlášena je paní poslankyně Ivana Weberová. Prosím, má slovo.

Poslankyně Ivana Weberová: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, přihlásila jsem se k tomuto bodu, protože bych chtěla z tématu, které řeší tato novela občanského soudního řádu, vypíchnout jednu velice pozitivní věc. Věc, která přinese opravdu efektivní zkrácení řízení, a to je to, že nově v rozhodnutí o dovolání má Nejvyšší soud možnost rozhodnutí odvolacího soudu – změnit jeho rozsudek. Je zde odklon od kasace, to znamená od toho, že Nejvyšší soud v dosavadní praxi musel vždy pouze zrušit rozsudek odvolacího soudu a vrátit věc k dalšímu řízení i v případě, že bylo všechno dokazování provedeno, a bylo tedy možné věc rozhodnout. Nejvyšší soud totiž vždy, když rozhoduje, stejně věc velice pečlivě zdůvodní a byla tedy dosud škoda, že se řízení takto zpomalovalo. Je to velice pozitivní věc, která přinese výrazné urychlení soudního řízení.

Ze své praxe můžu uvést dokonce i takový kuriózní případ, kdy se mi podařilo dosáhnout toho, že Nejvyšší soud uznal, že odvolací soud rozhodl chybně, a rozhodl v náš prospěch. Bohužel ale má klientka v době, než rozhodl odvolací soud nově, zemřela. Takže je skutečně vidět, jaké případy se mohou stát vlivem takového prodlužování řízení.

Kolega Polčák mluvil o tom, že si není jist o důvodech přípustnosti dovolání. Myslím si, že i ve věci, kde rozhodnou soudy prvního a druhého stupně odlišně, je to v novele správně koncipováno. Opět to bude přispívat ke zrychlení řízení. I v současné době docházelo k případům, kdy okresní soudy rozhodovaly v rozporu s ustálenou praxí Nejvyššího soudu, a poté to, že krajský nebo odvolací soud změnil rozsudek prvního stupně právě kvůli tomu, docházelo rovněž ke zbytečnému prodlužování tím, že o tom musel znovu rozhodovat Nejvyšší soud.

To je to, k čemu jsem se chtěla vyjádřit. Jinak ta novela samozřejmě řeší celou řadu dalších věcí a má další pozitivní dopady. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Nemám zde žádnou další přihlášku do obecné rozpravy, proto tuto rozpravu končím. Není zde žádný procedurální návrh, o kterém bychom mohli hlasovat. Závěrečná slova navrhovatele a zpravodaje také nebudou. Budeme se tedy nyní zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru ústavněprávnímu. Já se ptám, zda někdo navrhuje další výbor, který by se touto materií měl zabývat. Nevidím nikoho, kdo by takový návrh chtěl přednést.

Budeme tedy hlasovat o návrhu organizačního výboru, aby se tímto tiskem zabýval ústavněprávní výbor.

O tom rozhodneme hlasováním, které právě zahajují, a ptám se vás, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 40 z přihlášených 178 poslanců pro 136, proti žádný. Tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že jsme návrh zákona přikázali k projednání výboru ústavněprávnímu. Děkuji panu ministru i panu zpravodajovi a končím projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k bodu následujícímu a tím je

18.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 604/ - třetí čtení

Místo u stolku zaujali pan ministr spravedlnosti Pavel Blažek a zpravodaj ústavněprávního výboru pan poslanec Stanislav Polčák. Pozměňovací návrhy máme uvedeny ve sněmovním tisku číslo 604/2.

Otevírám obecnou rozpravu a do ní je v tuto chvíli jediný přihlášený pan poslanec Michal Babák. Prosím, aby se ujal slova.

Poslanec Michal Babák: Vážená paní místopředsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi opět krátce vyjádření k vládnímu ná-

vrhu zákona, jehož úkolem bylo doplnění legislativní mezery, k legislativě, která se měla stát významným protikorupčním nástrojem, tedy k insolvenčnímu zákonu.

O tom, že je nutné, aby byl součástí našeho práva, není naprosto nepochybných pochyb. Zároveň musím s povzdechem konstatovat, že pokud by vznikl už v 90. letech, nemuselo dojít k řadě konkurzních krádeží doslova za bílého dne a nedocházelo by ani k častému využívání insolvenčního řízení k nekalému konkurenčnímu boji, k ničení firem a desítkám osobních tragédií. Nemuselo dojít k řadě konkurzních krádeží na majetku a budoucnosti firem. Konkrétně mohu vzpomenout příklad. Například pan Excel, ukradená zbrojovka Slavičín v hodnotě jedné miliardy korun, která nakonec byla prodána za 35 milionů korun. Pan Hlaváč, ukradený hotel Macocha v Blansku v hodnotě 20 milionů korun, který pan Hlaváč musel podruhé koupit. Pan Weber, ukradené pozemky na Liberecku v hodnotě 100 milionů korun. A podobných desítek, možná i stovek případů, co evidujeme, bych mohl tady jmenovat, nicméně není toho času.

Vzhledem k tomu, že některé úpravy v tomto zákoně přicházejí až nyní a navíc do prostředí propleteného sítí konkurzní mafií, čelíme hrozbě, že efekt této dlouho očekávané normy bude opačný, než by měl být. Obávám se, že návrh zákona nepřináší do insolvenčního práva takovou požadovanou změnu, která by zpřetrhala vazby skupin dlouhodobě parazitujících na stávajícím insolvenčním systému a které se díky velmi úzkým vazbám na policisty, státní zástupce, ale i politiky často cítí nepostižitelní a beztrestní. Na tento fakt ostatně již dlouhou dobu upozorňuje i Bezpečnostní informační služba.

Považujeme za velkou chybu, že vládní návrh zákona nepočítá s možností dobrat se nápravy případných chyb v insolvenčním řízení pomocí tzv. civilních soudů. Poškození mají škody nově vymáhat na státu a to v praxi znamená, že v konečném důsledku padne náprava chyby nikoliv na toho, kdo tuto škodu způsobil, ale na stát, a tedy v konečném důsledku na daňového poplatníka.

Dalším významným nedostatkem je nadřazenost rychlosti insolvenčního řízení nad spravedlností. Budeme-li upřednostňovat rychlost před spravedlivým procesem, stěží vybudujeme skutečně právní stát.

Problém vidíme také v novém pojmu tzv. hrozící úpadek, který by měl tento zákon zavést. Navrhovaný pojem je právně i ekonomicky zcela neuchopitelný a obávám se, že pouze poskytuje základ pro šikanu dlužníků.

Rozhodně nesdílíme předpoklad, že vládní návrh zákona odstraní mafiánské konkurzní vazby tím, že předsedové insolvenčních soudů budou mít pravomoci jmenovat insolvenčního správce. Ve skutečnosti to otevírá další prostor pro lepší zamaskování právě problematických insolvenčních správců.

Věci veřejné proto navrhly k insolvenčnímu zákonu několik změn v následném pozměňovacím návrhu, a to například: Pokud bude dlužníkem v insolvenční pachatel trestné činnosti a jeho majetek je zajištěn v trestním řízení, požadujeme, aby z tohoto majetku byla přednostně vyřízena náhrada škody oběti páchaného trestného činu. Dále požadujeme příslušnost soudu v insolvenčním řízení přesunout na okresní soudy. Pro prvoinstanční soud jsou věřitelé i dlužníci jednak čitelnější a méně anonymní a zároveň se sníží i náklady na soudní jednání. Vzhledem k tomu, že insolvenční zákon řeší nejen bankroty firem, ale i fyzických osob, je lepší, aby soudce byl co nejbližší bydlišti dlužníka. Dále navrhujeme, aby oproti nově zavedenému pojmu "předpokládaný úpadek" to byl soud, kdo konstatuje, že firma nebo fyzická osoba v úpadku je stoprocentně a nenávratně. Pojem "předpokládaný úpadek" by se totiž dal vykládat i tak, že například všichni ti, kteří mají hypotéku, jsou vlivem okolností v předpokládaném úpadku. Stačí, aby nezaplatili pouze jednu splátku.

Pro tyto i další konkrétní pozměňovací návrhy jsme se inspirovali v prověřených a fungujících zahraničních úpravách. Jsou prvním krokem na cestě, která by nás mohla přiblížit k osvědčené praxi a k potřebnému cíli. Představují účinné řešení, které posílí vymahatelnost nároků poškozených a přitom nepředstavuje zásadní zásah do dosavadního právního předpisu a nezatíží ani státní rozpočet.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane poslanče. Zeptám se ještě, zda někdo další chce vystoupit. Pan zpravodaj Polčák. Prosím.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, paní místopředsedkyně. Já budu skutečně stručný.

Pokud jde o předlohu insolvenčního zákona a o vystoupení mého předřečníka, téměř jsem ho chtěl podezírat z toho, že předčítal projev, který tady předčítal ve druhém čtení, ale potom byl ve výsledku kratší.

Ta novela, která je předkládána teď, vládní novela insolvenčního zákona, řeší především bezdůvodné šikanózní návrhy. Návrhy, které byly předloženy skupinou poslanců vedených panem kolegou Babákem, reagují na komplexní připomínky k insolvenčnímu zákonu a již bývalý ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil jednoznačně přislíbil, že by insolvenční zákon měl právě již po pěti letech své účinnosti projít jistým testem, revizí. Myslím, že na Ministerstvu spravedlnosti je zřízena komise, která se i touto revizí insolvenčního zákona zabývá. Myslím, že ani nový ministr spravedlnosti rozhodně nemínil tento zákon uzavřít a měl by být samozřejmě podroben přísnému pohledu, která ustanovení jsou nedokonalá, přežitá, která se

neosvědčila. Celá řada podnětů, které předložila skupina poslanců z Věci veřejných, já považuji za diskusi jednoznačně, ovšem jdou zcela mimo rámec stávající předlohy a myslím, že na tom jsme se shodli i s kolegy z opozice v rámci jednotného názoru při projednávání v ústavněprávním výboru.

Tudíž já chci pouze sdělit, že v rámci hlasování o předložených návrzích – vzhledem k tomu, že tyto návrhy nebyly s nikým projednány, vzhledem k tomu, že tento návrh zákona připravují odborníci na Ministerstvu spravedlnosti, právní kapacity z několika fakult, tak je vhodné, aby se těmito návrhy zabývala speciální komise a až po jejich projednání, odsouhlasení v řádném legislativním procesu, jsem přesvědčen, že řada z nich je způsobilých, aby byla zapracována do znění insolvenčního zákona. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Ptám se, zda ještě někdo chce vystoupit v obecné rozpravě. Hlásí se pan poslanec Babák.

Poslanec Michal Babák: Dobrý den. Dámy a pánové, ještě jednou velice krátce zareaguji na předřečníka. My v podstatě řešíme přesně tyto věci daleko lépe, například v § 101, to znamená to, co tady bylo řečeno, tak je řešeno v našem pozměňovacím návrhu. To, že nebylo možné projednat tyto záležitosti v ústavněprávním výboru, bylo jenom tím, že bohužel nemáme zástupce v ústavněprávním výboru. Pokud náš návrh neprojde, jsme samozřejmě ochotni dále diskutovat s ústavněprávním výborem, dále diskutovat i s komisí, která funguje pod Ministerstvem spravedlnosti, a budeme naše připomínky dále rozvádět.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Ještě jednou se ptám, zda si někdo přeje vystoupit v obecné rozpravě. Nikoho nevidím, rozpravu tedy končím.

Můžeme přikročit k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím pana zpravodaje Polčáka, aby oznámil postup při hlasování a poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním se k nim též vyjádřil.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, paní místopředsedkyně. Já chci konstatovat, že návrh na zamítnutí návrhu zákona podán nebyl, to znamená, že tento návrh hlasovat nelze. Měli bychom se tedy vypořádat s pozměňovacími návrhy, které jsou pouze dvojí, a to pozměňovací návrh ústavněprávního výboru, který vyplynul z jeho usnesení, a pozměňovací návrh skupiny poslanců pod vedením pana kolegy Babáka. To je pouze druhý poslanecký pozměňovací návrh k předloze.

Myslím si, že můžeme hlasovat, aniž bychom schvalovali tuto proceduru, protože budeme hlasovat pouze o dvou pozměňovacích návrzích.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Budeme tedy hlasovat v tom pořadí, v jakém je máme v předloženém tisku, tedy nejdříve o návrhu, který je pod písmenem A, a poté pod písmenem B. Budu prosit oba pány, aby mi sdělovali stanoviska. Přivolala jsem všechny poslance, kteří mě slyšeli a chtěli přijít.

Budeme tedy hlasovat nejdříve o pozměňovacích návrzích obsažených v usnesení ústavněprávního výboru. Prosím o stanovisko pana ministra i pana zpravodaje. (Ministr i zpravodaj mají souhlasné stanovisko.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 41 z přihlášených 179 poslanců pro 161, proti žádný. Tento návrh byl přijat.

Dalším návrhem, o kterém budeme hlasovat, je pozměňovací návrh pod písmenem B. Poslanci, kteří ho podali, jsou pánové Michal Babák, paní Kateřina Klasnová, Radek John, Josef Novotný. O tomto pozměňovacím návrhu pod písmenem B zahajuji hlasování a ptám se...

Stanoviska, promiňte. Toto hlasování prohlašuji za zmatečné a prosím o stanovisko pana ministra a pana zpravodaje. (Ministr i zpravodaj mají stanovisko nesouhlasné.) Zazněla nesouhlasná stanoviska.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 43 z přihlášených 179 poslanců pro 42, proti 91. Tento návrh nebyl přijat.

Bylo hlasováno o všech návrzích a my musíme přistoupit k hlasování o celém návrhu zákona.

Nejdříve přečtu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 604 a ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

O tomto nyní zahajuji hlasování a ptám se vás, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 44 z přihlášených 179 poslanců pro 150,

proti 10. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Blahopřeji panu ministrovi, který k úspěchu přišel velmi rychle a zdá se, že i docela lacino. (Smích v sále.) Končím projednávání tohoto bodu.

Předávám řízení kolegovi panu Zaorálkovi.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobré dopoledne. Podle schváleného programu je dalším bodem našeho jednání bod

19.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 621/ - třetí čtení

Jenom sdělím, že u stolku zpravodajů by měl zasednout předseda vlády Petr Nečas a zpravodaj hospodářského výboru poslanec František Laudát. Návrhy máme pod sněmovními tisky 621/2.

Otevírám rozpravu ve třetím čtení. Hlásí se někdo do rozpravy ve třetím čtení? Pan premiér se hlásí. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, s touto novelou jsem vás seznámil v průběhu prvního a druhého čtení. Chci se vyjádřit samozřejmě především k pozměňovacím návrhům.

Pokud se týká pozměňovacích návrhů vznesených ve druhém čtení, považuji za správné rozšířit kompetence úřadu tak, aby mohl zabránit porušování hospodářské soutěže ze strany subjektů veřejné správy tím, že například připraví veřejnou zakázku na míru určité firmě. Navrhované opatření tak může významně přispět ke snížení korupčního prostoru při veřejném zadávání.

Druhý pozměňovací návrh, který se vztahuje ke změně zákona č. 396/2009 Sb., o významné tržní síle při prodeji zemědělských a potravinářských produktů a jejím zneužití, nepovažuji za potřebné přijmout, a dokonce to považuji za nevhodné v rámci této novely.

Závěrem tedy navrhuji přijetí tohoto zákona ve znění pozměňovacího návrhu pana poslance Plachého.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Stále jsme v rozpravě. Pokud se do rozpravy nikdo nehlásí, tak ji pravděpodobně ukončím. Měli bychom tedy hlasovat. Zeptám se zpravodaje, aby nám sdělil, jak se vypořádat a s čím.

Poslanec František Laudát: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, nejprve bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu pana poslance Plachého, potom bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu pana poslance Skopala. V případě, že by byl schválen návrh pana poslance Skopala, pak by bylo ještě potřeba hlasovat o technické, a to je rozšíření názvu zákona, protože to je skutečně příležitost, který se týká významné tržní síly. Ten bych tady přečetl v případě, že by prošel návrh pana poslance Skopala.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zeptám se, jestli někdo má jiný návrh na postup. Pokud ne, nechám odhlasovat proceduru, tak jak byla navržena.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro postup takový, jako byl přednesen panem poslancem Laudátem, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 45, přihlášeno je 176, pro hlasovalo 145, proti 1, procedura byla přijata.

Požádal bych pana poslance zpravodaje, kdyby řekl to, o čem budeme hlasovat postupně, a já bych o tom nechával po kouskách hlasovat, tak jak jste to říkal. Prosim, kdybyste řekl první věc, kterou budeme hlasovat.

Poslanec František Laudát: Takže budeme hlasovat o pozměňujícím návrhu pana poslance Plachého. Ten se týká, tak jak tady mluvil pan premiér, rozšíření kompetence, aby pravidla hospodářské soutěže byla rozšířena i na další subjekty.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Názor pana premiéra je samozřejmě... (souhlasný), názor zpravodaje také (souhlas).

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout tento návrh pana poslance Plachého, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 46, přihlášeno 178, pro hlasovalo 108, proti 49, bylo to přijato.

Další návrh byl který?

Poslanec František Laudát: Teď bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu pana poslance Skopala, ten se týká jiného zákona o významné tržní síle.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tady byl návrh pana premiéra? (Nesouhlas.) Pana zpravodaje? (Zásadní nesouhlas.)

Budeme hlasovat. Zahajuji hlasování. Kdo je pro návrh poslance Skopala, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 47, přihlášeno je 178, pro hlasovalo 57, proti 85, tento návrh přijat nebyl.

A nyní?

Poslanec František Laudát: Pane místopředsedo, tím pádem nebudeme hlasovat už o té technické a budeme hlasovat pouze o návrhu zákona ve znění pozměňovacích návrhů.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Počkejte, ještě tam je nějaká technická.

Poslanec František Laudát: Ten už je nehlasovatelný, neprošel návrh pana kolegy. Už jenom jako celek.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pouze celek návrhu zákona. Zdá se, že s tím je souhlas. Ještě je tu návrh na odhlášení, takže vás všechny odhlašuji před závěrečným hlasováním. Prosim, abyste se znovu přihlásili.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů, a zákon číslo 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 621, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento text, může hlasovat pro. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 48, přihlášeno 164, pro hlasovalo 150, proti 3. Zákon byl v této podobě přijat.

Hlásí se pan poslanec Bezecný, ale to je asi přehmátnutí, předpokládám. Opravdu jste se hlásil? Omlouvám se, tak to nebylo žádné přehmátnutí. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Zdeněk Bezecný: Dobrý den, chtěl jsem se jen omluvit, zmáčkli jsem špatné tlačítko, chtěl jsem hlasovat pro a mám proti. Jenom pro záznam.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Samozřejmě, pro záznam, rozumím, tak to zaznělo.

Myslím si, že můžeme tím pádem ukončit projednávání. Konstatuji, že s návrhem byl vysloven souhlas. Bod končím.

Tedy tady máme

20.

Vládní návrh zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) /sněmovní tisk 580/ - třetí čtení

Už nám tam naběhly přihlášky do rozpravy, jak vidím. Samozřejmě se nacházíme v rozpravě, která byla přerušena už několikrát. Naposledy byla přerušena v pátek 22. 6. v průběhu 40. schůze. Po tomto přerušení nyní navazujeme a budeme pokračovat v přerušené rozpravě. Jak vidíte, v pořadí přihlášených je nyní přihlášený do rozpravy pan poslanec. Ale ještě se hlásí paní ministryně, takže se omlouvám panu poslanci a prosím, paní ministryně, máte slovo jako první. (Silný hluk v sále.)

Ministryně kultury ČR Alena Hanáková: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové poslanci, předtím než tady zazní další připomínky, komentáře, námitky či souhlasná stanoviska k návrhu zákona o vypořádání některých křivd způsobených církvím a náboženským společnostem, ráda bych reagovala na to, co zde již zaznělo a co bylo již vícekrát konfrontováno s právem i spravedlností.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já se tedy omluvím, protože mi připadá, že bychom měli slyšet reakci paní ministryně (zvoní pro zklidnění v sále), která říká, že bude reagovat na to, co tady zaznělo v dosavadní rozpravě k vyrovnání s církvemi, abych byl přesný. Byl bych rád, kdyby poslanci skutečně, je tady určitě řada poslanců, kteří by to určitě rádi slyšeli, tak bych byl rád, aby ti, kteří se baví, respektovali, že tady je mnoho těch, kteří by připomínky paní ministryně rádi sledovali, a byl bych rád, kdybyste jim to umožnili. Děkuji za pochopení, hlučet je možné jinde než ve sněmovně.

Takže snad už je tady dostatečný klid. Prosím, paní ministryně, můžete snad začít v klidu mluvit. Prosím.

Ministryně kultury ČR Alena Hanáková: Velmi děkuji. V průběhu mnoha hodin, které jsme ve sněmovně věnovali do této chvíle projednávání návrhu zákona, zazněl docela velký a obširný exkurs, nebo jsme prodělali exkurs do historie našeho národa, naší země, a to tak, že by mnohé vysoké školy nám mohly závidět, čím vším jsme se zabývali. Zapomněli jsme však na jedno období a to je období, které se tady nezmiňovalo, právě 50. let až někdy do roku 1989, to jsme přeskočili v těch hrůzách, které historické události přinesly.

Nechtěla bych se dopouštět jakékoli demagogie. Jen si troufnu na začátek říct, že bez kroků, které v době po roce 1948 byly učiněny, bychom dnes nemuseli vracet právo těm, kterým bylo v období totality upřeno. To se samozřejmě netýká jenom církví. Jenom církve ale zatím čekají na vypořádání se s minulostí. I když už více než 20 let všichni tvrdí, že je potřeba se slušně vypořádat s křivdami spáchanými na církvích a náboženských společnostech, nemůžeme se bohužel shodnout na způsobu s opozicí, která tvrdí, že postup uplatněný v době nejtvrďšího stalinismu byl zcela legální, byl spravedlivý, a tudíž zde není žádný důvod církvím majetek vracet.

Samozřejmě že není náhoda, že je napadána revize první pozemkové reformy, protože ta se týká většiny církevního majetku. Jen na okraj dodávám, že to byla právě vláda ČSSD, která přijala zákon, který prolomil restituční hranici 25. února 1948. Jednalo se o zákon o zmírnění některých majetkových křivd způsobených holocaustem, za jehož přijetí jsem – a doufám, že nejen já – ČSSD velmi a hluboce vděčná.

Dovolte, abych se nyní vyjádřila k některým tvrzením, která se tu v průběhu projednávání objevovala nejčastěji. Začnu tedy u stále dokola zpochybňovaného církevního vlastnictví.

Tato otázka nebyla při přípravě majetkového vyrovnání vůbec podceňena. Už v roce 2007 bylo pro tento účel zadáno několik odborných posudků. Všechny tyto posudky včetně tzv. expertizy Univerzity Karlovy vlastnické právo církve nezpochybnilo. Ovšem posudky, byť uznávané, právnických pracovišť nejsou pro odpověď na tuto otázku klíčové. Klíčové je, že vlastnické právo církvi jednoznačně uznal Ústavní soud a další soudy, které už rozhodly o vrácení některých majetků farnostem a úřadům. Z tohoto hlediska nemá žádná další právní analýza smysl, neboť tato otázka už byla autoritativně vyřešena. Ostatně i stávající právní předpisy České republiky, např. zákon o půdě, který se tady často zmiňoval, počítají s existencí církevního vlastnictví. Samozřejmě, že kdo to nechce slyšet, bude dále citovat různé právní názory, které však pro státní orgány nemohou být skutečně relevantní.

Pokud jde o to, že církevní majetek představuje tzv. veřejnoprávní vlastnictví, chci upozornit, že právní řád České republiky nezná tento pojem. Nezná pojem veřejnoprávní vlastnictví. Vlastnické právo je skutečně jenom jedno. Článek 11 odst. 1 Listiny základních práv a svobod k tomu jednoznačně uvádí: Vlastnické právo všech vlastníků má stejný zákonný obsah a ochranu. Ano, pokud se vrátíme do dob komunistického režimu, skutečně v té době se rozlišovalo socialistické vlastnictví na vlastnictví osobní, soukromé. Církevní majetek byl komunistickou právní teorií považován za příklad soukromého vlastnictví. Ano, tak to skutečně bylo.

Dalším evergreenem proběhlých vystoupení byla revize první pozemkové reformy. Zde dochází k určitému, možná i záměrnému nedorozumění. Nikdo totiž nepochybně samotný zákon o revizi první pozemkové reformy, který byl přijat v roce 1947. Naopak. Jedná se o nápravu křivd způsobených jeho nezákonnou aplikací po Únoru 1948. Proto chceme církvím vrátit majetek, který byl v rámci revize první pozemkové reformy vyvlastněn po 25. únoru 1948, ale v rozporu se zákonem za něj nebyla vyplacena náhrada. Bohužel se v tom nemůžeme shodnout s opozicí, která tvrdí, že tento postup uplatněný v této době byl zcela legální a spravedlivý, a tudíž zde není žádný důvod církevní majetek vracet. Samozřejmě, že není náhoda, že je napadána zrovna revize první pozemkové reformy, protože ta se týká většiny církevního majetku. Jenom jsem chtěla připomenout znovu prolomení majetkových křivd způsobených holocaustem. Ale to už jsem říkala, takže k tomu se teď nebudu vracet.

Mnohokrát tu v diskusi padala slova o údajném zvýhodňování církví oproti restituentům z 90. let. Pokud však konkrétně srovnáváme nároky podle navrhovaného zákona a zákona o půdě, lze uvést následující: Podle zákona o půdě byly povinnými osobami kromě státu i obce, kraje, právnické osoby soukromého práva i fyzické osoby, avšak podle navrhovaného zákona se vydává majetek pouze státu. Podle zákona o půdě se hradilo znehodnocení vydávaného majetku. Podle navrhovaného zákona se však toto znehodnocení nehradí. Podle zákona o půdě se poskytovala náhrada za mrtvý a živý inventář. Podle tohoto navrhovaného zákona se takové náhrady opravdu neposkytují. Podle zákona o půdě se poskytovaly náhrady, pokud na původních pozemcích existovaly trvalé porosty. Podle navrhovaného zákona se ani v tomto případě takové náhrady neposkytují. Na rozdíl od restituentů, kterým byl majetek vrácen už v 90. letech, církve nemohly dvacet let čerpat ze svého majetku žádné výnosy. Jenom výnosy z církevních lesů za tu dobu dosahují miliardových hodnot. Je tedy zřejmé, že oproti ostatním restituentům budou církve vzhledem k časovému posunu v oblasti navrácení nemovitostí skutečně znevýhodněny.

Co se týká vytahovaného strašáku jménem Vatikán, musím všem znalcům kanonického práva zdůraznit, že Česká republika se řídí českým

právním řádem, nikoliv kanonickým právem. Z hlediska českého právního řádu bude proto vlastníkem majetku vždy konkrétní farnost, konkrétní řád, konkrétní charita. Právě tyto právnické osoby budou s majetkem disponovat.

Že se kolem majetkového vyrovnání s církvemi nakupilo mnoho omylů, mýtů, polopravd i lží, bohužel je smutnou pravdou. Stále se tak objevují reportáže a rozhovory, ve kterých padají tvrzení, že vrácení majetku církvím ohrožuje tu obecní hřiště na církevním pozemku, tu mateřskou školu nebo čističku. Opětovně musím zdůraznit, že se vrací pouze majetek státu. Majetku obcí, krajů a soukromých osob se vracení majetku nijak nedotkne. Naopak přijetím zákona získají definitivní jistotu, že jejich vlastnictví nebude v budoucnu už nijak zpochybňováno. Nebudou vydávány ani pozemky, na kterých se plánují liniové stavby, nebo pozemky v národních parcích. To se nedotkne schváleného parametru vypořádání. Pozemky tedy zůstanou státu a finanční náhrada zůstane na původní výši.

Protože jsem byla požádána o reakci na vystoupení pana poslance Koníčka, který uvedl – dovoluji mi, abych citovala: "V tiskové zprávě ministerstvo argumentuje, že údaje byly konfrontovány s údaji dotčených státních orgánů a podniků, zejména Pozemkového fondu České republiky a Lesů České republiky." Dále citace pokračuje: "Není to pravda. Mám dopis od ředitele Pozemkového fondu, ve kterém mi píše: Pozemkový fond České republiky neposkytoval Ministerstvu kultury České republiky žádné materiály, které by se týkaly seznamu pozemků, které budou podléhat vydání dle zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi. Pozemkový fond České republiky nemá k dispozici seznam pozemků původního církevního majetku, na který by se vztahoval zákon o zmírnění některých majetkových křivd, které byly církvím a náboženským společnostem spáchány v období od 25. února 1948 do 1. ledna 1990." Tolik citace.

V rámci jednání vládní komise předložil ministr zemědělství údaje z Pozemkového fondu České republiky a Lesů České republiky o svých nemovitostech, které jsou dotčené blokací podle ustanovení § 29 zákona o půdě. Tyto údaje byly pro přípravu majetkového vyrovnání klíčové, a to jak pro ověření celkového rozsahu historického církevního majetku, tak pro stanovení výše finanční náhrady. Nejedná se však o seznam pozemků, které budou vydávány podle zákona o majetkovém vyrovnání, ale o seznam pozemků, které jsou nyní podle zákona o půdě blokované. Skutečný rozsah vydávaných pozemků tak bude nižší, a to z více důvodů. Za první. Církve si nebudou nárokovat vše, co jim dříve patřilo. Za druhé. Část pozemků nebude moci být vydána, protože tomu brání výjimky uvedené v zákoně – pozemky, na kterých si plánují např. veřejně prospěšné stavby nebo sportovní hřiště apod. Za třetí. Často v rozporu s blokací dochází k

přesunům blokováných pozemků na soukromé osoby, obce, kraje nebo jiné státní instituce. Údaje z Pozemkového fondu České republiky a Lesů České republiky jsou uveřejněny na internetových stránkách Ministerstva kultury – v případě, že by to někoho z vás zajímalo.

Ještě tady mám nachystanou reakci na vystoupení pana poslance Paroubka, který zmiňoval na minulém zasedání dopad na státní dluh.

Co se týká předpokládaného zvýšeného státního dluhu o 1,5 % HDP, jak pan poslanec Paroubek uváděl, ráda bych odkázala v tomto případě na fakt, že – jak už bylo uvedeno – má být církvím za nevydaný majetek vyplacena náhrada ve výši 59 miliard Kč. Tato částka by měla být splácena po dobu 30 let ve výši asi 2 miliardy ročně. Tyto 2 miliardy činí v rámci státního rozpočtu necelé dvě tisíce. Tato částka představuje hodnotu církevního majetku, který po provedení církevních restitucí zůstane stávajícím držitelům bývalého církevního majetku. Ihned s platností zákona bude odblokovaná 44 % historického církevního majetku v již uvedené hodnotě, jak jsem říkala, 59 miliard Kč, s nimiž budou moci nakládat zejména obce ve prospěch svých území.

Podle studie Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické v porovnání státních výdajů na církev a výnosů, o které církev přišly, činily výdaje vynaložené v letech 1948 až 2007 na církev ze státního rozpočtu téměř 61 miliard Kč, avšak nerealizované výnosy církví z jejich původního majetku a patronátů, které přešly na stát, pak činily ve stejném období téměř 230 miliard Kč. Z toho roční výnos zabraného církevního majetku je asi 3 miliardy Kč ročně. Celkem tudíž činí saldo ve prospěch státu 169 miliard Kč. V tomto případě je nutno také brát v úvahu rostoucí náklady na financování církví podle zákona č. 218/1949 Sb., o hospodářském zabezpečení církví a náboženských společností státem, ve znění pozdějších předpisů, podle kterého budou v případě neschválení a neúčinnosti zákona o majetkovém vyrovnání nadále financovány vybrané církve a náboženské společnosti, přičemž lze předpokládat, že zákonných podmínek pro financování státem v budoucnosti dosáhnou i další, doposud nefinancované církve a náboženské společnosti, což je skutečnost, která je známá a která ukazuje na to, že by se do budoucna výdaje na financování církví spíše zvedaly.

Tolik alespoň v krátkosti reakce, o které jsem byla požádána. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Já dám hned slovo faktické poznámce Jaroslava Foldyna, ale jenom bych vás chtěl předtím informovat: Já jsem byl upozorněn jedním z poslanců, že přihlášky, které jsou na té tabuli, vlastně nerespektují výsledek, konec té rozpravy na minulých schůzích, kde byla přerušena ta rozprava. Takže je to trochu problém. Já jsem se obrátil, aby se tohle vzalo nějak v úvahu, a bylo mi

sděleno, že v této chvíli se oni snaží pracovat s těmi přihláškami z minulých schůzí a je možné, že se tam objeví před jménem Jiřího Paroubka jména těch přihlášených ještě z minulých schůzí. Takže to je proces, který běží v této chvíli, který nevíme přesně, jak dopadne. Ale je tady prostě tendence – ten požadavek je poměrně oprávněný. Ti, kteří byli přihlášení na té minulých schůzích, prostě protestují, že byli řádně přihlášení a že v této chvíli nefigurují na té tabuli. Takže je tady snaha je ještě do toho zakomponovat.

Já dám slovo Jaroslavu Foldynovi, který se přihlásil s faktickou.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji. Dobré dopoledne. Já jsem poslouchal projev, vystoupení paní ministryně a udělal jsem si jednu poznámku ve chvíli, kdy jsem slyšel, že opozice tvrdí, že vyvlastnění bylo legální. Já jsem tady nikoho neslyšel v opozici tvrdit, že vyvlastnění bylo legální. Myslím si, že někdo, kdo pomáhal koncipovat to vystoupení, by si zasloužil, aby chvíli byl mimo službu, aby se z toho probral, protože tady nikdo nic takového neříkal. My říkáme, že žádáme výčtový zákon, co se bude vracet. To v tom není.

Druhá poznámka patří té krátké vsuvce, kterou paní ministryně říkala, kdy hovořila o kanonickém právu. Já bych se nepouštěl na ten tenký led. To kanonické právo v této chvíli stále říká, kdo nakládá s majetkem a jaký vztah je české římskokatolické církve k Vatikánu. A samozřejmě, až podepíšeme smlouvu s Vatikánem, tak to ještě stvrdíme.

To jsou dvě mé poznámky k tomu, co jsem bedlivě poslouchal. Myslím si, že paní ministryně je ministryní v těžké době a při těžkém rozhodování. Takže já bych si dával velmi pozor na tyto jemné nuance, které mohou způsobit významné problémy. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já tedy s dovolením jsem teď tedy vyvolal sebe, myslím podle všech pravidel. (Střídání předsedajícího.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Takže s přednostním právem vystoupí nyní místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji za slovo. Já bych si také dovolil reagovat na vystoupení paní ministryně. Mě totiž zaujalo to její vystoupení v tom bodu, kdy řekla, že tady sice proběhla rozsáhlá diskuse plná historických exkurzů, za které by se údajně nemusela stydět ani nějaká akademická půda. Ale zároveň paní ministryně řekla, že se v té diskusi opomněly a vynechaly události 50. let. Já bych se proti tomu chtěl ohradit. Mně připadá, že nikdo tady nevyklučoval, ani z té diskuse nikdo nevynechával to období 50. let. To je podle mě součástí té debaty, kterou tady vedeme. Ale mně připadá nešťastné, pokud paní ministryně se

ironicky zmiňuje o tom, že tady součástí té rozpravy je to, že se někteří řečníci vracejí do historie. Mně připadá, že to prostě jinak nejde u tohoto bodu.

Já bych chtěl připomenout, že historie církví, a řekněme těch nejstarších církví, je historie, která je stoletá, a ten důvod, proč se to tady nastoluje, je přece ten, že ta historie rozhodně není jednoduchá a černobílá. Na tom se snad shodneme. A připomínám, a také jsem tady vystupoval, a říkám to i za ty ostatní, kteří tady vystupovali, že my jsme tady přece nevystupovali jako nějakí militanti, kteří chtějí popírat, co se tady odehrálo v minulosti, anebo chtěli by popírat tu roli, kterou církev sehrály v tom kulturním, politickém životě země. A nikdo neřikal, že by to chtěl vygumovávat a vymazávat. Ale stejně tak přece všichni, i když nejsme historici a zabýváme se tím, víme, že v té minulosti to, co se tady odehrálo, tak bylo – opakuji – nejednoznačné. A já patřím k těm, kteří si myslí, že období začátku 15. století, období nástupu husitského myšlení, bylo období neuvěřitelného rozkvětu, nejdříve kulturního, intelektuálního tady města Prahy. Četl jsem v jedné knize, že v té době také díky Karlu IV. tady byla největší hustota mnichů, kněží, a tím pádem intelektuálů, na kilometr čtvereční. Tady v Praze! V celé Evropě! A bylo to způsobeno založením univerzity, působením Karla IV. předtím. Takže to husitství bylo podle mě také výsledkem toho obrovského intelektuálního kvasu, kterým se Praha tehdy stala.

A to, že se tehdy Praha a ti, kteří tady žili a mysleli v takového nezvyklé intenzitě, zmohli na to, že si dovolili určitý odstup vůči tehdejšímu katolickému kléru, že si ho dovolili kritizovat, že dokázali mluvit o tom, že pravděpodobně takhle dále ne, protože je to morálně sporné, to já pokládám za něco velkého v českých dějinách. Chápete, to znamená, to tehdejší myšlení, které bylo také anticírkevní, antiklerikální, to bylo podle mě něco, co nesmírně obohatilo naše národní směřování a myšlení, ale dokonce podle mě celou Evropu.

Já jsem hrdý na tohle období, kdy církev byla kritická, kdy kněží byli kritičtí, kdy ti církevní intelektuálové, kteří tady byli, měli tady kázání, jako Hus a jiní, v Betlémské kapli, a chodily na ně tisíce lidí a byli to zhruba tak jako dnešní nějakí populární blogeri nebo něco podobného, protože to bylo intelektuálně zajímavé. A to bylo období, kdy církev nebyla a tihle lidé nebyli konformní. A tehdy skutečně byli velikým kvasem a příspěvkem do života tady.

To znamená, když potom přijde období katolické restaurace po určitém čase, tak si myslím, že nás to prostě v něčem srazilo zpátky. A dívám se na to do určité míry kriticky. Dovedu si představit, že tady leckdo bude říkat, že role katolického myšlení po boku Habsburků měla i nějaký kladný význam. Já to respektuji, ale myslím si, že to prostě k tomu patří. Budou tady někteří,

kteří budou naopak říkat, že to byl naopak proud řekněme i mocenský, ti Habsburkové, u kterého stálo za to se držet, protože to mělo i nějaký efekt pro národ. A já můžu naopak říkat, že mě velice mrzí, že po Bílé Hoře a třicetileté válce z této země byla vyhnána spousta myslitelů právě těch nekonformních, právě těch, kteří byli kritičtí vůči dosavadní katolické církvi a museli v čele s Komenským zemi opustit a byla to ztráta. Ta země potom byla v hrozném stavu a devastace byla i díky tomu, že spousta intelektuálně velmi schopných lidí musela odejít.

To znamená, já vám to říkám pro tu černo... To není černobílé! Tady budeme jedni, kteří budou říkat toto, a druzí toto. A proč jsou tady ty historické exkurzy? Protože když to všechno přeskočím pro zjednodušení, všechna ta zajímavá období, i Karlův most, který tady máme, je vlastně jakési ideologické divadlo, které tady bylo v době vrcholného baroka postaveno a instalováno proto, aby v podstatě lidi nějakým způsobem ovlivňovalo. I tento slavný most byl projevem této sporné, kontroverzní historie.

A já to říkám proto, jsem shodou okolností předsedou Masarykovy demokratické akademie, což tady neříkám proto, že bych se tím chtěl chlubit, já to tady prostě konstatuji, že to je akademie, která se snaží rozvíjet Masarykův odkaz, a já na něj dnes ukazuji tady proto, že on je v něčem ztělesněním tohoto. On je takovou kvintesencí toho, jak to bylo složité s rolí církví. Protože snad se mnou budete souhlasit v tom, že Masaryk byl vlastně v něčem bytostný křesťan, a přesto byl osobnost antiklerikální a anticírkevní, a dokonce se tím nijak netajil a dokonce i v době, kdy byl prezident, tak vlastně se podílel na poměrně vážné roztržce s Vatikánem a vůbec mu to nevadilo, dokonce se z toho radoval. Dokonce když bylo Husovo výročí, tak vlastně on poměrně s potěšením dával najevo, že on s katolickou církví a s celým tím byrokratickým církevním nesouhlasí, že se s tím neztotožňuje. Chápete, tahle podle mě opravdu mimořádná osobnost první republiky byla ztělesněním té kontroverze, určitého zásadního nesouhlasu s podobou církve v době první republiky. Já to říkám proto, že jsme hluboko před únorem roku 1948, a už v této zemi máme tento spor o to, co to je náboženství, jaká je jeho role ve společnosti, a je možné už tehdy, jak vidíme u Masaryka, být křesťanem a přitom být poměrně přesvědčeně anticírkevní.

Takže když dneska tady mluvíme o vyrovnání s církvemi, tak se přece, paní ministryně, nemůžete divit, že celá tahle kontroverzní historie se stává součástí rozpravy, zvlášť když v téhle historii jsou ztělesněním toho sporu takové osobnosti, a já říkám jenom Masaryka, ale mohl bych jich jmenovat samozřejmě daleko více. Takže tady prostě spor kolem toho je! A já si myslím, že tohle není jenom, jak vy jste naznačovala, že tady někdo zavírá oči před 50. lety a nechce o nich mluvit! To přece tak jednoduché opravdu není! A já nejsem rozhodně ten, který by chtěl tady něco zamlčovat. Já jsem

tady vystupoval proto, protože si myslím, že otázka církví v téhle společnosti samozřejmě není jenom otázkou toho, co se dělo v 50. letech, a jenom zákonů a při o to, jestli to bylo v roce 1947, nebo 1919 pozemková reforma, ale že to je také otázka role postavení církví v současné životě naší společnosti. A to je širší otázka. A upozorňoval jsem na to, a tedy opakují to, co je mi líto, že asi nebylo dostatečně dobře slyšeno, že mi připadá, že my vůči tomu, co se odehrálo v 50. letech, nejsme schopni zjednat spravedlnost, nejsme vůči tomu schopni generálně odčinit to, co se stalo, splatit křivdy z té doby, protože všichni dobře víme, jednak že se jich stalo velké množství a že na to nemáme ani prostředky ani síly, žádné schopnosti, abychom tyto křivdy generálně napravovali. A problém je podle mě v tom, že my říkáme, že v tom, co vy tady navrhuje, vy jste vyňali určitý segment, který z mého pohledu odškodňujete, křivdy vyrovnáváte poměrně luxusním způsobem, a oprávněně celá řada jiných řekne: a proč my tedy jsme přišli zkrátka? Proč zrovna tento segment, rozumíte, proč zrovna tato výše, proč zrovna tento segment společnosti má mít takovéto zacházení? A jaká je tady spravedlnost vůči ostatním, kteří samozřejmě na žádnou spravedlnost nedosáhnou zřejmě nikdy? My nejsme schopni a není prostě pravda to, co říkáte, jak se tady tak zjednodušuje, co bylo ukradeno, má být vráceno, to samozřejmě nejsme schopni provést generálně, to je nemožné, nikdo toho není schopen. A víte dobře, že jsme se o to aspoň symbolicky snažili v této zemi na začátku 90. let. Symbolicky! Na víc nemáme než na gesta a na symboliku, ale nejsme schopni provést důkladným způsobem v takovém rozsahu, aby to nebylo nespravedlivé, protože když to uděláme tak, že to uděláme jenom u některých, tak tím vytvoříme nové nespravedlnosti a budou se ozývat ti, kteří budou mít pocit, že oni v tomto zůstali zkrátka.

A já prostě nechápu tady tohle. Kde máte argumenty pro to, abyste zrovna v této oblasti provedli vyrovnání, odškodnění, řiďte tomu, jak chcete, které podle mě ani neodpovídá náladě v zemi a možnostem, které v této chvíli má. Protože přece když se rozhodnete, že něco takto odškodníte, něco, co se odehrálo před desítkami let, tak byste to měli dělat tak, že to veřejnosti jste schopni vysvětlit, jste schopni to před ní obhájit. Právě proto, že to je tak složitá historie a dlouhá historie a zdaleka se netýká jenom 50. roku, tak byste měli být schopni tohle veřejnosti sdělit, že to uděláte a jak a proč a proč zrovna ten bude mít výhody, které jiný neměl, protože já samozřejmě tvrdím, a to je postoj sociální demokracie – my říkáme ano, v téhle oblasti je třeba učinit kroky a my souhlasíme s tím, aby nemovitosti, majetky, aby byly řekněme vráceny tam, kde to lze, abychom tady učinili maximum, ale prostě říkáme, že to finanční odškodnění v této chvíli jde za rámec toho, co jsme schopni veřejně hájit, co odpovídá dneska situaci v této zemi, možnostem země a co prostě by bylo možné nazvat relativní sprá-

vedností, které jsme vůči minulosti schopni, protože absolutně to je vyloučeno.

Já jsem velmi dobře rozuměl tomu, když jsme v 90. letech se snažili vůči celé řadě konkrétních poškozených aspoň provést to symbolické odškodnění. Byly to často rodiny, dědicové těch, kteří už se toho třeba ani nedožili, ale zvlášť u fyzických osob to prostě pro mě bylo srozumitelné, tahle snaha dát najevo, že cítíme, že to bylo vůči nim nespravedlivé. Ale tady se jedná prostě o církve. A neztekejte se na mě, ale najít teď spojnici mezi tím, co se tady u řady církví vrací a za co, je prakticky nemožné. Já jsem četl článek pana arcibiskupa Graubnera, který napsal, že katolická církev sice původně mohla souhlasit s tím, že ostatní církve dostanou 2 %, ale katolická církev dospěla k rozhodnutí, že bude velkorýsa a dá jim 20 %. Takže celá řada jiných církví je nyní zahrnuta, rozumíte, poměrně dost neuvěřitelnými finančními prostředky, a když se bavíte s představiteli církví, tak oni vám řeknou: Samozřejmě, my jsme žádný majetek neměli, to prostě není něco, co bychom my nějak restituovali, ale když se nám dostávají takové peníze, kdo by to nebral! Některé církve mají pár tisíc členů – Apoštolská církev, kolik má členů? Některé jiné církve mají kněží více než samotných členů a najednou se octli jako součást restituace. Jak se jim to přihodilo? Neztekejte se, protože si myslí, že se to katolické církvi vyplatí. Prostě jí se vyplatí těchto 20 % dát, protože za těchto 20 % dostanou souhlas, kterým se vytváří dojem, že je to široká dohoda já nevím kolika církví. A vůbec mi připadá zvláštní, že si arcibiskup Graubner může dovolit takto říci, že prostě oni se rozhodli, že dají 20 %. Chápete, kdo to tady vlastně rozhoduje o těch finančních tocích? Co to jsou vlastně za rozhodnutí? Vždyť to je přece úplně absurdní! Tomu neříkejte vyrovnání s církvemi, to je nějaký podivný obchod, který se tu odehrává! Který nemá pravidla. Který nemá vůbec žádná transparentní pravidla!

Stále se mi staví na oči... Myslím, že to byl biskup Beran. Myslím, že to bylo po tom, co odešel, kdy se někde v cizině vyjádřil, což je takové trošku překvapivé: "Zaplatěte nám, že jsme o ten majetek přišli. To bylo něco, co nás v něčem táhlo ke dnu." A mně připadá dneska, když se bavím s celou řadou představitelů výkonných menších církví, tak mě překvapuje, jak často od nich slyším: Tohle jestli opravdu dostaneme, tak nás to zahubí. Oni mi říkají: Já jsem ve sporu s vedením naší církve, protože ti jsou tím samozřejmě dneska chyceni, že mají takovouhle nabídku. Ale ti prostě kněží mi říkají: Máme podezření, že to bude pro nás ničivé, tento dar. Na druhé straně vina není na jejich straně, protože kdo může říkat, když vám někdo nabídne peníze, prostě neberte. Ale vina je na vás, když to takovýmto způsobem děláte.

Vy tvrdíte, že tady máte jakýsi vytvořený jakýsi konsenzus. Ten konsenzus je zaplacený, přátelé. (Potlesk z levé části sálu.) Není to nic, čeho lo-

giku byste byli schopni prokázat. Ale rozumíte, to je jedno, kdo tleská. Tady tleská 80, 90 % lidí v zemi, když vám někdo řekne, že tohle je zaplacená smlouva a nic, co by bylo opravdu vyjednáno, nic, co by bylo veřejně vysvětleno.

Víte, já nechápu výroky pana premiéra za mnou, který v poslední době říká: Mně na podpoře veřejnosti nezáleží. Mně je to jedno, že mi nikdo netleská. To je sice pěkné, ale nezlobte se, vy jste vrcholní politici v této zemi a vy se nemůžete tvářit, že vám je jedno, co veřejnost říká. Vy si přece nemůžete myslet, že dlouhodobě vám projde, pokud říkáte: Mně je jedno, že to 80, 90 % nesouhlasí. To se v této zemi z vaší strany pořád opakuje. U radarové základny mi dokonce někteří z vás řekli: To je úplně jedno, že nějakých 70, 80 % lidí je proti. A teď znovu u církevních restitucí! Vám je to prostě jedno, že 80, 90 % lidí je proti! A budete říkat, že je populismus se k těm lidem přidat, což je podle mne absurdní.

Proč? Protože, co je to populismus? Populismus je, pokud budu zneužívat emocí, pokud budu říkat, že to dělám ve jménu vlasti a podobných věcí. Ale to, co tady říkám, je opravdu racionální. Já se nedovolávám emocí. Já se dovolávám rozumu! Dokonce se dovolávám aj vašeho rozumu. (Poslanec Benda mluví od stolku zpravodajů.)

Jaké závisť? Uvědomte si jednu věc. Pan ministr Kalousek a vláda tady včera navrhovali zvýšení daní. Zase – dolní sazba daně o 1 % zase na 15, 21 %. Vy tady v podstatě imrvéře včera jako dneska navrhujete další návrhy, ve kterých po lidech chcete, aby platili víc dokonce za základní potraviny a podobně. Ty 3 mld., které budete vyplácet církvím, kdybych je vzal a dal je lidem zdravotně postiženým a podobně, tak by to pro ně byla docela významná suma. Protože dneska, kdybychom vzali ty, co jsou na tom nejhuř, sociální pomoc těm nejslabším, tak 3 mld. to by byla zásadní suma, která by jejich situaci zlepšila.

Jak je možné, že vy tady klidně přicházíte s takovými návrhy, kde miliarda není zas tak málo, a zároveň řeknete, že zahajujete transfer 134, 135 mld., kde se finančně vyplatí 60, po inflaci 90 v průběhu 30 let. Vy tím zvýšíte dlouhodobý dluh státu. Evropská komise vám sděluje, že jí to připadá riskantní v souvislosti se závazky, které Česká republika má. Vy to všechno hodíte za hlavu. Veřejnost do toho pravděpodobně nemá co strkat nos. Vy si to tady prostě prohlašujete.

Já si myslím, že to, co tady předvedla paní ministryně kultury, když řekla, že tohle je odpověď na ty námítky, které tady zazněly, tak je to podle mě naprosto nedostatečné. Paní ministryně prostě ty námítky odbyla!

Jestli tohle je vaše odpověď, tak to nevezme nejenom tahle Sněmovna, ale mohu vám říci, že tenhle váš způsob obhajoby těch 80, 90 % lidí rozhodně akceptovat nebude. A vy to chcete přesto tady takto protlačit? Já

bych chtěl pana premiéra varovat. Jeho nepopulistické přesvědčení, že může kašlat na názory lidí, dlouho nemůže vydržet! (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka pan poslanec Vladimír Koníček. Prosím.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, já bych chtěl z tohoto místa poděkovat paní ministryni za snahu. Když jsem zaslechl v jejím projevu své jméno, domníval jsem se naivně, že odpoví aspoň na převážnou většinu mých konkrétních dotazů. Ona však ve svém vystoupení zpochybnila pouze práci jednoho státního úředníka. Citovala zde z dopisu ředitele Pozemkového fondu, který mi napsal, že žádný seznam pozemků neexistuje. Paní ministryně tvrdí, že takový seznam má. Já vás, paní ministryně, tímto žádám, protože určitě existuje v elektronické podobě, abyste mi na adresu konicekv@psp.cz během dnešního dne odeslala, abych se podle toho mohl zařídit. To je první věc.

Věřím, paní ministryně, že ještě do konce rozpravy odpovíte na další konkrétní dotazy, které jsem zde v prvním, ve druhém, i ve třetím čtení přednesl. Vy jste totiž neodpověděla na nic! (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Paroubek byl další. To byla tuším faktická. To ještě není ta řádná.

Poslanec Jiří Paroubek: Dámy a pánové, já jsem si to nechával původně do svého vystoupení, ale musím říct, že se to stále oddaluje. Já si myslím, že už k němu ani v průběhu dneška nedorazí.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pane poslanče, jste hned druhý v nové sestavě.

Poslanec Jiří Paroubek: Já bych byl rád, abyste mě nepřipravoval o čas ve dvou minutách, které jiní nedodržují.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Nastavuji to, co jsem říkal. (Veselost v sále.)

Poslanec Jiří Paroubek: Hlavně stáhněte čas, o který jste mě připravil. Především bych se chtěl vyjádřit velmi nelibě nad tím vyjádřením, které tady řekla paní ministryně. Já to cituji: "Postup v době stalinismu byl správný," že si to snad myslí opozice. Já nechci mluvit za celou opozici. Především bych chtěl říct, že to je naprostý nesmysl. Ti, kdo vám, paní ministryně, připravovali tento podklad, samozřejmě jsou někde ideologicky

tak vyšinutí, že nemám slov, kterými bych to charakterizoval. Doporučil bych vám stejný postup, který jsem udělal já v poslední době, to znamená věci, které mi kdysi někdo připravoval, tak nejzásadnější věci, vystoupení si zkrátka připravuji sám. Vyměňte své poradce.

A druhá věc. Jenom přátelsky bych chtěl panu místopředsedovi Sněmovny říci – on řekl, že husitismus byl anticírkevní a antiklerikální. Pane místopředsedo, to je zcela ahistorické tvrzení. Nic takového nikdy nebylo. To bylo velice hluboce náboženské hnutí a Jan Žižka nebyl žádný vůdce českých ateistů. Jan Žižka byl boží bojovník. (Hlasitý smích poslance Rádlá.) Sám sebe považoval za božího bojovníka, takže to byl člověk, který byl hluboce věřící a nebyl to žádný ateista. (Slabý potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Benda. Zaregistroval jsem to správně, že se hlásil o slovo? Ano, prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Děkuji. Vážený pane předsedo vlády, vážené dámy, vážení pánové, já chci opravdu jenom krátce zareagovat zejména na to, co říkal pan místopředseda Zaorálek.

Za prvé. Pokládám za opravdu mimořádné pokrytectví od sociální demokracie, která u Ústavního soudu vysoudila Lidový dům na základě obecných principů restitucí jako jediná politická strana, dostala ho a žije z něj, s žádnými menšími stranami se nerozdělovala a nerozdělila, tak teď zpochybňovat tentýž Ústavní soud a říkat to, že Ústavní soud přiznává práva někomu jinému, jako církvím, je nesprávné a nespravedlivé. To tedy opravdu pokládám za opravdu mimořádné. První věc.

Druhá věc. My jsme v této republice majetkové křivdy nahrazovali v nejšířším možném rozsahu z celého východního bloku, jak vůbec bylo možné. Já nevím, jestli pan místopředseda Zaorálek v té době nebyl, pokud si pamatuji správně, ve vrcholných politických funkcích, ale tady došlo k nahrazení opravdu v maximálním rozsahu. Ve většině ostatních zemí východního bloku k tomuto nedošlo, ale majetkové křivdy, a to jsme dobře věděli, že nejsme schopni napravit všechno, že škody, které způsobil komunistický režim na lidských osudech, na věznění, nemožnosti studovat a desítkách a desítkách dalších věcí, nejsme schopni samozřejmě napravit, ale majetkové škody právě ve snaze obnovit vlastnickou strukturu řekněme konce první republiky jsme nahrazovali v maximálním rozsahu.

Všechny ostatní země východního bloku provedly církevní restituce. Tady se s nimi dvacet let čeká. A to i ty země, které neprovedly ty fyzické, které neprovedly ty restituce fyzickým osobám. Tady se s nimi bohužel dvacet let čeká, a čeká se až do okamžiku, kdy přijde Ústavní soud a řekne: Příliš dlouho jste na svou povinnost, milý Parlamente, kašlali.

Začneme vydávat a tato vláda předstoupí s modelem, který říká: Ano, my se pokusíme současně s tím, kdy vyhovíme Ústavnímu soudu, dojít do situace, aby došlo k odluce státu a církvi ve smyslu financování představitelů duchovních církví ze státního rozpočtu. To je přece principem tohoto návrhu zákona. Tím není vrácení majetku. Majetek prostě vrácen bude, protože tak řekl Ústavní soud, a můžete si čtyřikrát tady odhlasovat, že nic nevrátíte, a holt ten majetek bude vydáván, bude vydáván nejenom majetek, který je dneska v držení státu, ale bude vydáván i ten ostatní majetek a budeme z toho mít jenom tisíce soudních sporů a tisíce ostud.

To, co předkládá tato vláda, je, že majetek, který ona už nedrží, za něj vyplácí náhradu, aby tento majetek nemusel být vydáván, a současně stanoví ono právě přechodné období, které má umožnit, aby církve se postavily na vlastní nohy, aby do budoucna nebyly závislé na státním rozpočtu, aby do budoucna těch 80 % populace, která si myslí, že není správné, aby platila duchovní jednotlivých církví, aby tuto možnost mělo a aby církve byly soběstačné.

A vy chodíte a říkáte: Pojďme se vrátit k modelu, kdy my budeme mít nadále dozor nad církvemi v tom, že je budeme financovat, v tom, že je budeme platit, že budeme rozhodovat, kolik mají duchovních. A odmítáte připustit tuto myšlenku. Mě to zlobí, protože ta argumentace vždycky se zaběhne nekonečně do historie a pokládám za strašně nefér prostě se tady vracet tu k husitství, tu k třicetileté válce a říkat, jak byl kdo hodný, a pak si nerozumíte ani mezi sebou, jednotliví opoziční představitelé, protože někdo je víc husita, někdo je méně husita, někdo ho vidí jako božího bojovníka, což se mimochodem viděl i Breivik jako boží bojovník, někdo ho vidí jako katolického kněze. Stává se. Ale bavme se o principech toho zákona. A populismus, který vám vyčítám, je v tom, že sázíte na závist. Že sázíte na závist: Nepřejeme si, aby se někomu vracelo. Oni jsou to ti tlustí preláti – to se přece hrozně hezky říká –, kteří nás tady celou historii trápili a týrali. A v tomto já spatřuju váš populismus, a proto se na vás zlobím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Tejc se hlásí o slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, určitě tady zazněla řádka argumentů. Já bych jenom zdůraznil, že rozhodně je potřeba si vždy brát celou tu pravdu. Ústavní soud jasně řekl, že má dojít k vyrovnání s církvemi, ale rozhodně neřekl, že to má být tímto způsobem, který navrhuje vláda.

To, co my zpochybňujeme, není ono vyrovnání s církvemi, ale to, jakým způsobem se provádí. A to, že tady není výčet majetku, bude znamenat podle těch našich odhadů expertů, kteří provádějí to, co by měla provést

vláda, to znamená screening jednotlivých katastrálních území, a to, jaký majetek by ve skutečnosti mohl být vydán, že s velkou pravděpodobností, pokud schválíme tato pravidla, která tato vláda říká, nebude vydán majetek v řádu 200 tis. ha, ale možná 400 tis. ha. A to je to, co my tady zpochybňujeme. My bychom rádi, aby tady byla jasná čísla. Takže to jen na úvod té debaty.

Nicméně myslím, že je potřeba občas si zacvičit, a proto bych podal návrh na přerušení a odročení jednání do 20. září 2012, a pro poslance koalice a poslankyně říkám, toto není cvičení. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak cvičení. Nyní pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych poprosil, aby si kolegyně a kolegové, kteří po mně pokřikují, přečetli zákon, který se jmenuje o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. Každý z nás může v okamžiku, kdy zazní podobný návrh, který podal pan předseda Tejc, podat opoziční návrh. (K plénu:) Je to pravda, nekřičte na mě. (Místopředseda Zaorálek: Však jsem vám dal slovo, pane poslanče.)

Já nemluví s panem místopředsedou, který to řídí, který to zná, který to řídí a ví, že můžu podat opoziční návrh, který v této chvíli vznáším, a to abychom přerušili jednání Sněmovny na 20 minut do 12.15 hodin.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, takže ještě pan poslanec Koníček.

Poslanec Vladimír Koníček: Já bych si dovolil pozměňovací návrh k pozměňovacímu návrhu poslance Stanjury – do 19. září. (Veselost a potlesk ve sále.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. Máme tady několik variant, prosím poslance, aby se dostavili do sálu, protože budeme přerušovat jednání v nějakém tom čase, který tu byl navržen.

První tedy – nebo poslední vlastně, který teď zazněl, byl návrh pana poslance Koníčka, který navrhoval, abychom přerušili projednávání tohoto bodu, majetkové vyrovnání s církvemi, abychom ho přerušili do 19. září. Takže zahajují hlasování. (Žádosti o odhlášení.)

Pardon, omlouvám se, hlasování je zmatečné, proto je ruším, protože tady bylo ještě...

Budeme tedy hlasovat nejdřív po odhlášení. Doufám, že jste odhlášení, a

prosím, abyste se všichni přihlásili, abych tedy vyhověl návrhu na odhlášení. Tak ještě – všichni se musí znovu přihlásit. A nyní budeme už snad hlasovat.

Zahajují hlasování. Kdo je pro přerušení do 19. září? Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 50, přihlášeno je 161, pro přerušení hlasovalo 76, proti 84. Takže tento první návrh byl zamítnut.

Máme tady druhý návrh, to byl návrh pana poslance Stanjury, a pan poslanec Stanjura navrhoval, abychom přerušili toto jednání na 20 minut.

Zahajují tedy hlasování o přerušení na 20 minut. Kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 51, přihlášeno je 168, pro 81, proti 66. Takže to také nebylo přijato.

A máme tady poslední variantu – to jsme si mohli ušetřit. A nakonec budeme stejně tedy hlasovat tu variantu poslance Tejce, který původně řekl, že chce přerušit toto jednání do 20. září. Takže nyní 20. září.

Zahajují hlasování. Kdo je pro 20. září, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. (Veselost a výkřiky ve sále) Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 52, přihlášeno 171, pro hlasovalo 82, proti 89, takže kupodivu ani toto nebylo nakonec přijato.

Takže vlastně všechny pokusy o přerušení tohoto bodu postupně zamítnuty a my se můžeme vrátit do projednávání, které zůstává nepřerušené.

Prvním přihlášeným do rozpravy je v tuto chvíli pan poslanec Látka, který se po posledním proboujel na první místo. Pan poslanec Jiří Paroubek bude hned za ním. Takže pan poslanec Látka má slovo.

Poslanec Jan Látka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, vládo, dovolte mi seznámit vás se základními argumenty proti přijetí zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi, tzv. zákona o církevních restitucích.

Za prvé. Návrh zákona umožňuje prolomení hranice 25. února 1948 tím, že umožňuje zpětné přezkoumání nedokončených správních řízení Benešových dekretů a nerespektuje zákon o revizi pozemkové reformy č. 149/1947 Sb. Ohrožuje tak základní politický axiom jak domácí, tak i zahraniční politiky československé a české diplomacie po listopadu 1989, zejména s ohledem na poválečné uspořádání Evropy a případné nároky sudetských Němců nebo zahraničních šlechtických rodů.

Za druhé. Zákon zakládá zásadní právní nerovnost mezi fyzickými a právními osobami. Především český stát by vědomě poškodil statisíce

vlastních občanů, fyzické osoby restituenty, vůči kterým postupoval diametrálně odlišně, zejména ve způsobu dokladování restitučního nároku a způsobu ocenění tohoto nároku. Dále poškodí např. vlastníky pozemků pod silnicemi 2. a 3. třídy ve svém důsledku ve prospěch bezprecedentního majetkového prospěchu cizího státu. Majetek se po roce 1989 nevracel žádným jiným českým, tím méně cizím právníkům osobám.

Za třetí. Zákon bude mít nepochybně vliv na zhoršení právního postavení českého státu v soudních sporech ve věci restitučních nároků zahraničních šlechtických rodů a případných dalších, zejména sudetoněmeckých nároků.

Za čtvrté. Největším konsolidovaným vlastníkem nemovitého majetku v České republice se stane cizí stát Vatikán, s nímž nemáme upraveny vzájemné vztahy.

Za páté. Zákon ve své konstrukci skrytě zajišťuje... Není definována restituční tečka, a zákon umožňuje tedy další zpochybnění vlastnických vztahů dalšími žalobami, aby objem fyzicky vydávaného majetku církvím a řádům byl výrazně větší než ten, jaký je předpokládán v zákonu, tedy cca 250 tisíc hektarů. To se jeví jako hlavní trik celého zákona.

Za další. Vydáním obrovského majetku navíc daleko nad rámec odhadu zákona bez jeho řádné evidence a prostorového zobrazení může dojít k ohrožení některých funkcí státu či krajů, ohrožení schopnosti poskytovat služby občanům. Je pravděpodobné, že zákon porušuje zákon o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích č. 219/2000 Sb., když velmi vágně a obecně charakterizuje majetek státu způsobem k vydání, navrhuje poskytnutí vysokých finančních náhrad za majetek, u něhož není prokázán nepochybný právní důvod, stanovuje výši této náhrady na základě velmi sporných odhadů a ignorování příslušných cenových předpisů.

Za sedmé. Evropská komise se podivuje návrhu zákona a upozorňuje, že jeho schválením se zadlužení českého státu zvýší o dalších jedno a půl procenta, a to v době propadu evropských ekonomik jako celku.

Za osmé. Vydání majetku církvím a řádům povede nezvratně k dlouhodobé změně politických poměrů v zemi ve prospěch katolických a konzervativních sil, ke změně charakteru českého státu, ohrožení jeho ne-církevní podstaty. Rozsah vydávaného majetku a finančních kompenzací umožní těmto silám budovat paralelní struktury v oblasti sociální, zdravotnické, výukové dokonce za výhodnějších podmínek, než tomu bude u státu a municipalit, a tím do budoucna efektivně ideově a ideologicky působit ve svůj prospěch.

Za deváté. Návrh zákona zásadním způsobem ignoruje fakt, že užití majetku a výnosů z něho bylo historicky u církví a náboženských společností účelově vázáno, upraveno zákonnou normou a pod dohledem

státu. To návrh zákona zřejmě úmyslně nerespektuje. Není tak zaručeno, že prostředky, které stát poskytne, budou (?) zneužity nebo využity v rozporu s jejich určením.

Za desáté. Zákon postihuje a zatěžuje nejvíce ty generace, které s daným problémem nemají nic společného, nezavinily ho a nepodílely se na něm majetkovým profitem. Zákon a jeho působení zdaleka přesahuje funkční působnost jakékoli, i demokraticky zvolené vlády a jde téměř o klasický důvod pro vypsání celonárodního referenda.

Za jedenácté. Zákon má být pojištěn proti změnám nebo zrušení v budoucnu velmi problematickým a nestandardním aktem, smlouvou mezi státem a církvemi. To jen potvrzuje fakt, že druhou smluvní stranou není jen církev, ale ve svém důsledku i Vatikán. I takovýto v historii Československa a České republiky ojedinělý a nestandardní právní akt by měl být předmětem celonárodního referenda.

Za dvanácté. Zákon zásadně mění sekulární a republikánský charakter Československé republiky po roce 1918 a zásadně ohrožuje masarykovské pojetí demokracie a demokratického státu, ke kterému se přihlásilo Československo jak po roce 1989, tak Česká republika po roce 1993. Je třeba zásadně odmítnout tezi o tom, že církevní majetek, zejména lesnické a zemědělské pozemky, byl ukraden komunisty. Tento majetek byl konfiskován a znárodněn na základě zákonů přijatých demokratickým parlamentem v roce 1919 a 1947 a je spojen se jmény prezidentů T. G. Masaryka a Edvarda Beneše. Naopak únor 1948 zabránil dokončení právního rámce tohoto vyvlastnění a v podstatě tak umožnil, že se církve dnes domáhají i majetku, který jim byl odňat legálně a zákonným způsobem.

K některým bodům se vyjádřím podrobněji.

Návrh zákona umožňuje prolomení hranice 25. února 1948. Zákon ohrožuje základní politický axiom jak domácí, tak i zahraniční politiky československé a české demokracie po listopadu 1989.

Za první. Prostřednictvím ustanovení o tom, že stát má vydat věc, která byla součástí původního majetku církví a náboženských společností a stala se předmětem majetkové křivdy, kterou utrpěla oprávněná osoba nebo její právní předchůdce v rozhodném období v důsledku mimo jiné nedokončení řízení o nároku nebo neuspokojení nároku podle Benešových dekretů, zákona o neplatnosti některých majetkověprávních jednání z doby nesvosbody z roku 1946 nebo podle obdobných právních předpisů.

Za druhé. Hlavní trik uvedeného zákona je v tom, že oprávněná osoba po přijetí zákona prokáže, že její majetek do 25. února 1948 nebyl právoplatně zabrán, tudíž se církevní právní osoby stanou vlastníky majetku, který tyto osoby vlastnily k roku 1919, to je před první pozemkovou reformou.

Za třetí. 25. únor 1948 jako základní politický axiom znamená ztrátu jis-

toty domácích vlastnických vztahů, destabilizuje vztahy se sousedními státy, je porušením hráze proti nárokům sudetoněmeckého landsmanšaftu. Československá a česká diplomacie vynaložila obrovské úsilí, aby ve všech mezinárodních vztazích a smlouvách nebyla tato hranice prolomena. Velkým tématem byla tato otázka i v době jednání o vstupu České republiky do Evropské unie a byla uhájena.

Prolomení hranice 1948 relativizuje řadu zásadních politických dokumentů jako např. Česko-německou deklaraci, v níž se v článku 6 jasně říká: "Obě strany se shodují v tom, že spáchané křivdy náleží minulosti, a že tudíž zaměří své vztahy do budoucnosti právě proto, že si zůstávají vědomy tragických kapitol svých dějin. Jsou rozhodnuty nadále dávat při utváření svých vztahů přednost dorozumění a vzájemné shodě, přičemž každá strana zůstává vázána svým právním řádem a respektuje, že druhá strana má jiný právní názor. Obě strany proto prohlašují, že nebudou zatěžovat své vztahy politickými a právními otázkami pocházejícími z minulosti." Pokud se však právní řád mění, což navrhovaný zákon o církevních restitucích dělá, Česko-německá deklarace přestává být jakoukoliv ochranou před vnášením nových nároků.

Za druhé. Zákon zakládá nerovnost mezi osobami. Český stát by především vědomě poškodil miliony vlastních občanů, fyzické osoby, restituenty, vlastníky pozemků pod silnicemi druhé a třetí třídy ve svém důsledku ve prospěch bezprecedentního majetkového prospěchu cizího státu.

Majetek se po roce 1989 nevracel žádným jiným českým, tím méně cizím právními osobám. Církve tak samy zásadně porušují jimi deklarovaný princip co bylo ukradeno, musí být vráceno. Pochopitelně všem.

Za první. Až po nabytí právní moci z právního rozhodnutí, že se fyzické osobě dle zákona 229/1991 nevydává a že jí přísluší náhrada, mohl být uplatněn tento restituční nárok u Pozemkového fondu, který nominální hodnotu restitučního nároku zjišťoval, a na základě znaleckého posudku dle příslušně oceňované vyhlášky v cenách ke dni 24. 6. 1991.

Za druhé. Církvi je náhrada ve výši 59 miliard korun přiznána na základě zcela defektní, nestandardní a nepřezkoumatelné metody, kdy je vycházeno z ničím nepodložených soupisů původního a nevydatelného majetku za použití tržní ceny k datu zabrání. Ve svém důsledku jde o nejméně čtyř- až pětinašobek hodnoty restitučního nároku pro fyzické osoby. Dojde nepochybně k množství žalob, ale i k tomu, že stát poškodí své vlastní občany ve prospěch majetkového prospěchu cizího státu Vatikán, se kterým nota bene není sjednána žádná smlouva o vzájemných vztazích. Vatikán není členem Evropské unie.

Za třetí. Pod silnicemi druhé a třetí třídy, které byly převedeny na kraje, se nachází pozemky tisíců občanů této země. Jejich nároky vznikly dávno

a jejich výše je přesně stanovena cenovým předpisem. Tyto nároky nebyly uspokojeny z důvodů nedostatečných finančních prostředků státu, resp. krajů.

Za čtvrté. Žádné jiné právní osobě s výjimkou obecně prospěšných sportovních svazů nebyl vrácen majetek zabraný po 25. únoru 1948. Spolu s prolomením hranic z 25. února 1948 se otevírá prostor pro uplatnění zcela nepředstavitelných nároků prvorepublikových právníků osob a celkové znejištění vlastnictví.

Za páté. Církve a řády prostřednictvím zákona hodlají legalizovat v některých případech skutečnost, že na svých listech vlastnictví eviduje neoprávněný majetek stát, to je majetek, který jim byl před 25. únorem 1948 právoplatně zabrán.

Za další. Největším konsolidovaným vlastníkem nemovitého majetku v České republice se stane cizí stát, Vatikán, s nímž nemáme vzájemně upravené vztahy. S tímto státem nemáme smluvně upravené vzájemné vztahy. Vatikán byl od 1. 7. 2012 zařazen dle states department USA na seznam států, kde hrozí praní špinavých peněz. Vatikánská banka IOR, v níž mohou skončit veškeré výnosy z případného prodeje majetku Vatikánu v České republice, se zmitá ve skandálech spojených s praním špinavých peněz.

Za další. Zákoník ve své konstrukci skrytě zajišťuje, aby objem fyzicky vydávaného majetku církvím a řádům byl výrazně větší než ten, jaký je předpokládán v zákonu, tedy cca 250 tis. ha, což je hlavním trikem celého zákona.

Za první. Na základě nepřesných a zmanipulovaných seznamů se předpokládá vydání cca 250 tis. hektarů pozemků. Na základě tohoto předpokladu je však v zákonu zformulován princip, jaké pozemky se budou vydávat, bez toho, aby byly jakékoliv záruky maximálně v objemu vydávaného majetku.

Za druhé. Církvím a řádům je tak vystaven bianco šek. Při prolomení hranice 25. února 1948, což zákon umožňuje a předpokládá, dojde k tomu, že princip zákona byl uplatněn velmi důsledně a objem vydaného majetku bude daleko vyšší. Zákon však stanoví princip, nikoliv objem majetku. Ten je pouze orientační, resp. úmyslně zavádějící.

Za třetí. Zákon je připraven tak, že pokud oprávněné osoby prokáží skutečnost, že k zabrání před 25. únorem 1948 došlo neoprávněně, tj. že revize pozemkové reformy schválená zákonem číslo 142/1947 Sb. nebyla dokončena, mají na zabrané pozemky nárok. Tím dojde jednoznačně k prolomení data 25. února 1948. Návrh zákona by měl jasně stanovit okamžik zabrání podle zákona číslo 142/1947 Sb., jak tomu bylo v zákoně 229/1991 Sb. v § 32 odst. 2, kdy k zabrání podle zákona č. 142 došlo k fyzickým zabráním majetku.

Za další. V České republice je celkem 13 027 katastrálních území. Finální objem vydaného majetku tak může výrazně být vyšší než 250 tisíc hektarů.

Za další. Díky povodním v roce 2012 (?) byly zcela zničeny státní archivy Ministerstva zemědělství o pozemkové reformě v roce 1919 a její revizi. Stát tak bude v důkazní nouzi proti církvím a řádům.

Vydáváním obrovského majetku navíc daleko nad rámec odhadů zákona bez jeho řádné evidence a prostorovém zobrazení může dojít k ohrožení některých funkcí státu či krajů, ohrožení schopnosti poskytovat služby občanům. Výjimka ochrany veřejně prospěšných staveb je zjevně nedostatečná, protože ve lhůtě 12 měsíců nelze status veřejně prospěšné stavby zřídit nebo schválit, bude-li dle zákona již vlastníkem církev, tedy dovedeno do důsledku stát Vatikán.

Za další. Vydání majetku církvím a řádům povede nezvratně k dlouhodobé změně politických poměrů v zemi ve prospěch katolických sil, ke změně charakteru českého státu, ohrožení jeho necírkevní podstaty.

Za první. Katolická církev není politicky neutrální objekt. Její program je ultrakonzervativní a z hlediska naprosto převažující většiny českých občanů zjevně mimo demokratický názorový proud. Žádná jiná politická síla nebojuje aktivně proti antikoncepci a potratům.

Za druhé. Obrovského majetku zejména katolické církve dojde k vytvoření zásadní ekonomické nerovnosti mezi politickými silami, křesťanské strany a křesťanské názorové proudy v hlavních politických stranách výrazně posílí. Občanské strany nebudou moci konkurovat této hospodářské převaze, a to v situaci, kdy drtivá většina občanů České republiky jsou ateisté.

Z hlediska cílů skutečných autorů zákona není nepodstatné, že obce byly vyřaty ze seznamu povinných osob. Ve skutečnosti však zákon umožňuje zpochybnit i tuto skutečnost díky argumentaci o neoprávněném zvýhodnění obcí.

Za třetí. Stav českého státu, církví a řádů se vytvářel po dlouhá staletí často turbulentním způsobem, jednou ve prospěch církví a řádů, jindy ve prospěch státu habsburského či komunistického.

Za čtvrté. Zákon historickým způsobem zasáhne do složité alchymie vztahů. Církev v minulosti byla velmi významným majitelem půdy, avšak vedle šlechtě a českého velkokapitálu ti poslední však majetek zpět nezískali.

Za další. Evropská komise se podivuje návrhu zákona. Upozorňuje, že jeho schválením se zadlužení českého státu zvýší o dalších 1,5 procenta, a to v době propadu evropských ekonomik jako celku. S ohledem na vývoj v Řecku, Itálii a Španělsku může dojít ke snížení ratingu České republiky a

zdražení dluhové služby. Taková přesná hodnocení neproběhla. Konzultace s ratingovými agenturami také ne.

Za druhé. Nad zákonem o tzv. církevních restitucích se pozastavuje Evropská komise ve své zprávě ze dne 11. 5. 2012. Tu tady citovat nebudu.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, apeluji na vás, na celou poslaneckou, občanskou i lidskou odpovědnost a vyzývám vás k takovým postojům, kterými dokážeme přijetí zákona zabránit. Mně pak nezbyvá nic jiného, než navrhnout vrátit návrh tohoto zákona do druhého čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď uděluji slovo poslanci Jiřímu Paroubkovi, připraví se Miroslav Grebeníček.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane předsedající, vážený zbytku vlády, dámy a pánové, již třikrát jsem vystupoval ve třech čteních zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a vnesl jsem celou řadu argumentů proti přijetí tohoto návrhu zákona. Stejně tak moji četní kolegové z opozičních lavic. Z vládních lavic se ozývalo unisono zlehčování právních a dalších věcných argumentů opozice. Příkladem toho bylo před chvílí vystoupení pana zpravodaje k zákonu. Nemluvíme pochopitelně o argumentech typu křížových výprav či inkvizičních čarodějnických procesů a autodafé. Mluvíme o zcela racionálních argumentech, kterých tady byla předložena celá řada.

Je málo návrhů zákona, které vzbuzují takový odpor významné většiny české veřejnosti, průřezově všemi třídami a vrstvami české společnosti, jako je právě návrh tohoto zákona.

Církev si před pár dny postěžovaly, že opozice vyvolává svým vystupováním protináboženskou náladu. Mají do jisté míry pravdu, pletou si však příčinu a následek. Příčinou přece není protináboženský zápal opozice či její významné části, nebo dokonce národně socialistických poslanců. To prostě odmítám. Církev, a nebudu již mluvit o té jediné, která je nesporně iniciátorkou jednotného postupu všech církví v této věci, který je vítán současnou pravicovou vládou, tedy přesněji jejich vedení, se vydaly cestou, kterou poměrně přesně vyjadřuje jedna pasáž, jedna věta z Evangelia sv. Matouše: Nemůžete sloužit Bohu a mamonu.

Katolická církev se při jednání se státem opírá o dvoutisíciletou tradici a zkušenost, když jednání podobného typu vede systémem postupných kroků a s časovými přestávkami. Zejména pak má-li církev v jednání za partnera republikánský režim, může s přehledem po nějakých 12 až 15 letech počítat s významnou, vlastně téměř stoprocentní obměnou členů vlády, poslanců zákonodárných sborů i vysokých úředníků. Není tedy kon-

tinuita znalostí. Nikdo z dnešních politiků již neví, co bylo například v letech 1990 až 1991.

Chci v této souvislosti připomenout, že ve velmi významném rozsahu stát již vydal katolické církvi majetek zejména církevních řádů v letech 1990 a 1991. Tak například František kardinál Tomášek, arcibiskup pražský a primas český, vyjádřil v reakci na schválení výčtového zákona Federálního shromáždění Československé federativní republiky 1. června 1991, kterým se restituovaly majetky církví, zejména církevních řádů a náboženských společností, poděkování, a reagoval jednoznačně. Připomenu, že v letech 1990 a 1991 bylo do vlastnictví katolické církve, zejména církevních řádů a kongregací, zákonem převedeno asi 170 komplexů. A nejednalo se o komplexy ledajaké. Jeden příklad mohu uvést, sám jsem tam chodil do Ostrovní ulice do školy. Je to komplex objektů ohraničený dnešní dostavbou Národního divadla a ulicemi Národní a Ostrovní. Jednalo se zejména o budovy, kde sídlily církevní řády a opět v nich tyto řády působí. Arcibiskup pražský, hlava katolické církve v Čechách a na Moravě František Tomášek, státu za tento dar v srpnu 1991 poděkoval, jak již jsem řekl, a sdělil, že další majetky už katolická církev žádat nebude. Prohlásil doslova: To je poslední nárok, který církev vznáší. To je poslední nárok, který církev vznáší.

Nemám důvodu zpochybňovat upřímnost tehdejších slov pana kardinála. Jeho role v dějinách národa je nezpochybnitelná. Patří k těm nemnoha mužům z nejvyšší katolické hierarchie, kteří mají trvalé místo v srdcích našeho národa. Jeho přístup k řešení společenských otázek ovšem charakterizovala na jedné straně zásadovost postojů. Bývalý režim si byl vždy vědom, že kardinál Tomášek je jeho zarytým odpůrcem. Na straně druhé však pro něj byla charakteristická umírněnost a střízlivost. Ta střízlivost a umírněnost jeho nástupcům ve vedení katolické církve v Čechách a na Moravě dnes chybí. Jemu šlo po pádu komunistického režimu o skutečnou obnovu své církve a duchovní obnovu naší země. Věděl, že majetek a finanční zabezpečení jsou pro církev důležité, ale ne rozhodující. Rozhodující jsou vždy lidé.

Církev dnes unisono mluví o protináboženské náladě v zemi. Myslím, že celá věc není zdaleka ještě u konce. Projednávání zákona se ještě povleče a zákon vzbuzuje velké pobouření. Lidi nutně musí popuzovat, že církev se dožaduje na svém národu reparací. A není to nikdo jiný nežli český národ, kdo je bude platit. To vše v situaci, kdy se rozpočtové škrty nezastavily ani před těmi nejubožejšími z ubohých. Důchodci s nejnižšími podprůměrnými důchody dostanou přidáno v příštích třech letech jen pár korun. Jejich i tak ubohé reálné důchody ještě klesnou.

Každý den česká média přinášejí ukázky ze života zdravotně postižených, tedy těžce zdravotně postižených. Trvale se snižují příspěvky

zdravotně postiženým. Posudkové komise jim svými rozhodnutími snižují stupeň zdravotního postižení a samozřejmě výši příspěvků od státu, což tisíce těchto lidí vrhá na tenké rozhraní mezi existencí a neexistencí, mezi životem a smrtí. Odsuzuje je a jejich rodiny k živoření. Tento Drábkům lurdský zázrak uzdravení se tedy vůbec nepovedl. A do toho přicházejí církev se svými nehoráznými majetkovými a finančními požadavky – ber kde ber. A ještě se pohoršují nad kritikou ze strany opozičních poslanců.

Posloužím pánům ještě jiným citátem z Evangelia sv. Matouše: Jak to, že vidíš třísku v oku bratra svého, ale trám ve vlastním oku nepozoruješ? A pro vedení nekatolických církví ještě dodám slova Mistra Jana Husa: Tak jako hejno krkavců snesli se na tuto zemi, aby vyklovali každé zrunko zlata a stříbra. Nemají slitování. Jejich srdce zjedovatěla touhou po bohatství.

Ve zbývající části svého projevu se zaměřím na podstatu své kritiky, jak jsem ji vyjádřil k tomuto návrhu ve třech svých předchozích projevech ve Sněmovně. Je dobré si připomenout zejména všechny nepravdivé nebo hrubě zkreslující argumenty předkladatelů v důvodové zprávě a podporovatelů zákona.

1. Předkladatelé zákona tvrdí, že není možné určit přesně rozsah majetku, který bude církvím vydán. Nehodlají to před přijetím zákona ani učinit. A na druhé straně příštích třicet let nehodlají nic změnit na vyplácené výši reparací ze státního rozpočtu. Zmíněná výchozí částka 59 mld. korun, což s promítnutím ceny peněz může být až 100 mld. korun v příštích třiceti letech, je vskutku nehorázná.

Rozsah údajně nahrazovaného majetku katolické církve je značně vyšší, nežli v roce 1948 uváděl arcibiskup Beran v souvislosti s revizí pozemkové reformy z počátku první republiky. Podle arcibiskupa Berana ubylo na církevním majetku v důsledku pozemkové reformy 30 tis. ha zemědělské a 10 tis. ha lesní půdy. V důvodové zprávě k tomuto zákonu se ohledně základu poskytování náhrady ale uvádí, že zemědělské půdy bylo 72 202 ha, lesní 181 326 ha. Z toho plyne, že se nám ta půda oproti jistě ne podceněným číslům arcibiskupa Berana, tedy oproti jeho odhadům, trochu rozmnožila. Myslím, že o pár desítek tisíc hektarů. To je kardinální chyba vládního návrhu.

Cílem české pravice, a já se nad tím nijak zvlášť nepohoršuji, je nalézt pro svou politiku konzervativní ideové zázemí právě v katolické církvi, která by vytvořila vlastní doménu, jakýsi stát ve státě opírající se o svůj majetek, školství, nemocnice, zařízení sociální péče – pokud jde o školství, nemocnice, zařízení sociální péče, ani s tím nemám problém – a také hospodářská zařízení, která by ještě po třicet let byla podporována výplátou reparací ze státního rozpočtu. Takováto představa spolupráce, blížíci se partnerství trůnu, tedy konzervativní vlády, a oltáře, provází vládní návrh.

2. Smlouvy přitom mají být nevypověditelné, což omezuje právo bu-

doucích parlamentů ČR o těchto věcech vůbec rozhodovat. Uplatňovat tedy suverénní vůli lidu. O to více by vláda měla dbát o kompromisní řešení, přijatelné také pro opozici, nebo alespoň pro její významnou část. Opozice ve své podstatě a většině nezavrhuje přitom myšlenku restituci církvím jako takovou. Proto jsem učinil tak ostrou výhradu ve svém vystoupení předchozím vůči diskusnímu příspěvku paní ministryně. Smlouvu s katolickou církví bude schvalovat Vatikán, což by ani stará habsburská monarchie v rámci své vnitřní suverenity nikdy nepřipustila. Je to nehorázná a ponižující pro republiku.

3. Vládní koalici byl striktně odmítnut požadavek, aby o takovém masivním majetkovém přesunu a obrovském finančním transferu, zatěžujícím po třicet let daňové poplatníky, rozhodovali občané celostátním referendem.

4. Pokud se někdo chce na věci dívat trochu objektivně, musí konstatovat, že ani z právního hlediska se nejedná o restituce, tedy návrat ke stavu, který existoval před tvrzenou újmou. Na řešení tohoto problému nelze použít jindy výstižnou zásadu "co bylo komunisty ukradeno, musí být navráceno". Pokud by cílem tohoto zákona mělo být obnovení částečné nebo úplné stavu před únorem 1948, musel by se majetek užívaný katolickou církví stát znovu majetkem veřejným a také být k veřejným účelům užíván. Stát by musel hospodaření s ním kontrolovat, jako tomu bylo za staré monarchie, za první, druhé, třetí republiky, tedy až do února 1948. Nejde tak o odstranění křivd způsobených komunistickým režimem. Katolická církev má také získat majetek nebo náhradu za něj, který jí nikdy nepatřil, ani v době první republiky, ba dokonce ani před první pozemkovou reformou. Jedná se o opatření neodpovídající standardům a historickému vývoji v Evropě.

5. Připravovaná úprava má otevřít cestu k tomu, aby český stát byl na základě tohoto zákona poháněn k odpovědnosti na tvrzení neplnění zákonů a smluv, protože mu může být vytýkána nerovnost zacházení s různými subjekty ve vztahu k uspokojení jejich restitučních nároků. Jinak řečeno, s různými okruhy restituentů v případě uplatnění tohoto zákona by bylo nakládáno velmi rozdílně.

6. Katolická církev v minulosti neměla v československém právu právní subjektivitu. Majetek držela jako pozůstatek feudalismu. Tento majetek sloužil po reformách Josefa II. veřejným potřebám. Naopak nekatolické církve a denominace měly malý nemovitý majetek, ale byly subjekty soukromého práva.

7. Důvodová zpráva k zákonu tvrdí, že 60 let, tedy od doby platnosti tzv. církevních zákonů z roku 1949, byly církve závislé finančně na státu, což má tento zákon změnit. Ani toto není pravda. Ještě před dobou platnosti komunistických církevních zákonů stát financoval církve také tzv. kongruovými předpisy. Veškerá právní úprava týkající se katolické církve

vycházela z toho, že státu patří spolurozhodování jak o majetkových, tak o personálních otázkách církve. Znovu toto bylo potvrzeno ve smlouvě mezi československou vládou a Vatikánem, zvané modus vivendi, z roku 1928. Již dokonce v zákonu číslo 50/1874, tedy v době hluboké rakousko-uherské monarchie, se postavení katolické církve označuje jasně jako postavení – cituji – privilegované veřejné korporace. Jinak řečeno, zákon tehdy odmítl v roce 1874 přiznat katolické církvi postavení privátní korporace, což by mohlo následně znamenat volnou dispozici s majetkem z její strany. A to habsburský stát prostě nepřipustil.

8. Zákon předložený Sněmovně se hlásí k restitučním principům a předstírá, že katolická církev dříve neomezeně disponovala soukromým majetkem, který jí byl odebrán.

9. Podle již zmíněného arcibiskupa Berana, onoho vyjádření z roku 1948, bylo před pozemkovou reformou z let 1918–19 v Čechách a na Moravě zemědělské půdy, myslím tím té církevní, cca 50 tisíc ha, lesní cca 150 tisíc, drobné zemědělské a lesní půdy cca 10 tisíc ha, čili souhrnně 210 tisíc ha. Je potřeba říci že pokud jde o půdu, která je v tomto zákonu, tak ta představa je mnohem vyšší. Upřímně, pokud jde o vyjádření některých mých kolegů, kteří se obávají vysokého vlivu katolické církve v budoucnosti, nepřiměřeného vlivu ultramontánního katolicismu u nás se vůbec nebojí. Pokud katolická církev nebude pracovat především pro obyčejné lidi, věřící i nevěřící, jako je tomu po celém světě, nejen rozvojové, ale po celém světě, bude dále rychle ztrácet vliv. Vliv církvi u nás ostatně taje jako sníh na letním slunci.

Myslím, že z provedené analýzy je jasné, proč nemohou národní socialisté podpořit předložený návrh zákona. Děkuji za pozornost. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Požádal bych o slovo dalšího řečníka přihlášeného do rozpravy, to je pan poslanec Miroslav Grebeníček. Připraví se Jiří Šlégr. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, rozbor lidského života, individuálního i pospolitého, ukazuje obrovskou sílu morální motivace v životě lidí. Potřebu morálního zdůvodnění každého jednání a nemožnost, aby člověk, pokud zůstává člověkem, se z oblasti morálky vyloučil. Historická proměnlivost a také ráz i míra začleněnosti toho kterého jedince do jednotlivých kolektivů jsou ovšem z mnoha příčin různé a proměnlivé. Proto nacházíme v jednotlivých etapách našeho vývoje velmi různé formy a nesčetné případy vzájemných konfliktů lidí, jimž svědomí velelo jednat zcela protichůdně.

"My nemáme sebemenší úmysl vracet dějiny zpět. Rušit naše dávné a

legitimně Parlamentem schválené právní akty," prohlásil v únoru roku 1995 tehdejší prezident ČR Václav Havel, "které navíc dávno překryla historie celými vrstvami aktů jiných, rozpoutávat nové vichřice v oblasti vlastnických vztahů a uvolňovat tím vším cestu běsům minulosti." Možná šlo v případě Václava Havla o politickou naivitu, možná o nekompetentnost, neboť již v raně postsametovém čase mnozí zainteresovaní začali v naší zemi skloňovat ve všech pádech slovo restituce. A tak místo původně zamýšlené rychlé nápravy některých majetkových křivd došlo k odstartování procesu, který již řadu let zaměstnává stovky právníků, úředníků, soudců, volených orgánů a veřejných činitelů, ale také památkářů, galeristů, muzejníků, novinářů a v neposlední řadě kriminalistů. Náprava jedněch domnělých majetkových křivd totiž způsobila řadu křivd nových, a to nejen majetkových.

Naše republika podala prst a jistý okruh majetkuchtivých osob vytušil, že konečně přišla ta pravá chvíle chytiť mnohem, mnohem víc než celou ruku. Česká republika ve snaze prokázat svou demokratickou tvář tak přistoupila na ohromné majetkové přesuny takřka bez pravidel. Často šlo o zcela bezostyšné rozkrádání a tunelování hodnot vytvořených poctivou prací poválečných generací. A byly to i účelové a hrubé nátlakové kampaně, co vždy umožňovalo zavírat ústa kritikům těchto nehorázných praktik.

Ano, někteří z vás jste aktivně pomáhali vytvářet atmosféru nenávisti a nesnášenlivosti, ve které byli či jsou na základě kompilací polopравd a lží donekonečna donucováni, lustrováni a skandalizováni mnozí občané jen pro své někdejší nebo současné názory či politické přesvědčení. Je až neuvěřitelné, kolik majetkuchtivosti a podlosti se dá zakrýt pláštíkem údajné nápravy tzv. komunistických křivd. Ne, vůbec se nedivím tomu, že jsme dnes svědky a účastníky ekonomické a společenské krize i chronického úpadku toho, co podle Ústavy má být demokracie. A netajím se ani tím, že demokracii, která nedává občanům možnost ovlivňovat důležitá rozhodnutí vlády o samé existenci státu a národa, považuji za podvodný systém.

Ne, nechtěl bych být pesimista. Vše může být jinak, pokud se čeští občané nespokojí s rolí pasivně přihlížejících a zaujmou aktivní postoj v tak závažné věci, jakou je majetkové vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi. Kdyby dnes měla vláda či vládní koalice v ruce trumf, tedy výsledek referenda, nemusela by nyní v dané věci trapně kličkovat.

Znovu se tak ukazuje, že česká společnost se současným sklonem klasifikovat právní problémy pomocí politických a etických kategorií zdaleka ještě nedospěla ke stabilnímu systému vlády práva a náležitých právních procedur. Nejednoznačnost řešení provází naprostou většinu tzv. porevolučních zákonů, v jejichž pozadí vždy byla argumentace z hlediska spravedlnosti historické či politické, morálky obecné nebo univerzální.

Proto např. tzv. restituční zákony nebo zákon o lustracích vyvolaly velmi silnou reakci ve společnosti a spolu s tím i nové konflikty, rozeprá a pochybnosti o tom, co je nebo co by bylo správné, spravedlivé, legitimní.

Dámy a pánové, projednávání návrhu zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi prý uvízlo při jednání ve Sněmovně Parlamentu České republiky, jak vyplývá ze společného prohlášení České biskupské konference, Ekumenické rady církví a Federace židovských obcí, ve slepé uličce. Místo věcné diskuse se prý vytvořil prostor pro politický boj, z něž se údajně vytratil morální aspekt a podstata věci, kterou je prý náprava křivd spáchaná tzv. komunistickým režimem. Parlamentní půda se prý proměnila v jakousi tribunu, ve které jsou církvím a náboženským společnostem údajně podsouvány nejružnější nečestné pohnutky a jsou prý očerňovány z nepoctivosti. Jsou tak prý uráženi fakticky všichni věřící žijící v naší zemi. Vystupování opozice je údajně účelové a často nevkusné, čímž prý vyvolává protináboženské a proticírkevní nálady části společnosti. Parlament – cituji z uvedeného prohlášení –, který má být zárukou legitimacy a demokracie, přestává takto plnit svou úlohu.

Jde zjevně o účelové prohlášení. Jeho autoři tak svérázně navázali na bombastické stanovisko kardinála Duky z 16. června letošního roku, v němž se nechal slyšet, že prý se jednání Poslanecké sněmovny proměnilo v zasedání Ústředního výboru předlistopadové Komunistické strany Československa. Například bývalý předseda KSČM Miroslav Grebeníček – cituji nyní Právo z 18. června letošního roku – Duku přirovnal k vymahačovi středověkých církevních odpustků, který je nezvykle tvrdý ve své lačnosti majetku a peněz Čechů, Moravanů a Slezanů. My tato slova velmi dobře známe a víme také, prohlásil kardinál Duka, že za těmito slovy byly v 50. letech tisíce uvězněných nejenom kněží a řeholních sester, ale statisíce občanů této země, kterým šlo o demokracii.

Jistě, český národ, to je dnes zhruba 10 milionů lidí, z nichž každý má svůj neopakovatelný lidský osud, svou vlastní životní zkušenost a osobní paměť. Mnozí lidé, když často velmi odlišně prezentují nedávnou minulost, hájí tím vlastně především svůj osobní prožitek. Dokladem tohoto tvrzení může být i osud slovenského biskupa Jána Vojtaššáka, který prý trpěl za víru a vlast. Byl totiž stoupencem deportace 70 tis. židů ze Slovenska, kteří pak skončili v nacistických vyhlazovacích táborech. Katolický biskup Ján Vojtaššák následně tvrdě odmítl protifašistické povstání z konce srpna roku 1944, které hodnotil jako "sprisahanie marxistických a protestantských intelektuálů, ktorí zorganizovali v Banskej Bystrici štátny prevrat a vyhlásili obnovenie Československé republiky". Jako aktivní stoupenec klerofašistického režimu se Vojtaššák v poválečné době zcela logicky dostal do konfliktu se státní mocí obnovujícího se Československa.

Vypovídací hodnotu má nesporně i výsledek letošní vatikánské kontroly vedené českým biskupem Janem Baxantem v podmínkách trnavské arcidiecéze. Mám na mysli zprávy o sporech mezi nedávno odvolaným arcibiskupem Róbertem Bezákem a jeho předchůdcem Jánem Sokolem. Přičemž zdaleka nejde jen o finanční nesrovnalosti v hospodaření této instituce v éře arcibiskupa Sokola. Oba také rozděluje pohled na prezidenta válečného slovenského státu, kněze dr. Jozefa Tisa. Sokol nikdy neskrýval obdiv k Tisovi. Jako římskokatolický arcibiskup sloužil dokonce 18. dubna 2008 v bratislavském kostele Blumentál za tohoto válečného zločince oslavnou zádušní mši.

Ne, bezprostřední odpor proti poúnorovým změnám nebyl velký. Výrazně se projevil až při 11. všesokolském sletu na přelomu června a července a potom počátkem září 1948 při pohřbu Eduarda Beneše. Faktický kolaps protikomunistické opozice vedl pak k tomu, že relativně nejvýraznější opoziční sílu představovala právě katolická církev, která jako jediná odmítla dát prohlášení o loajalitě nové vládě. Když pak otec Gundlach, poradce papeže Pia XII., kázal v 50. letech minulého století z kazatelen, že je lepší, aby lidstvo zahynulo v atomové válce, než aby duše byla vydána bezbožnosti komunismu, zdvihl se mohutný protest odpůrců atomové smrti. Jiní se zase domnívali, že problémy, které vytváří katolickou církví propagovaný kapitalismus, lze vyřešit jen odstraněním kapitalismu.

Ne, nehodlám zpochybňovat, že po únoru 1948 nastala vyhrocená situace, kdy státní moc v zájmu vyloučení politických ambicí římskokatolické církve se dopustila i neomluvitelných křivd vůči církvím, řádům a řeholníkům. Opakovaně také tvrdím, že skutečný zájem pokroku nemůže nikdy spočívat na zásadě, že vůči odpůrci je vše dovoleno. Tvrdím také, že lež zůstane lží, ať lže kdokoliv. Podobně pomluva, křivé svědectví, justiční vražda. Ano, právě justiční vražda zůstane odsouzeníhodnou hanebností, ať jde o Husa, Rosenbergovy, Slánského či Horákovou, ať si kryje katolické církve, zájmy kapitalismu nebo zájmy tzv. komunismu.

Chápu, že kardinálu Dukovi parlamentní diskuse tohoto typu vadí. A tak zkouší promlouvat křivého svědectví a nálepkovat jednání Poslanecké sněmovny o nehorázných majetkových nárocích římskokatolických hodnostářů jako jednání Ústředního výboru Komunistické strany Československa.

Jeho machiavellistické taktizování nehodlám akceptovat. Nikdo z opozice přece nehodlá upírat upřímně věřícím občanům jejich víru. S tím souvisí i právo věřících na určitou veřejnou podporu. Mluví-li však církevní hodnostáři a jejich koaliční nochsledové neustále o tom, že něco bylo ukradeno a že by to mělo být vráceno, pak není nic snazšího, než nám to už konečně položku po položce v písemné podobě předložit.

Církevní hodnostáři až příliš často mluví o tzv. zločinech komunismu.

Opomíjejí však dodat, že mezi největší zločiny spáchané v historii lidstva patří především ty, které má na svědomí svatá inkvizice církve římskokatolické. Například Dukovi dominikáni, tedy psi Boží, reprezentovali ve středověku řád, který byl zřízen speciálně pro boj s kacířstvím. Do znaku si dali hlavu psa s hořící pochodní v zubech, symbol svého slídičství za herezí i šíření církevních dogmat. Z dominikánských mnichů byl vybrán i personál pro inkviziční soudy, v jejichž kompetenci bylo zatýkání, vyslýchání, mučení a podle předpisů kanonického procesu i odsouzení. Dokonce i Husovo první vězení v Kostnici bylo v klášteře dominikánů.

Ano, právě Jan Hus byl hluboce přesvědčen, že jako kněz prospěje zápasu za práva lidu nejlépe tím, že bude šířit a pomáhat uskutečňovat ideály spravedlnosti a pokory. Odhaloval bohatý, přepychový a hříšný život prelátů, pranýřoval jejich kořistnickou činnost a vystupoval proti vydírání obyvatelstva naší země papežskou stolicí. Dnešní katolická církev přiznala sice Husovi místo mezi reformátory, což ovšem neznamená, že souhlasí s celou jeho naukou. Ani z dnešního pohledu nelze akceptovat některé jeho názory jak ze strany katolíků, prohlásil v červnu letošního roku v Olomouci olomoucký arcibiskup Jan Graubner, tak protestantů, ale v řadě věcí není přijatelný ani pro nevěřící. Janu Graubnerovi prý mnoho věcí vadí. Při poslechu zpráv se dokonce za svůj národ stydí.

"Mistře, my jsme laikové a nedovedeme ti radit, jestli se něčím, z čeho tě viní, cítíš vinen," oslovil počátkem července roku 1415 Jana Husa Jan z Chlumu. "Nestyď se dát se poučit a odvolat. Jestli se ale vinen necítíš, nečiň nic proti svému svědomí, nedopusť se lži před tváří Boží a stůj v poznané pravdě do konce." Husovi nad mravní skvělostí prostého rytíře vytryskly slzy. "Pane Jene," oslovil pak Hus Jana z Chlumu, "kdybych věděl, že jsem něco psal a kázal proti zákonu Božímu a proti svaté matce církvi, chtěl bych to pokorně odvolat."

Janu Graubnerovi chci rovněž připomenout, že 6. července roku 1415 přivedli Mistra Jana Husa do kostnické katedrály, kde mu po kázání na téma Budíž zničeno tělo hříchů podrobně přečetli sumář jeho údajných hříchů. Hus prosil, aby mohl odpovídat, aby se tito kolem stojící nedomnívali – cituji jeho slova – že jsem držel bludy. Vždyť potom se mnou učiníte, co vám bude libo. V řeči mu, což arcibiskup Graubner nepochybně tuší, zabránili. Po vynesení rozsudku Hus poklekl a hlasitě se pomodlil: Pane Jezu Kriste, odpusť všem mým nepřátelům, Ty víš, žeť mě křivě obžalovali, křivé svědky proti mě vedli, křivé články proti mě vymyslili. – Na výzvu, aby už konečně odvolal, Hus reagoval následovně: Bojím se to učinit, abych nebyl lhářem, abych neurazil své svědomí a Boží pravdu a abych nepohoršil tak veliké množství, kterému jsem kázal.

Z katedrály šel průvod na popraviště. Bylo to mrchoviště, kde zahrabávali zdechlé koně. Hus, když došel ke vztyčenému kůlu, poklekl a dlou-

ho se modlil. Zástupce koncilu přijel na koni blíž a Husovi nabídl zpověď, jestli ovšem odvolá. Není třeba, prohlásil Hus, nejsem smrtelně hříšný. – A ti ho pak svlékli ze šatů a za ruce dozadu stočené ho provazy uvázali ke kůlu zaraženému do země. Za krk ho k němu připevnili začazeným řetězem. Pod nohy mu dali dříví promísené slámou a postupně jej obložili až po bradu. Falckrabí Ludvík a říšský maršálek naposledy se Husa zeptali, zda chce odvolat. Husova odpověď byla jednoznačná: V pravdě evangelia, kterou jsem psal a učil a kázal, dnes vesele chci umřít. – Biřící slámu a dříví polili smolou a hranici podpálili. Mrtvé tělo zůstalo viset u kůlu za řetěz, srazili je i s kůlem na zem, znova obložili dřívím a pálili, kosti roztloukali i lebku rozbili kyjem na kousky. Srdce zvlášť spálili na rožni. Spálili i šaty a popel a všechny oharky hodili do rýnských hlubin, aby si Češi nemohli nic vzít na památku.

Ano, katolická církev až příliš často mluví o nápravě chyb a omylů minulosti. Ovšem distancovat se od nespravedlivého či barbarského rozsudku kostnického koncilu nad Mistrem Janem Husem doposud nedokázala. A stačilo by málo: veřejně odmítnout rozsudek kostnického koncilu a stejně tak se omluvit českému národu za pět šílených křížových výprav, které nedosáhly svého cíle, to je vyvraždění českého národa, pouze obdivuhodným hrdinstvím husitských vojsk. Ano, až při své šesté návštěvě Francie se papež Jan Pavel II. odvážil vyslovit omluvu za obrovský masakr, kterého se katolíci dopustili za tzv. bartolomějské noci. Počet povražděných protestantů dosáhl během jedné noci na 30 tisíc lidských životů.

Pokud chtějí církevní hodnostáři dosáhnout usmíření, prohlásil při uvedené návštěvě Francie Jan Pavel II., nesmějí se před pravdou skrývat. Přiznání vlastních slabých okamžiků v minulosti je upřímným a odvážným činem, který nám pomáhá posilovat naši víru.

Kardinál Dominik Duka má ovšem jiný přístup. Nic nepřiznat a neustále někoho žalovat. Žaluji, že i dnes jsme svědky toho, cituji slova kardinála Duky pronesená koncem června letošního roku, že ti, kteří pohrdali právem a spravedlností, se nám znovu vysmívají a sedí v lavicích institucí, které by měly být zárukou zákonitosti a práva v této zemi. Jde pochopitelně o věcný nesmysl.

Účel však Dukova slova asi splnila. Havel udělal velkou chybu, napsal totiž následně na moji adresu Dukův zbrojnoš Ing. Pavel P., že vás nedal 20 až 30 popravít nebo zavřít na doživotí. Přeju ti, abys chcipl pomalou rakovinou. – Ne, nekulturní sprostoty vůči kritikům neopodstatněného majetkového daru chudého českého státu vybraným církvím k rozumnému řešení dané situace rozhodně, rozhodně nepomohou.

Ano, například i vznik Československé republiky 28. října 1918 podobně jako vývoj po roce 1945 byl poznamenán poněkud zmateným průběhem politického převratu. Naděje, které vzbuzovala nově nabytá

národní svoboda, byla pouze jednou stránkou skutečnosti. Druhou byla hrozba hladu. Ferdinand Peroutka o této době napsal: "Strach před hladem vyrušoval členy národního výboru z uspokojení nad nabytou svobodou. Neklamali se v tom, že narazili na nebezpečí. Obávali se, aby divokost, již vzbuzuje hlad, nepřenesla se z bytů do ulic."

Pozemková reforma v roce 1919 byla pak docela logickým řešením stále se stupňující majetkové nerovnosti na venkově, která –

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pane poslanče, já vzhledem k tomu, že vím, že tady poslanci dávají najevo, že by rádi dodrželi polední pauzu, chtěl jsem navrhnout, co kdybychom to udělali tak, že byste své vystoupení dokončil, třeba až se vrátíme do třetího čtení? Pokud by s tím byl souhlas, tak by to znamenalo, že bychom mohli dodržet... ("Ale nebude to čist znovu?!" – z pravé strany sálu.) Já to jenom navrhuji jako řešení, abychom dodrželi polední pauzu. Že by to bylo možné tak, že byste to mohl dokončit později, že bychom to nějak zaregistrovali, že byste začal potom v linii dalších řečníků. Myslím, že to tak lze, a jde o to, jestli byste s tím vy souhlasil, že bychom vás neomezovali, ale že byste to dokončil v té další fázi.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Pane předsedající, myslím si, že je třeba respektovat vaše kompetence, a za těchto okolností si taky myslím, že poslanci mají plné právo na polední přestávku, a rád se zapojím do diskuse po přerušení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji za pochopení a přerušuji nyní, ve 13 hodin, jednání, vyhlašuji polední pauzu. Ve 14.30 bude jednání pokračovat. Jenom připomínám, že nebude pokračovat tímto bodem, protože na programu ve čtrnáct je vydání na základě návrhu mandátového a imunitního výboru. Takže první bod po přestávce bude ten, jak jsme si ho pevně naplánovali.

Děkuji za spolupráci a přeji dobrou chuť.

(Jednání přerušeno ve 13.02 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 14.30 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, zahajují projednávání bodu č. 23 naší dnešní schůze. Je to

23.

Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslankyně Vlasty Parkanové

K tomuto bodu vám bylo přes poslanecké kluby rozdáno usnesení mandátového a imunitního výboru č. 126 ze dne 10. července 2012. Jakkmile se dostaví do sálu poslankyně a poslanci, které jsem přivolávala, požádám o slovo předsedu mandátového a imunitního výboru pana poslance Bohuslava Sobotku. Prosim o klid v jednacím sále. Pan předseda nám podá zprávu o projednání žádosti Policie ČR o vyslovení souhlasu k trestnímu stíhání. Prosim o klid v jednacím sále.

Slovo má předseda mandátového a imunitního výboru pan poslanec Bohuslav Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážená paní předsedkyně. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji, abych vás informoval o jednání mandátového a imunitního výboru ve věci vyslovení souhlasu s trestním stíháním poslankyně Vlasty Parkanové.

Dne 13. června letošního roku obdržela předsedkyně Poslanecké sněmovny Miroslava Němcová žádost Policie ČR o vyslovení souhlasu k trestnímu stíhání poslankyně Vlasty Parkanové. Týž den bylo podání postoupeno sekretariátu mandátového a imunitního výboru. Policejní orgán, Útvar odhalování korupce a finanční kriminality a služby kriminální policie a vyšetřování, svou žádost o souhlas s trestním stíháním poslankyně opírá o skutečnosti navědčující, že došlo ke spáchání trestných činů zneužívání pravomoci veřejného činitele a porušování povinností při správě cizího majetku.

Tuto žádost projednal mandátový a imunitní výbor na svých třech schůzích, a to dne 20. června, 27. června a 10. července. Aby mohl výbor věc objektivně posoudit, požádali jsme příslušný policejní orgán o možnost nahlížení do trestního spisu, kterou členové mandátového a imunitních výboru využili. V rámci nutných šetření a na základě žádosti jednotlivých členů mandátového a imunitního výboru byl požádán Úřad vlády a Ministerstvo obrany o zaslání stanoviska Evropské komise ve věci nákupu letounů CASA, popřípadě jiných institucí EU. Ministerstvo financí a Ministerstvo obrany bylo požádáno o sdělení postupu ministerstev při aplikaci ustanovení § 12 zákona č. 219/2000 Sb., aplikací ustanovení § 18 zákona č. 137/2006 Sb. Dále bylo také požádáno Ministerstvo obrany o poskytnutí rozhodnutí, stanovisek, zápisů, činných dokumentů, které učinilo kolegium ministra obrany v rámci procesu uzavírání smlouvy týkající se letounů CASA.

25. června letošního roku jsme obdrželi žádané stanovisko ministra financí, jehož přílohou je dopis ředitele Ústavu státu a práva ze dne 21. 6.

adresovaný ministru financí, který obsahuje právní názor ředitele Jana Bárty. 27. června jsme obdrželi stanoviska Ministerstva obrany a Úřadu vlády.

Paní poslankyni Vlastě Parkanové bylo umožněno, aby se k žádosti před mandátovým a imunitním výborem vyjádřila. Paní poslankyně předložila členům výboru pro informaci další písemné materiály.

Na závěr projednávané žádosti přijal mandátový a imunitní výbor 10. července tohoto roku usnesení č. 126, které vám bylo rozdáno.

Tolik má zpráva o projednávání žádosti před mandátovým a imunitním výborem.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji předsedovi mandátového a imunitního výboru. Prosim nyní o slovo zpravodajku výboru paní poslankyně Ivanu Weberovou.

Poslankyně Ivana Weberová: Vážená paní předsedkyně, vážení kolegové, seznámím vás s usnesením mandátového a imunitního výboru ze dne 10. července 2012, které zní takto: Mandátový a imunitní výbor po úvodním slově předsedy výboru poslance Bohuslava Sobotky a zpravodajské zprávě poslankyně Ivany Weberové a poslance Stanislava Křečka a po rozpravě bere na vědomí vyjádření poslankyně Vlasty Parkanové, doporučuje Poslanecké sněmovně vyslovit souhlas k trestnímu stíhání poslankyně Vlasty Parkanové a pověřuje zpravodajku výboru poslankyni Ivanu Weberovou, aby na nejbližší schůzi Poslanecké sněmovny předložila Poslanecké sněmovně toto usnesení.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní zpravodajce. Zahajuji všeobecnou rozpravu k tomuto bodu. Jako první se do všeobecné rozpravy hlásí paní místopředsedkyně Vlasta Parkanová, poté s přednostním právem pan místopředseda Lubomír Zaorálek a dále jsou přihlášení pan poslanec Jiří Paroubek a pan poslanec Oto Chaloupka. Slovo má paní místopředsedkyně Vlasta Parkanová.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, milé kolegyně, vážení kolegové, Policie ČR požádala Poslaneckou sněmovnu o mé vydání na základě tvrzení, že jsem naplnila všechny znaky trestných činů zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm.c) a odst. 2 písm. c) trestního zákona a o porušování povinností při správě cizího majetku dle § 255 odst. 1 a 3 trestního zákona. Svým jednáním jsem České republice měla způsobit škodu ve výši 658 482 064 Kč, když jsem po stránce subjektivní měla jednat dokonce v

eventuálním úmyslu. Těchto činů jsem se měla dopustit tím, že jsem nedostatečným způsobem ověřila přiměřenost ceny, která podle policie měla být ověřena znaleckým posudkem.

Vzhledem k tomu, že se v posledních dnech a týdnech okolo nákupu letounů CASA hodně napsalo a hodně namluvilo, a vznikl tak dojem, že se kauza rozrůstá, že je mnohem složitější a že se netýká pouze sporu o to, jakým způsobem měla být ověřena cena, rozhodla jsem se, že zde policejní žádost o mé vydání celou přečtu, pak ji budu komentovat a pak budu vyvracet spekulace v ní obsažené.

Výše uvedených trestních činů jsem se podle policie měla dopustit tím, že – a teď budu citovat z policejní žádosti: Ve funkci ministryně obrany vlády ČR jako veřejný činitel byla srozuměna s tím, že nesplní povinnosti vyplývající pro ni z jejího funkčního postavení, a věděla, že svým jednáním poruší povinnosti uložené jí dle zákona č. 219/2000 Sb., o majetku republiky a jejím vystupování v právních vztazích, konkrétně ustanovení § 47 odst. 1, tím, že předložila 17. dubna 2009 vládě ČR návrh na uzavření smlouvy mezi Ministerstvem obrany, sídlem Tychonova 1, Praha 6, a mezi společností OMNIPOL sídlem Nekázanka, Praha 1, aniž by doložila přiměřenost ceny za nákup tří letounů CASA C-295M splňující parametry a specifikace uvedené v příloze 1 smlouvy, které Ministerstvo obrany nakoupilo za částku ve výši 3 mld. 632 747 Kč bez DPH, když předmětem této smlouvy byla dále směna jednoho letounu CASA C-295M splňující parametry a specifikace uvedené v příloze 1 ke smlouvě za tři jednomístné letouny L-159 a dva dvoumístné letouny L-159T1 ve stavu a konfiguraci uvedené v příloze 3 ke smlouvě, kdy součástí materiálů předložených vládě pro její rozhodování o schválení smlouvy, které bylo provedeno usnesením vlády ČR č. 506 ze dne 20. dubna 2009, byla i příloha č. 3, kde na straně 7 v posledním odstavci bylo uvedeno – cituji:

Za účelem ověření přiměřenosti ceny při úplatném nabývání majetku v souladu s ustanoveními paragrafu 12 zákona 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, rezort Ministerstva obrany oslovil s žádostí o příslušné stanovisko Ministerstvo financí. Konec citace. Neboť návrh smlouvy vzešel z řízení, kde byl uplatněn § 18 odst. 1. písm. c) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, tedy byla využita výjimka dle tohoto zákona a nebyla vypsána veřejná soutěž, ale byl osloven předem známý zájemce, a to na základě memoranda o porozumění, které uzavřelo Ministerstvo obrany a koncern EADS, přičemž v případě takového nabytí majetku do vlastnictví státu je ve smyslu § 12 odst. 4 zákona 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, povinnost ocenit takovýto majetek dle zvláštního předpisu, konkrétně zákona č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o

změně některých zákonů, který v § 2 odst. 1 stanoví, že je třeba stanovit cenu obvyklou, a pokud není majetek pořizován za cenu obvyklou, že je možné, aby Ministerstvo financí dalo souhlas s cenou vyšší.

Ačkoliv JUDr. Parkanová skutečně jako ministryně obrany oslovila Ministerstvo financí dopisem ze dne 9. dubna 2009 s žádostí o přiměřenosti ceny, kdy v odpovědi ministr financí uvedl 30. dubna 2009, že Ministerstvu financí nepřísluší udělit tento souhlas, přičemž to, že Ministerstvo financí neprovádí takovéto ověření přiměřenosti ceny, bylo Ministerstvu obrany známo již od dubna 2006, přičemž rovněž Ministerstvo obrany JUDr. Parkanové a magistru Stařkovi, který posléze smlouvu za zadavatele uzavřel, bylo známo, že prvotně má přiměřenost ceny, resp. stanovení ceny obvyklé, provést Ministerstvo obrany tak jako v případě ověření přiměřenosti ceny dle § 12 odst. 4 a odst. 5 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve věci pořízení servisní podpory letounů CASA C-295, která byla provedena znaleckým posudkem ze dne 8. prosince 2009 pod číslem 9153 znaleckého deníku znalcem Ing. Miloslavem Hájkem, a teprve v případě nesouladu ceny pořizovaného majetku s cenou zjištěnou podle zvláštního předpisu má Ministerstvo obrany oslovit Ministerstvo financí s žádostí o souhlas s výší ceny vyšší, než je cena zjištěná zákonným postupem, při jejich srozumění s povinnostmi jim uloženými zvláštním právním předpisem, zákonem číslo 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, kdy JUDr. Parkanová předložila vládě České republiky návrh na uzavření smlouvy bez toho, aby zajistila jako ministryně obrany ověření přiměřenosti ceny, kdy musela být srozuměna s možnými následky svého jednání tak, jak to upravuje ustanovení § 47 odst. 2 zákona číslo 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, když podle tohoto zákonného ustanovení odpovídá za porušení stanovených povinností a za škodu, která by státu vznikla mimo jiné v rozsahu trestněprávních předpisů, a to ve vztahu k dosažení ceny obvyklé na majetku pořizovaného do vlastnictví státu, a poté vydala prostřednictvím úkolového listu pod bodem 4 ze dne 30. března 2009 pokyn k uzavření smlouvy, který splnil magistr Staněk 7. května 2009 tím, že jako zástupce zadavatele za Ministerstvo obrany rozhodl o výběru nejuhodnější nabídky a smlouvu podepsal, byť musel být srozuměn s tím, že přiměřenost ceny nebyla dostatečným způsobem ověřena, neboť mu bylo známo jednání dr. Vlasty Parkanové, které předcházelo podpisu smlouvy, a musel být srozuměn s možným následkem svého jednání tak, jak to upravuje ustanovení § 47 odst. 2 zákona číslo 219/2000 Sb., o majetku České republiky, když podle tohoto zákonného ustanovení odpovídá za porušení stanovených povinností a za škodu, která tím státu vznikla, mimo jiné v rozsahu trestněprávních předpisů, a to ve vztahu k dosažení přiměřenosti ceny

majetku pořizovaného do vlastnictví státu, přičemž znaleckým posudkem bylo zjištěno, že celá obvyklá u tří koupěných letounů CASA splňujících parametry a specifikace uvedené v příloze ke smlouvě je 2 miliardy 348 milionů 150 tisíc 683 korun bez DPH, takže JUDr. Parkanová svým jednáním způsobila České republice škodu ve výši 658 milionů 482 tisíc 64 korun."

Toto je obvinění nebo žádost o vydání z pera policie. K policejní žádosti následuje odůvodnění. To odůvodnění, text, který jsem vám právě přečetla, dále rozvíjí, nic nového v něm však už neuvádí.

Z textu policejní žádosti, kterou jsem právě přečetla, je dostatečně zřejmé, že se jedná o jednoduchý spor, totiž jestli existuje zákonná povinnost v případě nákupu vojenského materiálu určit cenu postupem podle zákona o majetku státu a zákona o oceňování majetku a zda toto ocenění musí být provedeno znaleckým posudkem. Podle policie musí být splněny obě podmínky, zatímco veškeré právní posudky, které mám k dispozici, tvrdí opak a docházejí k závěru, že jsem takovou povinnost neměla, protože to u vojenského materiálu není možné. Vždy se jedná o unikát, jež vojenská konfigurace je tajná, a proto cenu obvyklou určit nelze.

Nejprve mi ale dovoluji vyjádřit se k jednotlivým tvrzením policie, přičemž v některých případech budu citovat z odůvodnění policejní žádosti, tedy z té části, kterou jsem zde necitovala celou doslovně.

Policie tvrdí, že jsem jako ministryně obrany – cituji – předložila vládě materiál, ve kterém jsem tvrdila, že přiměřenost ceny bude ověřena Ministerstvem financí, i když jsem si byla vědoma ze svého postavení a ze svých znalostí, že Ministerstvo financí toto ověření neprovede a že toto ověření bylo povinnou provést Ministerstvo obrany. To, že Ministerstvo financí takové ověření ceny skutečně neprovádí, přitom muselo být Ministerstvu obrany známo minimálně již od 11. dubna 2006, kdy na Ministerstvo obrany zaslal své stanovisko tehdejší ministr financí magistr Bohuslav Sobotka, kdy v žádosti na ocenění majetku pořizovaného do vlastnictví státu ve věci přezbrojení Armády České republiky obrněnými transportéry uvedl, že Ministerstvu financí nepřísluší takovýto souhlas vydat. K tomu je nutno uvést, že ve stanoviscích Ministerstva financí je uvedeno, že v případech letounů CASA a obrněných transportérů se jedná o vojenskou techniku, o vojenský materiál, který nelze ocenit.

S tímto faktem se policie vzápětí vypořádává těžko uvěřitelnou větou: "Toto stanovisko však nemá žádnou oporu v právních předpisech České republiky a rovněž tak je v rozporu s postupem Ministerstva obrany v případě pořízení servisní činnosti k letounům CASA." K tomu se ještě dostanu.

V tomto policejním textu je hned několik lží. Na některé musím upozornit. Příslušné stanovisko ministra Sobotky bylo určeno ministru

Kühnlvi. Já osobně jsem toto stanovisko samozřejmě vůbec neznala. Vzhledem k tomu, že se vztahovalo k nákupu jiného materiálu, Ministerstvo obrany se snažilo ověřit si nemožnost ocenění ke každému nákupu zvlášť.

Kromě toho jsem na vládě netvrdila, jak policie uvádí, že přiměřenost ceny bude ověřena Ministerstvem financí, ale cituji z materiálu pro vládu, jak tuto citaci konečně uvádí i policejní žádost: "Za účelem ověření přiměřenosti ceny při úplatném nabývání majetku v souladu s ustanoveními § 12 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, resort Ministerstva obrany oslovil s žádostí o příslušné stanovisko Ministerstvo financí." Rozdíl mezi souslovím "bude ověřena" – míněna cena – a souslovím "oslovit s žádostí o stanovisko" je více než zřejmý. Pokud policie tvrdí, že jsem tímto vládu uvedla v omyl, tak opět lže. Na vládě, která měla být tímto tvrzením uvedena v omyl, byl navíc ministr financí přítomen.

Stanovisko k posouzení ceny podle zákona o majetku u letadel CASA jsme obdrželi od Ministerstva financí a bylo stejné jako u obrněných transportérů, tedy že takové posouzení provést nelze, neboť se jedná o vojenský materiál. A já musím kategoricky zdůraznit, že jsme neměli žádný důvod o tomto stanovisku pochybovat. Stanovisko Ministerstva financí, podle kterého vojenský materiál nelze ocenit podle zákona o cenách, které podepsal ministr Sobotka a v případě letadel CASA ministr Kalousek, je stanoviskem gesčního ministerstva k zákonu o majetku státu a zákonu o oceňování majetku. Z hlediska exekutivy není vyšší autority pro výklad těchto předpisů. Tvrzení policie, že jsem si "byla vědoma ze svého postavení a svých znalostí, že Ministerstvo financí toto ověření neprovede a že toto ověření bylo povinnou provést Ministerstvo obrany", je tak zcela absurdní.

Jednoduše lze vyvrátit i další tvrzení policie. Podle něho jsme si museli být vědomi rozporu stanovisek Ministerstva financí s právním řádem, a to na základě skutečnosti, že ve věci pořízení servisní podpory letounů CASA si Ministerstvo obrany znalecký posudek ověření přiměřenosti ceny podle § 12 odst. 4 a 5 zákona o majetku České republiky nechalo zpracovat. K tomu je nutno uvést, že servisní smlouva k letounům CASA byla uzavřena v lednu 2010, tedy bezmála rok poté, co byla uzavřena smlouva na nákup letounů, a bezmála rok poté, co již jsem nebyla ministryní obrany. Tvrzení, že postup – uvedu přesnější údaj – tři čtvrtě roku poté logicky zakládá jakoukoli znalost čehokoli tři čtvrtě roku předtím považují opět za nesmyslné. Kromě toho existence tohoto posudku nic nedokládá. I přesto, že byl vypracován až po mém odchodu z ministerstva, snažila jsem se o tomto znaleckém posudku i důvodu jeho zpracování dodatečně zpětně získat co nejvíce informací.

Musím říci, že i v tomto případě policie zamlčela nebo zkreslila pod-

statné okolnosti. Jednak je třeba upozornit na skutečnost, že posudek se týká tzv. rámcové smlouvy na servis a nákup předem nedefinovaných náhradních dílů a materiálů, jejichž cenu znalec neposuzoval. Předmětem posouzení byly především servisní služby, přičemž znalec obdržel pro srovnání smlouvy na servis letounů Airbus, což ale ani tento znalec nepovažoval za dostatečné. V samotném posudku proto zpracovatel upozorňuje na skutečnost, že "dodržení ustanovení § 12 odst. 4 a 5 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku státu, není posouzeno". Toto přímo uvádí znalec v tomto posudku. V rozporu s tím ovšem policie tvrdí, že tento posudek byl zpracován podle zákona o majetku státu, a to je další lež. Jestliže je samotným zpracovatelem v posudku uvedena výhrada, že tomu tak není, nemůže policie tvrdit opak.

Zcela svévolně policie rovněž pracuje s tvrzením, že vojenskou část nákupu tvoří pouze malé množství z celku. Cituji policii: "V případě letounů CASA navíc jde o movitý majetek, který je provozován i v civilní verzi, a skutečně specifickou vojenskou část tvoří pouze malé množství jeho celku. Nepochybně jde o věc, která za použití správných znaleckých postupů je věcí ocenitelnou." Ano, letouny CASA existují pod trochu jiným označením i v civilní verzi, ale co to vypovídá o ceně a ocenitelnosti těchto strojů ve verzi vojenské, která je opancéřovaná, má prvky pasivní i aktivní ochrany, je vybavena speciální navigační technikou a mimo jiné i zařízením pro převoz raněných? O tom to nevypovídá vůbec nic. Policie ostatně toto své tvrzení ničím neprokazuje a vůbec není známo, na základě jakých informací k němu dospěla.

Tady bych si ještě dovolila upozornit, že označení nějakého výrobku za vojenský materiál se neděje žádnou libovůlí. Ministerstvo obrany je v tomto případě povinno postupovat podle vyhlášky, která seznam vojenského materiálu detailně vymezuje. A z důvodu právní opatrnosti se Ministerstvo obrany v případě nákupu letounů CASA dotázalo Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Tento úřad svým dopisem ministerstvu sdělil, že aplikace výjimky ze zákona o veřejných zakázkách je v tomto případě zcela na místě. To bylo, pokud si správně pamatuji, v létě 2008. Oprávněnost nákupu letounů jako vojenského materiálu posléze potvrdil i Nejvyšší kontrolní úřad. Není pravdou to, co jste mohli x-krát slyšet v médiích, že Nejvyšší kontrolní úřad tvrdí opak. Ne. Nakonec to potvrdila i Evropská komise. Ta uplatnila jedinou výhradu, totiž že letouny lze za výjimečných okolností použít i k civilním účelům, což je samozřejmě pravda, ale na faktu, že se jedná o vojenský materiál, to nic nemění.

Policie v odůvodnění dále uvádí, že jako ministryně jsem musela vědět, že "jednou z priorit vlády České republiky ve vztahu k resortu Ministerstva obrany je zbavení se nepotřebných letounů L-159 z majetku České republiky a přezbrojení Armády České republiky." Dále pak trochu

nepochopitelně a také stylisticky nesmyslně policie pokračuje: "Pořízené letouny CASA tvoří páteř dopravního letectva Armády České republiky a o této otázce jednala vláda České republiky opakovaně a otázka tohoto přezbrojení byla i v rámci NATO a Evropské unie." Já s tím souhlasím. Jen nevím, z čeho potom vyšetřovatel soudí, že jsem podle těchto kritérií nedjednala, ba co víc, že jsem jednala v rozporu s nimi.

Vždyť právě spojení nákupu letounů CASA s výměnou pěti nepotřebných letounů L-159 za jeden tento letoun bylo klíčové pro rozhodnutí vlády o celém kontraktu. Vycházeli jsme přesně z toho, co vyšetřovatel píše, totiž že jednou z priorit vlády ČR ve vztahu k resortu Ministerstva obrany je jak zbavení se nepotřebných letounů L-159 z majetku ČR, tak přezbrojení armády ČR transportními letouny. Nákupem a směnou letounů CASA jsme obě tyto priority řešili souběžně. Mně připadá kuriózní, že v tomto případě je mi policií vytýkáno plnění priorit vlády, a to dokonce plnění vědomé.

Celkově lze tuto část policejní žádosti o mé vydání shrnout takto: Jsou zde popsány tři kroky, z nichž první a třetí odůvodňují závěr, že jsem v kroku druhém nesplnila určitou povinnost, a tím jsem spáchala dva úmyslné trestné činy. Prvním krokem má být znalost dopisu, jehož obsahem bylo, že žádnou takovou povinnost nemám. Třetím krokem je uzavření jiné smlouvy jindy a někým jiným, přičemž ani tato smlouva policií požadované náležitosti podle zákona o majetku státu nespĺňuje. A to je prosím celá logická konstrukce toho, jak měly být spáchány oba trestné činy.

Nyní mi dovoluete věnovat se znaleckému posudku, který si na cenu letounu CASA nechala zpracovat policie od firmy American Appraisal. Z toho, co o tomto posudku vím, je zřejmé, že nebyl zpracován na základě znalosti skutečné konfigurace vojenské části letounu CASA. Mj. i proto, že tato firma podle mých informací ani nedisponuje bezpečnostní prověrkou. Stejně tak nemohl znalec této společnosti srovnávat cenu s vojenskou verzí, kterou nakoupily jiné státy. Vojenská konfigurace pro každou armádu vychází ze specifických požadavků a potřeb každé armády, je vždy jiná a vždy tajná. Přístup firmy American Appraisal k informacím o těchto konfiguracích lze zcela vyloučit. A přesto znalec podle policie – cituji: "dospěl po provedeném zkoumání ve svém znaleckém posudku k závěru, že cena obvyklá těchto letounů je 2 348 150 683 Kč". Znalec – prosím nerušit.

"Znalec byl rovněž dotázán na posouzení ceny jednoho letounu CASA a pěti letounů L-159, kdy bylo nutno nejen stanovit cenu obvyklou jednoho letounu CASA a pěti letounů L-159, ale i další náklady pro Armádu ČR, potažmo Ministerstvo obrany, kdy znalec dospěl k názoru, že rozdíl mezi těmito cenami je nula. Z podaného znaleckého posudku a dalších částí spisového materiálu tedy vyplývá, že zatímco pořízení letounu CASA prostřednictvím směny za L-159 odpovídá požadavkům zvláštních

právních předpisů a ceně obvyklé, tak pořízení tří letounů CASA nákupem neodpovídá ceně obvyklé a cena těchto letounů v nákupu pro ČR byla významným způsobem předražena," tvrdí se v citaci a tímto citaci končím.

K tomu je nutno uvést, že postup při oceňování majetku je dán zákonem o oceňování majetku, na který zákon o majetku ČR odkazuje. Tento postup je stanoven tak, že se zjišťuje obvyklá cena, která by byla dosažena při prodeji stejného, případně obdobného majetku v obvyklém obchodním styku v tuzemsku. A zde se jedná o tři podmínky, které musí být splněny souběžně. Jde tedy o obvyklý obchodní styk, musí to být v tuzemsku a musí to být ke dni ocenění. A ať už je ve zmiňovaném posudku ceny uvedeno cokoli, je zřejmé, že u letadel CASA ani u letounů L-159 nelze určit cenu obvyklou ve smyslu uvedeného ustanovení, neboť nejsou předmětem obvyklého obchodního styku v tuzemsku. Letoun L-159 v obvyklém obchodním styku, jak se ukazuje, ani prodán být nemůže. To dokazuje i skutečnost, že společnost EADS pro ně žádné uplatnění nenašla, a jistě to nebylo způsobeno tím, že by se o to EADS nesnažila. Z pohledu Ministerstva obrany se o ceně letounu L-159 dá dokonce říci, že je to cena záporná. Tyto letouny ve stávajícím stavu v každém případě znamenají věcnou a finanční zátěž, kdy strmě klesá šance na jejich odprodej a naopak rostou náklady na jejich uložení. Ty náklady se pohybují okolo 70 milionů ročně. Náklady na zprovoznění jednoho letadla byly v době nákupu letounů CASA už 80 milionů a od té doby se ještě zvýšily.

Ještě zpět ke znaleckému posudku firmy American Appraisal. Z policejní žádosti je zřejmé, že posudek hodnotí celý kontrakt jako dva obchody. Zvlášť výměnu letounu CASA za pět letounů L-159 a zvlášť nákup tří kusů letounů CASA. To ale není možné. Rozhodnutí o nákupu bylo jak pro Ministerstvo obrany, tak pro vládu klíčové spojení obou transakcí, kdy ve veřejném zájmu byl nejen odbyt pěti nepotřebných letadel L-159, ale též zvýšení šance na možné další uplatnění zbývajících nepotřebných letounů L-159 v zahraničí. Každý, kdo s podobným materiálem někdy obchodoval, vám potvrdí, že pro odbyt takového materiálu je nesmírně důležitá reference z jiného než z domovského státu. Lze jednoznačně říci, že bez spojení nákupu letounů CASA s výměnou za pět letounů L-159 bychom k celému kontraktu nepřistoupili. Stejně tak ovšem platí, že bez přímého nákupu tří letounů CASA by EADS nikdy nesouhlasila s výměnou jednoho svého stroje právě za vyměňované L-159.

Dovolte mi věnovat se ještě samotnému posouzení ceny letounů. V této otázce policie kromě znaleckého posudku argumentuje též marketingovou studií Ministerstva obrany na pořízení transportního letounu, která pracovala s nabídkou EADS ve věci letounů CASA z roku 2006 – citují: "kdy nabídková cena za čtyři letouny CASA v podstatě odpovídá později sjednané ceně za koupi letounů tří". Jenže policie nejenom nezohledňuje vývoj cen v

čase, vývoj směnných kursů, ale zejména pomíjí skutečnost, že letouny nakoupené na základě smlouvy z roku 2009 se svými parametry a vybavením významně liší od letounů, jež byly předmětem prvotní nabídky z roku 2006. Konečná konfigurace vychází z potřeb a požadavků Armády ČR, která v roce 2006 specifikována nebyla. Na základě těchto specifických požadavků pak cena letadel stoupla zhruba o 1/4 a to u vojenské techniky není nijak neobvyklé. Vojenská konfigurace totiž může cenu vojenské techniky zvýšit až o 50 %.

Samotné posuzování ceny, za kterou jsme letouny CASA nakonec zakoupili, probíhalo na Ministerstvu obrany velmi intenzivně. Kromě vyjednávacího a projektového týmu nabídku dodavatele posuzovala i speciální hodnotící komise. V průběhu vyjednávání tato komise ve své zprávě o posouzení nabídky doporučila neakceptovat první cenovou nabídku dodavatele a pokračovat v jednáních s cílem zredukovat celkovou kupní cenu a tak se také stalo. Smlouvu i s cenou pak vedle sekce vyzbrojování ve vnitroresortním připomínkovém řízení hodnotila též sekce ekonomická, sekce správy majetku, odbor interního auditu, inspekce ministryně, Vojenské zpravodajství, vojenská policie, odbor legislativní a právní, Generální štáb, další složky armády. Celkem se jednalo o 27 připomínkových míst. Konečnou podobu smlouvy jednohlasně doporučilo ke schválení kolegium ministryně, kde jsou zastoupeny všechny zmiňované složky jak ministerstva, tak armády.

Součástí povinností ve vnitroresortním připomínkovém řízení je přitom i posouzení účelnosti a efektivity nákupu. Nikdo z uvedených organizačních složek neměl připomínku k ceně. Teprve po tomto projednání byla smlouva i s cenou projednána a jednohlasně schválena vládou, což je orgán, který je nadřízený jak Ministerstvu obrany, tak Ministerstvu financí.

A zde mi dovolte malou odbočku. Ze zákona byl v tomto kontraktu povinný prostředník. Tím prostředníkem je firma Ompol. Ministerstvu obrany bylo již v průběhu vyjednávání známo, že jeho marže bude okolo 3,5 % z celkového objemu zakázky. To nelze považovat za nějak přemrštěnou výši. Zbytek ceny zaplatila Česká republika konsorciu EADS. Toto konsorcium je vlastněno německou a francouzskou vládou. Já tuto informaci uvádím proto, abych vyloučila, nebo se pokusila vyloučit různé mediální spekulace o obří odměně prostředníka.

Cenu jsme tedy posuzovali, jak jsem uvedla, velmi důkladně a policie to ani nerozporuje. V čem tedy podle policie spočívá ona nedostatečnost posouzení ceny. Jednoznačně ne v tom, že bychom ji na Ministerstvu obrany nebo ve vládě nedostatečně posuzovali, ale v tom, že toto posouzení neproběhlo formou externího znaleckého posudku. Na takový postup jako jediný správný v žádosti o vydání policie několikrát odkazuje, aniž by však policie doložila, z jakého ustanovení zákona vychází a o co

jej opírá. Ve skutečnosti totiž žádný zákon takovou formu posouzení nenařizuje, a to dokonce ani v případech, kdy je posouzení ceny podle zákona o majetku státu potřebné. Jinými slovy, nikde v zákoně není uvedeno, že by takové posouzení mohl udělat pouze příslušný znalec. A právně pochybné je rovněž další tvrzení policie – opět budu citovat: "Pokud je znaleckým posudkem zjištěno, že cena pořizovaného majetku není obvyklá, je možno zajistit ve veřejném zájmu u Ministerstva financí souhlas s cenou vyšší." Přestože s tímto tvrzením nesouhlasím, že u letounů CASA lze stanovit obvyklou cenu a tuto musí stanovit příslušný znalec, pořád platí, že pokud obchod včetně smlouvy s uvedenou cenou schválí vláda, což se také stalo, tak toto rozhodnutí má vyšší právní sílu, než kdyby ji odsouhlasilo pouze Ministerstvo financí.

Tím se dostávám k právnímu posouzení otázky, zdali v tomto případě mohlo dojít k porušení povinnosti řádně spravovat majetek. Policejní orgán porušení této povinnosti dovozuje z porušení zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky. Podle jeho názoru nebylo postupováno v souladu s § 12 odst. 4 a 5 tohoto zákona. Já tyto odstavce ocituji:

Odstavec 4. Při úplatném nabývání majetku lze sjednat cenu pouze do výše rovnající se ocenění tohoto majetku podle zvláštního právního předpisu. Ve veřejném zájmu může Ministerstvo financí dát předchozí souhlas ke sjednání ceny vyšší. To platí obdobně, je-li majetek nabýván v dražbě.

To není náš případ.

Odstavec 5. Pokud sjednaná cena překročí výši přípustnou podle odst. 4 a nejde přitom o nabytí majetku v dražbě, je dohoda o ceně neplatná v rozsahu rozdílů, o který sjednaná cena příslušnou výši překročila. Je-li úplatné nabytí majetku předmětem veřejné zakázky podle zvláštního právního předpisu, platí odst. 4 pouze v případě – a teď, prosím, pozor – má-li být smlouva uzavřena na základě výsledku jednacího řízení bez uveřejnění.

A tady musím uvést krátkou, stručnou reakci. Smlouva na nákup letadel CASA nebyla uzavřena na základě výsledku jednacího řízení bez uveřejnění, i kdyby to napsalo stonásobně víc redaktorů, než se doposud stalo. Byla uzavřena na základě § 18, tedy výjimky ze zákona, což je úplně jiné ustanovení tehdejšího zákona o veřejných zakázkách, a proto se na ni odst. 4 a povinnost sjednat cenu pouze do výše rovnající se ocenění tohoto majetku uplatnit nedá. A dále: Zvláštním právním předpisem, o kterém se hovoří v odst. 4, se rozumí zákon č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku, kde je základní postup oceňování uveden v § 2 odst. 1. Majetek a služba se podle něj oceňují obvyklou cenou, pokud tento zákon nestanoví jiný způsob oceňování. Obvyklou cenou se pro účely tohoto zákona rozumí cena, která by byla dosažena při prodeji stejného, případně obdobného

majetku nebo při poskytování stejné nebo obdobné služby v obvyklém obchodním styku v tuzemsku ke dni ocenění.

Jak jsem uvedla, že se jedná o ty tři kumulativní podmínky, které všechny musí být splněny najednou, což u vojenského materiálu, tedy ani u letounů CASA ani letounů L-159 není možné.

Závěr můj a všech právních posudků, které mám k dispozici, je jednoznačný. Povinnost vypracovat znalecký posudek na cenu jsem neměla, protože to postupem podle zákona není možné. Často je možné slyšet, že na tuto věc mohou být různé právní názory. Ano, vždy se v médiích objeví právníci, kteří bez znalosti reálií řeknou, že ministr je odpovědný za své jednání, že musí nakládat s majetkem státu s péčí řádného hospodáře apod. Ale to přece nikdo nepopírá. Takové tvrzení není ani v rozporu s právními expertizami, které obvinění policie odmítají. Jde o to, že policejní obvinění vychází z chybného a účelového tvrzení, že jsem nesplnila povinnost, kterou jsem neměla, a údajnou škodu určuje na základě posudku, který nemůže být objektivní. Pokud totiž posudek na cenu v tomto případě nelze zpracovat, pak ani posudek, který si policie zadala u firmy American Appraisal, nelze brát vážně, protože jeho zpracovatel nemohl mít dostatek informací. Z těchto důvodů nemohl být vypracován v souladu se zákonem o oceňování majetku, a nelze jej tedy považovat za důkaz předražení nákupu.

Na závěr mi dovoluji několik poznámek. Jedna je k opakujícím se zprávám o tom, že armáda letouny CASA nechtěla a na tehdejšího náčelníka Generálního štábu byl vyvíjen nátlak, aby jejich nákup podpořil. Jak víte, s mým obviněním tato věc nijak nesouvisí, a proto jen velmi stručně.

Já nevím, jestli na něj byl vyvíjen jakýkoliv nátlak. Zato však vím, že k nákupu vydal celou sérii kladných stanovisek, vydal expertní posudek. V médiích dementoval všechny zprávy, že je snad proti, a svůj postoj stvrdil i na vládě, kde se smlouva schvalovala a generál Pícek ji osobně podpořil. Pokud nejednal v souladu se svým názorem, pak je mi líto. Ale nejsem to já, kdo nebyl v takovém případě člověkem na svém místě. Mně osobně se se svými pochybnostmi nikdy nesvěřil. Na kolegiu Ministerstva obrany, které nákup schvalovalo, jsem se všech přítomných dotazovala, zda s nákupem souhlasí, a současně jsem je upozornila, že v případě jakýchkoliv vyjádřených pochybností návrh do vlády nepředložím. Všichni přítomní nákup podpořili.

Druhá poznámka se týká tvrzení, že pokud nebude vydána, nebude moci být kauza CASA náležitě vyšetřena. To je přece naprosto skandální příkvytnutí teorii, že mám být obviněna z nesmyslných trestných činů jen proto, aby se policie přes mé stíhání dostala k rozkrytí jiné trestné činnosti jinými pachatelí. Jinak takovému názoru rozumět nelze. Absence mého

trestního stíhání přece policii nijak nebrání v tom, aby cokoliv vyšetřovala a příslušné osoby, pokud se něčeho dopustily, obvinila. Já nejsem obviněna z korupce při nákupu letounů CASA, nebo jak to z některých médií vypadá, z nepřípustného ovlivňování náčelníka Generálního štábu. Já mám být obviněna a věřím, že jsem to přečtením policejní žádosti o vydání prokázala, z toho, že jsem nedostatečně posoudila cenu, neboť jsem k ní nenechala zpracovat znalecký posudek. Nic víc, nic míň.

Otázka tedy zní, zda jsem takovou povinnost měla a zda je to vůbec možné. Já tvrdím, že nikoliv, a pokud budu vydána, věřím, že se obhájím, protože obvinění je nesmyslné. Nemohu však říci, že bych věřila v nestranný a objektivní postup policie a příslušného státního zástupce. Jak jsem ukázala, žádost o mé vydání je plná lží a zcela účelových výkladů zákona. Policie fakticky tvrdí, že jako právnička jsem údajně musela vědět o tom, že stanoviska Ministerstva financí, a tím i dlouholetá praxe při nákupech vojenského materiálu jsou v rozporu s právními předpisy. Samozřejmě jsem nic takového nevěděla a vědět ani nemohla. A správnost těchto stanovisek mi dnes potvrzuje Ministerstvo financí, Ústav státu a práva, místopředseda Legislativní rady vlády a další právní experti.

Pokud by orgány činné v trestním řízení nebo soud dospěly k jinému závěru, otevírá se Pandořina skříňka. Stačí si nechat vypracovat v uvozovkách znalecký posudek na kteroukoliv zakázku na nákup vojenského nebo jiného speciálního materiálu, ve kterém znalec bez znalosti specifikace konkrétního materiálu a bez možnosti jakéhokoliv srovnání odhadne cenu, a policie bude stíhat každý obchod, kde se jí nákup na základě takového odhadu bude jevit jako předraženy. To je prostor pro obrovskou policejní zvlášť.

K doložení toho, co jsem zde uvedla, mohu v případě vašeho zájmu předložit posudek doktora Bárty, ředitele Ústavu státu a práva Akademie věd. Krátce ocituji: "Omezení ceny podle § 12 odst. 4 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky veřejných zakázek, platí pouze v případě, má-li být smlouva uzavřena na základě jednacím řízení bez uveřejnění. V posuzovaném případě tomu tak nebylo. Nákup byl proveden s uplatněním výjimky podle § 18 odst. 1 písm. b) zákona o veřejných zakázkách, jenž stanoví, že zadavatel není povinen veřejné zakázky zadávat postupem podle tohoto zákona, jestliže jde mimo jiné o veřejné zakázky na výrobu vojenského materiálu nebo obchod s ním."

Dále posudek doktora Petra Mlsny, místopředsedy Legislativní rady. Jen stručně jednu větu. Cituji: "Je nepochybné, že se na tuto veřejnou zakázku nevztahuje ustanovení § 12 odst. 4 zákona o majetku státu, jinými slovy, zadavatel neměl ve výše uvedeném případě povinnost zpracovat znalecký posudek, neboť se nejednalo o veřejnou zakázku v rámci jednacím řízení bez uveřejnění."

Dále posudek Ministerstva financí jako garanta autority této oblasti. Cituji: "V případě speciálního majetku státního významu, který se běžně obvykle neprodává, nelze stanovit cenu obvyklou. Jakékoliv ocenění znalcem by bylo pouze jeho vlastním názorem, nikoliv obvyklou cenou. Předpokladem pro objektivní cenové srovnání je existence věrohodného měřítka v kvalitativním i kvantitativním smyslu. V případě majetku, jako je vojenská technika, finální konfigurace reflektuje konkrétní potřeby zákazníka, a proto se její výše případ od případu často zásadně liší."

Konečně posudek doc. dr. Tomáše Hřivny, Ph.D., advokáta a tajemníka katedry trestního práva Právnické fakulty Univerzity Karlovy. Cituji: "Jsem přesvědčen, že u letadel CASA nelze určit cenu obvyklou ve smyslu citovaného ustanovení, neboť nejsou předmětem obvyklého obchodního styku v tuzemsku. Ze všech uvedených hledisek docházím k závěru, že cena není v tomto případě právním předpisem regulována."

Ráda bych vám ještě poskytla stručnou informaci o tom, které další materiály mám k dispozici. Jednak je to dopis předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže Ing. Martina Peciny z 1. 7. 2008. Tady se jedná o stanovisko, že pořízení letounů CASA je možné provést na výjimku z působnosti zákona o veřejných zakázkách, neboť se jedná o pořízení vojenského materiálu.

Dále rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže z 25. srpna 2008. Jedná se o rozhodnutí, kterým Úřad pro ochranu hospodářské soutěže zamítl stížnost společnosti Alenia, to byl konkurent, proti Ministerstvu obrany, kterým se dodavatel konkurenčních letounů snažil zabránit přímému nákupu letounů CASA bez výběrového řízení. Tímto rozhodnutím Úřad pro ochranu hospodářské soutěže potvrdil, že se jedná o pořízení vojenského materiálu, na který lze využít výjimku ze zákona.

Dále znalecký posudek posuzovatele pana Kořínka na uzavření servisní smlouvy k letounům CASA. Zde je na straně 5 uvedeno, že se nejedná o posudek ve smyslu příslušných ustanovení zákona o majetku státu. To zde uvádím proto, že policie neohroženě tvrdí, že přesně tento posudek dokazuje pravý opak.

Dále je zde vyjádření České republiky, konkrétně místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí Jana Kohouta, v řízení o porušení Smlouvy o fungování Evropské unie. Vyjádření je z 2. července 2010. Je adresováno Michelu Barnierovi, členovi Evropské komise. Argumentace pana místopředsedy vlády Kohouta k Evropské komisi je v tom smyslu, že v případě nákupu CASA šlo o nákup vojenského materiálu.

Dále je zde rozhodnutí Nejvyššího kontrolního úřadu o námitkách. Toto rozhodnutí je z 9. března 2011. Tady se jen pozastavím v tom, že pokud je mediálně velmi frekventované původní rozhodnutí Nejvyššího kontrolního úřadu, dost dobře nerozumím tomu, proč se stejná pozornost nevěnuje to-

muto následnému rozhodnutí o námitkách, které významně některé věci mění. V tomto rozhodnutí Nejvyššího kontrolního úřadu se totiž dává za pravdu Ministerstvu obrany a uznává se, že letouny CASA jsou vojenským materiálem.

A konečně expertizní posudek dokumentace projektu ISPROFIN, taktický transportní letoun – nákup. Tento posudek je posudkem generála Picka a on v tomto materiálu definitivně za armádu podpořil nákup letounů.

Všechny materiály, které jsem zde ocitovala, jsem dala členům mandátového a imunitního výboru k dispozici.

Kolegyně a kolegové, z výše uvedeného je zřejmé, že odmítám jakékoliv nařčení z trestného činu. Rovněž tvrdím, že v žádosti policie o mé vydání není jakýkoliv hodnověrný důkaz o tom, že letouny CASA byly předraženy a že České republice vznikla škoda. V rámci pořízení těchto letounů jsme cenu hodnotili a posuzovali, jak už jsem uvedla, velmi důkladně. Zvolený postup byl mnohdy nad rámec platných předpisů.

Já nevím, co stojí za tímto obviněním. Spíš mám zatím dojem, že účelem je stíhání samotné. Stíhání v politice totiž znamená hektolitry špíny, které na vás opakovaně vylijí, přičemž očištění je malá kostička mýdla, kterou média jednou otisknou na straně 6, a to ještě v lepším případě. V horším se napíše, že to stejně bylo nějak jinak a že to stejně bylo zameteno pod koberec. To je v mediálním světě ono očištění, které mi mnozí pro mé údajné dobro tak horlivě doporučují.

Nicméně nebudu vás žádat o nevydání. Nechám na každém z vás, jak tuto kauzu vyhodnotíte a zda v tomto případě shledáte důvody pro využití imunity, či nikoliv, či zda jde o podezření ze spáchání trestného činu, anebo se jedná o kriminalizaci výkonu politické funkce, politického rozhodnutí, za kterým stála vláda, přičemž ani není podstatné, která vláda to byla.

Děkuji vám za pozornost. (Dlouhotrvající potlesk zprava.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, mám zde tři žádosti o přednostní vystoupení. Nejprve pan místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek, potom paní předsedkyně poslaneckého klubu Věcí veřejných Kateřina Klasnová, poté ministr financí Miroslav Kalousek. Pokud jsem zaznamenala dobře žádost o vaše vystoupení? (Ministr Kalousek informuje předsedající mimo mikrofon.) Tak zatím ne, ale možná to tak dopadne – opakuji pro Sněmovnu. Prosím nyní o slovo pana místopředsedu Zaorálka a oznamuji, že se z dnešního jednání omlouvá Josef Smýkal, a to z osobních důvodů.

Slovo má místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Přeji vám dobré odpoledne, dámy a pánové. Já rovnou řeknu, že mi není příjemné, že se za-

býváme tímto bodem, a dvojnásob mi není příjemné, že tady vystupují ve věci, která se tak zásadně dotýká mé kolegyně z vedení Sněmovny paní Vlasty Parkanové. Rovnou řeknu, že bych si přál, aby celá ta věc dopadla tak, že by se prokázala – já soudím, že nejlépe u soudu nebo během řízení – její nevinu. A nejsem tady v pozici toho, kdo by ji chtěl jakkoli soudit. Dokonce si myslím, že na to, co tady přednesla, nejsem sám, kdo nebyl připraven rozsuzovat ani posuzovat. Nemáme tady ani zákony, o kterých tady mluvila.

Paní místopředsedkyně Parkanová tady prováděla výklad ustanovení zákona. Já se obávám, že většina z nás nebyla schopna a není schopna rozhodovat, jestli její výklad je správný, nebo ne. Paní místopředsedkyně Parkanová tady mluvila o posudcích. Víme, že posudků máme dnes celou řadu, a já se jí omlouvám, že my nejsme schopni posoudit posudky, ne že bychom byli líní nebo bychom nechtěli, ale já bych chtěl upozornit, že to není ani naše role.

Sněmovna v této chvíli opravdu nemůže rozhodovat o tom, do jaké míry jsou oprávněné pocity paní Vlasty Parkanové, která má dojem, že policie ji šikanuje, říká věci, se kterými oni nesouhlasí. Asi mi budete věřit, že celá řada lidí, kteří se ocitnou v situaci, kdy se policie je chystá z něčeho obvinít, tak mají zřejmě velmi podobné pocity. Mají dojem, že policie na ně útočí neprávem, a mají určitě chuť se hájit. Takže té její obhajobě rozumím, ale domnívám se, že její obhajoba je určena jinam než tady této Poslanecké sněmovně. Tato Sněmovna skutečně nemá roli, úkol rozhodovat o tom, do jaké míry její výklady jsou přesné, pravdivé a do jaké míry je řekněme přesnější, pravdivější to, co říká policie. V této zemi, připomínám, je jediný orgán, který může ve věci zákona říct jasné stanovisko, a to je prostě soud. To nemůžeme udělat ani my. A my to prostě z toho soudu nemůžeme sejmout. My nemůžeme za soud říci paní Parkanová má pravdu, na její straně je zákon. To je výrok, který nám nepřísluší.

Takže mě mrzí, že ve vystoupení paní Vlasty Parkanové nezaznělo to, co mě zajímalo daleko víc a co je skutečným předmětem a obsahem imunity, kterou se Poslanecká sněmovna chrání před eventuální možnou zvůli výkonné moci, chrání se před tendencí Sněmovnu nějak ochočit, zkrotit, prostě si ji nějak zformovat ke svým potřebám. A bohužel já připomínám, že ve vystoupení Vlasty Parkanové nic takového nezaznělo. Takže to, co je skutečně meritum věci, to jsem neslyšel. Navzdory tomu, že ten projev byl poměrně dlouhý.

A dovolte mi, abych řekl to, co mně na té kauze připadá podstatné. To bude pravděpodobně řeč o něčem jiném, než mluvila paní Parkanová. A dokonce řeknu rovnou, že protože jsem řekl, že je mi nepříjemné, že se to týká jí, tak dokonce ona v tom mém příběhu bude vystupovat poměrně minimálně a okrajově. Také proto si myslím, že v případě letounů CASA

jsou jiní sekáči, kteří se nezakecají a kteří v něm pravděpodobně sehrávají větší roli než paní Vlasta Parkanová.

Tak poslyšte tedy, jak vypadá ten můj příběh. Ona je to skoro pohádka. Je to pohádka o letadlech ze španělské země, která k nám přiletěla jako kouzelné stroje vybavené kouzelnými nebo tajnými konfiguracemi, jak říká pan ministr Kalousek, o kterých nesmíme nic vědět. Myslím si, že to bylo v lednu 2010, když na letišti Kbely přistál první tento báječný stroj létající, a pak za ním postupně přilétaly ty další. A pak to šlo už v rychlém sledu. Celá ta historie pokračovala takto: V únoru 2011 armáda pozastavila provoz kvůli propadu jednoho z letadel o několik desítek metrů při cvičném letu. V dubnu téhož roku vyšlo najevo, že systém ochrany proti raketám, který za 150 milionů dodala společnost Omnipol, neprošel zkouškami a letadla nemůžou do Afghánistánu, kam jsme je nakoupili, aby letěla. – Je tady ministr obrany? Není. – Provoz letadel armáda zastavila pak i v květnu v roce 2011 kvůli závadám na avionice. Omnipol požádal o prodloužení termínu odstranění závad pasivní ochrany. Výrobce přeinstaloval software, proběhly kontrolní lety. V červenci loňského roku Ministerstvo obrany z posudku firmy White and Case zjistilo, že smlouvy nelze vypovědět, a muselo se dále jednat o odstranění závad. Omnipol neodstranil závady ve stanovené lhůtě a v říjnu 2011 dostala letadla CASA opět zákaz. Jednomu z nich totiž před přistáním vysadil motor. Vážení, tady potom čtu – procento závad a nedostatků vykazovalo takovou výši, že nebylo možné pokračovat v žádném provozu. Prostě na Afghánistán letadla musela zapomenout.

Škoda, že tady není pan ministr Vondra. Tahle akce za 4,5 mld., chápete?, nám končí tady někde odstavená?

Nebudu mluvit o obranschopnosti naší armády, akceschopnosti našeho letectva. Jenom takovou kuriozitu, přátelé. Ty L-159, co jsme vyměnili, ty hnijou někde ve Španělsku, zase pro změnu. Také tam hnijou. To jsou úžasné obchody. Něco takového určitě veřejnost zajímá, jak to funguje, když se prodávají a kupují letadla.

Takže 4,5 mld. Můj tatínek mně vždycky říkal v hlubokém socialismu – když někdo ukradne 10 až 15 tisíc, tak je zavřený. Když stopí miliardu, tak se neděje nic. Tady jde o 4,5 miliardy! A co se děje? Jak je možné, že k tomu došlo? Že se prostě tady utopily takové peníze, letadla tam stojí a nám to zřejmě tak moc nevadí, lidé se s tím nějak smíří.

My jsme slyšeli mnoho o roli pana náměstka Bartáka, pana neurochirurga. Protože v České republice neurochirurg pan Barták, možná zdatný neurochirurg, měl zcela zásadní slovo, jak vidíme, v rozhodování o tom, jaká letadla se zakoupí. Jak je možné, že pan náměstek Barták vysvětluje generálům, že se mýlí, jak jsme četli, slyšeli ve veřejných zdrojích opakovaně? Víte, to je zvláštní historie Ministerstva obrany. Já jsem měl

možnost se s tím trochu seznamovat. V zahraničí, nejenom ve Spojených státech, a vy, kdo to děláte, to dobře víte – kdo rozhoduje o nákupu zbraňových systémů? Přece vždycky to musí být ti odborníci, vojáci. Generálové říkají, co armáda potřebuje. Tak je to ve Spojených státech. Ta civilní řízení pouze posuzují náklady apod. Takhle to funguje v civilizovaných zemích.

V Česku se v 90. letech vytvořil jiný systém. Dovolím si tvrdit, že vznikl za ministra pana Baudyše a jeho náměstka Miroslava Kalouska. Teď vstupuje pan Kalousek do děje. Tehdy se začal vytvářet systém, kdy iniciační roli v nákupech konkrétní výzbroje a ve stavebních investicích převzalo Ministerstvo obrany. Armáda představovaná Generálním štábem pak v podstatě pouze odsouhlasovala návrhy, které jí Ministerstvo obrany předložilo. To je podle mě začátek toho všeho – a na konci stojí neurochirurg, který rozhoduje o tom, jaké letouny česká armáda koupí. Pan ministr Barták si tento systém osvojil skvělým způsobem. Já připomínám, že když musel kvůli podezření z korupce odejít z Ministerstva obrany, pan ministr Kalousek ho zaměstnal okamžitě jako náměstka na Ministerstvu financí. (Potlesk z řad sociální demokracie.)

A víte, na jakém oboru? Audit! Dokonce audit evropských fondů! V té chvíli jsme měli tušit, že s evropskými fondy to skončí špatně. (Smích, potlesk zleva.)

Víte, já to říkám trochu lehkým tónem, ale trochu se za něj omlouvám. Ona to není tak velká legrace. Víte, to, že vojáci rozhodují o tom, jakou techniku chtějí, to je zatraceně vážná věc. Tam jde doslova o život. Protože ti vojáci potom používají ty zbraně, když jsou někde nasazeni, a když to nefunguje, jako třeba padáky, že jo... (Potlesk poslanců sociální demokracie.) Když nakoupíte padáky, které potom nefungují, tak to má velmi tragické důsledky pro ty, kteří v nich padají. A proto si myslím, že to není legrace. Chápete, není legrace, když se vám stane, že máte z Ministerstva obrany Palermo, kde je každá zakázka cinklá, jak říkal pan premiér Topolánek na slavném shromáždění v Hiltonu. To má potom tragické důsledky pro ty, kteří užívají výsledky takových nákupů! Takže opravdu to je vážné. Nejenom kvůli těm 4,5 mld., kvůli tomu, jak se tady zachází s penězi, ale také kvůli tomu, v jak podřízené roli – a to ta kauza pěkně ukazuje – v jak podřízené roli se ocitli vojáci vůči těm, kteří jim říkají, co mají nakupovat a co ne. Bez ohledu, jak to potřebují, jak se jim to hodí. Teď nám to tady hníje!

A to nejsou vlastně jenom tady ty casy. Podívejte, jaký je rozdíl mezi těmito 4,5 mld. v casách a tím, jak jsme utopili 2 mld. v IZIPu. Mezi tím, jak se utopila jedna miliarda v OpenCard. Mezi tím, jak se nám topí peníze v novém e-systému Ministerstva práce a sociálních věcí. Tedka jsme to vrazili do těch – nová úspěšná investice jsou registry dopravních vozidel,

tam je to také dobře zainvestované, třetí den nám to sice vůbec nefunguje... Opět – bez výběrového řízení. To je stejný systém jako v armádě – bez výběrového řízení. Ani nevíme, co to jsou za firmy. Vždyť to funguje všude stejně! Armáda se stala průkopníkem! Díky tomu, jak se to razilo od 90. let, tak jsme se učili, jak schvalovat zakázky, ke kterým se nakonec ti politici ani nedostanou, byť se to vyřizovalo mezi tím, kdo to prodával, a nějakým ředitelem odboru, ten to nakonec podepsal.

Vás to nefascinuje, že letouny CASA nakonec podepsal nějaký ředitel odboru? Že se dokonce paní ministryně Parkanová ani nemusela obtěžovat to podšmrknout? Co to je za systém? Kdo teda vlastně nakonec je ten, kdo říká, co česká armáda bude používat? Nakonec všichni politici jsou já nic, já muzikant! To je to, co nám vlastně tady delší dobu v posledních dnech pan Kalousek hlásá. To byl přece takový systém! Po politicích nemůžete chtít, aby za to odpovídali! Politici nemají odpovědnost za ty miliardy? No nemají! Za ProMoPro jsme se nedočkali ani politické odpovědnosti, kterou by pan Vondra vyvodil z toho, že se tam promrhalo 600 milionů! Tady to u nás prostě tak chodí přece! Peníze tečou, mizí a je těžké kontrolovat kam.

A teď tady přijde nějaká policie, nějaký pan Mazánek. Bůhví kým – to je tedy, jak říká pan ministr, to má velmi podezřelý pozadí, beztak ho řídí nějakí kmotří, to přece není možné, vždyť ten systém tak fungoval. A teď nám to začne tady někdo takhle, dokonce přijde s tím, že by chtěl obžalovat někoho z nás! No ne! Doporučuju Parlamentu schovat takové lidi a nevydat! Do toho si přece nenecháme kecat! Vždyť ten systém vznikl dlouho! (Potlesk poslanců ČSSD.)

Omnipol – nezlobte se – Omnipol vznikl ještě za socialismu, pokud vím. Způsob získávání provizí za zbraně, ten má kořeny, ten jde ještě za naší kapitalistickou dvacetiletou přítomnost, to má ještě hlubší zkušenosti! A možná je to ten nejlepší systém, který tady máme. Nenechám dopustit na to, co jsme se v minulosti naučili! Tohle funguje pořád bezvadně – dvacet let po pádu socialismu! Takže nějaký pan Mazánek nám do toho žvanit nebude, tohle jsme si tady budovali dlouho. A lidem do toho v podstatě nic není! Přátelé, radím vám: Držme pohromadě! (Smích a potlesk v části jednacího sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní s přednostním právem paní předsedkyně poslaneckého klubu Věcí veřejných Kateřina Klasnová. Poté požádám o slovo pana ministra financí též s přednostním právem.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážená paní předsedající, vážené paní kolegyně, vážení kolegové, dnes by měla vláda projednávat návrh, který jsme již jednou schválili, ale neprošel Senátem, a to návrh na zrušení

tzv. doživotní trestněprávní imunity zákonodárců. Jsou pod ním opět podepsáni předsedové všech poslaneckých klubů zde v Poslanecké sněmovně a celé vedení Sněmovny, tedy i paní Vlasta Parkanová. Jestliže i ona podporuje zrušení doživotní imunity poslanců, pak by se dalo logicky předpokládat, že ji sama nebude chtít využít. Je přece i v jejím zájmu, aby mohla případně očistit své jméno v řádném trestním řízení. A pokud má paní Parkanová takové pochybnosti o správnosti policejního postupu, že dokonce obviňuje policisty ze lži, tím spíše by se celá věc měla dostat před řádný soud a řešit principiálně.

Soudem ovšem není Sněmovna, to zdůrazňuji. Rozhodně není na politicích, aby hodnotili jednotlivé důkazy policie. A jestliže i mandátový a imunitní výbor doporučil vydání Vlasty Parkanové, pak pevně věřím, že ti, kdo snad ještě pochybovali, jsou již rozhodnutí hlasovat podle doporučení výboru pro vydání exministrny obrany. Už proto, či právě proto, že rozhodnutí poslanců Vlastu Parkanovou nevydat by podle dosud platné úpravy Ústavy znamenalo, že by se znemožnilo její vyšetřování jednou provždy.

Upřímně řečeno, považuji paní Parkanovou za docela statečného člověka. Přijmout křeslo ministra obrany totiž podle mého názoru vyžaduje notný kus odvahy. Když paní Parkanové nechyběla před lety, jistě jí odvahy nebude chybět ani ve chvílích, kdy bude policii vysvětlovat, zda svým rozhodnutím coby šéfka resortu připravila, či nepřipravila český stát o téměř 660 mil. korun, jak se hovoří ve spise. To samozřejmě mluvíme o nákupu letounů CASA, tedy těch, které například Portugalci pořídili za poloviční cenu než my. České letouny navíc nejsou plně funkční, což však resort vůbec neřešil v reklamační době, a o pozastavení jejich provozu rozhodl až ministr obrany Alexandr Vondra. Právě Alexandr Vondra, po jehož potrestání tak hlasitě volal ministr Kalousek za předraženou zakázku ProMoPro.

Proč jste se, pane ministře, tolik angažoval v boji proti Alexandru Vondrovi a proč se naopak stejnou měrou nyní angažujete za nevydání Vlasty Parkanové? V obou případech jde přece o totéž. O státní zakázky, které byly předraženy o stovky milionů korun, v případě nákupu letounů CASA jde dokonce o zakázku v nepoměrně vyšším řádu než v kauze ProMoPro, ve výši 3,6 mld. korun bez DPH. Navíc kontrakt uskutečnila vláda, která byla už dva týdny v demisi. Armáda tuto techniku urgentně nepotrebovala a na předraženost zakázky upozornil i Nejvyšší kontrolní úřad.

Již loni v únoru vyčítal premiér Nečas Miroslavu Kalouskovi, že hrubě ovlivňuje vyšetřování kauzy ProMoPro. Zatímco tehdy tak Kalousek činil pouze svými komentáři, dnes v kauze CASA ministr financí dokonce telefonicky vyhrožuje vyšetřovateli případu. A samozřejmě se ani nyní nevzdává komentářů, když policisty veřejně v médiích označuje za zko-

rumpované provokatéry, a snahu vyšetřit aspoň část nákupů Ministerstva obrany pojmenovává slovy "policejní šikana".

Toto chování ministra považují za mnohem závažnější než samotné vydávání Vlasty Parkanové. Přesto si od premiéra, který jinak neváhá s vyhozením členů kabinetu takřka na minutu, vysloužil za toto vysoce nestandardní a zjevně opakované jednání pouze napomenutí. A já se ptám pana premiéra, kam až by musel ministr financí zajít, abyste ho odvolal. Horečná až hysterická aktivita pana Kalouska se dá logicky chápat tak, že má pan ministr financí na Ministerstvu obrany nějaký osobní zájem. A nemyslím teď zrovna to, že firma Omnipol, která za letouny CASA inkasovala tučnou provizi, v slovníku pana ministra slušnou marží, patřila dříve Kalouskovu příteli Hávovi, ani to, že další ze zainteresovaných účastníků kontraktu, Aero Vodochody, resp. skupina Penta, má k panu ministrovi také velmi blízko.

Přímo s Miroslavem Kalousem se totiž pojí řada kauz mnohdy spjatých právě s Ministerstvem obrany. To nejsou jenom letadla CASA, to jsou i nefunkční padáky, nevýhodné modernizace tanků T-72 či zakázka na štábní informační systém.

Byl to navíc ministr Kalousek, kdo zrušil státní agenturu, která obchodovala s armádními přebytky. To se myslím také velmi zapomělo. Funkci této státní společnosti převzaly dvě firmy, které vedl Richard Háva, a šlo o firmy Zenit a Omnipol. V kauze ProMoPro sehrál výraznou roli Kalouskův úřad – finančně analytický útvar. Proč se tento útvar nezabývá také hospodařením firem Omnipol či Zenit, pane ministře? Vždyť firmou Omnipol protéklo okolo 10 miliard z armádních zakázek, a to zejména právě za exministrny Vlasty Parkanové a jejího nástupce Bartáka.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, v tomto případě přece opravdu vůbec nejde o Vlastu Parkanovou, nejde ani pouze o letouny CASA. Věřím, že umožníme-li řádné vyšetřování místopředsedkyně Sněmovny, umožníme tak i rozkrytí a prošetření mnoha dalších podivných obchodů Ministerstva obrany, nevýhodných pro stát a naši armádu, výhodných pouze pro vyvolené soukromníky. Jméno Richarda Hávy, majitele Omnipolu a přítele Miroslava Kalouska, jsem již zmínila. Minimálně v případě letounů CASA patří Omnipol mezi tyto vyvolené, byť v době prodeje už, jak pan Kalousek připomíná, Háva Omnipol oficiálně nevlastnil. Mezi tyto vyvolené patří například firma Penta. Minimálně pro tyto zmíněné vazby se domnívám, že by se Miroslav Kalousek neměl k tomuto případu jakkoliv vyjadřovat, protože je v evidentním střetu zájmů, natož aby si telefonoval s vyšetřovatelem případu a jakkoliv se snažil ovlivnit, či dokonce vyhrožovat. Proto také nepovažuji za relevantní a nezávislé jakékoliv expertizy Ministerstva financí.

Ale překvapila mě i aktivita vicepremiérky pro boj s korupcí, jejíž úřad si

také nechal vypracovat expertizu. Podle Karolíny Peake se totiž kauza liší od jiných případů. Opravdu? V čem? Pokud je Vlasta Parkanová nevinná, jistě své teze a postoje obhájí tak, jak je hájila před chvílí před námi, před policisty i dozorujícími státními zástupci. Pokud je vinná a zodpovědná za ztrátu stovek milionů korun, nechť vyslechne přiměřený trest. Politik, stejně jako každý občan ČR, přece musí být zodpovědný za svá pracovní pochybení a škody, které způsobil. Navíc může výslech obviněné exministrny vynést na světlo boží mnoho ze skutečného hospodaření resortu, o jehož předražených zakázkách se hovoří celé roky.

Poslanci nejsou policie ani soud a předpokládám, že vyšetřovatelé i dozorující státní zástupce byli zcela příčetní, když rozhodli o trestním stíhání Vlasty Parkanové. Nevěřím v policejní šikanu vysoce ústavně postavené členky vládní koalice. V zájmu českého státu je, abychom z výše uvedených důvodů hlasovali pro vydání Vlasty Parkanové a také aby se uřednící koalice a především pan premiér zamysleli, nakolik je ještě únosné chování českého ministra financí a nakolik se již pohybuje za hranicemi demokratického systému.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců VV, ČSSD a KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní se o slovo hlásí ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dámy a pánové, byť nebývá zvykem hodnotit řečnické výkony svých předřečníků, rád bych vedle projevu úcty ke střízlivému a věcnému projevu paní místopředsedkyně Parkanové chtěl poděkovat dalším dvěma předřečníkům – jak panu místopředsedu Zaorálkovi, tak paní předsedkyni Klasnové, protože myslím, že dokonce snad v přímém přenosu ukázali, jak to asi mohlo vypadat na mandátovém a imunitním výboru.

Policie ČR požádala Poslaneckou sněmovnu o vydání Vlasty Parkanové proto, že podle jejího názoru se dopustila trestné činnosti tím, že nezdala nezávislý znalecký posudek, ač si jako právnička této zákonné povinnosti měla být vědoma. Nic víc, nic méně. O toto nás požádala policie z tohoto důvodu. Nic více, nic méně! Z toho, co jsme slyšeli od pana Zaorálka i od paní předsedkyně Klasnové, to vypadá, jako že je potřeba vydat místopředsedkyni Parkanovou proto, aby policie zjistila, proč se v roce 1993 zrušila zločinná estébácká agentura příspěvková organizace X-Trade, za jejíž zrušení jsem opravdu hrdý, ale přece jenom už je to 19 let. A možná, že když budeme Parkanovou stíhat dostatečně dlouho a dostatečně úpěnlivě za to, že nezdala ten nezávislý znalecký posudek, tak možná i odhalíme, proč zradil Milota z Dědic na Moravském poli. Tohle nám tak zhruba říkali naši předřečníci. Úžasně! A vážně si říkáte právní

stát, když takhle argumentujete? My máme vydat místopředsedkyni Poslanecké sněmovny za něco, o čem policie píše, ne za něco, o čem vy tady vyprávíte! Že se nestydíte, kolegové! Že se nestydíte, máte-li prezentovat model právního státu před veřejností České republiky! Mluvte aspoň k věci!

A teď mi dovolu, abych se vyjádřil velmi krátce ve dvou oblastech k projednávanému bodu. Dovolíte-li, a budu chápat, když se mnou někteří z vás nebudou souhlasit, dovolím si rozdělit ty, kteří budou hlasovat pro vydání paní Vlasty Parkanové do dvou skupin: Na ty, kteří se domnívají, že poslanecká imunita už nepatří do 21. století, že více než 20 let po převratu by neměla existovat, že bychom měli tak věřit justičnímu systému a systému orgánů činných v trestním řízení, že bychom se neměli obávat toho, že ten či onen zákonodárce bude účelově šikanován tím, že orgány činné v trestním řízení požádají o jeho vydání. Já nerozumím panu místopředsedovi Zaorálkovi, když on tady v roli intelektuála říká, že imunita má zabránit tomu, aby výkonná moc spoutala moc zákonodárnou. Já totiž nevím, jak se to dá jinak udělat než tím, že orgány činné v trestním řízení požádají o vydání toho či onoho poslance. V tom je smysl trestní imunity, to se jinak udělat nedá. To teď projednáváme. Jaké jiné spoutávání ve svých snech spřádáte, pane místopředsedo, to snad ani si nedovolím uvažovat. Ale toto je jediný institut. Orgány činné v trestním řízení požádají o vydání poslance. V té žádosti buď jsou pravdy, nebo jsou tam objektivní nepravdy. Podle toho, jestli jsou tam pravdy, nebo alespoň pochybnosti, Sněmovna vydává. Pokud jsou tam objektivní nepravdy, zcela objektivní a doložitelné nepravdy, tak by se Sněmovna alespoň měla zamyslet, jestli to náhodou není účelová šikana. Nicméně ti, kteří nevěří vůbec v institut poslanecké imunity a říkají, pokud se policie až do této míry bude mýlit, anebo bude účelová, tak nějaký ten následný krok bude dostatečně účinný a opravný, tak zrušme imunitu, a proto vydejme Parkanovou, tak těm rozumím.

Pak je druhá skupina, která se domnívá, a přiznám se, že až do dnešního dne já jsem se to domníval také, že byt by imunita měla být velmi omezena pouze na výkon mandátu, tak že by přece jenom měla existovat nikoliv jako privilegium, ale jako nezbytný nástroj pro výkon povolání, který má zajistit nezávislost. Říká-li Ústavní soud, a já si nedovolím o tom polemizovat, že stálost soudcovských platů je nezbytný nástroj pro zajištění soudcovské nezávislosti, potom imunitu, byt po dobu výkonu mandátu, nelze podle názoru, který jsem měl až do dneška, vnímat jako privilegium, něco, co proti normálním občanům zákonodárci nemají, ale jako nezbytný nástroj nezávislosti, aby si kterýkoliv policista nemohl vymyslet kterýkoliv nesmysl a účelově šikanovat a profesně diskvalifikovat politika, protože na rozdíl od jiného zaměstnání, a všichni to dobře víme,

už sama žádost o vydání, už samo sdělení obvinění profesně diskvalifikuje a vyřazuje toho politika z provozu a svazuje mu ruce, na rozdíl od jiných povolání, kde i po sdělení obvinění dál to povolání můžete dělat.

Upřímně řečeno, ti, kteří si tohle myslí, to, co já jsem si myslel až dodneška, a přesto budou hlasovat pro vydání Vlasty Parkanové, tak se musí srovnat se svým svědomím, každý máme svoje svědomí, že podpoří objektivní nepravdy, a není jich tam málo, já je nechci opakovat, paní místopředsedkyně je mnohokrát řekla velmi strukturovaně, podpoří objektivní nepravdy, které jsou v té žádosti. Řeknu tu úplně nejjednodušší, aby to skutečně pochopil každý z nás, tedy i někdo takový jako já, že můžeme možná se přít o výklad toho či onoho paragrafu, ale jestli na Vánoce roku 2009 paní místopředsedkyně Parkanová byla, či nebyla ministryní obrany, o tom snad vážně nemusí rozhodovat nezávislý soud!

Buď byla, nebo nebyla, to víme. Jestliže vyšetřovatel pracuje s tím, že byla, tak je na té žádosti něco divného, je tam objektivní nepravda. Objektivních nepravd je tam mnohem víc. Pak je na místě se zamyslet, zda máme nebo nemáme. Já vím, že je nás v tuhle chvíli většina, kteří budou hlasovat ano. A chci to uzavřít tím, že řeknu, že byt de iure i zítra bude existovat v Ústavě ČR poslanecká imunita, de facto tímto hlasováním existovat přestane. Alespoň v tomto volebním období a v této Sněmovně.

Za třináct let své poslanecké praxe si nepamatuji žádosti o vydání, které by byly více nesmyslné, více hloupé, kde by bylo více nepravd. Dokonce to všichni víte. Jestli to někdo ví úplně stoprocentně, tak to ví předseda sociální demokracie Sobotka, který pod odbornými stanovisky Ministerstva financí je podepsán častěji než já a která říkají totéž, co tady mnohokrát citovala paní místopředsedkyně Parkanová. Všichni víme, že ta žádost je nesmyslná. Větší hloupost už nám na stole nepřistane do konce tohoto volebního období. A vydáme-li paní místopředsedkyni Parkanovou k trestnímu stíhání, pak musíme vydat všechny. Zítra sem přistane žádost o vydání Milana Štovička, protože nesplnil svou zákonnou povinnost přijít v motýlku, přišel v kravatě!, a řekneme: No jo, co když tu zákonnou povinnost měl, do toho nesmíme vyšetřovatelům mluvit! Štovička vydáme, ať o tom rozhodne nezávislý soud. A samozřejmě ho při této příležitosti vyzveme, aby složil funkci předsedy výboru životního prostředí, protože jako stíhaný poslanec tuto funkci nemůže zastávat. V téhle situaci jsme.

A protože to tak dopadne, tak si vám dovoluji jenom avizovat, že protože svým dnešním hlasováním zrušíte imunitu de facto, tak dobrá, já si dovolím to akceptovat, a zrušíme ji i de lege. Já v následujících dnech a týdnech, spíš dnech, předložím novelu ústavního zákona o úplném zrušení trestní i přestupkové imunity, nechť aspoň při projednávání v této Sněmovně se dokážeme rozdělit na ty, kteří již imunitu nechtějí, anebo kteří

jsou schopni vyrovnat se s tím, že podpoří objektivní nepravdu, ač si jinak imunitu, třeba sami pro sebe, v duchu přejí. Myslím, že se při projednávání tohoto zákona se takhle hezky rozčleníme, a jsem připraven návrh předložit a požádat vás o jeho podporu.

Nyní mi tedy dovolte, protože zde zazněla též slova o mně, několik slov ke mně a k výtkám na mou osobu. Pan místopředseda Zaorálek říkal, že to vše je důsledkem jakéhosi systému, který vznikl za Antonína Baudyše – dej mu pánbůh nebe, již je po smrti. Také byl předmětem nepravdivých pomluv, jako že si například prostřelil letadlo. On si ho neprostřelil, prostřelil mu ho policajt, ale dodnes všichni vědí, že si ho prostřelil Antonín Baudyš. Takhle vypadá to očišťování v českém mediálním prostředí. Tento systém prý vznikl za Baudyše, který zavedl Miroslav Kalousek. I kdyby to tak bylo, pane místopředsedo Zaorálku, kdyby to tak bylo, jako že je to nesmysl jako téměř vše, co jste říkal ve svém vystoupení, odcházel jsem z Ministerstva obrany na Nový rok roku 1998. Od roku 1998 až do léta 2006, to je, nemýlím-li se, osm let, se vystřídali na Ministerstvu obrany čtyři sociálně demokratičtí ministři pod čtyřmi sociálně demokratickými premiéry. Co tam prosím pěkně dělali? Tloukli špačky? A líbil se jim Kalouskův systém? Anebo ho spravili správně podle sociální demokracie? Když říkáte, že tohle je důsledek Kalouskova systému, který přežil čtyři sociálně demokratické ministry za osm let po dobu čtyř sociálně demokratických premiérů, děláte si legraci ze sebe? Děláte si legraci ze své politické strany? Nebo si děláte legraci z veřejnosti, akorát jste se přitom zapomněl usmát, takže nevíme, co jste opravdu chtěl říct?

Jenom tak pro zajímavost. Za těch osm let bez výběrového řízení – bez výběrového řízení! – jednomu jedinému zájemci ti čtyři sociálně demokratičtí ministři obrany pod těmi čtyřmi sociálně demokratickými premiéry zadali za více než 70 miliard korun zakázek – jednomu jedinému zájemci –, což činilo více než 70 % celkového objemu veřejných zakázek na Ministerstvu obrany. Za sociálně demokratických ministrů a sociálně demokratických premiérů!

Pokud se mě zeptáte, jaký poměr byl za Vlasty Parkanové, tak 21,6! A ta čísla si můžete ověřit. To znamená, Vlasta Parkanová to dokázala třikrát srazit. Na tu vaši účinnou kritiku systému, pane, co si děláte srandu sám ze sebe a ze své politické strany!

Ony totiž v posledních dvou třech týdnech zaznívají otázky nejenom zde, ale i v médiích: Proč to ten Kalousek dělá? Proč tu Parkanovou tak strašně brání? Čeho se bojí? Proč jako jedni nemlčí, nebo proč jako druzí nemumlá poloalibistické věty, že ty orgány činné v trestním řízení a že nevíme a že...? No on to dělá to proto, že dělá svou práci.

Víte, já jsem zvolen do Poslanecké sněmovny jako jeden z vás za program a za hodnotové desatero, které jsem pomáhal spoluformulovat, a po-

kládám za svou povinnost se ozvat, kdykoli se někomu děje křivda a bezpráví, nejen místopředsedkyni Poslanecké sněmovny, ale komukoli, kde jsem o tom naprosto pevně přesvědčen a kde umím ukázat na větu, která je lež a říct: Toto je lež! Je to moje povinnost. A jsem přesvědčen, že je moje povinnost křičet tím hlasitěji, čím ta křivda je větší a bezpráví absurdnější. Pokud přijmeme tuto přímou úměru, tak to jsem prosím pěkně ještě docela potichu. Měl bych křičet mnohem víc. A nejenom proto, že se to týká úctyhodné dámy, kterou znám dvacet let a za kterou dám ruku do ohně – obě ruce do ohně –, že se nikdy v životě nedopustila ne něčeho kriminálního, ale dokonce ani něčeho nečestného. Je to prostě moje povinnost. Jsem povinen tímto způsobem pracovat. Nenechat se umlčet ani špinavými pomluvami, které třeba pan předseda John říká v ČT24, nebo na které upozorňovala paní místopředsedkyně Klasnová nebo pan místopředseda Zaorálek, jak jsem se před devatenácti lety dopustil nějakého skutku. Ony ty orgány činné v trestním řízení, které to celé prošetřovaly, konstatovaly, že se ten skutek nestal! Prosím, povšimněte si, jak se lze očistit před orgány činnými v trestním řízení. Všechny nesmysly, které mi mí předřečníci předhazovali, byly prošetřovány orgány činnými v trestním řízení. Nikdy jsem nebyl obviněn! Vždy ty orgány řekly: Ten skutek se nestal! Co je mi to platné? Paní místopředsedkyně Klasnová, která tenkrát ještě nechodila ani do školky, dnes přijde a řekne: Ten skutek se stal. On to tenkrát udělal. Teď ho dohání ta jeho minulost. Co je mi platné, že mě očistily orgány činné v trestním řízení? Takhle se tady očišťuje. Koneckonců to je pravděpodobně osud, který čeká i paní místopředsedkyni Parkanovou. Bohužel už se to stalo a myslím, že ta škoda je nevratná. To ale neznámá, že bychom proti tomu neměli bojovat a že bychom se měli nechat umlčet a že bychom neměli proti tomu nahlas protestovat a nenechat se umlčet ani těmito pomluvami, a dokonce ani provokacemi estébáckého charakteru.

V minulém týdnu jsem byl dvakrát terčem dvou nehorázných provokací estébáckého charakteru. Obě dvě byly zveřejněny v týdeníku Respekt. V úterý, dnes je středa, tak v úterý večer nebo v pondělí večer redaktor tohoto týdeníku pan Kundra exhiboval hodinu na obrazovce veřejnoprávního média, aby tam dramaticky líčil tajnou schůzku na protikorupční policii Kalouskových emisarů, kteří se sešli s protikorupčními důstojníky za účelem ovlivnění vyšetřování. Nikdo nevěděl, kdo se sešel, kde, kdy a s kým, ale všichni věděli, že ten hlavní čert je Kalousek. A ten člověk to tam hodinu na té obrazovce líčil s vážnou tváří. Kdyby přitom aspoň udělal vtip. Bylo to tak hloupé a tak neudržitelné, že to druhý den odpískal sám šéf protikorupčního úřadu Martinec a popřel, že by taková schůzka byla, a vyvrátil to, že to prošetřil, že se nic takového nestalo. Takže tato estébácká pomluva měla jepičí život necelých 24 hodin.

Ta druhá estébácká pomluva je zhruba o týden starší, a sice že jsem

měl vyšetřovateli telefonicky vyhrožovat. Sotva se to v Respektu objevilo, tak se rozpoutala umlčovací vichřice. Vystoupila nejsilnější opoziční strana hodinu předtím, jako už by to věděla večer minulého dne, že taková informace zazní, a okamžitě mě vyzvala k rezignaci. Občanské iniciativy vyzvaly předsedu mé strany, ať mě zbaví všech funkcí. Organizace unie bezpečnostních svazů proti mně začala organizovat petici a všichni věděli, že jsem vyhrožoval vyšetřovali a že jsem zločinec a že je něco temného. Protože vám zjevně nestačilo, bohužel ani velké části veřejnosti, mé ujištění, že se nic takového nestalo, že jsem vyšetřovateli nevyhrožoval. Proč bych to proboha dělal? Dělán tuhle práci dvacet let a vždy, když zvedám telefon, a tady jsem zvedal telefon já jemu, vždy, když zvedám telefon novináři nebo policistovi, tak vím, že jsem nahráván na té druhé straně telefonu. Chovám se podle toho a nejsem sebevrah. Kdyby nic jiného, tak tohle je ten důvod a jsem si jist, že ta nahrávka existuje. Já jsem mu nevyhrožoval. Přestože vám nestačilo tohle mé ujištění, že jsem mu opravdu nevyhrožoval, tak mi nezbylo nic jiného, než dát podnět Generální inspekci bezpečnostních sborů, ať to prošetří se všemi podklady. Já mu nevyhrožoval. A tato druhá estébácká pomluva dopadne úplně stejně jako ta první, akorát to možná bude trvat déle. Možná jenom si myslím, že trochu se závažnějšími důsledky, protože nepravdivě obvinít někoho z tak závažné věci, jako je vyhrožování, nesmí policista nikoho, natožpak člena vlády. To prostě nejde. Ale to už nechme na té inspekci. To je prostě oprávněná instituce nezávislá.

Tolik k poznámkám, které padly nejenom tady, ale i ve veřejném prostoru. Znovu opakuji: Jsem členem této Sněmovny. Vydávání místopředsedkyně Sněmovny je řádným bodem Poslanecké sněmovny, tedy řádnou parlamentní veřejnou diskusi, a já si vyhrazuji právo v této diskusi se vyjadřovat zcela svobodně, nazývat lež lží, zvůli zvůli a nenechat se ani umlčet, ani zastrašit.

Na závěr, protože ta diskuse je veřejná, mi dovolte dvě poznámky k médiím a k občanským aktivitám, ne všem, ale k některým jejich účastníkům. K těm vypravěčům pohádek, které píšou příběhy o těch rovných, statečných a poctivých policistech a těch zbabělých, zákeřných a podplacených politicích. Tak těm bych chtěl říct své přesvědčení, že rovní a křiví, poctiví a nepoctiví, stateční a zbabělí, že těch je zhruba stejný poměr mezi politiky, mezi policisty, mezi duchovními, mezi novináři, mezi státními zástupci i mezi občanskými aktivisty, protože bez ohledu na to, co děláme, jsme stejný živočišný druh. Jediné, čemu nerozumím, je, že bez ohledu na tyto rozdílné rozlišovací povahové znaky nás bůh miluje všechny stejně. A tomu fakt nerozumím. Ale je to asi tím, že on na rozdíl od nás je dokonalý.

Děkuji za pozornost. (Potlesk části poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní tři faktické poznámky. První pan poslanec Stanislav Křeček, poté Zuzka Bebarová-Rujbrová a jako třetí pan poslanec Vítězslav Jandák.

Poslanec Stanislav Křeček: Dámy a pánové, jen proto, že většina jak v této Sněmovně, tak i mimo ni nečetla žádost o vydání paní místopředsedkyně Parkanové, může pan Kalousek donekonečna, chtěl jsem říct do zblbnutí, opakovat, že policie žádá o vydání, že nevypracovala posudek. Prostě to není pravda. Policie žádá o vydání proto, že nezajistila vhodnost a přiměřenost ceny. Ale to už dneska nehraje žádnou roli, to už dneska končí.

Pokud jde o imunitu. Dámy a pánové, který příčetný poslanec by mohl zvednout ruku pro zánik imunity, jestliže žijeme ve státě, který nám tady 14 dní člen vlády líčí? Jestliže je policie estébácká a spikla se policie se státním zástupcem, aby pošpinily jedinou politickou stranu, no proč bychom se pak zbavovali imunity? Vždyť to přece ohrožuje zákonodárný sbor. Naštěstí to není pravda. Naštěstí všichni víme, co si máme myslet, a jsem přesvědčen, že většina této Sněmovny i většina národa dobře ví, že výroky pana ministra jsou výroky potrefené husy, která tuší, že se blíží posvácení, které některé husy prostě nepřezijí. (Potlesk části poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka paní poslankyně Bebarové-Rujbrové. Prosím.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: Pan ministr nás tady jako jediný spravedlivý obvinil, že pokud uvažujeme o hlasování o vydání paní kolegyně Parkanové, tak si chybně vykládáme zákony.

Paní předsedkyně, uvítala bych, kdybyste pana ministra poučila, že tu nejsme od toho, abychom zákony vykládali, ale abychom je schvalovali a přijímali. A já při svém hlasování o vydání Vlasty Parkanové k trestnému stíhání nechci a nebudu hlasovat o její vině. Já to nechám na těch, kterým to přísluší.

Pane ministře, vaše pseudogalantní chování začíná být křečovité. Ztrácíte glanc. Máte důvod se něčeho bát? Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní pan kolega Jandák. Také faktická poznámka.

Poslanec Vítězslav Jandák: Já budu zase trochu jinak. Já bych chtěl pográtulovat panu ministrovi. Projev byl báječný! Skutečně, byl strhující, dramatický, oproti paní ministryni, která byla trošku monotematická. Ale o

tom jsem mluvit nechtěl. Projev výborný – ale proč? Svědomí mám na hadry!

A teď se vás chci zeptat, paní předsedkyně. My jsme tady před několika měsíci vydali jednoho poslance, nedávno druhého poslance a to jsme nevěděli, co nám pan ministr řekl a paní ministryně bývalá, že policie je estébácká, zlá, zapšklá a kdoví jaká ještě! Prosím pěkně, nešlo by revidovat to rozhodnutí, že bychom toho Ratha sem vrátili a ty všechny? Protože tohle nejde! Jeden je postižen a druhý právem, třetí neprávem. Přestávám tomu rozumět.

A paní místopředsedkyně, na vás taková malá otázka. Já jsem byl taky ministrem a řeknu vám, především musí být člověk dobrým hospodářem. A tady nám v luftu lítá 685 milionů. Kde jsou? Děkuju vám.

Mám dojem, že v té době prokazatelně bylo největší množství obchodů a také ty klíčové, o kterých mluvíme teď. Ty se netýkaly sociálně demokratických ministrů. (Potlesk části poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní s přednostním právem dvě přihlášky. Lubomír Zaorálek první, Jeroným Tejc jako druhý. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Já si myslím v zásadě, že má pan ministr Kalousek pravdu, že je svobodný, může tady skutečně svobodně mluvit, může lež nabývat lži a pravdu pravdou, jak tady řekl. On tady není pan ministr, ale já bych ho rád vyzval. Samozřejmě může mluvit o pravdě a lži, ale měl by v tom případě sám říkat pravdu. Já tady pak musím vystupovat jako opravník omylů.

Nikdy nebyli žádní čtyři sociálně demokratičtí ministři. To by zřejmě pan ministr nikdy nevyjmenoval. Byli pouze dva všeho všudy. Karel Kühnl byl Unie svobody, Kostelka nebyl v žádné straně. Mám dojem, že v té době prokazatelně bylo největší množství obchodů a taky ty klíčové, o kterých mluvíme teď. Ty se netýkaly sociálně demokratických ministrů.

Ale je ještě vážnější problém. Mě totiž nejvíc šokovalo, že tady pan ministr řekl, a můžeme to najít ve stenozáznamu, skutečně to řekl, že my máme imunitu po dobu výkonu mandátu. To je neuvěřitelné. V tom případě ho musím vyzvat, ať si přečte Ústavu. Tak to není, jak on si myslí. Pokud dneska nevydáme paní Vlastu Parkanovou, tak už nikdy nebude stíhána v té věci. A mně připadá, že tohle panu ministrovi úplně ušlo. V jeho vystoupení to vypadalo, že on má zcela falešnou představu o tom, jaký je ten typ imunity, který my tady máme. On je bohužel doživotní, což je zrovna to neobvyklé, co se pokoušíme v dalším návrhu zrušit. Já doufám, že se nám to povede.

Takže pane ministře, Ústavu je třeba si přečíst. V tom je zásadní problém.

On se mě ptal, jak já tu imunitu chápu, co to vlastně je. Z jeho vystoupení jsem měl opravdu dojem, že v tom pan ministr má trochu hokey. Já mu chci připomenout, že kdysi dávno imunita vznikala – určitě jsou tady jiní, kteří by mu to vysvětlili lépe – ale kdysi dávno imunita vznikala proto, tuším, že to byl v Británii panovník Jakub, který nechal popravit šest nebo sedm poslanců, protože se mu nelíbil parlament v té podobě a s těmi poslanci, kteří tam byli. Takže imunita vznikala z důvodu ochrany poslanců před podobnými svévolnými zákroky výkonné moci, které původně znamenaly i likvidaci těch poslanců. Chápete? To mělo dobré důvody.

Já jsem zastáncem imunity, což zřejmě není moc populární prohlášení. Ale já jsem jejím zastáncem, protože ani země, jako je Francie, Británie a Německo, které jsou poměrně politicky dlouhodobě klidnější než my, si nedovolí imunitu, ten typ imunity – pozor! –, který chrání poslance před možnými zásahy výkonné moci, zrušit. To znamená, že ani oni nemají pocit jistoty, že nemůže dojít k tomu, že nástroje státu, policie, justice ve vazbě na vládu, mohou nějakým způsobem začít ingerovat do parlamentu a dělat tam nějaký pořádek. Když si nejsou jisti oni, tak tím spíše mi dovolte, abych si nebyl jistý já. A já teď neobviňuji současnou vládu, já v tom budu benevolentní, ale třeba za pět let se může stát, že skutečně mohou být nástroje státu použity k tomu, aby zametly ve Sněmovně, udělaly si tam pořádek s pomocí toho, co vlastně mohou udělat.

Já chci věřit, že dnes k tomu nedochází. Oproti panu ministru Kalouskovi bych si nikdy nedovolil použít výrazu estébácké metody policie. Kdyby tady byly estébácké metody, tak by tady nemohl svobodně mluvit. Bylo by dobré, kdyby si to uvědomil.

Navíc – přidávám se k těm řečníkům, kteří se tady ptali, jak je možné, že ministr současné vlády, který sedí vedle ministra vnitra, si dovolí s takovou lehkostí tady mluvit o policejní zvůli a estébáckých metodách. Pobavil se už o tom s ministrem vnitra? Zeptal se ho na to? Nebo s ním o tom nekomunikuje? Je to tak, že policie používá metodu, že jsme obětí policejní zvůle, a on to pan ministr řeší pouze s námi a tady si stěžuje? Nebo si stěžuje médiím? Chtěl bych mu připomenout, že je součástí vlády, která nese odpovědnost také za stav policie a za to, jak tato řízení probíhají. Připadá mi naprosto nezodpovědné, že do veřejnosti s takovou lehkostí celé dny opakovaně šíří, že máme policii, která slouží bůhví komu a které by se občané zřejmě měli bát. Bylo by prostě naprosto nechutné a zbabělé, kdybychom pod argumenty, že se policie bojíme, tady využili imunitu. To je přece něco – to už bych si nikdy neodvážil vyjít ven. Já to nechci drammatizovat a říkat, že musíte nějak hlasovat, ale připadá mi, že s argumenty pana Kalouska, kdybychom nehlasovali pro vydání, tak to by byla opravdu neuvěřitelná ostuda. Protože se bojíme policie, tak se budeme chránit nástrojem, který máme k dispozici pouze my. Já bych byl rád, kdy-

by pan ministr Kalousek tyto argumenty tady už neopakoval, aby se někde seznámil s tím, k čemu slouží parlamentní imunita, aby se seznámil s Ústavou a neřikal tady úplně elementární bludy, co se týče imunity, které my dnes požíváme. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Teď ještě faktická poznámka. Pan kolega Polčák, poté tedy s přednostním právem pan předseda Jeroným Tejc.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, paní předsedkyně. Já se nechci příliš pouštět do této debaty, ale myslím si, že ze stenoprotokolu bude zcela jasné, že pan ministr Kalousek se vyjadřoval k návrhu Ústavy, nikoliv k platnému textu. On použil slova, pokud si dobře pamatuji, že má také názor, že by měla být imunita omezena pouze na dobu výkonu mandátu. Prosím pana místopředsedu, aby nedezinterpretoval slova pana ministra financí a aby si nejprve ověřil, co je skutečně zapsáno ve stenoprotokolu. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vidím, že teď je do rozpravy přihlášen pan poslanec Jeroným Tejc, takže prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážené kolegyně, vážení kolegové, pan ministr Kalousek tady řekl mnoho slov. Na řadu z nich už bylo reagováno. Já myslím, že je potřeba některá znovu připomenout.

Pan ministr Kalousek se hájí tím, že to není poprvé, kdy byly na ministerstvu velké zakázky, a že za dob sociální demokracie zakázky byly ve větší výši než za paní ministryně Parkanové. Ale to přece není žádný argument. Argumentem by bylo, pokud ty zakázky by byly předražené, pokud by to policie zjistila, pokud by se tady tito lidé objevili. Nic takového tady nezaznělo. Jestli pan ministr Kalousek něco takového ví, ať to řekne tady, podá trestní oznámení a ať se tím zabývají orgány činné v trestním řízení.

Pan ministr Kalousek říkal, že si pan místopředseda Zaorálek dělal legraci. Já myslím, že on si tu legraci nedělal, že si ji dělal někdo jiný.

Šest let jsou tady pravicové vlády. Šest let ovládá pravice Ministerstvo vnitra a Ministerstvo spravedlnosti. Za této vlády jste vyměnili policejního prezidenta, vyměnili jste nejvyššího státního zástupce. A přes to všechno tady nebylo vzneseno žádné obvinění vůči těm, o kterých tady pan ministr Kalousek mluvil, z dob vlády sociální demokracie, ale především – přestože jste vyměnili policejního prezidenta a ministra vnitra, ministra spravedlnosti a nejvyššího státního zástupce, tak tady pan ministr Kalousek hovoří o tom, že jsou tady účelové manipulace a policejní stát.

Já myslím, že pan premiér by si měl vybrat – buď mluví pravdu pan mi-

nistr Kalousek, a pak musí odvolat okamžitě ministra vnitra Jana Kubiceho, anebo pan ministr nemá pravdu, a pak musí odvolat jeho. Buď jedno, nebo druhé. Obojí dohromady platit nemůže. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď se přihlásila o slovo paní místopředsedkyně Vlasta Parkanová. Prosím, máte slovo.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji za slovo. Moje vystoupení bude velmi krátké, bude to jen taková poznámka.

Já jsem tady ve svém vystoupení doslova přečetla celou policejní žádost o mé vydání. V té žádosti se mluví o tom, že policie žádá o mé vydání kvůli nedostatečně ověřené ceně. Dle policie tato cena může být ověřena pouze znaleckým posudkem. Já to zmiňuji proto, že bych chtěla doporučit panu poslanci Křečkovi, aby se seznámil se stenoáznamem a vyvaroval se tak mylných tvrzení. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Přednostně mě ještě požádal o vystoupení pan poslanec Bohuslav Sobotka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych se rád zapojil tentokrát nikoliv jako předseda mandátového a imunitního výboru, ale jako poslanec této Sněmovny, předseda sociální demokracie, do debaty, která je zde v této věci vedena, protože ta debata se už hodně odchýlila od návrhu, který tady předložil mandátový a imunitní výbor.

Musím říci, že Poslanecká sněmovna je manipulována do pozice, ve které by se rozhodně ocitnout podle mého hlubokého názoru neměla. Já si myslím, že je potřeba se této manipulaci bránit.

Ještě na okraj toho, co zde bylo řečeno. Já jsem na tomto místě jako poslanec Sněmovny opakovaně v tomto volebním období navrhoval, abychom zřídili vyšetřovací komisi Poslanecké sněmovny, která by prověřila všechny velké zakázky na Ministerstvu obrany od vzniku České republiky v roce 1993. Já myslím, že každý, kdo bude chtít, si může dohledat nejenom stenoáznam, kde je tento návrh na zřízení této vyšetřovací komise obsažen, ale každý si také může sáhnout do svědomí a říci si, jak v této věci hlasoval, jestli hlasoval pro zřízení takovéto komise, nebo jestli hlasoval proti jejímu zřízení. A jestliže zde vystoupil současný ministr financí a problematizuje zakázky v resortu obrany, kde koneckonců sám také nějakou dobu pracoval jako náměstek, tak se ho ptám, jak on hlasoval ve věci zřízení vyšetřovací komise, která by se zabývala tím, co se dělo na Ministerstvu obrany od roku 1993.

Obávám se, že hlasoval proti zřízení takovéto komise. Byla to chyba. Kdybychom tehdy komisi zřídili, tak jsme dnes možná už tady mohli mít zprávu, která by identifikovala problematická místa v chování Ministerstva obrany v minulých letech, a nemuselo se to téma řešit v souvislosti s kauzou poslankyně Parkanové.

I když debata je tady velmi dramatická, chci jasně konstatovat, že Poslanecká sněmovna není kostnický koncil. Poslanecká sněmovna není ani jakobínský Konvent. Z této Poslanecké sněmovny poslanec, který je zbaven imunity, neodchází na hranici, aby byl upálen. Stejně tak poslanec či poslankyně, která je zbavena imunity, není vzápětí popravena jako v době jakobínských diktatury v revoluční Francii. Jediné, co se stane, je, že je dán souhlas Poslanecké sněmovny k pokračování trestního stíhání.

Druhá věc. Myslím si, že je velmi nepřirozené, aby Poslanecká sněmovna a kdokoliv Poslanecké sněmovně sehrával roli někoho, kdo bude hájit vyšetřovatele nebo státní zástupce. A my jsme se málem do takové pozice dostali. Chci připomenout, že obvinění nevznesla opozice, obvinění nevznesl nikdo z této Poslanecké sněmovny, obvinění vznesl státní orgán, konkrétně Policie ČR. Součást výkonné moci. A v minulých týdnech jsme byli svědky poněkud jednostranné komunikace. Jednostranné komunikace v tom smyslu, že prostor v médiích k tomu, aby svoji pozici obhájila, dostala poslankyně Parkanová, to je jistě v pořádku, a dále prostor v médiích zaplnil svými útoky na práci Policie ČR současný ministr financí Kalousek. Ale už jsme neslyšeli stanovisko policistů, už jsme neslyšeli stanovisko dozorců státního zástupce. Je to zvláštní, ale samozřejmě policie má plné právo na to, aby takovou strategii vyšetřování zvolila. Chci jenom poznamenat, že např. v kauze Rath to bylo trošku jinak. Tehdy jsme během dne na ČT24 několikrát měli možnost slyšet pravidelné komentáře ze strany státních zástupců nebo policistů, kteří tu konkrétní kauzu řešili, a v zásadě jsme byli svědky aktivní mediální polemiky s komunikací obhajoby. Tady žádná takováto polemika neexistuje a někdy je tendence i ze strany médií vtahovat do této debaty opozici, jako by opozice, jako by sociální demokracie měla v té komunikaci snad nahrazovat vyšetřovatele nebo žalobce.

Čili já chci znovu zdůraznit, že ačkoli jsme jako sociální demokraté kritizovali pořízení letounů CASA od samého počátku, ačkoli jsme v této věci mnohokrát interpelovali, ačkoli jsme navrhovali, aby se i touto kauzou zabývala poslanecká vyšetřovací komise, tak trestní stíhání nezahájila sociální demokracie, zahájil ho orgán státu, Policie ČR, součást výkonné moci. A my tady v Poslanecké sněmovně bychom měli respektovat rozdělení moci na moc zákonodárnou, výkonnou a soudní a neměli bychom podléhat pokusu toho, že budeme tady nahrazovat vyšetřovatele a budeme hodnotit důkazy či vznášet obvinění. Neměli bychom nahrazovat státní zá-

stupce a hodnotit zákonnost celého postupu a už v žádném případě bychom neměli nahrazovat soudce a rozhodovat o vině či nevině.

Jestliže dnes bude přijato usnesení o tom, že Poslanecká sněmovna zbaví poslankyni Parkanovou poslanecké imunity, tak to není rozhodnutí o vině či nevině poslankyně Parkanové. Také si myslím, že by se v této rovině neměla v žádném případě vést debata na půdě Poslanecké sněmovny. Rozhodneme pouze o tom, že nebude v této konkrétní žádosti uplatněna poslanecká imunita, protože pokud by uplatněna byla, tak na základě stávající Ústavy je trestní stíhání vyloučeno jednou pro vždy. To znamená, nebude možné, aby se v této věci policie touto záležitostí zabývala, i když poslankyni Parkanové vyprší její poslanecký mandát.

Zaznamenal jsem během celé té doby jako předseda mandátového a imunitního výboru snahu dotlačit, ať už mandátový a imunitní výbor, nebo Poslaneckou sněmovnu, do role někoho, kdo hodnotí předkládané důkazy. My jsem obdrželi do výboru, i tady jsme o tom byli informováni, řadu různých stanovisek, posudků a dalších informací. Opět si myslím, že my nejsme tím institutem, že nejsme tou institucí, které by tyto posudky, stanoviska, názory měly být adresovány. Tím, komu by měly být určeny, je Policie ČR, je státní zástupce, je případně soudce, nikoli Poslanecká sněmovna. My prostě tuto roli hrát nemůžeme, a dokonce jsem přesvědčen o tom, že tuto roli hrát nesmíme.

A jestliže jsme během jednání výboru položili paní poslankyni Parkanové otázku, zdali cítí v této souvislosti nějaké politické tlaky, jestliže paní poslankyně Parkanová měla možnost se tady dnes vyjádřit na plénu Poslanecké sněmovny, zdali vidí skutečně nějaké konkrétní politické tlaky za okolností a skutečností, že je tady žádost o její trestní stíhání, tak jsem se nic takového nedozvěděl. Paní poslankyně Parkanová je součástí vládního tábora, je vlastně loajální poslankyní vládní většiny, která je tady dostatečná v Poslanecké sněmovně, čili nedá se ani předpokládat, že by vláda touto cestou se na ni snažila nějakým způsobem tlačit. Myslím si, že to je docela absurdní představa v situaci, kdy je vláda složena tak, jak je složena. Kdy, tuším, šest nebo pět jejích současných členů bylo i členy vlády Mirka Topolánka, která schvalovala první fázi pořízení letounů CASA. Pět současných ministrů sedělo ve vládě Mirka Topolánka, která schválila pořízení letounů CASA. Takže těžko si lze představit, že tato vláda bude vyvíjet prostřednictvím tohoto trestního stíhání tlak na vlastní poslankyni, součást vládní většiny, aby ji nějakým způsobem kriminalizovala a dotlačila k nějakému hlasování tady v Poslanecké sněmovně. Čili myslím si, že i tato varianta je velmi nepravděpodobná a je téměř vyloučena.

A pak skutečně nevidím důvody pro to, aby se uplatnila poslanecká imunita. Zejména v situaci, kdy politická strana, kterou zde reprezentuje jak paní poslankyně Parkanová, tak současný ministr financí Kalousek,

přesvědčovala voliče o tom, že poslaneckou imunitu je nutno omezit, a na základě tohoto slibu také sbírala hlasy v minulých volbách do Poslanecké sněmovny. V situaci, kdy s tímto argumentem, že poslaneckou imunitu je nutno omezit, politická strana pana Kalouska i paní Parkanové hlasovala v zásadě vždy pro zbavení poslanecké imunity tady na půdě Poslanecké sněmovny, i když jednotlivé kauzy se jich v tu chvíli ještě netýkaly. A myslím si, že není možné připustit určitou míru pokrytectví, kterou tady vidíme v okamžiku, kdy se problém dotkne Top 09, tak Top 09 začne měnit dlouhodobý názor a dlouhodobý pohled na roli poslanecké imunity až do piruety, kterou jsme viděli ve vystoupení ministra financí, tzn. návrhu na úplné zrušení imunity. Když už imunita nepomůže ani nám, tak už ji úplně zrušíme. To si myslím, že je docela zajímavé vyústění celého tohoto příběhu.

Já jsem přesvědčen o tom, že Poslanecká sněmovna tady musí splnit svoji roli v demokratickém právním státě, nemůže institut poslanecké imunity bránit zahájení trestního stíhání v takto závažné a v takto složité kauze. Proto se domnívám, že bychom měli pokračování trestního stíhání umožnit, zejména proto, že tímto rozhodnutím nebudeme řešit otázku viny či nevinu, nebudeme řešit otázku trestu a nebudeme hodnotit jednotlivé důkazy, které jsou předkládány a které budou v této celé záležitosti předkládány i v budoucnosti. A jestliže se rozhodne, že obvinění poslankyně Parkanové bylo nedůvodné, tak musíme respektovat toto rozhodnutí stejně, jako budeme případně respektovat rozhodnutí justice v případech, že se rozhodne o tom, že paní poslankyně Parkanová skutečně něco v souvislosti s nákupem letounů CASA zavinila.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, to byla poslední přihláška, která byla přednostní, a teď už tedy udělím slovo prvnímu přihlášenému do řádné rozpravy, panu poslanci Jiřímu Paroubkovi. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane místopředsedo, vážený zbytku vlády, dámy a pánové, především mimo rámec svého připraveného projevu bych chtěl říci k vystoupení pana ministra financí Kalouska, že jakkoliv s ním nesouhlasím vlastně v žádném aspektu, s kterým tady vystoupil, tak musím říci, že můj respekt mají lidé, kteří projevují politickou odvahu, byť, znovu opakují, mám názor jiný, a lidé, kteří nehodí své blízké spolupracovníky přes palubu za pár desítek minut.

Žijeme, dámy a pánové, ve zvláštní době. Český parlamentarismus zažívá skutečnou zatěžkávací zkoušku. Vlastně jsem již ztratil přehled o tom, kdo z členů Sněmovny už byl v tomto volebním období vydán světské spravedlnosti k trestnímu stíhání.

Není jisté v této Sněmovně člověka, aby se jej tak či onak nedotklo projednávání záležitosti Davida Ratha. Musím říci, že některé otázky, které jsem položil při jednání Sněmovny o Davidu Rathovi, mně dosud nebyly zodpovězeny. Ptal jsem se zejména, proč paní předsedkyně Sněmovny akceptovala svým rozhodnutím vzetí do vazby Davida Ratha policií prakticky okamžitě poté, co obdržela od dozorující státní zástupkyně žádost o jeho vydání. Tedy ve 23 hodin onoho 14. května, tedy dvě a půl hodiny poté, co byl David Rath zatčen policií. Mé otázky tehdy byly, zda a s kým, přesněji s kterou kapacitou na ústavní právo, uváděl jsem příkladmo dvě, prof. Pavlíčka a prof. Gerlocha, se paní předsedkyně radila, nežli ke svému jednoznačnému rozhodnutí došla. Protože paní předsedkyně stále mlčí, nezbyvá, nežli konstatovat, že své turborozhodnutí zřejmě odvinula od své intuice a nepotřebovala ani využít 48hodinovou dobu, kterou ze zákona má k prozkoumání celé záležitosti. Ptal jsem se rovněž na to, zda paní předsedkyně Sněmovny nebo někdo jiný z vysokých ústavních činitelů státu – uvedl jsem explicitně premiéra a ministra vnitra – věděl předem o akci policie a státního zastupitelství vůči Davidu Rathovi. Odpovědi jsem se dosud nedočkal. A tak nezbyvá, nežli předpokládat, že celá věc byla tak průzračně jasná, že jasnější už ani být nemůže.

Ve své interpelaci na minulé schůzi Sněmovny jsem se zeptal pana ministra vnitra jen tak mimochodem, kolik stály ty policejní manévry, kde snad chyběla jenom ponorka na Vltavě, pokud by ji policie měla ve výbavě. Dozvěděl jsem se, že to bylo 41 tisíc. Byla to opravdu cena hodná Policie ČR. Gratuluji panu ministrovi.

Ale pokud je celý případ Davida Ratha opravdu tak jasný, nechápu to současně váhání orgánů činných v trestním řízení. Očekával bych, že David Rath bude velmi rychle postaven před soud, a bude-li mu prokázána vina, i odsouzen. Připomínám, že tím důvodem pro obvinění ze strany policie a státní zástupkyně měla být údajně korupční stavební zakázka na rekonstrukci buštěhradského zámku. Důkazy pro policii a státní zastupitelství přece musí být hračkou. Pro jistotu připomenu také svá slova na trvale nepřítomného ministra vnitra Kubiceho. Připomněl jsem mu pseudokauzy biolíh, Budišov, ta se velmi podobá Buštěhradu, smutně proslulou tzv. Kubiceho zprávu a Věru Jourovou, nehynoucí pomníky politického fanatismu a zneužití policie. Připomínám, že všichni obvinění v těchto kauzách byli dříve či později v tichosti osvobozeni. Tedy bez pozornosti předtím velmi agilních médií. A Věra Jourová dokonce obdržela na české podmínky nebývale vysoké odškodnění 3,5 mil. Kč za nezákonnou vazbu. Chápu, že je to panu ministrovi dnes líto, jak říká v rozhovorech spřáteleným novinářům, pochopitelně zcela neinvestigativně vedených. I slza, pochopitelně krokodýlí, mu možná tu a tam ukápně.

Považoval jsem za velmi potřebné říci tato slova právě při projednávání

kauzy paní místopředsedkyně Sněmovny. Požádat o to, aby mě nenutila k rozhodnutí její záležitosti. Myslím, že by pro nás všechny bylo nejlepší a nejjednodušší, abychom od paní místopředsedkyně slyšeli, že se sama vzdává poslanecké imunity, tohoto středověkého přežitku, který, když přijde do tuhého, vůbec nic neznamená. V tomhle souhlasím s panem ministrem Kalouskem a měli bychom asi s tímto přežitkem udělat rychlý proces.

Chci také říci, že paní místopředsedkyni vůbec nepřeji, aby skončila v cele sousedící s celou Davida Ratha. Lidsky je to pro mě velmi, velmi nepřijemná představa. Paní místopředsedkyně se sice o mně zejména ve volební kampani v roce 2010 vyjadřovala velmi nepěkně, ale to pro mě nehraje žádnou roli. Musím však vyjádřit jasně svůj názor. Ať se paní místopředsedkyně neurazí, není v tom nic osobního.

Vlasta Parkanová se především nikdy neměla stát ministryní obrany. Bylo to tehdy ještě za koaliční lidovou stranu, to dnes vidím jako důležité připomenout, protože lidovci po ozdravném pobytu mimo Sněmovnu chtějí zpátky, chtějí mimochodem také mimořádné volby. Vlasta Parkanová problematice národní bezpečnosti, nebo chcete-li resortu obrany, nerozumí. Stala se jen jakousi stínující ministryní v čele ministerstva. Zkrátka její jmenování bylo zcela neodpovědné, odpovědnost nesou lidovci a premiér Topolánek.

Už se ovšem v politice pohybují příliš dlouhou dobu, abych dobře chápal, že Vlasta Parkanová je pouhým zástupným terčem v jiné hře. A k tomu česká média náhle ztratila zbytky své investigativní schopnosti, tu zřejmě vyčerpala analýzou údajně početných přítelkyň Davida Ratha, proto o tom zarytě mlčí. Tím terčem je vláda Mirka Topolánka jako celek. Šlo-li opravdu při nákupu letounů CASA o selhání, a pokud se potvrdí předpoklad policie, že nákup letounů CASA českou armádou byl předražen o 658 milionů Kč, je politická a morální odpovědnost Topolánkovy vlády a jejích jednotlivých členů naprosto jasná. Můžeme jistě dlouho debatovat o tom, jak policie, nebo spíše její odborný posudek, došla k této sumě, ale myslím si, že stejně tak jako posuzování viny a neviny je to především věc soudu. Ale vlastně také všechny další parametry této koupě rozvíjené v té souvislosti v českých médiích se ukázaly jako fantaskní, vysněné, vlastně jen marketingové. Už to například vypadalo, že ihned po koupi a převzetí letounů CASA opustí naše depozita letouny L-159, aby mohly křížovat španělské nebe. Španělské nebe však bylo o tento div české techniky, jak jinak, ochuzeno. Slyšeli jsme tehdy i jiné nesmysly o přednostech koupě letounů CASA. Vše bylo časem jinak, a často úplně jinak.

Co mě ovšem po letech mimořádně pobuřuje, je to, že Topolánkova vláda rozhodla o nákupu letounů CASA na svém úplně posledním zasedání, tedy těsně předtím, nežli neslavně zmizela v propadlišti dějin, s

že nákup letounů byl předražen o neskutečných 658 milionů Kč, nějak tak to asi může být. Chci v tuto chvíli vidět a slyšet českého politika a novináře, tedy pokud má alespoň zbytky soudnosti, který by po této zdrcující zprávě ještě někdy psal o tom, že pád Topolánkovy vlády byl cosi nepatřičného, co se nemělo stát. Kdyby pro to nebyl žádný jiný pádný důvod, jako že jich pro skončení života Topolánkovy vlády byla celá řada, tak tento jediný důvod by byl dostačující.

Morální a politickou odpovědnost za přijetí rozhodnutí nese celá vláda, tedy nejen poslankyně Vlasta Parkanová. Nejen hlavní osoby této vlády, pánové Topolánek, Nečas, Schwarzenberg či Kalousek, ale i ti různí Liškové. Překvapují mě, jen tak mimochodem, dnes silná slova předsedy Strany zelených na adresu současné pravicové koalice. Vždyť se jako ministr a předseda jedné z koaličních stran podílel na tomto smutném byznysu. Má tedy tunu másla na hlavě. Ale také další páni ministři – Vondra, Pospíšil. Média by neměla trpět amnézií. Kocáb – ten stále vyhlašuje další a další comebacky, jenom nevíme, jestli do showbyznysu, nebo do politiky, anebo mu to možná splývá.

Dámy a pánové, pochybuji však, že by existoval nějaký paragraf trestního zákona, jenž by umožnil obvinít vládu jako celek. Místopředsedkyně Parkanová je tak v prvé řadě beránkem božím, který snímá hříchy tohoto světa, tedy přesněji hříchy Topolánkovy vlády.

Přes všechno lidské pochopení vůči obviněné kolegyni si neumím představit, že by národně socialističtí poslanci hlasovali pro její nevydání. Pokud budou koaliční poslanci hlasovat jinak, bude to jen další důkaz o jejich mravní zchátralosti. Pro mě to nebude nová zpráva.

V závěru svého vystoupení chci ještě jednou zopakovat: Nejde mně, dámy a pánové, v této věci o odvetu za nějaká přichoří z minulosti jako možná některým jiným. Prostě si myslím, že středověké instituty typu poslanecké imunity do dnešního světa již nepatří, a to ani tehdy, máme-li pochybnosti a může-li snad tento institut někdy sloužit dobré věci.

Děkuji za pozornost. (Slabý potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Nyní pan poslanec Otto Chaloupka. Připraví se Petr Skokan.

Poslanec Otto Chaloupka: Pane předsedající, dámy a pánové, lidé se mě často ptají, jestli mě ještě baví být politikem. A já jim odpovídám, že se snažím zůstat obyčejným člověkem, občanem, snažím se nestat politikem, funkcionářem. Protože když se z člověka stane politik, já si myslím, že přestane vnímat věci tak, jak jsou, přestane rozumět lidem, tedy lidem, občanům s malým "l". (Veselost v sále.) Ale pokud zůstávám běžným člověkem, asi nedokážu rozumět politikům, jejich konání, nedokážu

rozumět politice. Proto bych se rád zeptal těch, kteří jsou politiky, hlavně bych se chtěl zeptat vedení strany TOP 09, kdo je to ministr, kdo má být ministrem.

Řeknu vám, jak to vidím já, občan. Podle mě musí ministr splňovat minimálně jednu ze dvou základních podmínek. První podmínka. Musí být opravdovým odborníkem na problematiku, kterou se dané ministerstvo zabývá. Pak může dělat správná rozhodnutí, za která nese následně plnou odpovědnost. Druhá podmínka. Musí být dokonalým manažerem, který se dokáže obklopit opravdovými odborníky, kteří mají jeho plnou důvěru a které coby ministr-manažer řídí a podle jejich odborné expertizy rozhoduje a za tato svá rozhodnutí je opět plně zodpovědný. Pokud ministr nespĺňuje ani jednu z těchto základních podmínek, pak zcela logicky nemůže správně rozhodovat. Je řízen a manipulován jinými osobami, či dokonce zájmovým skupinami, je v jejich rukou a staně se obyčejným bílým koněm. Ale ani to jej nezabavuje zodpovědnosti za činy a rozhodnutí, která coby ministr učinil.

Ministerstvo obrany nakoupilo pro plánovaný účel nepotřebná letadla, a to i proti vůli svých vojenských odborníků, navíc za částky, které vysoce přesahovaly běžnou cenu, nepotřebná letadla, která občas přepraví nějaké koně, gorilu nebo poslance a senátory. Vedení TOP 09 tvrdí, že tehdejší ministryně není zodpovědná za tento obchod, protože šlo o rozhodnutí vlády, tedy kolektivní rozhodnutí. A tady se dostávám k mé laické otázce: Proč tedy máme ministry? Z logiky vedení TOP 09 je nepotřebujeme, může rozhodovat nějaký kolektiv, pár lidí, kteří bez jakékoliv zodpovědnosti rozhodnou o nákupech, o investicích bez ohledu na to, jestli jsou potřebné nebo výhodné. Jen tak, prostě proto, že to jde. Proč tedy neušetřit pár drobných, proč utrácet peníze za ministry, náměstky, personál, budovy? Vždyť je to naprosto zbytečné. Zrušme úplně ministerstva, dejme veřejné peníze na jednu hromadu, a když bude potřeba nějakému kmotříkovi přispět na živobytí, pár vyvolených se sejde, kolektivně rozhodnou o několikamiliardové investici, nikdo jim do toho nebude kecat a všechno půjde jako po másle. Pokud ovšem nebude vyrabované celé Česko nebo to, co z něj zbylo. Pak se kolektiv sebere, odjede do svých rezidencí v zahraničí na své jachty a tady ať už si s tím někdo láme hlavu, potrestáme nějakého úředníka z přízemí, který ani vlastně neví, která bije. Dvě desetiletí to takhle fungovalo a byl klid. Národ nadával, mocní budovali, investovali a začali se cítit neohroženě. Arogance a drzost panstva rostla. A najednou se vyvoleným někdo začne vrtat do kšeftů. To by se mělo zastavit.

Kolegyně, kolegové, pokud dnes umožníme zastavení vyšetřování této kauzy, spadneme zpět do doby před dvěma lety a všechno půjde dál po starém. Pěkně a v klidu tu bude vládnout několik neohrožených mocných

a nikdo se neodvážá jim do toho mluvit. Dnes nerozhodujeme jen o paní místopředsedkyni Parkanové, ale také o legitimitě našeho systému a odpovědnosti mocných. Hlasujeme rovněž o principu nakládání s veřejnými penězi a dosavadní praxi na resortu obrany. Dnes máme možnost potvrdit platnost jedné krásné moudrosti, která zní: Tak dlouho se chodí se džbánem pro vodu, ať se ucho utrhne. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Petr Skokan je další přihlášený a pak ještě Stanislav Polčák. Vojtěch Filip počká.

Poslanec Petr Skokan: Dobré odpoledne, milé kolegyně, vážení kolegové, pane předsedající. Já vám velice děkuji za udělení slova, ale já jsem chtěl mluvit především k lidem, kteří tady dnes nejsou, a to mě mrzí. My projednáváme takovou složitou věc, která se dotýká Ministerstva obrany, ale ministr obrany tu není. My projednáváme takovou složitou věc, která se dotýká ministra vnitra, ale on tu není. Já jsem chtěl svůj projev zaměřit na pana ministra financí, ale on tuto není.

Takže já vám děkuji za udělení slova, ale počkám v této diskusi, buď až tady bude aspoň pan ministr financí, abych mu mohl sdělit svůj názor, pokud ho vůbec bude zajímat, anebo se omlouvám, že jsem vás zdržoval. Děkuji. (Veselost v sále.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Rozumím. Vysílám tedy výzvu do kuloárů, jestli v nich není někde přítomen ministr, kterého se to týká, kterýkoliv. (Veselost v sále.) Přivítali bychom, kdyby přišel, protože já se celkem ztotožňuji s panem poslancem, že bych také uvítal, kdyby se účastnili jednání Sněmovny v tomto bodě.

Můžeme jít dále. Pan poslanec Stanislav Polčák je další přihlášený do rozpravy. Teď vidím poslední na tabuli.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, pane místopředsedo. Já jsem samozřejmě vyčkával toho, jestli některý z členů vlády dorazí, či nedorazí, nicméně pokud zatím nedorazí, tak si dovolím vyplnit čas této ctěné Sněmovny pár slovy, která možná nebudou tak vtipná, jak je zde předznamenával můj kolega Otto Chaloupka, nicméně alespoň bych částečně takto veřejně odůvodnil, jak budu hlasovat v případě žádosti policie o vydání paní místopředsedkyně Vlasty Parkanové.

Já se přiznám, že celou tuto kauzu podle mého názoru provází řada mýtů. Myslím si to obecně. Je to i o volebním programu TOP 09 a Starostů pro tyto sněmovní volby v roce 2010, protože se musím přiznat jaksi z vnitrostranické debaty, že já jsem to byl, kdo byl neúspěšný v tom, abychom prosadili do našeho volebního programu právě výrazné omezení nebo zru-

šení imunity pro sněmovní volby v roce 2010. To znamená, pokud někdo hovoří o tom, že ve volebním programu TOP 09 a Starostů pro volby 2010 bylo výrazné omezení nebo zrušení imunity, tak tomu tak nebylo. Nic takového tam nenajdete. Ale je ovšem pravdou, že naše strana prosazovala a i hlasováním myslím prokázala při kompromisní novele Ústavy, že považuje imunitu za přežitik.

Já se přiznám, že jsem v této věci prosazoval možná poněkud hujerovský přístup a že můj názor se změnil zejména po kauze pana kolegy poslance Humla a pana kolegy Chaloupky. Já nechci připomínat, jak to bylo v případě kauzy pana poslance Humla, ale musím se mu takhle veřejně omluvit alespoň v tom slova smyslu, že jsem tehdy hlasoval bez rozmyslu pro jeho vydání, protože on je dneska neustále považován za toho, který měl nějaké problémy s policií, a málokdo se doví to, že v té kauze, která proběhla, došlo ke zproštění jiného znalce. On tehdy nakonec vydán nebyl, nicméně je neustále médií označován za jakéhosi problematického poslance. A já osobně si myslím, že právě toto poškození jména je potom důsledek procesů, které následují v rámci stigmatizace, která se projeví již jen podáním žádosti o vydání daného poslance.

Chci připomenout, že tehdy – a mohlo by se to dát do těch kontextů – pan poslanec Huml vydán nebyl a následně přestoupil z poslaneckého klubu Věcí veřejných do ČSSD. A mohlo by se to takhle jevit, mohlo by se to takhle říci – pan poslanec Huml vstoupil do poslaneckého klubu ČSSD právě za to, že pouze 6 poslanců ČSSD podpořilo jeho vydání, všichni ostatní ho nepodpořili. Tehdy taky rovněž poslanecký klub Věcí veřejných pouze z 10 poslanců z 24 podpořili vydání pana kolegy poslance Humla. A myslím si, že většina z nás, kteří tehdy hlasovali pro vydání, se skutečně zmýlila a pan poslanec Huml bude možná do nekonečna popotahován a jen velmi obtížně očištěn. Hlas pro vydání pana kolegy Humla nedal ani pan kolega Křeček ani pan kolega Sobotka. Já si opravdu myslím, že jsem tehdy prostě hlasoval špatně. Znovu říkám, že jsem se v této věci mýlil.

V případě pana Chaloupky jsem již svůj hlas pro vydání nepřipojil. Poněkud zbaběle jsem se vypnul a čekal jsem samozřejmě, jak ta věc dopadne. Já jsem se mu potom za to osobně omlouval, protože osobně si myslím, že jsem neměl hlasovat pro jeho vydání a otevřeně to říct, protože těch rozporů tam byla skutečně celá řada. Stejně jako v případě pana kolegy Humla policie hovořila o zmanipulovaném posudku. Myslím, že mandátový a imunitní výbor odvedl dobrou práci.

Já si nejsem úplně jistý, jakou práci odvedl mandátový a imunitní výbor v případě paní kolegyně Parkanové. Protože nejsem jeho členem, nemám přístup k informacím a dokumentům a čekal jsem právě relevantní a fundované stanovisko, které by pomohlo nám ostatním kolegům, kteří nejsme členy tohoto výboru, se v dané věci zorientovat.

Chci připomenout, že v případě bývalého náměstka pražského primátora pana Karla Březiny bylo judikováno soudně, že otázka rozdílnosti výkladu zákona, kdy ani právní autority v dané věci nemají jasno, není možno v dané věci kriminalizovat konkrétní osobu. Toto je dokonce potvrzeno odvolacím pravomocným rozsudkem Městského soudu v Praze, pokud se nemýlím. A my stojíme před stejnou situací.

Zde je nějaká ustálená výkladová praxe Ministerstva financí – nebudu připomínat, řekl to zde pan ministr Kalousek, kým nastavená a jak argumentovaná. A nyní přichází nějaké jiné právní stanovisko, které naopak říká opačně, že takovéto výklady zákona, které zde byly doposud, byly špatné, a vyjmula se jedna jediná osoba, která je v tuto chvíli trestně stíhána.

Já se nechci pouštět do konkrétních podrobností této kauzy, ale myslím si, že relevantní by bylo, aby v těchto případech, pokud se žádá nadále o vydání poslance, Poslanecká sněmovna znala stanovisko státního zástupce, protože to my nevíme. Já jsem se ptal svých kolegů, členů mandátového a imunitního výboru, jaké je stanovisko státního zástupce k otázce trestního stíhání. Obecně si myslím, že propříště, pokud bude i Sněmovna ještě nadále upravovat otázku imunity, zdali by nebylo vhodné zamyslet se nad rolí státního zástupce a zdali by státní zástupce skutečně neměl být i ten, kdo by rovněž s touto žádostí policie, pokud již směřuje do Sněmovny, dal souhlas. Já totiž nechci spekulovat o tom, zda by dozorcující státní zástupce dal pokyn k tomu obvinění, či nikoliv, protože údajně z toho trestního spisu tato skutečnost nevyplývá a ani sám policejní vyšetřovatel na ni nebyl schopen odpovědět. Takže já v tuto chvíli skutečně nevím, zdali pár dnů poté, co by případně byla paní Parkanová obviněna, například to trestní stíhání nebude zastaveno. Myslím, že role státního zástupce by měla být rozhodně posílena v případě, pokud je poslanec žádán k vydání právě od policejního orgánu. My totiž můžeme pouze spekulovat, jaká byla role dozorcujícího orgánu, a policie může tuto žádost podat i bez stanoviska státního zástupce.

Já bych si dovolil ještě odcitovat několik vět, které nejsou od nikoho z nás. Myslím si, že jsou od poměrně renomovaných politologů, komentátorů. Dovolil bych si odcitovat z článku Je třeba vydat Parkanovou od Jana Macháčka, který vyšel 20. června t. r., komentátora Respektu. Zde pan novinář nebo komentátor uvádí: Pokud má Sněmovna vydat podezřelou Parkanovou, měla by něco tušit o tom, jaký měla poslánky motiv, jaký měla úmysl, zda něco činila vědomě, jestli si někde lila úplatky, jestli žije rozmařile, jestli má ona nebo její příbuzní nějaké nápadné pozemky, konta, akcie a já nevím co ještě. Podle všeho nic takového policie nemá. Z toho, co lze vytušit, se má podle všeho jednat spíše o nedbalost. Jak to, že ta samá policie dlouhá léta nic nedělá, a jak to, že ti samí lidé se mohou najednou přetrhnout. To se nikomu nezdá podezřelé. Pro mne osobně to

podezřelé je, a dokonce hodně podezřelé, a je to o důvod víc, proč být s rušením imunity opatrný. Mám totiž obavu, že česká policie může být zneužívána v politickém boji.

To jsou otázky, které jsem očekával, že ze stanoviska mandátového a imunitního výboru vyplynou, tzn. že je skutečně odůvodněno všemi relevantními trestněprávními okolnostmi, že zde není ani stín podezření o tom, že se ze strany policie nejedná o šikanu či naprostou nedbalost. Já jsem tady toto stanovisko mandátového a imunitního výboru očekával a nedostal jsem ho.

A dovolím si přečíst už jenom poslední část naopak v článku Třídní boj versus spravedlnost pana politologa Bohumila Doležala, který vyšel v Lidových novinách, každý si jej může najít. Zde pan politolog uvádí: Zásadní problém je rozlišení mezi politickou a kriminální odpovědností. Hranici mezi obojím je vždy třeba znovu vytyčovat a hájit. Pokud se bortí ve směru kriminalizace politických rozhodnutí, znamená to, že se bortí demokracie. To se velmi výrazně děje na Ukrajině a případ paní Parkanové je zrovna v tomhle podobný.

Na dalším místě pan Doležal píše: Právě případ paní Parkanové ukazuje, že poslanecké imunity v té míře, jak ji zákon stanoví, je zapotřebí. Paní Parkanová by ze zásadních důvodů neměla být vydávána k trestnímu stíhání. Je to v zájmu poslanců vládní koalice i opozice. Pokud by se kriminalizace politických rozhodnutí rozjela, smete kdekoho.

Já se přiznám, že jsem tedy očekával odpovědi na otázky, které myslím lze předestřít pouze ze stanoviska mandátového a imunitního výboru. Ty jsem nedostal. Nedostal jsem je ani ze žádných veřejných zdrojů.

Omlouvám se za svůj relativně hujerovský přístup k imunitě, který byl v předchozích žádostech, které zde byly předkládány. Z těchto důvodů, které jsem zde nastínil, já osobně nepodpořím vydání paní kolegyně Parkanové. Říkám to veřejně, říkám to proto, abych to nemusel opakovat do desítek mikrofonů. Myslím, že toto je věc právního výkladu zákona. A kriminalizovat někoho jenom za to, že je údajně advokát, nebo právník v tomto případě, abych byl konkrétní, a vést jej potom tou žumpou trestního stíhání, to já považuji za nepřiměřené. Myslím, že pokud zde je již ten judikát v případě Karla Březiny, měl být uplatněn i v případě paní Parkanové. Nerozumím tomu, proč je tento přístup tak odlišný od toho, co již bylo v dané věci rozhodováno.

Pokud má paní Parkanové přitížit to, že je právník, vzděláním právník, tak myslím, že do vlády vzhledem k tomu, jak probíhá systém nakládání s majetkem – nemyslím si, že někdo z nás si myslí, že konkrétní ministr dohlíží celou kauzu, že je schopen v rámci referátů, kde má podepsáno třeba 7 až 10 odpovědných úředníků, dohledat každou okolnost, tak si myslím, že právníci by neměli zasedat ve vládě, protože riziko jejich trest-

ního stíhání je podle policie neúměrně vysoké. Děkuji. (Potlesk některých poslanců z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak a teď máme dalšího přihlášeného, jenomže já tady mám teď sérii faktických. Co s vámi, pánové? Pana poslance Humla jsem viděl myslím prvního, takže ten je jistý. Pan poslanec Huml, mluvilo se o něm, vy jste byl jako první viděn mnou. A pak... to záleží na mně (s úsměvem). Prosím.

Poslanec Stanislav Huml: Děkuji za slovo. Já bych rád zareagoval opravdu na Stanislava Polčáka prostřednictvím předsedajícího. Já mám pocit, že teprve teď jste předvedl hujerovský přístup k imunitě. Bez legrace. (Potlesk poslanců z levé části sálu.) Víte, mnoho vody ve Vltavě uplynulo mezi tím, kdy jsem tady stál a žádal jsem vás o vydání pro trestní stíhání, než jsem přešel k sociální demokracii. Mezitím se toho stalo mnoho. Říkám, i ta voda plynula. A mezitím tady byla spousta problémů uvnitř klubu Věcí veřejných, a že by to byl úplatek, že jsem proto šel k sociální demokracii, to je kotrmelec. To je za prvé.

A za druhé, abych to hujerovské pojetí k imunitě vysvětlil, víte, já jsem měl to štěstí možná, že jsme byli dva u soudu, kde jsme svědčili, a můj kolega, protože neměl imunitu, měl tu možnost se hájit, tak to dospělo až k soudu a soud to opravdu zastavil jako absolutní pitomost. A proto jsem chtěl být vydán, protože jsem věděl, že to je pitomost. A váš přístup tenkrát k tomu, že jste mě chtěli vydat, byl správný. Víte, byl správný, já jsem vás žádal: Vydejte mě! Takže vy jste mě vydávali, TOP 09, všichni. Jestli se dobře pamatuju na hlasování, nebyl nikdo z TOP 09, kdo by hlasoval proti. Byl správný, nebyl hujerovský.

Já dneska mám opravdu také pochybnost o tom, že Vlasta Parkanová se dostane vůbec k soudu. Myslím si, že to bude velmi těžké dokazování, ale ona má také jedinou možnost, jak se opravdu obhájit. Je to, že k soudu přijde a soud to buď zastaví anebo nějakým způsobem rozhodne. Ona totiž ani není pravda to, že policie, pokud ji dnes nevydáme, tak nebude konat. V mém případě trestní stíhání pokračovalo tím, že já jsem se automaticky stal svědkem a policie mě mohla vyslechnout, mohl mě vyslechnout státní zástupce, mohl mě vyslechnout soud. A máte dokonce daleko těžší procesní postavení! Jako obviněná nemusí vypovídat, má advokáta. V momentě, kdy bude svědek, tak bude muset mluvit pravdu, jinak se opět vystavuje nebezpečí trestního stíhání. Nemá nárok na advokáta, nemá nárok nahlížet do spisu. Vždyť tím, že jí sebere možnost se hájit tím, že ji dneska nevydáme, tak ji dostáváme dokonce do horší situace procesního postavení. Opravdu je to pravda.

Takže já tady konzistentně tvrdím, že imunita v těchto případech nemá

v Poslanecké sněmovně a České republice co dělat. Je to překonaný a dávno překonaný institut, který tady v této době už nemá co dělat. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď prosím pana poslance Bohuslava Sobotku dalšího s faktickou.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já jenom skutečně velmi fakticky k vystoupení pana poslance Polčáka. Myslím si, že žádat stanovisko státního zástupce je nadbytečná věc jak pro jednání mandátového a imunitního výboru, tak pro jednání Poslanecké sněmovny, protože státní zástupce se kdykoliv může vyjádřit jednoznačně, a to tím, že buď zastaví trestní stíhání, anebo podá obžalobu. Prostě v rámci trestního stíhání státní zástupce má možnost, aby reagoval, aby hodnotil důkazy, aby hodnotil trestnost dané věci a důvodnost trestního stíhání. Čili získávat tady stanovisko sem do Poslanecké sněmovny je zbytečné. Jestliže do této fáze, do této chvíle státní zástupce nezastavil trestní stíhání, tak pravděpodobně jeho názor je z tohoto hlediska zřejmý a v případě, že se rozhodne, tak ho může zastavit, anebo když se nerozhodne, tak podá obžalobu.

Myslím si, že bychom se skutečně neměli nechat natlačit jako Poslanecká sněmovna do role soudu. Pokud bychom byli soud, dobře, pak by ještě před vystoupením paní poslankyně Parkanové tady zazněla obžaloba. Ale asi jste si všimli, že tady žádná obžaloba nezazněla, ani stanovisko mandátového a imunitního výboru nebylo žádnou obžalobou poslankyně Parkanové. Bylo to pouze stanovisko výboru k tomu, zda uplatnit imunitu, nebo ji neuplatnit.

My nejsme soud, proto tady dnes nehovoří ti, kdo obžalovali, kdo obvinili paní poslankyni Parkanovou, kdo ji chtějí obvinít na základě případného rozhodnutí Poslanecké sněmovny. Dnes tady hovoří spíše ti, kteří ji hájí, ale ty argumenty patří před soud, ne před Poslaneckou sněmovnu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď prosím pana poslance Filipa.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, pane místopředsedo, členové vlády, paní a pánové, chci být velmi stručný, ale přesto musím k některým projevům říct alespoň několik poznámek.

Poznámka první. Ano, kdo se chtěl seznámit s kauzou letadel CASA, měl možnost. Má ji každý. Věstník Nejvyššího kontrolního úřadu je veřejná listina a můžete si ho přečíst. Tím snáze si ho mohou přečíst poslanci. A to, že nemáte některé informace, je spíše vaše vina než vina mandátového a imunitního výboru. Prosím, nemíchejme věci dohromady.

Nejvyšší kontrolní úřad se zabýval nákupy Ministerstva obrany, a exis-

tuje tedy ten konkrétní kontrolní závěr 10.10, který se tím zabýval. Popisuje jak letadla CASA, tak nákup automobilů Tatra, tak ony zpochybňované sanitky, o kterých jsme tady mluvili a u kterých jste nepřípustili vyšetřovací komisi. Mě mrzí jedna věc, že ani na kontrolním výboru jsem nedokázal dosáhnout konsenzu a byl jsem tehdy zcela výjimečně přehlasován spolu s opozičními kolegy, protože u nás neplatí, že kontrolní výbor by měl snad většinu poslanců z opozice, a jako opoziční poslanec mám šanci předsedat tomuto výboru, ale samozřejmě když se výbor rozhodne hlasovat koalici proti opozici, tak musím být přehlasován.

Nedosáhli jsme toho a mohli jsme si ušetřit některé věci, protože bylo evidentní –

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pane poslanče, mám jeden problém. Já jsem se zřejmě dopustil chyby, domníval sem se, že vy se hlásíte také s faktickou...

Poslanec Vojtěch Filip: Ne, ne, já jsem se hlásil...

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já jsem vám dal právě slovo, protože jsem vás viděl v sérii faktických. Ale teď bohužel jsou poškozeni poslanci s těmi ostatními faktickými, protože já jsem vám dal dvě minuty a vy jste mezitím jakoby, jak jsem pochopil, rozjel tu řádnou.

Poslanec Vojtěch Filip: Ano, já jsem byl řádně přihlášen s přednostním právem, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To vůbec nezpochybňuji, ale víte, že faktické mají přednost.

Poslanec Vojtěch Filip: To máte samozřejmě, pane místopředsedo, pravdu, a já tedy, pokud jsem vyčerpал čas pro faktickou přihlášku, i když jsem se do ní nehlásil, tak snad jenom tolik, že až bude příště někdo říkat, že má málo informací, tak mu je rádi podáme nebo řekneme, kde je najde.

Zbytek samozřejmě, až budou vyčerpány faktické poznámky, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: V tom případě vyzvedávám korektnost pana poslance Filipa a poprosím ty další. To byl Jaroslav Foldyna, prosím, přítel Foldyna, děkuji tedy za pochopení.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji vám, pane místopředsedo. Vážený kolegove, já, protože žijeme v elektronické době, tak dostávám reakce

občanů, kteří se na tuhle naši současnou Sněmovnu dívají. A chtěl bych upozornit na jednu věc. Ze Sněmovny, ze zákonodárného sboru, občan dneska slyší: estébácké metody, policie kriminalizuje politiku, a vidí tu na prostou nedůvěru zákonodárného sboru, nota bene to není slyšet jenom – v této chvíli, kdyby to říkala opozice, ale teď to proboha říkají koaliční poslanci a členové vlády! Zpochybňují soudní, zákonodárnou a trestní moc v této zemi a veřejnost se na nás dívá. Poslouchá, že se tady kriminalizuje politika, jsou to estébácké metody, předtím se tady dívala téměř v poutech na pana poslance Ratha! Není vám to divný? Není vám to prostě nepřírozený, to co se tady odehrává 22 let po převratu? Na co se ti lidé dívají a co si o nás pomyslí, o nás všech poslancích v tomto Parlamentu? Co si myslí o naší imunitě, co si myslí o nás jako o osobách, které oni zvolili jako zákonodárnou moc, kterou my v této chvíli tady zpochybňujeme?

Měli bychom se trochu toho vyvarovat a ty termíny a boj trochu skončit. Jestliže soudní moc je u nás prostě svobodná a volná, tak předložme paní Parkanovou soudu, ať soud rozhodne o tom, jestli má, nebo nemá vinu. Já ji nechci soudit v této chvíli, ale diskuse je nehodná Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To bylo vyčerpání faktické a teď pana poslance Jeronýma Tejce.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, já už bych nezdržoval tuto ctěnou Sněmovnu, ale musím tady reagovat na vystoupení pana poslance Polčáka. Tady bylo naznačeno, že snad nevydání pana poslance Humla bylo jakýmsi obchodem a že s tím souvisí vstup pana poslance Humla do klubu sociální demokracie. On už to řekl sám: doba, která mezi tím uplynula, byla dlouhá a stala se mezi tím spousta věcí.

Ale já bych chtěl především říct, že já jsem tady jako poslanec v této Sněmovně hlasoval vždy pro zbavení imunity. Hlasoval jsem taky v případě pana poslance Humla.

Hlasoval jsem i na jednání mandátového výboru. A rozdíl mezi těmi dvěma případy, které tady pan poslanec Polčák srovnal, je značný. Za prvé, v případě pana poslance Humla, přestože já jsem na jednání mandátového výboru hlasoval pro vydání, tak výbor žádné usnesení nepřijal, tedy nedoporučil vydání. V tomto případě výbor 10 z 15 hlasů doporučil vydání. A při vši účtě k tomu, že nelze srovnávat nesrovnatelné, tak v tomto případě bych chtěl upozornit na to, že v případě pana poslance Chaloupky se jednalo o podezření z nějakého zisku v řádu desítek tisíc korun, v případě pana poslance Humla o to, že ten posudek neměl být správně vypracován, a pak se ukázalo, že ani ten druhý stíhaný nebyl u soudu odsouzen. Ale v případě této věci se jedná o 3,5miliardovou zakázku. Já si

myslím, že tady už si nelze hrát na to, že někdo neviděl, nekontroloval. Tady ministr vlády měl rozhodovat o 3,5 miliardě korun českých, které byly z veřejných peněz, a to si myslím, že si zaslouží skutečně zkoumání důkladnější a zkoumání u státního zástupce a zkoumání u soudu, pokud si policie myslí, že se jedná o trestný čin. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Křeček už tedy nebude? (Nepřeje si vystoupit.) Ten to ruší, takže tím pádem jsme to zvládli a nyní požádám pana poslance Filipa, ten se může vrátit do své řádné... V poklidu, ano.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, pane místopředsedo. Paní a pánové, to, co jsem předeslal, platí pro mé vystoupení. Já nebudu opakovat známá fakta, která tady řekli jiní, a dovolím si jenom upřesnit to, co tady někteří nazývali lží a co lží není a co někteří zpochybňovali a ke zpochybnění opravdu není.

Není pravda to, co tady bylo řečeno, že není potřeba znaleckého posudku. Není to pravda z jednoho prostého důvodu, protože ještě 8. 8. 2008 Ministerstvo obrany, když vydalo registrační list k nákupu, Ministerstvo financí, konkrétně ministr financí Miroslav Kalousek s tím registračním listem nesohlasil a chtěl expertní posudek. Tak si ti, kteří tady hovoří, musí pamatovat, co řekli, co podepsali, a nebudu jim to připomínat, protože je to v oněch protokolech, včetně těch protokolů, které tady byly zpochybněny, a to jsou protokoly Nejvyššího kontrolního úřadu, kde došlo na základě námitky Ministerstva obrany k opravě, a tato oprava se ale týkala jenom toho, že 16. 4. 2009 byl vyjmut z toho obchodu ještě zahraniční servis, a že tedy ono obranné zařízení, které dělalo z civilního letadla vojenský letoun, v podstatě má být dodáno jinak, a civilní letoun znamená, že tam muselo výběrové řízení být. Tak já bych byl rád, kdyby si ti, kteří se pokoušejí vytrhávat text kontrolního závěru Nejvyššího kontrolního úřadu, uvědomili, že je to opravdu veřejná listina a že jejich slova mohou být kdykoliv kontrolována nejen těmi, kteří se tím musí profesionálně zabývat, ale i těmi, kterým bude celá tato kauza možná velmi trpkým oříškem. A to, že bylo v rozporu se zadávací dokumentací nakoupeno to ochranné zařízení pro letadla CASA, je fakt a zůstalo v kontrolním závěru.

A nyní mi dovoluje říct něco úplně jiného, co se týká vydání Vlasty Parkanové k trestnímu stíhání. Víte, já hlasuji, protože jsem zastáncem poslanecké imunity, protože si dovedu představit a v mých spisech advokátní kanceláře z 90. let jsou zajímavé případy o zneužití policejní moci vůči soudcům, kdy jeden policista, aby konkrétní soudce se nedostavil na projednávání soudního případu, kdy soudil jiného policistu, ho tak dlouho držel pod policejní kontrolou, kontroloval mu, řekl bych, od výstražného trojúhel-

níku po nafoukání pneumatik úplně všechno, takže on se zpozdil na to jednání, jednání se nekonalo. To se stalo dvakrát a myslím si, že ten spor mezi těmi mocemi prostě vždycky reálně existuje, a musí to tedy být jenom dáno tak, aby nemohla jedna moc druhou moc, řekl bych, ponížít a zneužít své postavení vůči té druhé. A v tomto ohledu si nemyslím ale, že jde o princip imunity, protože paní Vlasta Parkanová v podstatě je vydávána z poslanecké imunity za své působení v exekutivě a je to požadavek exekutivy.

V tomto ohledu mně ale vadí jiná věc. Všimněte si, vážené paní kolegyně, vážení páni kolegové, jak dlouho a kolikrát se v tomto volebním období zabýváme sami sebou! To znamená sami sebou jako poslanci. Místo toho, abychom se zabývali potřebami a problémy občanů ČR, abychom řešili to, co je k řešení, tak tady většinu času, často celé dny, věnujeme tomu, jestli má být, nebo nemá být vydán poslanec k trestnímu stíhání. Pamatuji si takové žádosti, které se obešly, promiňte mi, téměř bez diskuse, kdy ona debata na mandátovém a imunitním výboru stačila Poslanecké sněmovně k tomu, aby se Poslanecká sněmovna rozhodla o tom, jestli vyhoví tomu konkrétnímu orgánu činnému v trestním řízení, aby poslanec vydán byl. Pamatuji si případy nevydání i případy vydání a pamatuji si i ty výsledky. Chápu, že ona dehonestace prostřednictvím mediokracie je obrovská a její vymazání z paměti lidí je téměř nemožné. Ale myslím si, že tím, jak dlouho takovou věc projednáváme, té věci spíše škodíme, než abychom se přiblížili tomu, abychom řekli, ano, jsou tady dány důvody pro to, aby se tím zabýval nezávislý soud, a nezpochybňoval bych to. Problém jsem viděl v samotném úvodním vystoupení paní místopředsedkyně Vlasty Parkanové. Neočekával jsem od ní vzhledem k jiným projevům v této věci v minulosti, že se takto zachová. Očekával jsem přístup opačný.

Stejně jako ostatní členové poslaneckého klubu KSČM budu hlasovat pro vydání. Děkuji vám. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Nyní bych požádal pana poslance Antonína Sedu a připraví se František Laudát. (Z opozičních lavic se ozývají námitky, že v sále není přítomen žádný člen vlády.) A, vláda! Kdepak je vláda? Já bych požádal, aby byla zajištěna nějaká přítomnost člena vlády. (Do sálu právě vchází ministr Leoš Heger, následuje potlesk.) Ano, vítáme pana ministra. Prosím, pane poslanče, můžete začít. Lékař je přítomen. (Pobavení.)

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, vážené kolegyně a kolegové, jsem dalek toho, abych jako poslanec vynášel jakékoliv soudy, protože ani mandátový a imunitní výbor ani Poslanecká sněmovna neposuzují vinu či nevinu, ale zkoumají, zda nedo-

šlo ke zneužití výkonné moci proti moci zákonodárné. Zda je kolegyně Parkanová nevinná, může prokázat pouze soud. Přesto, či právě proto mi dovoluje několik poznámek ke kauze nákupu vojenských transportních letounů CASA.

Z důvodu ukončení životnosti dosluhujících transportních letounů AN-26 se začalo uvažovat o vypsání výběrových řízení na nákup letounů nových. Transformace resortu obrany ČR z října 2007 a její rozpracování směrnicí Ministerstva obrany hovoří o pořízení transportních letounů pro přepravu materiálu, sil a prostředků armády s cílem posílit expediční schopnosti letecko-technického zabezpečení. Velitelství vzdušných sil vydalo specifikaci základních technických požadavků na tyto letouny, zejména co se týče doletu, výkonu a přepravní kapacity. Ministerstvo obrany podepsalo v dubnu roku 2008 memorandum o porozumění s firmou EADS týkající se možné směny podzvukových taktických letounů L-159 Alca vyřazených z výzbroje a užívání za jeden taktický transportní letoun CASA C-295M. Obsahem memoranda je směna pěti letounů L-159 za jeden letoun C-295M s možnou opcí na další dva letouny CASA. O tom, že se plánovalo pořízení těchto letadel, svědčí požadavek Ministerstva obrany na rozpočtové opatření, které schválil rozpočtový výbor dne 12. 6. 2008. Toto rozpočtové opatření schválilo vyčlenit mj. 2,25 mld. Kč právě na nákup transportních letadel.

Firma Alenia Aeronautica, výrobce konkurenčního letounu C-27J Spartan, se obávala, že podpisem memoranda se schyluje k netransparentnímu a diskriminačnímu obchodu, jehož součástí kromě směny má být i nákup minimálně tří dopravních letounů C-295M.

Proto také tato firma podala po přijetí této rozpočtové změny požadavek na přezkum memoranda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Tento úřad rozhodl v srpnu téhož roku o zastavení šetření, a to přesto, že Ministerstvo obrany nerozhodlo o námitkách firmy Alenia. Není bez zájmovosti, že vláda schválila rozpočtové opatření 27. 6., tj. až po podání návrhu společnosti Alenia na přezkum úkonu zadavatele.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, Ministerstvo obrany na základě výjimky ze zákona o zadávání veřejných zakázek zahájilo jednání o nákupu letounů CASA s firmou Omnipol jako prostředníkem mezi ministerstvem a EADS. Velení vzdušných sil Armády České republiky i náčelník Generálního štábu tehdy odmítali nákup letounů CASA s odkazem na neplnění základních takticko-technických požadavků. Je téměř jisté, že kdyby se vypsalo standardní výběrové řízení, pak by letoun C-295M nemohl být vybrán, zejména z důvodu nedodržení technických požadavků týkajících se výkonu motorů ve vysoké nadmořské výšce při vysazení jednoho motoru. Case schází pomocná energetická jednotka zajišťující nezávislost letounu na pozemních zdrojích a armáda měla značné výhrady k přepravní kapacitě a doletu. Proto také Armáda ČR trvala na pořízení le-

tounu, který splňuje stanovená kritéria ve specifikaci a uživatelské studii, která byla vypracovaná již v březnu 2005. Podle zveřejněných informací byla nabídka španělského výrobce cca 2,7 mld. Kč za 4 letouny CASA.

V květnu 2009 Ministerstvo obrany podepsalo smlouvu o pořízení letounů s firmou Omnipol, ale cena letounu je poněkud jiná. Za 3 stroje zaplatila armáda 3,6 mld. Kč, čtvrtý letoun byl směněn za 5 stíhaček L-159 s tím, že Ministerstvo obrany muselo zaplatit přestavbu dvou z nich na cvičné dvojmístné, což si vyžádalo minimálně dalších 200 mil. Kč. Podle některých odborníků se tehdy mělo kalkulovat se zůstatkovou hodnotou bitevníků, která byla odhadována na více než 1 mld. Kč.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, dalším problémem v tomto pochybném kontraktu byla skutečnost, že smlouva neobsahovala servisní podporu a dodávky náhradních dílů. Ministerstvo obrany na to nějak zapomnělo a tím se celý kontrakt prodražil o další o 1 mld. Kč. Vůči nákupu vojenských letounů CASA pohnala Evropská komise naši zemi k Evropskému soudu. Evropská komise nakonec po dlouhých diplomatických vyjednáváních žalobu na Českou republiku stáhla, ale ostuda z ne-transparentní akvizice zůstala.

Letouny od samého začátku provázejí značné problémy, když se objevily závažné poruchy navigačního systému, docházelo k dysfunkcím některých palubních přístrojů, a dokonce k vysazení motoru za letu. V současné době se měly dokončit zkoušky aktivní ochrany proti raketám, ale opět dokončeny nebyly. Je otázkou, kdy a zda vůbec budou tyto letouny nasazeny do bojových podmínek mise ISAF.

Nechci spekulovat nad možnou výší provize pro zprostředkovatele obchodu, ale ani nechci komentovat výši znaleckého posudku společnosti American Appraisal, který ocenil nadhodnocení ceny zakázky o 658 mil. Kč. Ze svých zkušeností leteckého konstruktéra vím, že jednou věcí je nákup letounu, druhou věcí jsou dodatečné požadavky zákazníka na specifická vybavení a zástavby, velmi vysoké jsou zejména náklady na vývoj, zálet a certifikaci nově zabudovaných zařízení. Pro vaši informaci chci uvést pouze to, že letouny jsou vybaveny systémem taktické letecké navigace, protikolizním systémem a varovným systémem chránícím letoun před nebezpečným přiblížením k zemi. Součástí vybavení je i meteorologický radar, identifikační zařízení či nadstandardní vybavení třemi radiostanicemi. Výstrojí dvou ze čtyř letounů určených pro bojové mise je i radarový varovný přijímač aktivní ochrany proti řízeným střelám, varovný systém detekce přiblížení řízených střel, varovný systém detekce ozáření laserem a také sady přídatného pancéřování, které lze montovat do pilotní kabiny.

Vážené kolegyně a kolegové, jak jsem řekl v úvodu, není naším úkolem zjišťovat vinu či nevinu paní poslankyně Parkanové, k tomu jsou určeny orgány činné v trestním řízení a zejména nezávislé soudy. Přesto si dovoluji

ještě jednu poznámku k panu ministrovi Kalouskovi, který jako argument pro nevydání používá odmítavé stanovisko bývalého ministra financí Bohuslava Sobotky vůči ocenění k obrněným transportérům Pandur.

Víte, pane ministře, zákon o majetku ČR sice obecně neukládá povinnost zpracovat ocenění a ani nestanovuje, že ho musí sestavit znalec, ale na rozdíl od nákupu letounů CASA byly tehdy obrněné transportéry vybírány v soutěži, která byla vypsána dle zákona o veřejných zakázkách, a v roce 2005 nabídku předložilo dokonce 7 firem. Naproti tomu transportní letouny C-295M byly poptávány bez veřejné soutěže. Zákon o majetku v části týkající se odpovědnosti za škodu a za dodržování povinností při hospodaření s majetkem konstatuje, že fyzické osoby, které z titulu svých funkcí činí právní a jiné úkony týkající se majetku, jsou povinny provádět tuto činnost s odbornou péčí. Osoba ve funkci musí být schopna dokázat, že cena uvedená ve smlouvě nepřesáhla zákonem stanovenou cenu. Takovým důkazem je právě ocenění.

Mohu rozumět tomu, že se předkládají podpůrné analýzy, které měly sloužit jako alibi pro nevydání paní místopředsedkyně. Taktéž nemám radost z tohoto stíhání, nicméně od roku 2008 jsem přesvědčen, že tato akvizice v pořádku nebyla a že je nutno umožnit orgánům činným v trestním řízení tuto kazu řádně vyšetřit. Na konec bude stejně rozhodovat nezávislý soud na základě důkazů a obhajoby.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, omlouvám se za poněkud delší exkurz do minulosti, ale pokládal jsem za svou povinnost sdělit skutečnosti, o kterých ne všichni z vás jsou informováni. Děkuji za vaši pozornost. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji panu poslanci. Požádám pana poslance Františka Laudátu, připraví se pan ministr Leoš Heger.

Poslanec František Laudát: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, nemám připravený projev, chci jen říci několik věcí, které tady zazněly.

Za prvé je mi líto, že tady pan Chaloupka řekl to, co řekl. Kdyby se podíval, zjistil by, že téměř polovina přítomných poslanců TOP 09 se odhlásila při hlasování o jeho vydání k trestnímu stíhání. Domnívám se, že to vydání byla chyba. Vadí mi a nevím, jak by se tvářili pomlácení lidé v Chorvatsku, které, jestli se nemýlím, přivezla casa. On tady říkal, že to slouží pro dopravu senátorů a goril. Myslím si, že kdyby někdo v armádě víc uvažoval, tak jestli bychom si udělali něčím reklamou, a efektivní reklamou, tak, že budeme mít skutečně techniku a lidi, kteří, když se někde stane živelní pohroma mezi válkami, tak prostě budeme schopni těm zemím rychle

efektivně pomoci, což by bylo lepší než vydávat peníze na reklamy a další záležitosti.

Trochu jsem zajásal, když pan předseda Sobotka říkal, že bude mluvit pouze k věci, protože si rozhodně řekl, že se k vítězství v příštích volbách, ať budou kdykoliv, propracuje nejdelšími projevy ve Sněmovně. Nicméně zase to byl poměrně dlouhý projev. Chci tady říct jednu věc, kde zase, jak to dělá poměrně často, šlápl na pravdu. Řekl, že média věnovala od začátku kauzy převážně prostor paní Parkanové a panu Kalouskovi. Pokud vím, tak zjevně ještě bez fakt na stole kromě obvinění od policie rychle svolávali tiskovku a už říkali, co budou dělat sociální demokraté za prvé, za druhé... Pokud vím, média si stěžovala, že se paní Parkanová stáhla, nekomunikuje s médii, a myslím, že i ministr financí se začal k věci vyjadřovat postupně. Takže taky to není pravda.

Kolega Jiří Paroubek řekl, že vláda kupovala narychlo casy těsně před pádem. Myslím si, že i protagonisté pádu byli sami překvapeni z toho výsledku a rychlosti pádu té vlády. To nikdo nečekal, nečekal to nikdo ani ve světě a dodnes z toho máme zřejmě největší diplomatickou ostudu během předsednictví EU od roku 1989.

Připomněl bych spíš, že když jsem v roce 2006 přišel do Sněmovny, naopak to byla jeho vláda, která otálela s podáním rezignace.

Tady se odehrávaly tanečky, myslím, že dva až tři měsíce, zda vůbec zvolíme některé další funkcionáře Sněmovny kromě předsedy volební komise, což byl tenkrát i dnes Petr Tluchoř.

Policie se nemusí nikdo obávat, zazněla tady věta. Osobně nemám kontakt dneska na bývalou náměstkyni ministra pro místní rozvoj Evu Jourovou, nicméně zeptejte se jí, jak se jí, jak se jí nikdo nemusí bát. Víte, šlapete po pravdě. Myslím, že to bylo, nevím, jestli teď, nebo v minulém období, když tady toto jméno padalo, tak já bez ohledu na to, že to byla náměstkyně vlády, v které jsem nebyl, a rozhodně asi nepatřím svými názory na levé spektrum, tak pro mě některé mravní principy a pravda jsou důležitější než okamžitý politický profit. Takže jsem se tady paní Jurové zastal, protože mám osobní zkušenost z působení v pražském zastupitelstvu, a její činnosti, co se týká evropských fondů, si natolik vážím a myslím si, že nikdo není v tuto chvíli lepší, a kdybychom takovéto lidi nelikvidovali, tak jsme dneska s evropskými fondy nebyli tam, kde jsme.

Také mi vadí vystoupení pana Humla. Pan Huml, pokud vím, žádal o vydání a zároveň se zdržel. Řada z nás také nehlasovala pro jeho vydání. A směrem k médiím, a teď nevím, jestli mluvil, nebo média psala, nebo nepsala pravdu. Začíná se bát, chce si udržet imunitu. Takto to bylo. Takže zase nekonzistence názorů, která myslím ničí politickou kulturu a vůbec konzistentní jistotu obyvatel, tak je to nekonzistentní vystupování řady politiků, kteří hrají jenom na ten daný okamžik. Pokud byste byli

konzistentní a přemýšleli v delších horizontech, tak myslím, že i lidé by nám všem věřili podstatně více, protože by aspoň věděli, co od nás mohou očekávat. Takhle si nemohou být ani jisti tím, co řekneme druhý den.

Tolik ode mne několik poznámek.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Pan poslanec Hamáček chce reagovat fakticky, takže mu odměřím dvě minuty. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Hamáček: Děkuji. Já v reakci na kolegu Laudáta. Zraněné české turisty opravdu přivezl z Chorvatska armádní airbus, ne casa. Letouny CASA vstoupily do historie pouze tím, že dvakrát odvezly koně Przewalského do Mongolska, což je zcela jistě záslužný výkon, ale nebyl to ten hlavní důvod, proč je Armáda České republiky kupovala. O jejich využitelnosti ale vypovídá to, že když se Ministerstvo zahraničí obrátilo na Armádu České republiky s prosbou, zda by nebyla schopna zajistit transport jednoho kusu vozidla Toyota Land Cruiser ve verzi pancéřované pro našeho nového velvyslance v Libyi, tak bylo sděleno, že to je problém, protože tento vůz letoun CASA neuveze, a transport musel být zajištěn komerčními firmami.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Pan ministr Heger je teď na řadě. Pane ministře, je to tak. Opravdu jste to vy na té tabuli. Já bych požádal pana ministra, aby se ujal slova. Připraví se Miroslav Grebeníček. Slovo má ministr Leoš Heger. Prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych si dovolil říct za sebe jako poslance pár slov a uvedu je tím, že budu konstatovat, že jsem již předem před radou dní vyhlásil, že s velkou pravděpodobností budu hlasovat pro vydání. Já si dovoluji za chvíli říct, proč jsem to udělal, ale přesto si dovoluji pár komentářů k diskusi, která tady proběhla.

Musím říct, že to mé rozhodnutí, jak budu hlasovat, bylo silně otřeseno začátkem této diskuse zde v Poslanecké sněmovně, která měla místy až hysterický a nenávistný charakter od některých kolegů a kolegyň, a tak ten můj problém, jak budu hlasovat dneska vypadal, že bude větší, než když jsem se rozhodoval před těmi pár dny a obhajoval se před svými spolustraníky a spolupracovníky.

Ta věc mě mrzí, protože je velmi faktickým problémem a ta diskuse ten faktický problém mimořádně politizuje a já jsem se domníval, že po předchozích aférách a vydáních už k tomu docházet nebude. Jestli chcete ode mne slyšet aspoň jeden příklad, proč si myslím, že to tak je, tak zaznělo tady, že letouny CASA stojí a hnijí. Proběhla tady mikrodebata,

kdo kde co s casou odvezl a jaké koně Przewalského byli transportováni.

Já bych jenom připomenul, že včera casa přivezla za asistence Ministerstva obrany, Ministerstva zahraničí, vnitra, a dokonce i Ministerstva zdravotnictví nejenom některé věci a lidi, kteří fungují při ochraně naší libyjské ambasády, ale také přivezla řadu zraněných Libyjců, kteří se zde budou léčit. Čili to, že casy hníjí a jsou úplně k ničemu přes veškeré problémy, které s nimi jsou, tak opravdu pravdou není.

Jak jsem řekl, budu hlasovat přes všechnu svou nechuť k debatě, která tady je, budu hlasovat pro vydání a chtěl bych konstatovat dvě věci, které by to trošku objasnily. Já jsem opravdu přesvědčen, že se paní Vlasta Parkanová nedopustila trestného činu. Je to můj názor jako poslance, jako člověka i jako neprávnicka, uznávám, ale také proto, že vím ze svých životních zkušeností, jak je velmi obtížné jakékoliv velmi významné a důležité rozhodnutí hodnotit zpětně a jak snadno takové rozhodnutí je možné zpochybnit. Já myslím, že to všichni známe z rodiny, z významných manažerských rozhodnutí, z rozhodnutí v medicíně, z rozhodnutí o zásazích do přírody, z rozhodnutí v politice. Tady všude i při těch velkých nákupech se pracuje vždycky s určitou mírou nejistoty a kriminalizovat tuto nejistotu je cestou do pekel. Něco jiného je, když je někdo chycen nebo je mu zpětně prokázáno, že bral úplatek. Ale chybná rozhodnutí manažerů, politiků a všech dalších, i těch lékařů, o kterých jsem mluvil, tady byla, jsou a vždycky budou a nelze se jich vyvarovat. Jak říká oblíbené úsloví, zpětně všichni vědí, co bylo správné a co se mělo udělat. A to platí i o těch nešťastných nákupech.

Druhá věc, kterou jsem chtěl říct k tomu svému rozhodnutí, něco na margo postavení a postoje klubu TOP 09. V první řadě bych chtěl říct, že vnímám, že klub má právo obhajovat své členy, a myslím si, že jsou potřeba lidé, kteří vystupují ve stylu, jak zde vystoupil pan kolega Kalousek a jak vystupovali i další lidé na interních jednáních klubů. Na druhé straně však musím konstatovat, že vzhledem k morálnímu desateru, na kterém je TOP 09 postavena, nemá tato strana právo vyžadovat v takové vážné kauze uniformní poslušnost svých členů, a TOP 09 toto právo také neuplatnila.

Já jsem se rozhodl, že to právo volného hlasování využiji, protože cítím ze své strany jako chybné začít obhajovat imunitu za každou cenu, i když jsem v souvislostech s tím, jak jsem dříve se k imunitě stavěl a jak jsem hlasoval v dřívějších kauzách. Proto si zachovám své rozhodnutí a přes veškerou kritiku ke zde probíhající debatě zůstanu principiálně na svém a budu hlasovat podle svého. Mrzí mě to kvůli paní Vlastě Parkanové, které si velmi vážím, ale na druhou stranu musím říct, že věřím, že se plně očistí a to očistění bude mnohem hodnotnější, než kdyby bylo provedeno pouze ve formě nevydání touto Sněmovnou. Bude-li učiněno důvěryhodnou justicí, bude mít svou velkou váhu i v budoucí politice. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji panu ministrovi. Požádala mě o vystoupení paní místopředsedkyně Vlasta Parkanová s přednostním právem.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Kolegyně a kolegové, já chci jen krátce uvést na pravou míru tvrzení, které zde zaznělo z úst pana poslance Vojtěcha Filipa. On zde tvrdil, že tato moje kauza je o kontrolním závěru NKÚ. Není tomu tak. Žádost policie jsem v úvodu přečetla a je zaznamenána. Je možné se k ní vrátit v podobě audio-, video- nebo steno-záznamu. Ze závěrů NKÚ pro tuto policejní žádost je důležité, že za prvé letadla NKÚ uznal vojenským materiálem, za druhé – nikde v nálezu NKÚ není tvrzeno, že by měl být zpracován znalecký posudek na cenu.

To jsem v té změti široké debaty potřebovala znovu zmínit a uvést na pravou míru. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Já bych chtěl jenom požádat paní místopředsedkyni, jestli by mě mohla na minutku vystřídat tady na empiru, já bych jenom chtěl reagovat, ale ne na její vystoupení, ale – také chce vystoupit pan poslanec Filip? Takže já mu dám nejdříve možnost vystoupit fakticky a pak bych na chvíli ještě vystoupil sám v reakci. Prosím, pan poslanec Filip.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, pane místopředsedo. Já nebudu nějak jinak reagovat na vystoupení Vlasty Parkanové, jenom abyste si každý ten protokol NKÚ přečetl. Přečtete si vypořádání připomínek a tam se dozvíte, jak to je, jakým způsobem to posuzuje Nejvyšší kontrolní úřad. To, že Ministerstvo obrany dalo námitku a že ji nějakým způsobem buď jako částečně důvodnou, nebo jako nedůvodnou kolegium NKÚ vypořádalo, je v tom kontrolním závěru. Já jsem řekl, že nebudu zdržovat toto jednání. Je to tam napsáno. Jestli ho chcete citovat, mám ho tady s sebou, mohu to otevřít v počítači, včetně kontrolního protokolu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Slovo má pan místopředseda Sněmovny Luboš Zaorálek. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Já bych chtěl reagovat na vystoupení pana poslance Laudáta, který mě nesmírně pobavil, když řekl, že on to pan poslanec Sobotka přehání, když říká, že vystupování pana Kalouska bylo příliš masivní a opanovalo média, že pan ministr Kalousek reagoval postupně, reagoval s postupnou gradací. Tomu se říká pleonasmus, pokud se nepletu, tím pěkným výrazem. Způsob postupného reagování pana Kalouska mi připadal, jako když někdo přijede s tankem,

namíří ho na policejní ředitelství a pak střídá krátké dávky kulometu s dávkami těžkoliberního kanonu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Jsou zde dvě faktické poznámky. Nevím, jestli jsou ještě platné – páni poslanci Hamáček a Filip. Zřejmě jste to neodmazal, pane předsedo. Je to tak? Ano, jsou vyřízené. S faktickou poznámkou pan poslanec František Laudát. Prosím.

Poslanec František Laudát: Vážená paní místopředsedkyně, jenom krátká reakce. Jestli si někde představuji, jak vypadá, když někdo ukazuje slovní tank, tak to byl pan kolega Zaorálek v kauze amerického radaru.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Aha, dobře. (Směje se.) Já nebudu reagovat, pochopíte proč. Dám slovo hned dalšímu řečníkovi. Pan poslanec Grebeníček je tuším dalším přihlášeným. Připraví se pan poslanec Michal Babák. Prosím nyní pana poslance Grebeníčka.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, Poslanecká sněmovna skutečně stojí před rozhodnutím o vydání místopředsedkyně Sněmovny a poslankyně TOP 09 Vlasty Parkanové k trestnímu stíhání, a to z toho důvodu, že Policie České republiky šetří podezření na trestnou činnost spáchanou v resortu obrany, kdy byly vynaloženy neúčelně a nehospodárně miliardy korun na nákup nepotřebných, požadavky armády nesplňujících a dodnes také plně nefunkčních a jen velmi omezeně využívaných a využitelných transportních letadel CASA. Vyšetřovatel v té souvislosti logicky usuzuje, že odpovědnou osobou s rozhodovací pravomocí a dalšími povinnostmi včetně kontroly byla někdejší ministryně obrany. Troufám si tvrdit, že podezření na trestnou činnost není z pohledu práva v kontextu aféry CASA ničím nepředpokládaným a nečekaným. Vzniklou škodu přece přiznávají i celý komplex pochybení při přípravě a provedení toho nákupu a množství následných problémů připouštějí mnozí s aférou blíže obeznámení.

Stát a jeho oficiální politická reprezentace má nyní dvě možnosti. Buďto umožnit, aby orgány činné v trestním řízení v zájmu objasnění tohoto několikamiliardového skandálu konaly, nebo může, jak to bylo vždy až dosud v minulosti obvyklé, určitá skupina veřejně nebo v zákulisí vyvíjet tlaky na policii nebo justici, aby k řádnému vyšetření nedošlo.

Je zřejmé, že každý, kdo by se nyní pokoušel bránit řádnému vyšetření té kauzy, ať už svůj odpor zdůvodňuje jakkoliv, přispěje de facto k pokračování letitého systému politické nezodpovědnosti, korupce a klientelismu. Škody tímto korupčním a lobbistickým systémem způsobované českému státu ohrožují a podlamují ekonomickou bezpečnost státu.

Ochromují dlouhodobě i resort obrany. Skandální nákup letounů CASA v rozměru několika miliard je jednou z takových škod.

Chci být správně pochopen, v žádném případě ani v nejmenším nepředjímám, zda trestní řízení a soud v kauze nákupu letadel CASA prokáže přímou osobní odpovědnost a trestnost vědomého jednání nebo nedbalosti či úmyslné nečinnosti současné místopředsedkyně Sněmovny. Jen provedení všech potřebných úkonů směřujících k vyšetření míry odpovědnosti někdejší ministryně obrany, jejich podřízených a dalších osob může ale potvrdit, nebo vyvrátit to, co teď tvrdí ona sama, tedy že ona za nic kolem té kauzy nenese trestní odpovědnost a že žádný předpis ani povinnost neporušila.

Tomu, že neexistuje žádný pachatel a že státu nevznikla žádná škoda, samozřejmě nevěří ani členové svérázného bratrstva neodpovědných, tedy ministři Kalousek a Schwarzenberg, kteří se vehementně a teatrálně domáhají toho, aby postup jejich stranické kolegyně prošetřován nebyl.

Možná se prokáže, a osobně bych to místopředsedkyni Sněmovny přál, že jako bývalá ministryně obrany dosazená do čela resortu obrany špičkami KDU-ČSL skutečně přišla ke kauze CASA jako slepý k houslím. Její nominace do čela resortu jako osoby, která se v bezpečnostní politice a ve složité problematice zajišťování potřeb obrany a armády nijak neorientovala, skutečně vzbuzovala již odpočátku pochyby o zdravém rozumu lidovců. Je už ale otázkou, zda jí také věřit, že na věcné a politické rozhodování o akvizici a o nakládání s majetkem v resortu obrany neměla odvalu a čas.

Mohla byl jistě poukázat na to, že jen bez odporu plnila stranický úkol, který dostala. Nezasvěceným se její nominace do této funkce po všech neblahých zkušenostech s obdobně nekompetentními lidoveckými předchůdci zdála jako recesistický počin vedení KDU-ČSL. s

To, že jako neodbornice byla prosazována a protlačena nesoudnými špičkami KDU-ČSL, především Jiřím Čunkem, ale také někdejším ministrem financí Topolánkovy vlády za KDU-ČSL a nynějším ministrem financí za TOP 09 Miroslavem Kalouskem, mohlo mít ale i jiný účel. Expremiér Topolánek rozhodně nebyl ten, kdo by se její nominace a využití jejich schopností nebo odborných kvalit právě v resortu obrany domáhal.

Zdůrazňuji, že v kauze Vlasta Parkanová, jak dnes veřejnost vnímá nákup nepotřebných a dodnes nefunkčních letadel CASA, nejde o nic výjimečného. Takových případů, kdy resort obrany a armáda zadávaly zakázky bez výběrových řízení, bez všestranného odborného posouzení či bez řádné kontroly a kdy nákup se ukázal nepotřebný nebo předražovaný a nekvalitní, se uskutečnily za posledních 20 let stovky a možná tisíce. Odhady celkového objemu škod vzniklých v důsledku chaotického, podezřele nehospodárného nakládání s majetkem a rozpočtovými

prostředky státu v resortu obrany jdou do desítek a stovek miliard korun. Zaklíná-li se dnes ministr financí, který škrtí příjmy veřejných zaměstnanců a důchodců, pro média tím, že mu jde o každou ušetřenou korunu, nasazuje svým postupem v kauze Parkanová šaškovskou čepici. V době, kdy měl a mohl v resortu obrany a jinde ušetřit desítky miliard, a i dnes, kdy mají orgány činné v trestním řízení vyšetřit kauzu jeho staronové stranické a vládní kolegyně, ministr financí zjevně pachatele ani zašantročené peníze hledat nechce.

V kauze někdejší ministryně Parkanové její osobní role a koneckonců i silné politické a jiné ingerence současného ministra financí do této kauzy jsou v mnohém příznačné a vysvětlitelné. Podivný obchod se přece, opakuji to znovu a navazuji na své předřečníky, nijak nevymyká tomu, co se v resortu obrany začalo odehrávat od doby, kdy se funkce ministra obrany stala lénem strany lidové a kdy se v roce 1993 náměstkem ministra obrany pro ekonomiku stal člen strany lidové Miroslav Kalousek. Poslankyně Parkanová se dnes brání složit funkci místopředsedkyně Sněmovny a brání se policejnímu šetření svého konání. Hájí se obdobně jako ministr Vondra v kauze ProMoPro, že ona nic nevěděla. Prý neměla povinnost zveřejnit zakázku, ověřit cenu a obhájit ekonomickou účelnost několikamiliardového nákupu do jisté míry stále nefunkčních letadel. Těch letadel, která podle prvotního, ministerstvem a politiky neovlivněného vyjádření armádních expertů armáda nechtěla a nepotřebovala.

Poslankyně Parkanová argumentuje i tím, že klíčové rozhodnutí nechala podepsat svým subalterním úředníkem a že ten podivný nákup bez dalšího ověřování a kontroly schválila Topolánková vláda. Je proto, podobně jako v aféře Vondra a ProMoPro, také v aféře Parkanová a CASA zcela na místě jménem voličů a daňových poplatníků, jménem občanů republiky se ptát, proč vlastně oba dva tu funkci brali, když na ni neměli a nejsou schopni přiznat a nést odpovědnost za její výkon.

Spolu s tím, že místopředsedkyně Sněmovny argumentuje svou neodborností, nekompetentností a údajnou ministerskou neodpovědností, nelze pominout, že v něčem může cítit křivdu. Ona skutečně, a to jí lze věřit, byla do funkce ministryně dosazena nikoli pro svou odbornost nebo manažerské kvality, ale proto, že na tom měly velký zájem špičky strany lidové. Připomenu znovu, pánové Čunek a Kalousek. Bylo byl na jinou diskusi, proč funkci ministra obrany jako léno vyhrazené KDU-ČSL zastávaly nequalifikované a až komické figurky typu Antonína Baudyše, Viléma Holáně a naposledy Vlasta Parkanová. Měli bychom však ponechat na orgánech, činných v trestním řízení, aby zjistily, zda mechanismy rozhodování o zakázkách a nákupech, stejně jako procedury posuzování účelnosti a hospodárnosti výdajů v případě, kdy funkci ministryně obrany vykonávala pouhá figurka, byly, či nebyly v souladu s platnými předpisy a

s povinnostmi ministra, jeho náměstků a dalších odpovědných funkcionářů.

Dámy a pánové, v případě nákupu letadel CASA už víme, a orgány činné v trestním řízení by to měly kvalifikovaně a řádně ze všech významných aspektů prošetřit, že kdosi chtěl uskutečnit urychleně za každou cenu velkou, několikamiliardovou zakázku. Šlo o obchod bez řádného výběrového řízení, navíc rukama prostředníka, který byl nepochybně silně motivován vidinou snadného zisku na úkor státního rozpočtu. Překonání nesouhlasu armády s tímto nákupem, podivné pohyby spojené se stanováním a rozkládáním celkové ceny už samy o sobě jsou důvodem prošetření odpovědnosti ministra, zainteresovaného náměstka či náměstků a dalších vazeb na úředníky a osoby jednající ke škodě státu. Navíc zde přistupuje skutečnost, že to, co armáda podle zjištění médií označila v prvních vyjádřeních jako nepotřebné, nevyhovující a předražené, dodnes není konzumováno, využíváno pro vady, poruchy a nefunkčnost výbavy a některých systémů. Vyvstává tak i otázka odpovědnosti současné vlády za to, že vadná a léta neopravená dodávka byla zaplácena jako plně funkční bez toho, aby při nefunkčnosti byla důrazně reklamována a vrácena.

Čím vysvětlit arogantní pokusy současného ministra financí mediálně bagatelizovat a popírat odpovědnost jeho stranické kolegyně, minulé i současné, Vlasty Parkanové a zamést tuto kauzu pod koberec? Jsou tyto pokusy spojeny s obavou, že by se mohly orgány činné v trestním řízení dostat také k dokumentům a důkazům o odpovědnosti dalších bývalých i současných figurek a jejich impresáriů za poškozování hospodářských zájmů státu a za ohrožení národní bezpečnosti? Současný ministr financí se dnes opět brání jakékoli osobní odpovědnosti za to, co se dělo kolem skandálních zakázek, prodejí a akvizic v resortu obrany v době, kdy zastával funkci ekonomického náměstka tohoto resortu. Dodnes si nepřipouští ani vlastní politickou odpovědnost za to, že rozhodoval či spolurozhodoval o nasazení odborně neschopných a manažersky nezpůsobilých figurek do funkce ministra obrany.

Obávám se jednoho. Pokud se Karlu Schwarzenbergovi a Miroslavu Kalouskovi podaří mediálními špílci a politickým triky či případným dnešním hlasováním odklonit orgány činné v trestním řízení od řádného vyšetřování kauzy Parkanová, dojení státního rozpočtu a poškozování hospodářských zájmů státu bude v resortu obrany nebo i v dalších resortech nerušeně pokračovat. Pachatelé si budou jisti, že i příště se najde nějaký Schwarzenberg a Kalousek, kteří své Čunky, Vondry a Parkanové před zákonem a rukou justice ochrání.

Dámy a pánové, jsem přesvědčen, že kauza podivného nákupu letadel CASA a odborně neschopné exministryně obrany je po kauzách Drobil, Kocourek, Vondra jenom dalším dokladem skutečné povahy stávající vlád-

ní koalice. Ostudné vystupování ministra financí a ministra zahraničí v této kauze stejně jako alibismus předsedy vlády pak dávají veřejnosti jasný signál: ti nahoře si vždycky mohou dělat, co chtějí, a ti dole to vždycky zaplatí.

S tou praxí neodpovědnosti, neschopnosti a neobornosti, která se neomalene a nenasytně cpe do funkcí ústavních činitelů, se nelze ztotožnit. Není ji možné ani ničím omlouvat. Stála už tuto republiku a její občany tolik, že by to bez problémů smazalo existující státní dluh a ještě by zbylo. Občané této republiky potřebují vědět, že ta praxe neschopných a všehoschopných stranických a kmotrovských nomenklatur dostoupila své krajní meze. Je na každém poslanci, jakou svým voličům a všem spoluobčanům dá odpověď.

Osobně podpořím vydání místopředsedkyně Sněmovny k trestnímu stíhání. Podpořím to, aby orgány činné v trestním řízení a justice dostaly příležitost konat a rozhodovat bez mediálních, politických a klientelistických tlaků. Nejen místopředsedkyni Vlastě Parkanové, ale i ministru Kalouskovi chci také sdělit, že máslo na hlavě rozhodně není součástí správné výživy.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní je přihlášen pan poslanec Michal Babák a po něm je zde přihláška pana poslance Jana Husáka. Prosím.

Poslanec Michal Babák: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já si dovoluji pouze velice krátce srovnat možné hlasování o vydání dvou mých kolegů. Jedno vydání, které se již stalo, což bylo vydání Otty Chaloupky, a druhé vydání, které řešíme dnes, což je vydání místopředsedkyně Sněmovny Vlasty Parkanové.

V prvním případě, připomínám, že nikdo z klubu TOP 09 nehlasoval aktivně proti vydání Otty Chaloupky. I když bylo mnoho problémů v jeho spise, já bych řekl, že daleko více než ve spise paní Vlasty Parkanové. A navíc se jednalo o 37 tisíc korun. A tady se jedná o bezmála 3,7 miliardy korun.

Vy si myslíte, že když potom přijdete za mým kolegou panem Chaloupkou a řeknete "já se ti strašně omlouvám, Otto, já jsem byl zbabělej, mně to nařídili", a pan Polčák dokonce – prostřednictvím předsedající – to řekne i na stenozáznam, že se omlouvá, vy si myslíte, že když potom budete hlasovat proti vydání Vlasty Parkanové, že to bude v pořádku, že jako kdyby se nic nestalo, že vlastně jsme se omluvili a teď budeme hlasovat proti?

Já si myslím, že nebude. Nebude. Už jenom proto, že TOP 09, která je

přezdívaná jako čistoskvoucí strana s nějakým morálním desaterem, bude v tuto chvíli hlasovat proti vydání, a předtím pro vydání – všichni. Já si myslím, že kdo tak učiní z poslanců TOP 09, tak učiní dle mého názoru něco výjimečně pokryteckého. Dokonce bych si půjčil slovo – něco slizkého, co novodobá politika nepamatuje, i když tady nejsem dlouho. A já doufám, že vám to voliči u příštích voleb spočítají.

Děkuji za pozornost. (Potlesk stranických kolegů.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní pan kolega Jan Husák, poté je přihlášená paní poslankyně Jana Černochová.

Poslanec Jan Husák: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, musím rovněž vystoupit a reagovat i na některá vystoupení, která zde zazněla. Předmluvu mi zde učinil – jménem předsedající – kolega Babák. Chtěl jsem se opravdu zmínit o dvou hlasováních, která jsem zde osobně zažil ve Sněmovně, kde jsem zaujal jistý postoj při vydávání jeho kolegů, nebo našich kolegů, v rámci žádosti o jejich vydání k dalšímu policejnímu stíhání. Ano, byli to jeho kolegové, pan kolega Huml a pan kolega Chaloupka. V obou těchto případech jsem se odpojil, nehlasoval jsem. A je to můj postoj, já se nebudu za něj omlouvat. Byl to můj postoj, kterým jsem v daném případě chtěl vyjádřit to, že nesouhlasím s tímto vydáním a ctím to, že imunita má svůj význam. V obou dvou případech byly pro mě mírné akcenty k tomu, že se může jednat o šikanu spojenou s výkonem jejich mandátu. Že v případě, že by nebyli v Poslanecké sněmovně, nedošlo by k tomu, k čemu jsme byli vyzváni, abychom je vydali. Proto jsem se v obou těchto případech odpojil.

Během svého poměrně krátkého působení ve Sněmovně, jsou to tři roky, jsem zažil několik hlasování o vydání našich kolegů. Ve většině případů jsem pro to nehlasoval. Ale případ kolegyně Vlasty Parkanové je pro mne, se znalostí těch skutečností, s kterými jsme se mohli seznámit, nejtransparentnějším případem, proč je potřeba poslanecké imunity, proč budu hlasovat tak, že nechci, aby byla vydána. Nebudu hlasovat pro její vydání.

Zazněly zde rovněž výzvy k Vlastě Parkanové, že by mohla, nebo měla sama požádat o své vydání. Já se nedivím, že tak nečiní. Mnozí z nás působili v komunální politice. Mnozí působíte dlouhou dobu ve vysoké politice. Všichni, kdo jsme přijali tyto odpovědné funkce, které nepřijme každý občan, jsme byli vystaveni v převážné většině tomu, že jsme byli přinejmenším neprávem osočeni. A každý z nás čekal, že zvedne někdo svůj hlas na naši obhajobu, protože v tom nařčení bylo zřejmé, že to není pravda. Z podkladů, které jsme zde měli, z vystoupení Vlasty Parkanové jsme jasně slyšeli, co je podstatou té žádosti. A pro mne je naprosto

jednoznačné, že se jedná, nebo může jednat o politickou šikanu spojenou s výkonem její funkce. Proto nemohu hlasovat pro její vydání a myslím si, že je potřeba říct aspoň zde jedno rčení, které se používá. Uhlí – když nespálí, tak aspoň zašpiní. A proto se své kolegyně zastanu a nebudu hlasovat. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní faktická poznámka, pan poslanec Jan Hamáček. Prosím.

Poslanec Jan Hamáček: Já bych se chtěl pana poslance Husáka zeptat, kdo je tím pachatelem té politické šikany. Kdyby nám to tady mohl sdělit.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Nyní řádná přihláška paní poslankyně Jany Černochové. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Dobrý večer, dámy a pánové. Tak jsme se prokádrali, jak kdo hlasoval či nehlasoval. Absolvovali jsme instruktáž o tom, co casa umí, co casa neumí. Dozvěděli jsme se toho hodně o manažerských požadavcích a schopnostech, které jsou kladeny na ministry různých resortů. Ale asi bychom se měli meritorně vrátit k tomu, kvůli čemu tady dneska jsme. Jsme tady proto, protože naším jediným úkolem je dnes posoudit, zdali není vydání paní Vlasty Parkanové motivováno politickou objednávkou a zda účelem vydání není politický boj, ale skutečně trestněprávní věc.

Ale jak se máme s tímto úkolem vypořádat? Snad se většina z nás shodne alespoň na obecných postulátech, že kriminalizace politiky a politických rozhodnutí je prvním krokem k odstranění demokratického uspořádání, k potlačení jedné moci na úkor jiné a ve svém důsledku k rozložení vybalancování mocí navzájem. Imunita opravdu není výmyslem českých politiků a v demokratické společnosti má své opodstatnění. Adolf Hitler při prosazování změny ústavy nechal zavřít opoziční poslance, čímž získal potřebnou většinu.

Je obrovskou chybou, že slůvko imunita se stalo jakýmsi zprofanovaným pojmem vyvolávajícím jenom negativní emoce, ale uznávám, že si za to jako poslanci bohužel můžeme hlavně my sami. Za politické činy musí následovat politická odpovědnost, za trestné činy odpovědnost trestní bez imunitních výmluv a vytáček. To neznamená, že byl-li při politickém rozhodnutí spáchán trestný čin, nemá být potrestán. Naopak. Ale předmětem šetření může být jen těžko politické rozhodnutí jako takové, neboť jeho správnost nelze nikdy objektivně posoudit. Většina poslanců v tomto sále včetně mě s výjimkou 15 poslanců mandátového a imunitního výboru ale

může jenom spekulovat, k jakému porušení ze strany paní Parkanové došlo či nedošlo.

Podle článku 31 Ústavy zřizuje Poslanecká sněmovna výbory jako svůj poradní orgán. Podle jeho charakteru se jedná o poradní orgán, který plní úkoly pro rozhodování na plénu Sněmovny. Nerada bych dnes řešila právní problematiku mého nepřipuštění na jednání mandátového a imunitního výboru ve věci paní místopředsedkyně Parkanové a to, jak mi dal pan předseda tohoto výboru Sobotka pocítit, kdo je ve výboru pánem, a rozdělil dvouseťhlavou Poslaneckou sněmovnu na poslance první a poslance druhé kategorie. Nebyla-li kauza odpočátku zpolitizovaná, čemuž bych ráda věřila, pak po krocích předsedy mandátového a imunitního výboru pana Sobotky a jeho mediálních vyjádřeních dnes již bohužel zpolitizovanou bezesporu je minimálně z procesního hlediska, neboť rovný přístup k nezprostředkovaným informacím je bezesporu klíčem k projednání vydání poslance bez zastřených neústavních ambicí. (V sále je neklid a hluk.)

Dostávám se tak nejen já, ale i vy všichni, kolegyně a kolegové, kteří nejste členy mandátového a imunitního výboru a jste podle právního výkladu pana Sobotky poslanci druhé kategorie, před složitou situací, jak máme rozhodovat o případných politických motivacích kauzy pouze na základě informací z výboru, který vědomě na úsilí o depolitizaci kauzy rezignoval. Nezbyvá nám, než dělat si rychlé poznámky z toho, co tady paní místopředsedkyně Poslanecké sněmovny Parkanová říkala a četla v úvodu, nebo důvěřovat zprostředkovaným informacím z médií, případně důvěřovat glosátorům z jednotlivých politických klubů, kteří nám přetlumochí, jak oni celou záležitost vidí.

Takový stav, dámy a pánové, je v přímém rozporu se zadáním, které nám přikazuje Ústava. Podle článku 26 Ústavy České republiky poslanci a senátoři vykonávají svůj mandát osobně v souladu se svými slibem a nejsou přitom vázáni žádnými příkazy. Mandát nás všech je úplně stejný, získaný ve stejném rozsahu volbou od voličů podle Ústavy. Hlasujeme-li o něčem na plénu, musíme mít všichni stejný přístup k podkladům, prostě musíme.

Vždy jsem hlasovala pro vydání kolegů, a to ze dvou důvodů. Za prvé. Nikdy popsané důvody neměly charakterově zvýšenou intenzitu pochybností o nestranných účelech a motivacích. Za druhé. Aktivně podporuji zrušení časové neomezené imunity. V demokratické společnosti, a tedy i v našem trestním právu, platí právní zásada in dubio pro reo – v případě pochybností se rozhodovat ve prospěch obžalovaného. Tuto zásadu by měly ctít bez výjimky soudy. Jak již bylo v úvodu řečeno, my však soudem nejsem, my nerozhodujeme o vině a trestu, přesto bychom tuto zásadu měli mít na paměti alespoň v její základní myšlence a vynaložit veškeré úsilí pro to, aby každý z nás měl dostatek informací relevantních pro své rozhodnutí.

Slibovali jsme, že svůj mandát budeme vykonávat v zájmu všeho lidu a podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. Ale jak chceme tomuto slibu dostat, když pouze pár vyvolených má informace a většina poslanců a poslankyň v tomto sále může a pouze jim nezbyvá nic jiného, než důvěřovat informacím, které tady i dnes zazněly. Nedokážu předjímat naše dnešní rozhodnutí ani jeho případné důsledky.

Přes všechny výše uvedené pochybnosti budu i dnes tradičně hlasovat pro vydání. Ve všech ostatních případech jsem věděla, proč hlasuji pro vydání. Dnes budu mít ze svého ano hořkou pachůť, protože mám pochybnosti.

Apeluji tímto na vás všechny, abychom se v budoucnu nenechali vyházoval za dveře výborů od svých kolegů, kteří se staví do role jediných vyvolených zaujímat v imunitních kauzách stanoviska. Zde se nejedná o personálie, o osobní sympatie ani o politickou příslušnost, nýbrž o princip, který pokud zůstane i nadále zachován, může ohrozit celý systém parlamentní demokracie. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď pan poslanec Chvojka, kterého jsem viděl jako prvního fakticky přihlášeného.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Jenom krátce budu reagovat na paní poslankyni Černochovou. Snad se na mě nebude zlobit, zřejmě je jinak docela sympatická.

První věc. O její nepřítomnosti na mandátovém a imunitním výboru nerozhodoval pan předseda výboru a pan předseda české sociální demokracie Bohuslav Sobotka, ale hlasováním všichni členové tohoto výboru a tuším až na jednoho nebo na dva lidi bylo rozhodnutí, že paní Černochová by neměla být přítomna jednání výboru.

Musím říct prostě to, že paní Černochová nezná zákon a nezná jednací řád, protože v § 45 odst. 2 je jasně napsáno, že jednání mandátového a imunitního výboru je vždy neveřejné. Mohou se jej účastnit jen jeho členové a další osoby, u kterých to stanoví Ústava. Myslím si, že samozřejmě paní Černochová může mít námitky, ale jediné, co s tím může dělat, je dát návrh na změnu tohoto zákona do budoucna tak, aby jednání mandátového a imunitního výboru mohli být přítomni i jiní poslanci než členové tohoto výboru, ale to je tak všecko, co s tím může dělat. (Slabý potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď už jenom paní poslankyně Černochová s faktickou.

Poslankyně Jana Černochová: Pane kolego, já můžu podat ústavní stížnost, protože pokud náš jednací řád je v rozporu s Ústavou, což se já

domnívám, tak můžu činit toto. Vy jste citoval pouze jednu část paragrafu. Já jsem se nechtěla pouštět do těchto polemik, ale ústavní činitel na půdě Parlamentu České republiky nemůže být hodnocen pouze a jenom jako veřejnost. To by přece popíralo mandát, to by popíralo Ústavu jako takovou. Prosim, pojďme si spolu třeba dát do předsálí někdy kávu a povedeme tento právní spor a já vám řeknu, jaké kroky se chystám udělat. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě pan poslanec Chvojka a pak paní poslankyně Kaslová.

Poslanec Jan Chvojka: Já děkuji za pozvání na kávu, rád ho přijímám a já vám to na té kávě rád vysvětlím. Díky. (Veselost v sále.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Paní poslankyně Kaslová také fakticky. Prosim, máte slovo.

Poslankyně Jana Kaslová: Já bych chtěla pouze doplnit a je to ke kolegyni Černochové. V případě, že jednání jsou neveřejná, je to samozřejmě z jediného důvodu. Všichni členové mandátového a imunitního výboru mají samozřejmě možnost si prohlédnout celý trestní spis a samozřejmě na těchto jednáních se k tomuto trestnímu spisu nějakým způsobem vyjadřují a samozřejmě mají mlčenlivost o těchto informacích. I z toho důvodu mandátový a imunitní výbor rozhodl ve váš neprospěch.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Paní poslankyně Černochová ještě chce fakticky.

Poslankyně Jana Černochová: Já pozvu ještě na kávu i paní doktoru Kaslovou, protože to není tak, jak říkáte. My musíme mít rovný přístup k podkladům úplně všichni, ať jsme členové mandátového a imunitního výboru, nebo nejsme. Stejný přístup k podkladům! (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, paní poslankyně. Teď ještě pan poslanec Jandák. Pan poslanec Jandák trochu rozčilen přichází k mikrofonu.

Poslanec Vítězslav Jandák: Pane předsedající, dámy a pánové. Děkuji, pane předsedající. Já jsem chtěl jenom poprosit: Vyřešte si to v rámci K9 a pojďme hlasovat o tom, o čem hlasovat máme. Když se dívám na netrpělivého ministra Kalouska, já chápu, že má nervy, pojďme. Je to od nás skutečně bestialní. Děkuji mockrát. (Veselost v sále. Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pane poslanče, tady je ale ještě stále řádná přihláška pana poslance Skokana a ten samozřejmě musí dostat slovo. Takže prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Skokan: Vážený pane předsedající, děkuji vám za udělení slova. Já jsem čekal, až tady někteří budou. Je nás tady většina, někteří tady stále nejsou. Přesto alespoň k těm, co tady jsou.

Když Karolína Peake odcházela z Věcí veřejných a vysvětlovala to tím, že chce ve vládě prosazovat dobré věci, ale slušnou a srozumitelnou formou, tak asi netušila, s kým bude sedět u stolu. Já teď se musím omluvit, ale nemám vůbec nic proti TOP 09, naopak, vidím v ní velké množství dobrých a solidních lidí, se kterými rád spolupracuji. Ovšem nevím, jestli oni jsou úplně informováni o tom, jak se chová jejich nepsaný šéf pan ministr financí Miroslav Kalousek.

Já prostřednictvím pana předsedajícího bych chtěl pana ministra financí Kalouska vyzvat, aby se vyjádřil, jestli někomu vyhrožuje, nebo ne. Pan ministr financí říká, že pokud mluvil s vyšetřovatelem, že mu nevyhrožoval. Pan Kalousek říká, že co je pravda, je pravda, a co je lež, je lež. Takže pane Kalousku, já se vás ptám, jestli jste někdy vyhrožoval mně.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Mezitím ministr Kalousek se přihlásil do rozpravy, už krátce předtím, takže tím spíš zřejmě tedy si vezme slovo. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Opravdu, nebojte se, nebudu reagovat na vystoupení pana poslance Skokana, už jenom proto, že mě zaskočil ten dlouhý seznam lidí z TOP 09, se kterými rád spolupracuje. Já žádného neznám. (Smích a potlesk z pravé části sálu.)

Nicméně k paní poslankyni Černochové, když si stěžovala na to, že je poslankyní druhé kategorie, protože jí nezbývá nic jiného, než se spolehnout na právní stanovisko předsedy mandátového a imunitního výboru Sobotky. Tak bych jí řekl, že má velké portfolio. Vy máte, paní kolegyně, skoro něco jako švédský stůl. Protože Bohuslav Sobotka jako ministr financí z let, kdy tím ministrem financí byl, je podepsán pod odbornými stanovisky, které tady prezentovala paní místopředsedkyně Parkanová, které tady prezentují já a které jsou konzistentním odborným stanoviskem Ministerstva financí za posledních deset let. I pana místopředsedu vlády Mertlíka bychom tam našli.

Prostě pro tento typ nelze zadat znalecký posudek na cenu obvyklou, protože to ani nejde, ani taková zákonná povinnost nemůže existovat. A protože nemůže existovat, tak jí také není možné porušit, včetně toho, že pan ministr Sobotka je několikrát podepsán pod odbornými stanovisky, tak

jako Mertlík i já, že v těchto případech znalecký posudek neexistuje, neboť se vždy bude jednat o subjektivní názor znalce. Já vám ty jeho dopisy dám, zrovna tak jako svoje. On má pravdu v tomto případě.

Skutečně máme-li hovořit o škodě v případě CASA, tak jediná škoda, kterou jsem zatím schopen vyčíslit... Já netvrdím, že nebyly předražené, to se mohlo stát, ale rozhodně je absurdní to číslo, které uvádí policie. To je opravdu jenom subjektivní názor American Appraisal. To je naprosto nepoužitelný posudek naprosto nezpůsobitelného znalce. A jediná škoda, kterou dnes mohu autoritativně říct, že vznikla, je, že když vezmeme znalečné, které vyšetřovatel zaplatil tzv. znalci, a odečteme hodnotu papíru do sběrných surovin, tak máme stoprocentně škodu, která vznikla České republice, protože to je nepoužitelný znalecký posudek. To je jediná škoda, kterou mohu autoritativně říct, že může Ministerstvo financí evidovat. Žádná jiná škoda neexistuje.

Na druhé straně ovšem, paní poslankyně, máte obrovskou šanci mít i druhé stanovisko pana Bohuslava Sobotky jako předsedy mandátového a imunitního výboru, kde s plnou autoritou této funkce popírá všechna ta stanoviska, která podepisoval jako ministr financí. Takže neříkejte, že jste poslankyně druhé kategorie. Vy máte opravdu švédský stůl a vy si můžete vybrat: Chcete Sobotku jako ministra financí, nebo ho chcete jako předsedu mandátového a imunitního výboru? Máte úžasnou výhodu! Vy si fakt můžete vybrat.

Pan poslanec Tejc tady vznesl vůči mě řečnickou otázku, zda se máme bát policie. No vůbec ne. Veškeré mé výhrady, které jsem vždy vznášel, nebyly proti policii jako celku. Řekl jsem tady ve svém vystoupení, že si myslím, že slušných a neslušných lidí je ve všech profesních kategoriích stejně.

Bojím se policajta, který píše zjevné nepravdy, toho se bojím. A bojím se ho o to víc, že nevím, co ho motivuje k těmto zjevným nepravdám. Někdo mu to zaplatil? Špatně. Poradil mu to místopředseda Zaorálek? Ještě hůř. Je nekompetentní? No, žádná sláva. Prostě ten motiv je mimořádně znepokojující. Protože ty zjevné nepravdy tam jsou a je možné je doložit. Toho se skutečně bojím. Ten motiv neznám. A protože neznám motiv... Já se normálně nebojím. Bojím se jenom toho, co nedokážu rozeznat. Víím, že je tam lež, a nevím, co je motivem té lži. Toho se bojím, pane poslanče Tejci, vážně. A myslím si, že vy byste se měl bát taky, protože to je něco, co ohrožuje společnost jako celek, nikoliv jenom teď Vlastu Parkanovou.

Pan poslanec Grebeníček nezklamal. Obvinil mě v podstatě ze všeho, z čeho jsem byl obviňován asi tak patnáct let v médiích a ve dvaceti případech mě opravdu mimořádně pečlivě prošetřovaly orgány činné v trestním řízení. A vždy – někdy mi ani nebylo sděleno obvinění, já jsem ni-

kdy nebyl v té situaci, že mi někdo chtěl sdělit – a vždy, když to prošetřovali, konstatovali, že skutek, ze kterého jsem osočován, se nestal.

A tady bych se chtěl obrátit na svého vzácného kolegu a přítele Leoše Hegera a říct mu: Milý Leoši, takhle se lze očistit v mediálním a politickém prostředí České republiky. V roce 1997 byla ukončena moje epizoda na Ministerstvu obrany a ve dvaceti případech orgány činné v trestním řízení konstatovaly, že skutek se nestal. Patnáct let poté – patnáct let poté – mě významný komunistický poslanec obviňuje ze všeho, z čeho mě demokratické orgány činné v trestním řízení očistily. A kdyby to byl jen významný komunistický poslanec, tak bych to přežil. Ale ona to běžně dělají i česká média. Takhle lze se očistit. Ještě po patnácti letech ti předhazují něco, z čeho tě ty nezávislé orgány činné v trestním řízení očistí a řeknou ti: ten skutek se nestal. A když se to politicky hodí, tak vystoupí libovolný komunist z libovolné politické strany a řekne: a on dělal tohle!

Dámy a pánové, abych se vrátil k meritu věci. Vlasta Parkanová má být vydána proto, že nesplnila svoji zákonnou povinnost zadat nezávislý znalecký posudek. V žádosti je asi patnáct objektivních nepravd. Abych vás nezdržoval, uvedu dvě.

Kdo z vás je hluboce přesvědčen, že má pochybnost o tom, že letouny CASA v tajné konfiguraci Armády České republiky nejsou specifický vojenský materiál, byť to konstatovaly všechny oprávněné instituce od Úřadu pro hospodářskou soutěž až po Evropskou komisi, kdo o tom má pochybnost, že byť je tady asi šest posudků oprávněných institucí s kulatým razítkem, které říkaly ano, je to vojenský materiál, kdo si myslí, že pravdu má policajt, a ne tyto instituce, tak ji vydejte.

V žádosti se vytýká Vlastě Parkanové, že zadala znalecký servisní posudek, a tím se dokládá její úmysl – nikoliv nedbalost, ale úmysl, protože zadala znalecký posudek na servisní smlouvu na sklonku roku 2009. To tam skutečně je. Kdo z vás má pochybnost o tom, kdo byl na sklonku roku 2009 – upozorňuji, že v té době už půl roku vládla Fischerova vláda, ale chápu, že pan poslanec Skokan může mít pochybnost – kdo z vás má pochybnost o tom, kdo na sklonku roku 2009 byl ministrem obrany, tak ji vydejte.

Kdo tu pochybnost nemá, tak musí vědět, že je to lež. A že podporou této žádosti podporuje lež. To prostě musíte vědět.

Já vím, že to uděláte, ale nechci vám to svědomí ulehčit. Hezký večer.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Mám tady faktické: pan poslanec Ohlídal je první řádně přihlášený s faktickou, pak to byl pan poslanec Kováčik.

Poslanec Ivan Ohlídal: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo.

Vážené dámy, vážení pánové, chtěl bych panu ministru Kalouskovi položit jednu otázku, protože v jeho vyjádření minimálně jedna věc mi nebyla jasná. Chápal bych to, co říkal pan ministr Kalousek, že pokud jde o vojenský specifický, jedinečný materiál, že neexistuje znalec, který by mohl odhadnout cenu, tedy není možné vytvořit znalecký posudek. Ale v případě letounů CASA tyto letouny kupovali kromě nás Poláci i Portugalci, Portugalci za poloviční cenu, Poláci sice za o něco vyšší cenu, ale podstatně nižší než Česká republika. Takže ve vyjádření pana ministra vidím jakýsi rozpor, že by nebylo možné posoudit ceny. Protože letouny CASA podle mých informací byly velmi podobné, pane ministře.

Děkuji vám za odpověď předem.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já tu mám ale faktickou první pana poslance Kováčika a tam nemá pan ministr Kalousek... Tak v tom případě pan poslanec... Tak pan poslanec Grebeníček ale má řádně faktickou, takže to musím respektovat. Tam není přednost a pan poslanec Grebeníček... (Dohady mezi poslanci o přednosti.)

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji oběma pánům poslancům, že mi umožní odpovědět.

Znalecký posudek je možné udělat na cokoliv. Znalecký posudek není problém. Problém je znalecký posudek na cenu obvyklou. Cena obvyklá je prostě termín z legislativy majetkového práva a znalec říká, zda ten majetek, který se obvykle obchoduje za těchto podmínek, jestli je v té dané, nebo není ceně. Což je opak unikátu. Upřímně řečeno, nechci toho pána snad ani jmenovat, ale při logice vyšetřovatele musíme zavřít zpátky dvacet let všechny ředitele Národní galerie. Protože ředitelé Národní galerie, kteří vykupovali obrazy, originály mimo aukce, kde tu cenu stanovila aukční cena, kde uplatnili předkupní právo státu, no tak prostě holt neměli šanci stanovit znalecký posudek na cenu obvyklou, protože na unikát se cena obvyklá stanovit nedá! To prostě nejde! Mazánek si myslí, že to jde, ale prostě všechny právní autority v téhle zemi si myslí, že to nejde. To znamená, specifický, ten letoun se jmenuje CASA tak jako auto se jmenuje Škoda. Ale může to být Fabia, může to být Octavia, může to být Superb, může to být pancéřované, může tam být kulomet a má to holt prostě rozdílnou cenu. Co tam je, já vám neodpovím, protože je to tajné, ale vím, že řada prvků se musela vyvíjet. A protože armáda si to přála, tak si zaplatila i vývoj. A na to prostě nelze stanovit cenu obvyklou. Na unikát nemůžete stanovit cenu obvyklou. Myslím si, že nám každému stačí půl mozkového závitu, abychom věděli, že na unikát nelze stanovit cenu obvyklou, protože

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Čas, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Nemám žádný čas, mám přednostní právo, jsem člen vlády!

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já jsem vás vyvolal proto, že to byla faktická a dal jsem...

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Nikoli! Přihlásil jsem se přednostně jako člen vlády, pane místopředsedo! (Reakce ze sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To není pravda, pane ministře, já jsem vám dal faktickou. A v tom případě...

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: V tom případě se teď hlásím s přednostním právem jako člen vlády. A pánové mi dávají přednost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vy dáváte přednost? (K dále přihlášeným poslancům.) Už ne, to znamená, vyčerpali jste faktickou a ty mají přednost.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já to pak dopovím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím, můžete potom. Stejně jako pan poslanec Filip. Prosím, pan poslanec Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Pane předsedající, vážená vládo, paní a pánové, věřte, že není ve mně ani kapka zášti či podobného pocitu. Nicméně panu ministrovi Kalouskovi jsem dal přednost právě proto, že jsem byl přesvědčen o tom, že je přihlášen k faktické a faktická má přednost i před přednostním právem, se kterým jsem se hlásil řádně já.

Chci se v této chvíli po téměř celém dni, kdy jsme tady slyšeli velmi silná tvrzení, velmi silné věty, velmi expresivní výrazy, velmi emocionální vyjádření, zeptat vás, vážené kolegyně, vážení kolegové, také vás, ctění zástupci sedmé velmoci a i dalších, kteří hovoří ať už právem větším, či menším do veřejného prostoru: Co to tu dnes vlastně sklízíme? Co to tu v posledních týdnech, možná měsících, v Poslanecké sněmovně sklízíme za setbu? Když se tady obviňujeme z osočování nebo nemáme ani ten nejmenší problém z toho, že jeden druhého z něčeho případně osočíme? A platí to nejen pro Poslaneckou sněmovnu, pro vládu, pro Senát, platí to samozřejmě i pro onu sedmou velmoc, která je velmi významným

spolutvůrcem a hybatelem a moderátorem politického a společenského prostředí zde v České republice.

Věřte, že o osočování, o bezmoci z toho osočování, o neschopnosti bránit se, nemožnosti bránit se podobným praktikám za těch 22 let my komunisté zde v politice něco víme. Docela dost. Byli jsme hodně trpěliví, ale také jsme upozorňovali na to, že úpadek politické kultury, která se najednou neostýchá ani použití lži, pardon, někdo tomu říká manipulace, záměrná, nebo se někdo jenom splete, a je to přitom lež. Ani použití bezkrupulózního napadení kolegy, kolegyně, kohokoliv jiného, ani v případech těch nejsprostších útoků, které se vedly, tak my jsme říkali: Takto politická kultura povede jenom k tomu, že to bude mít velmi hořké konce. A vidíme to i na názorech občanů. (Upozornění na čas.)

Já jsem řádně přihlášen, řádně s přednostním právem, pane předsedající. (Oživení v sále, výkřiky: Má pravdu!)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak dobře.

Poslanec Pavel Kováčik: Mám pravdu předsedo, pardon, místopředsedo. (Smích v sále.)

Sklízíme tady to, co jsme tady my politici, my novináři za těch téměř už 23 let seli. A díváme se, že je něco takového možné. Já si myslím, že je nejvyšší čas, aby když už se sami nedokážeme zde v tomto sboru vrátit alespoň k elementárním principům lidské slušnosti a slušných mezilidských vztahů, tak aby v nejbližších i těch dalších volbách spravedlivě spočítali probuzení voliči to má dát a dal. Podtrhli a vynesli ten verdikt. A věřte, já jsem přesvědčen o tom, že tentokrát už tomu tak bude.

Nemáte, kolegyně a kolegové, pocit, že poslední týdny a měsíce my vlastně tu veřejnost – teď myslím Poslanecká sněmovna a vláda – ani nepotřebujeme? Že si stačíme se svými problémy tady sami? Které nám vytvořily vlády, vláda současná i ty vlády minulé? Sněmovna současná i ty sněmovny minulé? Že se tady zabýváme čím dál tím více sami sebou, řešíme naše tady vnitřní problémy této instituce, respektive jejích členů a členek? A na to, co je venku, za zdmi, pod okny těchto paláců, ale také třeba na českém, moravském a slezském venkově, nám jaksi nezbyvá čas? Na skutečné problémy lidí, kteří nás sem zvolili a kteří mají právo požadovat, abychom sloužili? Politika přece je služba, tady občas slyšíme i teď v této situaci. A já tomu věřím, že tomu tak je, že je skutečně politika služba, ale ne sami sobě, ale těm lidem, kteří nás sem zvolili. Že na tu službu tady nezbyvá čas, protože se zabýváme tím, že ten či onen cosi provedl, ten či onen to na něho někde řekl.

A na to, že je lidem čím dál tím hůř. Maximálně tak máme čas jim ještě jakoby utáhnout opasek – teď mluvím směrem k vládní koalici –, na to čas

ještě zbývá, ale na to, aby se koukalo o rok, o dva, o tři, o pět, o sedm let dopředu, na to, aby se myslelo na matky s dětmi, na to, aby se myslelo na to, jestli důchodci za rok, anebo třeba taky za 30 let nebudou na tom tak strašně špatně, že si to ale doopravdy, doopravdy nezaslouží, na to nám nezůstává čas ani energie!

Já už budu končit svůj projev. Nechtěl jsem ho mít dlouhý a nechtěl jsem dlouho zdržovat, ale řeknu jenom jednu věc ještě. Parlamentní demokracie, alespoň podle toho, jak já ji vnímám, nemůžu mluvit za vás, za kohokoliv, je postavena na striktním oddělení jednotlivých mocí. Jestli má parlamentní demokracie v této republice přežít, v této naší drahé vlasti přežít a být funkční, tak to striktní oddělení jednotlivých druhů mocí jako jeden ze základních principů fungování demokracie musíme ctít a musíme jej poohlídat.

Já tu teď prohlašuji, že tyto demokratické principy spolu se všemi ostatními principy skutečné parlamentní demokracie komunisté ctí. Proto budeme hlasovat pro vydání Vlasty Parkanové. Ne proto, jestli bylo správně napsáno, nebo nebylo správně napsáno to požádání o vydání, ale proto, že nám skutečně zde nepřísluší soudit, protože my máme úplně jinou roli. A nemíchejme se do toho, co je někoho jiného!

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: V systému mám teď pana poslance Grebeníčka, v hlavě mám pana ministra Kalouska. (Ministr Kalousek: Pořád!) Pořád ho mám v hlavě, ano. (Pobavení.) Prosím.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, chci krátce reagovat na vystoupení ministra Kalouska. V žádném případě nechci vyhrcovat již tak dost vyhrcozenou situaci. Pokud si ovšem ministr Kalousek tu a tam obléká obrazně řečeno roucho velekněze, musí dávat pozor, aby neupadl. To roucho se mu právě dnes zapletlo pod nohy. Ale nejenom jemu. I moje vystoupení bylo zaprotokolováno. Příslušnou pasáž jsem si nyní tedy vzal k dispozici a chci vás zklidnit. Říká se tam: Současný ministr financí se dnes opět bránil jakékoliv osobní odpovědnosti za to, co se dělo kolem skandálních zakázek, prodejí a akvizic v resortu obrany v době, kdy zastával funkci ekonomického náměstka tohoto resortu. Dodnes si nepřipouští ani vlastní politickou odpovědnost za to, že rozhodoval či spolurozhodoval o nasazení odborně neschopných a manažersky nezpůsobilých figurek do funkce ministra obrany.

Pane ministře prostřednictvím tedy předsedajícího, snad uznáte, že jsem ani v nejmenším nezpochybnil výroky příslušných odpovědných orgánů. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Ano, takže vyčerpaná faktická. V pořádku. A teď řádně se s přednostním právem hlásí pan ministr Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji. Pane poslanče, jsem rád, že jste mi připomněl má náměstkovská léta. Já mám šest náměstků. Kdyby mi kterýkoliv z nich řekl, že má nějakou politickou odpovědnost, tak ho vyhodím. Náměstek je zaměstnanec a musí poslouchat svého šéfa. To jsem já jako náměstek dělal také. Vyvozovat politickou zodpovědnost jakéhokoliv náměstka je protimluv. Tak to jenom abychom si řekli zcela jasně.

Po vystoupení pana poslance Kováčíka mám pocit, že vydáváme Vlastu Parkanovou za to, že nemyslíme na matku s dětmi. Ale možná by to bylo snesitelnější než ji vydávat pro tu hloupost, která ležela na stole mandátového a imunitního výboru.

Tak já bych to docela rád vrátil k věci a dopověděl dotaz, který mi položil pan poslanec Bičík (správně posl. Ohlídal). Takže ještě ujišťuji, hájím tady stanovisko pana ministra financí Sobotky, pana ministra financí Mertlíka, pana ministra financí Janoty a také tedy stanovisko ministra financí Kalouska, že na unikát nelze učinit znalecký posudek na cenu obvyklou, a že je tam dokonce přímo napsáno, že na materiál, který je určen k zajištění obranyschopnosti a bezpečnosti státu, nelze – teď cituji legislativu – nelze stanovit znalecký posudek na cenu obvyklou, neboť takový posudek by byl vždy jenom subjektivním názorem znalce. Je-li to subjektivní názor znalce ještě firmy American Appraisal, a teď prosím pěkně to říkám na zvukový záznam a můžete si to kdykoliv zkontrolovat, firmy, na kterou Ministerstvo financí v minulosti podávalo stížnost na Komoru znalců, firmy, která vám kdykoliv udělá znalecký posudek na firmu, aniž by viděla její účetnictví, firmy, která je sice "emeriken" (úmyslně přehnaná anglická výslovnost), tak je emeriken, ale v čele stojí čistokrevný československý estébák, a přitom je zajímavé, pane poslanče, že policie ČR služby tohoto znalce využívá masivně. Já bych řekl, že co se týče objemu zakázek nejvíce. Možná že bezpečnostní výbor by se mohl věnovat tomu, na jaké znalce se obrací Policie ČR, protože například když v případě Severočeské zdravotní Ministerstvo financí podalo trestní oznámení, tak emeriken s estébákem v čele řeklo pro policisty, kteří si je objednali, že je všechno v nejlepším pořádku, neboť jsme neuvažovali o tom, že to nebylo napřímo, ale přes prostředníka, prostředník si napočítal 43procentní marži a 43procentní marže je na trhu naprosto běžná, když integrujete gynekologický stůl s rentgenem. My jsme konfrontováni jako Ministerstvo financí s takovýmito posudky emeriken Appraisal. Říkám to na zvukový záznam s plnou odpovědností a velmi bych si přál, aby mě takhle obskurní firma žalovala.

Tak tihle udělali cenu obvyklou na unikát s tajnou konfigurací, ke které nemají přístup. Já prosím jenom odpovídám panu poslanci Bičíkovi... (Námítky z pléna, že jde o poslance Ohlídala.) Prosím? Moc se vám omlouvám, pane poslanče. Odpovídám jenom panu poslanci Ohlídalovi.

Tak tihle hoši udělali takovýto posudek na cenu obvyklou, tj. konfigurace na speciální zakázku ČR. Ta konfigurace je tajná, já ji neznám. Víím jenom, že řada prvků se musela vyvíjet na požadavky české armády, ten vývoj byl drahý, ale znalec tohle pominul a udělal posudek na cenu obvyklou. Existují jenom čtyři takové letouny na světě a ty se neobchodují. Ty stojí ve Kbelích. Není možné na ně udělat posudek na cenu obvyklou. Říkám vám to jako šéf úřadu, který je odpovědný za odborná stanoviska pro výklad praxe v majetkových zákonech.

Na straně druhé byla částečná protihodnota platbou letounů L-159 – ty už Špidlova vláda, protože Vlasta Parkanová v podstatě navazovala na usnesení Špidlovy vlády z roku 2004 na snahu prodat L-159 – na straně druhé byla cena obvyklá L-159. Mě to strašně mrzí, věřím, že vás to také mrzí, pane poslanče (k posl. Ohlídalovi), nás to všechny mrzí, ale u letounu L-159 cenu obvyklou také nelze stanovit, protože on holt obvykle je od nás nikdo nechce. To znamená, na trhu žádná cena obvyklá není. Tržní cenu vám řeknu logicky, že se limitně blíží nule. Policajt – pardon, policajt ne, to bych mu křivdil – emeriken Appraisal tam počítá s nějakou účetní cenou.

Prostě ten posudek je škvár, to je hnůj! Ale vydejte ji!

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Kováčik a pan poslanec Křeček. To jsou dvě faktické, které tady vyvstaly. Prosím pana poslance Kováčika – faktická.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní a pánové, už tady přece jenom pár let pamatují. Proč tedy se, pane ministře Kalousku, vždycky při každé tvorbě nové vlády tak úporně vyjednávalo o politické námětky, když jsou vlastně teď nepolitické? Ale to jenom na okraj, to je naprosto mimo tohle téma.

Samozřejmě, že všichni chápou, že matky s dětmi ve vaší interpretaci nemůžou za to, ani Vlasta Parkanová ani naše vydávání nemůže za situaci matek s dětmi, ale zabýváme se přece jako Sněmovna více sami sebou, než by si ti lidé, kteří nás sem zvolili, zasloužili.

Já mám jeden zcela výjimečně v dnešní atmosféře konstruktivní návrh. Pojdme už konečně hlasovat. Vše tady bylo řečeno! Točíme se v kruhu, v neustálém kruhu, a to tady můžeme klidně být třeba ještě dva měsíce a neřekneme už nikdo nic nového.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Křeček má k dispozici dvě minuty.

Poslanec Stanislav Křeček: Já už to, dámy a pánové, těžko poslouchám. Samozřejmě že za unikát nelze stanovit cenu běžnou a obvyklou, ale každý, kdo vydává státní peníze, musí stanovit cenu přiměřenou! A v tom je ten problém. Že se nezjistila cena přiměřená! Žádná obvyklá cena – o tom nikdo nemluví.

Jinak samozřejmě má pravdu pan ministr financí, že to letadlo je unikát. Nelítá, nic neuveze a jeho zbraňové systémy dosud nefungují. Takových letadel opravdu na světě mnoho není! (Smích a další potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Cenu přiměřenou stanovila ministryně obrany a její odborné orgány tak jako všem ostatním ministrům předtím metodou, která nijak neporušuje zákony České republiky. Pokud jsou ty zákony špatné, nedokonalé, je třeba je zlepšit, aby ta metodika byla přesnější, spolehlivější, transparentnější, tak to musí udělat Parlament ČR demokratickou cestou, nemůže to udělat policista svévolnou kriminalizací. To je ten rozdíl mezi právním a policejním státem. To za prvé.

A za druhé. Děkuji vám, pane poslanče, za to, že jste řekl, že samozřejmě na to nelze stanovit cenu obvyklou, ale cenu přiměřenou, protože v obžalobě je napsáno, že obezřetný policista zadal posudek na cenu obvyklou – na cenu obvyklou – a z toho vyvodil škodu 658 milionů. Samozřejmě že pouze emeriken Appraisal (úmyslně přehnaná anglická výslovnost) mohl vzít takový úkol, protože seriózní znalec by řekl, že je to nespílitelný úkol. Emeriken Appraisal vám za jakékoli peníze udělá cokoli, dokonce i cenu obvyklou tam, kde to udělat nejde. Tím jen říkám, že ten posudek je naprosto nepoužitelný pro vaši úvahu nebo pro informaci do veřejnosti, že snad došlo ke škodu 658 milionů. Možná došlo ke škodě, ale možná také došlo k úspoře 400 milionů. Pokud by tady existoval ještě jeden takový estébák jako pan Krch a vedl by nikoliv emeriken, ale ostraulien Appraisal, zadal bych si u něho posudek za 3/4 milionu a on by mi určitě spočítal, že ta letadla vyšla o 400 milionů levněji, a mohli bychom tady Vlastu Parkanovou vyznamenávat, a nikoliv vydávat. To je úplně stejná logika. To je vždycky subjektivní názor znalce! A to je to, co jsem chtěl odpovědět panu poslanci Ohlídalovi.

Je to velmi jednoduché. Kdo tomu věří... Kdo je schopen pochybovat o tom, kdo byl na Vánoce 2009 ministr obrany, tak ať Vlastu Parkanovou vydá. Protože ten policista v žádosti, kterou vám přeložil, ten s tím pracuje. Ten říká, že na Vánoce 2009 ona něco udělala, tudíž musela vědět. Akorát

že ona tam vůbec nebyla. Jestli tomu věříte, tak to svým hlasováním podpořte. Máte na to právo, můžete prohlásit i to, že voda teče do kopce. Jste Poslanecká sněmovna, je to vaše suverénní rozhodnutí!

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Opálka je další přihlášený s faktickou. Prosím, máte k dispozici dvě minuty.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, nepotřebuji tak dlouhý čas. Chtěl jsem jen podpořit pana ministra, že vyšetřovatel se ve vyčíslení škody opravdu spletl. Vzhledem k tomu, že letadla nelétají, je ta škoda více než 5 miliard. (Smích, potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Skokan se hlásí o slovo fakticky.

Poslanec Petr Skokan: Milé kolegyně a vážení kolegové z TOP 09. Váš člen pan Kalousek je vel mistr v urážkách a v zesměšňování. Musím přiznat, že vzhledem k tomu, že je i inteligentní, někdy to bývá vtipné a člověk se tomu zasměje. Co však ale není pro zasmání, je to, že opravdu je schopen vyhrožovat.

Žádám pana premiéra, aby na příští vládě pana ministra financí napomenul, aby nevyhrožoval. Aby nevyhrožoval ani mně, aby nevyhrožoval fyzickým násilím a jinými věcmi. Děkuji, pane premiére.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To byl poslední přihlášený do rozpravy. Rozpravu končím. Máme tady zpravodajku paní poslankyni Ivanu Weberovou a předsedu mandátového a imunitního výboru. Myslím, že po obecné rozpravě nemáme o čem hlasovat, ale že měli bychom přistoupit k podrobné rozpravě. Předpokládám, že se přihlásí o slovo předseda mandátového a imunitního výboru pan poslanec Sobotka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych přednesl návrh usnesení, o kterém bude posléze Poslanecká sněmovna moci hlasovat.

Poslanecká sněmovna podle čl. 27 odst. 4 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava ČR, a § 12 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, vyslovuje souhlas s trestním stíháním poslankyně Vlasty Parkanové, narozené 21. 11. 1951, pro trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele dle § 158 odst. 1 písm. c), odst. 2 písm. c) trestního zákona a porušování povinnosti při správě cizího majetku dle § 255 odst. 1, odst. 3 trestního zákona, kterého se úmyslně dopustila tím, že

ve funkci ministryně obrany vlády ČR jako veřejný činitel byla srozumněna s tím, že neplní povinnosti vyplývající pro ni z jejího funkčního postavení, a věděla, že svým jednáním poruší povinnosti uložené jí dle zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky, a předložila 17. dubna 2009 vládě ČR návrh na uzavření smlouvy č. 080100098 mezi Ministerstvem obrany, sídlem Tychonova 1, Praha 6, a mezi společností Omnipol, sídlem Nekázanka 880/11, Praha 1, aniž by doložila přiměřenost ceny za nákup tří letounů CASA-295M, a pořizovací majetek nebyl oceněn. Tímto svým jednáním naplnila všechny znaky výše uvedených trestných činů.

Tento návrh usnesení vyplývá z žádosti Policie ČR, která byla doručena Poslanecké sněmovně.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ptám se, zda je tady ještě někdo s jiným návrhem, který by chtěl přednést v podrobné rozpravě. Pokud nikdo nic jiného nenavrhne, můžeme podrobnou rozpravu ukončit. Gonguji, protože bych byl rád, aby se do sněmovny dostavili všichni dostupní poslanci.

Mám zde návrh na odhlášení, odhlašuji vás. Prosím, abyste se všichni přihlásili. Myslím, že návrh usnesení není třeba číst znovu.

Budeme hlasovat o textu, který byl přednesen a ve kterém se konstatuje souhlas s vydáním. To je podstata textu. Myslím, že to všichni dobře chápou a můžeme o textu tohoto usnesení hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přijmout tento text usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 53 bylo přihlášeno 176 poslanců, pro hlasovalo 117, proti 45. Konstatuji, že jsme s návrhem usnesení vyslovili souhlas.

O slovo mě požádala paní poslankyně Vlasta Parkanová. Prosím paní místopředsedkyni Parkanovou, aby se ujala slova.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, s ohledem na výsledek hlasování rezignuji na funkci místopředsedkyně Poslanecké sněmovny a chci vám poděkovat za dva roky spolupráce. Snad nejenom vám, ale i těm, co nás sledují, bych chtěla říct, že z veřejného života určitě neodejdu. Na to mám svoji zemi příliš ráda. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vážení kolegové, tím jsme vyčerpali program dnešního jednacího dne. Já tedy ukončím dnešní jed-

nání a jenom vám sdělím, že Sněmovna bude pokračovat v pátek v 9 hodin ráno předem schválenými body. Přeji příjemný večer.

(Jednání skončilo v 19.11 hodin.)

**Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
13. července 2012 v 9.01 hodin
Přítomno: 186 poslanců**

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 41. schůze Poslanecké sněmovny. Všechny vás vítám.

Prosím, abyste se přihlásili vašimi identifikačními kartami a prosím též o nahlášení karet náhradních. Zatím nahlásil pan ministr financí Miroslav Kalousek, že bude disponovat náhradní kartou číslo 12. Pan kolega Hamáček má náhradní kartu číslo 6.

Nyní prosím tedy k omlouvám z dnešního dne. Zatím mi byly doručeny tyto omluvy. Z poslanců se omlouvají: Walter Bartoš – pracovní důvody, Pavel Bém – osobní důvody, Jiří Besser – zdravotní důvody, Václav Cempírek – osobní důvody, Václav Klučka – zdravotní důvody, Pavol Lukša – rodinné důvody, Alfréd Michalík – zdravotní důvody, Josef Novotný st. – osobní důvody, Jiří Paroubek – osobní důvody, Antonín Sedá – rodinné důvody, Jaroslav Škárka neuvádí důvod.

Z členů vlády se omlouvají: pan ministr Fiala pro pracovní důvody, Kamil Jankovský – zahraniční cesta, Jan Kubice – pracovní důvody, Alexandr Vondra – pracovní důvody. To byly omluvy. (V sále je velký hluk.)

Mám zde čtyři přihlášky k programu schůze, paní místopředsedkyně Peake bude pátou. Jako první se přihlásil pan kolega Jeroným Tejc, po něm paní předsedkyně Klasnová.

Pan ministr Chalupa má náhradní kartu číslo 29.
Slovo má pan kolega Tejc. Prosím o klid!

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, já bych si dovolil požádat o zařazení nového bodu na tento program, a to Informace předsedy vlády České republiky o termínu podání návrhu na odvolání ministra vlády Miroslava Kalouska. (Potlesk z lavic opozičních poslanců.) Protože já myslím, to jediné, co ještě nevíme, je, kdy to bude, protože pokud pan premiér se bude chovat tak, jak slíbil, tak by to měl učinit.

Všichni totiž vědí, co se stalo včera na jednání výboru pro bezpečnost. Policejní prezident sdělil na jednání, které bylo veřejné, že mu Miroslav Kalousek třikrát volal, a to 4. července. Mimo jiné mu měl sdělit v souvislosti s kauzou CASA, že všichni budou odstíhání, a to brzo. Policejní prezident to jako nátlak nevnímal a odmítl to. Ať už to byl, nebo nebyl nátlak, já myslím, že to je něco, co nemůžeme jen tak přejít.

Je nepochybné, že tyto hovory se uskutečnily, a je nepochybné, že se uskutečnily poté, co sám pan premiér slíbil, že už nikdo z vlády něco

podobného činit nebude, explicitně Miroslav Kalousek. Já jsem čekal, že pan premiér dnes přijde na jednání Sněmovny později. Ne že bych nebyl rád, když ho vidím za svými zády, ale čekal jsem, že dnes nepřijde na devátou hodinu, ale na desátou, protože jsem očekával, že tak jako v případě Jiřího Pospíšila v tuto dobu bude na Hradě a po nočním telefonátu s prezidentem republiky mu teď bude předávat návrh na odvolání ministra financí Kalouska. (Potlesk zleva.) Jaké překvapení, že to tak není!

Místo toho tady slyšíme od pana premiéra Miroslava Kalouska a dalších různé výmluvy a různé podmínky toho, co se ještě musí stát, aby ten návrh podal. Má to prý dokázat policejní prezident. Já bych se chtěl zeptat co. Má dokázat to, že mu Miroslav Kalousek volal? Já jsem přesvědčen, že to dokáže velmi lehce. Ale policejní prezident jasně řekl, že si hovory s ministry vlády České republiky nenahrává. A já myslím, že to je dobře. Já bych opak skutečně považoval za fatální porušení všech pravidel.

Já myslím, že není možné trvat na tom, že teď důkazní břemeno bude na sprostém podezřelém, kterým je policejní prezident. Tady je prostě dvojitý metr. Když něco řekne ministr vlády, tak pan premiér učiní velké prohlášení, pozve si jej na jednání a řekne mu: už to nedělej, ale já ti věřím. Když něco podobného učiní policejní prezident, tak pan premiér je nekompromisní: buď to dokaž, nebo odejdi. Ale to je dvojitý metr. Já myslím, že kdyby se stalo, že policejní prezident si nahrál hovor, který byl veden mezi Miroslavem Kalouskem a jím, tak by nepochybně byl Miroslav Kalousek první, který by to označil za estébácké metody, které je potřeba odmítnout, a požadoval by okamžitý odchod tohoto člověka. Pan premiér se chová velmi podivně. Požaduje, aby důkazy předložil policejní prezident. Já myslím, že tady je to podobné, jako když místo vyšetřování toho, kdo něco ukradl, se vyšetřuje, kdo to vynesl, kdo o tom informoval. No, to je přece úplně stejné! (Potlesk zleva)

Já bych chtěl vyvrátit několik mýtů, které se od včerejška objevily. Za prvé, policejní prezident včera ve výboru řekl totéž, co zopakoval při několika dalších rozhovorech. Existuje z toho zvuková nahrávka a já doufám, že bude pořízen stenozáznam, aby se o tom každý mohl přesvědčit a nebyla veřejnost mystifikována tím, že policejní prezident snad bral zpět své původní výroky.

Také jsme slyšeli, že policejní prezident měl oznámit daleko dřív to, že mu pan ministr Kalousek volal. No, já myslím, že kdyby to udělal ještě předtím, než se tady hlasovalo o zbavení imunity paní Parkanové, tak by nepochybně byl obviněn panem Miroslavem Kalouskem a možná i panem premiérem, že je ten, který se tady snaží zmanipulovat vydáváním a snaží se přidat další argument pro to, aby byla vydána.

Takže jestli bych považoval za fatální selhání policejního prezidenta

něco, tak je to právě to, že by o tomto hovoru informoval předtím, než Poslanecká sněmovna jako suverén rozhodla.

Slyšeli jsme také, že měl tuto věc oznámit svému nadřízenému – ministři vnitra. Ano, tomu nezávislému ministři vnitra, kterého vybrala tato vláda, nepochybně po dohodě všech koaličních stran, nepochybně i po dohodě s Miroslavem Kalouskem. Já jsem přesvědčen, že zřejmě policejní prezident vzal případy z minulosti, protože příklady táhnou. A vzpomeňme si na Kubiceho zprávu. No přece ten ministr, který tady teď zastupuje a říká, že se stalo něco nestandardního, byl ten, který předkládal Kubiceho zprávu. A já si nepamatuji, že by on informoval ministra vnitra nebo informoval premiéra o tom, co je v té zprávě, ještě předtím, než šel na výbor. Tak se to nestalo. (Potlesk části poslanců.)

A pokud, pane ministře Kubice, dnes říkáte, že to je nestandardní, mělo by se to prověřit, mělo by se zkoumat, zda nebyl porušen zákon, a dávat toto Generální inspekci, tak byste se měl podívat do zrcadla. Budete se vidět velmi křivě. (Potlesk části poslanců.)

Myslím, že je také potřeba zdůraznit jednu věc. Policejní prezident odpověděl na dotaz poslance Parlamentu, zda má jakékoliv informace o jiných ovlivňováních, o jiných telefonátech, o jiných schůzkách, než které jsme zatím zaznamenali v médiích. Ten dotaz jsem položil já. A položil jsem ho záměrně, protože se mi nelíbí, že se dozvídáme tu z Respektu, tu z jiných novin o tom, kdo koho má ovlivňovat. A chtěl jsem, aby ministr vnitra a policejní prezident řekli, jaké jiné informace mají. A pokud na tuto přímou otázku by policejní prezident nemluvil pravdu, tak by samozřejmě lhal. A já myslím, že lhát se nemá, především se nemá lhát před parlamentním orgánem. A v tom si myslím, že neměl jinou volbu. (Potlesk části poslanců.)

Dámy a pánové, já mám pocit, že za těmi výroky premiéra a ministra Kalouska a dalších je jediné – snaha o odchod policejního prezidenta, snaha o změnu, snaha o to, aby se možná zase mohly kauzy zametat pod koberec. Já si to nepřeji. (Potlesk části poslanců.) A myslím, že ani nelze přecházet ty brutální útoky na policii, kterých se v těchto dnech, týdnech dopouštěl Miroslav Kalousek. A není možné tady nechávat jen tak bez povšimnutí to, že byly svým způsobem premiérem opomíjeny či zlehčovány. Miroslav Kalousek má ve všem jasno: Lže podplukovník Mazánek, lže policejní prezident, lže znalec v kauze CASA, jenom Miroslav Kalousek má pravdu. Nikdy nelže. Každý ať si udělá názor sám, já je soudcovat určitě nebudu. Ale myslím, že pro mě je to skutečně jasné.

Dámy a pánové, každý ví, že já v této Sněmovně ani v kuloárech nepoužívám žádná silná slova, ale myslím, že v souvislosti s těmi výroky pana ministra Kalouska, které tady padly v posledních dnech, týdnech a hodinách, si je mohu dovolit. Mohu si dovolit použít slova, která na mou ad-

resu tady z tohoto místa 6. 6. tohoto roku pronesl Miroslav Kalousek: Pane ministře Kalousku, jste demagog a lhář. (Potlesk části poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Teď mám tři přednostní práva. Pořadí bylo paní předsedkyně Klasnová, pan ministr financí, faktická nemůže být uplatněna pokud není rozprava. Přednostní právo samozřejmě vám umožní vystoupit, paní předsedkyně poslaneckého klubu Věcí veřejných Kateřina Klasnová byla před vámi, pane ministře, hned poté dostanete slovo, poté další přednostní právo pan předseda poslaneckého klubu KSČM Pavla Kováčika a poté další přihlášky. Paní předsedkyně, prosím.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Paní předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové. Já přistupuji se dvěma návrhy na změnu pořadu schůze. Jedním z těchto návrhů – prvním z těchto návrhů je zařazení tisku 351, novela Ústavy České republiky, do třetích čtení dnes po pevně zařazených třetích čteních, nebo jako první bod – vidím, že pan Stanjura na mě gestikuluje a je mi to jedno, ale jako třetí čtení nebylo bohužel zařazeno, bylo zařazeno pouze do druhého čtení, byla zkrácena lhůta na 48 hodin a dnes bychom tedy měli finálně hlasovat o této důležité změně Ústavy o rozšíření pravomocí Nejvyššího kontrolního úřadu.

Dámy a pánové, ale to není jediná věc, kterou navrhuji dnes na pořad schůze. Já před vás předstupuji s návrhem na zařazení nového bodu programu této schůze. Přistupuji s návrhem na zařazení bodu vysvětlení nemístného chování a vměšování ministra Kalouska do vyšetřování kauzy nákupu letounů CASA. Reaguji tak na to, co se stalo včera během bezpečnostního výboru, a také na to, co se posléze objevilo v médiích. Já navrhuji tento bod zařadit jako první bod této schůze.

Jménem poslaneckého klubu Věcí veřejných říkám, že považujeme telefonáty ministra financí Kalouska policejním vyšetřovatelům a podle včerejších informací i policejnímu prezidentovi za naprosto nepřijatelné. Považujeme to za chování, které je pro ministra, pro demokratického ministra, naprosto neakceptovatelné. Policejní prezident nemusí dokazovat, co mu pan Kalousek ve třech telefonátech říkal, už samotné telefonáty jsou nepřijatelné. A pokud pan ministr Kalousek zpochybňuje obsah telefonátů, protože nakonec nikdo jsme nebyli svědky těchto telefonátů, nemůže ale zpochybnit své výroky v médiích, nemůže zpochybnit to, co zde řekl na plénu Poslanecké sněmovny například v úterý při hlasování o vydání Vlasty Parkanové k trestnímu stíhání. Jsem přesvědčena, že Kalouskovy mediální výroky o policejním státě, estébáckých metodách, o zkorumpovaných policejních vyšetřovatelích, o tom, že by měli být policejní vyšetřovatelé odstíhání za vyšetřování kauzy nákupu letounů CASA, to jsou výroky, které já

považuji za velmi závažné, a jsem přesvědčena, že překročily veškeré hranice funkce ministra, zpochybňují jeho kompetenci a co hůř, zpochybňují autoritu celé této vlády. (Potlesk části poslanců.) Miroslav Kalousek neútočí pouze na vyšetřovatele. Miroslav Kalousek zpochybňuje nezávislý výkon policie a princip dělení moci v České republice.

Vím, že dnes bude zasedat výbor pro bezpečnost, vím, že tam se tato kauza bude řešit. Já jsem přesto přesvědčena, že závažnost této kauzy vyžaduje, abychom se o ní bavili zde, zde na plénu Poslanecké sněmovny, aby všichni zákonodárci se mohli vyjádřit a především aby se vyjádřil Miroslav Kalousek ke svému chování, aby se vyjádřil i ministr vnitra Kubice k tomu, jestli dochází k nějakému nemístnému chování policie. Jestli tady skutečně máme policejní stát, jestli tady skutečně máme policejní šikanu, jestli tady skutečně vládou nějakí estébáci. To jsou velmi silné výroky a musí se k nim vyjádřit i ministr vnitra a především si myslím, že se má vyjádřit premiér Nečas se má vyjádřit, proč tiše toleruje takto nemístné chování významného člena svého kabinetu.

Děkuji za pozornost. (Potlesk části poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan ministr Kalousek. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dobré ráno, vážené dámy a vážení pánové.

Já pana poslance Tejce uklidním. Já opravdu, byť bych nemusel, rád před Generální inspekcí bezpečnostních sborů své důkazní břemeno ponesu. Telefon se odehrál po cestě na Velehrad v autě, já jsem v autě neseseděl sám, uvedu svědky, které uvedu. Podrobnosti běžného pracovního styku ministra financí. Ministr financí nemůže nekomunikovat s policejním prezidentem, s šéfem BIS. (Smích v sále.) Upřímně řečeno, v době sestavování rozpočtu, dámy a pánové, ministr financí komunikuje naprosto běžně v běžném pracovním styku, tak jako policejní prezident chodí na Ministerstvo financí, což mohu doložit návštěvní knihou. Jestli prostě zpochybňujete běžný pracovní styk, tak to prostě spíš zpochybňuje možnost policejního prezidenta jednat se členy vlády. On prostě běžně jedná s členy vlády.

Nicméně já to důkazní břemeno – já to důkazní břemeno velmi rád ponesu podáním Generální inspekci bezpečnostních sborů a uvedením svědků, protože od toho, ve vsí účtě, dámy a pánové, tady není vaše exhibice, ale od toho je Generální inspekce bezpečnostních sborů.

Nezbývá mi nic jiného, než konstatovat, že během pouhých 14 dnů jsem byl terčem tří brutálních policejních provokací. Tu první jsem předal Generální inspekci bezpečnostních sborů, tuto rovněž předám Generální inspekci bezpečnostních sborů, tu prostřední o té tajemné schůzce kohosi

s kýmsi předat ani nemohu, protože byla tak strašně hloupá, že ji raději hned druhý den sám šéf protikorupčního úřadu Martinec odpískal a dementoval. Nicméně jsou to tři brutální policejní provokace na člena vlády během 14 dnů.

Je mi velmi líto, ale k deabelizaci vlády zaplatpánbůh došlo. K deabelizaci policie zjevně ne. A teď z policie bártovsko-morozovské manýry lezou jako šídlo z pytle například těmito policejními provokacemi. Podrobnosti sdělím bezpečnostnímu výboru.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Teď zde mám čtyři přednostní práva. Nejprve pan předseda Kováčik, poté pan předseda Gazdík, pan předseda Sobotka, pan předseda Filip. Prosím pana kolegu Pavla Kováčika.

Poslanec Pavel Kováčik: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, milé kolegyně, ctění kolegové, přeji vám hezký dobrý den.

Já jsem přesvědčen o tom, že řada z nás už toho má doopravdy dost. Situace, za které je chod Sněmovny, její běžná agenda, ta agenda, kvůli které tady máme být, naprosto paralyzována. A dost toho mají i občané. Věřte tomu, s těmi lidmi mluvím, tak jako řada z vás, oslovují mě a říkají, už tomu proboha udělejte přítrž, učiňte tomu nějaký konec.

Pane premiére, jsem přesvědčen o tom, že je na vás, jak důkladně a jak rychle budete konat. Protože nelze nadále přehlížet toto pošťuchování jednotlivých složek státní moci, nelze nadále nechat průběh různým pochybnostem, kdo co řekl, kdo komu volal, proč volal, co volal a jestli volal vůbec a jestli mohl volat, anebo nemohl volat. Tohle to při vši úctě k volajícím i osloveným lidem přece nezajímá. A právem je to nezajímá!

Pane premiére, konejte co nejrychleji. Chce se mi říci, jestli se ti kluci hádají, pošťuchují a perou místo toho, aby řádně chodili do školy a psali úkoly, tak je z té školy vyhodte všechny. A jestli, pane premiére, nejste schopen v krátké době efektivně a účinně konat, tak odejděte sám! (Potlesk části poslanců.)

Jsem přesvědčen o tom, že situace je zralá na nové hlasování o vyslovení nedůvěry této vládě. Nikdo nemá pochybnost, alespoň z těch lidí, se kterými mluvím já, o tom, že vláda veškeré zbytky důvěry a veškeré zbytky práva dál vést tuto zemi již dávno ztratila. Vyslovení nedůvěry by měl být pouze ten závěrečný akt, ta nutná administrativní tečka, která by učinila konec tomuto nechutnému trápení.

Chci říci, že poslanecký klub KSČM samozřejmě podpoří návrh paní předsedkyně Klasnové na nový bod a podpoří všechny další návrhy, které povedou k rozumnému konci této nechutné a trapné situace. Děkuji za pozornost. (Potlesk části poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan předseda Gazdík. Prosím.

Poslanec Petr Gazdík: Vážená paní předsedkyně, milé kolegyně, milé kolegové, je to zvláštní, ale já s panem kolegou Kováčikem v jedné věci souhlasím. Ano, tato Sněmovna by neměla být paralyzována od schvalování běžné agendy a zákonů, a proto si jménem dvou poslaneckých klubů dovoluji vznést veto na zařazení bodů, které navrhl pan kolega Tejc, i na zařazení druhého bodu, který navrhla paní kolegyně Klasnová. (Potlesk části poslanců.) Myslím si, že na veřejném zasedání bezpečnostního výboru se dnes této problematice můžete všichni, kteří chcete, věnovat dostatečně. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Teď pan předseda Sobotka, poté pan předseda Filip, potom tedy pan předseda Stanjura.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, dovolte mi, abych reagoval na fakt, že poslanci ODS a poslanci TOP 09 zavetovali podle vyjádření předsedy klubu pana Gazdíka zařazení nového bodu nebo zařazení nových bodů, které se měly týkat chování ministra financí. Já musím říci, že to je velmi špatná zpráva, že poslancům ODS ani poslancům TOP 09 vůbec nevádí to, jakým způsobem se ministr Kalousek vůči policii v posledních týdnech chová. Já ale doufám, že to bude vadit alespoň předsedovi vlády.

Zaznamenal jsem v minulých dnech vyjádření Petra Nečase, předsedy české vlády, který komentoval skandál, který se týkal telefonátu mezi ministrem financí a vyšetřovatelem kauzy CASA. Tehdy se pan premiér postavil k té věci velmi jednoznačně. Prohlásil, a vycházím alespoň z toho, co citovala média z jeho výroků, prohlásil, že kdyby cokoli podobného učinil kterýkoli jiný ministr, tak už ho odvolá. Podle vlastního vyjádření premiér vlády pokáral ministra Kalouska na zasedání vlády, které se odehrálo ještě dříve, než byl onen telefonát mezi ministrem financí a policejním prezidentem. Předpokládám, že se to skutečně stalo. Předpokládám, že předseda vlády napomenul ministra financí a požádal ho, aby se vůči policii nechoval takovýmto papalášským způsobem. A já si myslím, že potřebujeme znát dnešní názor předsedy vlády. Potřebujeme vědět, jestli premiér dostojí svému slovu. Jestli dostojí svým silným výrokům, které pronesl 2. července a které pronesl 4. července letošního roku. Myslím si, že to není tak dlouho, je to týden, a myslím si, že by si premiér ještě mohl pamatovat na to, co sdělil občanům 2. a 4. července letošního roku.

Myslím si, že stanovisko premiéra z minulého týdne bylo zcela v pořádku. Také se domnívám, že je nepřijatelné, aby se člen vlády choval

způsobem, jakým se vůči Policii ČR v posledních týdnech chová ministr financí. Jsem také přesvědčen, že kdyby toto učinil kterýkoli člen vlády, tak by z vlády měl odejít a měl by být z vlády odvolán. Věřím, že premiér do stojí svému slovu, že jeho slova nejsou jen tak, že platí déle než týden a že lidé mohou věřit a mohou ještě poslouchat to, co říká předseda vlády. Jestliže to tak nebude, jestliže premiér dnes nenavrhne prezidentu republiky odvolání ministra financí, pak je zřejmé, že cokoli, co říká předseda vlády, nemá váhu a není potřeba to žádným způsobem brát vážně.

Chtěl bych také vyzvat ostatní členy vlády, aby na tu věc reagovali. Protože není možné nechat bez reakce poznámku o tom, že pokud by se takto choval kterýkoli jiný člen vlády, tak bude odvolán, a respektovat skutečnost, že kromě odvolatelných členů vlády je tady potom ještě jeden člen vlády, ministr financí, který podle všeho odvolatelný vůbec není.

Dámy a pánové, musím říci, že já nemám telefonní číslo na policejního prezidenta. A myslím, že jsem ho nikdy neměl. A nikdy by mě nenapadlo policejnímu prezidentovi volat v situaci, ve které se ocitl ministr financí Kalousek v kauze poslankyně Parkanová. Prostě celý ten kontext hovoří proti tomu, aby člen vlády, ústavní činitel, kontaktoval přímo policejní důstojníky, nebo neřkuli přímo policejního prezidenta. To není standardní chování.

A jestliže pan ministr financí hovoří o tom, že se projednává rozpočet, no samozřejmě že se projednává rozpočet, ale rozpočet přece musí projednávat odborní náměstci Ministerstva financí s odbornými náměstkyněmi na Ministerstvu vnitra. Tak tomu vždycky v minulosti bylo a myslím si, že je tomu také takto dnes. A kromě policejního prezidenta ještě existuje ministr vnitra, to je člen vlády, který politicky odpovídá za resort Ministerstva vnitra. Jestliže chce ministr financí řešit konkrétní problémy resortu Ministerstva vnitra, má přece partnera ministra Kubiceho. Ale já si myslím, že problém je také v tom, že to vypadá v České republice, jako bychom žádného ministra vnitra neměli, anebo to dokonce vypadá, jako by se ministrem vnitra v posledních týdnech stal Miroslav Kalousek. A to také není přirozená situace, to není normální situace ve vládě.

Takže prosím, nenechme si namluvit, že to, co se tady děje, je v pořádku. V pořádku to v žádném případě není. Je to v rozporu s principy fungování demokratického právního státu, v rozporu s tím, jakou roli by měly plnit jednotlivé složky státní moci. A je naprosto nezbytné, aby se k této věci předseda vlády jednoznačně vyjádřil, jednoznačně postavil a dal občanům garanci, že se takovéto papalášské chování ze strany členů vlády v žádném případě nebude opakovat a že z vlády odejdou všichni, kteří by se takovýmto způsobem chovali a chtěli chovat. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní pan předseda Filip. Prosím.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedkyně. Členové vlády, paní a pánové, já jsem se přihlásil z jednoho prostého důvodu po vystoupení pana ministra Kalouska. Připadá mi situace vlády České republiky jako název jednoho velmi dobře známého filmu – Bože, jak hluboko jsem klesla. To snad už ani hlouběji nejde. Situace, ve které se ocitla vláda České republiky bez důvěry občanů, bez toho, aniž by ji neprovázela skandál jeden za druhým, je tak tristní, že kdyby byl pan premiér chlap, tak se postaví a demisi podá sám.

A proč jsem se přihlásil ve věci pana Miroslava Kalouska? Pane ministře, podle Ústavy České republiky nikdo nemůže být odebrán svému soudci. Vůbec nechápu, když máte spor uvnitř výkonné moci, proč se obracíte na Generální inspekci ozbrojených sborů, proč se jako občan České republiky a ministr, abyste se nedotkl vlastní výkonné moci, abyste v ní nebyl ve sporu, proč se neobráťte na soud a nedáte prostou civilní žalobu. Myslím, že tak málo peněz na rozdíl od občanů České republiky nemáte, abyste si ji nemohl zaplatit! (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan předseda Stanjura. Prosím, poté pan ministr Kalousek.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké dopoledne. Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, mám návrhy k pořadu jednání. Navrhuji, aby první dnešní bod byl bod č. 15 – záležitosti EU, sněmovní tisk 726-E. Pak navrhuji, abychom blok třetích čtení, tedy podporuji návrh, abychom zařadili i třetí čtení sněmovního tisku 351, abychom projednávali v tomto pořadí: nejprve sněmovní tisk 695 – vládní návrh zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů, poté vládní návrh zákona o rozpočtovém určení daní, sněmovní tisk 694, poté, pokud Sněmovna rozhodne o zařazení nového bodu, sněmovní tisk 351, a jako poslední v bloku třetích čtení návrh zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi, sněmovní tisk 580. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Nyní pan ministr Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já podrobnosti sdělím bezpečnostnímu výboru, kam se dostavím ve 12 hodin, abych sdělil, jak to bylo. Znovu opakuji, mám svědky, neboť rozhovor se odehrál v autě po cestě na Velehrad.

Děkuji zkušenému advokátovi, neboť vedle podnětu Generální inspekci bezpečnostních sborů, který samozřejmě podám, protože nelze podle mého názoru beztretně pomlouvat nejenom člena vlády, ale kohokoliv, to prostě příslušník bezpečnostních sborů udělat nemůže, podám i tu civilní žalobu. To je dobrý nápad. Děkuji, pane předsedo.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní tedy prosím pana místopředsedu Zaorálka.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. Já bych byl rád, kdyby nás tady nikdo nepoučoval o tom, co jsou důležité body a co ne, co je důležité tady projednávat a co ne! Já jsem přesvědčen, že to, co se stalo, je dostatečně důležité na to, abychom se tady o tom bavili, a nevidím dneska body, které by byly významnější než tenhle problém!

Mně připadá nepřijatelné už to, co tady předvedl pan ministr Kalousek v této chvíli. Podívejte se, vydáním naší kolegyně Vlasty Parkanové se ukazuje, že samozřejmě vůbec nic neskončilo. Napadání policie pokračuje. To, co tady řekl pan ministr Kalousek, on mluví o ábéeelkovské policii, morozovsko-bártovské a podobně. On prostě dále pokračuje ve zpochybňování a napadání policie. Vtip je v tom, že mu vadí tahle podle něho nefungující policie pouze v té jedné kauze, o kterou jde jemu. To znamená, že tohle nemá smysl, přátelé. Aby tady stále vystupoval ministr a pořád tvrdil, že policie je někomu zaplacená, koupená, kmotrovská a podobně. Ale on hájí tu jedinou svou kauzu! Nic jiného ho pravděpodobně nezajímá! To není, přátelé, normální stav! Připomínám, že policie a bezpečnost státu je jedna ze základních věcí, kterou my tady máme hlídat a o kterou se máme starat. Já si nejsem jist, jestli je policie v takovém stavu, že je rozložená, kmotrovská a podobně, tak můžeme říci, že máme důležitější body a důležitější témata na práci. Tady není jenom premiér Nečas. Karel Schwarzenberg tu tuším včera nebyl. Dneska tady je. Karel Schwarzenberg má také vysokou funkci. Je předsedou strany, jíž je pan Kalousek členem. Také za něho nese odpovědnost. Je to vládní strana, pan Schwarzenberg je předseda té strany. Stejně jako premiér Nečas nese odpovědnost za to, co dělají jeho ministři!

A tady, jak vidíme, se můžeme nadát toho, že v dalších dnech bude pokračovat toto vyvádění a řádění pana Kalouska. Chápete, on bude prostě dále vystupovat a útočit na vyšetřovatele. My nevíme, co vymyslí zítra. Vždyť on volá někomu každý den! Já mám také jeho sms v mobilu, a korát o nich veřejně nemluví. Vyhržovat, napadat, to je prostě jeho styl práce! A my se prostě klidně rozejdeme s tím, že budeme trpět to, že tohle bude pokračovat? Mně to připadá, že situace je prostě neudržitelná! Já se prostě nespokojuji s tím, že premiér vydá nějaké varování a pak klidně

přihlíží tomu, že to prostě celé pokračuje. Teď před našima očima znovu ministr zpochybňoval policii, ale samozřejmě v té jedné jediné kauze, která ho zajímá, která se týká jeho přátel, něčeho, na čem má on zájem. A to je normální stav? Tohle budeme trpět?

Pan poslanec Gazdík vystoupí a další a budou říkat: věnujme se důležitější věcem, pracujme tady. O čem chcete pracovat? Rozumíte, když tohle tady prostě budeme trpět, když si nevyjasníme to, že není možné, aby ministr takovýmto způsobem zpochybňoval vyšetřování policejního prezidenta, nebo si na to zvykneme? U pana Kalouska to prostě bude fungovat jako normální stav. Prostě se srovnáme s tím, že on prostě telefonuje. Pan Kalousek bude ten, kdo příště v této Sněmovně, když přijde nějaký návrh na stíhání obvinění, nám řekne, co si o tom máme myslet. Pan Kalousek nám řekne, jak chápat zákony, jestli vydávat, nebo nevydávat, co si zrovna myslí o současném stavu policie. A podle toho se budeme zařizovat? Prostě není možné, aby to takto prostě fungovalo!

Není možné, aby premiér k tomu mlčel. Já nepokládám za normální, že premiér se k tomu teď nevyjádří! Já nepokládám za normální, že se k tomu nevyjádří Karel Schwarzenberg, který je předsedou strany, jíž je pan ministr členem! Tohle není odpovídající veřejná rozprava na téma, které jsme otevřeli! Prostě my se nemůžeme spokojit s touhle vaší neodpovědí. My se nemůžeme spokojit s vaším mlčením a s poznámkami pana Kalouska, které se netýkají merita věci, totiž toho, že on zítra, za hodinu znovu vystoupí a začne prostě povídat o tom, že policie je k ničemu. Bude nám říkat stále další jména kmotrů a podobně a bude to téma rozvádět. Ale to všechno, přátelé, je ovlivňování probíhající kauzy. To všechno je ovlivňování vyšetřování! Ti státní zástupci, ti vyšetřovatelé se v podstatě nemůžou nějak moc bránit! Oni přece nemůžou vystupovat veřejně a začít říkat: Není to pravda, my nejsme ovlivňováni. Oni vlastně když nemluví, tak plní svou roli. Oni vlastně dělají to jediné, co mohou, ale pan Kalousek pokračuje a my mu to prostě dovolíme. My tady prostě budeme mlčet a budeme se tady věnovat své práci.

Já prostě odmítám se s tímto spokojit! To není řešení té věci! Pan Kalousek tady prostě bude vystupovat stále častěji a více, až nás všechny unaví, a my se s tím prostě srovnáme, že takhle to je! To podle mě nelze strpět! (Potlesk zleva.)

A co ministr vnitra? Ten také sedí za mnou celkem klidně. Vypadá to, že to necítí jako tak velký problém, že má policii, která je tady opakovaně obviňovaná. Dokonce to slyšel před chvilkou znovu, že policie je pod vlivem nějakých kmotrů a podobně. Pan ministr to nese statečně. Já mu k tomu gratuluji. Ale pokud v této Sněmovně budeme vystupovat, tak vám v tomhle nemůžeme dát pokoj a budeme se snažit, aby vláda, která není schopna zajistit fungování policie, není schopna zajistit fungování státního

zastupitelství, justice tak, že právo měří všem stejně, že je skutečně rovné, že je tady zajištěn spravedlivý proces každému, ať je pán, nebo kmán, jestli toto nebude fungovat, tak nejsme právní stát! Jestli pan Kalousek bude takhle pokračovat, tak nejsme normální právní demokratický stát. Proto se nelze spokojit s tímto vaším mlčením!!!

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Petr Skokan je dále přihlášen k pořadu schůze. Prosím.

Poslanec Petr Skokan: Vážená paní předsedající, milé kolegyně, vážení kolegové, navrhuji na program dnešní schůze zařadit mimořádný bod nepřiměřené chování ministra financí. Mně to moc k smíchu není, pane kolego. Moc se omlouvám, že tento můj návrh může trochu prodloužit dnešní jednání, ale v situaci, kdy jeden z nejvyšších ústavních činitelů této země dehonestuje již tak oslabovanou policii, zastrašuje a vyhrožuje jejím nejvyššímu činiteli, musím tento návrh doložit svědectvím o praktikách pana Kalouska, a to ukázkou jednoho zcela konkrétního telefonátu.

Všichni si bez problému vzpomenete na nedávnou příhodu, kdy si pan ministr financí a místopředseda TOP 09 vybil svoji bezmeznou agresivitu na v podstatě bezbranném mladíkovi a za asistence svého spolupracovníka jej zfackoval. Tehdy jsem považoval za svoji povinnost o jeho útoku informovat veřejnost a ještě ten večer – tedy bylo to ve středu 21. září 2011 ve 23.05 hodin – jsem se dočkal následujícího telefonátu, kdy se mi na displeji zobrazil jako volající ministr financí. Než vám tento záznam přečtu, musím se omluvit všem přítomným dámám a pánům také, protože ten záznam obsahuje vulgární výrazy, které budu citovat s opravdu velkým studem:

Dobrý večer, pane ministře.

Nazdar, ty debile.

Mluvím prosím s ministrem financí Ing. Miroslavem Kalouskem?

Jasně, s kým si myslíš, že mluvíš, ty čuráku.

Promiňte, ale to asi trochu přeháníte.

Kolik ti za to dali, blbečku?

Nevím, o čem mluvíte.

Víš moc dobře, o čem mluví. Odmít jsem ti někdy nějakou dotaci? Potřebuješ prachy? Proč jseš taková svině?

Já nemůžu za to, že jste někoho zfackoval.

Proč jsi musel posílat SMS všem novinářům? To jste všichni taková udavači?

Byla tam spousta svědků, tohle nezatlučete ani nezametete pod koberec.

Jo, ale zrovna ty to musíš napráskat.

Já?

No jasně, ty! Vždyť mi to novináři volali a ne jeden. Oni nejsou takový skety jako ty. Ty sis myslíš, že tě jako zdroj neprásknou, co?

Hele, nechte si ty sprostárny, všichni se vás bojí a na to spoléháte. Nikdo si to nechce rozdat s mocným ministrem financí. Co kdyby... A na mladýho kluka si dovolíte. Tak víte co, já se vás teda nebojím vůbec, příště s tím počítejte a dejte mi pokoj.

Tak víš co, když se mě nebojíš, tak zítra rozbiju hubu tobě. Jsme asi stejně veliký, na mladým jsem se dneska rozcvičil.

Klidně, když si sundáte ty brejle, nerad bych se o ně pořezal.

Tak zejtra ve Sněmovně.

Klidně, pane ministře.

Poté v telefonu cvaklo a přiznám se vám, že to byl jeden z největších šoků, které jsem kdy zažil. Ještě jednou se vám moc omlouvám za tato slova, která jsem opravdu jenom reprodukoval, a věřím, že uznáte, že to bylo nutné. Pan Kalousek se opakovaně vyjádřil ve smyslu, že pokud budou jeho praktiky doloženy, tak odstoupí z politiky. Pokud tak okamžitě neučiní, vyzývám tímto zcela oficiálně pana premiéra, aby jej odvolal, a to se stejnou rychlostí a mužnou razancí, jakou v sobě našel u bývalého ministra spravedlnosti.

Milé kolegyně, vážení kolegové, toto je tedy důvod, proč vás žádám o zařazení tohoto bodu, a vy zvažte, jestli je to důvod závažný, nebo nikoli. Děkuji za pozornost. (Potlesk v části sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dále je přihlášen s přednostním právem pan ministr zahraničí Karel Schwarzenberg. Prosím. (Ruch v sále.)

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Byl jsem tady předtím osloven coby předseda strany, k čemuž se taky znám. Jen bych prosil vážené shromáždění, abychom se snad trošku zklidnili.

Zde byla vyslovena spousta osočení, obžalob a nepředložen jediný důkaz. Jestli pan policejní prezident tvrdí jednu věc, nemá pro to důkazy a vystupuje s tím na veřejnosti, vystupuje proti ústavnímu činiteli. To je pozoruhodné divadlo, které se v České republice odehrává.

Já bych zde poprosil, abychom, teprve když jsou tvrdé důkazy, začali odsuzovat a vyzývat k odstoupení. Pokud je důkaz o tom, co bylo tvrzeno, tak se můžeme vážně bavit. Předtím, pánové, tady předvádíme jenom a pouze divadlo, které, obávám se, nepozvedne kulturu, politickou kulturu v České republice.

Děkuji mnohokrát.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další přednostní právo pan poslanec Jeroným Tejc. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně a kolegové, já se přiznám, že nevím, co už by mělo být víc tady řečeno za důkazy, které tady zaznívají. Slyšeli jsme tady pana poslance Skokana, předtím jsme slyšeli jasná prohlášení policejního prezidenta a nikdo nezpochybnil, že pan ministr mu volal. Já myslím, že to samo o sobě stačí v tom kontextu, v jakém to zaznělo, v době vyšetřování kauzy CASA, v době, kdy mu to premiér zakázal. Já myslím, že není potřeba už žádné důkazy dokládat. Já jsem bdělý, poslouchal jsem, takže jsem to slyšel.

A musím říct, že bych byl rád, aby mimo jiné pan předseda Gazdík upřesnil tedy, které kluby, které poslanecké kluby – ať to voliči slyší – nechtějí, aby se dnes projednával tento bod, nechtějí, aby se všichni poslanci mohli k této věci vyjádřit, protože to v jeho vystoupení, když dával ono veto, nezaznělo. Já bych rád, aby to zaznělo tady na mikrofon, nejen z procedurálních důvodů.

Musím říct, že mě překvapuje tak jako kolegu Zaorálka jedna věc. Pan premiér Nečas, premiér vlády České republiky, tady za našimi zády čte noviny. Asi je tam něco zajímavějšího, zřejmě noviny napsaly něco tak závažného, že pan premiér vůbec nevidí, co se v této zemi děje – že ministr vlády, jeho vlády, tady chodí a vyhrožuje od tohoto pultíku v Poslanecké sněmovně policistům, sděluje své dojmy o vyšetřování. A v tomto si myslím, že to skutečně není možné.

Přece nemůžeme být tak zbabělí, abychom před těmi věcmi zavírali oči, pane premiére. Já vás žádám, abyste se skutečně k této věci vyjádřil a řekl, zda odvoláte, nebo neodvoláte Miroslava Kalouska. Počkejme si klidně na jednání výboru pro bezpečnost. Já se na něj těším, dokonce bych navrhoval, aby se uskutečnilo tady v této místnosti, protože zájem je poměrně velký. (Potlesk v části sálu.) Určitě bude dobře poslechnout si to, co bude říkat Miroslav Kalousek. Já jsem také včera navrhoval po tom, co zaznělo skutečně něco, co už jsem nečekal, tedy o těch hovorech s ministrem Kalouskem, abychom tento výbor přerušili do dnešního dne, aby i pan ministr Kalousek měl možnost se vyjádřit, protože to považuji za korektní předtím, než výbor bude hlasovat o usneseních, a nepochybně nejen já, ale i další kolegové usnesení tomuto výboru navrhnou. Ale já musím říct, že doufám, že pan ministr Kalousek bude mít skutečné svědky a že většina těch svědků nebudou jeho dlouholetí spolupracovníci či podřízení. To myslím, že by bylo také dobré pro tu důvěryhodnost celého procesu.

No a naposled k panu ministru Kalouskovi. Pane ministře, vy prosím o abelizaci policie a politiky nehovořte. My jako sociální demokraté jsme s Věcmi veřejnými ani s ABL žádnou koalici netvořili. Děkuji. (Potlesk vlevo.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Josef Novotný starší je dalším přihlášeným do pořadu schůze. Prosím.

Poslanec Josef Novotný st.: Vážená paní předsedkyně, vážení kolegové, já práci ministra Kalouska dlouhodobě sleduji (úsměv mezi některými poslanci v sále) a mám teď obavu, a to je bod, který předkládám, že dochází k ovlivňování vyšetřování o porušení zákona o loteriích. (Smích některých poslanců z pravé části sálu). Takto formuluji svůj bod a řeknu, o co se jedná.

Protože v současné době už dva roky probíhá vyšetřování internetového hraní. Policie nejdřív jakýmisi podivnými machinacemi s únikem informací tento případ přesunula na obecní nebo nějakou městskou část v Praze a mám obavy, že po nálezích Ústavního soudu, kdy došlo k porušení zákona, a nálezích ombudsmana tady dochází k zametání pod koberec tohoto vyšetřování.

Co mě k tomu vede? Historická zkušenost. Jestli si vzpomínáte, před třemi čtyřmi lety byl obviněn náměstek Prouza, náměstek ministra financí Kalouska, z porušování zákona o povolení nových technických her. Tehdy došlo k úniku informací z Ministerstva financí k řediteli Sazky Hušákovi, poté se o záležitosti dozvěděl policejní prezident Husák a ten nařídil vyšetřování vyšetřovatelů. Jak to skončilo? Vyšetřovatelé byli vyšetřování inspekcí, obvinění bylo státní zástupkyní staženo, odešli od policie a celá věc skončila tak, jak měla – jak si to kmotři hazardu přáli. A já se obávám, že role ministra Kalouska je tady doložitelná. (Potlesk jednoho poslance v sále.)

Jsem přesvědčen, že ministr Kalousek, a teď to už leze ven, dlouhodobě ovlivňuje vyšetřování. Teď jste to tady slyšeli. Skutečně míchá se do věcí, do kterých by jako ministr v normální demokratické zemi vůbec neměl zasahovat. A co jsem teď slyšel před chvílí, to je ještě větší hrůza.

Důkazy jsou ve spisu, ve svědectví policistů, kteří byli vyhozeni. A máme tady svědectví deseti policistů. Na druhou stranu prohlášení politiků, že se nic neděje, že to je normální atd.

Já si myslím, že ministra Kalouska dohánějí jeho hříchy z minulosti, jeho hříchy spočívající v tom, že musel zajistit financování nové strany. A že to je zásadní odpovědnost premiéra Nečase, aby tuhle situaci řešil.

Já poté, co mohu doložit, jak ministr Kalousek ovlivňoval neprůhledný odpouštěcí proces na Ministerstvu financí, kde se jedná o desítky miliard, které jaksi se odpouštějí někomu ano a někomu ne, a není k tomu potřeba předkládat žádné zdůvodnění, poté, co sleduji loterie, jak jsem o nich teď mluvil, poté, co před chvílí jsem slyšel, jak si dovolí napadat mého kolegu Skokana, a poté, jak napadá mě, si dovoluji prohlásit, že ministr Kalousek

je skutečně neobyčejný grázl a že do Sněmovny ani do vlády nepatří! (Potlesk některých poslanců z řad sociální demokracie.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Já prosím, pane kolego, a byste dodržoval zákon o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, neurážel své kolegy. Žádám všechny, aby dodržovali tento zákon, protože tohle je naprosto nepřijatelné, co jste tady teď řekl.

Pan kolega... Pardon, přednostní právo pan kolega Filip. Pan kolega Gazdík poté.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedkyně. Paní a pánové, já jsem pozorně sledoval vystoupení pana předsedy Schwarzenberga, protože občas bývám také v situaci jako předseda politické strany, že odpovídám za něco, co učinili jiní.

Mě ovšem zarazilo vystoupení pana místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí Schwarzenberga z jiného důvodu. On reagoval v podstatě jenom na to, co už bylo odbyto tím, co řekl pan předseda klubu TOP 09 Gazdík, že jménem dvou poslaneckých klubů vetuje zařazení nového bodu, ale nijak se nevyjádřil k tomu, že tady padl nový návrh pana kolegy Skokana. A v tomto ohledu si myslím, že nedostatek důkazů není. Navíc jde tedy pravděpodobně o spor dvou ústavních činitelů v této Sněmovně a doufám, že si už žádný z předsedů klubů neosvojí nápad, že by vetoval zařazení bodu, který Petr Skokan navrhl. (Potlesk z levé části sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan předseda Gazdík. Prosím.

Poslanec Petr Gazdík: Vážená paní předsedkyně, milé kolegyně, milí kolegové, dovoluji si podat veto na zařazení bodu (smích ve sále), který navrhl pan předseda Skokan, jménem dvou poslaneckých klubů ODS a TOP 09 a Starostové.

Normální chlap by takovou věc řešil druhý den. Pan poslanec Skokan ji řeší ve velmi zajímavé době. (Šum v sále.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní je zde další přihláška, a to od paní místopředsedkyně vlády Karolíny Peake. Stahuje svou přihlášku. Doufám, že jsem nezapomněla na nikoho a že se již nikdo nehlásil do rozpravy k pořadu schůze. Budeme tedy hlasovat o návrzích, které byly předneseny. Přivolávám naše kolegy a za malou chvíli toto hlasování absolvujeme. (Příchod některých poslanců do sálu.)

Návrhy, které jsou k hlasování. Nejprve paní předsedkyně Kateřina Klasnová navrhuje zařadit do pořadu schůze sněmovní tisk 351 ve třetím čtení.

Zahajuji hlasování číslo 54. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Proti návrhu?

Hlasování číslo 54, přítomno 182, pro 159, proti 14. Tento návrh byl přijat.

Pan kolega Stanjura navrhuje, aby naším prvním jednacím bodem dnes byl bod číslo 15. Je to sněmovní tisk 726-E.

Zahajuji hlasování číslo 55. Ptám se, kdo podporuje tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 55, přítomno 183, pro 152, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Dále navrhuje pan kolega Stanjura, aby třetí čtení byla projednávána v tomto pořadí: sněmovní tisk 695, dále 694, jako třetí 351, jako čtvrtý 580.

Zahajuji hlasování číslo 56. Kdo je pro, abychom ve třetím čtení postupovali v tomto pořadí? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 56, přítomno 184, pro 148, proti 2. Návrh byl přijat.

A to byly všechny návrhy, které bylo možno podrobit hlasování. Tím jsme projednali tuto úvodní část.

Zahajuji projednávání bodu číslo

15.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení předchozího souhlasu podle § 109i písm. f) zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, a § 119k písm. d) zákona č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů návrh rozhodnutí Rady, kterým se stanovuje víceletý rámec pro Agenturu Evropské unie pro základní práva na období 2013-2017 /sněmovní tisk 726-E/

Vláda tento návrh předložila na vyslovení předchozího souhlasu Sněmovny podle § 109i písmena f) jednacím řádu Sněmovny bez zbytečného odkladu, tak aby umožnila jeho včasné projednání. Prosím, aby tento návrh uvedl předseda vlády Petr Nečas. Prosím, pane předsedo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážený

paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych vás krátce informoval o návrhu rozhodnutí Rady, kterým se stanovuje víceletý rámec pro Agenturu Evropské unie pro základní práva na období 2013–2017.

Agentura Evropské unie pro základní práva byla zřízena nařízením Rady ES č. 168 z roku 2007 a náplň její činnosti až dosud vymezuje rozhodnutí Rady č. 203 z roku 2008, kterým se stanoví pro tuto agenturu víceletý rámec na období 2007–2012 a které je ve vztahu ke zřizovacímu nařízení prováděcím předpisem. Tento prováděcí předpis musí být od příštího roku nahrazen, a proto Komise předložila koncem minulého roku návrh rozhodnutí Rady, kterým se pro agenturu stanovuje nový víceletý rámec na období let 2013–2017. Návrh tohoto rozhodnutí je založen na čl. 352 Smlouvy o fungování EU, tzv. doložce flexibility.

Jelikož se nejedná o opatření nezbytné pro fungování vnitřního trhu, je v souladu s jednacími řády Poslanecké sněmovny a Senátu vyžadován k vyslovení souhlasu zástupcem České republiky s tímto návrhem v Radě předchozí souhlas obou komor Parlamentu. Vláda nepředložila Parlamentu svou žádost o vyslovení předchozího souhlasu ihned, ale učinila tak až nyní, v závěrečné fázi projednávání návrhu v rámci Rady, kdy je již mezi členskými státy dosaženo shody na textu návrhu. To proto, že případný předchozí souhlas Parlamentu s původním návrhem, od kterého se ten výsledný celkem podstatně odlišuje, by nebylo možné použít.

Návrh rozhodnutí byl po dojednání textu v rámci Rady postoupen Evropskému parlamentu, který se k němu bude vyjadřovat formou souhlasu, avšak nemůže již do textu nijak zasahovat. Teprve po obdržení stanoviska Evropského parlamentu, což očekáváme na podzim, přijde na řadu finální schvalování návrhu v Radě.

Nyní již k samotnému obsahu návrhu rozhodnutí Rady. V porovnání se současným víceletým rámcem došlo při výběru tematických oblastí k určitým změnám. V novém víceletém rámci již napříště nemá být zastoupeno téma účasti občanů Unie na jejím demokratickém fungování a soubor akcentovaných oblastí byl naopak rozšířen o otázky integrace Romů a v původním návrhu Komise též o oblasti policejní a justiční spolupráce. Právě zahrnutí oblastí policejní a justiční spolupráce v trestních věcech do návrhu víceletého rámce bylo pro Českou republiku těžko akceptovatelné, a to především z právních, ale zčásti i věcných důvodů.

Při jednáních o tomto návrhu v rámci pracovních orgánů Rady jsme na jednu stranu vždy zdůrazňovali, že Česká republika vysoce oceňuje činnost i výsledky Agentury pro základní práva, jež prostřednictvím svých odborných aktivit významným způsobem přispívá k monitoringu a zlepšování kvality ochrany lidských práv v Evropské unii, zároveň jsme ale důsledně hájili naši pozici v otázce zahrnutí policejní a justiční spolupráce v trestních věcech a nakonec jsme, s podporou několika dalších členských

států, byli úspěšní, neboť se nám podařilo dosáhnout vypuštění těchto sporných oblastí. V návrhu zůstala pouze justiční spolupráce v civilních věcech, což již z hlediska pozice ČR nepovažujeme za problematické.

V souvislosti s vypuštěním policejní a justiční spolupráce v trestních věcech se současně navrhuje přijmout doprovodné prohlášení Rady o tom, že se Rada bude zahrnutím těchto oblastí v budoucnu zabývat, pokud Komise předloží příslušný návrh změny zřizovacího nařízení agentury. Jednalo by se již o právně čisté řešení, přitom prohlášení nás nezavazuje k podpoře takového návrhu, takže z hlediska zastávané pozice České republiky je pro nás akceptovatelné.

Mohu tedy shrnout, že s dojednaným textem návrhu rozhodnutí může být Česká republika spokojena a měla by jej v této podobě v Radě podpořit. Proto nyní vláda žádá obě komory Parlamentu České republiky, aby s tímto návrhem vyslovily svůj předchozí souhlas.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji předsedovi vlády. Tento návrh jsem přikázala svým rozhodnutím číslo 35 ze dne 25. června 2012 k projednání výboru pro evropské záležitosti. Stanovila jsem mu lhůtu do 11. července roku 2012 do 10 hodin. Návrh výbor projednal a přijal usnesení, které vám bylo rozdáno jako sněmovní tisk 726-E/1. Zpravodajem výboru je pan poslanec Jan Bauer. Prosím, aby nás informoval o jednání výboru

Poslanec Jan Bauer: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Milé dámy a pánové, ještě než si dovolím vás seznámit s usnesením výboru pro evropské záležitosti, tak mi dovoluji pouze jenom jednu doplňující poznámku. Ono to tady zaznělo už z úst pana premiéra. Česká republika dlouhodobě nemá žádný principiální problém s činností Agentury Evropské unie pro základní práva jak na minulé, tak na současné období. Na druhou stranu i prostřednictvím usnesení našeho výboru z února letošního roku jsme dlouhodobě projevovali nesouhlas s tím, aby činnosti této agentury na následující období byly zahrnuty nebo rozšířeny i o oblast policejní spolupráce a justiční spolupráce v trestních věcech. (Chráptí a odkašlává si.) Patřili jsme mezi ty přední členské státy, které projevovaly svoji výhradu. Jsem velice rád, že v několika pracovních skupinách v rámci Rady nakonec nejenom na žádost České republiky, ale i několika dalších evropských států došlo k úpravě s tím, že toto konečné znění je vyhovující nejenom pro nás, ale i pro ostatní státy. Tolik jenom doplňující informace.

Na středečním ranním jednání výboru pro evropské záležitosti bylo přijato následující usnesení. – Děkuji za vodu. (Kolega přinesl poslanci k pultíku sklenici vody.)

Výbor pro evropské záležitosti doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky přijmout toto usnesení: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyslovuje předchozí souhlas s návrhem rozhodnutí Rady, kterým se stanovuje víceletý rámec pro Agenturu Evropské unie pro základní práva na období 2013–2017." Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otvírám rozpravu k tomuto bodu a nemám do ní zatím žádnou přihlášku. Proto se ptám, zda se někdo chce přihlásit. Ale není tomu tak, proto rozpravu končím. Budeme tedy hlasovat o návrhu usnesení. Pan zpravodaj nás s ním seznámil a já přivolávám naše kolegy, tak aby toto hlasování mohlo řádně proběhnout. Návrh usnesení, podotýkám, máme všichni k dispozici v písemné podobě.

Pro příchozí tedy dodám, že budeme hlasovat o návrhu usnesení, kterým Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyslovuje předchozí souhlas s návrhem rozhodnutí Rady, kterým se stanovuje víceletý rámec pro Agenturu Evropské unie pro základní práva na období 2013–2017.

O tomto návrhu rozhodneme v hlasování, které ponese pořadové číslo 57. Zahajuji toto hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s navrženým usnesením. Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 57, přítomno 166, pro 129, proti nikdo. Návrh byl přijat, usnesení tedy bylo schváleno a tím jsme se vypořádali s bodem 15.

Děkuji panu předsedovi vlády, děkuji též panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo

22.

Vládní návrh zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodků veřejných rozpočtů /sněmovní tisk 695/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal ministr financí Miroslav Kalousek. Zpravodajem rozpočtového výboru je pan poslanec Pavel Suchánek. Obdrželi jste sněmovní tisk 695/2, který obsahuje návrh na zamítnutí a pozměňovací návrhy.

Nejprve otvírám rozpravu ve třetím čtení. Pan ministr Kalousek se do ní hlásí. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, děkuji rozpočtovému výboru za projednání, děkuji za rozpravu ve druhém čtení. Pravděpodobně vás nepřekvapí, že nebudu moci doporučit ani jeden z pozměňujících návrhů, které zazněly. Kromě rozpočtového výboru.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji. Další v rozpravě pan ministr Jaromír Drábek. Prosím.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, v průběhu druhého čtení jsem byl panem poslancem Sklenákem vyzván, abych odůvodnil tu část této předlohy, která se týká resortu práce a sociálních věcí. Já jsem měl za to, že v důvodové zprávě je opatření, které se týká příspěvku na bydlení a doplatku na bydlení velmi pečlivě odůvodněno. Nicméně samozřejmě, pokud je tady takový požadavek, tak vás zdržím pár minut vysvětlením této pasáže, tedy jednoho z těch tuším 21 bodů, které jsou součástí předlohy. Těm, které to tak úplně nezajímá, těm se omlouvám, nicméně považuji za důležité vyhovět požadavku, abych se tomu věnoval speciálně.

Součástí návrhu je návrh na sjednocení sociálních dávek poskytovaných v oblasti bydlení, zavedení nové dávky – příspěvku na náklady na bydlení. Tuto úpravu připravilo Ministerstvo práce a sociálních věcí. Řešení dávkové podpory v oblasti bydlení vychází z úsporných opatření schválených usnesením vlády ze dne 11. dubna 2012 č. 275 k přípravě státního rozpočtu na léta 2013 až 2015 atd. To jenom na vysvětlení toho, co tady bylo před několika dny řečeno a co já už jsem také v průběhu druhého čtení komentoval, že ten návrh je překvapivý, bez projednání atd. Není tomu tak, protože vláda o něm jednala ještě před zpracováním vlastního návrhu zákona.

Navrhovaná právní úprava má pozitivní fiskální dopad, což je velmi důležité z hlediska vládní politiky zaměřené na postupné snižování schodků veřejných rozpočtů. Odhad říká, že počínaje rokem 2013 bude celková úspora prostředků státního rozpočtu dosahovat přibližně 1,4 mld. Kč ročně.

Kromě stabilizace veřejných rozpočtů existuje několik dalších důvodů pro nové řešení dávkové podpory v oblasti bydlení. V současné době jsou totiž sociální dávky, kterými stát přispívá nízkopříjmovým skupinám osob k úhradě nákladů spojených s bydlením, řešeny v rámci dvou samostatných systémů. Ze systému státní sociální podpory je poskytován příspěvek na bydlení, ze systému pomoci v hmotné nouzi doplatek na bydlení a pro každou z těchto dávek jsou stanoveny různé okruhy oprávněných osob, vlastní podmínky nároku, při rozhodování o nároku se posuzují a dokládají

odlišné skutečnosti za odlišná časová období. Tyto rozdílné okolnosti kladou zbytečné nároky na klienty sociálního systému. Osoby, které mají problémy s úhradou nákladů na bydlení, mohou žádat o dvě dávky, což mnohým ztěžuje orientaci v podmínkách nároku, komplikuje např. také schraňování patřičných dokumentů potřebných k doložení určených skutečností. Sjednocení dávkové pomoci v oblasti bydlení je krokem směrem k žádoucímu zjednodušení a zpřehlednění sociálního dávkového systému a zvýšení komfortu pro jeho klienty.

Příspěvek na bydlení i doplatek na bydlení, tedy ty současné dvě dávky, administrativně řeší a vyplácí tentýž státní orgán – Úřad práce České republiky. Vytvořením jednotného výplatního místa pro všechny nepojistné sociální dávky od ledna tohoto roku ztratilo opodstatnění posuzování nároku na finanční podporu v oblasti bydlení ve dvou samostatných dávkových systémech. Organizační hledisko je tedy dalším z důvodů, proč je racionální opustit dosavadní praxi dvou dávek na stejný účel a agendu dávkové podpory bydlení sjednotit procesně i věcně pod jednu dávku, kterou administruje Úřad práce České republiky.

Nová nároková dávka – příspěvek na náklady na bydlení – vzniká spojením principů obou sociálních dávek, poskytovaných dosud v oblasti bydlení. Konstrukce nové dávky primárně vychází z příspěvku na bydlení a jeho atributů v podobě komplexně pojímaných nákladů na bydlení a jejich zastropování, diferencovaného podle formy bydlení, velikosti obce, počtu společně posuzovaných osob.

Hlavním prvkem, který nová dávka přebírá z doplatku na bydlení, tedy z té dávky, která dosud byla v systému hmotné nouze, je cílenost podpory na skutečně potřebné osoby, u kterých se hodnotí celkové sociální a majetkové poměry, u některých také pracovní aktivita, respektive ochota zapojit se na trhu práce. O nároku se tedy rozhoduje nejen ve vztahu k příjmu, ale posuzuje se také, zda si osoby jsou, nebo nejsou schopny tento příjem zvýšit vlastním přičiněním kvůli svému věku, zdravotnímu stavu či z jiných vážných důvodů. Chci upozornit na to, že pracovní aktivita je bonifikována výhodnějších zápočtem pracovního příjmu, a také na to, že do konstrukce příspěvku na náklady na bydlení je rovněž zakomponována rychlejší reakce na změny sociální a bytové situace, než tomu bylo u příspěvku na bydlení, a to v podobě měsíčního dokládání skutečností a vyhodnocování plnění podmínek nároku.

Snadnější přístup k dávce je oproti dosavadnímu stavu zajištěn osobám, které z různých důvodů využívají takzvané jiné formy bydlení, tedy bydlí např. v ubytovnách, v podnájmech nebo v zařízeních sociálních služeb, které poskytují pobytové služby. Zejména se to týká domovů pro seniory, domovů se zvláštním režimem, domovů pro osoby se zdravotním postižením, chráněného bydlení a azylových domů.

Vzhledem k těmto výchozím podmínkám je nová dávka začleněna do systému pomoci v hmotné nouzi. Nárok na dávku má osoba v hmotné nouzi, jestliže její náklady na bydlení jsou vyšší než 50 procent rozhodného příjmu a zároveň pokud jsou takzvaně přiměřené. Přitom např. čistý příjem z výdělečné činnosti se pro účely pomoci v hmotné nouzi započítává pouze ze 70 procent, příjem z podpory v nezaměstnanosti nebo nemocenského z 80 procent, a proto nelze mechanicky porovnávat dnešní hranici 30 nebo 35 procent příjmů a tu nově stanovenou hranici 50 procent příjmů, protože dosud se příjem v rámci státní sociální podpory, tedy v příspěvku na bydlení, započítává ze 100 procent. Ty redukované hranice platí pouze pro doplatek na bydlení, tedy pro dávku z hmotné nouze.

Upozorňuji a chci zdůraznit, že do nákladů na bydlení se obdobně jako dnes bude započítávat nejenom nájemné, ale také náklady za plnění poskytnutá s užíváním bytu, případně srovnatelné náklady a náklady za energii. Zákon stanoví, kolik činí srovnatelné náklady na bydlení u družstevních bytů, bytů vlastníků i jiné formy bydlení za pevná paliva, a to v závislosti na počtu společně posuzovaných osob. Zákon také stanoví limitní výše přiměřených nákladů na bydlení, a to odlišně pro různé formy bydlení. Zatímco u nájemní formy bydlení limit výše přiměřených nákladů pro bydlení zohledňuje jak počet společně posuzovaných osob, tak velikost obce, pro ostatní formy bydlení, tedy pro družstevní, vlastnickou a jinou formu bydlení, se mění pouze v závislosti na počtu společně posuzovaných osob. A doplňuji, že tyto zákonem stanovené částky může vláda upravit, tedy zvýšit, svým nařízením.

Věřím, že tímto výkladem jsem vyhověl žádosti o podrobnější představení této části návrhu. Samozřejmě případně jsem připraven zodpovědět jakékoli dotazy vztahující se k tomuto tématu, ať už tady na plénu, či při jiných příležitostech.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministru Drábkovi. Nyní s faktickou poznámkou pan kolega Opálka, poté dostanou slovo další přihlášení do obecné rozpravy.

Oznamuji, že pan kolega Hašek má náhradní kartu č. 31.

Pan kolega Opálka. Prosím.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní předsedkyně. Kolegyně, kolegové, vážení členové vlády, pan ministr nám zevrubně vysvětlil, jak to bude dále s příspěvky a doplatky na bydlení. Já se přiznám, že s určitými opravami problém nemám, ale ten problém není tady v té transformaci. Ten problém je v tom, že se tam ušetří 1,4 mld. Kč, že dnes tento příspěvek využívá asi 164 tisíc občanů, a odhaduje se maximálně v budoucnu, že se to

bude týkat pouze 75 tisíc občanů. To je ten problém, na který upozorňují nejenom ti, které to postihne, ale kupodivu i ti, které to postihne zdánlivě nepřímo, to jsou majitelé bytů, kteří mi v této oblasti vadí nejméně, a já bych vás odkázal na rozборы ombudsmana, který velmi podrobně tuto situaci vykreslil i na jednom laboratorním příkladu. A to si myslím, že z tohoto pohledu je opravdu velice varující. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byla faktická poznámka. Nyní s řádnou přihláškou tři kolegové, ale před nimi s přednostním právem paní předsedkyně poslaneckého klubu Věcí veřejných Kateřina Klasnová. Prosím.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení poslanci, ještě před hlasováním ve třetím čtení o změně daňových, pojistných a dalších zákonů mi dovolte pár slov.

Věci veřejné, které ještě v té době byly součástí vládní koalice, se v debatě o tomto daňovém balíku bránily zvyšování DPH. Coby nejmenší vládní strana jsme dosáhli alespoň toho, aby nebyla zavedena jednotná sazba DPH. A jsme také rádi, že se podařilo zavést progresivní zdanění, čili tzv. solidární daň ve výši 22 %.

Reálný stav české ekonomiky nám v odmítání zvýšení DPH dává za pravdu. Ačkoliv totiž ministr financí prosadil zvýšení DPH od ledna 2012, do státní kasy přiteklo za první půlrok 2012 méně peněz než za srovnatelné období loni a snížení je to poměrně významné. Tak významné, že ho neskrývá ani resort financí. Vzhledem ke zhoršující se ekonomické situaci, která se projevuje zejména poklesem spotřeby veřejného i soukromého sektoru, nebude v letošním roce očekávané inkaso naplněno, zní podle médií oficiální prohlášení Ministerstva financí k výběru DPH. Za rok 2012 chtěl přitom ministr financí vybrat na DPH téměř o 16 % víc než loni. Za první pololetí je to však téměř o 3 % méně, přičemž loni bylo DPH nižší. Nevěřím, že ještě vyšší daňová zátěž bude znamenat vyšší zisk státu, pouze dále bez kýženého zisku zatíží obyvatele ČR. Zvýšení DPH jednoduše není cesta, nebo není tou jednoduchou cestou a jedinou cestou k plnější státní pokladně ani k ekonomickému růstu státu, natož ke zvýšení životní úrovně ČR. Stejně jako ministr financí nejsem ekonom, ale přesto se laicky domnívám, že naopak nižší DPH znamená více utrácení obyvatel a v důsledku toho vyšší příjmy státu.

K projednávanému vládnímu máme dvě zásadní připomínky. Jako klub Věcí veřejných jsme podali pozměňovací návrh, kterým by zůstaly nynější sazby 14 a 20 % zachovány. Další zvýšení zdanění spotřeby dle vládního návrhu by mělo, jak už je nyní zjevné, velmi negativní dopad na spotřebitelskou poptávku v ČR. Dále by ohrozilo výkonnost české ekono-

miky i celkovou konkurenceschopnost ČR. Už z titulu toho, že snížená sazba DPH v ČR se dostává mezi nejvyšší v rámci Evropy, ale i v rámci rozvinutých ekonomik světa, stojí za připomenutí, že krizí výrazně postižené Španělsko ve středu schválilo zvýšení horní sazby DPH o celé tři procentní body, tedy na stejných 21 %, jako navrhuje nyní česká vláda. Ekonomiky Španělska a Česka však zatím navzdory tomu, že naši kotlinu považují za pokusnou chemickou laboratoř jednoho člověka, nelze srovnávat. Hlavně ale nižší sazba španělské DPH je stanovena na 10 %, zatímco naše vláda navrhuje 15 %. Opakuji, trváme na zachování DPH ve stejné výši.

Další pozměňovací návrh Věcí veřejných ponechává podporu tzv. zelené nafty, přičemž tato podpora zemědělcům je zcela běžná v ostatních státech EU. Pokud by došlo, jak vláda navrhuje, k jejímu zrušení, velmi by to oslabilo konkurenční schopnost českých zemědělců ve srovnání se zemědělci z okolních států. České zemědělství se již dnes nenachází v dobrém stavu a předpokládaný návrh vlády by tento stav ještě výrazně zhoršil. A jistě se všichni nehledě na stranickou příslušnost shodneme na tom, že zemědělství by mělo být významným funkčním prvkem české ekonomiky.

Shrnuto: Věci veřejné jsou proti dalšímu zvyšování daní a proti další ekonomické zátěži obyvatel ČR. Tyto oblíbené kroky Ministerstva financí zjevně nepřinášejí kýžený efekt. Žádáme tedy o podporu našich pozměňovacích návrhů, které jsme načetli ve druhém čtení. A jakkoliv jsem v politice proti ministru financí opravdu dokonalým nemluvnětem, a jak řekl, v době, kdy on tady pracoval na demokratickém systému, tak já jsem ještě byla na základní škole, dovoluji si mu přesto doporučit, aby se státním rozpočtem zabýval lépe a více a pokusil se nalézt jiná řešení než jen tupé zvyšování daní, které neprospívá ani státu ani jednotlivým obyvatelům.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců VV.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Šincl je dalším přihlášeným do rozpravy. Prosím. (O slovo se hlásí ještě ministr financí.) Faktická poznámka? (Ano.) Pan ministr. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já samozřejmě respektuji názor paní poslankyně Klasnové, jenom by nemělo zapadnout pro veřejnost, že přijetí pozměňovacího návrhu pana poslance Babáka by zvýšilo sníženou sazbu DPH, tedy i na potraviny, k 1. 1. 2013 na 17,5 %. To vlastně navrhuje. Ale fakt je, že jste s tím kdysi souhlasil.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Ladislav Šincl má slovo, po něm je přihlášen pan poslanec Adam Rykala. Prosím.

Poslanec Ladislav Šincl: Vážení členové vlády, vážená paní předsedající, vážený pane ministře, vážené poslankyně, vážení poslanci. Před dvěma dny jsem zde vystupoval k tomuto sněmovnímu tisku, který obsahuje balíček rozpočtových opatření, kterým předkladatel chce dosáhnout v následujících letech konsolidace veřejných rozpočtů. Ve svém vystoupení jsem kritizoval především část týkající se DPH, především další skokové navýšení její snížené sazby na 14 %, která nejvíc ovlivňuje životní úroveň rodin s dětmi, důchodců a dalších skupin obyvatelstva. Do této skupiny snížené sazby totiž spadají hlavně potraviny včetně nápojů, dětské pleny, knihy, noviny a časopisy a také třeba i omalovánky pro děti.

Důsledky tohoto dalšího zvýšení snížené sazby DPH jsou jasně vidět. Lidé na to reagují tak, že se snižuje spotřeba domácností a utrácí se logicky méně, než ministerstvo – pane ministře – čekalo, a stát tak již nyní vybírá méně peněz, než původně počítal. Sociálně slabí začínají kupovat to nejlacinější, kupují málo kvalitní potraviny, jen aby přežili. Toto postupně ohrožuje jejich zdravotní stav. Dramaticky se zvýšil počet lidí, jimž se vyplatí jet raději na nákup do Německa, Rakouska či Polska. Pan ministr financí na to reagoval tak, že zde tvrdil, že přes toto skokové zvýšení snížené sazby DPH z 10 na 14 % k žádnému masivnímu přeshraničnímu obchodu potravin a dalšího zboží se sníženou sazbou nedochází a vlastně je vše v nejllepším pořádku. A pak zde dle stenozáznamu se snažil vše bagatelizovat a hlavně odklonit naši pozornost k sazbě základní, kde rozdíly v okolních sousedních zemích jsou minimální. Sdělil nám tady, že ČR má 20 %, Německo 19 %, Polsko 23 %, Slovensko 20 %, Rakousko 20 % a je to vlastně úplně v pohodě. Snažil se nás zde také přesvědčovat, že jestli je v zahraničí zboží levnější, tak je to asi z jiných důvodů než z důvodu daňových vlivů.

Mrzí mne, že pan ministr financí používá takové metody a neříká nám celou pravdu. Podstatnou informaci prostě odklonil, tak jak je u mnohých ministrů této vlády zvykem. Bohužel je to zase jinak. Lidé do sousedních států začínají jezdit hlavně a především pro potraviny a jiné zboží, které je ve snížené sazbě DPH, kde existují výrazné rozdíly ve srovnání s ČR, kde sníženou sazbou dokonce plánujete navýšit na 15 %. Mnoho takových lidí osobně znám. Jen pro přesnost mi dovoluji uvést, že v Německu je snížená sazba DPH 7 %, tj. dvakrát nižší než u nás, v Polsku jsou snížené sazby DPH dokonce dvě: snížená a supersnížená – 8 % a 5 %, na Slovensku je to 10 %, v Rakousku je to 10 % – na rozdíl od naší, opakují naši skvělé 14procentní sazby a plánované 15procentní sazby.

Zvyšování snížené sazby DPH a další tzv. propříjmová opatření této vlády mají za následek neustálé zdražování potravin a léků, zvyšování nákladů na bydlení. Toto vše povede k ještě větší chudobě nízkopříjmových skupin obyvatel, jako jsou senioři či osoby zdravotně po-

stižené apod. Toto je pro mne nepřijatelné, a proto jsem sněmovní tisk 695 jako celek navrhl k zamítnutí. I přestože jsem tzv. doživotním optimistou a idealistou, tuším, jak především koaliční poslanci k tomuto návrhu přistoupí. Proto jsem současně předložil ještě dva pozměňovací návrhy ve snaze alespoň zčásti odstranit jiné tzv. Kalousky miny, které se skrývají v tomto balíčku.

Jsem přesvědčen, že mezi koaličními poslanci je řada rozumně uvažujících poslanců, a tak jsem si naivně myslel, že to udělá některých koaličních poslanců, například ze sociálního výboru. Bohužel jsem se nedočkal a předložil jsem to tedy já.

Jde o návrh na vypuštění části 8 a 9 návrhu zákona, změna zákona o pomoci v hmotné nouzi a o státní sociální podpoře.

Jak je již totiž zcela běžné u ministra financí, tak v těchto předlohách se téměř pravidelně ukrývají různé skryté jedovaté bonbonky. Snad si mnozí z vás ještě vzpomenou na jiný ukrytý bonbonek v jiném Kalouskově balíčku, myslím tím například jisté zdanění náhrad, a proto všem doporučuji být u materiálu, připraveného panem ministrem, vždy ve velkém střehu.

Tentokrát se v tomto Kalouskově balíčku objevil návrh zrušit ve stínu nemsmyslných plošných škrťů klíčovou sociální dávku, příspěvek na bydlení, a současně také dávku v hmotné nouzi, doplatek na bydlení. Toto opatření se přitom dotkne přibližně 170 tis. občanů České republiky. Jak je již zvykem, pravicová vláda pod taktovkou pana ministra financí provádí tento škrť ve vší tichosti, bez jakékoliv debaty s opozicí, odbornou veřejností či lidmi, jimž nepromyšlená redukce státního příspěvku výrazně zkomplikuje život. Toto zrušení klíčové sociální dávky bude mít přitom zcela zásadní a dramatické dopady v oblasti státní sociální podpory. Návrh stanoví nepřekročitelné limity tohoto příspěvku a drasticky omezuje jeho možné příjemce.

Předmětná oblast bohužel nebyla součástí vnějšího připomínkového řízení. Do vládního návrhu se dostala až po jeho konání, tudíž bez odborné diskuse, čímž vláda porušila své vlastní vnitřní normy a legislativní pravidla.

Navrhované zrušení sociální dávky si vláda navrhuje nahradit novou dávkou v hmotné nouzi, příspěvkem na náklady bydlení, ale ta v žádném případě rušené dávky plně nenahradí ze tří základních důvodů: Tato dávka bude podstatně nižší než dávky zrušené. Na tuto dávku dosáhne sotva polovina dnešních příjemců, jen ti, kterým budou činit náklady na bydlení minimálně 50 % jejich příjmu. Nárok na dávku budou mít lidé pouze za předpokladu, že nebudou vlastnit žádný majetek. Až potom budou mít nárok na pomoc od státu.

V situaci, kdy za půl roku bude ukončen proces deregulace nájemného, rostou ceny energií, zvyšuje se cena potravin a léků a klesají reálné důchody, je zřejmé, že toto opatření se nejvíce dotkne důchodců. Přitom

objektivní schopnost důchodců zvýšit si svůj příjem se blíží nule, a jsou tak odkázáni pouze na starobní důchod a případné sociální dávky. Jde o lidi, kteří celý život platili sociální pojištění a daně a nyní se dočkají – pane ministře – pravděpodobně jen chudinských dávek. Tímto návrhem jsou také ohroženy rodiny s dětmi a střední třída jako celek. Pro mnoho rodin je příspěvek na bydlení poslední sociální dávkou, na kterou mají ještě nárok. Pravicovou část Poslanecké sněmovny, která zde zastupuje různé podnikatelské skupiny, upozorňuji na to, že toto ovlivní například i různé majitele bytového fondu. Část jejich nájemců se postupně dostane do platební neschopnosti. Tak na to by snad mohli slyšet.

Ve svém pozměňovacím návrhu jsem navrhl vyjmout bez náhrady 8. a 9. část sněmovního tisku číslo 695, neboť je za prvé věcně nepřipravená, za druhé s přílišným negativním dopadem na osoby s nízkými příjmy, za třetí, hlavně věcně nesouvisí s daňovými změnami, které jsou jádrem sněmovního tisku 695. Proto žádám všechny rozumné poslance v této Poslanecké sněmovně o jeho podporu. Současně navrhuji pro jistotu opakování druhého čtení.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan poslanec Šincl. Nyní je přihlášen pan kolega Adam Rykala, po něm pan poslanec Roman Sklenák.

Poslanec Adam Rykala: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, nacházíme se těsně před schválením dalšího škrťacího balíčku vlády pravice. Nejde ani tak o snahu uškrtnout díru v rozpočtu, ale spíše zkusit zase o trochu více škrtnout nás, občany. Proto myslím, že je žádoucí, abych spolu s ostatními kolegy z opozičních lavic pronesl svá vyjádření k vládními návrhu zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů.

Myslím, že všichni vidíme, kam nás žene tato pravicová vláda. Žene nás do záhuby. Vláda České republiky se svými poslanci z řad TOP 09, ODS a pseudofrakce LIDEM úspěšně navazuje na úděsnou práci vlády pana Topolánka, která již v roce 2008 zahájila proces změn v daňovém systému České republiky a která i přes silný tlak sociální demokracie ubrala státní kase desítky miliard. Ze smysluplného daňového systému, rovnoměrně a spravedlivě rozloženého na celou společnost, udělala vláda paskvil a nakonec tak při krizi zabila další hřebíček do české ekonomiky.

Český stát v době vlád sociální demokracie směřoval ke svému cíli – stát se sociálním státem skandinávského typu. Jestli toho však dosáhneme po pádu této pravicové vlády, pokud se ho vůbec dočkám v blízké době, bude mít sociální demokracie a případně další levicovní partneři co dělat,

aby za deset, ne-li za patnáct let vrátili českou ekonomiku tam, kde byla před vládou pravicových stran.

Je až smutné, co pan ministr Kalousek udělá pro to, aby splnil předem daná čísla schodku veřejných rozpočtů. A zase jsme u stejné pohádky. Je to pořád dokola. Místo aby Ministerstvo financí efektivně vybíralo daně, raději je znovu zvýší, protože již v červenci ví, že do konce roku naplánované finance do státní kasy nepřinese. Ptám se tak, kde je chyba. Anebo jsou daně vybírány neefektivně jen z pohledu opozice a obyčejných lidí? Asi tomu nerozumíme.

Připustíme alespoň na chvíli, že navrhované změny přinesou nějaké další peníze do rozpočtu, i když já o tom velmi pochybuji a zkušenosti z vašich minulých experimentů mi dávají zapravdu. Pokud by tedy zvýšení daní přineslo další miliardy do rozpočtu, tak s nimi budete dělat co? Koupíte nové letouny, které nelétají, nebo peníze zmizí v kapsách vládních činitelů a vašich kamarádů?

Říkáte, že zvýšení daní zatíží peněženku průměrné domácnosti asi o 200 až 300 Kč měsíčně a seniory zatížíte asi 70 až 80 korunami za měsíc. Pan Kalousek mávne rukou a řekne, že to snad pro nikoho není taková zátěž. Ale je, pane Kalousku. Protože vy vytahujete peníze z kapes občanů každý rok. Každý rok přicházíte s tím, že je potřeba utáhnout opasek a že těch pár korun všichni přežijí. Důchodcům vezmete peníze z kapes hned dvakrát, a to ve vyšší DPH a pak jim ještě nejlépe nezvýšíte důchod, takže je oberete dvakrát. Mladí lidé dnes nemají kam hlavu složit, natož aby zakládali rodiny. Ale když už se pokusí postavit na vlastní nohy, tak jim zdrážíme nájem, pleny, vodu, teplo, oblečení, vlastně všechno. Však život není peříčko, tak si ho hezky všichni užívejme.

Pane Kalousku, vám nejde o lidi. Zkuste se na situaci podívat jinými očima. Každou korunou, kterou dnes našim občanům vezmete, rozevíráte nůžku mezi normálními lidmi a horními deseti tisíci, kteří se jen potichu smějí a jednou za čas místo daní zaplatí tu kampaň ODS či TOP 09. Proč také ne?

Každou rodinu a každého občana kromě neustálého zvyšování daní zatíží také dražší léky, jelikož se neustále snižuje počet těch, které jsou buď hrazeny pojišťovnami úplně či z velké části. Naše občany zatíží dražší benzín, jízdné v městské hromadné dopravě, studenty zatížíte v budoucnu školným či zápisným.

Když se podíváte na život průměrného občana České republiky, nevidíte nadšení ani touhu budovat stát k lepšímu. Vidíte lidi ustrašené z další šikany, uvidíte lidi, kteří se bojí o každou tvrdě vydělanou korunu, uvidíte lidi volající po reformě státu jako takového. Na internetu najdete skupiny volající po revoluci. Opravdu toto chcete? Aby od září každý měsíc do ulic vyšly stovky tisíc odborářů, důchodců, zdravotně postižených a studentů? A

jde vládě skutečně o vyrovnaný rozpočet? Jak potom vysvětlíte rozdávaní peněz a majetku církvím či bezmezně špatné čerpání evropských fondů?

Pokud dnes tento škrticí balíček přijmeme, tak jediným výsledkem této změny bude růst šedé ekonomiky, větší kriminalita a samozřejmě nižší životní úroveň. Po pádu socialismu se naši občané radovali, že se jim bude žít lépe. A vlastně chvíli i žilo, minimálně od pádu Klausovy vlády až po nástup té Topolánkovy, tedy za vlád sociální demokracie. Dnes každým zdražením občané ztrácejí kupní sílu, ekonomiku tak nemohou nastartovat a ve svém důsledku slevují ze svých standardů. Co tedy máme dělat? Jak mají lidé reagovat na kroky vlády České republiky? Kupovat méně kvalitní potraviny, nechodit k doktorům a nejlépe neprovozovat žádné sporty a nechodit za kulturou? Jestli dnes pro tyto změny daní zvednou poslanci ruku, a já jsem si jist, že pro takový škrticí balík nebude hlasovat ani jeden sociální demokrat, otevřete tím dveře do propasti.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, nesnižujme životní úroveň deseti milionů obyvatel, sedněme k jednomu stolu a začněme konečně reformovat, a ne jen tupě škrtit a stříhat. Sociální demokracie zná recept na současnou situaci. Fungování státu a společnosti nelze založit na sobectví, hamižnosti a nespravedlnosti. Česká republika nemůže být státem, který myslí pouze na bohaté a úspěšné. Občan, který se snaží pracovat a platí daně, musí mít právo na garantovanou životní úroveň, na úroveň zdravotních a sociálních služeb. Musí mít právo na dostupné vzdělání, zabezpečení v nemoci a zaslouží si jistotu, že ten, kdo zneužívá sociální systém a dopouští se korupce, bude spravedlivě potrestán. V této zemi je potřeba obnovit sociální smír, nastolit efektivní a spravedlivou daňovou soustavu a vyhlásit nemilosrdný boj jakémukoliv parazitování na veřejných penězích.

Problémy této země nejsou často způsobeny ani světovou krizí, jako spíš vlastní špatnou hospodářskou politikou a tolerancí vůči korupci. Pokud sociální demokracie bude mít sílu prosadit změnu v daňové oblasti, tak budeme prosazovat zavedení další sazby ve výši 38 % z hrubé mzdy pro příjmy nad 100 tisíc korun. Není nadále možné, aby se na boji s veřejným dluhem podíleli pouze důchodci a průměrně a podprůměrně vydělávající rodiny. Věřím, že i lidé s vyššími příjmy jsou připraveni podílet se na ozdravení rozpočtu. Chceme zvýšit základní sazbu daně z příjmů firem o 2 procentní body. Zároveň navrhujeme zavedení druhé sazby této daně pro velké podniky působící například v oblasti, jako jsou energetika, telekomunikace a finančníctví. Zvýšit by se mělo také zdanění hazardu i dědická daň u velkých majetků. Zásadně odmítáme další zvyšování DPH, stejně jako experiment se sjednocením této daně do jedné sazby. Trváme na zachování snížené sazby této daně pro sociálně citlivé položky, jako jsou léky, potraviny a knihy. Odmítáme nespravedlivé a finančně nepřiměřené narovnání

se s církvemi a v případě volebního úspěchu budeme jednat o jeho finanční korekci.

Od Parlamentu a vlády potřebují lidé vědět, že to myslí vážně. Nemůžeme se jen vrhat lidem do kapes. Pokud v příštích volbách zvítězí sociální demokracie, prosadíme zákon o majetkových příznacích včetně výrazných sankcí za nelegálně nabytý majetek. Pokud bude mít sociální demokracie sílu v Parlamentu, tak úplně zrušíme akcie na doručitele. Potřebujeme daleko přísnější novelu zákona o zadávání veřejných zakázek, která přinutí dodavatele i subdodavatele doložit svou majetkovou strukturu. Prosadíme elektronické aukce.

Navrhujeme také zprůhlednit systém financování politických stran, stanovit limity na všechny centrální volební kampaně a také zakázat financování politických stran firmami. Všechny volební výdaje musí být evidovány a stanoveným způsobem zveřejněny. Chceme obnovit finanční policii. Navrhujeme zákon o lobbingu a zajistíme, aby byl uveden v život také zákon o státní službě, který bude úředníky veřejné správy chránit před politickými nebo komerčními vlivy. Chceme dokončit a zprovoznit plnou elektronizaci veřejné správy. Ve veřejné správě prosadíme povinnost hospodárného nakládání s majetkem a za tímto účelem je zapotřebí také novelizovat zákon o finanční kontrole.

Za dva roky vlády Petra Nečase, Miroslava Kalouska a Karolíny Peake už jsme asi všichni pochopili, že se tímto směrem nepůjde. Nechci a nebudu se podílet na dalším ruinování chudších obyvatel, podnikatelů, živnostníků či důchodců. Nepodpořím tento návrh a žádám ostatní, aby zvážili stejný postup. Doufám, že si dnes ještě rozmyslí poslanci ODS, TOP 09 a skupinka poslanců kolem Karolíny Peake, jak budou hlasovat. Nechce se mi čekat na volby, ale asi se neumoudříte a nic jiného nám nezbyvá. Věřím, že ve volbách zvítězí sociální demokracie a ta zachrání českou ekonomiku a občany před pádem do propasti. Ale uklidit ten svinčik po vaší vládě bude dřina!

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Roman Sklenák je dalším přihlášeným. Prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, jsem rád, že pan ministr Drábek vyslyšel moji výzvu, a když už tak neučinil v prvním a druhém čtení, tak tedy alespoň teď k onomu návrhu pár slov řekl. Docela mě zamrzelo, že na úvod se jako omluvil, že o tom bude hovořit, ale když jsem ho tedy požádal, tak to vysvětlil, ale jinak je to v důvodové zprávě, tak je to celkem zbytečné. Doufám, že to nepředznamenává nějaký nový přístup pana ministra, že by nás vždy odkázal na důvodovou zprávu a pak už jsme žádnou rozpravu nevedli.

K tomu, co on řekl, k tomu návrhu, že v podstatě zrušení příspěvků na bydlení a doplatků na bydlení a zavedení nové dávky je zjednodušení, zvýší to komfort a je to systémové, tak s tím v žádném případě nemohu souhlasit. Nová dávka v hmotné nouzi, příspěvek na náklady bydlení, v žádném případě ty dvě rušené nenahrazuje. Za prvé tato dávka bude podstatně nižší, než jsou dávky rušené, za druhé na tuto dávku dosáhne sotva polovina dnešních příjemců a jen ti, kterým náklady na bydlení budou činit minimálně 50 % jejich příjmů. V současné době je to procent 30. A navíc jedna důležitá věc. Dosáhnou na tu dávku pouze za předpokladu, že nebudou vlastnit žádný majetek. Čili nejprve budou muset všechno prodat, a až jim nic nezůstane, potom jim tedy stát nějakou dávku dá.

Dovolím si pro kolegyně a kolegy uvést jeden konkrétní příklad, abychom si uvědomili, co zde schvalujeme. Pokud si představíme seniora, starobního důchodce, který žije zde v Praze v bytě nájemním o velikosti 1 + 1, tak kdo máte přehled o realitním trhu, dáte mi za pravdu, že obvyklé nájemné takového bytu v Praze činí přibližně osm tisíc korun a úhrada energií a služeb činí přibližně dva tisíce korun. Jistě mi dáte za pravdu i to, že takový důchodce může pobírat starobní důchod ve výši osm a půl tisíce, to je také poměrně běžná výše starobního důchodu, takže v této situaci tento důchodce podle nově navrhovaného systému bude mít nárok na příspěvek ve výši 2 818 korun. Čili když to sečteme a odečteme, tak nám z toho vyjde to, že tomuto důchodci zbude po úhradě nákladů na bydlení částí 1 318 korun na měsíc. Pokud bychom to rozpočítali na dny, tak na každý jeden den celých 43 korun. Pokud by tento starobní důchodce nebral důchod 8,5 tisíce, ale 7 tisíc korun, tak potom mu po úhradě nákladů na bydlení zbude na celý měsíc 568 korun. To je sociální politika této vlády.

Já nevím, co tento důchodce by měl dělat. Levnější bydlení nesežene, takže by mohl jít někam do azylového domu nebo se přestěhovat z Prahy někam na vesnici, kde je bydlení levnější. Ale jestli půjdeme touto cestou, tak v Praze nebudeme mít důchodce. Skutečně je to smutné, tento přístup. A když se podíváme, jakým způsobem se provádí sociální politika jinde ve světě, tak princip je ten, že se pomáhá lidem před tím, aby upadli do hmotné nouze. Postupné kroky, které tady předvádí tato vláda od začátku volebního období, naopak celé skupiny občanů do té hmotné nouze uvrhává.

Děkuji vám. (Potlesk části poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní tedy prosím o slovo pana poslance Víta Bárta, po něm je přihlášená paní kolegyně Helena Langšádlová.

Poslanec Vít Bárta: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, myslím si, že vždycky je zapotřebí, a popravdě řečeno, naučil jsem se tomu až tady v Poslanecké sněmovně, až reálnou politickou praxí, vždycky velmi a velmi se snažit zamýšlet nad tím, co je za vlastní snahou především pana ministra Kalouska, a vždycky přemýšlet nad tím, že to, co na první pohled vypadá jako jeho bohubílý záměr, za sebou skrývá něco, co je zapotřebí rozkrýt a jasně na to upozornit. A já si myslím, že jeden z největších podvodů, který v tuto chvíli tady v Poslanecké sněmovně probíhá, je právě ona snaha nyní zvýšit DPH.

Myslím si, že zapotřebí je pracovat s tím, že pan ministr Kalousek by bezesporu v tuto chvíli ihned komentoval to, že jsem byl ještě u toho, když jsme se bavili o zvyšování DPH, ba dokonce že byla atmosféra k tomu, že jsem si dokázal představit zvýšení DPH. Ale nesmí se zapomínat na to, že politika a ekonomika se vyvíjí velmi rychle a že já jsem se naučil v byznysu, že vyhrává pouze taková společnost, která je schopna dostatečně rychle reagovat na změnu turbulentního ekonomického a v návaznosti politického prostředí, rychle a efektivně.

Pan ministr Kalousek ví, že za první polovíčku tohoto roku při zvýšení DPH došlo k prudkému zvýšení inflace na 3,5 %, z čehož 1,7 % jsou dopady zvýšení DPH z hlediska inflace. Pan ministr Kalousek ví, že zvýšení DPH reálně vedlo nejen k tomu, že nevybral to, co předpokládal, ale ještě naopak došlo k snížení příjmů státní pokladny z výběru DPH. Na první pohled je neuvěřitelná drzost v tomto kontextu přijít po půl roce do Sněmovny a říct, tak to DPH, když jsme ho poprvé zvýšili a vybíráme méně, tak můj návrh je, že ho teďka zvýšíme ještě znova. A i když je patrné, že v tomto kontextu vybereme tudíž ještě méně, a i když je patrné, že bychom tady měli spíš debatovat o tom, že by bylo správné ve prospěch občanů ČR to DPH zpátky snížit, protože je velmi pravděpodobné, že by stát vybral úplně to samé při vyšším DPH, tak naopak my se tady budeme bavit o tom, že do DPH zvýšíme ještě jednou.

A já vám řeknu, proč se o tom vlastně bavíme. My se o tom bavíme proto, že tady v brzké době budeme projednávat státní rozpočet pro příští rok a u toho státního rozpočtu pro příští rok je výchozím bodem debaty to, kolik příští rok státní kasa vydělá. A když my teď schválíme to, že zvýšíme DPH, tak pan Kalousek bude moci do státního rozpočtu počítat s tím, že víc na tom DPH vybere, i když my všichni víme, že to je blbost a že v žádném případě na DPH více nevybere.

A v tom je ten vtíp. V tom je ten vtíp. Když loni v únoru Věci veřejné opakovaně bojovaly dva roky systematicky za zvýšení platu učitelů, zničeho nic se objevilo to, že máme ve státní kase málo peněz, a proto musíme teď hned mimořádně škrtnout a proto bohužel nemůžeme naplnit koaliční smlouvu, bohužel nemůžeme splnit to, co jsme si původně slíbili, a

bohužel mimořádně – slovo mimořádně – škrtneme nějaké státní výdaje, které v mimořádné situaci můžeme škrtnout.

To mimořádně škrtní, dámy a pánové, připomínám, že za dva roky této koalice proběhlo čtyřikrát. Čtyřikrát ministr financí naplánoval, rozběhl se, skočil do zdi, řekl promiňte, neproskočil jsem tou zdí, ukazuje se chyba a musíme to znovu přepočítat a musíme někde škrtnat. A nemáme čas škrtnat systémově. Nemáme čas se zabývat schvalováním zákonů, které by tady systematicky snížily náklady veřejné správy a státu, ale teď hned máme 14 dní, měsíc na to, abychom rychle něco proškrtali. Tak co bychom škrtní? Tehdy nás rozčiloval pan ministr Dobeš, takže jsme škrtní platy učitelům. Teď nás rozčiluje policejní prezident, tak škrtneme platy policistům. To je podstata toho, co tady zažíváme. To je podstata snahy zvýšit DPH. A nejde o nic jiného než o podvod na vás politikách na úkor kasy státní, ale především občanů. To je podvod.

A nejtrapnější na této celé záležitosti je, dámy a pánové, že když tady dnes ráno Petr Skokan citoval telefonát s panem ministrem Kalouskem, všechny zaujalo to, že pan ministr pana poslance Skokana častoval nadávkami. Mě tam zaujalo něco úplně jiného.

Mě tam zaujalo to, že pan ministr Kalousek se ptá pana poslance Skokana: Já jsem ti neschválil nějakou dotaci? Já jsem ti neschválil nějakou dotaci, a ty jsi proto na mě zlý.

Ano, dámy a pánové, to je podstata uvažování ministra Kalouska. To je podstata toho bahna, ve kterém je tato koalice. To je podstata toho, proč teď budeme odrbávat občany, budeme podvádět umělým navyšováním příjmů státního rozpočtu, abychom mohli dávat a slibovat dotace těm jednotlivým politikům v koalici, protože koalice je čím dál tím dražší. Čím dál tím dražší je každý ten poslanec, který tady má zvedat ruku a ztrapňovat se, protože ten, který je v koalici, ví, že tady za ty dva roky nebude. Ten se přece potřebuje do smrti zajistit. Ten se přece bojí, co bude dál. A tak holt ta koalice čím dál tím víc stojí. Na úkor platů učitelů! Na úkor platů policistů! Na úkor všech občanů České republiky! To je podstata toho podvodu, který tady nyní máme schválit!

A aby toho nebylo málo, dámy a pánové, Ministerstvo obrany v koaliční smlouvě mělo detailně analyzovat, jestli lze, nebo nelze dále na Ministerstvu obrany šetřit. Ministerstvo obrany místo toho, aby provedlo analýzu, jak šetřit, prosadilo v koalici Bílou knihu za velké účasti bohužel poslance zvoleného za Věci veřejné Viktora Paggia a místo toho se konstatovalo v Bílé knize: Na obranu musíme dát více peněz. To, co bylo v koaliční smlouvě, to neplatí. My mezitím přišli na to, že máme velké závazky. A v tomto kontextu ministr spojený s kauzou ProMoPro, ministr obrany, a z druhé strany ministr financí, spojený bezesporu už jenom svou obrovskou iniciativou v boji za nevydání paní poslankyně Parkanové,

jednoznačně stáli u podstaty stejné věci jménem rozpočet Ministerstva obrany.

Dámy a pánové, leží tam 20 mld. ročně. To je přesně to, co vybereme tím zvýšením DPH. A to je přesně to, kde nám teď těch 650 mil. na letadlech CASA chybí, a je to přesně to, kde máme ještě bezesporu hromadu dalších takovýchto roztomilých zakázek, jako je kupříkladu dneska debata o prodloužení nadzvukových stíhacích letounů, o kterých by se mělo systémově debatovat, jestli si je nemůžeme, nebo nemůžeme dovolit. Ale pozor, v tom je zase ten vtíp! Když my teď zvýšíme DPH a budeme předpokládat, že vybereme o 20 mld. více, i když je jednoznačné, že je nevybereme, tak v lednu příštího roku ministr Kalousek řekne: Musíme Lessymu snížit plat, protože byl na měl zlej. A to je jednoduchý a rychlý, protože na těch gripenech šetřit nemůžeme, protože to vyžaduje hromadu času. Jo, kdybychom to věděli dopředu, že v této situaci budeme, to bychom se nad těmi systémovými škrty mohli zamyslet, ale to teď nemůžeme. Teď na to máme málo času. Teď musíme narychlo škrtnat. Loni to byl Dobeš, protože mě bodl kružítkem do zadku, protože mě naštvál, tak prostě nedáme platy učitelům. Teď je to Lessy a nedáme peníze policistům! A ještě je to policejní zvíře! A ještě je to policejní stát! A kdyby náhodou to policejní stát nebyl, tak za to může ABL, tak za to může Bárta s Morozem.

Já bych rád připomněl panu ministrovi Kalouskovi v této souvislosti to, že jsem si vždycky u něj vážil logiky a inteligence, se kterou dělal politiku. Ale prohlásit, že policií vydaný Bárta, policií vydaný a souzený Bárta řídí policii, to je intelektuální majstrštyk pana ministra Kalouska, který s ohledem na jeho vysoké IQ mě spíše vede k tomu, že by stálo za to, aby pan ministr Kalousek navštívil specializované zařízení svého přítele pana ministra Hegera ve Zvonokosech a psychiatrická analýza duševního stavu pana ministra Kalouska byla předmětem hluboké analýzy v zájmu nejenom pana ministra Kalouska, ale v zájmu státu.

Dámy a pánové, je to podvod, je to lež, a protože se to celé bortí, protože to hnije, protože to smrdí, protože tady sedí Vysloužil schovaný za počítačem a bojí se, protože ví, že hlasoval pro podvod, protože ví, že to hnije a smrdí, tak čím dál tím víc si můžeme dovolit v tuto chvíli se dostat do situace, že ty lži pana Kalouska jsou čím dál tím průhlednější, jednodušší, že je čím dál tím jednodušší ho nachytat na tom, jak mu tečou nervy a jak to celé jde do pekel.

Dámy a pánové, nezvyšujte DPH! Je to podvod nejenom na voliče, ale i na vás. Máte myslím tady mnoho z vás velké ego a nenechte ze sebe dělat voly. (Potlesk poslanců ČSSD a VV.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím paní poslankyni Helenu Langšádlovou.

Poslankyně Helena Langšádlová: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, já si vás dovoluji požádat o podpoření pozměňovacího návrhu, který jsem projednala již na rozpočtovém výboru a bude hlasován v části A pod body 29 až 34.

Tento pozměňovací návrh kromě fiskálních úspor přinese i výrazné zjednodušení jak pro Českou správu sociálního zabezpečení, tak pro jednotlivé úřady práce, ale především pro jednotlivé zaměstnavatele a zaměstnance. Zaměstnavatel bude předkládat, pokud bude tento pozměňovací návrh přijat, pouze jeden dokument měsíčně a z tohoto dokumentu již budou moci čerpat jednotlivé úřady, budou si vzájemně předávat informace a ani zaměstnavatel nebude muset potom s jednotlivými potvrzeními od zaměstnavatele docházet na tyto úřady a opravdu dojde k výraznému zjednodušení pro všechny subjekty.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Langšádlové. Faktická poznámka pan poslanec Michal Babák. Prosím.

Poslanec Michal Babák: Dobrý den, paní předsedající, dámy a pánové, já jenom velice krátce reakce na slova pana ministra Kalouska ohledně našeho pozměňovacího návrhu.

Pane ministře prostřednictvím předsedající, v podstatě náš pozměňovací návrh odkazuje na zákon o jednotném inkasním místě, který navrací sazby 14 a 20 %, to znamená nezavádí sazbu 17,5 %, jak vy si mylně myslíte. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Nyní se hlásí s přednostním právem pan kolega Bohuslav Sobotka. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem se samozřejmě ráno také zapojil do slovní debaty, která tady probíhala. Týkala se nepochybně důležité věci – vyjadřování se ministra financí na adresu Policie České republiky. Ale troufám si tvrdit, že zákon, o kterém budeme za malou chvíli hlasovat, je tisíckrát důležitější než jakákoliv diskuse o tom, jestli by měl premiér odvolat ministra financí, nebo ne.

To, co tady teď budeme schvalovat, ovlivní životy 10 milionů obyvatel České republiky, a to tak, že okamžitě, a to tak, že bezprostředně. To, co tady budeme za malou chvíli schvalovat, ovlivní hospodářský vývoj naší země v příštích letech. Toto je to podstatné. I když je určitě důležité mluvit o letounech CASA, o tom, jakou roli v tom hráli jednotliví představitelé politických stran nebo politického života, i když je důležité mluvit o tom, že by

se policejní vyšetřování nemělo ovlivňovat, tak já bych byl velmi nerad, kdyby ve stínu těchto vládní koalice zaniklo rozhodování o podstatných, důležitých věcech, které tady v Poslanecké sněmovně mimo jiné také dnes budeme řešit a bude každý z nás rozhodovat. Toto je to důležité, toto je to skutečně podstatné.

Já jsem tady také sledoval předchozí vystoupení pana poslance Bárty za Věci veřejné. Všiml jsem si, že mu část opozice zatleskala. Já myslím, že to bylo zdařilé vystoupení, nicméně mu chyběla jedna věc, kterou pan poslanec Bárta požadoval po ministrovi financí nebo po vládě. Já jsem si všiml, že požadoval omluvu. Myslím, že by to vystoupení bylo ještě zdařilejší, kdyby na začátku toho vystoupení byla omluva poslance Bárty za jeho vlastní hlasování v této Poslanecké sněmovně v uplynulých dvou letech. (Potlesk v lavicích ČSSD.)

Pokud se tady pan poslanec Bárta rozčiloval na vládu, že se chystá zvýšit DPH, tak já chci připomenout panu poslanci Bártovi z Věcí veřejných, že to byl pan poslanec Bárta z Věcí veřejných, který se dohodl se současnou koalicí, s ODS a TOP 09, na tom, že se zvedne DPH na potraviny a léky z 10 na 14 %. Vy jste to tady prohlašovali a já vám to jenom jednoduše chci připomenout, protože by se mohlo zdát, že někteří poslanci a poslankyně si nepamatují ani to, co tady bylo před rokem nebo dvěma roky, a to si myslím, že by každý z nás, pokud chceme vykonávat tento mandát, tak bychom měli být schopni si takovou jednoduchou věc pamatovat. Už tady několikrát ke zvýšení DPH došlo, naposledy to bylo z 10 na 14 % a hlasovali pro to poslanci ODS, TOP 09 a Věcí veřejných a předpokládám, že pro to hlasovalo celé vedení strany Věcí veřejné. Takže kritizovat dnes z pohledu Věcí veřejných současnou pravicovou vládu za to, že zvyšuje DPH, je popírání sebe sama a popírání toho, že to byly Věci veřejné, které umožnily vznik této vlády, umožnily vznik této vlády, která dělá tuto škodlivou hospodářskou a rozpočtovou politiku. Takže prosím, já myslím, že je hezké kritizovat politiku vlády, my to také děláme jako sociální demokraté – ale pozor! Je důležité, aby ta kritika byla konzistentní, aby tady nebyly názorové veletoce, že jednotliví poslanci tady před dvěma lety hájí zvyšování DPH a dneska titíž poslanci tady budou zvyšování DPH kritizovat. Čili přimlouval bych se za to, aby v každém našem vystoupení byla jistá názorová konzistence, nebo alespoň špetka, alespoň špetka názorové konzistence. A myslím si, že to pan poslanec Bárta tady příliš dobře nepředvedl. Ale jinak souhlasím s celou řadou jeho argumentů, které tady proti vládní politice uvedl. Jenom škoda, že na základě těchto argumentů nejednal v době, kdy Věci veřejné umožnily této vládě vyjádřit důvěru a umožnily její existenci. Dneska už je trochu pozdě litovat toho, co se tady z pohledu Věcí veřejných stalo.

Druhá poznámka. Já musím říci, že v posledních týdnech stále více

obdivuji současného ministra financí Miroslava Kalouska. Myslím si, že on v tuto chvíli předvádí, že je renesanční osobnost, že není schopen se věnovat pouze resortu Ministerstva financí, ale už velmi slušně pokrývá i resort Ministerstva vnitra. Myslím si, že vláda by mohla ušetřit, že by mohla snížit počet členů vlády a že by se pan Kalousek, pokud ve vládě vydrží, mohl věnovat současně Ministerstvu financí i Ministerstvu vnitra. Zaznamenali jsme dnes, že chce udělat pořádek i v Policii České republiky. To znamená mohl by se tomu věnovat naplno v rámci svých kompetencí. Ale ačkoli obdivuji jeho nasazení, tak mám pocit, že my bychom spíše potřebovali ministra financí, který se bude věnovat ekonomické situaci země. Myslím si, možná chybně, možná mě vyvedete z omylu, ale myslím si, že bychom potřebovali ministra financí, který bude garantovat, že země jde nahoru, že země má nějakou hospodářskou strategii, že se nepotácíme ve sračkách, neuvěřitelných chybách této vládní koalice!(Rozruch v sále.) Ale to tady nikdo z této vlády není schopen garantovat.

Já bych rád vyzval, rád bych vyzval předsedu vlády, aby se alespoň on přihlásil k odpovědnosti za hospodářskou politiku této vlády, protože já nevím, jestli v této vládě vůbec je někdo, kdo tam situaci země v hospodářské oblasti řeší. A pozor – určitě by to byla planá debata, kdyby na tom Česká republika byla bůhvíjak. Ale podívejte se prosím na poslední čísla. Podívejte se na informace, které přicházejí z reálné ekonomiky v posledních několika měsících letošního roku. A rád bych znal i názor ministra financí na to, co se tady ve skutečnosti děje, protože on na to nereaguje, on se věnuje policejnímu vyšetřování, ale podle mého názoru by měl reagovat na to, co se děje v reálné ekonomice. Tam potřebujeme skutečné nasazení ministra financí.

Ekonomika klesá. Kdyby klesala v celé Evropě, nebudeme z toho obviňovat Nečasovu vládu. Ale jestliže česká ekonomika klesá, polská, slovenská, rakouská a německá roste, tak se zdá, že něco není v pořádku, a vláda by to měla vysvětlit. Průmyslová výroba v květnu stagnovala. Motor ekonomiky export začíná zpomalovat. Červnová inflace stoupla na 3,5 %. Ačkoli všichni analytici věštili, že počáteční vysoká inflace bude jen taková vlnka, která doprovodí zvýšení daně z přidané hodnoty, tak to není pravda. Červnová inflace se dostala na 3,5 %. Co to znamená? Znamená to, že letos, v letošním roce, většinu lidí v této zemi klesnou reálné platy. V ekonomice ubývá pracovních míst. Na vrcholu sezónních prací, to znamená v měsíci červnu, nezaměstnanost neklesla pod 8 %. Ta prognóza ke zbytku roku znamená pouze zhoršování, čili na vrcholu sezónních prací máme nezaměstnanost vyšší než 8 % a v ekonomice ubylo pracovních příležitostí.

Deficit státního rozpočtu v polovině letošního roku dosáhl 70 % celoročního plánu. Máme v pololetí letošního roku druhý největší schodek

státního rozpočtu za posledních 12 let. Je stejně vysoký, jako byl v loňském roce. Ale loni byl deficit státního rozpočtu 142 mld. korun. 142 – a vláda letos plánuje 105. To znamená vážný problém a bylo by dobře, kdyby se k němu ministr financí vyjádřil. Státní dluh překročil v měsíci červnu 40 % hrubého domácího produktu. To znamená, že státní dluh dále roste. V roce 2006 státní dluh 28 % hrubého domácího produktu. V roce 2012 40 % hrubého domácího produktu. Snižuje se dynamika vývozu, domácnosti nevěří vládě, nevěří v pozitivní vývoj ekonomiky a výrazně šetří. Meziročně přibylo lidí a přibylo domácností, které jsou ohroženy chudobou. Tohle je aktuální hospodářská bilance Nečasovy vlády.

A čím se zabývá ministr financí v této vládě? Telefonuje jednotlivým vysokým policejním úředníkům. Čím se zabývá ministr financí v této vládě? Působí jako obhájce poslankyně TOP 09 v kauze CASA. My bychom skutečně jako sociální demokraté uvítali ministra financí, který se ke všem těmto aktuálním problémům české ekonomiky a státního rozpočtu vyjádří, který na ně bude reagovat. Uvítali bychom, kdybychom tady měli ministra financí a měli vládu, které lidé budou důvěřovat v oblasti hospodářské kompetence. Protože bez toho, že by se změnila nálada ve společnosti, bez toho, že by spotřebitelé začali vládě věřit, začali věřit v to, že vládní reformy a vládní opatření mají smysl, je zbytečné dělat cokoli. Prostě česká ekonomika neroste. A jestliže česká ekonomika neroste a neporoste, tak vláda bude jenom obtížně získávat nové daňové příjmy, i kdybyste daně zvýšili desetkrát. Prostě ty nové daňové příjmy do státního rozpočtu nepřitečou.

To je druhá důležitá poznámka, kterou jsem chtěl říci na okraj balíčku, který tady za malou chvíli budeme schvalovat.

Třetí věc, o které si myslím, že je důležité, aby tady zazněla, a myslím si, že je potřeba to tady jasně říci. Tenhle daňový balíček, to, co tady bude teď hlasováno, je do značné míry kapitulace české pravice. Je to tak. Já si myslím, že by bylo dobře, aby kolegové, kteří pro to budou hlasovat, to věděli, protože to, co se zde navrhuje, je do značné míry pokračování revize daňové politiky Topolánkovy vlády a je to vlastně oficiální prohlášení směrem k voličům: Vážení voliči, končí daňový mejdan, který jsme rozjeli v roce 2007 do značné míry za peníze vás všech, protože vy jste ten daňový mejdan patlili – já se pak k tomu ještě vrátím –, ale končí daňový mejdan, který jsme rozjeli v roce 2007, a vracíme se zpátky do hlavního proudu evropské daňové politiky. Ale jestliže tady k něčemu takovému dochází, jestliže vláda popírá samu sebe – já chci připomenout, že tato vláda má jasnou personální kontinuitu s Topolánkovou vládou. Tady je pět nebo šest ministrů, kteří seděli i ve vládě Mirka Topolánka. Tady je řada poslanců v ODS nebo v TOP 09, kteří tady podporovali i Topolánkovu vládu v Poslanecké sněmovně. A kdyby náhodou tohle všechno chtěl někdo popřít,

kdyby někdo chtěl tvrdit, že Nečasova vláda je úplně něco jiného, než byla vláda Mirka Topolánka, tak přinesu poslední argument: No přece současný ministr financí je stejný ministr financí, který tady navrhoval daňovou reformu v roce 2007. To je tentýž člověk. A tentýž člověk, který tady navrhoval rovnou daň, dneska navrhuje přírážku k této dani. Tentýž člověk, který tady navrhoval a prosazoval superhrubou mzdu, dneska navrhuje reformy, které počítají s jejím zrušením. Tentýž člověk, který prosazoval snižování majetkových daní, tady dneska navrhuje zvýšení daně z převodu nemovitosti. Já to nekritizuji, to je podle mě návrat do hlavního proudu evropské politiky. Jen se ptám, jak je něco takového možné.

Jestliže jsem tady měl přísné kritérium na pana poslance Bártu, chtěl jsem, aby přece jenom jeho vystoupení bylo konzistentní, tak musím stejné kritérium přece uplatnit i na současného premiéra Nečase a musím stejné kritérium uplatnit i na jeho ministra financí Kalouska.

Vážení pánové, i vy byste měli být konzistentní. A jestliže jste tuto Sněmovnu před x lety přesvědčili a pravice tady prosadila, že se zavede rovná daň, že se bude zvyšovat daň z přidané hodnoty, že se budou snižovat firemní daně, že to povede k prosperitě, to jste tady tvrdili, tak dneska aby tíž lidé sem přišli a říkali uděláme pravý opak, my jsme ti reformátoři, to jsou ty naše promyšlené reformy – tak tohle je myslím věc, která by tady neměla projít jen tak.

Čekal bych, že vystoupí premiér Petr Nečas a řekne promiňte. Čekal bych, že vystoupí ministr financí Kalousek a řekne promiňte. Ne směřem k opozici, ale k vlastním pravicovým voličům, kteří vám uvěřili vaše sliby, kteří vás volili proto, že jste slibovali, že nebudete zvyšovat daně, kteří vás volili pro možná utopické představy o zavedení tzv. rovné daně, všem těmhle voličům vy byste se ale měli omluvit. Já myslím, že by to bylo slušné gesto, které od vás mají vaši voliči plné právo očekávat.

A teď řeknu něco málo za sociálně demokratické voliče. Podívejte se, vy jste si tady prosadili rovnou daň. Vy jste v roce 2007 snížili daně těm nejbohatším. Tvrdili jste, že peníze, které nejbohatší nebudou muset zaplatit do státního rozpočtu, tak že je tady investují v České republice a že nám to pomůže k vyššímu ekonomickému růstu. Takže ty peníze si nejbohatší nechali a já se jenom ptám: Pane premiére, pane ministře financí, kde je ten ekonomický růst? Kde je prosím ten ekonomický růst, který měly přinést vaše daňové experimenty? Vy jste tehdy řekli ano, snížíte daně těm nejbohatším, snížíme daně firmám a zaplatí to všichni ostatní tím, že jim budeme zvyšovat daň z přidané hodnoty. To znamená, všichni občané začali platit vyšší DPH. Vy jste zvedli DPH na potraviny, na léky, na bydlení, na dodávky tepla, na vodné a stočné, zvedli jste DPH na kdeco – na kdeco –, aby občané přispěli těm nejbohatším na jejich daňové úlevy, aby občané přispěli velkým firmám na jejich daňové úlevy. A tvrdili jste, že to povede k

prosperitě. A já se ptám, pane premiére a pane ministře financí, kde je ta prosperita, kam vedla vaše daňová reforma, jak to celé skončilo.

Já myslím, že si všichni můžeme odpovědět, kde to všechno celé skončilo. Skončilo to tady dnes 13. července 2012, kdy totiž ministři Kalousek a Nečas, kteří tady prosazovali rovnou daň, dnes navrhuji opatrný, polovičatý, ale přesto návrat k daňové progresi. Skončilo to tím, že vláda pochopila, že její vlastní daňová reforma, daňová reforma její ideové předchůdkyně, Topolánkovy vlády, byla fatální omyl a vrací se zpátky. Daňový mejdan skončil a vracíme se a děláme zase něco jiného. Jen škoda, že nikdo z těch, kdo byli autory tzv. balíčku v době Topolánkovy vlády a jsou i v této pravicové vládě, v sobě nenašli dost odvahy, aby se omluvili. Aby se omluvili pravicovým voličům, které zradili, a aby se omluvili sociálně demokratickým voličům, které donutili, aby to všechno zaplatili prostřednictvím vyšší daně z přidané hodnoty. Ta omluva mi tady chyběla. Kdyby byla, tak bych se k tomu možná vůbec nemusel vracet, protože by se k tomu vrátil ministr financí a vrátil by se k tomu sám premiér.

My jako sociální demokraté pro tento daňový balíček ruku nezvedneme. Změny, které přináší, jsou polovičaté. Ve skutečnosti tam pokračuje zvyšování daně z přidané hodnoty. Tento zákon počítá s tím, že se příští rok zase zvedne DPH na potraviny a léky, zvedne se i základní sazba DPH, a tuším, že někdy v roce 2016 se má DPH sjednotit na 17,5 procenta. Ten plán tady neustále je. My jako sociální demokraté si myslíme, že to je nerozum. V době, kdy ekonomika kulhá na slabou poptávku, stavět vládní opatření na dalším zvyšování DPH je z hospodářského hlediska zločin. A my nebudeme podporovat chybné tendence ve vládní rozpočtové politice. Možná, vážená vládo, kdybyste ta jednotlivá daňová opatření předložili samostatně, tak bychom pro některá z nich hlasovat mohli, protože to je skutečně návrat k hlavnímu proudu a je to přiznání omylu pravicové daňové politiky v posledních šesti letech. Ale jestliže návrh předkládáte jako balík, nepočítejte s tím, že jediný sociální demokrat v této Sněmovně podpoří další zvyšování daně z přidané hodnoty. To nikdy neuděláme.

Druhá věc. Pokud se podíváme na kontext všech vládních kroků, které se teď odehrávají. Tato daňová reforma, napůl zrušená daňová reforma, která už se tady jednou schválila, důchodová reforma, církevní restituce, to, co se dneska děje v oblasti plošných škrtů ve veřejných rozpočtech, nepřijatelná platová politika této vlády, tohle všechno je smrtící mix. Z toho prostě nemůže pro hospodářský růst a životní úroveň občanů naší země vzejít nic dobrého. A také z toho nic dobrého pro občany našeho státu nevzejde. Vy děláte chyby, vršíte chyby jednu na druhou a nejste ochotni si je přiznat. Ještě je ale čas.

Já vím, že možná si řeknete, proč nám to tady povídá. Ale já si myslím, že ještě je čas některé věci zastavit. Dneska tady přece nemusíme schválit

předražené církevní restituce. Vy můžete udělat kroky k tomu, abychom nevyhazovali peníze za druhý pilíř v rámci důchodové reformy, protože ty peníze pak budou zoufale chybět ve státním rozpočtu. Ještě je čas tohle šílenství zastavit. A já bych vás k tomu chtěl vyzvat. My pro tenhle daňový balíček hlasovat rozhodně nebudeme. Uděláme všechno pro to, aby byl zamítnutý v Senátu, aby se tady musel hlasovat znovu.

Ale chci vás ještě vyzvat, kolegové a kolegyně z pravice v této Sněmovně: Zastavte některé vládní kroky včas, než to dále poškodí Českou republiku, než to dále poškodí občany našeho státu. O to vás chci poprosit. Děkuji. (Potlesk poslanců sociální demokracie.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Bárta byl první, který se hlásil s faktickou, jak jsem to pochopil. Takže prosím.

Poslanec Vít Bárta: Moje faktická poznámka se týká mého předřečníka. Já nelituji toho, co se dělo, já lituji toho, co se děje. Ve svém projevu jsem nijak nezpochybňoval to, že jsem hlasoval pro vyšší DPH. Já upozorňuji na to, že bohužel sociální demokracie tady slibovala v roce 2010 13. důchody, a já jsem přesvědčen, že bylo zapotřebí bohužel loni zvednout DPH proto, abychom měli na důchody, abychom byli rozpočtově zodpovědní. To nijak nezpochybňuji a hlásím se k tomu. Já zpochybňuji to, že když loni evidentně elasticita trhu nezafungovala, a debatujeme tady ekonomicky o tom, proč elasticita trhu nezafungovala, tak o rok později se ministr financí vědomě pouští do stejné chyby jako loni! V tom je ten podvod! V tom je ta zrada! A proto nelituji toho, co se stalo, ale toho, co se děje.

A z tohoto hlediska musím říci, že, promiňte, ale dovolím si na svého předřečníka reagovat pozitivně. Já to vnímám nicméně pozitivně tak, že pokud opozice bude upozorňovat na tyto chyby v určité shodě, tak už jistě destabilizace pozice pana ministra Kalouska... Mám z ekonomického hlediska potřebu upozornit na to, že v tuto chvíli koruna České republiky po delší době posiluje. A myslím, že to s panem Kalouskem úzce souvisí, a děkuji za to.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Další s faktickou – pan poslanec Babák to ruší, takže ho mažu. A mám tady řádně pana poslance Petra Tluchoře.

Poslanec Petr Tluchoř: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, dámy a pánové. Poslanecký klub Občanské demokratické strany si odhlasoval dnes ráno závazné hlasování k tomuto zákonu a mně jako loajálnímu poslanci nezbývá nic jiného, než toto rozhodnutí respektovat.

Zároveň mi ale dovolu říct, že je férové říci, že s tím zásadně nesouhlasím.

Úsporný balíček, jak je navržen, je v rozporu s programem a dlouhodobou politikou Občanské demokratické strany. Je v přímém rozporu s tím, co jsme slibovali našim voličům, a jsem přesvědčen, že je i v přímém rozporu se zájmy České republiky a jejích občanů. Zvýšení daní jako lék na krizi prostě nefunguje. To jsme říkali vždy. Vždy jsme prosazovali nízké daně a navzdory kritikům z řad levice a odborům jsme na tom neustále trvali. Trvali jsme na tom, že tím snižujeme příjmy rozpočtu, ale zároveň jsme schopni ekonomiku nastartovat. A měli jsme pravdu. Po snížení a zjednodušení daní v roce 2008 se jejich výběr opravdu zvýšil, a to navzdory zpomalující se ekonomice.

Opravdu mám teď divný pocit, když nás odbory poučují o platnosti Lafferovy křivky a dokazují nám, že naše zvyšování daně snižuje jejich výběr a dusí ekonomiku. Opravdu mám teď divný pocit, když porovnávám náš předvolební program a naši dnešní skutečnou politiku. Razantní zvyšování daní, dvě sazby DPH, milionářská dávka, trestání rodin živnostníků. Nic z toho jsme neslibovali. My jsme přece slibovali, že překonáme krizi, vypořádáme se s dluhy a nastartujeme Českou republiku k nové prosperitě. Proto nám voliči dali přednost před levicí. Bohužel se obávám, že tímto balíčkem jsme neobhájili svou ekonomickou kompetenci, která je hlavním rozpoznávacím znakem Občanské demokratické strany už od jejího založení před 20 lety.

Z těchto důvodů jsem na klubu Občanské demokratické strany navrhol vrátit úsporný balíček do druhého čtení, tak aby byl čas na jednání a my jsme, ano, v koalici, mohli do balíčku prosadit alespoň část programu ODS. Bohužel, neuspěl jsem. A respektuji to. Nicméně neberu argument, že balíček musí zůstat tak, jak je, protože si to tak přál Miroslav Kalousek a Vít Bárta nebo dnes Karolína Peake. Stejně tak neberu argument, že pánové Sobotka a Filip by zvyšovali daně ještě víc. My nejsme TOP 09, my nejsme Věci veřejné ani dnes LIDEM, my nejsme samozřejmě ani ČSSD a KSČM. My jsme ODS.

Dámy a pánové, děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, teď fakticky reaguje pan poslanec Bárta, dvě minuty.

Poslanec Vít Bárta: Velmi se omlouvám, ale mám potřebu reagovat na to, že jsem osočován z toho, že onen balíček bylo mé přání. V tom balíčku je spousta věcí, které jsou v rozporu s tím, co bylo mé přání, a to, co jsem za Věci veřejné vyjednával. Není tam kupříkladu věc, která byla v programu TOP 09, dokonce i ODS. Zmizela debata o mezigenerační solidaritě, která byla vázaná na debatu o zvyšování DPH a o důchodové reformě už

loni. Ty věci jsou další podvod a další nesplněný slib! A mimochodem, je to zrada i na voličích TOP 09, protože to bylo v programu TOP 09. A když to Michal Babák předkládal, tak se to jaksi zamázlo, že to teďka nejde, protože prostě na to nemáme, aby bylo právě naopak na ty dotace, které panu Skokanovi pan Kalousek neschválil. To je ta podstata! Pořád stejná podstata, o které se tady bavíme!

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Pan poslanec Michal Hašek. Prosím.

Poslanec Michal Hašek: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vládo, kolegyně, kolegové, já jenom stručně k tomu, co tady sdělil pan kolega Tluchoř, když sděloval stanovisko k tomuto zákonu a hovořil také o usnesení klubu ODS o závazném hlasování.

Chci připomenout všem kolegyním a kolegům v této Sněmovně, nikoliv pouze kolegovi Tluchořovi, článek 26 Ústavy České republiky. A ten hovoří následovně: "Poslanci a senátoři vykonávají svůj mandát osobně v souladu se svým slibem a nejsou přitom vázáni žádnými příkazy." Pokud je to tak, že tato vláda už musí přikazovat a zavazovat vlastní poslance, aby hlasovali proti vlastnímu volebnímu programu, ať si každý udělá obrázek o tom, na čem je ta vláda postavena a jakými metodami pracuje a co prosazuje. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Zdá se, že jsme snad vyčerpali všechny příspěvky v rozpravě ve třetím čtení. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Připomínám, že ještě je možné, aby zazněla závěrečná slova – kohokoli, zpravodaje, navrhovatele. Pokud ne, tak požádám zpravodaje, aby nám sdělil, i když to tuším, ale je dobré, aby nám to shrnul zpravodaj.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych vás seznámil s procedurou hlasování u tisku 695. Jako první hlasování bychom hlasovali o návrhu na zamítnutí, který podali páni kolegové Šincl a Opálka. V případě, že návrh na zamítnutí neprojde, hlasovali bychom o návrhu na vrácení do druhého čtení, který navrhl pan poslanec Šincl ve třetím čtení. Pokud by ani toto neprošlo, hlasovali bychom následovně: jako další bod bod A8, část hlasování pozměňovacího návrhu rozpočtového výboru vyjmout z celého rozpočtového výboru bod A8.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Možná pane zpravodaji uděláme to, že odhlasujeme ty první věci, které máme na hlasování, a podle toho, jak dopadnou, tak já bych vám potom dal slovo na proceduru da-

líšího postupu. Myslím, že s tím budete souhlasit. (Zpravodaj souhlasí.) Takže ještě jednou zagonguji. Je tady návrh vás odhlásit, takže vás všechny odhlašuji v této chvíli. Prosím, kdo chce hlasovat, tak se musí přihlásit.

Pan poslanec zpravodaj Suchánek sdělil, že je třeba nejdřív hlasovat návrh na zamítnutí, který byl podán. Takže to je první, co budeme hlasovat. Takže hlasujeme návrh na zamítnutí.

Zahajují hlasování. Kdo je pro zamítnutí tohoto návrhu, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 58, přihlášeno je 185. Pro hlasovalo 91, proti 90. To by znamenalo, že zamítnutí bylo neschváleno, zamítnuto.

A je tady další návrh a to byl návrh na vrácení nebo opakování druhého čtení, nebo vrácení k opakování druhého čtení. Tedy to je další věc o které budeme hlasovat.

Takže zahajují hlasování, kdo je pro vrácení návrhu a opakování druhého čtení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 59, přihlášeno je 185, pro hlasovalo 90 a proti 87. Takže i tento návrh vrácení byl zamítnut.

A my se teď můžeme pane poslanče, seznámit s postupem našich dalších hlasování.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo. Postup bude tedy následující. Nejprve budeme hlasovat o části pozměňovacího návrhu rozpočtového výboru pod písmenem A8. Poté bychom hlasovali o usnesení rozpočtového výboru pod písmenem A jako celek buď bez části A8, nebo s částí A8. Kdyby byl přijat pozměňovací návrh rozpočtového výboru, stanou se nehlasovatelnými další pozměňovací návrhy – čtyři, a to pod písmeny B1, B2, C1, C2. Kdyby neprošel návrh rozpočtového výboru, hlasujeme tyto pozměňovací návrhy v pořadí jak jsem říkal – B1, B2, C1, C2. A potom bychom hlasovali o zákoně jako celku.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Tak, slyšeli jste. Má na to někdo jiný názor? Pokud tomu tak není, tak vás nechám pro jistotu odhlasovat tu proceduru.

Zahajují hlasování. Kdo je pro, přijmout právě přednesenou proceduru, tedy již zaznamenanou, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 60, přihlášeno je 185, pro hlasovalo 112, proti 6. Takže procedura byla přijata.

A my teď budeme postupovat tak, že vy řeknete první, já se zeptám na stanovisko a budeme hlasovat. Prosím.

Poslanec Pavel Suchánek: Takže první hlasování je o části usnesení rozpočtového výboru pod písmenem A8, stanovisko zpravodaje je nesouhlas.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Pane ministře? (Ministr Kalousek: Nesouhlas).

Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Pardon, promiňte, velmi se omlouvám Sněmovně. Tady souhlasím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže já pokládám hlasování za zmatečné v tuto chvíli, ruším toto hlasování a budeme hlasovat ještě jednou a vyjasníme si to přesně, abychom věděli, jaká jsou stanoviska.

Takže prosím vás, budeme hlasovat ještě jednou o tom prvním, to je ten A8, rozpočtový výbor, stanovisko zpravodaje je... (Nesouhlasné.) (Ministr Kalousek: Souhlasím.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 62, přihlášeno je 185, pro hlasovalo 46, proti 101, takže tento návrh byl zamítnut. A můžeme dál.

Poslanec Pavel Suchánek: Další hlasování bude o usnesení rozpočtového výboru pod písmenem A bez části A8. Zpravodaj souhlasí. (Ministr Kalousek: Souhlas.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajují hlasování. Kdo je pro ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 63, přihlášeno je 185, pro hlasovalo 92, proti 64, takže to bylo zamítnuto.

Bude kontrola? Ano, v tom případě tedy provedeme analýzu vzorku...

Tak, byl bych rád, kdybychom mohli pokračovat. Nicméně pan poslanec Florián míří k řečišti.

Poslanec Jan Florián: Vážený pane předsedající, hlasoval jsem ano, na sjetině mám křížek, zpochybňuji hlasování. Děkuji. (Výkřiky v sále.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím zdržte se výkřiků "fuj", každému, jak víte, se to může stát.

Zazněla tedy námitka, o které budeme hlasovat.

Zahajují hlasování. Kdo je pro, přijmout námitku pana poslance Floriána? Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 64, přihlášeno je 185, pro hlasovalo 128, proti 26, takže námitka byla přijata.

Budeme opakovat hlasování. Pro jistotu zopakujme, o co se jedná.

Poslanec Pavel Suchánek: Rozpočtový výbor, usnesení pod písmenem A bez části A8. Stanovisko zpravodaje – souhlas. (Ministr Kalousek: Souhlas.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. Zahajují hlasování, kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 65, přihlášeno je 185, pro hlasovalo 95, proti 65, takže tentokrát to bylo přijato a můžeme dál.

Poslanec Pavel Suchánek: Protože byl přijat pozměňovací návrh rozpočtového výboru pod písmenem A, jsou již nehlasovatelné pozměňovací návrhy kolegů Šincla a Babáka po konzultaci s legislativou, takže nám zbývá hlasovat jen o návrhu zákona jako o celku ve znění pozměňovacích návrhů.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, už zbývá tedy hlasování jen o celku. Ano. Nikdo nezpochybňuje tady tento závěr zpravodaje, doufám, vidím, že ne, je to podle procedury, takže budeme hlasovat celek. Tak, vážení kolegové, přikročíme tedy k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu vám návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodků veřejných rozpočtů, podle sněmovního tisku 695, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zahajují hlasování. Kdo je tedy pro tento text usnesení, který jsem přečetl, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu usnesení, tak také zvedne ruku.

Hlasování má pořadové číslo 66, přihlášeno máme 185 poslanců, pro hlasovalo 95, proti 90. Tak jsme to prohráli, ano (veselost a potlesk v sále). Takže já tedy správně bych měl říci, že konstatuji, že s návrhem zákona byl

tedy vysloven souhlas. Takže konstatuji, že s návrhem byl vysloven souhlas, a končím projednávání tohoto bodu.

Ano, paní poslankyně Klasnová.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, my jsme se snažili ráno zařadit mimořádné body, ve kterých by se projednávalo chování ministra financí v souvislosti s vyšetřováním případu nákupu letounů CASA. Bohužel jsme jako opozice neuspěli, koalice zavetovala zařazení těchto bodů. Nicméně od 12 hodin jedná bezpečnostní výbor a já jsem přesvědčena, že by poslanci měli mít nárok účastnit se tohoto výboru. A zároveň bych tedy chtěla poprosit, aby byla pauza do 13 hodin, kdy by měla být polední přestávka. Beru si to za poslanecký klub Věcí veřejných.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pardon, pochopil jsem to tak, že říkáte, že si berete pauzu za klub Věcí veřejných?

Poslankyně Kateřina Klasnová: Do 13 hodin, kdy by měla být polední pauza, předpokládám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Pan poslanec Gazdík chce ještě něco sdělit?

Poslanec Petr Gazdík: Pane předsedající, já bych vaším prostřednictvím nejen opozici, ale i paní předsedkyni Klasnové chtěl poděkovat, že využívá toho, co jsem jí ráno nabídl, aby toho využili. Děkuji. (Projevy nesouhlasu opozice.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže ve 13 hodin budeme pokračovat. V tom případě přerušuji schůzi sněmovny do 13 hodin... (projevy nesouhlasu v sále) a budeme pokračovat ve 13.00. (Opětovně projevy nesouhlasu.) Tak já jsem tady upozorněn, že v tom případě bude další žádost na pauzu, takže já přerušuji sněmovnu do 14 hodin. Sněmovna pokračuje ve 14.00 je to jasné. (Dotazy z pléna na mimořádnou schůzi.) Tak jenom sdělím, že ve 14 hodin bude pokračovat mimořádná schůze, která je řádně svolána. Takže to je ještě důležité. Začne mimořádná schůze ve 14 hodin. Tím budeme pokračovat. Po skončení mimořádné schůze potom po nezbytné pauze bude pokračovat tato řádná schůze.

(Schůze přerušena v 11.53 hodin.)

(Schůze pokračovala v 16.00 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vážené kolegyně a kolegové, vážení členové vlády. Zahajuji přerušenu 41. schůzi Poslanecké sněmovny.

Nejdříve vás požádám, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami. Náhradní karty a jejich čísla platí tak, jak bylo řečeno už na dopoledním jednání 41. schůze a poté na 42. schůzi Sněmovny. Případně můžete zapakovat nebo doplnit nové náhradní karty, pokud jste o ty staré přišli. Potvrzuji, že omluvy na dnešní jednání jsou shodné s omluvami sdělenými na dopoledním jednání 41. schůze a poté na 42. schůzi Sněmovny.

My bychom měli nyní pokračovat pevně zařazenými body 21, 26 a 20, to jsou sněmovní tisky 694, 351 a 580. Nacházíme se ve třetím čtení, připomínám.

Takže dovoluji mi, abych zahájil bod 21, což je

21.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 370/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 694/ - třetí čtení**

Opakuji, je to tisk 694. Jsme ve třetím čtení. U stolku zpravodajů by měl zaujmout místo ministr financí Miroslav Kalousek a zpravodaj rozpočtového výboru poslanec Vladislav Vilímec. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 694/2.

Otvírám rozpravu, do které mám přihlášeného poslance Václava Votavu.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, vládo. Chtěl bych říci, že kompromisní návrh rozpočtového určení daní podpořím, tak jako většina členů poslaneckého klubu sociální demokracie, samozřejmě za předpokladu, že bude schválen pozměňovací návrh, který byl přijat i v rozpočtovém výboru a který upravuje zastropování výměry katastrálního území na maximálně deset hektarů na obyvatele. Chci říci, že ten kompromisní návrh rozpočtového

určení daní podpořím, a to i přes výhrady k této úpravě, které bych také chtěl mimo jiné sdělit. Chápu také, že problém zvednout ruku pro tento kompromisní návrh mohou mít poslanci ze čtyř největších měst. Sice již nepřicházejí souhrnně o částku v řádech miliard korun, nicméně i tak přicházejí o cca 3 % z rozpočtového určení daní, u Prahy o 1,7 %, a to na oltář právě posílení rozpočtového určení daní pro ostatní obce. Musím říci, že i jako poslanec za Plzeňský kraj samozřejmě nejásám nad tím, protože Plzeň také přichází o významnou částku, není to sice už 800 mil., jak bylo původně v návrhu, ale je to 90 mil., ale i to je významná částka, o kterou tedy Plzeň přijde. Je třeba také říci, že těmto čtyřem městům nebude úbytek daňových příjmů v rozpočtovém určení daní nijak kompenzován, což je špatně a myslím si, že by jim to kompenzováno býti mělo.

Naopak je třeba pozitivně určitě ocenit zavedení nového kritéria pro výpočet rozpočtového určení daní, které bere v potaz počet dětí v mateřských a základních školách. To také oceňuji.

Pozměňovací návrh na úpravu, resp. zvýšení hranice zastropování velikosti katastru jako jednoho z kritérií rozpočtového určení daní, a to ze tří hektarů na deset hektarů na obyvatele, sociální demokracie také na jednání rozpočtového výboru podpořila a předpokládám, že tento pozměňovací návrh, jak jsem v úvodu svého vystoupení řekl, bude také schválen, a připojíme se tedy ke schválení celé této úpravy rozpočtového určení daní, i když určitě nad ním jásat nemusíme.

Z původně 370 obcí, které vlivem úpravy zastropování katastru mělo přijít o část svých daňových příjmů, v některých obcích to bylo výrazné, někde až o 50, nebo dokonce o 70 %, samozřejmě tyto obce také hlasitě vystupovaly a vyjadřovaly svůj nesouhlas, poukazovaly na to, že pokud by toto prošlo, tak bude značně omezeno financování jejich často již rozběhnutých investičních akcí. A tak tímto návrhem, pozměňovacím návrhem, se počet ztrátových obcí snížil na asi 57. Na druhou stranu si je třeba upřímně říci, že řada těchto obcí před pěti lety právě zavedením kritéria velikosti katastru, že se jim daňové příjmy zvýšily, a to několikanásobně. To je třeba si upřímně také říci. Je třeba si také upřímně říci, že dnes máme 6300 obcí a ten počet asi do budoucna je neudržitelný. Je to sice velice citlivá záležitost, ale říkám, do budoucna asi je to věc, která udržitelná není.

Ministerstvo financí zveřejnilo na svých webových stránkách tabulku, která se jmenuje Teoretický propočet sdílení daňových příjmů obcí a srovnání současného systému RUD s návrhem nového RUD. Tam se mohli podívat starostové či představitelé obcí, jak asi bude – a teoreticky – jak budou vypadat jejich daňové příjmy. Je třeba říci, že ta predikce ovšem, na kterou jsou daňové příjmy postaveny, nemusí v žádném případě ale platit. Vidíme, k jakému dochází propadu ve výběru daní, konkrétně co se týká

DPH. Ta tabulka je postavena na predikci daňových příjmů 118 mld. korun. Říkám tedy, že skutečnost může být na konec úplně jiná.

Já si myslím, že stát by měl garantovat obcím určitou výši jejich příjmů, příjmů, které obce obdrží do svých rozpočtů, a to bez ohledu, jaký stav bude, bez ohledu, co se bude dít. Za každých okolností by jim to měl nějakým způsobem garantovat. To se ale také v tomto rozpočtovém určení daní neděje a s tím návrh rozpočtového určení daní nepočítá. Takže si myslím, že to je víceméně trošku hra s čísly. Navržené změny rozpočtového určení daní vypadají tedy pro většinu měst a obcí slibně, což však se nemusí – to, co jsem řekl, jak jsem to řekl – nemusí se to také vyplnit.

Posílení rozpočtového určení daní o 10,5 mld. korun jde na úkor národních dotačních programů a tady já vidím poměrně velký problém. V podstatě se prostředky přelévají, dá se říci, z jedné kapsy do druhé kapsy v rámci rozpočtu a o těch 10,5 mld. korun, které se rozpuští do daňových příjmů obcí v rozpočtovém určení daní, přijdou také dotační programy, to je třeba si uvědomit. Jinak řečeno, řada obcí nebude moci realizovat za pomoci dotací řadu investičních záměrů, protože vhodné programy nebudou buď otevřeny vůbec, nebo budou značně redukovány a nebudou tam dostatečné prostředky, aby právě o tyto prostředky se obce a města mohly ucházet. Takže taková malá obec, která má i při posílení jejich daňových příjmů poměrně malý rozpočet, prostě nebude schopna řadu investičních akcí, potřebných investičních akcí, jako jsou kanalizace, vodovody, třeba udělat a realizovat.

Já jsem se ptal při prvním čtení pana ministra financí, o jaké dotační programy jde konkrétně, že bych rád slyšel, a nejenom já samozřejmě, chtěli by to slyšet i starostové obcí, aby věděli, na co se připravit, nebo naopak na co se nepřipravovat, protože by to byla zbytečná práce, když ten program nebude otevřen. Bohužel, nedostalo se mi žádné odpovědi. Ptal jsem se na to i při projednávání v rozpočtovém výboru. Přítomný pan náměstek také nebyl schopen odpovědět konkrétně. Řekl pouze: tak bude to z kapitoly Ministerstva pro místní rozvoj, Ministerstva životního prostředí, Ministerstva zemědělství. Ale to je všechno, co jsem se asi tak dověděl. Já to považuji ale opravdu za zásadní věc, protože to může ohrožovat investiční záměry řady obcí.

Dámy a pánové, tento návrh změny rozpočtového určení daní jistě není optimální. Je třeba říci, a to říkáme, že žádné rozpočtové určení daní nebo žádná konstrukce rozpočtového určení daní nemůže být úplně spravedlivá pro všechny obce, nikdy se tu zřejmě nepodaří vytvořit naprosto spravedlivý model. Je však ale určitým posunem v posílení daňových příjmů menších a středních obcí a také toto posílení svých rozpočtů řada obcí, především těch menších, očekávala. Uvidíme ovšem, jak toto očekávání bude naplněno.

Takže i přes výhrady, které jsem uvedl, zákon já, a věřím, i většinově poslanecký klub sociální demokracie také podpoříme. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Jestli dovolíte, tak já bych se teď vyvolal sám a požádám paní předsedkyni.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím tedy o slovo místopředsedu Sněmovny Lubomíra Zaorálka.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Přeji vám dobré odpoledne. Od předešlého řečníka se budu lišit zásadně v tom, že tady sdělím, že já ten návrh nepodpořím ani v té kompromisní poloze, a jenom velmi stručně řeknu, proč.

Ten původní návrh – jak už to tady za mnou řekl pan premiér, to není tajemství, že žiji v Ostravě a v Moravskoslezském kraji – ten původní návrh, tak jak byl předložen, mi připadal naprosto absurdní, kde Ostrava byla mezi těmi městy, která přicházela o jednu miliardu, podobně jako třeba Brno. Víte dobře, jak ten původní návrh vypadal. A ani ta kompromisní poloha není samozřejmě něco, s čím bych tady dokázal souhlasit. Důvod je jednoduchý, já vám ho řeknu velice v krátkosti.

Moravskoslezský kraj je kraj, který v daňové výtěžnosti je na posledním místě ze všech krajů, a město Ostrava přebíralo celou řadu toho, co chybí v prostředcích kraji, kdy není schopen financovat potřeby toho kraje. To přebírala Ostrava jako metropole a financovala dětské domovy, domovy důchodců, nemocnice, kulturu, čtyři divadla. To znamená, je to specifická situace, ve které jsou některá města a Ostrava mezi nimi, kdy prostě přebírala a převzala od určitého okamžiku celou řadu významných funkcí, které zajišťuje vlastně jako metropole celého kraje. Připadá mi, pokud se zpracovává takováto daňová úprava, tak tohle jsou věci, které se v podobné situaci musejí vzít v potaz. Tady se jedná o aglomeraci, která čítá, podle toho, jak to budeme měřit, ta aglomerace sama 800 tisíc, celá přes milion obyvatel a celý ten kraj má ještě víc. Je to významná část České republiky a tady prostě někdo sestavoval rozpočtové určení, ve kterém celou tuto oblast vlastně hodil za hlavu z hlediska jejích potřeb, které v současné době bohužel jsou stále v něčem tísnivější.

Podívejte se, město Ostrava, o kterém mluvím, je dnes jedno z těch míst v republice, které je vážně postiženo problémy, které souvisejí s ekonomikou a finanční krizí kolem. U nás je poměrně vysoká nezaměstnanost. Velmi velké problémy jsou s bezpečností. To jen vlastně silou vůle a nasazením se tam daří udržet bezpečnost na úrovni. Podle mě to probublává, ta situace je vážná. Nechci se tady teď šířit o důvodech, ale podle mě je tady dnes celá řada faktorů, které by spíš měly vést k tomu, aby se regionu takto po-

stiženému stále ještě těmi strukturálními problémy, které se v čase krize samozřejmě násobí, aby se mu naopak hledalo pomoci. Místo toho přichází úplně opačné opatření. Bum! Nejdřív miliarda, a teď 160 mil. se naopak vezme. Já v tom prostě žádnou logiku nevidím a nevidím v tom žádné státnické rozhodování. Připadá mi, že ten návrh, tak jak byl vržen už v té původní podobě mezi malé obce na jedné straně, mezi čtyři velká města na druhé, byl jako mina, která měla vybuchnout s tím, porvěte se teď mezi sebou. Takže se prostě státnická politika nedělá. Já naprosto nesouhlasím s tím, že na to nakonec doplatí nejenom některá města, ale ono vlastně vzhledem k tomu, že jsem řekl, že Ostrava plní metropolitní funkce, tak na to doplácí ještě daleko víc lidí, než jen v té samotné Ostravě žije. Já si myslím – nechci se tady vyvyšovat nad ostatní –, že je to významný region, jeho prosperita je vlastně důležitá pro celou Českou republiku, protože ve chvíli, kdy se o tomto regionu nebude dařit, tak se stává samozřejmě koulí na noze všech. Takže zájem na tom, aby se tady nepodvazovaly věci, aby se respektovaly potřeby a aby se zohledňovaly, ten by měl mít podle mě každý, kdo má zájem na tom, aby Česká republika byla prostředím, které se vyvíjí v určité rovnováze a kde se bere lokální situace jako významný faktor, který se bere v potaz. To bych pravděpodobně po Miroslavovi Kalouskovi musel chtít přilíš.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zeptám se, zda ještě někdo. Přednostní právo chce pan kolega Tejc? Nikoli, takže pan kolega Petr Braný. Připomínám, že jsme v obecné rozpravě.

Poslanec Petr Braný: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, členové vlády, já nebudu už nijak zatěžovat vaši pozornost a zejména čerpat čas v tomto tématu, protože jsem podrobně hovořil v prvním i druhém čtení, ale nejdříve poznámku, co bude následovat po podrobné rozpravě, a to je předložená procedura. Tam avizují, když to nebude zakonponováno, že budu žádat u pozměňovacího usnesení rozpočtového výboru, aby zvláště byl hlasován bod 3. To je ten koeficient 3 hektary – 10 hektarů, ano?

Uvedu proč. Ta část první zejména, první, druhý bod, a potom je to v těch dalších zase vrácení po třech letech, vlastně reaguje, když to zjednoduším, na druhý pilíř a shromažďování prostředků na tento druhý pilíř. Postoj klubu KSČM k tomuto je znám. Je to vlastně vyvedení prostředků i z toho nárůstu pro obce a po třech letech by se to asi mělo vrátit do normálu. Podrobně jsem to komentoval ve druhém čtení, dál o tom hovořit nechci. To je jedna poznámka.

Tady byla debata o tom, že je to kompromis. Já tomu pro sebe říkám vnitřní Gazdíkův kompromis, protože pan Gazdík tady vystoupil několikrát

k tisku a zejména zaznělo, já jsem o tom hovořil v prvním čtení, že nebude-li změna rozpočtového určení daní, tak vláda končí. Pak to tady opravil a řekl, že je k diskusi, a výsledek té diskuse tady vidíme.

Ta korekce tady byla nějaká učiněna, ale přes to všechno já osobně jsem toho názoru, že řada tzv. nárůstů jsou virtuální prostředky. Nejsou jasné ty miliardy z těch, jak už tu říkal kolega Votava, miliardy z těch dotačních programů, i ta jedna a půl miliardy, která je přerozdělena ze školství, není úplně jasná v návaznosti na jiné zákonné normy, které řeší financování zejména toho základního, ale vůbec školství.

Takže z tohoto pohledu já osobně nebudu podporovat zákon jako celek, ale hlasování o pozměňovacím návrhu 1 a 2 doporučuji celému našemu klubu, aby nebyl podporován z uvedených důvodů.

Postoj našeho klubu k celému zákonu je asi takový, jak tady kolega Zaorálek předvedl, jak bránil Ostravu, tak členové a členky klubu KSČM se rozhodli, že nebudou vystupovat každý za svůj region, a tam je samozřejmě pestrost názorů na to, jaké to bude mít dopady, ale že své přesvědčení a plnou odpovědnost každá členka a člen klubu KSČM vyjádří hlasováním o zákonu jako celku.

Tolik jsem chtěl říct v obecné rozpravě, a bude-li nutné, tak se přihlásím potom v podrobné k návrhu změny procedury dílčí. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Jeroným Tejc se hlásí do rozpravy.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, já se jdu vyjádřit jen k tomu, jak budu hlasovat a proč. Právě proto, že nepodpořím tento návrh zákona, byť jej z principu považuji za správný. To jediné, co mi na něm vadí, je to, že nespravedlivě podle mého názoru bylo ubráno nejen mému rodnému městu, ale i těm dalším třem velkým.

Nechci vést žádnou debatu o tom, jakým způsobem to mělo být učiněno. Já oceňuji to, že nakonec, a to беру jako určitý kompromis, který je velmi bolestivý, z toho původního návrhu 900 milionů minus, který se tady objevil v Poslanecké sněmovně např. pro město Brno, je dnes částka přibližně 200 milionů minus, což je velmi bolestivé, ale je to podle mého názoru dobrý kompromis, alespoň pro to, aby město přežilo, stejně tak jako v případě města Ostravy, tak jak o tom hovořil pan místopředseda Zaorálek, a v tomto smyslu jsem rád a děkuji těm, kteří byli ochotni na tomto kompromisu pracovat, byť se přiznám, že ani přesto nemohu ten návrh jako celek podpořit, protože skutečně každá desítka milionů dnes bude těmto městům velmi chybět.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A to je poslední přihláška, kterou mám do obecné rozpravy, takže to vypadá, že obecnou rozpravu budu moci ukončit, a je možné, že zazní slovo navrhovatele nebo zpravodaje. Ano, ministr Kalousek si vezme slovo. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Chci jenom poděkovat za tu diskusi. Byla skutečně velmi dlouhá. Původní předlohu ministr financí předložil téměř před rokem. Chápu, že si to vyžádalo velmi usilovnou politickou diskusi, je to politická dohoda, samozřejmě, v případě rozpočtového určení daní neexistuje žádný exaktní šém, to pokládám za dobrou politickou dohodu, dobrý kompromis, a prosím o schválení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zpravodaj? Prosím, pane poslanče. Už jdete rovnou k hlasování? Můžete to shrnout. Samozřejmě, to je na vás.

Poslanec Vladislav Vilímc: Jen se, pane místopředsedo, dámy a pánové, omezím na stručné konstatování. Nechci zde opakovat to, co bylo uvedeno. Po více než roční debatě v tomto volebním období a po zpočátku velmi vyhraněných postojích aktérů této debaty nakonec došlo k určitému kompromisu, jenž umožňuje významně posílit daňové příjmy mnohých obcí a měst. Mě těší, že změny obsažené ve vládním návrhu ve znění pozměňovacích návrhů rozpočtového výboru jsou podporovány jak Svazem měst a obcí ČR, tedy univerzálním zástupcem obcí, i zástupcem výhradně malých obcí, Sdružením místních samospráv. To se v minulosti téměř nestávalo. Máme příležitost schválit podobu rozpočtového určení daní pro obce a města, které sice není a nemůže být dokonalé, to zde nechci rozvádět, přesto však odstraňuje mnohé nelogičnosti stávajícího systému.

Chtěl bych na závěr jednak poděkovat zástupcům předkladatele, členům rozpočtového výboru, podvýboru pro financování územních samospráv, též nesmím zapomenout na předsedy koaličních klubů, za spolupráci ve Sněmovně při úpravě tohoto vládního návrhu a také ocenit, že nějakými dalšími konkurenčními pozměňovacími návrhy mimo návrh rozpočtového výboru se nekomplikuje schvalování této hodně vydiskutované novely.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pane zpravodaji, vy jste tím řekl své závěrečné slovo, ale já bych vás rovnou požádal v tom případě, kdybyste tam zůstal a kdybyste nám řekl, jaký postup nás čeká v hlasování o tomto návrhu.

Poslanec Vladislav Vilímec: Návrh na zamítnutí tohoto sněmovního tisku nebyl podán, takže o něm nebudeme rozhodovat. Existují pouze, jak bylo avizováno, návrhy obsažené v usnesení rozpočtového výboru. Vnímám přání pana poslance Braného z klubu KSČM, aby se individuálně ještě hlasovalo o bodu pozměňovacího návrhu 3, tj. navýšení započitatelné výměry katastru ze 3 ha na 10 ha, a pak o dalším zbytku pozměňovacích návrhů rozpočtového výboru. Zbytek sladí oba dva sněmovní tisky 695, které jsme prohlasovali dopoledne a kde byla vyjmuta část rozpočtového určení daní měst a obcí, a v zásadě pozměňovací návrh garantuje, že – ať již v tom přechodném období 2013–2015, i poté – bude navýšeno rozpočtové určení daní o 12 miliard korun. Potom bychom mohli už hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já se zeptám, jestli někdo zpochybňuje tento návrh. Nikdo, i vy souhlasíte. Dobře, myslím, že to je jasné, snad to nemusíme ani hlasovat. Budeme postupovat tak, jak jste to řekl. Poprosím vás o hlasování, stanovisko a budeme hlasovat. Myslím, že jsem zagongoval už dost, všichni by tady měli být, a můžeme začít. Prosím.

Poslanec Vladislav Vilímec: Děkuji. První hlasování je o bodu 3 pozměňovacího návrhu rozpočtového výboru. Stanovisko je souhlasné. (Ministr: Souhlas.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 67, přihlášeno je 178, pro hlasovalo 168, proti 3, bylo přijato.

Poslanec Vladislav Vilímec: Děkuji. A teď bychom hlasovali o ostatních bodech pozměňovacích návrhů rozpočtového výboru. Stanovisko zpravodaje souhlas. (Ministr: Souhlas)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 68, přihlášeno 180, pro hlasovalo 143, proti 12, bylo to přijato.

Poslanec Vladislav Vilímec: A nyní již můžeme hlasovat o návrhu zákona jako o celku.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Přikročíme tedy k tomuto hlasování.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů, a zákon číslo 370/2011 Sb., kterým se mění zákon číslo 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 694, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zahajuji hlasování o tomto textu usnesení. Kdo je pro, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 69, přihlášeno je 180, pro hlasovalo 158, proti 14, toto usnesení bylo přijato. (Potlesk.)

Končím projednávání bodu číslo 21.

Pan poslanec Stanjura se na mě dívá, jako že má něco za lubem.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych přednesl návrhy k dalšímu dnešnímu jednání. Jménem dvou poslaneckých klubů navrhuji, aby Poslanecká sněmovna dnes jednala meritorně i procedurálně hlasovala návrh zákona po 19. i po 21., případně po půlnoci. (Potlesk z levé strany.) A dále navrhuji, abychom v souladu s jednacím řádem podle § 95a vyčlenili pro jednání o třetích čteních návrhu zákona i hodiny dnes po 21., případně po 24. hodině, protože do 21. jsme už tak učinili při zahájení této schůze. Naší ambicí je, abychom nemuseli využít tento čas, nicméně považujeme to za preventivní opatření. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To je všechno dohromady hlasovat, jedním hlasováním? Všechny návrhy, které tady zazněly.

Je tady návrh na odhlášení, takže vás odhlašuji. Prosím, abyste se znovu přihlásili. (Gonguje.)

Jenom aby bylo zřejmé – podstata návrhu byla, že máme jednat dnes po 19., 21. a 24. hodině včetně hlasování, a zároveň se to týkalo třetích čtení. Takto to bylo předneseno a takto to budeme v tom balíku celé hlasovat.

Zdá se, že jsou tu všichni. Zahajuji hlasování – ne, proč mi do toho takto najednou vstupujete? (K mikrofonu přistupuje poslanec Kováčik.)

Poslanec Pavel Kováčik: Protože mám, pane předsedající, starost, aby bylo všechno přesně podle zákona, v tomto případě zákona o

jednacím řádu, a mám pocit, že ten návrh po 24. hodině moc hlasovatelný není, protože sobota není jednacím dnem.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prohlašuji hlasování za zmatečné. Pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jeden malý výklad. Pokud někdo navrhuje, že budeme jednat v pátek po půlnoci, znamená to, že navrhuje, že jednacím dnem je sobota. Ale pokud to tam necítíte a nerozumíte tomu, tak stejně, tak můžeme explicitně ten návrh doplnit o to, že v pátek po 24. hodině začíná sobota. (Smích a hluk.) Tudíž že navrhuji, aby jednacím dnem byla i sobota.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže součástí návrhu, o kterém budete hlasovat, bude zároveň i prohlášení soboty za jednacím dnem. Sněmovna odhlasuje, že po pátku bude následovat sobota a bude to platit už po všechny časy.

Vážení kolegové, já myslím, že všichni víte, o čem se bude rozhodovat, a hlavně se mi zdá, že všichni na to už máte utvořený názor, takže můžeme začít hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 71, přihlášeno je 182, pro hlasovalo 93, proti 88. Tak by to vypadalo, že to bylo přijato.

Poslanec Stanjura je viditelně spokojen.

My se můžeme pustit do projednávání dalšího bodu. Je to

26.

Vládní návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 351/ - třetí čtení

Místo ministra spravedlnosti zasedne ke stolku zpravodajů místopředsedkyně vlády Karolína Peake. Zpravodajem je poslanec Stanislav Polčák. Pozměňovací návrhy máte v tisku 351/4. Jsme ve třetím čtení.

Otevírám rozpravu, do které nemám žádné přihlášky. Do rozpravy se hlásí místopředsedkyně vlády Karolína Peake.

Místopředsedkyně vlády ČR Karolína Peake: Děkuji vám, pane místopředsedo. Dámy a pánové, vážení členové vlády, dovolte mi, abych pouze krátce uvedla tento tisk.

Nacházíme se na prahu třetího čtení novely Ústavy České republiky. K tomuto prahu jsme, pravda, šli poměrně dlouho. Ten tisk byl předložen do Sněmovny před dlouhou dobou, ve formě, kdy se navrhovalo "pouze" rozšíření pravomocí Nejvyššího kontrolního úřadu na hospodaření obcí a krajů. To bylo součástí programového prohlášení vlády a je to významný krok ke kontrole hospodaření územně samosprávných celků. Podařilo se ale i vyjednat právě díky té delší době pozměňovací návrh, který byl předložen ve druhém čtení tento týden a kterým by se měly pravomoci Nejvyššího kontrolního úřadu rozšířit po dohodě koalice spolu se zástupci sociální demokracie i o kontrolu podniků s majetkovou účastí státu, případně územně samosprávných celků. Jak jsem uváděla již při rozpravě ve druhém čtení, domluvili jsme se také na tom, že novelu Ústavy pustíme dále do Senátu, a poté co, jak doufám, Senát tuto novelu schválí, připravíme již nyní rozpracovaný prováděcí zákon k Nejvyššímu kontrolnímu úřadu, tak aby plně této novele ústavy odpovídal.

Děkuji vám za podporu tomuto návrhu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak, to bylo vystoupení navrhovatele v rámci rozpravy. Prosím pana poslance Sklenáka, který se hlásí o slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, já bych si vás jen dovolil informovat o tom, že tímto tiskem se opakovaně zabýval i podvýbor pro kontrolu hospodaření ve veřejné správě. Na svém posledním jednání přijal usnesení v tom smyslu, že podporuje přijetí tohoto vládního návrhu ústavního zákona ve znění pozměňovacího návrhu, který byl podán ve druhém čtení jako společný návrh poslanců Peake, Polčáka, Bendy a Sklenáka. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobrá. Pokud se už nikdo dále do rozpravy nehlásí, tak mi dovolte, abych rozpravu ukončil. Pokud už nikdo nechce říci ani závěrem, můžeme rovnou hlasovat. (Hlásí se místopředsedkyně vlády Peake.) Ještě chcete vystoupit závěrem?

Místopředsedkyně vlády ČR Karolína Peake: Promiňte, pane místopředsedo, ještě za krátké zdržení. Nicméně i pro to, co tady dnes za-

znívало celý den, bych ráda využila této příležitosti a poděkovala opozici, speciálně sociální demokracii, za podporu tohoto návrhu. Ráda bych ale také poděkovala koaličním partnerům za konstruktivní debatu, která proběhla a byla ukončena, myslím, velmi pozitivním závěrem. Děkuji všem.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já bych teď požádal zpravodaje, jestli by nám mohl sdělit, jak postupovat.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, pane místopředsedo. Návrh postupu je poměrně stručný a jasný. Návrh na zamítnutí ústavního zákona podán nebyl. To znamená, že nejprve bychom hlasovali o pozměňovacích návrzích, které byly postoupeny z výborů, které projednávaly tento sněmovní tisk, s tím, že výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj pod písmenem B a ústavněprávní výbor jsou totožné návrhy, neschválením jednoho z nich nebudeme hlasovat o dalším, pokud by to Sněmovna explicitně nechtěla. Dalším bodem hlasování by bylo usnesení kontrolního výboru. Naposledy je hlasování o pozměňovacím návrhu paní kolegyně Peake, mého, pana kolegy Sklenáka a pana Bendy, s tím, že jeho schválení vylučuje schválení poslaneckého návrhu změny pod písmenem E.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Prosím o klid a soustředění. Namítá někdo něco proti navržené proceduře? Pokud ne, tak budeme hlasovat přesně v pořadí, jak bylo řečeno. Snad to bylo poměrně srozumitelné, přehledné. Takže můžeme rovnou asi začít. Já v tom případě tedy zagonguji. Prosím, aby se všichni posadili, neb tady je trochu ruch. A vy kdybyste nám říkal ty...

Poslanec Stanislav Polčák: Vážený pane místopředsedo, nejprve bychom hlasovali pozměňovací návrh pod písmenem B, to je pozměňovací návrh obsažený v usnesení ústavněprávního výboru. Jeho případným neschválením bychom zároveň tedy již nehlasovali pozměňovací návrh pod písmenem A. To je návrh usnesení výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Můj názor je negativní. (Místopředsedkyně vlády má stanovisko také negativní.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 72. Přihlášeno 182, pro hlasovalo 35, proti 137. To bylo zamítnuto. Prosím další.

Poslanec Stanislav Polčák: Ano, děkuji. Tím je vypořádáno i písmeno A. Budeme hlasovat pozměňovací návrh pod písmenem C, což je návrh u-

snesení kontrolního výboru. Mé stanovisko jako zpravodaje je negativní. (Místopředsedkyně vlády má stanovisko také negativní.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 73. Přihlášeno je 182, pro hlasovalo 35, proti 111. Takže to bylo zamítnuto. Dál.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji. Pane místopředsedo, nyní bychom hlasovali pozměňovací návrh kompromisní pod písmenem D, jehož případným schválením je vyloučeno hlasování o pozměňovacím návrhu pod písmenem E. Nyní bychom hlasovali návrh kolegyně Peake, pana Sklenáka, pana Bendy a můj. Stanovisko je jasné – pozitivní. (Místopředsedkyně vlády má stanovisko pozitivní.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 74. Přihlášeno je 182, pro hlasovalo 175, proti 1. Takže to bylo přijato.

Teď zřejmě zbývá pouze hlasovat o celém návrhu zákona. Protože se jedná o ústavní zákon, tak je k přijetí zapotřebí třípětinová většina všech poslanců. Tam by měl být nastaven potřebný počet hlasů 120. Tak bych o to poprosil. Ano, už je to tam.

Teď přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů, podle sněmovního tisku 351, ve zněních schválených pozměňovacích návrhů."

Zahajuji tedy hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 75. Přihlášeno je 182, pro hlasovalo 177, proti žádný. (Potlesk zprava.) Takže tento návrh byl přijat.

Pan poslanec Kováčik si bere slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Pane předsedající, paní a pánové, nedá mi, abych v této chvíli nepoděkoval vládě České republiky, jmenovitě paní vicepremiérce Karolíně Peake za to, že pomohla prosadit dlouhodobý programový cíl Komunistické strany Čech a Moravy. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Hamáček. Měla by přednost. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Dobrý den. Děkuji za slovo, vážený pane předsedající.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych také chtěla poděkovat paní vicepremiérce Peake, že prosadila bod programu Věcí veřejných. Také děkuji, Karolíno.

A druhá věc, o kterou bych chtěla poprosit, je přestávka na jednání klubu Věcí veřejných, a to v délce jedné hodiny. (Potlesk napříč sálem.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Hamáček mě přesto prosí, abych mu umožnil vystoupit.

Poslanec Jan Hamáček: Děkuji. Já bych také chtěl všem poděkovat, že vyjádřili svůj názor. Nicméně poprosím pro stenozáznam. Já jsem hlasoval ano, ale sjetina vykazuje, že jsem se zdržel hlasování. Nezpochybňuji hlasování, pouze pro stenozáznam. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Gazdík také musí dostat slovo.

Poslanec Petr Gazdík: Vážený pane předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, když už jsme u děkování, chtěl bych poděkovat Komunistické straně Čech a Moravy i všem ostatním, že pomohli prosadit dlouhodobý cíl TOP 09 a Starostů. Děkuji. (Veselost v sále. Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě někdo se hlásí k tomuto návrhu zákona? Zazněl tady především návrh na přerušení jednání Sněmovny. Pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Je taky nějaké zvykové právo dvě hodiny. Já si myslím, že už jste čerpali více než jednu hodinu. Já myslím, že ano. Vzpomeňte si, jak to bylo před polednem. Podle mne to bylo 70 minut. Nepletu se. A já navrhuji, abychom o tom návrhu hlasovali. Je tu návrh na přestávku v délce jedné hodiny. Dneska jsme už měli čtyři hodiny přestávku. Chcete dělat obstrukce? Dobře, pojďme o tomhle hlasovat. Mohli jste se radit čtyři hodiny. Navrhuji hlasovat o požadavku na přestávku v délce jedné hodiny. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, musíme také ale vyslechnout druhou stranu. Prosím názor paní Karolíny...

Poslankyně Kateřina Klasnová: Prosím vás, neplete si nás. To je důležité. (Předsedající se omlouvá.)

Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, já bych ráda zdůraznila, že klub Věcí veřejných tak jako každý jiný poslanecký klub má právo na dvě hodiny. Klub Věcí veřejných dnes čerpal jednu hodinu mezi 12. a 13. hodinou, takže máme právo ještě na jednu hodinovou přestávku. Bylo to vždycky zvykem zde v Poslanecké sněmovně. Pokud jste si dnes odhlasovali, že chcete, aby jednacím dnem pravidelně byla sobota, já se na to těším. Není nic příjemnějšího než trávit zde s vámi svůj volný čas. Všechny vás mám ráda, ráda vás vidím. A pokud se dnes bude tedy hlasovat o tom, jestli Věci veřejné mají právo na další hodinovou přestávku, tak jenom chci říci, že to je opravdu velký průlom do dosavadní praxe zde v Poslanecké sněmovně, a pak očekávám, že se tak bude dít vždycky. Zdůrazňuji – Věci veřejné si braly pauzu do 13. hodiny. Jednu hodinu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím, ještě pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: To je samozřejmě pravda, paní předsedkyně prostřednictvím pana místopředsedy, ale brali jste si ji v 11.49.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Abychom tu nestrávili hodinu, mně připadá, že paní Kateřina Klasnová řekla, že si vzala jednu hodinu pauzy a že si chce vzít druhou. Já se řídim tím, že na dvě hodiny má každý nárok, a dovolil bych si v tom případě jí vyhovět. A vy, pokud, pane poslanče, nesouhlasíte s tímto mým postupem, dejte námitku. A bude se hlasovat.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vznáším námitku s tímto postupem.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, takže pan poslanec Stanjura vznáší námitku s tímto postupem. Já o ní nechám hlasovat a rozhodne Sněmovna, jak to je. Je tady návrh vás odhlásit, takže vás všechny odhlašuji. Prosím, abyste se přihlásili.

Budeme tedy hlasovat o námitce pana poslance Stanjury, který vznáší námitku proti mému postupu, který jsem tady sdělil.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout námitku pana poslance Stanjury proti postupu, který jsem řekl, že volím. Kdo je proti námitce?

Hlasování má pořadové číslo 76. Přihlášeno je 176, pro hlasovalo 90, proti hlasovalo 79. Námitka byla přijata.

Paní Kateřina Klasnová dostává slovo. Mezitím se bude kontrolovat. Ještě počkejme na tu kontrolu. Počkejme chvíli, ať vidíme, jak dopadne kontrola... Nic, můžeme pokračovat. Paní Kateřina Klasnová má možnost vystoupit. Prosim.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dobrá, byla přijata tato námitka, a já tedy prosím o přestávku na klub Věcí veřejných v délce 49 minut.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já nyní vyhovím paní Kateřině Klasnové a vyhláším pauzu v jednání Sněmovny na 40 minut. (Nesouhlasné hlasy v sále.) Co jsem řekl? (Veselost v sále.) Aha, vy jste chtěla 49 minut. Tak budeme pokračovat za 49 minut přesně. (Potlesk napříč sálem.)

(Jednání přerušeno v 16.50 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 17.39 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, je 17.39 hodin, vypršel čas na přerušování jednání Sněmovny. Můžeme pokračovat následujícím bodem této schůze. Je to

20.

Vládní návrh zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) /sněmovní tisk 580/ - třetí čtení

Byla přerušena rozprava. Ještě se hlásí pan poslanec Stanjura, než se pustíme do rozpravy. Prosim tedy, pan poslanec Stanjura má slovo první.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, dovoluji, abych v souladu s § 59 jednacího řádu navrhl omezení řečnické doby na 10 minut a současně abych navrhl počet vystoupení každého poslance na dvě. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, zkusím to. Zazněl návrh na omezení řečnické doby na 10 minut a zároveň omezení vystoupení jednoho poslance na dvě vystoupení. Budeme tento návrh hlasovat. Odhlásím

vás všechny, požádám, abyste se všichni znovu přihlásili a proběhne hlasování o návrhu pana poslance Stanjura.

Pan poslanec Stanjura navrhl, abychom omezili lhůtu řečníka na 10 minut a zároveň vystoupení jednoho poslance aby mohlo být pouze dvakrát. Každý poslanec vystoupí dvakrát, lhůta 10 minut. To je to, co nyní hlasujeme.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout tato omezení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 77, přihlášeno je 169, pro hlasovalo 91, proti 77, takže to bylo přijato, omezení řečnické lhůty.

Pan poslanec Tejc se hlásí o slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, rozhodnutí je rozhodnutím Poslanecké sněmovny jako celku. Já bych chtěl jen upozornit na situaci, která se tady odehrávala v době obstrukcí a kdy řada kolegů z koalice argumentovala tím, že omezení řečnického práva je proto, že se jedná o obstrukci, protože kdyby to bylo ve třetím čtení, bylo by to jinak. Tam by se to dít nemělo. Jenom upozorňuji, že toto je třetí čtení. Nic víc, nic méně. (Potlesk)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Kováčik se také ještě hlásí o slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Paní a pánové, hezký dobrý podvečer, skoro již večer. Domnívám se, že samozřejmě vládní většina v Poslanecké sněmovně si může – co domnívám se, jsem přesvědčen o tom, že vládní většina si v Poslanecké sněmovně může odhlasovat takřka cokoli. Ostatně byli jsme v posledních týdnech a měsících svědky, že si odhlasovala doopravdy velké věci, a tak si klidně může odhlasovat i to, že k tak zásadnímu tématu, jako je tak obrovský majetkový přesun, a teď nezpochybňuji, že někdo má takový názor, někdo onaký, se omezuje řečnická lhůta. Ano, namítnete, že se i v deseti minutách toho dá hodně říci, dá se toho hodně říci i v jedné minutě, i v několika vteřinách samozřejmě, ale je symptomatické, že právě k tomuto tématu se snažíte zavírat ústa právě zrovna teď v pátek třináctého. Demokracie opět pláče. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak a můžeme se zřejmě pustit do rozpravy. Já si ale vzpomínám, jestli si to dobře vybavuji, že jsme končili rozpravu tak, že jsem přerušil poslance Miroslava Grebeníčka, a teď je tam první pan poslanec Jiří Šlégr. Je otázka, co je víc, jestli tabule, nebo

řídící. Tak já se pokusím to rozhodnout, že bych dodržel to, co jsem... (Porada mimo mikrofon.) Ano. Pan poslanec Grebeníček, tak jak to bylo, že jsem přerušil jeho vystoupení, nyní může vystoupit a bude pokračovat ve vystoupení tak, jak se to tady dohadovalo.

Prosim, pan poslanec Grebeníček vystoupí jako první.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, můj projev byl skutečně přerušen ve středu ve chvíli, kdy jsem se věnoval vývoji po roce 1918, který podobně jako vývoj po roce 1945 byl poznamenán poněkud zmateným průběhem politického převratu. Mj. jsem uvedl, že naděje, které vzbuzovala nově nabytá národní svoboda, byla pouze jednou stránkou skutečnosti. Tou druhou byla hrozba hladu.

Připomněl jsem i výstižná slova Ferdinanda Peroutky, který o této době napsal: "Strach před hladem vyrušoval členy národního výboru z uspokojení nad nabytou svobodou. Neklamali se v tom, že narazili na nebezpečí. Obávali se, aby divokost, již vzbuzuje hlad, nepřenesla se z bytů do ulic." Položil jsem důraz i na skutečnost, že pozemková reforma v roce 1919 byla pak docela logickým řešením stále se stupňující majetkové nerovnosti na venkově, která vyostřovala nejen ekonomické, ale také sociální, nacionální a náboženské problémy.

Vezmeme-li v úvahu dobové dokumenty, zjistíme, že první světová válka otřásla i religiozitou mnoha českých a moravských frontových vojáků a jejich hladových žen a dětí v zázemí. Někteří z těchto bývalých vojáků po skončení první světové války hlasitě a otevřeně vyslovovali své špatné mínění o církvi a o kněžích žehnajících za války císařským zbraním. Mnohý z nich byl za svou smělost kritizovat veřejně církev pohnán k československému soudu, který ho soudil podle starého rakouského, avšak v nové Československé republice i nadále platného zákona pro zločin rušení náboženství.

"V útrapách válečných," píše se např. v kronice jihomoravské obce Ivaně, "hledal lid potěchu u Boha. Konány časté válečné pobožnosti. U nás v Ivaně lidé sami vždy večer v kostele se scházeli k modlitbám. Čím však déle válka trvala, tím více důvěru v Boha velmi mnozí ztráceli. Z mnohých dobrých katolíků stali se nevěrci a rouhači, kteří se rouhali bohu, že takové utrpení na ně seslal."

Je také pravdou, že pražský lid v listopadu 1918 svrhl mariánský sloup, symbol pobělohorského temna. Ten sloup, který byl postaven uprostřed 17. století jako díkuvzdání Panně Marii za pomoc katolickým zbraním ve třicetileté válce, jako dík za ovládnutí protestantských českých zemí. Ano. Nejbouřlivěji probíhal popřevratový odklon od římskokatolické církve v Čechách, kde za poměrně krátkou dobu do sčítání lidu 15. února 1921, tedy tři měsíce před založením Komunistické strany Československa,

ztratila římskokatolická církev bezmála 20 % svých příslušníků, kdežto na Moravě jen 3,6 %. Za stejnou dobu naopak vzrostl počet evangelíků v Čechách o téměř 33 %, kdežto na Moravě jen o 14 %.

A tak například z jihomoravských katolických kazatelen převážně v německých soudních okresech znovu znělo varování před kacířskými Čechy, znovu se zbožnému římskokatolickému německému lidu připomínaly husitské vpády na jižní Moravu a to všechno splývalo v jeden mocný klerikálně nacionální proud: Pryč od Čech, pryč od kacířských Čechů s bezbožeckou českou vládou v Praze! Spojme německou a katolickou jižní Moravu s katolickým Rakouskem, které zůstalo Římu věrné.

Tomáš Garrigue Masaryk opakovaně upozornil, že klerikální království boží přijalo nejen otroctví a poddanství, ale i kapitalismus. V programu Moravské strany agrární je odstavec, prohlásil Masaryk, kde se žádá, aby stát zakupoval velké statky a z nich by dělal majetky selské. Není pochyby, kdyby církev skutečně byla ovládána duchem Ježíšovým, že by tento agrární program pomocí státu sama první chtěla prakticky provádět. Neboť není toto potřeba, jak Ježíš pověděl, aby jeden měl takové ohromné statky. K tomu pak Masaryk ještě dodal: Jestliže církev hlásí náboženství lásky, tedy ve jménu náboženství musí být ona první donucena, aby tento příkaz lásky konala.

Ano, Masaryk se dostával do konfliktu s katolickou církví jak po vzniku samostatného Československa nebo československého státu, tak i v dobách habsburské monarchie. Byl to právě Masaryk, kdo navrhl, aby byl postaven Husův pomník a kdo dal peníze na to, aby se začaly vydávat Husovy spisy. A do toho přišlo v roce 1892 výročí Komenského. Rakouská vláda zakázala oslavy tohoto českobratrského biskupa. Dokonce i na školách. Mezitím se odehrála soudní pře, kdy Masaryka žalovalo za údajnou urážku kněžského stavu 308 katechetů. Zbavit jej profesury a vyloučit ho ze všech rakousko-uherských univerzit se jim však nepodařilo.

Spory s církví samozřejmě pokračovaly. Pro katolickou komunitu se stal nepřitelem navěky. Vyřídili si to s ním posmrtně v publicistice, která vyhledala především po Mnichovu. Divili byste se, kdo všechno je pod revizemi českých dějin a pod útoky proti Masarykovi podepsán. Zajímavé jsou i následující formulace: Mnichov je trest boží. Nebo: Zhřešili jsme tímto státem, všechna moc nepochází od lidu, ale od Boha. Bůh si prý v Hitlerovi našel výkonnou sílu a hitlerovské Německo konkordátem z 20. června 1933 dostalo vlastně papežské požehnání. Vatikán tak byl prvním státem, který legalizoval Hitlerův nástup.

Masaryk byl ovšem nejen vzdělaný, ale i skromný člověk. Jediný majetek, který si nechal a na kterém mu na rozdíl od peněz nesmírně záleželo, byla jeho knihovna, v níž najdeme i tento známý epigram: Bůh, náš otec, pro chování deset nám dal příkázání, ale církev, naše máť zkrátila je v jedno

– plať. Řečeno jazykem víry, katoličtí preláti páchají až příliš často smrtelný hřích pýchy a lačnosti po mamonu a vlivu. Řečeno jazykem moderního světa, chtějí vydžusovat majetek a rozpočtové prostředky státu na své hypertrafované politické a ekonomické ambice.

Co tedy halí církevní preláti licoměrnými frázemi? Že chystají pro občany očistec, pro církev pak nebe na zemi. Jistý veršotepec to ovšem vyjádřil mnohem příkřeji: Bezkrídlý anděl svésil ruce, odchází s chmurným dovětkem – církev prý svatá, nenasytná, udává se asi majetkem. Pak by o všem leckdo mohl suše konstatovat: Darmo puká srdce sršatého Čecha, když kardinál Duka šťastný je jak blecha.

Dámy a pánové, kdo sleduje nejen naše, ale i cizí média, nemůže si nevšimnout, že všude na světě jsou lidé nuceni vybírat si z omezené nabídky na politickém trhu, a tedy hledat kompromis požadovaného a nabízeného, přijatelného a nepřijatelného. Uvědomuji si tuto skutečnost vždy, když někdo z vládních politiků, jejich mediálních poskoků začne sebestěpe tvrdit, že žádné referendum o limitech majetkového vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi není zapotřebí. Některá tvrzení a politické tanečky odpůrců referenda z řad dosluhujícího koaličního obludária a exponentů katolické církve natolik urážejí ducha demokratické občanské společnosti, že není možné k nim v žádném případě mlčet. Je třeba neustále bušit na vrata ideologicky zaslepené aroganci a neúnosnému způsobu zneužívání moci. A pokud si zkompromitovaná vládní koalice a její mediální přísluhovači nepřestanou pohrávat s občany našeho státu, pak se mohou dočkat velmi nepříjemného účtování.

Jedno je patrné a nad slunce jasné. Institut referenda nejen uznávají, ale i využívají ve všech civilizovaných právních systémech. Dokonce i neslavně proslulý generál Pinochet jej svého času povolil, a pokud se nemýlím, byl to zásadní krok k jeho definitivnímu pádu.

Ne, v případě referenda nejde o žádné spiknutí, ale o zcela běžný nástroj přímé demokracie.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Čas, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Ještě jednu porci. Přihlásil jsem se.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě jednou, dobře. Takže vyčerpáte i tu druhou. Ano. Tak dobře.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Ano, připomněl jsem Pinocheta, který referendum povolil. Ale chci konstatovat, v případě referenda nejde o žádné spiknutí, ale o zcela běžný nástroj přímé demokracie. Mnohé však nasvědčují tomu, že stávající vládní koalice není ochotna důkladně setr-

vávat na ústavnosti a demokratické účasti všech občanů na utváření dalších osudů našeho státu. A tak na jevišti pokrytectví a tupé arogance hraje ta naše česká demokracie opět své životní drama.

Ne, nemám rád jednostrannost. Mě skutečně příliš nezajímá, jak věci vypadají v médiích, ale jaké opravdu jsou. Nutno ovšem konstatovat, že někteří novináři přece jenom vylezli z osidel tržního bludiště. Svobodně a popravdě se snaží publikovat i to, že majetkové požadavky předložené katolickou církví, jak prokazují mnozí odborníci, jsou jen ubohou slátaninou bez řádného důkazového podkladu. Pokud by se Česká republika těmto jednostranným a neodůvodněným požadavkům podřídila, vytvořil by se tak další ekonomický tunel zralý na trestní stíhání hlavních aktérů.

Ano, jsem dlouhodobě přesvědčen o tom, že o vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi by měli naprosto demokraticky rozhodnout občané v referendu. Nepochybuji o tom, že by tím definitivně skončilo porušování práv většiny zvýhodněnou menšinou. I to je důvod, proč nyní navrhuji přerušit naše jednání v dané věci, a to do 17. listopadu 2012, tedy do doby státního svátku, Dne boje za svobodu a demokracii.

Dámy a pánové, děkuji za pozornost. (Potlesk z opozičních lavic.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Nyní požádám pana poslance Štěgra, který také má možnost – (Nesrozumitelné výkřiky ze sálu.) Omlouvám se, já jsem tady přehlédl – tedy skutečně tady mám – ale pana poslance Floriána mám jako prvního. (Poslanci z lavic stále nesrozumitelně vykřikují.)

Ještě pan poslanec Stanjura. Toho jsem už neviděl vůbec. Prosím, pan poslanec Stanjura může okamžitě.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já mám pozměňující návrh k tomu procedurálnímu návrhu, a to přerušit na 15 minut.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, tak je tady návrh procedury – přerušit projednávání na 15 minut. Pan poslanec Koníček má pozměňovací návrh.

Poslanec Vladimír Koníček: Pozměňovací návrh k pozměňovacímu návrhu pana poslance Stanjury – do 28. října.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Sakra to si budu muset psát (řečeno potichu, spíše pro sebe) – 15 minut do 28. října. Prosím, pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já chci říct, že to, co přednesl před chvíl-

kou pan poslanec Koníček, není v souladu s jednacím řádem Poslanecké sněmovny. (Poslanec Koníček nesouhlasí.) Nic takového není. Může se podívat na tyto paragrafy. On sám sebe pasoval do největšího znalce jednacního řádu, ale pozměňovací návrh k pozměňovacímu návrhu v tomto případě, v případě odročovacího návrhu, není možný.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Koníček tedy upřesní, jak to myslel.

Poslanec Vladimír Koníček: Pokud může podat pozměňovací návrh pan poslanec Stanjura, tak k pozměňovacímu návrhu já můžu podat pozměňovací návrh. (Poslanec Stanjura nesouhlasí.) Ano, tak to je v jednacím řádu. (Potlesk některých poslanců zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Stanovisko legislativy stručně je, že pan poslanec Koníček má pravdu. (Hukot, úsměv a potlesk poslanců z levé části sálu.) Já budu vycházet z toho, co se tady dozvídám. Jinak tady samozřejmě nechci dělat soudce ve sporech kolem jednacního řádu. Jenom tím zdůvodňuji teď, že budu postupovat tak, jak návrhy zazněly, a že je nechám postupně hlasovat.

Budeme hlasovat nejdřív návrh pana poslance... (Požadavek na odhlášení.) Mám vás všechny odhlásit, tak vás odhlašuji. Všichni se prosím znovu přihlaste.

Nejdřív budeme hlasovat poslední návrh pana poslance Koníčka, který podal návrh přerušit projednávání tohoto bodu, tedy vládní návrh zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi, do 28. října. Takhle to bylo předneseno.

Zahajují hlasování. Kdo je pro přerušení do 28. října, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 78, přihlášeno je 172 poslanců, pro hlasovalo 84, proti 88. Tento návrh byl zamítnut.

Další návrh byl návrh přerušit projednávání tohoto bodu na 15 minut.

Zahajují hlasování. Kdo je pro přerušení projednávání tohoto bodu na 15 minut, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 79, přihlášeno 173, pro hlasovalo 78, proti 79. Návrh byl zamítnut.

A můžeme pokračovat dál. (Poslanci v levé části sálu nesouhlasí a napovídají, co se má správně dít.) Aha, tak tu byl ještě původní návrh pana poslance Grebeníčka. Já se omlouvám, neslyšel jsem úplně všechno, co jste řekli v tom projevu.

Takže do 17. listopadu tohoto roku, předpokládám, budeme hlasovat ještě toto přerušení. Ano.

Zahajují hlasování. Kdo je pro přerušení do 17. listopadu, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 80, přihlášeno 173, pro hlasovalo 81, proti 90. Takže to bylo zamítnuto.

Snad už jsou to všechny návrhy na přerušení. Teď jsem viděl hlásit se některé, které mi připadaly jako faktické. Pan poslanec Husák. Bylo to tak?

Poslanec Jan Husák: Víím, že asi pobavím levou stranu spektra Poslanecké sněmovny, ale já musím vystoupit. Považuji to za svoji povinnost, protože jsem to slíbil lidem, kteří trpěli pod komunistickou nadvládou. Já jsem slíbil, že zlu hlášenému komunisty se budu bránit a vyslovím se k němu.

Již návrh, který přednesl pan Grebeníček, symbolicky je urážkou demokracie.

Co se týče jeho vystoupení. To vystoupení se rovnalo rétorice normalizačních let, komunistů z normalizačních let, komunistů z 50. let, kteří zavírali kněží, které si vzal pan Grebeníček do úst. Největší tragédií je, že tu pravdu pan Grebeníček zná, a přesto s tou pravdou manipuluje a obelhává všechny, kdo poslouchají jeho vystoupení.

Já jsem říkal, že by bylo správné, aby komunisté se sami zřekli hlasování v rámci tohoto zákona. Nevím, jestli je nyní dobře, že to vidí celý národ, že komunisté typu pana Grebeníčka jsou komunisté z 50. let, kteří používají stejnou rétoriku, a pan Grebeníček je opravdu komunistou, který potvrzuje to, jací by byli komunisté, pokud by zde vládli.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já mám teď sérii faktických přihlášených. Paní Kateřina... pak je to pan poslanec Bárta, který se přihlásil s faktickou.

Poslanec Vít Bárta: Já jsem chtěl jenom fakticky upozornit na to, že tato koalice nyní zablokovala odsunutí církevních restitucí díky hlasům Kristýny Kočí, Jaroslava Škárky a pana Humla. Myslím, že to stojí za pozornost. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A pan poslanec Kováčik nyní, prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Rád bych, pane předsedající, paní a

pánové, upozornil na to, co jsem tady říkal před několika měsíci v podobné situaci. Komunističtí poslanci včetně pana kolegy Grebeníčka jsou zvoleni do této Poslanecké sněmovny ve volbách, které jsou i Ústavou označeny za svobodné a demokratické. Svobodným a demokratickým rozhodnutím občanů, voličů, kteří byli právě panem kolegou Husákem těžce uraženi. Byli zařazeni do občanů druhé kategorie, kteří nemají právo cokoli tady říkat.

Mluvíme o svobodě názorů, mluvíme o svobodě slova a mluvíme o různých jiných heslech, pod kterými se téměř před 23 lety změnil poměr v této zemi. Mimo jiné tam bylo také heslo, jedno z nosných hesel – Nejsme jako oni.

Pan kolega Husák, jak symptomatické to jméno (smích některých poslanců KSČM), ukazuje, že hrozí nebezpečí, že by snad někdo téměř 23 let po oné společenské změně opět mohl být jako oni. Jenom připomínám, že pořád ještě v zásuvce mého stolku se nacházejí ony roušky na ústa, které si nasadíme v okamžiku, kdy budeme mít pocit, že svoboda slova, že parlamentní demokracie je tady doopravdy, ale doopravdy vážně ohrožena!

Huby nám zavírat nebudete! Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Grebeníček má faktickou.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, pokud Jan Husák nás chtěl přesvědčit o tom, že přece jenom je propastný rozdíl mezi ním a Janem Husem, tak se mu to dokonale podařilo. Santo subito! Tedy prohlaste ho svatým. (Poslanci sociální demokracie mezitím rozvinuli na svých lavicích velký transparent s nápisem: STOP nespravedlivým církevním restitucím.)

Ale zcela vážně. Při příležitosti 20. výročí svého pontifikátu papež Jan Pavel II. v rozhovoru pro italský list La Stampa mimo jiné prohlásil: "Ti, kdo jsou pro kapitalismus v jeho krajní podobě, mají sklon zavírat oči před tím, co dobrého udělal komunismus. Nevidí jeho vypětí, s jakým se staral o likvidaci nezaměstnanosti a o ubohé." Co k tomu dodat?

Proslulý autor antických řeckých komedií Aristofanes svého času prohlásil: "Před lidskou hloupostí jsou i bohové bezmocní." Jan Werich s odstupem let k tomu pak podotkl: "Bitva s lidskou hloupostí se nedá vyhrát, ale nedá se z té bitvy také utíkat, protože to by blbost zaplavila svět."

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Paní poslankyně Semelová je další faktická, kterou tady mám v pořadí. Přihlásila se? Ano?

Poslankyně Marta Semelová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, mě velice překvapuje, že pan poslanec Husák tady mluví o vystoupení Miroslava Grebeníčka jako urážce demokracie. Překvapuje mě to z toho důvodu, že o tom mluví člověk, který je tady za politickou stranu, jež spolu s ostatními krátí vystoupení poslanců v této Sněmovně, omezuje vystoupení ve Sněmovně a kromě toho mluví o demokracii člověk té strany, která zamezila tomu, aby občané této země se mohli demokraticky vyjádřit v referendu k daru církvi z majetku, který patří občanům. To je jedna věc.

Druhá věc. (Upozornění na čas.) Vy jste tady urazil obrovskou skupinu lidí, komunistů z minula. Mnozí z nich jsou vaši rodiče a byli jste to i vy! (Nesouhlas v části sálu. Bušení do lavic.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Další faktická je pan poslanec Rykala. Prosím, dvě minuty.

Poslanec Adam Rykala: Vážené kolegyně, vážení kolegové, proboha, já si tady připadám dnes celý den jako ve zlém snu. Já tady nebudu obhajovat komunisty, ať už jsou z komunistické strany, anebo z jiných stran, které jsou zastoupeny ve Sněmovně, protože ti největší komunisté přestoupili po revoluci do jiných politických stran. (Poslankyně z pravé části sálu: To není pravda!) Ale proboha, uvědomme si to, že se na nás dívají lidé! Že se celý den dívají lidé na divadlo, které tady předvádíme. A já si myslím, pokud tady máme obviněné poslance, v Poslanecké sněmovně, pokud tady máme poslance, ministry, kteří vyhrožují, že je asi nejvyšší čas Sněmovnu rozpustit a usnadnit a ulehčit lidem v této zemi a dát lidem možnost zvolit si rozumnější poslance do Poslanecké sněmovny. My nemáme právo tady už dál sedět, protože to, co předvádíme, je ostuda!

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Miroslav Opálka je další přihlášený s faktickou.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, chtěl bych prostřednictvím pana místopředsedy Zaorálka vzkázat panu kolegovi Husákovi: Když mluví za tu skupinu, která samozřejmě má v naší společnosti taky své místo, já jí to neupírám, tak aby nezapomněl taky na tu petici, kterou vypracoval Augustin Navrátil v roce 1987 29. listopadu v Kroměříži, kde připravil 31 podmínek. A v 21. podmínce se mimo jiné také žádají budovy k navrácení církvím. Ale o lesích, pozemcích a vodách tam opravdu nic není. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Huml je další fakticky přihlášený. Prosím, dvě minuty pro pana poslance Humla.

Poslanec Stanislav Huml: Děkuji za slovo. Byl jsem tady obviněn, že jsem způsobil to, že nemohl být odročen zákon, tedy třetí čtení, do 17. listopadu. Musím se přiznat, že i lidské tělo má své potřeby, a jak to říkal Rudolf v tom filmu, tak jsem to... Takže, vážení přátelé, protože tohle to není nevratné, tak já bych si dovolil dát také návrh na odročení do 17. listopadu, ať to není cvičení. (Potlesk v části sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Sedmnáctý listopad podruhé. Takže tady padl návrh, jestli jsem to správně pochopil, přerušit projednávání do 17. listopadu. Takže pan poslanec Bauer chce zřejmě jiný návrh.

Poslanec Jan Bauer: Vážený pane předsedající, dovoluji mi, abych navrhl krátký pozměňující návrh, a to návrh na přerušení na 15 minut. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pardon, teď jsem to nepostřehl – 15 minut přerušení. To už tady taky bylo. Je tady z obou táborů dvakrát stejný návrh. Legislativa mi na to nedává jasnou odpověď, takže prosím, pan poslanec Huml ještě jednou.

Poslanec Stanislav Huml: V tom případě se opravím a dávám návrh na přerušení do 18. listopadu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím? Kterého jste tedy řekl, pane poslanče? 18. listopadu, tak dobře. V tom případě hlasovat budeme. Já si ještě něco přečtu. (Konzultace s legislativou.)

Dobrá, budeme tedy hlasovat návrh pana poslance Humla, který navrhuje hlasovat přerušení projednávání tohoto bodu do 18. listopadu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro 18. listopad, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 81, přihlášeno 180, pro hlasovalo 84, proti 91, takže to bylo zamítnuto.

Můžeme tedy zřejmě, pokud není žádných námitek, pokračovat v rozpravě. Pan poslanec Bárta se ještě hlásí s faktickou.

Poslanec Vít Bárta: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, považuji za fakticky zapotřebí upozornit na to, že beru zpět osočení vůči panu Humlovi a vážím si jeho vyjádření. Zůstává to už jenom na dvou zbývajících, na panu Škárkovi, na paní Kočí. A je zapotřebí znovu připomenout, že tato koalice stojí na hlasech Kristíny Kočí a Jaroslava Škárky. Gratuluji!

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pokračujeme v řádné rozpravě, do které se přihlásil pan poslanec Šlégr. Ten má nyní možnost vystoupit třeba dvakrát deset minut, když bude chtít, v jednom kuse. To se mezitím také vyjasnilo. Takže jak mu bude libo, dvakrát deset minut, prosím, máte k dispozici.

Poslanec Jiří Šlégr: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážená vládo, kolegyně, kolegové, nechci opakovat argumenty, že to, co je zkratkovitě označováno za církevní majetek, je ve skutečnosti majetek veřejný, který církvi umožňoval její veřejnou službu. Tak to fungovalo poslední dvě století a nestalo se tak proto, že by osvícený rakouský císař Josef II. jednoho dne dostal nějaký podivínský nápad. Byla to zkušenost, která se odvíjela z opakovaných selhání bohaté církve s mocenskými ambicemi. Byla to církev, kterou bylo potřeba zbavit pokušení. Zásah císaře Josefa II. představoval snahu předejít nepřátelské odezvě obyvatelstva, jakou viděl v podobě Francouzské revoluce.

České obyvatelstvo má za sebou také vlastní a mnohem starší zkušenost z období husitské revoluce. K té nedali podnět sedláci a měšťané, ale chamtivost církve vrcholící prodejem odpustků a rozkladem celé instituce, kterou se nakonec pokoušeli ovládnout tři papežové současně.

Připomeňme si, že Husově kritice církve nakonec dal za pravdu při své pražské návštěvě i papež Jan Pavel II., muž, kterému patří místo v katolické síni slávy, jak je to vyjádřeno v jeho blahoslovenství. Češi mají od Husovy doby v krvi, že církev na scestí, církev v bohatství a moci je pro obyvatelstvo extrémně nebezpečná. Proto byly u nás josefínské reformy považované za konec období, kdy katolická církev prosazovala své zájmy bezohledným násilím. Konec období, kdy katolická církev v Čechách vyvracela víru, která v zemi převažovala předtím. Konec období, kdy katolická církev hromadila majetek, který mimo jiné procházel konfiskací majetku osob nekatolické víry.

Období násilného prosazování katolické víry v Čechách začalo po Bílé Hoře. Pokus o návrat k poměrům z té doby je v civilizované Evropě nejen nemravný, ale nepřijatelný, ale vlastně i směšný. Na tom žádná právní akrobacie plzeňského typu nemůže nic změnit. Nebude to větší pravda, ani když to napíšeme těmi největšími písmeny nebo když použijeme jiné kousky z plzeňského právního arzenálu. Ostatně i právo lze prosadit jen takové, kterému lidé věří. Poměry prosazené nedůvěryhodným právem lze snadno změnit.

Dejme tomu, že by se povedl pokus zneužít početní převahy vládní koalice ve Sněmovně a prohlásit to, co jde proti duchu našich národních dějin. Ale může to platit právě jen po dobu této početní převahy. Chvilí hrajete přesilovku, ale ta skončí. Ve společnosti jste izolovaným ostrůvkem,

proti kterému stojí 80 % veřejnosti, která čeká na příležitost, aby to vyjádřila ve volbách. To, co se píše v Ústavě, je pravda. Všechna moc pochází z lidu. Ne z vás, poslanci vládní koalice, ne z peněz, které dokážete nějaký čas z lidí ždímat, ale z vůle lidu, která je v klidných demokratických obdobích vyjadřována hlasováním ve volbách. A volby se blíží. Vy všichni, kdo budete o tomto majetku hlasovat, proto budete hlasovat i o své vlastní budoucnosti. Nebude to oběť tomu, co považujete za správné, jak se nám snažíte namluvit. Bude to vědomé nadbíhání obrovské privatizační příležitosti, dokud je okénko této příležitosti otevřeno. Jsou to příslovečná vrátka, kterými se liška žene do kurníku. To nemůže trvat věčně, nedokážete věčně hájit něco, na co nemáte právo.

Chcete převést veřejný majetek, který církvím nepatřil, byť jej někdy i užívala, na soukromý. Pak se nejedná o restituci, ale o privatizaci. Privatizace církve je něčím podobným jako privatizace zdravotnictví. Jedna je privatizace strachu ze smrti a druhá je pokusem o privatizaci smyslu života, pokusem o privatizaci víry, pokusem o prosazování víry mocí peněz. Peníze a víra k sobě patří, ale může to být jinak, než si mnozí myslí. Stačí se teď podívat, co se odehrává v Evropě, kde se ztrácí důvěra v hodnotu řeckých, španělských nebo italských peněžních závazků. Peněžní aktiva, kterým nikdo nevěří, nemají cenu. To samé se může stát církvi, jestliže veřejnost přestane věřit, že tu jde o něco jiného než o peníze. Taková církev se stane zbytečnou. A je skutečná záhada, proč katolická církev v Česku chce být právě zbytečnou dobrovolně.

Za časů Mistra Jana Husa by se řeklo, že se církev upsala ďáblovu mamonu. Dnes budou lidé volit jiná slova, ale smysl zůstává. Těžké může církev volat "nechte maličkých přijít ke mně" a sama se hrnout mezi největší lesní vlastníky v zemi a snažit se stát druhou nejmocnější hospodářskou korporací v republice. Z toho je zřejmé, že o maličké nejde. Nejde o prosté občany, jak bychom to přeložili z jazyka Bible. A o co tedy jde? Proč by si měli občané dělat starost o církev, která si nedělá starost o ně?

Způsob, jakým má být tento majetek převáděn církevním subjektům, představuje jasnou změnu pravidel, která platila pro všechny. Co to je za právo? Když se to hodí, platí pravidla jen pro někoho. To je jasná nespravedlnost. To je faul, který vyvolá oplácení. Každá nespravedlnost je nakažlivá. Nespravedlnost se snadno mění v mor, když se šíří. Řetěz oplácení se prodlužuje a je těžké jej zastavit. Katolická církev se teď chce obohatit na úkor celých generací a tím si koleduje o to, že bude působit v nepřátelském prostředí. To není hrozba, to je realistický odhad toho, co musí nutně následovat.

Ostatně církev sama to mnohokrát prožila ve svých dějinách. Nemá smysl vypočítávat historické epizody, kdy byla součástí krutého bezpráví, které šlo třeba až do krajnosti hořících hranic, jak nám to připomíná osud

Mistra Jana Husa a červencový státní svátek, jindy to bylo vyvraždění národní elity, co zahájilo obnovu postavení katolické církve v zemi. Připomíná nám to osud 21 popravených českých pánů, jehož výročí si připomínáme vždy v červnu. Katolická církev tato období obvykle překonávala díky svému mocenskému zázemí. Byla to období, kdy ji moc zkorumpovala a odtrhla od jejího poslání. Ve svých lepších obdobích církve rozdávala naději a sklízela víru, ve svých horších obdobích pak rozdávala teror a arogantní spolupráci s mocí a sklízela nepřítelství lidu a touhu po odplatě.

Přežila dvě tisíciletí jen proto, že nakonec dokázala návrat k tomu lepšímu. Byla to však velice klikatá cesta. Některé krize překonávala mocensky, jiné příkladnou skromností a mučednictvím. Takže má za sebou dvě tisíciletí zkušeností a nemá smysl jí radit. Nemá smysl řešit, co má dělat. Má však smysl říkat, co udělají občané sekulární společnosti, jejichž jsme reprezentanty. Byli jsme zvoleni na základě Ústavy, která nepovažuje církev za státní instituci. Oddělení církve od státu proběhlo už v roce 1918 při vzniku Československé republiky a od té doby je služba církve postavena na věčném posouzení společenských přínosů a nákladů.

Nyní se bavíme o podmínkách pro poskytování duchovních, sociálních, zdravotních a správních služeb, jak to v zásadě nastavil už Josef II. Veřejný majetek pro veřejnou službu, to je rámec, který občanům vyhovuje. Občané si nepřejí mocné soukromé vlastníky majetku na místě širitelů víry. Průzkumy ukazují, že 80 % občanů je proti vládnímu návrhu majetkového vyrovnání s církvemi. Nejsou proti církvím, ale nepřejí si nespravedlivé mocenské řešení. Průzkumy prostě ukazují, že 80 % občanů je proti tomu, aby majetek, který má dnes spíše charakter kulturního dědictví, byl odebrán většině a předán menšině. Pokřivená a scestná argumentace prelátů a vlády dosáhla jen toho, že katolická církev, která se aktivně hlásí praktikováním obřadů jen nepatrná menšina obyvatelstva, má stále menší důvěru.

My jsme zde zástupci občanů. Jsme zde od toho, abychom dali tvar jejich vůli. Jsme tu od toho, abychom z vůle občanů odvodili dlouhodobá pravidla. Jsme tu od toho, aby dohodnutá řešení vycházela z většinového souhlasu a ctily i práva menšin. Právem menšiny je duchovní a další služba církvi. Vůlí většiny je vytvoření základních podmínek pro poskytování těchto služeb, ale není jí přeměna církvi v byznys. Není jí obnova předjosefínského, nebo dokonce pobělohorského bohaté církve s mocenskými ambicemi.

Ctíme oprávněnou vůli většiny. Když to neuděláme, prosadí se bez nás. Teď nesmíme selhat a musíme dojednat zákon, který propojí oprávněnou vůli většiny s právy menšiny. Když totiž selžeme, probudíme ve společnosti mocné proudy, které menšinu převálcují. I to už se v našich

dějínách stalo. Vy, kdo prosazujete vládní návrh, se nepokoušíte o nápravu nespravedlností, ale fakticky se pokoušíte o vytvoření situace, která se může snadno zvrhnout v jejich zopakování.

Jestliže taková arogantní provokace občanů přeroste v lidový hněv vůči církvím, bude to špatná služba víře a morálce. Když selžeme, většina ve společnosti převálcuje menšinu tak, jak se to teď pokoušíte vy sami tady ve Sněmovně. Ve Sněmovně teď hrají poměry sil ve váš prospěch, ovšem jsou to prošlé poměry sil, které budou dříve nebo později patřit minulosti.

A ještě na závěr bych chtěl připomenout, že v letech 1990–91 bylo do vlastnictví katolické církve převedeno asi 170 komplexů. Arcibiskup pražský, hlava katolické církve v Čechách a na Moravě František Tomášek státu za tento dar v srpnu 1991 poděkoval a sdělil, že další majetky už katolická církev žádat nebude. Prohlásil doslova: "To je poslední nárok, který církev vznáší." Proto navrhuji stáhnout tento vládní návrh a vytvořit tak prostor k nalezení skutečného řešení. Pokud se to nestane, budu hlasovat proti tomuto vládnímu návrhu.

Děkuji za pozornost. (Potlesk v levé části sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A teď prosím, další přihlášený do rozpravy je pan poslanec Hulinský, pak to bude pan poslanec Chaloupka. Ale teď poslanec Hulinský. Prosím pana poslance, aby se ujal slova. Upozorňuji ho, že má k dispozici dvakrát deset minut.

Poslanec Petr Hulinský: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, odmítám používat ve vztahu k návrhu tohoto zákona termín restituce. Restituce znamená návrat do původního stavu. V tomto případě se však o návrat do původního stavu nejedná, což přiznávají všichni už jen tím, že zavrhují výčtový zákon, který by přesně vymezil rozsah majetku, který by se měl církvím tímto zákonem věnovat. Stejně tak je nutné vnímat problém tzv. oprávněných osob, kdy tento zákon dosud ruší akceptovaný princip restitucí.

Dovolte mi odcitovat ústavního experta Univerzity Karlovy Jana Kudrnu: "Dosud byly majetkové restituce omezeny vždy na fyzické osoby. Sice došlo k určitému předávání majetku právníckým osobám, ale ve zcela jiném režimu. V případě církví a náboženských společností má v tomto směru dojít k průlom. Někteří hovoří o zvláštních křivdách vůči členům církví a náboženských společností. Zde se sluší připomenout, že křivda byla spáchána fyzickým osobám, protože ty byly postihovány. Na ně se ale vztahují jiné předpisy, například o soudních a mimosoudních rehabilitacích, zákon o třetím odboji, a v tomto směru tedy dochází k další disproporcii, protože jiné právnícké osoby pro život českého národa s ním spjaté neméně než církve a náboženské společnosti nerestituovaly vůbec."

Rád bych uvedl šest základních argumentů proti přijetí zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi.

První argument. Jak jsem již uvedl, umožňuje návrh zákona prolomení hranice 25. února 1948, čímž ohrožuje základní politický axiom jak domácí, tak i zahraniční politiky československé a české demokracie po listopadu roku 1989. Děje se tak především prostřednictvím ustanovení o tom, že stát má vydávat věc, která byla součástí původního majetku církví a náboženských společností a stala se předmětem majetkové křivdy, kterou utrpěla oprávněná osoba nebo její právní předchůdce v rozhodném období v důsledku mj. nedokončení řízení o nároku nebo neuspokojení nároku podle Benešových dekretů, zákona o neplatnosti některých majetkoprávních jednání z doby nesvobody z roku 1946 nebo podle obdobných právních předpisů. Hlavní trik návrhu zákona spatřuji v tom, že oprávněná osoba po přijetí zákona prokáže, že její majetek do 25. února 1948 nebyl právoplatně zabrán, a tudíž se církevní právnícké osoby stanou vlastníky majetku, který tyto osoby vlastnily v rozsahu k roku 1919, tedy před první pozemkovou reformou.

Ohrožení 25. února 1948 jako základního politického axiomu znamená podle mne ztrátu jistoty domácích vlastnických vztahů, destabilizuje vztahy se sousedními státy, je porušením hráze proti nárokům Sudetoněmeckého landsmanšaftu; a vzpomeňme, jak československá a česká diplomacie vynaložila obrovské úsilí, aby ve všech mezinárodních smlouvách nebyla tato hranice prolomena. Nezapomínejme ani na to, že tato otázka byla velkým tématem i v době jednání o vstupu ČR do EU a též byla obhájena. Prolomení hranice 1948 relativizuje řadu zásadních politických dokumentů, jako například Česko-německou deklaraci, v níž se v čl. IV. jasně říká: "Obě strany se shodují v tom, že spáchané křivdy náleží minulosti, a že tudíž zaměří své vztahy do budoucnosti. Právě proto, že si zůstávají vědomy tragických svých dějin, jsou rozhodnuty nadále dávat při utváření svých vztahů přednost dorozumění a vzájemné shodě, přičemž každá strana zůstává vázána svým právním řádem a respektuje, že druhá strana má jiný právní názor. Obě strany proto prohlašují, že nebudou zatěžovat své vztahy politickými a právními otázkami pocházejícími z minulosti." Pokud se však právní řád změní, což předložený návrh zákona dělá, Česko-německá deklarace přestává být jakoukoliv ochranou před vznášením nových nároků.

Druhý argument. Zákon zakládá zásadní nerovnost mezi osobami. Především český stát by vědomě poškodil miliony vlastních občanů, fyzické osoby, restituenty, vlastníky pozemků pod silnicemi II. a III. třídy ve svém důsledku ve prospěch bezprecedentního majetkového prospěchu cizího státu. Majetek po roce 1989 se nevracel žádným jiným českým, tím méně cizím právníckým osobám. Církve tak samy zásadně porušují jimi de-

klarovaný princip "co bylo ukradeno, musí být vráceno", pochopitelně všem, až po nabytí právní moci správního rozhodnutí, že se fyzické osobě pozemek dle zákona č. 229/1992 Sb. nevydá a že i příslušná náhrada mohla být uplatněna, tento restituční nárok u Pozemkového fondu, který nominální hodnotu restitučního nároku zjišťoval na základě znaleckého posudku podle příslušné oceňovací vyhlášky v cenách ke dni 24. června 1991. Církvi však náhrada ve výši 59 mld. je přiznána na základě zcela defektní, nestandardní a nepřežkoumatelné hodnoty a metody, kdy je vycházeno z ničím nepodložených soupisů původního a neudatelného majetku za použití tržní ceny k datu zabránění. Ve svém důsledku jde o nejméně čtyř- až pětinasobek hodnoty restitučního nároku pro fyzické osoby. Očekávám, že dojde nepochybně k vlně žalob, ale i k tomu, že stát poškodí své vlastní občany ve prospěch majetkového prospěchu cizího státu Vatikán.

Pod silnicemi II. a III. třídy, které byly převedeny na kraje, se nacházejí pozemky tisíců občanů této země. Vzpomeňte, jejich nároky vznikly dávno, jejich výše je přesně stanovena cenovým předpisem. Tyto nároky nebyly uspokojeny z důvodu nedostatečných finančních prostředků státu, resp. krajů. Žádné jiné právnické osobě s výjimkou obecně prospěšných sportovních svazů nebyl vrácen majetek zabraný po 25. únoru 1948. Spoluprolomením hranice tohoto data se otevírá prostor pro uplatnění zcela nepředstavitelných nároků prvorepublikových právnických osob v celkově nezjistitelném vlastnictví. Církve a řády prostřednictvím návrhu hodlají legalizovat v některých případech skutečnost, že na svých listech vlastnictví eviduje neoprávněně majetek stát, tj. majetek, který jim byl před 25. únorem 1948 právoplatně zabrán. Chceme-li příklad? Královská kolonie premonstrátů na Strahově v katastrálním území Úhonice, Chýně, Litovice, Nenačovice.

Třetí argument. Hovořil jsem o Vatikánu. Ano, největším konsolidovaným vlastníkem nemovitého majetku v ČR se stane cizí stát, tento cizí stát Vatikán. Vatikán, s nímž nemá ČR sjednanu žádnou smlouvu o vzájemných vztazích. Vatikán, který je od 1. ledna letošního roku zařazen USA na seznam států, kde hrozí praní špinavých peněz. Nezapomínejme na vatikánskou banku IOR, v níž mohou skončit veškeré výnosy z případného prodeje majetku Vatikánu v ČR, (která) se zmítá ve skandálech spojených s praním špinavých peněz. Že není Vatikán členem Evropské unie, zde zdůrazňovat určitě nemusím.

Čtvrtý argument. Návrh zákona díky své konstrukci skrytě zajišťuje, aby objem fyzicky vydávaného majetku církvim a řádům byl výrazně vyšší než ten, jaký je předpokládán v návrhu, tedy zhruba 250 tis. ha. To je podle mého názoru hlavní, dovolte mi ten výraz, trik celého návrhu. Na základě nepřesných a zmanipulovaných seznamů se předpokládá vydání zhruba 250 tis. ha. Na základě toho předpokladu je však v návrhu zformulován

princip, jaké pozemky se budou vydávat, bez toho, aniž by byly jakékoli záruky maximálního objemu vydávaného majetku. Církvim a řádům je tak vystaven bíanco šek při prolomení hranice 25. února 1948, což zákon umožňuje, a dokonce předpokládá, že dojde k tomuto, že princip zákona bude uplatněn velmi důsledně a objem vydávaného majetku bude daleko vyšší. Návrh však stanoví princip, nikoli objem majetku. Tento je pouze orientační, resp. úmyslně zavádějící. Návrh je připraven tak, že pokud oprávněné osoby prokážou skutečnost, že k zabránění před 25. únorem 1948 došlo neoprávněně, že revize pozemkové reformy schválená zákonem číslo 142/1947 Sb. nebyla dokončena, mají na zabrané pozemky nárok. Návrh zákona by měl jasně stanovit okamžik zabránění podle zákona číslo 142/1947 Sb., jak tomu bylo v zákoně 229/1991 Sb., ustanovení § 32 odst. 2, kdy k zabránění zákona... 142/1947 Sb. došlo fyzickým osobám k zabránění majetku. Jako např. mohu uvést sedm vybraných katastrálních území ve středních Čechách: Nenačovice, Drahelčice, Litovice, Horoměřice, Kněžívka, Chýně a Úhonice. Při důsledném dodržení hranice 25. února 1948 by nedošlo k vrácení žádného majetku. V případě prolomení hranice by došlo k vydání o zhruba 680 ha navíc. A to je, vážené kolegyně a kolegové, výsledek porovnání pouze sedmi katastrálních území. V ČR je přitom celkem 13 027 katastrálních území. Finální objem vydaného majetku tak může být výrazně vyšší než 250 tis. ha.

Pátý argument. Obávám se, že vydání obrovského majetku, navíc daleko za rámec odhadu návrhu zákona, bez jeho řádné evidence a prostorového zobrazení může dojít k ohrožení některých funkcí států či krajů, ohrožení schopnosti poskytovat služby občanům. Výjimka ochrany veřejně prospěšných staveb je zcela nedostatečná, protože nelze ve lhůtě 12 měsíců reálně veřejně prospěšné stavby zřídit, schválit, a bude-li dle návrhu jejím vlastníkem církev, tedy dovoleno v důsledku stát Vatikán.

Šestý argument. I Evropská komise se podívuje předloženému návrhu zákona a upozorňuje ve své zprávě ze dne 11. května 2012, že jeho schválením se zadlužení českého státu zvýší o dalších 1,5 %, a to v době propadu evropských ekonomik jako celku. S ohledem na vývoj v Řecku, Itálii, Španělsku může dojít ke snížení ratingu ČR a ke zdražení dluhové služby. Podle mých zjištění a informací taková přenosná hodnota neproběhla, konzultace s ratingovými agenturami také ne.

Jsem přesvědčen, že vydáváním obrovského majetku zejména katolické církvi dojde k vytvoření zásadní ekonomické nerovnosti mezi politickými silami. Křesťanské strany a křesťanské názorové proudy v hlavních politických stranách výrazně posílí. Občanské strany nebudou moci konkurovat této hospodářské převaze, a to v situaci, kdy drtivá většina občanů České republiky jsou ateisté.

Z hlediska cílů skutečných autorů návrhu zákona není podstatné, že

byly obce vyřaty ze seznamu povinných osob. Ve skutečnosti však návrh umožňuje zpochybnit i tuto skutečnost díky argumentaci o neoprávněném zvýhodnění obcí.

Vztah českého státu a církví a řádů se vytvářel po dlouhá staletí, často turbulentním způsobem. Jednou ve prospěch církví a řádů, podruhé ve prospěch státu habsburského či komunistického. Návrh historickým způsobem zasáhne do složité alchymie vztahů. Církev v minulosti byla velmi významným majitelem půdy, avšak podle šlechty a českého velkokapitálu. Ti poslední však majetek zpět nezískali.

Dámy a pánové, na rozdíl od kolegů z pravice se nedomnívám, že Masaryk či Beneš byli zloději. Dokonce toto nařčení odmítám, byť je kulatně skryto do věty "co bylo ukradeno, musí být vráceno". Odmítám se však v majetkových poměrech vracet před josefínské reformy, které stály na počátku rozmachu českého národního obrození. Proto nemohu tento návrh zákona podpořit, a zároveň navrhuji přerušení tohoto bodu do 6. 7. roku 2013.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Úplně přesně jsem nezachytil datum. Pane poslanče, prosím vás, 2013? 6. 7. 2013. Tady zazněl návrh na přerušení projednávání bodu do 6. 7. roku 2013. Je tu návrh nás odhlásit. Já vás tedy všechny odhlašuji. Kdo chce hlasovat – prosím? Pozměňující návrh. Budu si to psát. 6. 7. 2013.

Teď je tu pan poslanec Bauer, který chce navrhnout pozměňující návrh.

Poslanec Jan Bauer: Vážený pane předsedající, milé dámy a pánové, dovoluji mi, abych navrhl pozměňující návrh, a to přestávku v délce 14 minut. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Čtrnáct minut. Pan poslanec Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane místopředsedo, dovoluji mi také podat pozměňovací návrh k pozměňovacímu návrhu pana poslance Bauera, a to aby přerušení trvalo do 30. září tohoto roku. Ne proto, že mám svátek, ale proto, že má svátek Jeroným, a Jeroným Pražský patřil také mezi ty, kteří skončili v Kostnici upálením. Myslím, že by to bylo symbolické. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím, budeme hlasovat. Poslední návrh byl návrh pana poslance Jeronýma Tejce na Jeronýma. Budeme tedy hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro 30. září, do tohoto data přerušit projednávání tohoto bodu, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 82, přihlášeno je 158, pro přerušení hlasovalo 77, proti 80, takže to neprošlo.

Budeme hlasovat další návrh, to byl návrh pana poslance Bauera a ten byl hlasovat přerušení 14 minut.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přerušení na 14 minut, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 83, přihlášeno je 161 poslanců, pro hlasovalo 66, proti 80, toto bylo zamítnuto.

Poslední návrh byl návrh pana poslance Hulinského, ten navrhoval přerušit toto jednání do 6. 7. roku 2013.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přerušení do 6. 7. 2013, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 84, přihlášeno je 163 poslanců, pro hlasovalo 79, proti 84, takže i toto přerušení tedy bylo zamítnuto.

A my můžeme pokračovat dalším přihlášeným, kterým je poslanec Otto Chaloupka.

Poslanec Otto Chaloupka: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych vás chtěl všechny uklidnit. Je tady trochu rozruch, nervozita. Řešíme tady zákon, kteří někteří, no mnozí lidé nazývají tunelem. A já bych vás chtěl uklidnit, že v tom nejsme sami, protože jsem se dnes v televizi dozvěděl, že ve Spojených státech objevili pod hranicí mezi Mexikem a Spojenými státy tři tunely. Takže já si myslím, že my jsme na tom ještě celkem dobře. Akorát mě napadá, kdo to tam byl od nás zařídít.

Nevím, jestli je to náhoda, že v jednom týdnu projednáváme dvě záležitosti, které jsou si v jedné důležité věci tak podobné – návrh zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a žádost policie o vydání bývalé ministryně k jejímu vyšetřování ohledně pochybné transakce v jejím resortu. Já osobně tuto souhru náhod vítám, ale myslím si, že by ji vítat měla i současná ministryně kultury, která je připravena podepsat tento zákon, o kterém se tady bavíme už nějaký čas. Té by mělo být konečně jasné, že být bílým koněm se už nemusí vyplácet, že už to není tak bezpečné. Ministr je opravdu zodpovědný za svá rozhodnutí, a to i přestože se nám tady vedení TOP 09 snažilo nějakou dobu namluvit, že tomu tak není.

Vážená paní ministryně kultury prostřednictvím předsedajícího, necháváte se vmanipulovat do něčeho, za co ponese zodpovědnost vy.

Nenechte se uklidňovat, že vám se nic nemůže stát, že je všechno v pořádku. Vaši rádcové k vám nejsou opravdu upřímní. Za Ministerstvo kultury jste zodpovědná vy.

Já se pokusím ještě jednou tady zopakovat – zazněly tady veškeré argumenty pro, proti, spousty řečí, které nedávaly vůbec žádný smysl. Možná v únavě po celodenní práci se někdo nechá přesvědčit, že tento návrh je zcela legitimní a naprosto nezpochybnitelný, avšak způsob provedení je špatný a navrhovaný zákon má celou řadu rizikových nedostatků.

Připomínám, že napravení křivd způsobených minulým režimem, připomínám to popáté, podesáté, tedy i křivd způsobených církvím, podpořím, ale musí jít o nápravu poctivou, spravedlivou a nápravu transparentním způsobem. Znovu připomínám, že mluvíme o nevratném procesu, o procesu, který nastaví vztah mezi státem a církvemi, ale i veřejností a církvemi na další desetiletí. Zvažujeme tedy všechny argumenty obzvláště bedlivě a s velkou vážností.

Z tvrzení odborníků k otázce církevního narovnání jasně vyplývá, že tímto zákonem spojujeme dvě různé věci, spojujeme hrušky a jablka. Vyjádřeno slovy jednoho z našich předních odborníků prof. Václava Pavlíčka, spoluautora naší Ústavy: "Je historickou skutečností, že mnohý majetek církví nikdy nenáležel, ale že církev byla pouze jeho správcem, čímž tento zákon spojuje dvě věci – křivdy způsobené komunisty s údajnými křivdami způsobenými v době první republiky, kdy byla provedena odluka církve od státu."

V této souvislosti je třeba poukázat na fakt, že obdobné způsoby odluk a principiálního rozdělení odpovědnosti světské a odpovědnosti náboženské probíhaly od druhé poloviny 19. století do 30. let 20. století po celé Evropě, neboli není možné se tvářit, že postavení církví v Československu za první republiky bylo unikátní či nemělo obdoby v zahraničí.

Proč stát přistupuje k církvím oproti restituentům z 90. let značně exkluzivně a majetek katolické církve neúměrně nadhodnotil? Tím jen dává prostor pro další křivdy a vleklé spory. Uvědomme si, že není přece možné napravením jedné křivdy působit křivdy další. Pravidla při navrácení majetku musí být stejná už kvůli udržení vážnosti státu a autoritě církví. Jde mi o to, aby byla garantována stejná pravidla jako v rámci vyrovnání v 90. letech, to znamená skrze jasný výčet vráceného majetku, a kde důkazní břemeno vlastnictví majetku je na straně církví, tedy nikoliv na straně státu. Znovu opakuji, jde o nevratný krok, který bude mít zásadní majetkové a právní dopady pro společnost, a česká veřejnost na počátku 21. století si stejně jako církev zaslouží principiální, férové a transparentní řešení. A to současný vládní návrh rozhodně nenaplnuje.

Je důležité si uvědomit, že ti, kteří vás vyslali do Sněmovny, dámy a

pánové, tedy veřejnost a voliči, jsou také ve velké většině proti tomuto způsobu řešení.

Bible říká, že děti nenesou vinu za hříchy svých rodičů. Nemáme tedy nést vinu za skutky svých předků, ale dnes naším rozhodnutím můžeme zadlužit naše děti za křivdy, údajně, podotýkám, údajně způsobené našimi předky.

Nemusím opravdu určitě opakovat, že já tento návrh zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi v navržené podobě nepodpořím. Děkuji vám. (Potlesk z lavic poslanců VV.)

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Mám tady faktickou poznámku pana poslance Hamáčka, který má přednost.

Poslanec Jan Hamáček: Děkuji. Dámy a pánové, já nebudu zdržovat. Nicméně bych chtěl obrátit vaši pozornost k hlasování o protinávrhu k návrhu kolegy Hulinského, který zde přednesl kolega Bauer. Já chápu, že žádný zákon nenařizuje poslanci, aby hlasoval pro svůj vlastní návrh, nicméně to, že kolega Bauer hlasoval proti tomu, co sám navrhl, vypovídá o tom, že nemá valné důvěry ve své vlastní návrhy. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Pan poslanec Vojtěch Filip se hlásí přednostně a má neomezený prostor. Aby bylo jasno, na toho, kdo má přednostní právo, se nevztahuje limit dvakrát deset, takže pan poslanec Filip je mimo tento limit.

Poslanec Vojtěch Filip: Já jsem se přihlásil s přednostním právem a nemyslím si, že bych zneužil svého oprávnění, abych mluvil déle než ostatní. Nemyslím si, že by to bylo vhodné. Ale mám zásadní čtyři poznámky.

První poznámkou je otázka smyslu zákona. Je zřejmé – a nebudu to tady nijak dokazovat, protože bych opakoval slova mnohých předřečníků –, že nejde o restituci. Jde o dar, a tak se ptám, jestli má český stát na dary v situaci, kdy trvale zvyšujeme státní dluh. Co bude bonusem pro český stát, pro občany České republiky za tento dar? Bude větší ekonomická prosperita, bude větší klid ve společnosti, nebo místo klidu, a tedy možnosti lépe hospodařit, lépe tvořit, bude spíše v české společnosti tak velká nervozita, nebo dokonce situace, kterou tady popsal jeden z mých předřečníků, že dojde – myslím, že Jiří Šlégr to popsal poměrně slušně – k tomu, že i dobře míněná myšlenka bude zatracena a změněna zcela opačným znaménkem?

Při trvalém zadlužování státu a chudnutí většiny lidí, které doprovází je-

jich ústavní právo na majetek, protože ho ztrácejí a nemají šanci obnovit pro sebe a pro svoji rodinu majetkové poměry, které měli předtím, protože jejich mzda v porovnání k jejich práci, jejich náklady na život se nerovnejí prosté reprodukci a reprodukce tam nenastává – to je z pohledu mezinárodního práva, práva na rozvoj, které zakotvuje mezinárodní pakt o občanských a politických právech, dokonce porušením základních práv a svobod a je to odebrání práva na majetek. Uvědomme si, jak velké procento lidí v našem státě toto právo na majetek ztrácí tím, že vlády České republiky postupně uvádějí čím dál větší množství lidí do chudoby.

Smyslem takového zákona by mohlo být to, že se zlepší majetkové poměry jak České republiky, tak církvi, tak ale i celé společnosti.

V tomto ohledu nemohu jinak, než se zeptat předkladatelky za vládu paní ministryně kultury, co ví o tom, že v České republice působí řád strážců koruny a meče krále zlatého a železného, který rozhodnutím svého velmistra se rozhodl založit obchodní společnost, tedy třetí odnož tohoto řádu, jako akciovou společnost s akciemi na doručitele s jasným úmyslem rozprodat takto získaný majetek. Myslím si, že pro to, abychom mohli hlasovat byť o vydání některých věcí např. podle seznamu – a říkám to proto, že se ve své poslední poznámce budu zabývat legitimitou takového návrhu –, tak by bylo vhodné, abychom takovou odpověď znali. Nemyslím si, že by neměla být známa minimálně tomu nejvyššímu orgánu státní správy České republiky ve věci církvi a to je Ministerstvu kultury. Tuto otázku doufám, že si paní ministryně zaznamenala, že mi na ni bude schopna ještě před hlasováním odpovědět.

Druhá věc, nebo třetí poznámka, pokud bych tu obchodní společnost vzal jako poznámku druhou, je historický kontext. Nebudu nahrazovat žádného z těch, kteří tady jasně řekli to, co v historii bylo, co vzniklo a co také zanikalo. Jenom chci připomenout to, co tady výslovně řečeno nebylo a co jsem si připomněl. Je to myslím šest let, před Staroměstskou radnicí v Praze při vzpomínce na popravené české pány po bělohorské porážce. Dvacet šest těch popravených bylo evangelíků, jeden byl katolík. Všem 27 byl veškerý majetek zabrán a odevzdán buď přímo katolické církvi, nebo katolické šlechtě, kterou sem Habsburkové nasadili do České republiky, aby obnovili poměry, které česká společnost od 15. století tvrdě s pomocí neustálé práce a vzdělávání chtěla změnit. Nebudu nahrazovat ani historické paralely, které by k tomu mohly vzniknout. Ale myslím si, že je důležité to připomenout, a tak mi dovolu, abych pouze odkázal na jednoho z největších českých historiků, který se dobou pobělohorskou zabýval, pan prof. Bílka, a odkázal vás na jeho studie.

A nyní mi dovolu otázku, která se týká přímo nás, naší odpovědnosti ústavní, a připomenout, co jsem tady říkal už několikrát. Princip demokratického právního státu stojí na účtě k zákonům a na principu legitimacy a le-

gality. Je jistě možné, že Poslanecká sněmovna, Senát, příp. Poslanecká sněmovna, která přehlasovala Senát a přehlasovala případné veto prezidenta, rozhodne o tom, že takový zákon vznikne. Zákon jistě bude legální, protože vznikl poměry, které předpokládá Ústava České republiky a zákon o jednacím řádu a zákon o Sbírce zákonů, pokud bude takový zákon vyhlášen. Problémem z pohledu ústavnosti – a tady myslím, že nebudu nic nového svým kolegům z právnické praxe říkat – je, že Ústavní soud může posuzovat i princip legality. A jistě by bylo vhodné, abych vás teď upozornil na to, že v případě, že takový zákon bude schválen, jsem připraven pracovat na ústavní stížnosti, kterou bych Ústavnímu soudu České republiky předložil spolu s kolegy, anebo jen spolu s těmi, nebo byť za jednu fyzickou osobu, která může být poškozena rozhodnutím a schválením tohoto zákona, protože i takovéto právo jedné fyzické osoby obrátit se na Ústavní soud, pokud se cítí poškozena, tady existuje a může samozřejmě erodovat takto připjatý zákon.

Princip legality říká, že je třeba postupovat podle zákona. Princip legitimacy říká, že není možné, aby zákony vznikaly v rozporu s Ústavou, v rozporu s tím očekáváním, které má občan České republiky v případě rozhodnutí zákonodárce.

V této souvislosti mi dovolu, abych se obrátil zejména na kolegy poslance a poslankyně, kteří byli zvoleni na kandidátní listině Věci veřejných. A je mi lhostejné, jestli jsou nezařazení, nebo jestli vstoupili do platformy paní místopředsedkyně vlády Karolíny Peake, tedy do liberální demokracie, anebo jestli zůstali věrni svému volebnímu programu. V tomto volebním programu takto zvolení poslanci deklarovali svým voličům, že pro úplné vypořádání poměrů s římskokatolickou církví, což je jistě neúplné, protože paragrafy tohoto zákona říkají o jiných církvích, budou prosazovat pouze navrácení sakrálních staveb s výjimkou Katedrály sv. Víta na Pražském hradě a ostatní majetek, zejména polnosti a lesy, převedou obcím a státu. To je konkrétní citace z volebního programu politické strany Věci veřejné.

Vy všichni, kteří se zpronevříte tomuto svému volebnímu programu, budete hlasovat proti principu legitimacy, protože není vašim legitimním právem, abyste postupovali způsobem, který nemohou vaši voliči očekávat. A oni ho také neočekávají. V tomto ohledu to bude velmi silný argument pro Ústavní soud, protože vy jste v podstatě podvedli své voliče. Přirovnám, když už mluvím o své právnické profesi, každého poslance k advokátu, který zastupuje občana. Myslíte si, že by si kterýkoli občan nechal líbit, že by jím zvolený advokát postupoval v rozporu s udělenou plnou mocí proti zájmům toho, kdo si ho zvolil? Okamžitě by mu takovou plnou moc vypověděl, pokud by ho přímo nežaloval za zneužití té plné moci nebo za jiný trestný čin, který by tím mohl spáchat. A vy, kteří jste slíbili něco

lidem ve volbách a získali jste na základě odevzdaného hlasu ve volbách svůj mandát poslance a máte právo zastupovat ty, kteří vás volili – jich se zeptejte, jestli vám dali právo hlasovat pro takový zákon. Zejména na to upozorňuji ty, kteří nadále udržují tuto vládní koalici. To jsou ty hlasy, které mohou být rozhodující. A neztejte se na mě, máte před sebou volbu: buď být považováni za čestné občany, nebo za podvodníky. Vaše rozhodnutí bude v každém případě, pokud schválíte vládní návrh zákona, nelegitimní! A jako takový (?) s tím počítejte.

Rád bych vám připomenul, vážené paní kolegyně a páni kolegové, že rozhodnutí v Poslanecké sněmovně někdy bývá jednoduché, jindy bývá velmi těžké a někdy bývá nejtěžší vysvětlit vlastním voličům váš postup. Chtěl bych, aby každý z nás přes všechny hádky, které tady v poslední době máme, se mohl svým voličům podívat přímo do očí a necítit se provinile proti tomu, co se tady odehrálo. Takový zákon, který jste připravili, je nejen proti vůli 80 procent občanů České republiky, je nejen poškozující jejich ekonomické a státní zájmy, ale byl by v každém případě nelegitimní.

Děkuji vám. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka – pan poslanec Ivan Ohlídál. Prosím.

Poslanec Ivan Ohlídál: Vážená paní předsedkyně, vážení kolegové, vážené kolegyně, dovoluji mi, abych předložil procedurální návrh. Navrhuji totiž, aby projednávání tohoto zákona bylo přerušeno do 15. září tohoto roku. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, udělal jste to v rámci faktické poznámky. Já se domnívám, že to není správný postup. Navrhujete tedy... Pan kolega Ohlídál navrhuje přerušování této schůze do 15. září? Rozuměla jsem dobře, pane kolego, do 15. září? Do 15. září.

Pan kolega Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, já bych nekomplikoval situaci, která by mohla hrozit námitkou, tak si dovoluji osvojit si tento návrh tak, aby to nebylo zpochybněno, a děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní tedy, ano, byl to návrh takto uvedený. Pan kolega Bauer.

Poslanec Jan Bauer: Vážená paní předsedkyně Poslanecké sněmovny, vážený pane místopředsedo Poslanecké sněmovny, chybějící, milé dámy a pánové, dovoluji mi, abych přednesl pozměňující návrh, a to

přerušeno na 15 minut. – Pardon, já se omlouvám, neviděl jsem vás (k místopředsedovi Zaorálkovi). Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Na 15 minut? Špatně jsem rozuměla, promiňte mi.

Poslanec Jan Bauer: Omlouvám se, je pátek třináctého – na 16 minut. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Na 16 minut. Tak to jsou návrhy, o kterých tedy budeme hlasovat. Pan kolega Zaorálek.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já jsem to úplně nepochopil. Pan poslanec Bauer říká, že tady nejsem? (Poslanec Bauer z místa: Už jsem se omlouval, neviděl jsem vás.) Nevadí, aspoň bych tedy dal, když už tady jsem, návrh na 16. září.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Šestnáctého září. Takže to jsou ty tři návrhy, které nás budou pronásledovat během projednávání tohoto bodu, jak se zdá. Budeme hlasovat nejprve o pozměňovacím návrhu pana místopředsedy Zaorálka k pozměňovacímu návrhu pana kolegy Bauera. Pan místopředseda Zaorálek navrhuje přerušit projednávání tohoto bodu do 16. září. Je zde žádost na odhlášení, takže jsem vás všechny odhlásila a prosím, abyste se znovu přihlásili. Můžeme tedy hlasovat o tomto návrhu.

Zahajuji hlasování číslo 85. Ptám se, kdo souhlasí s přerušением projednávání tohoto bodu do 16. září? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 85, přítomno 176, pro 86, proti 85. Návrh přijat nebyl.

Druhý návrh, přerušeno na 16 minut pana kolegy Bauera.

Zahajuji hlasování číslo 86. Kdo souhlasí s tímto návrhem na přerušeno na 16 minut? Kdo je proti?

Hlasování číslo 86. Přítomno 176, pro 76, proti 70. Návrh nebyl přijat.

Pan kolega Ohlídál navrhuje přerušeno do 15. září.

Zahajuji hlasování číslo 87. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Proti návrhu?

Hlasování číslo 87, přítomno 176, pro 83, proti 86, návrh přijat nebyl.

Slovo dostane nyní pan kolega Viktor Paggio, který se hlásí s faktickou poznámkou. Prosím:

Poslanec Viktor Paggio: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, jenom krátkou poznámku k vystoupení pana předsedy Filipa, protože když mluvil, tak mě to nadzvedávalo ze židle.

On nám vyčítá, že návrh církevních restitucí stoprocentně neodpovídá programu, za který jsme byli zvoleni. Pokud bychom měli prosazovat a plnit politický program na sto procent, pak bychom museli mít volební výsledek nad 50 procent. Pokud nějaká strana nemá volební výsledek nad 50 procent, musí přistupovat na kompromisy. A to je prostě koaliční kompromis. Já vím, že KSČM toto nechápe, je to strana, která se záměrně vyhýbá vládní odpovědnosti už mnoho let. (Silný smích a potlesk poslanců KSČM. Předsedající prosí o klid.) A vyhýbá se jí tím způsobem, že se záměrně odmítá rozejít se strašidlem stalinismu veřejně a jasně. Je to také strana, která nerozumí koaličnímu kompromisu, protože je zvyklá na jiný systém. Ona je zvyklá na systém jedné strany!

Já se vám nedivím, pánové z komunistické strany, kteří holdujete tomuto systému, že nechápete koaliční kompromis. Nepochopíte ho ani v budoucnu. Děkuji. (Potlesk v části jednacího sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak teď dvě přednostní práva. Faktická poznámka pan kolega Kováčik, poté pan kolega Tejc. Poté faktická poznámka pan kolega Filip a poté pan kolega Bárta.

Poslanec Pavel Kováčik: Faktická poznámka mi skutečně bude stačit, děkuji, paní předsedkyně, protože na některé blbiny není třeba reagovat. Jenom řeknu jednu věc, či dvě možná.

Jestli je někdo náchylný ke kompromisu, který má přinést řešení, a podívejte se na řadu výsledků hlasování a na řadu výsledků jednání z nedávné i dřívější minulosti po listopadu 1989, tak je to v řadě případů poslanecký klub KSČM, který hlasuje o věci, nikoliv o tom, kdo to předložil. A myslím si, že v řadě případů právě našimi hlasy prošly dobré věci, které by, pokud bychom byli takoví, jako tvrdí o nás pan kolega Paggio, nebyly přijaty.

A ta druhá poznámka, velmi drobná, k vládě jedné strany: Jen blb opakuje stejnou chybu dvakrát. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní pan kolega Tejc. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Já bych se snad ani nepletl mezi spor dvou stran, i když on to spor dvou stran možná není. Nevím, jestli už strana LIDEM je zaregistrována. Každopádně, já nevím, jestli se komunisté vyhýbají, nebo nevyhýbají vládní odpovědnosti, ale nepochybně je, že pan poslanec Paggio se této odpovědnosti rozhodně nevyhýbá. Ať už je členem Věcí

veřejných, nebo strany LIDEM, tak pořád chce být u toho a pořád chce být vládě odpovědný.

Pane poslanče Paggio prostřednictvím paní předsedající, děláte všechno pro to, tím jak tady hlasujete, jak tady vystupujete, co dělá vláda podporovaná vaším hlasem, aby ti komunisté v té vládě jednou byli. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Filip Vojtěch. Prosím.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedkyně. Členové vlády, paní a pánové. Kolegu Paggiovi vaším prostřednictvím: Komunistická strana Čech a Moravy se žádné vládní odpovědnosti nevyhýbá. Ale máme tady takové velké demokraty, kteří nerespektují princip poměrného zastoupení, a nechtějte, abych se podíval, vážené kolegyně a kolegové, jak hlasoval pan poslanec Paggio ve chvíli, kdy se hlasovalo o tom, jestli bude dodržen princip poměrného zastoupení v obsazování jednotlivých funkcí po volbách v roce 2010.

Princip poměrného zastoupení po roce 1989 byl zakotven do Ústavy České republiky a do jednacího řádu Federálního shromáždění v obou komorách a také do jednacího řádu tehdejší České národní rady. Po roce 1993 byl zrušen, aby se obnovil až ve chvíli, kdy Komunistická strana Čech a Moravy v roce 2002 měla tolik hlasů, že se sociální demokracií mohly obnovit tento princip. Protože do té doby ho pravicové strany nechtěly. Princip poměrného zastoupení zrušili až ti, kteří sem v roce 2010 přišli a mysleli si, že mohou dělat všechno.

Pane kolego, zamyslete se sám nad sebou! (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní faktická poznámka pan poslanec Bárta, po něm pan kolega Opálka též s faktickou poznámkou.

Poslanec Vít Bárta: Faktická poznámka v reakci na pana poslance Paggia. Pan poslanec Paggio říkal, že všechno je otázkou kompromisu, a já bych řekl, že slovo kompromis je hlavní marketingový tah existence, repektive neexistence, či lépe řečeno poloexistence jakéhosi sdružení jménem LIDEM. A ono jakési sdružení, které se tak zaštiťuje oním slovem kompromis, rád bych připomenul to, že Karolína Peake v rámci vyjednávacího týmu, v rámci výkonné rady Věcí veřejných slíbila, že prosadí, že církevní restituce při vydávání majetku budou hlasovány na vládě po jménech, tak aby to byla jasná odpovědnost jako v případě paní ministryně Parkanové. Karolína zradila, Karolína nic takového neprosadila a z mého pohledu je to mimochodem jeden z těch důvodů, proč nakonec zdrhla z Věcí veřejných,

aby nemusela vůči stranické konferenci, vůči grémiu nést zodpovědnost za svoje selhání a za to, že budeme prosazovat ony kompromisy, po kterých tady volá Viktor Paggio. A vzhledem k tomu, že Viktor Paggio je velmi inteligentní člověk, tak je zapotřebí dodat, že Viktor Paggio to neřeká proto, že by byl o tom přesvědčen, ale prostě jenom proto, že o tom lže.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další faktická poznámka pan poslanec Miroslav Opálka.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní předsedkyně. Já bych požádal ty, kteří mají takovou představu, aby nezneužívali antikomunismus k ospravedlnění tohoto státního daru. To je totiž zajímavé. Tady prošlo už tolik znárodnění, Josef II., první pozemková reforma – Masaryk, druhá pozemková reforma – Beneš, ale hovoří se akorát, že špatná byla ta po roce 1948. Ale vážení, ta příprava té reformy probíhala v roce 1947 a podílely se ní tehdy všechny parlamentní strany! Takže řekněte, co chcete udělat, a nezaštiťujte se antikomunismem. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla série faktických poznámek a vracíme se tedy do řádných přihlášek. Slovo má pan kolega Ladislav Šincl. Po něm je přihlášen pan poslanec Jiří Koskuba. Prosim.

Poslanec Ladislav Šincl: Vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, přeji hezký podvečer. Svou podporou návrhu pana předsedy klubu ODS dali zejména poslanci z koalice najevo, že jim nevedí projednávání v takto nezvyklé a pokročilé době. Moje vůle to nebyla.

Bohužel dané téma týkající se církevních restitucí je značně složité a má mnoho vrstev. A tak mi snad odpustíte, když i já se k tomu vyjádřím trošku šířeji, než je u mne zvykem. Myslím si, že toto téma si to zaslouží. Abych vás nenudil, slibuji, že se pokusím na daný problém pohlédnout trošku z jiného úhlu, než takto činili jiní vážení kolegové, a snad se mi podaří některé kolegy přinutit aspoň k malému zamyšlení.

Nechci tady zase opakovat již mnohokrát vyslovené argumenty o tom, že celková částka kompenzací bude představovat více než 150 mld. korun, že tento návrh s takto obrovskou částkou přichází v době, kdy nezaměstnanost trhá rekordy, v době, kdy stovky tisíc lidí jsou v evidenci nezaměstnaných, kdy další stovky tisíc lidí z této evidence vypadly a živoří na sociálních dávkách, že tento návrh přichází v době, kdy chybějí prostředky na podporu vzdělávání, v době, kdy se propouštějí i policisté, protože stát nemá na jejich platy, že je to v době, kdy realizovaná a připravovaná různá vládní a sociální opatření postihují především střední vrstvy, důchodce, zdravotně postižené, rodiny s dětmi, studenty. Nechci

tady opakovat, že bylo velice nemoudré, aby do komise, která připravovala takto závažnou normu, nebyl přizván žádný reprezentant opozice, a dokonce ani zástupce Asociace krajů České republiky, že nebylo realizováno ani jediné jednání mezi vládními stranami a opozicí na takto důležité téma, které vyžaduje obrovské výdaje ze státního rozpočtu a zatěžuje budoucí generace po velmi dlouhé období 30 let. Nechci tady opakovat. Většina rozumných lidí v této zemi vidí, že tento návrh je nespravedlivý, není dostatečně promyšlený a že není vůbec jasné, jaký objem majetku by měl být převeden. Na toto vše se tedy ptát nechci, protože tuším, že oči i uši některých zde přítomných jsou pravděpodobně zaslepené touhou po tomto velkém majetkovém převodu a žádnou pravdivou odpověď bych se pravděpodobně ani nedozvěděl. Naopak, sám jsem se snažil pochopit, zdali náhodou nemá alespoň v něčem předkladatel pravdu.

Protože je jedním z největších budoucích příjemců převáděných majetků a financí katolická církev, proto jsem navštívil několik katolických far a dlouze jsem diskutoval s některými církevními představiteli. Možná vás všechny překvapím, ale navštívil jsem je, protože jsem přesvědčen, že církev a náboženské společnosti mohou mít svou velice důležitou roli a mohou pomoci zlepšení nepěkného stavu naší společnosti, mohou mít důležitou pozitivní roli ve společnosti, ve které se stává postupně lež, přetvářka a sobectví základní normou, ve společnosti, kde se množí kriminalita, drogy a tak dále. Osobně bych si proto přál, aby vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi bylo už konečně dořešeno, a tím definitivně skončilo, aby byla provedena takzvaná restituční tečka.

Obávám se však, že předložený návrh zákona, který by byl přijat bez patřičné politické a společenské dohody, může naopak přinést těmto církvím a náboženským společnostem spíše více dalších problémů než užitku. Po prostudování předloženého návrhu mám totiž vážnou obavu o budoucí společenské postavení církví, zda naopak díky urputné snaze o získání majetku nedojde také ke ztrátě zbytku respektu a úcty. Obávám se, že získáním hmotných statků a peněz mohou církev na druhou stranu ztratit zbytek svých věřících a příznivců. Například mezi léty 1991 až 2000 došlo k poklesu o 30 % těchto věřících a tento trend dále pokračuje.

Místo toho všeho, co již zde bylo jistě řečeno a co jsem naznačil v úvodu, bych to chtěl zkoušet z jiné strany. Chtěl bych se prostřednictvím paní předsedající pana zpravodaje, který je podle svých slov věřícím křesťanem, nebo paní ministryně zeptat na několik otázek. Chtěl bych se zeptat na několik otázek lidí, kteří by měli být znalí věci, na pár otázek, ve kterých já laik nemám vůbec jasno. Na zodpovězení a hlavně upřímnosti těchto odpovědí záleží, jak budu hlasovat. Nedávno se ke mně totiž dostala kniha Tomáše z Celana pod názvem První životopis Františka z Assisi, která mě velice inspirovala.

Moje první otázka, kterou bych chtěl prostřednictvím paní předsedající panu zpravodaji a paní ministryni položit, je ta, zdali zná tohoto muže. Stačí mi kývnutí. Ano, děkuji. Výborně.

Pro bližší vysvětlení mi dovolte několik slov k tomuto velice zajímavému muži, který se narodil v městě Assisi v roce 1182 Petru Bernardonovi, bohatému obchodníkovi s látkami, a jeho ženě Pice. Proč o tom mluvím? Zajímavý je především jeho inspirující vztah k majetku a církvi, ze kterého by si celá církev měla brát příklad. František z Assisi byl zakladatelem tří křesťanských řádů. Za prvé řádu chudých sester sv. Kláry. Pro zajímavost jenom uvedu, že představitelkou tohoto řádu byla sv. Anežka Česká. Za druhé řádu takzvaných terciářů. Představitelem tohoto řádu, pro zajímavost, byl francouzský král Ludvík IX. A hlavně řádu takzvaných malých bratří neboli františkánů. Jejich charakteristickým oblečením je hnědá kutna převázaná v pase bílým provazem, na kterém jsou tři uzly symbolizující tři řeholní sliby.

Každá církev si vždy zakládala na symbolech, a tak má druhá otázka na předkladatele a pana zpravodaje je, zdali ví, co symbolizuje první uzel na tomto bílém provaze. – Pan zpravodaj asi neví, a tak mu to povím. Symbolizuje jejich hlavní ctnost, tj. chudobu. Druhý poslušnost a třetí čistotu.

Tento muž se dle církevních pramenů ve snu setkal s Bohem, který k němu promluvil. Pod tímto dojmem zcela změnil svůj život a zřekl se svého majetku a začal žít životem chudého putujícího kazatele a hlásal zvěst smíření, pokoje a dobra. Tento muž byl velice inspirativní a dokázal svým příkladem přesvědčit mnoho svých následovníků, jako byl například Bernard z Quintavalle, který také všechnen majetek prodal, rozdál chudým a nastoupil cestu větší dokonalosti tím, že vyměnil své bohatství za bohatství duchovní. Pro jistotu vám to zopakují: vyměnil své materiální bohatství za duchovní. Svým vzorem dokázal měnit i v té době problematickou církev. Příkladem toho je tzv. obrácení lakomého katolického kněze Silvestra, který se neváhal postavit do fronty, když obrácený Bernard rozdával svůj majetek. Cituji: František se pousmál, když viděl, že i tento katolický kněz je uštknut jedem hada. Aby v něm tento zavrženíhodný žár ochladil, nasypal mu do rukou, aniž počítal, plno mincí. – Mám podezření, že také většina nejvyšších představitelů katolické církve i dnešní vlády jsou zřejmě jako kněz Silvestr uštknuti jedem hada a jejich srdce zjedovatěla touhou po bohatství.

Byl to příklad vnitřní svobody od majetku a peněz, které pro Františka z Assisi neměly žádnou hodnotu na rozdíl od dnešních církevních představitelů. Jinými slovy, svým postojem dal Silvestrovi a celé tehdejší církvi toužící hlavně po hmotných statcích příklad pravé hierarchie hodnot a pomohl knězi Silvestrovi k tomu, aby začal uvažovat o pomíjivosti světa a

bohatství. V příběhu Silvestrova obrácení se ukazuje, že Františkova cesta je řešením a vzorem pro všechny, kdo jsou sváděni touhou po majetku, moci a penězích. Tento muž na rozdíl od jiných pochopil moudrá slova o majetku a pokoje z kanonického evangelia svatého Matouše –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Čas, pane kolego. Pouze se vás zeptám, pokud chcete spojit své vystoupení. (Ano.) Prosim.

Poslanec Ladislav Šincl: Devatenáctá kapitola, část 24, ve které Ježíš při setkání s bohatým mladíkem vyučuje o vztahu k majetku a následně promlouvá ke svým učedníkům: "Amen, pravím vám, že bohatý těžko vejde do království nebeského. Znovu vám říkám, snáze projde velbloud uchem jehly než bohatý do Božího království." Symbolické je, že František z Assisi se stigmaty na rukou zemřel na holé zemi v blízkosti kostelíka Panny Marie Andělské večer v sobotu 3. října 1226. Důkazem jeho výjimečnosti je to, že papež Řehoř IX. jej prohlásil za svatého již od dva roky později.

Jak jsme již v úvodu řekl, ve snaze o objektivní posouzení jsem při návštěvě několika katolických far slyšel od několika řadových kněží, že žádný majetek vlastně nechťejí, že je to zahubí, že se chtějí získat, rozvíjet a dál předávat bohatství duchovní, ne materiální.

A proto nyní má poslední, třetí a hlavní otázka pro paní ministryni a pana zpravodaje: Proč si hlavně nejvyšší představitelé katolické církve ruku v ruce s Ministerstvem kultury a celou vládou v době, kdy jsou realizována a připravována různá vládní asociální opatření, která postihují především střední vrstvy, důchodce, zdravotně postižené, rodiny s dětmi, studenty, neberou příklad z tohoto svého nejslavnějšího světce a místo toho se snaží jen získat majetek a peníze. Jsem přesvědčen, že by pak byla mnohem uvěřitelnější a přesvědčivější než nyní a neměla by problémy s neustálým úbytkem věřících. Pak bych do kostela na kázání začal chodit snad i já.

Jak jsem v úvodu svého vystoupení uvedl, dané téma je velice hluboké, a tak by si zasloužilo pečlivější projednání než v takto pokročilé době. Z tohoto důvodu navrhuji tento bod přerušit do 4. 10., kdy byl František kanonizován papežem Řehořem IX. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Jsme u procedurálního návrhu. Pan kolega Šincl navrhuje přerušit tento bod do 4. 10. letošního roku. Pan kolega Bauer. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Jan Bauer: Vážená paní předsedkyně Poslanecké sněmovny, vážený pane místopředsedo, vážené dámy a pánové, dovolte mi, abych vás požádal a navrhl přestávku v délce 12 minut. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan kolega Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Já si dovoluji, paní předsedkyně, dát pozměňovací návrh k pozměňovacímu návrhu pana kolegy Bauera na přerušení do 11. září tohoto roku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Do 11. září. Tak. Já jsem vás na žádost odhlásila. Pan kolega Koníček?

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní předsedkyně, já se domnívám, že návrh pana poslance Bauera byl takový, že o něm nemusíte hlasovat. Prostě chtěl přestávku na poradu klubu 12 minut. Tečka, vyřízeno! (Námítky zprava.) Ano, tak to zaznělo, pane poslanče!

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Já požádám pana poslance Bauera, ať nám vyjasní, o jaký typ hlasování žádal.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji moc. Upřesňující doplnění. Chtěl bych vás požádat o přerušení v délce 12 minut. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Přerušení v délce 12 minut. Pan kolega Kováčik, ujasňuji si, do 11. 9. – protinávrh? (Ano.) Takže začneme návrhem pana kolegy Kováčika. Pan kolega Skokan, prosím. (Již si nepřeje vystoupit.) Upřesnění padlo.

Pan kolega Kováčik navrhuje přerušení do 11. září. O tomto návrhu rozhodneme v hlasování, které bude mít pořadové číslo 88. Toto hlasování zahajují a ptám se, kdo je pro návrh na přerušení do 11. 9. Proti návrhu? Hlasování číslo 88, přítomno 177, pro 87, proti 88, návrh nebyl přijat.

Pan kolega Kováčik jde kontrolovat ještě hlasovací zařízení. (Po chvíli.) Pan kolega Jiří Dolejš. Prosím.

Poslanec Jiří Dolejš: Budete se možná divit, ale mě tak zmátlo to navržené datum, že i když jsem chtěl hlasovat ano, tak na sjetině je křížek. Nedá se nic dělat, musíme nechat znovu hlasovat. Vznáším námitku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je vnesena námitka. O ní rozhodneme v hlasování číslo 89. Zahajují toto hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s námitkou. Kdo je proti námitce?

V hlasování číslo 89 přítomno 177, pro 159, proti 6. Námitka byla přijata.

Opakujeme tedy hlasování o návrhu pana poslance Kováčika na přerušení do 11. září.

Zahajují hlasování číslo 90. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 90 přítomno 178, pro 88, proti 90. Návrh přijat nebyl.

Další návrh. Pan kolega Bauer navrhuje přerušení v délce 12 minut.

Zahajují hlasování číslo 91. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

V hlasování číslo 91 přítomno 179, pro 82, proti 82. Návrh nebyl přijat.

Pan kolega Šincl navrhuje přerušení do 4. října.

Zahajují hlasování číslo 92. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 92, přítomno 179, pro 86, proti 90, návrh nebyl přijat.

Dostávají prostor faktické poznámky. Mám zde přihlášky – nejprve pan kolega Bárta, poté pan kolega Benda, pokud ne, tak potom pan kolega Šťastný.

Poslanec Vít Bárta: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já jenom několik faktických informací. Za prvé bych rád připomenul to, že Karolína Peake byla několikrát informovaná o tom, že její odpovědností bylo prosadit hlasování po jménech na vládě u církevních restitucí. Jen fakticky upozorňuji, že opakovaně, byť to tady zaznělo, tak se k tomu Karolína Peake nikdy nevyjádřila. Jsem rád, že to mlčení nyní následuje i sám Viktor Paggio, který tak vyběhl.

Druhá technická poznámka je, že Jaroslav Škárka bezesporu v dobrých vztazích s panem Jurečkem opětně o jeden hlas jsme tady viděli ve prospěch koalice u církevních restitucí.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další faktická poznámka – pan kolega Šťastný, poté pan kolega Foldyna.

Poslanec Boris Šťastný: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já jsem jenom chtěl upozornit v souvislosti s opakovanými návrhy na hlasování o tomtéž. Když je člověk nějakou dlouhou dobu na jednom místě v určité skupině lidí, nastává indukovaná psychóza. Chci upozornit v rámci našeho duševního zdraví, prosím, pokusme se těchto věcí vyvarovat, zkusme situaci uklidnit. Myslím si, že všichni víme, že ty návrhy jsou pouhou dětinskou hrou, která nemá naprosto žádný smysl. Neříká vůbec ve prospěch této země, nepřináší nic občanům. A já si myslím, že nic proti diskusi, nechť diskutující diskutují, ale takovéto dětinské neustálé opako-

vání toho hlasování myslím snižuje váhu tohoto zákonodárského sboru. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan kolega Foldyna. Faktická poznámka.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji za slovo. Jenom faktickou poznámku k tomu, co teď proběhlo. Chyběly opozici pouze dva hlasy k tomu, aby ten zákon byl odročen. Dva hlasy ze strany LEV-21. Škoda, že tady Jiří Paroubek dneska nebyl. Škoda. (Potlesk části poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Bárta, faktická poznámka.

Poslanec Vít Bárta: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já bych si dovolil několik faktických. Za prvé bych rád prostřednictvím paní předsedající Borisovi Šťastnému, panu poslanci, vzkázal, že duševnímu zdraví této Poslanecké sněmovny a především politické kultuře v této zemi by prospělo, kdyby vládní politici reagovali na zásadní výtky ze strany opozice, a aby voliči si mohli učinit jasno, jestli Karolína Peake zradila, či nezradila, tak jak jsem o tom opakovaně hovořil. A já se těším, že Karolína Peake nakonec překoná bobříka mlčení a vystoupí. Těším se na to. Zároveň se těším na Viktora Paggia.

Co se týče faktických věcí z hlediska onoho duševního zdraví, myslím si, že naopak trénink pro tu pravdu a trénink překonat bobříka mlčení je naopak velmi užitečné, aby se z toho vypovídali.

Jinými slovy řečeno, naopak, vypovídat se je z psychiatrického hlediska správné východisko.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka, nebo řádné vystoupení, pane kolego? Faktická poznámka pan poslanec Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Paní předsedkyně, paní a pánové, já jsem rád, že k mé výzvě, která tady padla včera, nebo dnes ráno, že bychom se měli více věnovat vlastní práci a že bychom měli více sloužit lidu, se připojil i pan kolega Šťastný. Já vám za to děkuji, pane kolego, nicméně vzhledem k tomu, jakým způsobem se vládní koalice chová, výzvě pana kolegy Šťastného věřím asi tak stejně, jako kdyby nás pozval na cigaretu. Děkuji. (Smích, potlesk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Jsme zpátky v řádných přihláškách. Prosím o slovo nyní pana poslance Jiřího Koskuba. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Koskuba: Děkuji, paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, očividně pátek 13. přinesl atmosféru ve Sněmovně, kdy jakákoli slova asi už jsou zbytečná. (Slabý potlesk.) Jsem rád, že tleskáte, nicméně je naší povinností u tak vážného bodu, kde většina občanů této země odmítá způsob, jak má toto majetkové vyrovnání proběhnout, je povinností poslance, aby o tom hovořil. I když jsem si za dva roky ve Sněmovně, a zvláště v posledních měsících, zvykl, že o tom, co a jak dlouho budu projednávat, rozhoduje hlavně pan kolega Stanjura, byť mu to jednacím řádem, což je zákon, dovoluje, a já s tím bohužel nemohu nic dělat. Také jsem si musel zvyknout, že zde probíhají přestřelky mezi bývalými vládními stranami i stranami, které se mnou do této Sněmovny vůbec nevstoupily. Je to situace, která zde asi mnohokrát nebyla. A některým kolegům se omlouvám, tak jako vás nezajímají naše slova, tak s veškerou úctou, ani mě nezajímá, kdo koho zradil. Pro mě je podstatné, že když jsem sem přišel, bylo nás zde pět politických stran, najednou si musím zvyknout, že jsou tu bojovníci od Národních socialistů, kteří zrovna v té chvíli chybějí, že zde mám novou vládní stranu, která, i když my se tady rozkrájíme a pokusíme se vyhovět s novým naším spojencem, což je zbytek Věcí veřejných, tak tato nová vládní strana, jak se tady tím testováním procedurálních hlasování ukazuje, to stejně prosadí. Já si dokonce musím zvyknout na to, že zde slyším jednoho opozičního poslance, dnes velmi elegantního s motýlkem a řetězem, že on stále dodržuje koaliční smlouvu, přestože stojí na straně strany opoziční. Ale proč ne, je to asi jeho právo. A to je situace, ve které mám mluvit a přesvědčit vás o tak vážné věci, jako je majetkové vyrovnání s církvemi, které bude stát desítky, až více než sto miliard na dobu 30 let.

Dámy a pánové, dokonce i na pravé části z vás jsou lidé, kteří nikam nepřeběhli a konzistentně drží jistý směr, a tito lidé tvrdí, že to vše, co udělali pro občany této země, že jim silně utáhli opasky, a dokonce až tak, že museli porušit svůj volební program, a zde bych si prostřednictvím paní předsedkyně dovolil alespoň poděkovat panu Tluchořovi, že to zde dnes uměl přiznat, že ODS v tomto směru zrazuje svůj volební program. Je férové chybu přiznat. (Potlesk části poslanců.) Tak tito lidé slibují, že to vše dělají proto, aby tuto zem nezadlužili – a hle, světe div se!, za každou cenu i do pozdních nočních hodin, i do soboty čistě stachanovským způsobem hodlají prosadit církevní restituce.

Dámy a pánové, doufám, že jste si všimli, že opozice mluvila hodně. Ona to je totiž její pracovní povinnost. Ale tentokrát i zastupovala skutečně

hlas lidu. Většiny lidu. A víte, co je zvláštní? Že kromě, s veškerou úctou, středeční práce paní ministryně, kterou nám zde přečetla, skoro nikdo konkrétně na konkrétní výtky nás opozice z vaší vládní většiny nereagoval. A já bych ve férové debatě očekával, že nám řeknete, tak v tomto se mylíte. Bohužel to nezaznělo.

Dámy a pánové, též víte, v jaké atmosféře probíhá jednání dnes, jak probíhalo ve středu. Víme, že žijeme ve státě estébáckých způsobů, že žijeme ve státě plukovníckých klik, a tak dále a tak dále. To není zrovna vhodná atmosféra k tomu, abyste rozhodovali o osudu tohoto národa na dalších třicet let. Vy o tom rozhodujete ve chvíli, kdy nám tu chybějí někteří noví opoziční poslanci, ale kdy tu chybí jeden z poslanců, který by si jistě středu vychutnal, když zde pan ministr financí Kalousek exceloval, protože tento poslanec je dokonce už šest týdnů v cele.

Vy moc dobře víte, že nemáme zrovna tolik sil, abychom prosadili to, co lidé chtějí, ale byla by hanba, kdybychom se o to aspoň nepokusili. Přesto tady slyšíme určité útoky, posměšky a já si myslím, že to není důstojné tohoto národa.

Já už nebudu mluvit o jednotlivých bodech, proč nesouhlasím s tímto návrhem vyrovnání s církvemi, ale uvědomujete si vy všichni, kteří zde občas jste, protože chápu, já také chodím kouřit a omlouvám se za vylovení dveří v této Sněmovně, ale jistě jsem způsobil menší škody nežli někdo jiný, nicméně vy jste zde přece neslyšeli, že v této Sněmovně je mnoho lidí, nebo skoro nikdo, kdo by nechtěl majetkové vyrovnání s církvemi, akorát vám demokraticky říkáme, že ne takto. Ale s námi se nikdo nebaví, vy nás prostě necháváte vypovídat, a když dojde na nejhorší – protože já chápu, že chcete domů, a možná i proto zde mluvím, protože i já jsem zde často zdržován, ale to je tak vážné téma, že ten svůj čas vyčerpát musím a musím vás udržet klidně do pěti do rána, když jste si to odhlasovali.

Takže dámy a pánové, já jsem čekal, že nám prostě někdo řekne: ano, vy to chcete také, ale pojďme se bavit o tom, v čem se tedy neshodujeme. A pak bychom se těm lidem zavázali všichni. To se také nestalo.

Já nebudu hovořit o tom, že mnoho z vás nechápe, jak byl oceněn církevní majetek, a já se přiznám, že právě po této středě mě to už ani vcelku nezajímá, protože já jsem k svému úžasu jako obyčejný felčar a nyní poslanec zjistil, že ani letadlo, které kupodivu dokonce nelétá, takže nemůže uletět z nějakého letiště, nemůže být řádně oceněno. Teď už jsem pochopil, že nejde ocenit les, protože je tam každý stroj jiný a navíc jeden je do kopce, jeden s kopce, možná tam byla nějaká kaplička, takže v pohodě. Toto vám promíjím, protože žijí v zemi, kde nejde ocenit blbě letadlo. Já vás upozorňuji, že když jsem u letectva sloužil, nebyly maloobchodní ceny na letadla, ale vědělo se, kolik aeroplán stojí. To zase tady kolegy až z toho úplně levého spektra nenapadejte! Takže to též nechme.

Nyní pojďme k tomu, proč zde vlastně hovořím. Já se kuriózně obrátím zvláště na kolegy z Občanské demokratické strany, ze strany ve své podstatě tradiční, která tady je dlouhá léta, a i když z ní tu a tam nějaká část odpadla, tak zde sedí dlouho a dlouho měla i svůj konzistentní trvalý program. Jednu část už opustila. Budiž. To byly ty daně, a přiznali to.

Nicméně vy jste též dlouho ve shodě s námi stáli o to, aby nebyly prolomeny Benešovy dekrety. Dámy a pánové, tady se opakovaně ozvaly výtky, že se to může stát. Já se vám omlouvám za to, že nerozumím všemu. Já jsem jeden z mála, který to možná v této Sněmovně takto veřejně přizná. Já nerozumím všemu. A právu v této zemi, zvláště po tom, co jsem zažil tento týden, už samozřejmě nerozumím vůbec. Nicméně vznese-li někdo tak vážnou námitku, že možná budou prolomeny Benešovy dekrety, vznese-li tuto námitku ve Sněmovně, která přijme zákon, že z těch tří prezidentů, pokud vím, i pan prezident Beneš se zasloužil o stát, tak já bych očekával, že dostanu vysvětlení, že tomu tak skutečně není, anebo nejsme-li si tím jisti, že to ne cvičně v rámci nějaké srandy odložíme na to, na to, na to, ale že to opravdu odložíme, než opravdoví experti na právo, máme-li je, nám zde předloží materiál, že se tak nestane. Nikdo z vás to neučinil!

Považoval jsem za svou povinnost v tomto svém projevu vás na tento krok upozornit, na toto riziko, a dělám to i proto, aby jednou provždy bylo v análech této Sněmovny napsáno, že Koskuba o tom hovořil. Já se nestydím za to, že toto považuji –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Chcete využít další čas, pane kolego?

Poslanec Jiří Koskuba: Ano, chci, paní předsedkyně, protože když budeme pokračovat i po půlnoci, tak je času dost. (Potlesk zleva.)

Nedivte se mi, že na tomto vysvětlení trvám. Proto, i když to dnes v pátek třináctého nebo po půlnoci prosadíte a vyhrajete, proto já nebudu hlasovat o tomto majetkovém vyrovnání s církvemi, neboť tam mám za sebe i za své voliče, kteří mě sem poslali, tuto zásadní výtku.

Říkáte si, proč se o to starám. Protože je to moje nynější práce, protože je to moje povinnost. Já bych mohl spoléhat na to, a vy to sami víte a očekávám, že Senát v tomto smyslu bude tak moudrý, že to k nám znovu přijde, ale obávám se, že když nedostanete zdravý rozum, když se rozhodnete nenaplnit odkaz prezidenta Beneše, který se zasloužil o stát, jenž se mimochodem – a on to nechtěl, mám to zde v jednom jeho citátě, ale asi je zbytečné vám to číst – který se i bál rozpadu Československa na Českou a Slovenskou republiku a nazýval to vlastizradou, to už jsme udělali, takže abychom smazali odkaz prezidenta, který se zasloužil o stát, tak ještě prolomíme Benešovy dekrety. A uděláme přesně to – ne uděláme, uděláte

přesně to, před čím on varoval a co v tom citátu, který mám v kapse, píše, že se najdou také takoví takzvaní noví čeští vlastenci, kteří to zpochybní, ale že jsou to ve skutečnosti vlastizrádci. (Potlesk zleva.)

Uvědomte si, o čem nyní hovořím!

Dámy a pánové, na závěr. Kromě pojistky Senátu moc dobře vím, že vámi to opět projde, protože ani moje řeč v tento pozdní čas vás zřejmě nepřesvědčí. A bude mi smutno za to, že tu kolegové právě zvláště z ODS – protože mě tady nezajímá, co si teď mezi sebou vyřizují kolegové, kteří jednou ve vládě byli, pak v ní nejsou, doufám, že aspoň teď se zachovají, jak slíbili předtím, než to odvolali, aby to pak zase slíbili, ale já jsem očekával, že alespoň u vás najdeme zastání a Benešovy dekrety nebudou prolomeny!

Já tajně doufám, a je sranda, že tu mluví opoziční politik, že až do projde touto Sněmovnou a přijde to na Hrad, tak já tajně doufám, že uslyšíme i názor hlavy tohoto státu. A mám obavu, že bude možná shodný i s tím skromným mým.

Měli byste se zamyslet nad tím, co jsem vám zde chtěl říci! A nyní si hlasujte, jak vám káže svědomí a zájmy lidu této země! Já budu proti. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka – pan kolega Opálka.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní předsedkyně. Já bych chtěl panu kolegovi Koskubovi, ale i vám všem říci, že ono zas není takový problém stanovit cenu lesa. V roce 1950 proběhla první celostátní inventura vůbec. A na těch pozemcích, které se mají vydat, bylo více než 20 milionů kubíků dřeva. V roce 2010 na stejné výměře, ve stejném lese, je přes 40 milionů kubíků dřeva, čili téměř 20 milionů kubíků přirostlo díky hospodaření, protože hospodaření v českých lesích je vzorové a na světové špičce. Při průměrné ceně dřeva v roce 2012 2 tisíce korun činí tedy těch 20 milionů kubíků přes 40 miliard korun. To je přírůstek, který stát chce věnovat – a musím říci, že bez zdanění, protože při 40procentní dani to je další dar 16 mld. korun. Tolik k ceně lesa. (Potlesk z řad KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byla faktická poznámka. Nyní pan kolega Tejc. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, já jsem si všiml, že v sále není pan poslanec Šťastný. A protože bych rád trávil tyto okamžiky i v jeho přítomnosti, aby ty argumenty mohl slyšet, chápu, že to je náročné, ale zatím pan poslanec Šťastný nevyužil možnosti, kterou mu ta-

dy stále nabízíme, přerušit jednání. A pokud je toho na něho moc, určitě by bylo dobré odpočinout si několik měsíců od této debaty, sebrat síly a poslouchat argumenty znovu. Takže z tohoto důvodu si dovoluji navrhnout přerušeni a odročení na 30. října tohoto roku. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, to je návrh procedurální. Pan kolega Bauer.

Poslanec Jan Bauer: Vážená paní předsedkyně Poslanecké sněmovny, vážený pane místopředsedo Poslanecké sněmovny, milé dámy a pánové, kolegové, mně je to velice líto, nedělá mi to žádnou radost. Dovolte mi, abych podal protinávrh na přerušeni v délce 11 minut. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, na 11 minut. Je zde žádost o odhlášení. Já jsem vás tedy všechny odhlásila. Paní kolegyně Klasnová se hlásí.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já se chci hlasovat konstruktivně, proto jsem se podívala, kdy zasedá Poslanecká sněmovna, abychom tedy nesvolávali poslance v týdny, kdy není plánovaná Poslanecká sněmovna. Já bych navrhovala tedy přerušeni bodu do 5. září. Je to středa 5. září.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To je další návrh, o kterém rozhodneme. Zopakuj tedy, že budeme postupovat v pořadí od návrhu paní předsedkyně Klasnové, která žádá přerušeni do 5. září. Poté, pokud neprojde, pan kolega Bauer na 11 minut. Pokud neprojde, pan kolega Tejc do 30. října.

Rozhodneme tedy v hlasování nejprve číslo 93. Rozhodneme o návrhu paní poslankyně Klasnové. Paní poslankyně Klasnová navrhuje přerušeni do 5. 9.

Zahajuji hlasování číslo 93. Ptám se, kdo souhlasí s tímto procedurálním návrhem. A kdo je proti?

Hlasování číslo 93, přítomno 177, pro 87, proti 89. Návrh přijat nebyl.

Pan kolega Bauer navrhuje přerušeni na dobu 11 minut.

Zahajuji hlasování číslo 94. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 94, přítomno 180, pro 88, proti 79. Návrh přijat nebyl.

Pan kolega Tejc navrhuje přerušeni do 30. 10.

Zahajuji hlasování číslo 95. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 95, přítomno 180, pro 87, proti 92. Návrh přijat nebyl.

Dostáváme se k přihlášce pana poslance Ivana Ohlídala. Prosím.

Poslanec Ivan Ohlídala: Vážená paní předsedkyně, vážení členové vlády, vážené kolegyně a vážení kolegové, členové koalice sociální demokracii často obviňují z toho, že je proti majetkovému vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi. (Velký šum v sále, někteří poslanci opouštějí sál. Poslanec Ohlídala se otáčí na paní předsedající.)

Vážená paní předsedkyně, mohla byste zjednat trochu klid?

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Prosím obě, levou i pravou část Poslanecké sněmovny, aby věnovaly pozornost panu poslanci Ohlídalovi.

Poslanec Ivan Ohlídala: Já jsem zvyklý ze své pedagogické činnosti na to, že některé poznatky je nutné studentům opakovat stále dokola a dokola, než je pochopí. (Šum v sále.) A myslím si, že tento postup teď musím aplikovat i na členy současné koalice. A znovu tedy už pokolikáté zopakuji já jako i moji kolegové to, že my pro rozumné a přiměřené vyrovnání, majetkové vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi jsme. Jsme však proti nepřiměřenému rozsahu a nevhodnému postupu tohoto vyrovnání. Čili jinými slovy, nejsme pro tento zákon, který teď projednáváme. V tomto směru jsme vyslovili mnoho argumentů, mnoho svých názorů. Zajímavé je, že tyto naše argumenty jsou v souladu s názory většiny české společnosti. Znovu opakuji, že zhruba více než 80 % obyvatel této země je proti tomuto návrhu zákona. Čili je vidět, že naše argumenty jsou v podstatě aspoň pro většinu obyvatelstva, většinu společnosti, správné. Není tomu však v případě názorů a argumentů koalice. S názory a argumenty koalice se v tomto zákoně ztotožňuje ani ne 15 % našeho obyvatelstva.

Čili koalice zvolila taktiku následující: Když se nepodaří svými argumenty přesvědčit lidi, tak aspoň budeme dehonestovat nebo snažit se zprofanovat názory sociální demokracie nebo obecně opozice. Příkladem takové snahy dosti naivní byl např. článek zde přítomného zpravodaje k tomuto zákonu kolegy Marka Bendy. Tento článek vyšel včera v deníku Právo pod názvem Vztah ČSSD k církvím? Za tím bylo slovo Pokrytectví. Některá jeho vyjádření mě tak nadzvedla, že si troufám s nimi teď polemizovat.

Pan Benda mj. v článku říká – dovoluji si citovat: "Zrovna od ČSSD je absolutně nemravné se zásadně vymezovat proti obecným principům restitucí, neboť jim právě na tomto základě byl vrácen Lidový dům. Když šlo o

ně, byly jim restituce dobré, zato nepochybně více postiženým církvím je nechtějí přiznat." Když opomenu, že kolega Benda si plete restituce s majetkovým vyrovnáním, tak musím konstatovat, že jeho přirovnání je naprosto nepřiměřené a naprosto nesmyslné, protože Lidový dům sociální demokracii historicky vždycky patřil a bylo to také prokázáno. Proto byl v restitucích vrácen. Na druhé straně koalice chce vrátit majetek církvím a náboženským společenstvím, který jim nikdy ani nepatřil, nebo možná ani nepatřil. To je obrovský rozdíl. Takže to přirovnání, které zde provedl poslanec Benda, je naprosto nepřipadné.

Další taková myšlenka, velkolepá, kterou považují za nutné zde diskutovat, je to, že ve prospěch tohoto majetkového vyrovnání uvádí pan Benda argument, který říká, že katolická církev je ochotna z toho svého velkého balíku zhruba 20 % věnovat jiným, nekatolickým církvím. Zajímavé je, že právě z těch nekatolických církví se často a velmi často dokonce objevují názory, které s tímto faktem vyloženě polemizují. Mně se podařilo přečíst si článek, který vyšel v internetovém deníku Referendum.

Je to deník, který vydává Českobratrská církev evangelická, a tam je napsán článek, který napsal farář této církve, ve kterém zdůvodňuje a uvádí mnoho argumentů, proč tento zákon je nesprávný, nevhodný, škodlivý pro společnost, a na jeho základě vyjadřuje názor, že tento zákon by měl být neschválen. Já doporučuji tento článek k přečtení, i když chápu, jakmile se podaří schválit tento zákon, tak bohužel už asi si ho nikdo z koalice nepřečte. Ale myslím si, že vyjadřuje tento článek dosti většinový názor církví nekatolických, že tento zákon je prostě pro českou společnost nevhodný.

Pan kolega Benda, kterého si jinak vážím, mě překvapil i dalším velmi divným tvrzením. Tvrdí v tomto článku totiž to, že sociální demokracie pokrytecky tvrdí, že tento zákon týkající se majetkového vyrovnání s církvemi bude pro ně nevhodný. Do určité míry má samozřejmě pravdu, protože my jsme několikrát opakovali, a dokonce i dnes to už padlo u mých předřečníků z řad sociální demokracie, že pokud tento zákon bude schválen, tak to morálním způsobem velmi nepříznivě postihne především katolickou církev. Že to sníží prestiž církve, a to nejen katolické. A skutečně tomu nasvědčují různé e-maily, esemesky i konkrétní rozhovory s lidmi, z nichž mnozí jsou třeba i praktikující katolíci a kteří tvrdí, že pokud tento zákon bude schválen, tak negativně a výrazně přehodnotí svůj vztah k církvím, konkrétně v tomto případě ke katolické církvi. Takže v tomto směru má pan poslanec pravdu. Skutečně si myslíme, že v tomto směru tento zákon, pokud bude schválen, tak církev, především katolickou církev, poškodí.

Velmi mě pobavil závěr tohoto článku, ve kterém pan kolega Benda říká, cituji, že "sociální demokracie rozbíjí naši společnost, vyvolává závist mezi jednotlivými skupinami, poštvává majority proti minoritám atd., atd."

Já si myslím, že je to přesně naopak. Vzhledem k tomu, že většina této společnosti je proti přijetí tohoto zákona, tak pokud tento zákon bude přijat, tak vy právě tímto schválením rozdělíte společnost. Vy tímto zákonem způsobíte nové majetkové i nemajetkové nespravedlnosti. Vy způsobíte třenice v této společnosti. Nikoliv sociální demokracie nebo opozice. To bych vám chtěl, dámy a pánové, připomenout. Jsem přesvědčen, že v budoucnosti, když tento zákon schválíte, nebudete mít z toho radost.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dalším přihlášeným je pan poslanec Stanislav Křeček, poté pan kolega Miroslav Svoboda, prosím.

Poslanec Stanislav Křeček: Dobrý večer, dámy a pánové. Jen na prostý exhibicionista by si nemohl položit otázku, jestli má vůbec smysl v těchto hodinách a před tímto auditoriem vystupovat. Důvody, proč je to nutné, tady řekl pan kolega Koskuba. Prostě my musíme říct, vyvrátit, pokusit se alespoň pro stenozáznam vyvrátit některé věci, které tady zaznívají.

Já bych především kromě toho, co mám připraveno, chtěl vyvrátit tvrzení, které tady často zaznívalo, že dohoda s církvemi je neměnná, že církev nepřipustí žádné změny a že to prostě proto není možné. Není to pravda. Magistr Ruml, předseda Ekumenické rady církví, 20. června v pořadu Studio televize ČT24 prohlásil, že církev jsou ochotny nechat přezkoumat znaleckým posudkem, zda není překračován 25. únor, nebo dokonce Benešovy dekrety. Jsou-li k tomu církev ochotny, nevidím žádný důvod, proč bychom tak neměli učinit. A nejen že na tuto námitku nikdo neodpovídá, to je samozřejmé, ale nikdo se tím nezabývá, i když samotné církev si tento problém uvědomují a jsou ochotny nechat toto přezkoumat. Samozřejmě bez jakékoli odezvy u zákonodárců.

Proč já vystupuji? Já už jsem svůj osobní názor na církev, církevní sňatek a víru řekl při druhém čtení. Já jsem se přihlásil a připravil si, bohužel písemně, jelikož jde o právní texty, vystoupení, protože jsem si přečetl před nějakými dny článek paní kolegyně Parkanové v Právu Cesta do pekel a Pandořina skříňka, ve které paní kolegyně tvrdí: "Proto tvrdím, že problém církevních restitucí ve skutečnosti není problémem právním. Ze všech těchto účelových právních posudků jako sláma z bot čouhá ideologická předpojatost, nechť k církvím a k církvi katolické zvláště." Na tu druhou část už jsem odpověděl, ale teď bych se chtěl zabývat otázkou právní a poukázat na některé argumenty pro to, že tento zákon má vážné problémy právní nejen z hlediska vnitřního práva, ale také práva mezinárodního evropského.

Ve smyslu původního zákona o soudních rehabilitacích a ve smyslu

právních principů obecně platí, že to, co bylo ukradeno, má být vráceno. Restituce mají znamenat návrat do původního stavu. Avšak v české realitě tato obecně platná zásada je deformována skutečností, že celá řada subjektů, a to nikoliv nepodstatná část obyvatelstva, byla z tohoto očekávání již od samého počátku neodůvodněnými politickými rozhodnutími tohoto demokratického státu vyloučena. Přece nemůžeme popřít, že ze zásady "co bylo ukradeno, se bude vracet" značná část lidí byla vyloučena a platí to jenom pro některé. Proč tedy církvi bylo od počátku slibováno, že se s nimi stát vyrovná, ačkoliv vlastním občanům a jiným necírkevním subjektům toto stát odmítá? Na tuto otázku samozřejmě nikdo neodpovídal.

Dopuštěme se zjednodušení, že církevní restituce jsou restitucí majetku římskokatolické církve. Nejen podle optiky je zahrnuto ostatním církvím do církevních restitucí ze strany římskokatolické církve krokem, kterým má dodat jejich nárokům legitimitu. Pro ostatní církve je to pak jediný zoufalý pokus dostat se ke svému bývalému majetku, či spíše se jedná o jedinou možnost těchto církví, jak se zabezpečit do budoucna. Jejich spojenectví s římskokatolickou církví je spojenectvím z nutnosti, i když samozřejmě římskokatolická církev není jediná, které má být majetek vydán. Její převaha a převaha jejich zájmů na církevních restitucích je evidentní.

Pro to tvrzení je možno vycházet z vyčíslení náhrad stanovených v návrhu zákona, kde všem církvím dohromady má být vyplaceno 11,5 mld. korun a římskokatolické církvi 47 mld. Z hlediska právního je věc jednoduchá a z hlediska vnitrostátního světového práva je jakákoli církev právním subjektem na základě své registrace u příslušného orgánu státní správy, tedy Ministerstvem kultury. Z hlediska církevního práva však v České republice registrovaná církev spadá pod pravomoc římskokatolické církve, tedy Svatého stolce, zkráceným slovem Vatikán. Z tohoto hlediska na ni můžeme hledět jako na stát.

Fakt, že stát církevními restitucemi vstupuje do kontaktu se subjektem mezinárodního práva, nebyl dosud, aspoň pokud je mi známo, nikdy vážně zmiňován a ani se nad touto skutečností nikdo vážně nezamyslel. Přitom se jedná o moment, který je pro posouzení otázky církevních restitucí zcela zásadní a staví římskokatolickou církev do zcela jiné pozice než k ostatním jiným subjektům. Tento fakt je však podle mého názoru důvodem, proč se opouští linie restitucí, to znamená vrácení toho, co bylo ukradeno, a toto vztahuje se jenom na církev. Ostatním občanům a ostatním subjektům to bylo odmítnuto.

Jestliže dojde k přijetí církevních restitucí, zůstane zde z hlediska judikatury Evropského soudu pro lidská práva problém selektivní spravedlnosti a vyvstane zásadní rozpor na zvláštním zacházení. Jestliže by totiž církvi restitucí, byť by nedošlo k prolomení 25. února, byl vrácen majetek, je nespravedlnitelné, aby všechny ostatní subjekty, kterým bylo politickým roz-

hodnutím, byť by se muselo zdůvodnit z právního hlediska – zcela určitě nestačí, že církve jsou hodné a že pečují o duši a že si to zaslouží.

Nedostatečnost této argumentace o hodných církvích občané podvědomě cítí, a proto se v poslední době i na této sněmovně projevuje značné množství argumentů, které mají prokázat údajnou negativní úlohu církví v českých dějinách, tedy argumentů směřujících k limitaci odůvodnění tohoto rozdílného zacházení mezi církevními a necírkevními subjekty. Přitom není nutno se dohadovat o tom, jaká byla role církví v České republice. Je nepochybně složitá, ale jistě i kladná. Ale stačí připomenout, že žádný ze spolků, jimž bylo znárodněno, neměl ve svém statutu předmět činnosti nějaké rozvracečství nebo negativní činnost. Všechny chtěly postupovat negativně (?) a chránit zájmy svých členů, ať se to týkalo pojišťovacích spolků, lidových družstev, podpory veřejných zájmů, spolku přátel žehu a všech dalších. Ale těmto lidem, těmto spolkům byla spravedlnost selektivně odmítnuta. Na ty neplatilo, že co bylo ukradené, se má vrátit.

Rozdílné zacházení ve stejných případech je vnímáno jako zcela zásadní průlom do funkčnosti pilířů právního státu. Jak všechny evropské ústavní soudy, tak i Evropský soud pro lidská práva ve Štrasburku vnímají takové zacházení velmi negativně, a tím pádem by státu mohly hrozit značné škody na restituovaném majetku. Do této situace je možné zakomponovat dle mého názoru velmi nešťastné stanovisko Ústavního soudu, dle kterého této bohublé instituci došla trpělivost a prohlásila, že když odmítá konat Parlament, musí konat soudy, a že tedy církvím bude vrácen jejich majetek na základě žalob. K tomuto značně spornému usnesení Ústavního soudu se pak druží neméně netaktické a netaktní prohlášení římskokatolické církve, že se bude svého majetku skutečně domáhat právní a soudní cestou.

Je tady ovšem třeba zdůraznit, že je třeba osvědčovat, jakým způsobem církev o majetek přišla, protože se jednalo o subjekty, které mohly mezi sebou volně prodávat, nabývat majetek, pozbývat ho, aniž by ten majetek musel být ukraden. Zdaleka není pravda, že všechno, o co církev přišla, bylo zabaveno komunistickým režimem. Lze připomenout třeba Dürerovu Růžencovou slavnost, která byla od státu koupena od církve Řádu premonstrátů. Zcela mimořádně spornou otázkou je otázka finančních kompenzací za dobu, kdy církev nemohla se svým majetkem nakládat. O žádném oprávněném očekávání nemůže být řeči, neboť žádný z dosavadních restituentů nejen že nebyl kompenzován, ale naopak museli po faktickém vydání věci nést značné omezující ustanovení se svým právem. Některá tato omezení byla zakotvena přímo v zákonu o mimosoudních rehabilitacích, jmenovitě § 12, podle kterého oprávněná osoba dnem převzetí nemovitosti vstupuje do práv a závazků pronajíma-

tele, který uzavřel dohodu o odevzdání a převzetí bytu nebo smlouvu o nájmu nebytového prostoru převzaté nemovitosti.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane kolego. Chcete pokračovat ještě v dalším?

Poslanec Stanislav Křeček: Dovolím si ještě několik minut. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Určitě. Prosím.

Poslanec Stanislav Křeček: Tady se opět velmi významně odlišují církevní subjekty od necírkevních subjektů. Za této právní situace požadavek kompenzace za léta minulá je z hlediska restitučních zákonů neoprávněným zvýhodněním církví a z titulu restitučních zákonů požadavky církví jakýmkoliv způsobem oprávněné. Právě v tomto aspektu se dle mého názoru jednoznačně projevuje speciální postavení církve a využití jejího postavení jako subjektu mezinárodního práva. Z čistě utilitárního hlediska pak přijetím restitučních zákonů i s úroky z prodlení se otevře další Pandořina skříňka, totiž otázka náhrady za ušlý zisk, ztracené obchodní příležitosti vůči dalším subjektům, což tento stát může přivést k bankrotu.

Za těchto okolností se domnívám, že existují vážné právní argumenty pro nepřijetí tohoto zákona, a proto podpořím všechny návrhy, které vedou k jeho změně nebo zániku. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím nyní pana kolegu Miroslava Svobodu, který je dalším přihlášeným. Po něm je zde přihláška pana poslance Břetislava Petra. Prosím, pan kolego Miroslav Svoboda.

Poslanec Miroslav Svoboda: Děkuji za slovo. Paní předsedkyně, vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové, příznám se vám, že i já jsem měl připraven hodnotný příspěvek, ale vzhledem k pokročilé době a především k těm dnům, které jsme tu trávili, a příznám se vám, že aspoň z mého pohledu to byly dny plné marasmu, tak vám chci udělat aspoň malou radost a dnešní příspěvek v tuto chvíli nepřednesu, a tím doufám zkrátím pobyt ve zdejších prostorách. Takže děkuji za pozornost. (Potlesk napříč sálem.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane kolego. Prosím pana poslance Břetislava Petra. Prosím, pane kolego.

Poslanec Břetislav Petr: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já se domnívám, že tady dneska diskutujeme naprosto zbytečně.

Kdybychom po předcházejících diskusích dostali od zodpověděných činitelů vlády odpověď na některé otázky, které tady byly naprosto jasně položeny. Když to shrnu za tři jednání, tak tady nebylo zodpovězeno například na to, proč uvažujeme u zemědělské půdy s obecnou cenou 44 korun, u lesní půdy s obecnou cenou 27 korun za metr čtvereční, neboť jak už tady řekl pan kolega Koskuba, každý metr čtvereční lesa je jiný a zvláštní, stejně jako každá polnost. Včera jsme se bavili, že letouny nelze ocenit obecnou cenou. Proč tedy přistupujeme na cenu, která je naprosto přehnaná a která ve srovnání s tím, co dostali fyzičtí restituenti, převyšuje tyto částky prakticky dvakrát. Kde je tady nějaká rovnost, když chceme někoho nebo něco odčinit?

Druhou zásadní otázkou je, že chceme nějak hodně vrátit zemědělské půdy církvím v tomto roce. Pokud se nemýlím, tak se jedná o zhruba 250 tisíc hektarů. Kde jsme je napočítali a nabrali?

Dámy a pánové, za první republiky, v roce 1919 a 1920, byly přijaty tři důležité zákony. Byl to zákon přidělový, zákon náhradový a zákon o vytvoření Pozemkového úřadu. V nařízeních k těmto zákonům bylo stanoveno, že Pozemkový úřad pro každý rok, a to je až do roku 1938, provede bilanci majetku, který byl vydán a nebo majetku, který někdo nabyl. Z oficiálních čísel v roce 1938, kdy můžeme říci, že skončila první pozemková reforma, měly církve 198 tisíc hektarů půdy. Kde jsme nabrali těch 60 tisíc, o kterých jim chcete dát dneska více? Já si nevzpomínám, že po roce 1918 by Česko, nebo Československá republika anektovala nějaké území, na kterém by byl církevní majetek. V tomto čísle musí být jistě zahrnuty taky pozemky, které byly předmětem Benešových dekretů, anebo nedej bože, které překračují datum 25. února 1948.

Proč nám doposud někdo ze zodpovědných činitelů nedal odpověď na tyto otázky? Možná že už jsme byli doma a nevystupovali jsme tam znovu s žádostí o osvětlení některých aspektů, bez nichž asi nemůžeme zvednout ruku pro tento zákon.

Otázka další spočívá v tom, že církevní restituce jsou provázeny heslem co bylo ukradeno, musí být navraceno. Já bych chtěl obrátit pozornost poněkud zpátky na situaci po bitvě na Bílé Hoře, kde pořad máme zaregistrováno, že to skončilo popravou 27 českých pánů, ale v první reformě, když ji tak nazveme, ve prospěch církve a příšedší šlechty bylo vydáno a zkonfiskováno 115 panství, veškerý majetek těch, kteří byli popraveni, a někteří, kteří zemřeli, tak jim byl anektován majetek. Podle knihy Havla a Hořejšího se jednalo v první vlně odebrání majetku české šlechtě o hodnotu 8 milionů kop grošů, takže osm milionů krát šedesát a dostaneme se na groše, což prý v dnešním vyjádření představuje 10 miliard. Ještě větší podlost nastoupila v roce 1625 v rámci tzv. císařských milostí, kdy bylo zkonfiskováno 680 šlechtických českých rodin s majetkem, který

představoval 30 milionů kop grošů, převedeno na dnešní cenu 40 miliard. A v následujícím roce přišlo vyvrcholení, kdy císařským patentem byla katolická církev prohlášena za jedinou povolenou církev na území Čech, Moravy a Slezska a němčina byla povolena jako druhý úřední jazyk.

Chceme snad říci, že proběhly tyto exekuce a vše podle zákonů? Možná podle tehdejší vůle panovníka a církve! A teď se ptám, co řekneme na to, co získala tehdy církev a zdali by nemělo opět platit to heslo: co bylo ukradeno, nechť je navraceno. Děkuji vám. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Nyní je přihlášen pan kolega Michal Babák. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Babák: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, ze začátku bych vás chtěl poprosit, jestli by bylo možno, abyste mi nezapíjala stopky, protože na základě § 59 odst. 1 jednacího řádu bych chtěl vystoupit se stanoviskem klubu, tudíž se na mě nevztahuje omezení řečnické doby, a tím pádem bych rád vystupoval více jak dvakrát deset minut, jestli je to možné. (Předsedkyně M. Němcová: Ano, samozřejmě. Prosím.) Děkuji.

Zprvu bych tady chtěl uvést pár technických změn, které by se týkaly mého anebo našeho pozměňovacího návrhu, a to pod písmenem B bych chtěl zvlášť hlasovat odstavec B10.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane kolego, tohle prosím nechme ve chvíli, kdy budeme schvalovat proceduru hlasování.

Poslanec Michal Babák: Bylo mi doporučeno od zpravodaje, že bych to řekl nyní na stenozáznam. (Předsedkyně M. Němcová: Dobře, prosím.) Takže to by byl jeden bod k technické proceduře.

A potom druhý bod. Rád bych upravit ještě bod B10 v druhé části, kdy číslovka 3, která se tam vyskytuje dvakrát, by se vztahovala pouze pro měsíce, ne pro roky. To znamená, že by se tím pádem ze 3 na 6 měsíců prodloužila lhůta, ale 3 roky by zůstaly. Pane zpravodaji, je to takhle správně? (Souhlas.) Děkuji.

A nyní už se budu věnovat svému projevu, kterým bych chtěl vyjádřit názor poslaneckého klubu Věcí veřejných. Zaměřil jsem se též na stanovisko pana doktora Hrádely, se kterým se ztotožňuje klub Věcí veřejných, a rád by se s vámi tady podělil o toto stanovisko.

V ČR se nyní řeší v zákonodárném sboru problematika tzv. církevních restitucí, tedy vládní novela zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi. Zákonodárný proces v konkrétním případě vyvolává řadu pochybností. Dochází ke sporům a vzájemnému napadání opozice a vládní koalice.

Někteří občané podávají trestní oznámení na ústavní činitele v souvislosti s legislativním procesem a hrozí škodou v řádech desítek miliard korun.

Navržený zákon má dle své preambule za cíl vypořádat majetkové vztahy mezi státem a církvemi a náboženskými společnostmi a dosáhnout plné náboženské svobody obnovením majetkové základny církví a náboženských společností dosažením svobodného a nezávislého postavení církví a náboženských společností v ČR, jejichž existence a působení pokládá stát dle důvodové zprávy za nezbytný prvek demokratické společnosti. Definitivní vypořádání však nezabezpečuje, přestože má spočívat v tom, že se církevním právnickým osobám vydá v naturální formě část v tuto chvíli státního a údajně původního církevního majetku, a dále, že církev obdrží finanční plnění od státu za údajně původní církevní majetek, který vlastnily k rozhodnému dni 25. února 1948 a který nyní nevlastní stát a který se proto nevydává.

Církev měly dle důvodové zprávy k rozhodnému dni údajně ve vlastnictví 261 633 hektarů půdy. Rozdíl mezi velikostí původního pozemkového církevního majetku a majetkem nyní vlastněným státem je dle ní 109 822 hektarů. Za tento rozdíl, nevydaný majetek, náleží církvím finanční náhrady. Celková částka paušální finanční náhrady tedy činí 59 miliard korun rozvržených ve splatnosti do 30 let s valorizací inflace.

V současné době je v ČR 32 registrovaných církví a náboženských společností, z nichž 17 je financováno státem podle zákona č. 218/1949 Sb. Navržené odškodnění směřuje pouze k některým církvím, přičemž i samotný navržený restituční zákon se podstatně odlišuje od státních restitučních zákonů.

Důvodová zpráva předložená vládou zákonodárnému sboru zamíčuje či zkresluje řadu důležitých otázek. Neuvádí je historicky a právně správně. Nedostatky zprávy jsou tak závažné, že lze mít více než vážné pochybnosti o tom, že se jedná o nezalostní návrhatele. Případně schválený zákon prokazatelně prolamuje hranici února 1948 a staví se proti principům prosazovaným při zakládání našeho státu prezidentem Masarykem a jeho spolupracovníky. Nebrání možným budoucím soudním sporům ohledně původního církevního majetku. Pod záminkou zmírnění následků některých majetkových a jiných křivd, které byly spáchány komunistickým režimem v období let 1948 až 1989, kdy došlo k tzv. sametové revoluci a porážce komunistického režimu, v případě schválení v navrženém znění přinese řadu křivd a nesrovnalostí a v konečném důsledku změny poměry na území České republiky vzniklé za několik století, aniž by na to důvodová zpráva upozornila.

Otázka tzv. církevního majetku na našem území souvisí s historicky převažujícím monopolním postavením katolické církve v dějinách státu na území České republiky. S vydíráním a násilím na lidech, s placením a vy-

máháním desátků, jejichž často nedobrovolnému placení se nemohli obyvatelé vyhnout, s omezením práv kněží a jejich rodinných příslušníků ve prospěch církve, s nedobrovolným nuceným odevzdáváním majetků církvi a s překrucováním skutečného právního postavení církví u nás i v zahraničí.

Z důvodů výše uvedených se článek snaží o objektivní popsání problematiky tohoto majetku z historicko-právního aspektu, aby si každý mohl sám na základě znalosti relevantních údajů vyhodnotit nejen legislativní proces, ale i možnost trestněprávní odpovědnosti předkladatelů zákona. Upozorňuje pak nejenom na dřívější právní úpravu a příčiny vytváření a rozsah církevního majetku, ale i dříve platné normy a judikaturu soudů působících na našem území či Evropského soudu pro lidská práva.

O majetkových poměrech souvisejícím s náboženstvím v prvním státním útvaru na českém území, v tzv. Sámově říši v prvé polovině 7. století našeho letopočtu, nemáme bližší údaje. Pouze víme, že zde neexistoval majetek patřící stávající církvi římskokatolické, neboť na území nynější České republiky nebylo křesťanství a velvyslanec francouzského krále Dagobert Sicharius dle Fredegarovy kroniky z 60. let 7. století uváděl Sámovi – citují: "Není možné, aby křesťané a sluhové boží mohli uzavírat přátelství se psy." (Vít Bárta dlouze tleská.)

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je to velký úspěch, pane kolego, ale přece jen bych požádala pana kolegu Bárta, aby umožnil další vystoupení.

Poslanec Michal Babák: V 9. a na začátku 10. století, nejpozději od roku 833 do roku 906 až 907, patřily Čechy do tzv. Velkomoravské říše. V ní se již vyskytují první informace o majetcích spojených s kultem. Roku 862 kníže Rastislav žádá Cařihrad o vyslání slovansky mluvících věrozvěstů na Velkou Moravu, jak jistě víte všichni, a roku 863 přicházejí z ní dva bratři tzv. sv. Cyril a Metoděj na Velkou Moravu. Ti byli prohlášeni v roce 1980 spolupatrony Evropy. Roku 874 křtí knížete Bořivoje a jeho ženu Ludmilu na Velehradě. Bořivoj založil první kamenný kostel v Čechách na Levém Hradci nejspíše mezi lety 882 až 884 a první kostel na pražském hradu zasvěcený Panně Marii. To bylo nějak po roce 885. Čechy se podřizují církevní správě velkomoravské, která nahradila církevní správu z Řezna.

Minimálně od té doby platil soudní Zákon pro laiky – Zákon sudnyj ludem. Vznikl pravděpodobně na území velké Moravy, když dle některých byli bratři jeho autory. Ten v době, kdy ještě bylo připuštěné na území státu otroctví, dokonce vyžadoval vydávání odpadlíků od křesťanské církve církvi.

Po zániku Velké Moravy již hovoříme o českém státu a postupném vytváření církevního majetku v něm. V roce 973 bylo založeno pražské biskupství. O zavedení desátků v českých zemích se dle Kosmovy kroniky pokusil nedlouho po jeho založení pražský biskup Dětmar, ten biskupoval mezi 976 až 982. Při jejich zavádění nebyl údajně příliš úspěšný pro nedostatečnou podporu světské moci. Později vévoda (kníže) Boleslav v roce 992 poskytl osobně biskupovi Vojtěchovi právo na stavění kostelů a vybírání desátků.

Až roku 1039 v Dekretech Břetislavových, známých z latinského znění z Kosmovy kroniky, byla vyhlášena podpora státu církvi se snahou o prosazení církevní morálky a upevnění církevní organizace. Zakotvila právo církve na propadnutí díla a toho, co se při díle nalezne, pokud někdo neslaví neděle a slavné svátky, pokuty za nedodržování církevních svátků či za nepohřbení mrtvého na křesťanském hřbitově. Církev se tak začala na základě rozhodnutí státu obohacovat na úkor těch, kteří nechtěli akceptovat katolickou morálku a katolické náboženství.

Z vůle státu tak církev začala získávat prostředky pro svoji činnost, na které by jinak neměla vůbec žádný nárok. Právě státní souhlas a podpora církvi se získáváním zdrojů byly jedním z důvodů, proč stát často nepovažoval církev za vlastníka církevního majetku, ale spíše za správce majetku státu. Panovníkem založené kláštery byly považovány za zvláštní druh panovníkova jmění se samostatnou správou prováděnou klášterní komunitou. Panovník o tomto majetku rozhodoval, jak se stalo například i v roce 1150 n. l., kdy byl klášter v Litomyšli, který byl založen v roce 1092 Břetislavem II., odebrán z rozhodnutí vládců benediktinům a předán premonstrátům.

Statut/Statuty Konrada Oty, nejstarší český zákoník, byl vyhlášen roku 1189 na sněmu velmožů v Sadské u Nymburka pro území Čech a pro území moravských úděl později králem Přemyslem Otakarem I. v první polovině 13. stol. n. l. V nich král, například ve statutu brněnském, stanovil poplatky pro kaplany, pokud chtěl někdo podstoupit soud vody, a zároveň výjimky pro práva kleriků s kostelními nadáními, které se řídily dle práva kanonického (článek 39).

V roce 1212 dochází k vydání Zlaté Buly sicilské – která je mimo jiné tedy dole v Poslanecké sněmovně – římským a sicilským králem Fridrichem II. zavádějící dědičnou hodnost českých králů a jejich oprávnění k investituře biskupů. V té době ještě stále platila povaha církevního majetku jako majetku odvozeného od vůle dárce, kdy dárce mohl tento majetek církvi odejmout.

Po získání monopolu víry zahájila katolická církev boj se státem na získání majetku do svého vlastnictví a začala si vynucovat ekonomické výhody, které by jinak neměla, a to pod hrozbou neprovádění církevních obřadů, což v katolické zemi bylo něco nesmyslného.

Ondřej, nově vysvěcený biskup pražský, po návratu z Říma do Čech v souladu s vůlí papeže vyhlásil na jaře 1217 interdiktu, zákaz bohoslužeb, pohřbů, křtů, udílení svátostí, přibitím diecézních listů na Chrám sv. Víta na Pražském hradě pro údajné omezení práv církve králem a šlechtou, pro neodvádění desátků atd., což vedlo k ukončení většiny náboženských obřadů v českých zemích.

(Před řečnicí stojí skupina poslanců, smějí se a fotografují si řečníka.)

Je prima, že vás to zajímá.

Král Přemysl I. se odmítl podřídit a chránil svrchované království. Svolal jako reakci na v katolické zemi absurdní situaci bránící církevními obřady, když například smrt nečeká, až se politici dohodnou... Teď jsem se ztratil. (Nemůže najít návaznost ve čteném textu, poslanci se smějí a tleskají.)

Arcibiskupovi mohučskému papež nařídil listem z 20. července, aby do dvaceti dnů obnovil v Čechách záповeď služeb božích, to je odvolal jím na základě žádosti krále realizované zrušení interdiktu. Interdiktu včetně zákazu svátosti posledního pomazání pak vedl k vynucenému a v zemi odmítanému prosazování církevních požadavků vůči státu i šlechtě. Papež v květnu roku 1218 stanovil podmínky smíru. V průběhu vyjednávání církev ustoupila od interdiktu, ale jeho hrozba zůstávala. V srpnu roku 1219 papež pohrozil exkomunikací osob, které neprosazovaly v minulosti interdiktu, a interdiktem služeb božích v celé zemi, jestliže nebudou splněny určité podmínky v době dvou měsíců. V roce 1221 byl král donucen přistoupit k podmínkám smíru vydáním imunitního privilegia pro pražské biskupství. Od roku 1221 pak takto vynuceně byly na našem území církevní nemovitosti uznávány za vlastnictví církve a jejich dosavadní vlastníci se stali ze zakladatelů patrony těchto staveb. Došlo tak fakticky mimo jiné k nedobrovolnému vyvlastnění určitého majetku pro potřeby církve katolické do vlastnictví církve katolické, resp. jejích institucí, a to bez jakékoliv náhrady dosavadním vlastníkům. Církvi pak zcela zůstávaly povinně placené desátky a vytvářely se předpoklady pro její budoucí majetky a konflikty v zemi v důsledku tohoto vynucení. Interdiktu zvítězil a katolická církev prosadila své zájmy. V roce 1222 n. l. na naléhání papeže rozšířil král Přemysl Otakar I. v omezené podobě platnost dohody ze Schatzbergu z pražské diecéze i na ostatní diecéze, kláštery, kapituly a farnosti. Snad právě zásluhy biskupa Ondřeje o to, že církev začala získávat světský majetek do svého vlastnictví, se staly hlavním důvodem, že ač zemřel v klášteře Casamari, je jeho hlava uložena od roku 1369 ve zdi kaple sv. Václava nad oltářem sv. Kříže v Chrámě sv. Víta na Pražském hradě, v kapli, odkud vedou schody ke korunovačním klenotům českého státu, tedy na čestnějším místě než například sv. Jan Nepomucký. Ten se však o majetek církve tak nezasloužil.

Církevním synodem z roku 1349 si církve přisvojila pravomoc ve sporech o církevní majetek. Zároveň již od 1. poloviny 14. století dochází k zavádění inkvizičních soudů.

(Několik poslanců, zejména z Věcí veřejných, stojí před řečnickým pultem a poslouchají řeč poslance Babáka, který pomalu s nápojem na řečnickém pultu předčítá svůj projev. Někteří si poslance Babáka i fotí.)

Církevní instituce získaly v průběhu 13. a 14. století významné vlastnictví v důsledku monopolního náboženského postavení katolické církve prosazovaného i za pomoci inkvizice, vynuceného placení desátků, zádušních darů, odpustků, kněží pak i z plateb za pohřby, svatby atd. Církve se stala největším ekonomickým vlastníkem v zemi. Často nedobrovolné získání majetků církví s hromaděním církevního majetku spojeného s malou péčí o potřebné vedlo k nespokojenosti s církví i v církvi katolické a ke vzniku husitského hnutí. Začátkem 15. století se v církvi vyskytovala hojnost korupce, zavisť a pokrytectví a rostla snaha o očistu církve a omezení jejího majetku.

Roku 1412 Jan Hus vystoupil proti prodávání odpustků podobně jako 100 let po něm Luther. Výsledkem bylo, že již v lednu téhož roku byla nad ním vyslovena klatba a musel opustit Prahu. Roku 1420 husité zformulovali programový základ –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, promiňte, že vás přerušuji. Já jsem přesvědčena, že jednáte teď v rozporu s § 59 odst. 4, který říká, že poslanec má mluvit k projednávané věci. Chápu váš historický exkurz, dopustili se ho mnozí před vámi, ale přesáhl jste meze toho, co lze chápat jako mluvení k věci nebo nelze chápat jako mluvení k věci. Žádám vás tedy, abyste svou řeč směřoval přímo k projednávanému zákonu, k jednotlivým paragrafům, k tomu, co je opravdu předmětem našeho jednání.

Poslanec Michal Babák: Já se moc omlouvám, paní předsedkyně, při vší úctě, návrat církevního majetku ve výši přes 140 mld. korun myslím, že považuje... (Nesouhlas některých poslanců.) 59 mld. finanční a 72 mld. je to naturální plnění. (Nesouhlas předsedy vlády.) Takže necelých 140, omlouvám se, pane premiére. Ale v zásadě si myslím, že lze udělat takovou exkurzi, aby si všichni mohli představit, o čem vůbec tady jednáme, jak církve fungovala a v jakém smyslu církve nějakým způsobem nabyly tyto majetky. A já myslím, že je to nezbytně nutné pro to, abych obhájil tady vyjádření nejen svoje, ale právě klubu Věcí veřejných, proč budeme podávat např. pozměňovací návrh, který nebude akceptovat finanční vyrovnání ve výši 59 mld. korun. Já si myslím, že tohle to k věci je. (Námítka zřejmě od paní ministryně, ke stolku stenografů nebylo slyšet.) Ale

přihlašuje se k pozměňovacím návrhům, paní ministryně, a rozhodně se dělájí technické úpravy, což obsahuje též můj přednes. Nehledě na to, že některé návrhy byly ve smyslu vrácení do druhého čtení. A já si myslím, že v žádném případě to není v rozporu s jednacím řádem. Protože já osobně si myslím, že mluvím k věci. A jestli si myslíte, paní předsedkyně, něco jiného, tak v tom případě nevím. Já nejsem tak zdatný jednacím řádem. Jestli se má hlasovat o nějaké proceduře, jestli mě necháte tady hovořit, nebo mně vypnete mikrofony, nejsem zdatný.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Já vám nevypínám mikrofon. Já jsem vám řekla, pane poslanče, že se domnívám, že se odchylujete od ustanovení zákona o jednacím řádu, příslušného paragrafu, a že vás žádám – nevypínám vám mikrofon, ale že vás žádám, abyste se věnoval tomu, co je předmětem našeho projednávaného bodu, tedy konkrétního návrhu vládního zákona.

Poslanec Michal Babák: Mně nezbyvá nic jiného, než pokračovat, protože můj subjektivní názor je, že se věnuji bodu číslo 20, vládní novele zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi, sněmovní tisk 580 ve třetím čtení. Můj názor je, že dle jednacího řádu mám plné právo za Věcí veřejné podle § 59 odst. 1 hovořit v neomezené míře, a tím přednést stanovisko klubu. (Potlesk nejdřív několika poslanců Věcí veřejných, poté jednoho, poslance Bárty, který tleskal po celou dobu následující řeči předsedkyně Sněmovny.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, nikdo vám neupírá právo mluvit jménem klubu. O neomezené lhůtě jsme se bavili také, tu vám též nikdo neupírá. Upírá vám právo mluvit mimo projednávaný bod, což jsem přesvědčena, že toto musím jako řídící schůze učinit, protože jsem přesvědčena, že jste se prostě odchýlil od toho, co je tématem tohoto bodu. (K poslanci Bártovi:) Děkuji za potlesk.

Poslanec Michal Babák: Já se opět omlouvám, paní předsedkyně. Můj názor je, že historii církve je potřeba sdělit tady na plénu už jen proto, aby byl vykreslen obrázek vlastnictví této církve, protože jí navracíme majetek výše než 130 mld. korun. Takže jestli dovolíte, pokračoval bych.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, musím trvat na tom, co jsem řekla. Prosím, abyste se věnoval projednávanému bodu. Pokud tak nehodláte dělat, dejte prosím námítku proti mému postupu, kterým já odmítnu vás nechat dále hovořit.

Poslanec Michal Babák: Takže já se budu dále věnovat navrhovanému bodu –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: V tom případě je mi líto, ale jsem přesvědčena, že jste přestoupil ustanovení jednacího řádu. Prosim, dejte námitku proti mému postupu. Já vám odnímám slovo.

Poslanec Michal Babák: Jestli mi odnímate slovo, v tu chvíli dávám námitku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. O této námitce proti postupu předsedající rozhodneme v hlasování, které je před námi. Přivolávám naše kolegy do jednacího sálu. Je zde žádost o odhlášení. Odhlašuji vás všechny.

Paní předsedkyně poslaneckého klubu Klasnová chce vystoupit. Prosim.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem přesvědčena, že nebylo porušeno ustanovení jednacího řádu Poslanecké sněmovny, protože podle § 59 odst. 1 se sice Sněmovna může k projednávanému bodu usnést bez rozpravy na omezení řečnické doby, což se tady skutečně stalo, usnesli jsme se, že bude 10 minut. Usnesli jsme se také, že každý poslanec může vystoupit pouze dvakrát. Ale z tohoto usnesení je vyjmuta omezení řečnické doby na poslance pověřeného přednést věcné stanovisko poslaneckého klubu. A pan poslanec Michal Babák tady dlouze – a chápu, že pro někoho to je nepříjemné – dlouze zdůvodňoval to, proč Věci veřejné nezvednou ruku pro církevní restituce, pokud se neodhlasují naše pozměňovací návrhy. Takže já si myslím, že je to zcela v souladu s jednacím řádem. Ale samozřejmě vy jste dala návrh na hlasování, tak budeme hlasovat. Ale já jsem hluboce přesvědčena o tom, že je to v souladu s jednacím řádem.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Bude nejlepší, když o tom rozhodne Sněmovna, protože nekonečný spor bychom mohli vést x hodin a to myslím není v zájmu nikoho z nás.

Padla námitka proti mému postupu. O této námitce tedy rozhodneme v následujícím hlasování. Já jsem přivolávala naše kolegy do jednacího sálu, aby se mohli tohoto hlasování zúčastnit. Za malou chvíli toto hlasování bude započato.

O námitce proti postupu předsedajícího rozhodneme v hlasování, které

ponese pořadové číslo 96, a já toto hlasování zahajuji a táži se, kdo souhlasí s námitkou proti mému postupu. Kdo je proti této námitce?

V hlasování pořadové číslo 96 přítomno 176, pro 80, proti 94. Námitka nebyla přijata.

Budeme tedy pokračovat v našem jednání. O slovo se přihlásil nyní další v pořadí, a to pan poslanec Vít Bárta. Prosim.

Poslanec Vít Bárta: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já myslím, že smysl obstrukcí byl právě naplněn. Pošlapání debaty, demokraticky vedené debaty na půdě Poslanecké sněmovny samo o sobě stačí k tomu, aby ne Sněmovna, ale Ústavní soud rozhodl o tom, jestli to, co tady v tuto chvíli probíhá, je, či není, je, či není v souladu s tím, jakým způsobem se mají schvalovat zákony České republiky. Já myslím, že smysl možná díky vám, paní předsedkyně, i oněch 130 mld. je tím vlastně zachráněn a myslím, že Věci veřejné už v tuto chvíli naplnily to, co chtěly, a já vám za to velmi a velmi děkuji.

Co se týče církevních restitucí, myslím si, že je zapotřebí v prvé řadě začít tím, že v tuto chvíli jestliže církev tady měly nějaký nárok na církevní restituce, tak je zapotřebí říci to, že ona atmosféra toho, kdy církevní restituce navrhl a bezesporu i prosadil vůbec až sem především Miroslav Kalousek, je samo o sobě velmi medvědí službou duchovním obcím v České republice, protože to, že církev dostanou peníze jako špinavý peníz vydírajícího Miroslava Kalouska, člověka, který narušuje ústavní pořádek České republiky, který vyhrožuje orgánům činným v trestním řízení, a to jak dramaticky a jak zásadně to dokáže, nám tady předvedl dneska ráno Petr Skokan konkrétními citacemi toho, jak uvažuje Miroslav Kalousek, tak to samo o sobě je tak zásadní a tak dehonestující, že upřímně církví v České republice lituji. (V sále je hluk, neklid.)

Druhou věcí je, a to je velmi zásadní, a vážená paní předsedkyně, mě velmi zajímá, jak se k tomuto postavíte, že koaliční poslanci zjevně narušili chování –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosim o klid v jednacím sále. Prosim o klid v jednacím sále.

Poslanec Vít Bárta: Zjevně narušili chování a při projevu Michala Babáka a tímto způsobem podruhé z tohoto hlediska se Ústavní soud bude muset zabývat tou podstatou, kterou tady řešíme.

Za třetí, a v tomto směru možná nejzávažnější věcí je, jak nyní v tuto chvíli dále probíhá diskuse k církevním restitucím. Já zpochybňuji to, že mám právo na desetiminutový projev v okamžiku, kdy v tuto chvíli tímto

způsobem probíhá jednání v Poslanecké sněmovně! (Předsedající: Pane poslanče, promiňte, prosím všechny, aby...) Žádám o nových deset minut! (Hovoří vzrušeně a důrazně!)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím všechny, aby zasedli do svých lavic a věnovali pozornost...

Poslanec Vít Bárta: Paní předsedkyně, vy mi nejste schopna zajistit pořádek k tomu, abych mohl mluvit k Poslanecké sněmovně!

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, nekřičte na mě. Takovou situaci Sněmovna zažila již několikrát, já opakovaně žádám pro řečníka klid, aby mu byla věnována pozornost, dělám to i ve vašem případě. (Poslanci diskutují v hloučcích, v sále je hluk, neklid, řečníkovi není téměř rozumět.)

Poslanec Vít Bárta: Já žádám o nových deset minut! (Smích ze sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím, využijte těch dosavadních deseti minut, které máte. Prosím všechny kolegy, aby věnovali pozornost panu poslanci Bártovi!

Poslanec Vít Bárta: Já žádám, paní předsedkyně, o dalších deset minut a konstatuju, že v tuto chvíli dnes Poslanecká sněmovna České republiky zažívá jedno pošlapávání Ústavy za druhým. Nejdřív tady Miroslav Kalousek vyhrožuje policejnímu prezidentovi! (Hovoří vzrušeně, hlasitě.) Dokonce tady v Poslanecké sněmovně slyšíme to, že mají odstoupit oba! Šéf orgánů činných v trestním řízení, Policie České republiky. V duchu tom, že když pan premiér se zlobí na svého ministra, tak ten ministr stojí na stejné úrovni jako policejní prezident. Toto je jasné pošlapání Ústavy! Stejně jako je pošlapávání Ústavy svoboda projevu!

To, co se tu děje, je hanba! Je to velká hanba a mě velmi mrzí, že vy, která jste byla v tomto směru vzorem dodržování demokratických principů v této zemi, nyní řídíte takovýmto způsobem tuto schůzi.

Co se týče církevních restitucí, nicméně –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím o klid! Prosím o klid, posadte se do lavic, věnujte pozornost panu poslanci.

Poslanec Vít Bárta: Nicméně k církevním restitucím je zapotřebí se vrátit v onom základním principu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, já vás ještě jednou všechny žádám, abyste věnovali pozornost tomu, jemuž bylo uděleno slovo. Prosím, posadte se do vašich lavic... Prosím všechny! (Poslanci postávají v hloučcích a hlasitě diskutují.)

Poslanec Vít Bárta: Tak já bych si dovolil (vyčkává)...

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vít Bárta: Co se týče církevních restitucí, rád bych znovu připomněl základní parametry, které je zapotřebí vzít v potaz z hlediska toho, že církevní restituce v tuto chvíli jsou velkým nebezpečím pro státní rozpočet do budoucích let z hlediska možných arbitrží.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ještě jednou, dámy a pánové, všechny žádám, abyste hovory, které se netýkají tohoto problému, přenesli mimo jednací síň, věnovali pozornost řečníkovi, jemuž bylo uděleno slovo. Kdo nechce věnovat tuto pozornost, prosím, ať opustí jednací sál!

Poslanec Vít Bárta: Je velkým projevem demokracie, když i pan premiér je instruován předsedkyní Poslanecké sněmovny o tom, že by si měl jít povídat do kuloárů.

Já si myslím, že je velmi zásadní připomenout to, že řád německých rytířů, který žádá o dvě miliardy korun a jasně vyčíslil své požadavky, není zahrnut do církevních restitucí. A jednoznačně z tohoto hlediska hrozí, že řád německých rytířů bude arbitrží uplatňovat tyto peníze po České republice. Zákon o církevních restitucích je z tohoto hlediska jednoznačně velmi rizikový pro státní kasu, a proto je jednoznačně zapotřebí jej vrátit do druhého čtení a vyřešit tato zásadní rizika, která tento zákon má.

Stejně tak je zapotřebí se vrátit k protikorupčním rizikům tohoto zákona a je zapotřebí se ptát, proč v rámci ještě koaličních jednání bylo jasné řečeno, že bude na vládě hlasováno o jednotlivém majetku po jménech v souladu s jednacím řádem vlády České republiky, a proč Karolína Peake tento požadavek bez ohledu na to, že byla u toho, když se tato věc dojednávala, vzdala, nedodržela, a tím zákon o církevních restitucích vytváří zásadní korupční riziko špatné dohledatelnosti a prokazatelnosti individuální odpovědnosti za negativní, za neoprávněné vydání církevního majetku.

Vzhledem k tomu, co jsme tady v tomto směru zažili dneska dopoledne s panem ministrem Kalouskem, ve středu s panem ministrem Kalouskem a s paní Parkanovou k tématu individuální odpovědnosti, a toho, že se stačí

schovat za nějaký posudek konkrétního ministerstva a na základě toho pan ministr Kalousek začne zastrašovat pana doktora Mazánka stejně jako policejního prezidenta, tak jednání o vydávání konkrétního majetku po jménech je dle mého názoru naprosto na místě. A i to je další důvod, proč by se měl tento zákon vrátit do druhého čtení a zapracovat tato protikorupční rizika do textu tohoto zákona.

Dále si myslím, že je zapotřebí připomenout to, že pokud by řád německých rytířů začal tuto arbitráž uplatňovat, nelze vyloučit, že náklady budou mnohem vyšší než ony 2 mld. Je zapotřebí si připomenout to, že v rámci oné arbitráže zde hrozí to, že budou uplatněny i další sankce s pozdním vydáním tohoto majetku. (Velký hluk a neklid v sále.)

A aby někdo mě neosočoval z toho, že já vystupuji a priori proti církvím, tak mám potřebu připomenout to, že řád německých rytířů v tomto směru žádá majetek, který je naopak velmi prospěšný, kdyby z tohoto hlediska byl vydán, jako jsou školy, jako je nemocnice, což je pro církev jaksí mnohem užitečnější funkce i pro společnost než vydávání majetku Lesů České republiky, které z tohoto hlediska jsou pravděpodobně výhodnější pro pana ministra Kalouska, pro pana Hávu a kdoví ještě pro koho. V tomto kontextu je zapotřebí uvést, že když jsem si včera na aktuálně přečetl, že firma Omnipol platí úředníky Ministerstva obrany, tak si kladu otázku, jestli stejným způsobem již dnes někdo neplatí úředníky Ministerstva kultury, obzvláště v situaci, kdy toto ministerstvo je v kompetenci TOP 09.

Stejně tak je zapotřebí se i ptát, a to je zcela nejpodstatnější, jakým způsobem je zde možné uplatňovat etický princip toho, že vydáme majetek církvím, že jim budeme platit obrovské finanční částky v situaci, kdy krátíme důchody, v situaci, kdy nejsme schopni přidat na platy učitelů, v situaci, kdy nedodržujeme sliby, které politikové České republiky dávají profesním obcím, jako kupříkladu lékařům. Jak je možné, že pravicové strany, které říkají, že jsou tady od toho, aby bránily iniciativně občana, toho, který se nejvíc podílí na prosperitě státu, a chránily Českou republiku proti příživníkům atd., atd., v této logice nepodporují ty, kteří opravdu pracují, jako jsou lékaři, jako jsou učitelé, a radši vydají další miliardy církvím přednostně oproti jiným profesním skupinám.

Ve stejné logice je zapotřebí v tomto směru znovu připomenout, a to považuji za velmi zásadní, že ať jakýmkoliv způsobem budeme o církevních restitucích nyní jednat, tak musíme vzít v potaz i celé nejzásadnější připomínky dotýkající se vyčíslení jednotlivého majetku, tak jak je na různých serverech, jako kupříkladu na Parlamentních listech, zveřejňován, a už dnes na základě oněch připravených podkladů je patrné, že zde existují zásadní nesrovnalosti na úrovni úředníků, kteří to připravovali. Jestliže se v tisku objevují zprávy o tom, jak Omnipol platí úředníka Ministerstva obrany, jak je málo nebo více pravděpodobné, že stejným způsobem

Omnipol neplatí úředníky na Ministerstvu financí, když synové dobrého přítele pana Kalouska tuto společnost ovládají.

Ve stejné logice je zapotřebí se ptát na morálku všech těchto věcí, které tady v tuto chvíli projednáváme. Jestliže vláda České republiky se nachází na dně důvěry a při té příležitosti chce provést největší majetkový transfer za dlouhá, dlouhá léta, kde je politický mandát? Kde je morální mandát? Kde je síla této vlády obhájit pochybnosti nad církevními restitucemi? (V sále je stále hluk!) Jak máme tímto delegováním, tímto schváleným zákonem dát této zkorumpované, netransparentní, přeběhlické vládě kompetenci provádět tak obrovský finanční transfer? Jak můžeme zatížit i vlastní církve oním morálním bahnem této vlády, že jim bude vydáván majetek skrz tuto zkorumpovanou, netransparentní strukturu? Jak můžeme provádět vydávání církevního majetku v situaci, kdy i tady v Poslanecké sněmovně jsou narušovány elementární principy demokratické debaty v této Sněmovně? Jak můžeme věřit této vládě, když si nyní tato vláda má zvolit svým koaličním hlasováním šéfa Nejvyššího kontrolního úřadu, který logicky bude netransparentnost dále podporovat? Jak bude kontrola ze strany NKÚ prováděna objektivně nad tímto obrovským finančním transferem, když tato netransparentní koalice bude nám tady diktovat nového šéfa Národního kontrolního úřadu?

Já považuji za naprosto zásadní si uvědomit ekonomické dopady církevních restitucí, morální dopady, které když srovnáte z hlediska oněch 100 miliard, o kterých tady v tuto chvíli rozhodujeme, v porovnání s CASA, kde šlo o půl miliardy, v porovnání s ProMoPrem, kde se ztratilo 260 mil. podle slov samotného ministra financí. Jak v této situaci, kdy Karolína Peake projednávala církevní restituce s tím, že o nich bude po jménech rozhodovat vláda a v momentu, kdy se odpoutala od programu Věcí veřejných, od usnesení grémia strany Věcí veřejných, kdy se odpoutala od všeho, co jí do Sněmovny doneslo, a vyneslo a v této souvislosti dnes prosazuje netransparentní princip vydávání onoho státního majetku ve prospěch církví, to všechno je jednoznačné pošlapání, jednoznačné znevěrohodnění, jednoznačné korupční riziko, kterému protikorupční vicepremiérka, kterému ministr financí, kterému čistý premiér Petr Nečas asistuje a pomáhá. Pryč je čistota Petra Nečase. Pryč je protikorupčnost protikorupční vicepremiérky Karolíny Peake, pryč je zbytek důvěry v tuto vládu. Pryč je základní důvěra v demokracii, která tady byla, v kontextu toho, co za dnešní den zažíváme. Od vystoupení policejního prezidenta, od reakce premiéra na vystoupení policejního prezidenta, od reakce ministra vnitra na vystoupení policejního prezidenta, od vystoupení Karolíny Peake k čemukoliv, jenom ne k tématům, která se dotýkají její odpovědnosti. Jenom a jenom se vyhýbat této odpovědnosti. Jenom a jenom mlčet na zásadní pochybení, na zásadní otázky, které tady zaznívají. Jenom tichý a

nebo hlasitý výsměch tomu a všem, kteří na konkrétní pochybení upozorňují, je to, co tady zažíváme.

A já myslím, že z tohoto hlediska je velmi smutné, velmi nešťastné, že v pátek 13. července roku 2012, v zásadě v polovičce volebního období, tato koalice a vláda dopadá na samé dno, kam vůbec dopadnout může. A já se ptám, jak je možno zajistit, jak je možno naplnit, jak je možno dále pokračovat v takovéto situaci, kdy se odmítá nejdříve jednat o zřízení vyšetřovací komise, která se bude zabývat narušováním ústavního pořádku České republiky Miroslavem Kalouskem, kterému minimálně verbálními projevy asistuje premiér Nečas, který v této situaci dál zarputile mlčí k celé záležitosti s výjimkou toho, že má ambici srovnávat policejního prezidenta se svým ministrem. Jak vůbec je možné takovéto srovnání? Je to stejné, jako kdybychom řekli, že má odstoupit šéf Ústavního soudu a zároveň premiér této republiky, protože se na něčem nemůžou dohodnout.

Jak je možné srovnávat ministra Kalouska s policejním prezidentem? Policejní prezident je orgán činný v trestním řízení (z pléna: není!), jeho špička. Jeho špička orgánu činného v trestním řízení. A jestliže budeme zpochybňovat to, že toto je nezávislá instituce, a budeme ji srovnávat s odvolatelností jednoho ministra a politické odpovědnosti, která tady je, a budeme předřazovat vydávání špinavého penízu nad ústavní pořádek ČR, nad vše, co z tohoto hlediska zde stojí, nad Ústavu ČR, potom se dostáváme do situace, kdy tato Sněmovna, tato vláda nemůže prosazovat už vůbec nic. V tomto směru rozumím sociální demokracii, kdy vyvolává důvěru vlády. Nicméně důvěra vlády s ohledem na strach řady přeběhlických poslanců bezesporu projde, a v tuto chvíli je proto mnohem důležitější než důvěra vlády ono zřízení vyšetřovací komise, která zajistí to, aby policejní prezident, pan doktor Mazánek a řada dalších nebyla jednoznačným způsobem... (Předsedkyně M. Němcová: Čas, pane poslanče.) ... ovlivňována typově tím, že tady kupříkladu budou prováděny jejich odposlechy... (Předsedkyně M. Němcová: Čas, pane poslanče.) ... a GIBS bude vytvářet nátlak, který z tohoto hlediska není kompetentní.

A co se týče onoho času, paní předsedkyně (projevy nesouhlasu v pravé části sálu, bouchání do lavic), já znova říkám, že jste mi nedokázala zajistit pořádek k tomu, abych mohl vyčerpat svůj řádný čas ke svému projevu, já trvám na tom, že ve svém projevu dále budu pokračovat, dokud nevyčerpám onen čas, který jste mi nebyla schopna zajistit! Já jsem přesvědčen, že je zcela jednoznačné, že v tuto chvíli minimálně tuto ústavní svobodu zde dále uplatňovat budu. A nebojím se říci, že za každou cenu. To mi za to stojí. Já chci dotáhnout tuto věc k maximálnímu cíli. Těším se na to, abyste pořídila další důkaz pro Ústavní soud, jak bude rozhodovat o tom, jak se zpochybní celé církevní restituce. Možná že je to to nejlepší, co můj malý osamoceny poslanecký hlas může dokázat. Jen s

chutí a vervou do mně! Těším se na to. A já bych rád v tomto duchu řekl –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, nemůžete pokračovat, protože uplynul váš čas. Ráda bych vás upozornila na to, a je mi to líto, že řada kolegů, kteří vystupovali před vámi, kterým jsem zjednávala v průběhu kteréhokoli schůze klid, přicházela také o svůj čas. Ve vašem případě to bylo obdobné. Respektujte prosím ustanovení jednacího řádu a také rozhodnutí Poslanecké sněmovny, která svým hlasováním stanovila pravidla pro vystoupení v rámci této debaty. Samozřejmě nemohu činit nic jiného, než k vám přistupovat úplně stejně jako ke všem ostatním kolegům. Každý z nich mohl mluvit dvakrát deset minut. Vy jste na tom úplně stejně, proto vás nemohu nechat pokračovat.

Poslanec Vít Bárta: Dovolte mi citovat Shakespeara: Vymkнутá –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane kolego, nedovolím vám citovat ani Shakespeara ani nikoho jiného. Váš čas opravdu vypršel.

Poslanec Vít Bárta: Já bych byl rád, aby vypršel čas této koalice... (Předsedkyně se jej snaží přerušit.) A promiňte, vy jste jednoznačně porušila pravidla této Sněmovny a Ústavu tím, že pan Michal Babák nemohl dále reprezentovat ustanovení a usnesení poslaneckého klubu Věcí veřejných, nemohl obhájit stanovisko klubu Věcí veřejných a já v tomto duchu, když jsem šel za tento pultík a musel jsem reagovat na odejmuté slovo Michala Babáka a dál se snažit vysvětlovat tuto zásadní situaci, tak místo toho, abych měl prostor k tomu tady vyčerpat aspoň svůj řádný dvacetiminutový čas, tak místo toho tady v Poslanecké sněmovně exhiboval pan premiér a řada dalších poslanců tak zásadním způsobem, že nebylo možné jednoznačně využít svůj dvacetiminutový čas. Proto já, promiňte, paní předsedkyně, dále budu pokračovat v argumentech proti církevním restitucím. (Potlesk několika poslanců VV.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, já vás prosím, abyste respektoval rozhodnutí Sněmovny. (Předsedkyně vypnula mikrofon u řečnické stoly, poslanec Bárta se snaží hovořit.) Váš čas uplynul pro vaše vystoupení a nemůžete v něm pokračovat. (Poslanec Bárta se snaží hovořit i bez mikrofonu.) Ne, pane poslanče! Prosim, abyste opustil řečnickou stolu a respektoval to, že se musíme všichni řídit pravidly, která jsme si určili.

Paní předsedkyně poslaneckého klubu Klasnová. Prosim.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážená paní předsedající, děkuji

za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěla dát návrh, aby projednávání tohoto bodu bylo přerušeno do pátku 7. září. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Návrh na přerušení. Přivolávám naše kolegy. Pan kolega Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl podat protinávrh k tomuto návrhu na odročení. Ne na přerušení, ale na odročení. Možná že bychom to mohli říkat přesně, když to někdo navrhuje, a to na 10 minut. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím. O tomto návrhu tedy rozhodneme v hlasování, ke kterému svolávám naše kolegy, a budeme tedy hlasovat nejprve o protinávrhu pana poslance Stanjury a poté o návrhu paní předsedkyně Klasnové. Je zde žádost o odhlášení a já vás všechny odhlašuji. Prosím, abyste se znovu přihlásili.

Hlasování, které bude první, tedy na desetiminutové odročení je s číslem 97. Toto hlasování zahajují a táži se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu? (Na poslední chvíli vbíhá do sálu posl. Tluchoř a snaží se stihnout hlasování. Bouřlivý smích.)

Hlasování číslo 97, přítomno 173, pro 85, proti 76. Návrh přijat nebyl.

Nyní je zde návrh paní předsedkyně Klasnové na přerušení, odročení tohoto bodu do 7. září.

Zahajují hlasování číslo 98. Táži se, kdo je pro tento návrh. Proti?

V hlasování číslo 98 přítomno 175, pro 83, proti 92. Návrh přijat nebyl.

Prosím tedy dalšího přihlášeného do rozpravy, pana poslance Jiřího Štětina, aby se ujal slova. Pardon, ještě se zeptám – pan kolega Koskuba hlásí se? (Omyl.) Nehlásí. Takže slovo má pan poslanec Jiří Štětina.

Poslanec Jiří Štětina: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já budu mít své vystoupení skutečně desetiminutové. (Předsedkyně M. Němcová: Prosím o klid!) A budu ho mít rozděleno do tří částí. Nejdříve si vám dovoluji přečíst pasáž z mnoha dopisů, které jsme dostávali, a možná že jste dostávali stejné. Za druhé bych se vám trochu osobně představil ve vztahu k církvi a potom, proč nemohu zvednout ruku pro tento zákon, ač bych to rád udělal.

Nicméně musím začít jedním slavným citátem. Nelze se uchýlovat z cesty dobra, je-li to možné, ale je třeba umět vejít na cestu zla, je-li to nutné, řekl Machiavelli.

A nyní k těm dopisům. Dopisů bylo skutečně mnoho a já jsem si vybral

jenom jednu pasáž a skutečně musím říct ke své anamnéze, že mi je líto, že takovéto dopisy chodí.

Vážení, církevní restituce jsou jedním velkým tunelem, ke kterému máte pomoci. Po schválení tohoto zákona vás již nebudou potřebovat. Navrhovaný zákon v té podobě, ve které je navrhován, je protizákonný, v rozporu s dobrými mravy v zájmu lidu a škodí státu. Jistě nevrátit, to ano, ale pouze co bylo jejich a za podmínek jako ostatním spolkům, to znamená majetek doložit. Zde by se jistě nelíbilo všem restituentům, kteří museli doložit a velmi tvrdě, mnohdy to nebylo ani uznáno, že ještě dodneška jsou věci, majetek a polnosti, které nejsou navráceny.

Pokud se podíváte na poslední sčítání lidu, ve kterém se lidé hlásili k církvi, jedná se o malý díl populace. Tedy proč bychom my nevěřící – ale já skutečně říkám, že jsem věřící – měli doplácet. Proč vracet majetek, který církvi odebral pan prezident Masaryk a který pouze obhospodařovala?

Nelze přehlédnout skutečnost, že mimo levice je značná část lidu proti vyrovnání s církvemi, tak jak je uvedeno v návrhu zákona, neboť je protizákonný. Dle výzkumu agentury STEM jsou 2/3 občanů proti přijetí zákona v této navrhované podobě.

Poslanci by měli hájit zájmy lidí, zájmy svých voličů, zájmy země.

Vážení, rozhodujte prosím o budoucnosti této země, zvažte proto váš hlas. Pokud nebudete v koalici, nejste vázáni smlouvou, můžete hlasovat proti. My jsme jaksi případ, že jsem byli v koalici, tzn. první části zákona jsme schválili, samozřejmě s podmínkami, které zde mnoho předřečníků řeklo a které nebyly splněny, a nyní jsem v opozici, takže patřím do skupiny, o které se hovoří v tomto dopise. Hlasujte pro své děti, vnoučata, přátele a známé, hlasujte pro český lid.

Toť slova jednoho z mnoha dopisů. Já znovu říkám, že se mi to nelíbí, že takovéto dopisy chodily.

Nyní vám řeknu, jak je to se mnou. Narodil jsem se v roce 1941, mám německý křestní list, samozřejmě jako málo lidí, kteří jsou zde mezi námi již. Jsem pokřtěn. Chodil jsem do kostela, dokonce jsem i ministroval a chodil jsem na náboženství až do roku 1950, kdy to bylo úředně zakázáno. Když jsme měli děti s manželkou, tak jsme je nechali pokřtít, protože jsme věřící. Ale to, jak je nachystán tento zákon, je skutečně věc, se kterou nemohu souhlasit.

Jistě, a ta slova zde padla mnohokrát, když někdo někomu něco ukradne, musí se mu to vrátit. Ale musím vědět, co je jeho, co bylo vlastní a co lze prokázat. Myslím si, že za tu dobu, co se o tomto zákonu hovoří, a není to jenom toto volební období, vzpomínám si, a teď jistě se mohu mýlit, že původní návrh byl vrátit 230 miliard. Možná že se mýlím, že to bylo méně, ale myslím, že i současná suma s navýšením, které bylo, je také velmi abundantní.

A nyní už na závěr, abych se neprovinil proti času, aby mi nebyl vypnut mikrofon, proč nebudu hlasovat pro tento zákon. Mám totiž obavy, že jako v mnoha jiných případech, nebudu zde již zmiňovat sloutnou CASA, ale další věci, kde miliardy tekly proudem, tak se obávám, aby i v tomto případě nebylo naplněno sedmé přikázání boží, tzn. nepokradeš. Protože myslím, že církev si jistě zaslouží majetek, který vlastnila, s kterým by měla hospodařit, ale mám totiž takové obavy, že již dneska existuje spousta firem, které se těší, až dostane církev majetek, protože opět s ním bude tzv. hospodařit, tedy parazitovat. Tak to je můj důvod, proč nebudu hlasovat pro tento zákon.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Štětinovi. Nyní má slovo pan poslanec Petr Skokan, po něm je přihlášen pan poslanec Miroslav Petráň.

Poslanec Petr Skokan: Vážená paní předsedající, milé kolegyně, vážení kolegové, princip majetkového vyrovnání s církvemi je správný a věci veřejné jej podporují. Paragrafové znění je ale velice nešťastné a navíc není vypracovaný výčtový zákon, který by jasně vymezoval okruh vráceného majetku. Vyrovnání historické křivdy považujeme za naši morální povinnost, ale odmítáme se účastnit církevní privatizace.

Již v průběhu jednání vládní komise od května do srpna loňského roku Věci veřejné navrhovaly minimálně odklad finančního plnění, či ještě lépe nápravu křivd pouze v naturáliích, a to i z důvodu nepřilíš jasného výčtu vráceného majetku, který nedokázal uspokojivě vysvětlit ani ekonom Miroslav Kalousek. Díky našemu tlaku proto také klesl objem financí z 83 na 59 miliard právě ve prospěch tohoto naturálního plnění. Vláda ale našla odpovídající způsob, kde vzít prostředky na finanční vyrovnání. V únoru na půdě Sněmovny při projednávání církevních restitucí v prvním čtení bylo řečeno, že stojíme za garancemi, které poskytl v lednu Věcem veřejným premiér Petr Nečas. Převod majetku by měl být transparentní, a to i díky požadavku Věcí veřejných na soupis majetku, který by měl jít přes vládu. Koalice se zavázala, že do konce března nalezne úspory ve státním rozpočtu a bude pracovat na omezení státního aparátu a byrokracie, aby tak vytvořila zdroje nejen pro vyrovnání s církvemi a aby jediným lékem na získání peněz do státního rozpočtu nebylo zvyšování daní. Vyrovnání nebude na úkor ostatních cílů této vlády, nepůjde ze sociálních výdajů, nepůjde z výdajů na školství, na dopravu ani z dalších zásadních oblastí. Paradoxně právě na této schůzi Sněmovny hodlá vláda kromě církevních restitucí hlasovat také o zvyšování DPH, snížení valorizace důchodů.

Nejen to, že vláda nebude vybírat na církve od občanů, ale také slib, že

soupis majetku půjde přes vládu, není splněný. Učitelům vláda škrtá, o chybějících penězích do dopravní infrastruktury už ani nemluví. Věci veřejné proto výplatu 59 miliard započtených do státního dluhu z výše uvedených důvodů nepodpoří. Chybí nám peníze na policii, chybí nám peníze na hasičský záchranný sbor.

Důkazní břemeno má být na straně církví. Paragrafové znění zákona je bohužel jednostranně výhodné pouze pro církve. Věci veřejné proto připravily několik komplexních pozměňovacích návrhů, jako např. zrušení osvobození církví od daně z prodeje majetku. Církve by jistě neměly chtít svůj majetek prodávat, ale dobře spravovat a z těchto výnosů dlouhodobě financovat svůj chod. Dalším nesmyslem v paragrafovém znění je, že stát by měl dokazovat, který majetek církvím nenáležel, zatímco církvím by stačilo tvrzení typu jedna paní povídala, aby mohly nárokovat majetek. Proto navrhujeme, aby důkazní břemeno bylo na straně církví.

Já jsem nevěděl, pan předseda Stanjura mi asi něco chtěl říci, ale utekl.

Paragrafové znění vlády také neobsahuje žádnou sankci v případě, že by církve žádaly majetek neoprávněně. V minulosti zákonodárný sbor omylem restituoval v řádu voršilek pozemky pod novou budovou Národního divadla, rovněž bez oprávněného nároku. Proto navrhujeme, aby byla uzákoněna pokuta ve výši ceny majetku, o nějž by snad církve požádaly neoprávněně. Náš návrh také upraví paragrafové znění Ministerstva kultury tak, aby byly napraveny křivdy způsobené pouze komunistickým režimem, a nešlo se tak před únor 1948, jak tento návrh zákona navrhuje.

Toto vše jsou podmínky, bez jejichž naplnění Věci veřejné nezvednou ruku pro vyrovnání s církvemi ve znění navrženém vládou. Nejsem si jist, že politici, kteří působí v politice i 20 let a mohli církevní restituce prosadit už dříve, dnes tolik horují pro církevní restituce jen proto, že jsou dobrými katolíky. Paragrafové znění i nechota vytvořit výčtový zákon mne o tomto jednoznačně přesvědčují.

Nyní mi dovolu, abych vás seznámil s obsahem petice, kterou podepsaní občané požadují, aby nebylo přijato majetkové vyrovnání s církvemi tak, jak jej navrhla současná vláda. Zároveň tím žádají o spravedlivou alternativu, a to takovou, která nebude výhodná jen pro omezený okruh lidí, ale vznikne z celospolečenské diskuse.

Pokud byste chtěli se mnou sledovat tento text, najdete jej na www.spravedlivevyrovnaní.cz. Podepsaným občanům zejména vadí, že neexistuje přesný výčet předávaného nemovitého a dalšího majetku, vadí jim přehnaná výše finanční kompenzace, dále podepsaným občanům vadí jim osvobození církví od daně z nemovitosti a převodu nemovitosti, další závadu spatřují... (Řečník se odmlčel a zahleděl se na pravou stranu sálu, odkud se ozývá hlasitý hovor.) Já počkám, až si to dopovíte.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím o klid. (Zvoní.) Prosím, můžete pokračovat.

Poslanec Petr Skokan: Další závadu spatřuji v nejasném osudu případně nabytých nemovitostí. Také jim vadí, že návrhu nepředcházela celospolečenská diskuse. Podepsaní občané mají podezření, že zde vzniká obrovský prostor pro korupci. Také je jim podezřelá rychlost vypracování a přijetí návrhu, který neodpovídá jeho skutečným dopadům. Občanům podepsaným pod peticí také vadí, že při vytváření návrhu zákona nebyl brán zřetel na stav veřejných financí.

Podle informací, které já mám k dispozici, si takový návrh nepřeje více než 70 % dotázaných občanů bez ohledu na to, jakou politickou stranu volili do této Sněmovny. Proti současné podobě majetkového vyrovnání s církvemi se staví více než 70 % obyvatel, stejně jako značná část odborné veřejnosti. Podle našeho názoru by vláda měla brát v potaz takto velké množství lidí, tedy i jejich voličů, a to zejména s ohledem na to, že o církevních restitucích se před volbami 2010 prakticky nemluvilo. O ohromné příležitosti ke korupci spojené s tímto návrhem vzhledem k domnělé vládě boje proti korupci už ani nemluví.

Vzhledem ke značným dopadům případného zákona tedy petenti požadují zrušení zákona v současné podobě a návrh nového zákona. Dále požadují zapojení široké veřejnosti do příprav nového zákona. Také hledají politickou podporu pro zákon napříč stranami politického spektra. Petenti žádají odklad případné finanční kompenzace na období hospodářského růstu, dále žádají finanční kompenzace pouze za skutečnou hodnotu nevratitelného majetku. Dále podepsaní občané žádají, aby bylo omezeno právo nakládat s takto získaným majetkem a zejména aby bylo zamezeno jeho okamžitému rozprodání. Občané podepsaní pod peticí žádají také přesný výčet předávaného nemovitého a dalšího majetku. Je třeba zohlednit, že církev nebyla před rokem 1948 plnohodnotným vlastníkem. Je nepřijatelné, že stát v souvislosti s majetkovým vyrovnáním výrazně navýšil majetek katolické církve, a to tím, že se jí má vrátit i majetek vyvlastněný na základě pozemkové reformy v roce 1918 až 1919.

Jak jsem již jednou řekl, další informace o tom, co naše občany trápí vzhledem k zákonu, který tady projednáváme, najdete na webu www.spravedlivevyrovnani.cz.

Milé kolegyně, vážení kolegové, nebudu vás déle zdržovat. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Požádám pana poslance Petráně, který má připravený další příspěvek. Hlásí se ještě paní poslankyně Klasnová. Prosím.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vidím, že je zase nejvyšší čas, abychom si trochu zahlasovali, takže já navrhuji přerušení tohoto bodu do pátku 14. 9.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pátek 14. 9. je návrh, který tady zazněl. Já tedy upozorním poslance na to, že budeme opět hlasovat o návrhu na přerušení tohoto bodu. Byl dán návrh na odhlášení. Nejdříve vás všechny odhlašuji. Kdo chce hlasovat, tak se musí přihlásit.

Návrh zněl, abychom hlasovali o přerušení do 14. 9. Pan poslanec Gazdík?

Poslanec Petr Gazdík: Vážený pane předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, dovoluji si dát návrh také na přerušení o nula devět minut. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Nula devět minut? Takže je to přerušení o devět minut? Budeme o tom hlasovat nejdříve.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přerušení tohoto jednání na devět minut, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 99, přihlášeno 158, pro hlasovalo 42, proti 103. To bylo zamítnuto.

Druhý byl návrh paní poslankyně Kateřiny Klasnové, která navrhovala, abychom přerušili tento bod do 14. 9.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přerušení do 14. 9., stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 100, přihlášeno je 161, pro hlasovalo 77, proti 84, takže přerušení schváleno nebylo.

Dávám slovo panu poslanci Petráňovi, který je dalším přihlášeným do rozpravy.

Poslanec Miroslav Petráň: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, když probíhalo druhé čtení tohoto zákona, tak jsem projevil přání, zda by nemohl být dopracován tak profesionálně a tak bezpochybně, abych pro něj mohl hlasovat. Zároveň jsem tušil, že se tak nestane. Je mi to velmi líto, nicméně nemohu pro tento zákon hlasovat.

Dovolím si tady pár citací z diskuse, která proběhla na stránkách Lidových novin minulý týden, a to proto, že ta diskuse vyjadřuje jednak mé názory a jednak vyjadřuje názory mých voličů, kteří se mě neustále ptají, jak to vlastně přesně je. Této diskuse se zúčastnili psycholog Jeroným Klimeš, historici Petr Hlaváček a Petr Kubín a právník Jan Kudrna.

Jeroným Klimeš mimo jiné řekl: K zákonu mám spíš negativní postoj. Myslím, že každý by si měl platit ten kroužek, na který chodí. Ať si fotbal platí fotbalisté a katolickou církev katolíci. Katolíků u nás ubývá každý rok 1 % z populace. To znamená každý den 270 lidí, tedy jedna katolická vesnice. Jestli to půjde stejným tempem dál, pak nás katolíků tu bude do pěti deseti let 2 % populace. Dnes církev dostávají ze státního rozpočtu 1,4 mld. Kč ročně, takže restitučním zákonem, který počítá s naturální restitucí ve výši 75 mld. a finanční kompenzací ve výši 59 mld., jim dáváme apanáž na sto let. Proč by 10, potažmo snad jen 2 % populace měla dostat apanáž na sto let? Jakou přidanou hodnotu to bude mít?

Další věc je, zda to církvím pomůže, či ne. Já říkám, že je to zkorumpuje. Myslím, že přiměřené by bylo církvím v průběhu deseti let věnovat tak desetinu toho, co jim přisuzuje restituční zákon, a v průběhu těch deseti let by se snižovaly státní dotace na nulu, aby se uživily samy.

Dále říká: Žil jsem v Líbeznicích u Prahy. Ze dvou tisíc obyvatel nás chodilo do kostela čtyřicet, tedy přesně 2 % populace. Podle současného návrhu restitučního zákona zaplatí každý Čech církvi 13 tisíc korun, čili v Líbeznicích celkem 26 milionů.

Moje otázka je, co bude těch 40 lidí dělat s těmi 26 miliony a proč má 1 960 lidí zaplatit těm čtyřiceti takovou sumu a jaká je jejich státní funkce. V čem se lišíme od těch, co hrají ping-pong? My podle nich honíme oplatku, oni honí míček. V čem jsme lepší? Čím přesvědčíme ateisty, aby nám dali každý 13 tisíc korun?

K tomu říká historik Petr Kubín: Souhlasím s tím, že je velké nebezpečí zkorumpování církvi, takže kdybych měl k zákonu říci buď ano, nebo ne, řekl bych ne. Majetek je obrovské pokušení, které nemá mnoho společného s evangelijním poselstvím. Navíc v době, kdy církev o majetek přišla, hrála ve společnosti zcela jinou roli než dnes.

Právník Jan Kudrna: Kdybych byl cynický, tak bych řekl, že jsem pro církevní restituce, protože jednou provždy vyřeší církevní problém. Podle Ústavy vychází veškerá moc z lidu a ten si velkou většinou, která zahrnuje i věřící, restituce nepřeje. Takže pokud to bude proti vůli většiny provedeno, bude zejména katolická církev veřejným míněním zařazena mezi chrapouny, kteří vysávají rozpočty. Cynický ale být nechci, takže jsem proti tomu zákonu. Jedním z důvodů je to, jak se s ním manipuluje. Restituce znamená obnovu původního stavu. Pojďme tedy do řešení zákona z roku 1874 a obnovme veřejnoprávní dohled nad církevním majetkem. Ten tu jako právní řešení fungoval za Rakouska, za 1. republiky, po válce i za komunistického režimu. V různých společenských podmínkách. Proč by tedy nebyl vhodný v podmínkách demokratického právního státu, když byl dobrý v rakouském mocnářství? Ovšem to nikdo nechce. Takže tato restituce není žádnou restitucí, protože se vydává vlastnictví bez omezení.

Druhá věc: Nesouhlasím s tím, že majetek byl ukradený. Církev měly nějakou sociální funkci, o kterou v průběhu 19. a 20. století přišly, takže logicky přišly i o majetek, který tuto funkci zajišťoval. Stát je majetku zbavoval, protože začal sám před více než 200 lety zajišťovat tzv. veřejné blaho. Proč bychom dnes měli církvím vracet nějaký majetek, když se na zajišťování onoho tzv. veřejného blaha už téměř nepodílí?

Tam byla otázka Lidových novin: Jednou z pravd naší doby je teze, že stát je ten nejhorší hospodář.

K tomu Jan Kudrna: V čem je rozdíl mezi třeba Lesy České republiky a katolickou církví? Jsou to srovnatelně velké instituce a není důvod předpokládat, že druhá by hospodařila nějak výrazně lépe než první. Myslím, že by se církvím měla nějakou formou předat část majetku na dobu určitou, třeba na deset let, aby se s ním církev dokázala sžít, potom vyhodnotit, zda ho užívá smysluplně, a podle toho dále postupovat.

Petr Hlaváček, historik: Podle zákona z roku 1874, který platil až do konce 40. let, katolická církev sice majetek vlastnila, ale nemohla s ním volně disponovat. Stát dohlížel na to, aby majetek jednotlivých biskupství, kapitul či farností byl přednostně užíván pro opravy kostelů a dalších kultovních objektů. Současný návrh zákona počítá s tím, že církev bude moci použít majetek na cokoliv, což je po mém soudu chyba.

A já už jenom na závěr chci říct, že bych se to pokusil srovnat s majetkovým vyrovnáním s fyzickými osobami v této zemi a s firmami. Řada z mých příbuzných byla účastníkem restitučního řízení a nikomu z nich se nedostalo podobných výhod jako církvím. Domnívám se, že tady zakládáme – a pokud odsouhlasíme tento zákon, založíme – skutečně nerovnoprávný vztah.

Děkuji vám za pozornost. Přeji vám hezký zbytek večera a dobrou noc. (Úsměv v sále, potlesk některých poslanců.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já myslím, že je ještě brzo na takové loučení. Paní poslankyně Jana Drastichová. Ne, pan poslanec Novotný je další. Prosím ještě pana poslance Novotného.

Poslanec Josef Novotný st.: Vážený pane předsedající, vládo, vážený kolegyně, vážení kolegové, majetkové vyrovnání s církvemi vnímám jako velmi důležité a konečně potřebné. Ovšem je třeba, aby šlo o skutečné narovnání, a ne o neúměrně veliký dar nebo velkorýšový dar státu církvím. Právě proto připravily Věci veřejné pozměňovací návrhy, jejichž cílem je transparentnost a spravedlivé vyrovnání.

Požadujeme, aby bylo jasně stanoveno, kdo je oprávněnou osobou. Požadujeme tedy taxativní vyjmenování všech církví a náboženských společností, kterých se tento zákon dotýká. Skutečností totiž je, že církev

před rokem 1948 nebyla plnohodnotným vlastníkem, protože v případě, že chtěla majetek prodat, potřebovala souhlas státní správy. To se týká např. náboženské nadace, která byla založena Josefem II. jako veřejný fond a byla spravována jako subjekt veřejného práva orgánů státu. Její majetek byl tehdy zastupován finanční prokuraturoou.

Z důvodové zprávy k tomuto návrhu zákona také jasně vyplývá, že stát v souvislosti s majetkovým vyrovnáním výrazně navýšil majetek katolické církve, a to tím, že jí chce vrátit i majetek výrazně vyšší, než byl v roce 1948, a sice o majetek vyvlastněný na základě pozemkové reformy, která byla provedena v roce 1918 a 1919. A navrhujeme opatření, že zjistí-li pozemkový úřad, že církev nárokovala majetek, který jí nenáleží, uloží jí pokutu ve výši tržní ceny neoprávněně nárokováného majetku. A v souvislosti s tím navrhujeme také upravit příslušný paragraf trestního zákoníku.

Předpokládaný vládní návrh říká, že oprávněně osobě stačí pouze tvrzení o tom, že mu nárokový majetek patří, a stát mu ho buď musí vydat, nebo složitě dokazovat, že to není pravda. Předkládáme právě proto pozměňovací návrh, který jasně říká, že důkazní břemeno má ten, který si majetek nárokuje, a v plném rozsahu musí přejít na oprávněného, neboť ten žádá o vydání a svoji žádost musí doložit jasnými důkazy.

Dále navrhujeme prodloužení v zákoně uvedených lhůt pro to, aby stát měl čas na dostatečné prověření údajů církví. A protože se jedná o vydání obrovského majetku, který byl zabaven před více než půl stoletím, a je potřeba zohlednit, že dané žádosti musí být řádně prověřeny, k tomu je zapotřebí, aby lhůty byly přiměřené a nedošlo kvůli špatnému úřednímu postupu ke škodě velkého rozsahu.

Přicházíme s návrhem na rozšíření promlčecí doby. Jedná se totiž o vrácení rozsáhlého majetku a dá se předpokládat, že tento zákon nebude mít v praxi hladký průběh a bude generovat jistě nedostatky, kterých by mohli využít někteří buď pro svůj obecní prospěch, nebo pro svůj stranický prospěch.

Navrhujeme rovněž takovou změnu, která zruší všechna ustanovení vedoucí k tomu, že by církve měly být osvobozeny od daně z prodeje majetku, jak tomu bylo v případě restitucí fyzickým osobám. Vláda proklamuje, že chce snižovat počet daňových výjimek. A jistě proto není vhodné nebo nutné, aby vytvářela tímto zákonem daňovou výjimku novou.

Závěrem bych chtěl říct něco, co tady ještě nebylo zdůrazněno. A vidím, že je pokročilý čas, skutečně nechci zdržovat a nepůjdu do těch detailů. Ale na rozdíl od většiny zde přítomných jsem díky svému zájmu o zlepšení stavu naší společnosti od pandemie hazardu poznal obě strany, které figurují v tomto zákoně jako ti, kteří ten zákon připravili, a ti, kteří jsou hlavní příjemci.

Kdo jsou tedy iniciátoři církevních restitucí? Jsou to ti lidovečtí jestřábi,

kteří dlouhodobě prosazovali rozvoj hazardu a zasloužili se o hlubokou devastaci společnosti a teď jsou částí vládní koalice ve straně TOP 09. Na straně příjemců církevních restitucí jsou především hodnostáři římskokatolické církve. A teď se ptám: Kdo jsou tito hodnostáři?

Když jsem se před 18 lety jako starosta Bystřice nad Pernštejnem snažil odstranit výherní automaty z města, tak jsem hledal oporu. Oporu v nějaké instituci, která by mi s tím bojem pomohla. A tehdy jsem poznal – byla to římskokatolická církev, zejména brněnské biskupství, konkrétně biskup Cikrle –, že se chovají jako skuteční pastýři, vnímají sociální dopad tohoto problému a pomohli s peticí, nashromáždili velké množství podpisů a byl jsem rád, že to přispělo k legislativním změnám. Po 18 letech ovšem musím konstatovat, že jsou to nekompromisní byznysmeni, kterým jde především o peníze, a sociální rozměr, který tehdy jsem u nich cítil, se zcela vytrácí. Řekl bych, že naprosto rostli s pravicovými jestřáby, kterým jde především o to, aby tenhle velký majetkový transfer nastal. Tuto skutečnost jsem si v tom detailu ověřil před čtyřmi lety, kdy jsem připravil novelu loteriijního zákona, která prošla Senátem, ale Sněmovna se jí nezabývala. K těm detailům už se nebudu vyjadřovat, tím vás nebudu zatěžovat. Takže to je můj hlavní důvod, proč pokud nebudou přijaty pozměňovací návrhy Věcí veřejných, tak pro tento zákon nebudu hlasovat.

Jsem navíc přesvědčen, že vláda, která se opírá o přeběhlíky, nemá k tak vážnému kroku mandát, a proto dávám návrh na přerušení projednávání tohoto bodu do 24. 10. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže to byl návrh na přerušení tohoto bodu do 24. 10. Takže byl tady návrh na přerušení bodu do 24. 10. Hlásí se pan poslanec Bauer.

Poslanec Jan Bauer: Vážený pane místopředsedo, milé dámy a pánové, dovoluji mi, abych podal návrh na přerušení tohoto bodu o 17 minut. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Sedmnáct minut. Dobře. Budeme hlasovat. Odhlášení všech, prosím, všichni se přihlásí znovu.

Budeme hlasovat návrh nejdřív pana poslance Bauera, který navrhuje přerušit na 17 minut.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přerušit na 17 minut, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti přerušit na 17 minut?

Hlasování má pořadové číslo 101, přihlášeno 173, pro hlasovalo 35, proti 126. Takže bylo zamítnuto.

A budeme hned hlasovat druhý návrh – pana poslance Novotného. Byl to návrh přerušit toto projednávání do 24. 10.

Zahajují hlasování. Kdo je pro přerušeni do 24. 10., stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 102, přihlášeno 175, pro hlasovalo 86, proti 89. Takže bylo přerušeni zamítnuto.

Můžeme pokračovat vystoupením dalšího řečníka, což je paní poslankyně Drastichová. Připraví se Vladimír Koníček.

Poslankyně Jana Drastichová: Vážené poslankyně, vážení poslanci, ráda bych zde představila a věcně vyargumentovala svůj postoj k zákonu o majetkovém vyrovnání s církvemi.

Hned úvodem chci zdůraznit, že nejsem proti vyrovnání s církvemi. Naopak, jsem přesvědčena, že je to správný a potřebný krok. Je však třeba učinit způsobem, který bude od počátku transparentní a spravedlivý a naprosto jasně definovaný. Stávající dohady kolem církevního vyrovnání jsou ostudné a nehodné církevních a náboženských společenství. A dodávám, i české veřejnosti a českého státu, na což se bohužel často zapomíná.

Mým cílem není zpochybnit podstatu narovnání s církvemi, ale předejít stavu právních a majetkových křivd, které nastaly v sousedním Polsku, Slovensku, Maďarsku, ale i Slovinsku. V těchto zemích byl proces vyrovnání podceněn, uspěchán a právně nedořešen. Výsledkem toho bylo vyvolání stovek nových sporů, soudních pří a křivd, tedy ve výsledku velké vlny pachuti a skepsy vůči náboženským společenstvem. Tento stav si rozhodně nepřeji a snažím se mu společně se svými kolegy z Věci veřejných předejít skrze naše pozměňovací návrhy.

Jako zcela zásadní vidím naplnění slibu vlády Petra Nečase, že bude zajištěna transparentnost vrácení církevního majetku skrze jasný výčtový seznam majetku, který bude navrácen. Bez něho odmítám akceptovat návrh částky finančního narovnání ve výši 59 mld. korun. Ostatně dosud nevíme, z jakého základu se tato částka vyčetla, na základě jaké metodiky a zda je vůbec tato metodika adekvátní a plně věrohodná. Není přijatelné, aby stát vycházel z tržních cen, na kterých je založeno ocenění církevních majetků. Tento krok by byl naprosto diskriminační vůči ostatním restituentům. Vždyť při nápravě škod fyzickým osobám stát žádné tržní ceny neuznával a připomínám, že dodnes neuznává. Ptám se, jak je rovněž možné, že od roku 2007 se nikdo nezabýval tím, aby detailně prozkoumal seznam majetku, který vychází z vlastního průzkumu církví, či alespoň posudkem tohoto seznamu, který si nechalo Ministerstvo kultury vyhotovit za 98 tisíc a do dnešního dne se nikdo ani nesnažil využít tento materiál k zpřesnění propočtů.

Řešení, které nám vládní koalice nabízí, má celou řadu nedostatků. Například předpokládá rovnoměrné rozmístění církevního majetku po celé republice. I sami hodnotitelé však přiznávají, že bez detailních znalostí zabavených nemovitostí to nelze ověřit. Jediným řešením by mohlo být detailní ocenění reprezentativního vzorku aktiv.

Znovu opakuji a apeluji, aby na základě všech faktů byly jasně specifikovány seznamy církevních majetků, byla přesně definována kritéria, jak bude tento majetek hodnocen, a na základě jakých propočtů bude konečná cena stanovena. Není přece principiálně možné, aby stát při navrácení majetku církvím měřil restituentům dvojím metrem. Naše pozměňovací návrhy v sobě mimo jiné zahrnují zajištění neprolomení historické lhůty až k roku 1919 a tehdejší pozemkové reformě, garanci, že důkazní břemeno nebude přeneseno na stranu státu, ale i prodloužení kontrolních lhůt na ověření oprávněnosti majetkového nároku či prodloužení promlčecí doby na 20 let stejně jako v případě tzv. velké privatizace z počátku 90. let. Musím i vzpomenout zamezení osvobození z platby daně z příjmu a z převodu nemovitosti v případě dalšího prodeje. (Poslanci nesledují řečníci, hlučí v lavicích.)

Sami slyšíte, že to jsou všechno návrhy věcné, velmi oprávněné a konkrétní, a troufám si říct, že i vůči kultivovaným požadavkům církví a náboženských společenství i korektní. Nijak nezpochybňuji principy transparentního narovnání a poučení z chyb, kterými si prošli naši polští, slovenští, maďarští či slovinští kolegové.

Děkuji vám za nepozornost!

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Máme tady dalšího přihlášeného řečníka pana poslance Vladimíra Koníčka. Prosím pana poslance. Jenom bych požádal tady o trošku lepší prostředí. (Vyzývá ke klidu zvoněním zvonce.)

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, dne 22. června letošního roku jsem z tohoto místa upozorňoval na ustanovení jednacího řádu, který v § 86 odst. 4 praví: "Má-li být k zákonu vydán prováděcí předpis, může si organizační výbor vyžádat od navrhovatele jeho návrh. Návrh takového předpisu předloží navrhovatel vždy, má-li nabytí účinnosti současně se zákonem." A požádal jsem o přerušeni do doby, než bude takový předpis Sněmovně předložen. Sněmovna můj návrh odmítla a pan poslanec Benda se podívoval mimo mikrofon, jaký to prováděcí předpis by mohl být k tak kvalitně připravenému zákonu přijímán.

Jako zpravodaj a předseda ústavněprávního výboru by mohl vědět, že budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu jeho výboru A6, ve kterém, mys-

lím v tom pozměňovacím návrhu, je dokonce Ministerstvo kultury k vydání takového prováděcího předpisu zmocněno. Takže jeden prováděcí předpis tu bude vydán určitě a já bych očekával, že těch předpisů bude víc. Nedovedu si totiž představit, že na všech pozemkových úřadech všichni úředníci, kteří budou majetek vydávat, mají přehled o vnitřních předpisech oprávněných osob, o tom, kdo za tyto osoby může vůbec v majetkových záležitostech jednat a zda existují nějaké limity pro delegování pravomocí na nadřízené orgány.

Například u církve římskokatolické je toto stanoveno kodexem kanonického práva. Několikrát tady zaznělo, že kodex kanonického práva v České republice neplatí. Ale platí jako vnitřní předpis církve římskokatolické, identifikační číslo 73632848, sídlo 160 00, Praha 6, Dejvice, Thákurova 676/3, zapsané v rejstříku registrovaných církví a náboženských společností vedeném Ministerstvem kultury České republiky pod č. 308/1991/08. V jejím základním dokumentu je totiž kodex kanonického práva uveden jako příloha tohoto základního dokumentu, takže se jím musí řídit nejen uvnitř, ale i při jednání navenek. Po mně také chtěla banka, když jsme měnili na okrese podpisová práva k účtu, stanovy strany a pověření vyplývající z těchto stanov.

Opravdu si, paní ministryně, myslíte, že všichni úředníci jsou znalci kodexu kanonického práva? Chci vám dát čas na přípravu takového předpisu, a proto dávám návrh na přerušení projednávání tohoto návrhu zákona do doby předložení výše uvedených prováděcích předpisů.

Ještě bych vás chtěl, vážené kolegyně a kolegové, informovat o tom, že mně paní ministryně seznam, který jsem žádal z tohoto místa ve středu, nedala. Dosud ho nemám. Paní ministryně mi dnes předala nepodepsaný papír s pěti podle jejího mínění zodpovězenými otázkami. Bohužel, obsahuje jen přepsané části důvodové zprávy a na žádnou konkrétní otázku neodpovídá. Věřím, že paní ministryně odpoví aspoň ve svém závěrečném slově.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě jednou, pane poslanče. Odložení projednávání do kterých předpisů, abych přesně mohl jmenovat? (V sále je hluk.)

Poslanec Vladimír Koníček: Dal jsem návrh na přerušení projednávání tohoto návrhu do doby předložení prováděcích předpisů k tomuto zákonu. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prováděcích předpisů k tomuto zákonu. Tak to tedy zní.

Pan poslanec Stanjura se hlásí.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl podat pozměňovací návrh k tomuto návrhu na odročení, a to na odročení a přerušení schůze v délce 13 minut.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Promiňte, neslyšel jsem.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Na odročení a přerušení schůze v délce 13 minut. 13, to je taková číslovka hned po 12. Minut.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Třináct minut. Já jsem tady už ohluhl. Takže dobře, 13 minut. Takže budeme hlasovat. Máme dva návrhy. Nejdřív odhlášení. Prosím přihlásit se. Já tedy budu nejdřív hlasovat návrh pana poslance Stanjury, těch 13 minut. A pak tady mám, že už jsme jednou hlasovali návrh pana poslance Koníčka na odložení přerušení o dodání prováděcích předpisů, což jsem tady už zavedl, že jsem nehlasoval dvakrát stejně. Takže to bych chtěl dodržet i tady. Pokud je to už jednou hlasováno, tak to nemohu hlasovat v té stejné podobě.

Ale budeme nyní hlasovat těch 13 minut. To je jasné. Zahajuji hlasování. Kdo je pro přerušení projednávání tohoto bodu, přerušení na 13 minut, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 103. Přihlášeno je 180, pro hlasovalo 21, proti 130. Takže to bylo zamítnuto.

Dívám se na pana poslance Koníčka. Nic nenamítá, takže toto druhé hlasování neproběhne. Můžeme pokračovat. Přece jenom, pan poslanec Koníček se hlásí o slovo. Prosím.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedající, pokud nedáte hlasovat, dávám námitku proti vašemu postupu. Případně jestli zvážíte, že to klidně může být den po předložení, a to je podle mě jiný návrh.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Den po předložení prováděcích předpisů. Sněmovna to odhlasuje. (Veselost v sále.) Já si to vezmu. Prostě budeme hlasovat, nebudeme to řešit 20 minut. Budeme hlasovat den po předložení prováděcích předpisů.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro den po předložení prováděcích předpisů, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Máme tu číslo hlasování 104. Přihlášeno 181, pro hlasovalo 90, proti také 90. Takže to bylo zamítnuto, ale už poměrně těsně. (Veselost v sále.)

Zřejmě proběhne nějaká kontrola... Můžeme pokračovat. Pan poslanec Petr Skokan je tuším další přihlášený do řádné rozpravy. (V sále je hluk.) Prosím.

Poslanec Petr Skokan: Vážený pane předsedající, děkuji vám za udělení slova a dovoluji mi tedy, abych pokračoval v exkurzu do církevních historických záležitostí, které se tentokrát budou týkat Čech od 18. století do první republiky. (Nesouhlasné hlasy ze sálu.)

Děkuji, už jsem ztratil tři vteřiny.

Přes podporu církve habsburským královským rodem později dochází k omezování církevního vlastnictví, které přes svůj rozsah často nesloužilo podobně jako před husitskými válkami potřebným dle zásady miluj bližního svého jako sebe samého. Stát opětovně začal církevní majetek omezovat a jeho užívání regulovat. Samostatnému nabytí nemovitého majetku bez souhlasu panovníka církevním právnickým osobám bránila amortizační předpisy Leopolda I. v roce 1660, Karla VI. v roce 1723 a Marie Terezie, a to v roce 1771.

Karel VI., otec Marie Terezie a poslední habsburský český král, zakázal roku 1723 církevním právnickým osobám nabyvat nové nemovitosti. Toto omezování církevních majetků později pokračovalo za jeho dcery Marie Terezie, ale také jeho vnuka Josefa II., což byl první český král z dynastie habsbursko-lotrinské, a následně i bratra Josefa II. krále Leopolda II. atd., přestože od Leopolda II. docházelo k jejich mírnějšímu uvolňování. Tyto amortizační zákony omezující církevní majetek s určitými výjimkami a zmírněními platily až do roku 1855, když však jejich omezení patentem 195/1855 bylo následně zrušeno "dle celého znění svého" článkem I zákona 50/1874 v návaznosti na jeho § 31. Ten se totiž odkazoval na zvláštní předpisy, které byly vydány k společenstvům klášterním.

Některými amortizačními zákony tak omezila Marie Terezie nabytí majetků církvi katolickou, a to včetně daňových privilegií církve. Zároveň na základě důvěrného pokynu z r. 1777 připustila, aby nekatolíci nebyli nuceni k účasti na církevních slavnostech, přestože používaná Constitutio criminalis Theresiana z r. 1768 krutě trestala činy proti Bohu, církvi a také státu. Také trestala tělesné smíšení s nevěřícími či v čl. 58 čarodějnictví. Náboženské delikty začaly být za Josefa II. považovány za pouhé přestupky. Rušení náboženství pak zůstalo trestným činem i dle § 107–109 trestního zákoníku z roku 1803.

V dalším vývoji došlo k zrušení monopolu katolické církve, došlo k vydání tolerančního patentu Josefa II., a to dne 20. 10. 1781, který připustil náboženství augšpurské, helvetské a pravoslavné a také právo ustanovovat jejich náboženské obce. Za Josefa II. byly patentem ze dne 29. 11. 1781 zrušeny kláštery, které se nezabývaly vyučováním, vědou, péčí o ne-

mocné atd., a jejich majetek byl převeden do nově vzniklého náboženského fondu, tzv. Religionsfondu. Ten byl později převeden do Náboženské matice. Tento fond měl zajišťovat vzdělávání obyvatelstva a sociální péči. Na nesouhlas papeže s kroky Josefa II. tento reagoval vládní normou, a to v roce 1781, ve které přímo uvedl: "Zeměpanská moc obsahuje bez výjimky vše to, co je v církvi ne božského, ale z lidského vynálezu a ustanovení, a co, ať je to cokoliv, jen povolení anebo schválení vrchnostenské moci svou existencí děkuje; této moci musí tedy příslušet právo všechna podobná dobrovolná povolení nejen změnit a omezit, nýbrž i zrušit, kdykoliv toho zájmy státní, nepřistojnosti nebo změněné časy a poměry vyžadují." A stát tak převzal v tomto roce od církve vše, co náleželo do právního řádu.

Josef II. zotřil státní dohled nad církvi s odůvodněním, že většina církevního majetku vznikla z darů bývalých panovníků. Zavedl do josefínského státního práva ustanovení, že církevní statky nepřestaly být statky státními. Církevním orgánům ponechal jen řízení jejich hospodářského provozu pod státním dozorem, aby církevní statky byly spravovány a užívány přesně tak, jak si to přál panovník. Jeho nové placetum regium z roku 1781 odňalo papežům téměř všechnu moc nad církvi na území jeho říše. Mnohé klášterní majetky byly převedeny pod vlastnictví státu v českých zemích na základě reformy mezi lety 1785 až 1786. K jeho předpisům uvádí Veselý: "Dle státního práva církevního za vlády císaře Josefa II. přihlíželo se ku statkům církve jako ku statkům státním; bylo tudíž tehdy pouze skutečné hospodaření na statcích církve církevním orgánům přenecháno, kdežto správa státní měla všeobecný dozor nad hospodářstvím tím a pečovalo o to, by jmění církve spravováno a jeho použito tak, jak to vláda za vhodné považovala. Úřady církevní měly pouze právo dohlížeti ke církevním dotacím, ku správě statků církevních, ku sdělení účtů, dále přihlížeti ku zbožným nadacím a spolupůsobiti při zakládání těchto dekretů především ze dne 23. ledna 1796 a z 26. srpna 1799."

Nyní mi dovoluji, abych se zmínil o vztahu státu a církve v první polovině 19. století, tedy za Františka II. Roku 1804 se císař František II. prohlásil dědičným císařem rakouským a následně římská říše přestala existovat. Roku 1809 nařídil František II., aby církev vydala všechno zlato a stříbro z kostelů státu, aby tak získal další finance na své vleklé války. Církev tak přišla o velké množství vzácných kalichů, monstrancí a jiných bohoslužebných předmětů, které vytvořilo zejména barokní umění. To souviselo s přístupem k majetku užívanému církvi ze strany rakouského císařství a také s tím, že rakouští císařové se cítili oprávněni rozhodovat o tom, co církev bude vlastnit a s čím bude nakládat a s čím ne. Dne 15. 3. 1811 byl vyhlášen státní bankrot. Roku 1811 na základě vyhlášení státního bankrotu byla realizovaná sekularizace církevního majetku. Zároveň v

polovině roku 1811 dochází k vydání všeobecného občanského zákoníku ABGB. (Poznámky z řad ODS: ABL.)

Ne, ABGB! Opravdu ne, bylo to ABGB a bylo to v roce 1811. ABGB převzala později Československá republika recepční normou č. 11/1918 Sb.

Po revoluci v roce 1848 a snaze vlády o upevnění moci a centralizaci se posiluje spojenectví mezi státem a církví. Stadionova ústava ze 4. března 1849 vyhlášená Františkem Josefem I. garantovala v § 2, že každá zákonně uznaná církev a náboženská společnost má právo ke společnému veřejnému vykonávání svého náboženství, pořádá a spravuje své záležitosti samostatně, zůstává v držení a požívání ústavů, nadání a fondů, určených jejím svatoslužebným, vyučebním a dobročinným účelům, jest ale jako každá společnost podrobena státním zákonům. Negarantovala tak ještě vlastnictví církevního majetku, ale pouze držení určitého majetku. Tato ústava nenabyla účinnosti a císařskými silvestrovskými patenty z 31. 12. 1851 byla zrušena. Jeden z následujících patentů podepsaný též knížetem Schwarzenbergem výslovně stanovil –

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pane poslanče, jestli se nepletu, tak vy to máte jako druhé vystoupení a už jste jednou vystupoval. Říkám to doufám správně. (Ano.) Takže vám vypršel druhý desetiminutový limit v této chvíli.

Poslanec Petr Skokan: Aha. To mně je strašně líto. Já bych přesto na závěr jenom si dovolil upozornit, že kdyby to někoho víc zajímalo, tak na www.spravedlivevyrovnani.cz je více informací. Já vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Výborně. Prosím, paní poslankyně Klasnová.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem žertovala, že budu dnes předčítat Bibli. Myslím si, že bychom měli začít od samého začátku, začít Genesis, a myslím si, že všichni, kdo budou hlasovat pro církevní restituce, by si měli Bibli přečíst. Ale pak jsem se rozhodla v duchu Matouše 7.6, že nebudu plýtvat tady zde na plénu Poslanecké sněmovny božím slovem, alespoň pro dnešní večer. Možná bude příležitost, až se sem zákon vrátí ze Senátu. Takže mi dovoluji jen pár slov.

Nejen Věcem veřejným, ale mně osobně někteří lidé vyčítají, že nepodporujeme to, co jsme sami vyjednali. To je však hrubý omyl. Ano, byla jsem členkou vládní komise pro narovnání vztahu států a církví. V této komisi se

Věcem veřejným, tehdy s našimi koaličními partnery, podařilo prosadit navýšení naturálního podílu restitucí a ušetřit tak státní kase 20 miliard korun, o něž se tím pádem snížil podíl finančního plnění a zatížení státního rozpočtu. Komise však v nejmenším nejednala o paragrafovém znění zákona, o němž nyní hovoříme už ve třetím čtení.

Podle mého názoru je toto paragrafové znění zcela špatné a jde na vrub TOP 09, resp. ministerstvům kultury a financí. S výsledky jednání vládní komise, jejíž jsem byla členkou, nemá paragrafové znění nic společného. Jsou to naopak Věci veřejné, které navrženému znění podaly několik zcela zásadních pozměňovacích návrhů. Dovolte mi vás s nimi seznámit a vysvětlit důvody, proč žádáme Sněmovnu, a to všechny poslance napříč politickým spektrem, o jejich podporu. Protože, a to zdůrazňuji, i církve považují návrh zákona za zbytečně velkorysý a jsou ochotny k ústupkům, z nichž mezi nejvýznamnější patří i absence okamžitého finančního plnění ve výši 2 miliard ročně.

Už několikrát zde z úst ministra financí zaznělo, jak marginální část ročního státního rozpočtu jsou 2 miliardy korun. Možná ano. Řekněte to ale lékařům, jejichž stávky ohrozily české zdravotnictví, a přitom se žádané zvýšení doktorských platů týkalo právě sumy ve výši 2 miliard korun. Řekněte to důchodcům, kterým vláda snížila valorizaci důchodů, odmítla návrh Věcí veřejných na zavedení mezigenerační solidarity, jež by sníženou valorizací kompenzovala, a právě dnes naopak koaliční poslanci odhlasovali zvýšení DPH včetně dolní sazby na léky a potraviny. Víte vůbec, vládní poslanci, jak by českým seniorům pomohly 2 miliardy korun? Řekněte učitelům, policistům, hasičům, že 2 miliardy jsou marginální. A mohla bych v těchto příkladech pokračovat. Také připomínám, že ty 2 miliardy předpokládají současný vývoj inflace a ta také může být mnohem vyšší.

Princip majetkového vyrovnání s církvemi je správný a Věci veřejné jej podporují, to už jsem řekla několikrát. Paragrafové znění je ale velice nešťastné a navíc není splněna podmínka, kterou jsme jako Věci veřejné tehdy při vyjednávání dostali, a to že soupis majetku půjde přes jednání vlády, tak aby byla zajištěna transparentnost vyrovnání.

Nechci, aby Česká republika, která měla tolik let na to, aby se poučila ze ztrát způsobených špatně připraveným vyrovnáním státu s církvemi v Maďarsku, Polsku či Slovensku. Tuto svou šanci na transparentní vyrovnání naprosto promrhala.

Vyrovnání historické křivdy považujeme za morální povinnost našeho národa, ale odmítáme se účastnit církevní privatizace. Opakuji, že vláda nenašla odpovídající způsob, kde vzít prostředky na finanční plnění vyrovnání. Navržených 59 miliard dlouhodobě odmítaly Věci veřejné vyplatit, pokud by se to mělo dotknout sociálně slabých občanů či prostředků na růst ekonomiky. A to, čeho jsme se obávali, se stalo. Vláda právě dnes zvýšila

daně, již dříve snížila valorizaci důchodů. Pokud jsme na tom opravdu tak špatně, aby např. 200 korun od každého seniora měsíčně zachraňovalo státní rozpočet, těžko může náš stát vyplácet téměř 60 miliard církvím.

Naturálie chtějí a chtěly Věci veřejné vrátit církvím ihned. Finanční plnění nejlépe vůbec. Také proto jsme dali tento návrh. Anebo jak jsem navrhovala ve svém blogu už loni na podzim, mohli bychom církvě vyplatit z odpustků politiků, prostředky by se v takovém případě jistě hravě našly.

Připomínám také, že Věci veřejné jsou jedinými ve Sněmovně, kdo není zodpovědný za to, že vyrovnání církví a státu řešíme až téměř 23 let po revoluci.

V únoru jsem na půdě Sněmovny při projednávání církevních restitucí v prvním čtení řekla toto: Stojíme za garancemi, které poskytl v lednu Věcem veřejným premiér Petr Nečas. Převod majetku by měl být transparentní, a to díky požadavku Věcí veřejných na soupis majetku, který by měl jít přes vládu. Koalice se zavázala, že do konce března nalezne úspory ve státním rozpočtu a bude pracovat na omezení státního aparátu byrokracie, aby tak vytvořila zdroje nejen pro vyrovnání s církvemi, aby jediným lékem na získávání peněz do státního rozpočtu nebylo zvyšování daní. Vyrovnání nebude na úkor ostatních cílů této vlády. Nepůjde ze sociálních výdajů, nepůjde z výdajů na školství, na dopravu, ani z dalších zásadních oblastí.

Věci veřejné, i když už nejsou vládní stranou, i nadále stojí za citovnými garancemi. O vládě se totéž říci nedá. Vládní zákon má mnoho chyb, neváhám tedy obecně říci, že je špatný. Napsat jej celý znovu by ale žádalo mnoho dalšího času a mnoho dalších politických jednání. Takovým způsobem bychom se s církvemi nevyrovnali nikdy. Jak jsem slíbila, představím proto zásadní pozměňovací návrhy Věcí veřejných.

Požadujeme jasné stanovení, kdo je oprávněnou osobou, tedy taxativní vyjmenování církví a náboženských společností, kterých se zákon týká. Oprávněné osoby nemohou být právnické subjekty, které nejsou registrované dle zákona jako církve nebo náboženské společnosti. Jak cituje na začátku tento vládní návrh zákona, zmírňuje některé majetkové křivdy právnických osob, které byly spáchány komunistickým režimem na církvích a náboženských společnostech. Proto je třeba, aby taxativně byly vyjmenovány církve a náboženské společnosti, kterých se tento zákon týká.

Podle § 2 navrhovaného zákona se má náhrada vztahovat i na majetek Náboženské matice, což byl nástupnický subjekt fondu zřízeného Josefem II., který církev ani nespravovala. Je to prolomení února 1948 i opatření Josefa II. Náš návrh proto také upraví paragrafově znění z dílny Ministerstva kultury tak, aby v žádném případě rozhodná doba nešla před únor 1948. Zákon má napravit pouze křivdy spáchané na církvích komunistickým režimem.

Doplňuji, že církvi se má uhradit nebo údajně vrátit majetek vyvlastněný podle zákona č. 142/1947 Sb., o revizi první pozemkové reformy. Do majetkové podstaty započítané do tohoto náhradového opatření se zahrnuje i majetek rozdělený podle první pozemkové reformy z roku 1918 a 1919. Vyplývá to z porovnání rozsahu majetku uvedeného v důvodové zprávě k tomuto zákonu podle aproximativního odhadu arcibiskupa Berana z února 1948 uveřejněného v publikaci Církevní komise. Podle arcibiskupa Berana bylo před pozemkovou reformou 1918 až 1919 v Čechách a na Moravě církevní půdy zemědělské zhruba 50 tisíc ha, lesní půdy 150 tisíc ha, drobné zemědělské a lesní půdy farní a kostelní 10 tisíc ha. Pozemkové reformě podléhalo zhruba 200 tisíc hektarů podle tohoto dokumentu a v důsledku první pozemkové reformy ubylo zhruba 30 tisíc ha zemědělské půdy a zhruba 10 tisíc ha lesní půdy. Předkladatelé tvrdí, že podle zákona z roku 1947 nedošlo k vyplacení finančního odškodnění církvi z tohoto titulu. Uvedená edice dokumentu uvádí něco zcela jiného. Mezi příjmy arcibiskupství olomouckého ze zprávy Ministerstva zemědělství v dubnu 1949 se uvádí získání zhruba 20 milionů korun jako náhrad v souvislosti s touto revizí pozemku pozemkové reformy. Rovněž uváděná cena v navrhovaném zákoně je sporná. Logická by byla cena z doby převedení na stát. Arcibiskup Beran s odkazem na zákon o revizi pozemkové reformy vycházel z ceny z roku 1914.

Dále žádáme zrušení paragrafu, podle něž by církve měly být osvobozeny od daně z prodeje majetku, jako tomu bylo v případě restitucí fyzickým osobám. Církve jsou právnické osoby, navíc jistě nechtějí svůj majetek prodávat, ale dobře spravovat a z těchto výnosů dlouhodobě financovat svůj chod.

Důkazní břemeno pak nesmí být na státu. chceme jej přesunout na církve. Ostatně tento pozměňovací návrh vzešel i z jednání ústavněprávního výboru. Pokud požádají církve o vrácení majetku, musí samy dokazovat, že jim majetek patřil. Nelze připustit, aby stát musel dokazovat, že církvím to, o čem si řekly, nepatřilo.

Není pro nás přijatelné ani to, aby stát vycházel z tržních cen, na kterých je tak nějak založeno zhodnocení církevního majetku. Navržené cifry naprosto neodpovídají realitě, a to ani v případě, že bychom připustili argument ušlého zisku církvi po pár desetiletí, kdy nemohly s majetkem řádně nakládat. V tomto kontextu bych se mohla optat, kdo uhradí českému státu ušlý zisk za posledních dvacet let, kdy odpovídající výnosy z církevních majetků nedokázal garantovat ani Pozemkový fond ani Lesy České republiky.

V tabulce 5 důvodová zpráva vládního zákona uvádí, že Lesy České republiky evidovaly k 20. 2. 2011 ve své správě 151 177 hektarů původního majetku církve a náboženských společností, tedy více, než podle arcibis-

kupa Berana církvi patřilo před první pozemkovou reformou, a to včetně půdy, na kterou se pozemková reforma nevztahovala. Z toho vyplývá, že vláda navyšuje ve svém návrhu majetek katolické církve, ledaže bychom připustili, že údaj arcibiskupa Berana byl výrazně nepravdivý.

Navrhujeme také prodloužení lhůt v zákoně uvedených, a to proto, aby stát měl čas na dostatečné prověření údajů od církví. Jedná se o vydání obrovského majetku, který byl zabaven před půl stoletím, a uspěchaným úředním postupem by mohl stát utrpět velkou újmu.

Zároveň, aniž bych tím predikovala nedůvěru vůči církevním hodnostářům, požadujeme dle platného znění insolvenčního zákona, aby byla uzákoněna pokuta ve výši ceny majetku, o němž by snad církve požádaly neoprávněně. Jinými slovy, postih je uplatňován, aby se zabránilo fiktivním nárokům. Tento paragraf odstraní obavu občanů, že tento zákon slouží k vyvedení majetku ze státu. Samy církve a náboženské společnosti se však nemusí cítit ohroženy. Deklarovaly, že vědí, o jaký majetek si mají právo říci. Proto je zcela lichá námitka, kterou jsem již slyšela, že by tento paragraf byl vůči církvím a náboženským společnostem použit represivně.

Věci veřejné navrhuji také prodloužení promlčecí doby na 20 let. Jelikož se jedná o nárok rozsáhlého majetku a je bohužel zcela zjevné, že tento zákon nebude mít v praxi hladký průběh a bude generovat nedostatky, které budou chtít někteří jedinci využít pro svůj osobní prospěch, považujeme rozšíření promlčecí doby za nutnou ochranu zájmu státu.

Nebudou-li návrhy Věcí veřejných přijaty, Věci veřejné, a to jsem zde na plénu už několikrát říkala, nemůžou hlasovat pro stávající vládní návrh zákona. A můžeme spolu s obyvateli celé republiky jen doufat, že zcela nemístný vládní návrh odmítne horní komora a budeme mít možnost se nad ním znovu zamyslet na podzim při jednání Poslanecké sněmovny.

Děkuji za pozornost. (Potlesk některých poslanců Věcí veřejných.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, to byl také příspěvek do rozpravy. Hlásí se pan poslanec Radek John ještě do rozpravy, takže také mu dám možnost. Viděl jsem také pana poslance Kubatu potom, ale nyní vidím pana poslance Radka Johna.

Poslanec Radek John: Vážené kolegyně, vážení kolegové, rád bych vás upozornil na 95 tezí Martina Luthera. Byly latinsky psané a byly to podklady k teologické disputaci, které autor 31. října 1517 poslal jako přílohu dopisu biskupovi mohučskému a magdeburskému Albrechtu Braniborskému. Luther své teze sám nepublikoval, ale ty se rychle rozšířily po celé německé říši a vyvolaly bouřlivou debatu. Všimněte si věty – bouřlivou debatu. Jejich vyhotovení a legendární přibití Lutherem na

kostelní dveře ve Wittenbergu, k němuž však podle všeho ve skutečnosti nedošlo, se považuje za počátek reformace. Všimněte si – se považuje za počátek reformace.

Obsahově jde v nich o kritiku zlořádu tehdejší církve, především zneužívání odpustků. A proč vám to říkám? Rád bych vám přečetl jenom pár tezí, abyste věděli, co způsobilo obrovský společenský pohyb. Co způsobilo, že společnost se zcela změnila. Co způsobilo, že bouře byla vyvolána. Z dnešního pohledu stačí málo. Stačí napsat například: Když náš Pán a Mistr Ježíš Kristus řekl čiňte pokání, chtěl, aby celý život věřícího byl pokáním. Těmto slovům nelze rozumět tak, že znamenala pokání svátostné, tzn. vyznání, zpověď a odpuštění udílené kněžími. 3. teze. Avšak neznamenají pouze vnitřní pokání, neboť není žádné vnitřní pokání bez vnějšího umrtvení těla. 4. teze. A tak trest za hřích trvá tak dlouho, jak dlouho trvá nenávisť k sobě. To je skutečné vnitřní pokání. A pokračuje až do našeho vstupu do nebeského království.

Přečetl jsem vám čtyři z 95 tezí. A proč jsem je přečetl? Takovéto teze způsobily obrovskou společenskou změnu. Vládní koalice tady předkládá totálně zpackaný zákon, proti kterému je celá česká veřejnost – mé údaje jsou 92 %. A to, že ho protlačí v této Sněmovně, může způsobit obrovskou společenskou změnu, podobnou jako byla reformace.

Koalice tady předkládá zákon a vůbec se neptá obyvatel, co si o tom myslí. Dokonce členové koalice soukromě říkají, že něco tak zpackaného ještě tady ve Sněmovně v tomto volebním období neměli. V soukromí říkají, že je možné, že vzniká obrovský tunel a příležitost pro korupci. A pokud mluvím o lidech z LIDEM, tak ti říkali kdysi, že nic takového by nikdy neprohlasovali. A tehdy jsme se utvrdili, že nebudeme tak zbabělí, abychom pro takovou packaninu hlasovali. Já vás jenom upozorňuji, Martin Luther King jenom 95 tezemi (výkřik poslanců z pravé části sálu) – Martin Luther, promiňte (smích a potlesk v sále).

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Přátelé, je 11 hodin večer, to už se dá pochopit.

Poslanec Radek John: Devadesát pět tezemi způsobil obrovský společenský otřes. Vy, koalice, si koledujete o stejný společenský otřes, který nastane v této zemi, a já vás varuji. Bude samozřejmě zapsáno, kdo jak hlasoval. A až ten hněv lidí se obrátí proti Sněmovně, bude třeba vyvést tady, kdo prohlasoval tento zpackaný zákon. A dejte mi poslední šanci vaše zatvrzelá srdce a svědomí obroditi (poslanec Bárta donesl na řečnický pult poslanci Johnovi kávu a minerálku) – já děkuji za ten servis (s úsměvem) – a jenom upozorniti. My nemáme nic a myslíme si, že je správně udělat skutečně spravedlivé majetkové vyrovnání s církv-

vemi. Víme, že je důležité. Ovšem je třeba, aby šlo o skutečné narovnání, a ne nesmyslně velkorysý dar státu církvím.

Proto Věci veřejné – a je to poslední šance a já věřím, že by mohla zabránit společenskému otřesu – připravily pozměňovací návrhy, jejichž cílem je transparentnost a spravedlivé vyrovnání, které by zlikvidovaly podezření, že se tady chystá další příležitost pro obrovskou korupci v České republice. Požadujeme v těch pozměňovacích, aby bylo jasné stanoveno, kdo je oprávněnou osobou – bez toho to není možné. Požadujeme taxativní vyjmenování církví a náboženských společností, kterých se tento zákon týká. Skutečností totiž je, že církev před rokem 1948 nebyla plnohodnotným vlastníkem, a opakujeme to neustále a koalice jako by neposlouchala. V případě, že chtěla majetek prodat, potřebovala souhlas státní správy. To se týká např. Náboženské matice, která byla založena Josefem II. jako veřejný fond a byla spravována jako subjekt veřejného práva orgánu státu. Její majetek byl tedy (nesrozumitelné) finanční prokuratou.

Z důvodové zprávy k tomuto návrhu zákona jasně vyplývá, že stát bohužel v souvislosti s majetkovým vyrovnáním výrazně navýšil majetek katolické církve, a to tím, že jí má vrátit i majetek vyvlastněný na základě pozemkové reformy v roce 1918. I to způsobí obrovskou společenskou bouři v této zemi.

Navrhujeme dále opatření, které by mohlo zmírnit hněv lidí, a sice zjistili pozemkový úřad, že církev nárokovala majetek, který jí nenáleží, ať uloží pokutu ve výši tržní ceny neoprávněně nárokovaného majetku. V souvislosti s tím navrhujeme upravit i příslušný paragraf trestního zákoníku.

Předkládaný vládní zákon říká, že oprávněné osobě stačí tvrzení typu "jedna paní povídala" o tom, že mu nárokovaný majetek patří, a stát mu ho buď musí vydat, nebo složitě dokazovat, že to není pravda. Podáváme pozměňovací návrh, který jasně říká, že důkazní břemeno má v plném rozsahu přejít na oprávněného, neboť ten žádá o vydání a svoji žádost musí mít podloženu jasnými důkazy.

Dále navrhujeme prodloužení v zákoně uvedených lhůt pro to, aby stát měl čas na dostatečné prověření údajů církví. Jedná se o vydání tak obrovského majetku, který byl zabaven před více než půl stoletím, a je potřeba zohlednit, že dané žádosti musí být řádně ověřeny. K tomu je zapotřebí, aby lhůty byly přiměřené a nedošlo kvůli špatnému úřednímu postupu ke škodě velkého rozsahu, jak po straně také řada poslanců z koalice odhaduje, že k tomu dojde.

Přicházíme také s návrhem na rozšíření promlčecí doby. I to je klíčové při tak velkém transferu majetku. Jedná se o vrácení tak rozsáhlého majetku, že se dá předpokládat, že tento zákon nebude mít v praxi hladký průběh a bude generovat obrovské nedostatky. Když se podíváte, co způsobila jenom změna registru z Ministerstva vnitra na Ministerstvo do-

pravy, a to je zlomeček, tak tady při tomto přesunu majetku nastanou neuvěřitelné chyby. A je třeba, aby bylo možno odstranit variantu, že to někdo využije pro svůj osobní prospěch. Takže chceme úpravu, která chrání dobrou vůli státu zmírnit křivdy, které se v rozhodném období děly na právnických osobách oprávněného.

Navrhujeme rovněž takovou změnu, která zruší všechna ustanovení vedoucí k tomu, že by církve měly být osvobozeny od daně z prodeje majetku. Snad církev chce s majetkem hospodařit, a nikoli ho prodávat. A proč ji vybízet tím, že neplatí žádné daně z prodeje, aby se majetku zbavila? Vláda proklamuje, že chce snižovat počet daňových výjimek a jistě proto není nutné vytvářet výjimku novou.

Máme prostě obavy, že částečné narovnání jedné historické křivdy otevře tímto zpackaným zákonem řadu křivd nových. Pokud nebudou pozměňovací návrhy Věcí veřejných přijaty, nepodpoří samozřejmě strana Věci veřejné tuto formu církevních narovnání. Kdysi jsme to říkali v počtu 20 poslanců. Osm přeběhlíků zřejmě dnes se nezná k tomu, na čem jsme se domlouvali. Nicméně 12 hlasů Věcí veřejných nepodpoří tuto reformu.

Zatímco princip majetkového vyrovnání – znovu opakuji – je správný, problémem absolutním, a máte poslední možnost jako koalice se k tomu postavit čelem, problémem je provedení tohoto vyrovnání. V rámci paragrafového znění došlo k tolika zásadním pochybením, že není možné, aby národ na to nereagoval totálním hněvem. A znovu říkám: Je poslední šance tato pochybení napravit. Zapřísahám vás, podívejte se na pozměňovací návrhy, které mohou opravdu pozměnit vaši normu ve spravedlivou a transparentní! Máme obavy, že vámi prováděné narovnání historické křivdy bude největší křivdou v tomto století. A zodpovědnost padne plně na vás. Znovu opakuji, jmenovitě, každý, kdo bude hlasovat pro tuto normu, se bude podílet na této křivdě, jakou zřejmě celé století nikdo nebude pamatovat.

A protože už jsme unaveni, tak říkám jenom ty základní věci znovu, aby vaše okoralé duše přece jenom ještě se jednou zamyslely. Podporujeme návrat církevního majetku, ale ne za stávajících nevýhodných a rizikových podmínek! Požadujeme kompletní soupis vydávaného majetku! Požadujeme, aby důkazní břemeno nebylo na straně státu, ale na straně církví! Požadujeme, aby nedošlo k prolomení rozhodného období roku 1948, kdy došlo k vyvlastnění! Požadujeme, aby církve nebyly osvobozeny od daně z příjmu a daně z převodu nemovitostí! Požadujeme, aby církve nebyly zvýhodněny oproti jiným restitučním nárokům! Požadujeme 20letou promlčecí lhůtu, aby bylo zamezeno případným podvodům! Požadujeme zohlednění všech dotčených církví a řádů, tedy i rytířských řádů a Židovské obce! Odmítáme finanční kompenzace na základě nadhodnocených odhadů.

Tolik jsou základní teze, kdy máte poslední možnost napravit zákon, který jinak způsobí křivdu, jaká nemá po roce 1989 obdoby. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Kubata byl ten, koho jsem viděl se hlásit. Byl první, vás jsem viděl nejdřív, pak jsem viděl pana poslance Tejce.

Poslanec Václav Kubata: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, předstupuji ve čtvrt na dvanáct před vás s hlubokou úctou, i když vím, že už bychom měli začít hlasovat to poměrně dlouhé hlasovací martyrium. A dovolte mi, abych se nezajímal o to, co tady proběhlo do této doby, ale abych z tohoto místa ve čtvrt na dvanáct v pátek poděkoval civilním zaměstnancům Poslanecké sněmovny za to, že tady s námi byli a že rozumějí tomu, že tato diskuse je velmi vážná. A abych jim vyjádřil hlubokou úctu, protože není úplně jednoduché všechny názory z pozice civilního zaměstnance akceptovat. Děkuji vám. (Z levé strany sálu: Kdo to vymyslel? Je to farizejské.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Jeroným Tejc je dalším přihlášeným.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, kdybych měl shrnout všechny argumenty, které jsem říkal za posledních několik týdnů, tak bych zdržel tuto ctěnou Sněmovnu několik hodin.

Myslím, že už to není potřeba, zaznělo toho skutečně mnoho a jsem přesvědčen, že zaznělo dost důkazů toho, že tento způsob vyrovnání s církvemi není spravedlivý. Není spravedlivý pro tuto zemi a pro její občany. A chtěl bych všechny z vás požádat o to, abyste zvážili, jak budete hlasovat, protože tohle je možná jedno z nejzásadnějších rozhodnutí a hlasování, které tady činíme. Možná nejen v tomto roce, ale určitě za toto volební období a možná za celou dobu, kdy budeme členy Poslanecké sněmovny. Jedná se o 134 mld. korun.

Jsem přesvědčen, že tohle je hlasování, které se vyrovná hlasování o takových zákonech, jako byly zákony o kuponové privatizaci, a všichni víme, jak dopadly. Proto vás chci poprosit, abyste skutečně tu odpovědnost, kterou nám voliči dali, vzali vážně. Abyste se zamysleli nad těmi argumenty, které tady zazněly. Ale myslím, že je dobře, když budeme hlasovat ještě teď do půlnoci. Protože je pátek 13. a ti, kteří historii znají, tak vědí, že v pátek 13. byli hugenoti povražděni katolíky. Já myslím, že to je velmi symbolické. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní má slovo místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Přeji vám taky pěkný večer. Já jsem byl taky rád, že paní poslankyně Klasnová tady nezačala číst knihu Genesis a nepustila se do toho, protože si myslím, že nejsme ve stavu, kdy bychom to byli schopni zřejmě vstřebat celé. Ale přesto mě možná zamrzelo, že jedna věta tu nezazněla, protože to byla věta, která mi učarovala už někdy v dětství. Má v sobě takovou zvláštní divokou poezii. A dokonce vznikla prý jazykovým omylem. A tu bych si tady dovolil říci, protože mi připadá, že k tomuto tématu se určitě váže, z toho, co tady mohlo být přečteno.

Je to situace, kdy bohatý mládenec přichází k Ježíši Nazaretskému a říká mu, že je tak bohatý a jestli i pro někoho tak bohatého je šance se stát jeho učedníkem. A on mu odpoví větou té divoké poetické krásy, zvláštní. Že spíše velbloud projde uchem jehly než bohatec se dostane do království nebeského. V tom dnešním světě to už zní skoro neskutečně. Ale k tématu vyrovnání s církvemi si myslím se ta věta hodí. Ten mládenec, pokud vím, potom velmi smutně odchází, protože cítí, že pro něho není šance. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Ještě někdo? Pan kolega Skokan se ještě hlásí. Ale vy už jste mluvil, pane poslanče, dvakrát deset minut. Ten váš limit je bohužel vyčerpán. Faktická poznámka. Prosím. (Neklid v sále.)

Poslanec Petr Skokan: Paní předsedkyně, děkuji za slovo, nebudu zneužívat vaší důvěry a budu stručný. Já jsem jenom informoval všechny, že více informace najdou na www.spravedlivevyrovnavani.cz, a v průběhu dnešního večera na něj byly podniknuty tři útoky, takže když byste se na www.spravedlivevyrovnavani.cz hned nedostali, tak prosím o trpělivost. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže teď je snad úplně všechno hotovo, co se týče rozpravy. Jestli jsme ji tedy úplně vyčerpali, tak rozpravu končíme. (Potlesk.) Závěrečné slovo ovšem může zaznít a zazní. Paní ministryně, prosím.

Ministryně kultury ČR Alena Hanáková: Vážený pane předsedající, vážení a milí poslanci a poslankyně a vážení občané, kteří sedíte po celou dobu trpělivě na balkoně nad námi, velmi jsem zvažovala, jestli v tomto pokročilém čase, pro nás náročném na vyslechnutí všech vašich

příspěvků, vlastně přečíst svou dlouhou dvoustránkovou závěrečnou řeč, ve které jsem se pokusila provést, protože jsem to tady tak slyšela a protože jsem si taky myslela, že je to správné, jakýsi krátký a zásadní exkurz do historie, kde bych připomenula, co se vlastně stalo a proč se stalo to, že máme takový postoj právě k církvím. Já jsem se nakonec rozhodla, že tyto dvě stránky své závěrečné řeči skutečně zkrátím a opravdu se omezím na to nejdůležitější.

K návrhu zákona o nápravě některých křivd způsobených církvemi – nebo církvím, promiňte – a náboženským společnostem... (smích v sále) ... takže křivd způsobených církvím a náboženským společnostem v době nesvobody jsme slyšeli mnoho reakcí, ať už to byly reakce pozitivní, a ty byly taky, ale také spousta reakcí negativních. Na všechno podstatné jsem přesvědčena o tom, že v průběhu času bylo reagováno. Srozumitelné informace lze kdykoliv – a teď se stejně tak jako náš kolega odkáží na webovou stránku Ministerstva kultury. Na webových stránkách tedy můžeme najít odpovědi, na které budete mít samozřejmě právo a které budete chtít znát.

Každý z nás na historii a současnost nahlíží z pozice svého osobního či politického názoru, a proto je zřejmé, že není možné se na některých věcech společně shodnout. Pro mne jako předkladatele zákona je důležité, že zákon byl za mnoho měsíců, kdy se připravoval a kdy procházel touto Poslaneckou sněmovnou, za těch mnoho měsíců byl mnohokrát prodiskutován, a to ze všech možných úhlů pohledu. Jsem přesvědčena, že nebylo nic opomenuto, a jsem přesvědčena, že přímá souvislost, která se stala hraniční, což je rok 1948, únor 1948, a jednáním dnešním, že tu spojitost tady mám a že tady prostě je.

Jsem přesvědčena taky o tom, že kdyby nebyly porušeny demokratické principy v minulosti, možná bychom se v této chvíli zabývali úplně něčím jiným. (Veselost v sále.) V této chvíli však, protože se to však tak stalo, se i my zabýváme nápravou křivd také z pohledu církví. Je na Sněmovně, aby svým rozhodnutím i v tomto případě dokázala vrátit, zachovat a ctít právo. O tom, že církvím patří odebraný majetek, rozhodl Ústavní soud. Když Parlament zákon nepřijme, vrácení majetku tím nezabrání a navíc budeme ještě hradit platy duchovních ve stále se zvyšujícím počtu církví. Přijetím zde předkládaného návrhu učiníme zadost nejen Ústavnímu soudu, rozhodnutím Ústavního soudu, ale také Listině základních práv a svobod, kde se mluví o nezávislosti církví na státu.

Přemýšlím nad tím, jestli snaze o podporu prosazení tohoto návrhu zákona by možná nepomohlo si připomenout si to, že církve byly jedním z hlavních, ne-li vůbec nejdůležitějším nositelem také kultury a kulturních tradic. Za ní a díky ní vzkvétala architektura a vzdělanost. Dodnes tradičně církve pomáhají udržovat identitu národa a to, na čem je postavena evrop-

ská kultura. Pokud se nám podaří prosadit tento zákon, po 22 letech může skončit období nejistoty, období, ve kterém také obce neměly možnost rozvíjet své stavební či komerční aktivity kvůli některým nedokončeným restitucím. (Výrazný pokřik a smích zprava.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: No, klid. Prosím.

Ministryně kultury ČR Alena Hanáková: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, přijetí mnou předkládaného návrhu zákona o nápravě některých křivd způsobených církvím a náboženským společnostem v době nesvobody neuděláme nic víc, ale nic méně, než že vrátíme právo těm, kterým bylo před lety odebráno. Vzhledem k tomu, co jsem tu uvedla, jsem přesvědčena, že vládní návrh zákona o majetkovém vyrovnání je správné řešení, které nejenže napraví křivdy z minulosti, ale do budoucna podpoří přese všechny pochybnosti rozvoj české společnosti, ve které mají církve nezastupitelnou roli, jakož i rozvoj obcí, a jsem přesvědčena, že také celé České republiky. Děkuji vám. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Nyní zřejmě dám slovo panu poslanci Bendovi. Ještě tady vidím pana poslance Vojtěcha Filipa.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, pane místopředsedo, já bych se nehlásil po závěrečném slově paní ministryně, kdybych dostal odpověď na to, co jsem v rozpravě přednesl. Jestli může zajistit, paní ministryně, to, že řád strážců koruny a meče krále zlatého a železného nevytvoří obchodní společnost, jejímž cílem bude rozprodat takto získaný majetek. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A teď bych ještě jednou požádal zpravodaje, který může učinit více věcí. Teď to záleží na něm, jestli se už pustí rovnou do toho, co nás čeká.

Poslanec Marek Benda: Zpravodaj rozhodně nehodlá přednášet žádné závěrečné slovo a snaží se vyhovět panu kolegovi Tejcovi a byl bych rád, abychom prošli proceduru tak, abychom do půlnoci byli hotovi.

Takže nejprve bychom hlasovali o návrhu na zamítnutí návrhu zákona, která byl předložen několika poslanci, pak návrhu na vrácení do druhého čtení, který byl předložen poslanci Koničkem, Sedou, Orgoníkovou, Petrem, Váhalovou, Halíkovou, Látkou a Bártou, a dále bychom hlasovali o celém písm. A a pak postupně a doufám, že jsem všem zpravodajům rozdal návrh procedury a že ho nemusím teď tady celý číst, pak fakticky postupně o jednotlivých návrzích tak, jak byly předkládány.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Máme ho tedy opravdu písemně, takže jestli skutečně je takhle k dispozici, tak bychom ho mohli odhlasovat.

Poslanec Marek Benda: Jestli není žádná námitka, před závěrečným hlasováním by bylo hlasováno o návrhu, který byl podán paní poslankyní Semelovou a panem poslancem Opálkou, zda závěrečné hlasování bude podle § 74 odst. 4 jednacího řádu podle jmen. Předpokládám, že tento návrh se týkal jenom závěrečného hlasování, ne všech jednotlivých dílčích pozměňovacích návrhů. Takže jestli není požadavek, abych četl celou proceduru...?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Není. Pan poslanec Koníček se hlásí o slovo.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedající, nemám připomínku k proceduře, jenom si chci upřesnit ještě u jednoho pozměňovacího návrhu, a to u pozměňovacího návrhu B5, kde se v odst. 1 číslovka 7 nahrazuje číslovkou 15, tak jenom upřesnění, že se to týká dnů a ne paragrafů, protože číslovka 7 je tam dvakrát.

Poslanec Marek Benda: Ano, souhlasím. Souhlasím, bylo to takto přednášeno ve druhém čtení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Jestli tedy všichni, kdo tedy to mají v ruce, souhlasí s tím návrhem, jak ho máme k dispozici, tak bych ho nechal odhlasovat, ať tedy víme, že na tom jsme se dohodli a že tohle platí. Takže tento návrh, který tady myslím, doufám ti, co ho potřebují, mají, tak ho odhlasujeme.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro proceduru tak, jak ji máme k dispozici, přesně se jí budeme držet, jak ji máme v písemné podobě, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 105, přihlášeno je 181, pro hlasovalo 173, proti 5, takže procedura byla schválena.

A zřejmě tedy nic nebrání tomu, abychom začali hlasovat tak, jak jste to navrhl, pane poslanče. A rovnou tedy řeknu, že to první, co vlastně máme hlasovat, je návrh na zamítnutí. A nebudu se vás ptát ani na názor (pobavení), budeme hlasovat tedy návrh na zamítnutí jako první. Je to všem jasné?

Hlasujeme návrh na zamítnutí. Zahajuji hlasování. Kdo je pro zamítnutí tohoto návrhu zákona, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 106, přihlášeno je 182, pro hlasovalo 89, proti 92, takže zamítnutí bylo zamítnuto.

Teď se mi tady hlásí paní poslankyně Horníková, ale to není nic, tak to mažu. To byla první věc – zamítnutí.

Pak tady byl další, a to byl návrh na opakování druhého čtení návrhu zákona, což podalo několik poslanců – Koníček, Seďa, Orgoníková, Petr, Váhalová, Halíková. Takže to je další návrh – opakování druhého čtení návrhu zákona. To hlasujeme nyní.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro opakování druhého čtení návrhu zákona, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 107, přihlášeno 182, pro hlasovalo 89, proti 92, takže ani toto neprošlo, i toto bylo zamítnuto.

A my se teď pustíme do jednotlivých bodů a už to nechám raději na vás. Vy budete říkat vždycky bod, stanoviska a pojedeme.

Poslanec Marek Benda: Děkuji. Takže nyní bychom jako první hlasování ve věcných hlasováních by bylo hlasování o pozměňovacím návrhu pod písmenem A, to znamená pozměňovací návrhy obsažené v usnesení ústavněprávního výboru.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Stanovisko? (Poslanec Benda pomáhá paní ministryni zapnout mikrofon.)

Ministryně kultury ČR Alena Hanáková: Nesouhlas. Pardon, A – souhlas. Omlouvám se. (Smích a potlesk v řadách opozice.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pane zpravodaji! Prosím, a vy?

Poslanec Marek Benda: Je téměř půl dvanácté. Souhlas. Ústavněprávní výbor – souhlas.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 108, přihlášeno 182, pro hlasovalo 178, proti 3, takže to bylo přijato. A můžeme dál.

Poslanec Marek Benda: A nyní další hlasování by bylo o bodu B1. (Ministryně: Nesouhlas.) Také nesouhlas.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 109, přihlášeno 182, pro hlasovalo 90, proti také 90, takže to bylo zamítnuto. Prosím, můžeme dál.

Poslanec Marek Benda: B2. (Ministryně: Nesouhlas.) Nesouhlas.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Nesouhlas také. Dobře. Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 110, přihlášeno 182, pro hlasovalo 89, proti 92, takže to bylo také zamítnuto. Dále.

Poslanec Marek Benda: B3. (Ministryně: Nesouhlas.) Nesouhlas.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 111, přihlášeno 182, pro hlasovalo 89, proti 92, takže to bylo zase zamítnuto. Můžeme dál.

Poslanec Marek Benda: Další návrh B4 je nehlasovatelný, protože již byl schválen A3.

B5. Jenom upozorňuji na to, co tady řekl pan poslanec Koníček – upřesnění. Týká se dnů, nikoliv paragrafů. Nebylo řečeno paragrafu 7, ale číslovka se týká dnů, nikoliv paragrafů.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, je to vyjasněno? Není tam problém? (Ne.) Jaké je vaše stanovisko? (Ministryně: Souhlas. Zpravodaj: Souhlas.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 112, přihlášeno 182, pro hlasovalo 179, proti 3, takže to bylo přijato.

Poslanec Marek Benda: Dále přecházíme k bodům B6, G5 a F4 první a druhá varianta, které se týkají paragrafu 9 odst. 2 a snaží se prodloužit lhůtu tří měsíců na lhůtu buď 6 měsíců, 9 měsíců, nebo 12 měsíců. Já myslím, že bychom měli orientačně, tak jak předepisuje jednací řád v § 72 odst. 2, hlasovat o tom, kterou z těchto lhůt doporučujeme podpořit. Čili bychom

měli hlasovat 6, 9, 12 a to, které získá nejvíce hlasů, bude hlasováno jako první.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže nejdříve budeme hlasovat první variantu šest měsíců. Je to pouze orientační hlasování, ano.

Takže kdo podporuje šest měsíců? Zahajují hlasování (číslo 113) . Kdo je pro?

Pro první variantu hlasovalo 99.

Budeme hlasovat pro druhou variantu, tj. 9 měsíců. Hlasujeme pro druhou.

Zahajují hlasování (číslo 114) pro druhou variantu. Kdo podporuje tedy tuto druhou variantu?

Pro tu tedy hlasovalo 11.

Poslanec Marek Benda: Třetí varianta je 12 měsíců.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže teď budeme hlasovat třetí variantu.

Zahajují hlasování (číslo 115). Kdo je pro třetí variantu?

Pro třetí variantu máme nakonec 88 poslanců.

Poslanec Marek Benda: Čímž varianta 6 měsíců získala nejvíce podpůrných hlasů a první bychom měli hlasovat o ní.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Takže stanovisko? (Ministryně: Souhlas. Zpravodaj doporučuje.)

Zahajují hlasování. Kdo je tedy pro variantu šest měsíců? Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 116, přihlášeno je 182, pro hlasovalo 101, proti 52, takže ta varianta byla přijata.

Poslanec Marek Benda: Vypořádali jsme se s návrhy B6, G5 a F4, první a druhá varianta, dále o nich hlasovat nemusíme, protože tento byl schválen. Ostatní jsou s ním v rozporu. (Silný hluk v sále.)

Další hlasování by bylo o bodu B7. (Ministryně: Souhlas.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zpravodaj? (Nesouhlas.)

Ministryně kultury ČR Alena Hanáková: Pardon, promiňte. (Reakce ze sálu.) Omlouvám se.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Klid, prosím, je půlnoc skoro, no. Prosím.

Ministryně kultury ČR Alena Hanáková: Omlouvám se všem po mé levici za toto spletení. Jestli mohu, opravím to. Co se týká této varianty B7, v tomto případě nesouhlas.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Stanovisko zpravodaje? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 117, přihlášeno 182, pro hlasovalo 14, proti 100, takže to bylo zamítnuto.

Poslanec Marek Benda: B8 je nehlasovatelný, protože byl schválen A5 a již byl proveden.

Nyní jsme u B9 a F4, první a druhá varianta. Jsme zde zase ve stejné situaci jako v tom minulém, máme tři varianty, 6 měsíců, 9 měsíců, 12 měsíců.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zase budeme postupovat postupně. Teď hlasujeme nejdřív o variantě 6 měsíců.

Zahajují hlasování. Kdo je pro 6 měsíců?

Pro 6 měsíců máme 100. 100 pro 6 měsíců.

Poslanec Marek Benda: Druhá varianta by byla 9 měsíců.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajují hlasování o druhé variantě. Kdo je pro 9 měsíců?

Deset je pro 9 měsíců.

Poslanec Marek Benda: Třetí varianta je 12 měsíců.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Třetí varianta je 12 měsíců.

Zahajují hlasování. Kdo je pro 12 měsíců?

Pro 12 měsíců je 84.

Poslanec Marek Benda: Můžeme hlasovat o variantě, která získala nejvíc, což je 6 měsíců.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Hlasujeme tedy definitivně o

variantě jako první, hlasujeme o variantě, která získala 100 hlasů, a to je 6 měsíců. (Zpravodaj i ministryně souhlasí)

Zahajují hlasování o první variantě 6 měsíců. Kdo je pro ni? Kdo je proti?

Hlasování má číslo 121, přihlášeno je 182, pro hlasovalo 103, proti 41, takže ta byla přijata.

Poslanec Marek Benda: Tím jsou nehlasovatelné varianty bod F4, varianta 1 a 2.

Dále bychom hlasovali o bodu B10, a tak jak bylo upřesněno v rozpravě panem poslancem Babákem, je rozdělen na dvě části. Raději v tuto chvíli přečtu. V § 10 odst. 4 se za slovo "aby" vkládá věta "v případě splnění všech zákonných podmínek uzavření dohody". Toto by bylo první hlasování. Druhé by se týkalo těch číslovek.

Tento návrh, první část bodu B10, nedoporučuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Paní ministryně? (Nedoporučuje.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 122, přihlášeno 182, pro hlasovalo 88, proti 92, takže to bylo zamítnuto.

Poslanec Marek Benda: Druhá část hlasování o bodu B10 by se týkala nahrazení číslovky 3 číslovkou 6. Jedná se ovšem o ten případ, kdy se 3 měsíce nahrazují 6 měsíci. V té větě jsou ještě 3 roky. 3 měsíce nahrazují se 6 měsíci, bylo takto upřesněno. Doporučuji. (Ministryně: Souhlas.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 123, přihlášeno 182, pro hlasovalo 145, proti 4, takže to bylo přijato.

Poslanec Marek Benda: Tím jsme se vypořádali s bodem B10, můžeme k bodu B11. Stanovisko nesouhlas. (Ministryně: Nesouhlas.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 124, přihlášeno 182, pro hlasovalo 16, proti 102, takže to bylo zamítnuto. Můžeme dále.

Poslanec Marek Benda: Můžeme hlasovat o bodu B12, který je totožný s bodem G8. Souhlas, doporučuji. (Ministryně: Souhlas.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti? (Problémy s hlasovacím zařízením)

Všechno proběhlo v pořádku? Ano. Hlasování je platné.

Hlasování má pořadové číslo 125, přihlášeno 182, pro hlasovalo 171, proti 3, tento návrh byl přijat. Co máme dál?

Poslanec Marek Benda: Dále bod B13, nesouhlas. (Ministryně: Nesouhlas.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 126, přihlášeno 182, pro hlasovalo 17, proti 101, takže to bylo zamítnuto, můžeme dál.

Poslanec Marek Benda: B14 nesouhlas. (Ministryně: Nesouhlas.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 127, přihlášeno 182, pro hlasovalo 86, proti 92, bylo to zamítnuto.

Poslanec Marek Benda: B15 nedoporučuji. (Ministryně: Nedoporučuji.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 128, přihlášeno 182, pro hlasovalo 83, proti 90, bylo to zamítnuto, můžeme dál.

Poslanec Marek Benda: Bod B16 nesouhlas. (Ministryně: Nesouhlas.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 129, přihlášeno 182, pro hlasovalo 87, proti 90, bylo to zamítnuto.

Poslanec Marek Benda: B17 nedoporučuji. (Ministryně: Nesouhlas.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 130, přihlášeno 182, pro hlasovalo 88, proti 90, bylo to zamítnuto, můžeme dál.

Poslanec Marek Benda: B18 nesouhlas. (Ministryně: Nedoporučuji.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 131, přihlášeno 182, pro hlasovalo 87, proti 89. To bylo zamítnuto. Jedeme dál.

Poslanec Marek Benda: Konečně bod B19, poslední z bodů B, nedoporučuji. (Ministryně také nedoporučuje.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajují hlasování. (Ozývá se hudba.) Kdo je pro, stiskne tlačítko – omlouvám se – mě tam mate ta hudba, co tam někde zní. (Z levé části sálu se ozývá, že to jsou Boží bojovníci.) To jsou Boží bojovníci, aha, proto. Teď jsem to pochopil. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. (Smích v sále, protože výsledek už je na tabuli.)

Takže číslo hlasování je 132, přihlášeno 182, pro 88, proti 84. Bylo zamítnuto. Zkusme ještě dál.

Poslanec Marek Benda: Jdeme k bodu C. Bod C1 nedoporučuji. (Ministryně nesouhlasí.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 133, přihlášeno 182, pro hlasovalo 81, proti 99. Takže to bylo zamítnuto. A dál?

Poslanec Marek Benda: Dále bod D1 – nedoporučuji. (Ministryně nesouhlasí.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 134, přihlášeno 182, pro hlasovalo 88, proti 92. To bylo zamítnuto. Dál.

Poslanec Marek Benda: Bod E1 – doporučuji. (Ministryně souhlasí.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 135, přihlášeno 182, pro hlasovalo 164, proti 9. Takže to bylo přijato. A dál.

Poslanec Marek Benda: Přejdeme na písmeno F. F1. (Ministryně souhlas.) F1 nesouhlas. (Ministryně se omlouvá a nesouhlasí.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vy také nesouhlas, pane zpravodaji?

Poslanec Marek Benda: Ano, zpravodaj nesouhlas.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 136, přihlášeno 182, pro hlasovalo 88, proti 92. Takže to bylo zamítnuto. A dál.

Poslanec Marek Benda: Bod F2 – nesouhlas. (Ministryně nesouhlasí.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji. Kdo je pro, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 137, přihlášeno 182, pro hlasovalo 78, proti 100. Takže to bylo zamítnuto. Dále.

Poslanec Marek Benda: Bod F3 nedoporučuji. (Ministryně nesouhlasí.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 138, přihlášeno 182, pro hlasovalo 88, proti 91. Takže to bylo zamítnuto. Prosím dále.

Poslanec Marek Benda: F4 – o obou variantách již bylo hlasováno, resp. byly vyloučeny předchozím hlasováním. F5 je nehlasovatelné, protože jsme schválili bod A5, který je s ním zcela totožný.

Čili přecházíme k bodu F6 – nedoporučuji. (Ministryně také nedoporučuje.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 139, přihlášeno 182, pro hlasovalo 88, proti 90. Takže zamítnuto. Dále.

Poslanec Marek Benda: Bod F7 – nesouhlas. (Ministryně nedoporučuje.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 140, přihlášeno 182, pro hlasovalo 89, proti 91. To bylo zamítnuto. Můžeme dál.

Poslanec Marek Benda: Konečně poslední bod – F8 – nedoporučuji. (Ministryně nesouhlasí.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 141, přihlášeno 182, pro hlasovalo 88, proti 93. Zamítnuto. Můžeme dál.

Poslanec Marek Benda: Přejdeme k bodům pod písmenem G. G1 – nedoporučuji. (Ministryně nesouhlasí.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 142, přihlášeno je 182, pro hlasovalo 79, proti 103, takže to bylo zamítnuto. Co dál?

Poslanec Marek Benda: G2 – nedoporučuji. (Ministryně nesouhlasí.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 143, přihlášeno je 182 poslanců, pro v tomto hlasování hlasovalo 79, proti 99. Zamítnuto. Dál.

Poslanec Marek Benda: Bod G3 – nedoporučuji. (Ministryně nesouhlasí.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 144, přihlášeno je 182, pro hlasovalo 88, proti 91. Zamítnuto. Dále.

Poslanec Marek Benda: G4 je nehlasovatelný, neboť jsme schválili A3, který je s tím totožný. G5 již jsme rozhodli v předchozím hlasování. Čili hlasujeme o bodu G6. Nesouhlas. (Ministryně nesouhlasí.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 145, přihlášeno 182, pro hlasovalo 89, proti 89. Takže to bylo zamítnuto.

Poslanec Marek Benda: Dále jsme u bodu G7 – nedoporučuji. (Ministryně nesouhlasí.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 146, přihlášeno 182, pro hlasovalo 87, proti 92. Takže to bylo zamítnuto.

Poslanec Marek Benda: Bod G8 jsme rozhodli, když jsme rozhodli o bodu B12, které byly totožné, čili je nehlasovatelný. Bod G9 – nedoporučuji. (Ministryně nesouhlasí.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 147, přihlášeno je 182, pro hlasovalo 89, proti 92. Takže to bylo zamítnuto. Prosím dál.

Poslanec Marek Benda: G10 – nedoporučuji. (Ministryně nesouhlasí.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 148, máme přihlášeno 182 poslanců, pro hlasovalo 88, proti 92. To bylo zamítnuto. Pojdme dál.

Poslanec Marek Benda: Jdeme na bod G11. (Ministryně nesouhlasí.) Nesouhlas.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro G11, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 149. Přihlášeno je 182, pro hlasovalo 89, proti 92, takže to bylo zamítnuto.

Poslanec Marek Benda: G12. (Ministryně nedoporučuje.) Nesouhlas.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro G12, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 150. Je nás tady 182 přihlášených a pro

z toho hlasovalo 77, proti 102. Takže to bylo zamítnuto a jdeme dál.

Poslanec Marek Benda: G13. (Ministryně nesouhlasí.) Nedoporučuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro G13, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 151. Přihlášeno je 182 poslanců. Pro hlasovalo 78 a proti 99. Takže to bylo zamítnuto také.

Poslanec Marek Benda: Poslední pozměňovací návrh – G14. (Ministryně nesouhlasí.) Nedoporučuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování o G14. Kdo je pro, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 152. Přihlášeno je 182, pro hlasovalo 79, proti 102. Takže to bylo zamítnuto.

Poslanec Marek Benda: Teď, jestli se nemýlím, tak jsme se vypořádali se všemi pozměňovacími návrhy. Dívám se na legislativu i na zpravodaje ostatních klubů. Čímž pádem už nám zbývá jenom jedno hlasování, a to hlasování navržené poslanci Semelovou a Opálkou, abychom o zákonu jako o celku ve smyslu ustanovení § 74 odst. 4 jednacího řádu Poslanecké sněmovny hlasovali podle jmen. To znamená tím způsobem, jaký známe z hlasování o důvěře vládě.

Já toto nedoporučuji, protože je zaznamenáno, jak každý z nás hlasoval při každém hlasování, a nepochybně bude zaznamenáno i při tomto závěrečném.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Budeme nyní hlasovat tento návrh, abychom hlasovali podle jmen. Takže to nyní hlasujeme.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro hlasování podle jmen, stiskne tlačítko a zvedne ruku podle § 74 odst. 4 jednacího řádu, tedy podle jmen. Kdo je proti hlasování podle jmen, tak hlasuje zase nyní. (V sále je silný hluk, poslanci nesouhlasně pokřikují.) Co je to za hluk?

Hlasování číslo 153. Přihlášeno 182, pro hlasovalo 89, proti také 89, nicméně vcelku to bylo fifty-fifty. Ale bylo to zamítnuto.

Poslanec Marek Benda: Návrh nebyl schválen, takže podle mého názoru můžete, pane předsedající, navrhnout hlasování o zákonu jako o celku. Závěrečné hlasování ve znění schválených pozměňovacích návrhů.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, takže vypadá to, že budeme hlasovat o závěrečném celkovém textu, takže vám ho přečtu.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi), podle sněmovního tisku 580, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento text usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti? (Nesouhlasné výkřiky a výkřiky Hanba! z levé části sálu.) Kdo je proti?

Hlasování má číslo 154, je tady přihlášeno 182 poslanců. Pro hlasovalo 93, proti 89. (Potlesk poslanců z pravé části sálu.) To znamená, že návrh usnesení byl přijat.

(Výkřiky ze sálu, žádosti o kontrolu hlasování.) Kontrola! Nic jsem neřekl! (Probíhá kontrola hlasování.)

Pan poslanec Tejc se hlásí o slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Dámy a pánové, nebyl jsem to já, který zřejmě hlasoval tak, jak neměl. Nicméně musím říci, že nejen my jsme možná někteří na hranici sil, ale především technika zklamala. Není možné vytisknout, a tedy vyhledat, jaký je výsledek hlasování. Takže já si dovlím požádat o strpení možná v délce 30 vteřin.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Třicet vteřin, to snad můžeme poskytnout. Ano, prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Vladimíra Lesenská: Vážené kolegyně, kolegové, moc se vám omlouvám, alespoň podle výsledků, které jsou uvedeny na internetu, mám tam uvedeno, že jsem hlasovala ano, chtěla jsem hlasovat ne. Zpochybňuji tímto hlasování.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Paní poslankyně Lesenská zpochybnila hlasování a my budeme hlasovat o její námitce.

Takže zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout námitku paní poslankyně Lesenské, stiskne tlačítko a zvedne ruku.

Hlasování má pořadové číslo 155, přihlášeno je 181, pro hlasovalo 176, proti jediný, takže námitka byla přijata a my hlasování budeme opakovat.

Budeme tedy opakovat závěrečné hlasování o celkovém textu usnese-

ní, který snad nemusím číst znovu, protože to je souhlas s vládním návrhem zákona. Tak o tomto textu usnesení budeme nyní hlasovat ještě jednou.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s textem usnesení, jak jsem ho přečetl, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo nesouhlasí s textem usnesení?

Hlasování má číslo 156, přihlášeno je 182. Pro hlasovalo 93, proti 88. (Část poslanců tleská, část křičí Fuj! Hanba!)

Pan poslanec Petr Skokan se hlásí.

Poslanec Petr Skokan: Já se omlouvám, ale mně to nefunguje.

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
14. července 2012 ve 24.00 hodin
Přítomno: 182 poslanců

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže bohužel je tady okolnost, že jeden z poslanců... Jestli by to bylo možné. Já tedy hlasování prohláši za neplatné, protože jeden z poslanců nemohl využít svého práva hlasovat. Takže toto hlasování je neplatné.

Poslanec Petr Skokan: Já zpochybňuji hlasování. Mně nejde hlasovat. Jsem přihlášený, ale nejde mi ani ano ani ne. Tlačítka mi nefungují, omlouvám se, nemůžu za to.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Já to respektuji. Já vás všechny v této chvíli odhlašuji. Prosím, aby se všichni znovu přihlásili. Pana poslance Skokana prosím, aby si našel zřejmě nějaké místo jiné, než bylo to dosavadní. Požádám ho, aby se také přihlásil a sdělil, jestli mu tedy funguje karta, jestli je řádně přihlášen. Já se ptám, jestli pan poslanec Skokan je přihlášen. Jsou všichni přihlášení. Všem fungují karty. V tom případě prosím klid a koncentraci a budeme teď hlasovat ještě jednou. Sledujete mě? Já vás také sleduji.

Poslanec Marek Benda: Já se jenom domnívám, že by měla být uplatněna námitka, protože nemůžeme hlasovat znovu, protože někomu nemačkají tlačítka. Přihlášen byl.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Nemám s tím žádný problém. Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout námitku pana poslance Skokana, že se mu nepodařilo, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?
Hlasování má pořadové číslo 157. Přihlášeno 182, pro hlasovalo 163, proti 11, takže námitka byla přijata.

A my nyní budeme všichni řádně přihlášení, tedy provedeme to hlasování ještě jednou. Prosím vás, hlasujeme o celkovém textu usnesení, který jsem vám už jednou přečetl.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro text usnesení v závěrečné podobě, stiskne tlačítko a zvedne ruku. (Výkřiky z levé části: Ostuda! Fuj! Proti!) Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 158. Přihlášeno je 182, pro hlasovalo 93, proti 89. (Potlesk zprava.)

Takže tedy zřejmě to bylo v této chvíli přijato, to závěrečné usnesení.

Počkejte vás, prosím vás, mám na vás ještě něco. (Poslanci odcházeli již ze sálu.) Máme-li ukončit schůzi, musíme nejdřív hlasovat o vyřazení zbývajících neprojednaných bodů schváleného pořadu schůze. Jsou to body 16 a 17, tisky 707 a 725. Hlasujeme o vyřazení těchto bodů z pořadu schůze.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro vyřazení těchto bodů z pořadu schůze, které jsme neprojednali, a přitom jsme je schválili. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 159. Přihlášeno je 176 poslanců, pro hlasovalo 115, proti 55. Vyřazení bylo provedeno.

A teď tedy mohu ukončit celou 41. schůzi. Ale dovolte, abych vám ještě na odchodu sdělil, že přerušená 42. schůze Poslanecké sněmovny bude pokračovat ve středu 18. července v 10 hodin. Ještě jednou, 42. schůze Poslanecké sněmovny bude pokračovat ve středu 18. července v 10 hodin.

Přeji tedy teď teprve dobrou noc a příjemný víkend.

(Schůze skončila ve 24.04 hodin.)